

۶۵۷
رۆمان

منتدی إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پشتان

P S H T A N

دیکایه تیځه خه ریکه به سه رهات
ولا ته لیک بگړتیه وه درنده و مروشن تیدا ده مرن

نووسینی

عامر حوسیږن

له غوره بییه وه

رابعر په شید

۱۵

پشتاشان

حیکایه تیکه خه ریکه به سه رهاتی ولانگه لیک
بگنیر پته وه درنده و مروفی تیدا ده مرن

دهزگای فام

بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

f @ ۛ ۛ ۛ FAMpublication

به‌ڕێوه‌به‌ری گشتی: سه‌نگەر ززاری

عنوان العربي

خلف الطواحين

حكاية باتت تحكي من بلدان يموت فيها الوحش والإنسان

تأليف: عامر حسين

الناشر: دار ابن رشد للطباعة والنشر ٢٠١٧

ISBN: 9789776510722

ماڤی چاپ و بلاوکردنه‌وی بۆ ده‌زگای فام پارێزراره.

چاپی یه‌که‌م - ٢٠٢٣

پشتاشان

نووسینی

عامر حوسین

له عه‌ره‌یه‌یه‌وه

رابه‌ر ره‌شید

بابه‌ت: رۆمان

پێوانه

٢١*١٣.٥سم (٧٩٠) لایه‌ره

ISBN: 978-9922-9877-8-1

له به‌ڕێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گه‌شتیه‌کان/ هه‌ڕێمی کوردستان ژماره‌ سه‌پاردنی
(٥١٢) ی سالی ٢٠٢٣ ی پین دراوه.

پۇمان

لەمىزىلە
۱۵/۴۰

پشتاشان

حىكايە تىكە خەرىكە بەسەرھاتى ولانگەلىك
بگىرپىتەۋە دىرپندە و مرقۇنى تىدا دەمرن

نووسىنى:

عامر حوسىن

ۋەرگىترانى لە غەربىيەۋە:

پابەر پەشىد

ناوەرۆك

۵.....	ناوەرۆك
۷.....	پيشه كىي وەرگىز:
۱۱.....	پيشه كى
۱۳.....	بەشى يەكەم
۳۷.....	بەشى دوووم
۷۳.....	بەشى سىيەم
۱۰۱.....	بەشى جوارەم
۱۱۵.....	بەشى پىتجەم
۱۴۷.....	بەشى شەشەم
۱۶۹.....	بەشى حەوتەم
۱۹۳.....	بەشى ھەشتەم
۲۱۳.....	بەشى نۆيەم
۲۵۱.....	بەشى دەيەم
۲۷۹.....	بەشى يانزەيەم
۳۰۵.....	بەشى دوانزەيەم
۳۲۳.....	بەشى سيانزەيەم
۳۳۷.....	بەشى جوار دەيەم

۳۵۵	به‌شى پانزده‌يم
۳۷۱	به‌شى شانزده‌يم
۳۹۱	به‌شى حه‌فده‌يم
۴۱۹	به‌شى هه‌ژده‌يم
۴۴۹	به‌شى نوزده‌يم
۴۷۹	به‌شى بيستم
۵۱۳	به‌شى بيست و يه‌كم
۵۳۷	به‌شى بيست و دووهم
۵۹۱	به‌شى بيست و چوارهم
۶۰۷	به‌شى بيست و پينجهم
۶۳۳	به‌شى بيست و شه‌شهم
۶۵۱	به‌شى بيست و حه‌وته‌م
۶۷۷	به‌شى بيست و هه‌شته‌م
۷۰۵	به‌شى بيست و نويه‌م
۷۳۵	به‌شى سيه‌م
۷۵۵	به‌شى سى و يه‌ك
۷۷۷	كوتايى

پیشه‌کیی وەرگێژ:

کرداری وەرگێژان، لای من په‌وشت و سەرپاستی و
 راستگویی، زۆر جار له پیناوی گواسته‌وه‌ی ده‌قی‌کدا پێی له
 تێرمانی هزری خۆم ده‌نیم، جاری وا هه‌یه پێچه‌وانه‌ی
 بیرکردنه‌وه‌ی خۆیشم ده‌قی‌ک وەرده‌گێرم، یان بۆ ساغکردنه‌وه‌ی
 وشه‌یه‌ک، یان ده‌سته‌واژه و ده‌ربڕینی‌ک که له‌وانه‌یه هه‌له‌ی
 چاپیش بێت، ماوه‌یه‌کی باش له وەرگێژانی ده‌قه‌که پامده‌گریت
 و ئه‌گه‌ر خۆم بۆم ساغ نه‌کریته‌وه، هانا بۆ که‌سانی نه‌زموندان و
 به‌تواناتر ده‌به‌م، تا‌کوو له‌وه‌دا ده‌ستبارم بن، ئاخ‌ر ئه‌وه ئه‌مانه‌تی
 وەرگێژانه.

له وەرگێژانی ئهم پۆمانه‌شدا -پشتاشان- هه‌مان پێچ‌که‌م
 گرتۆته‌ به‌ر، چون‌که ئه‌گه‌ر من ئهم پۆمانه‌م بنووسی‌بوا‌یه، به
 دل‌ناییه‌وه به‌ جۆری‌کی دیکه‌م ده‌نووسی، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی مافی
 ته‌واو به‌ نووسه‌ر ده‌ده‌م، له‌وه‌ی نووسی‌بویه‌تی، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و
 مافه‌ به‌ خۆیشم ده‌ده‌م ده‌قی نووسینی ئه‌وم وەرگێژاوه‌ته‌ سه‌ر
 زمانی کوردی. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی له هه‌ندێ‌ک شوێن بۆ
 ده‌وله‌مه‌ندکردنی ده‌قه‌که پسته‌یه‌ک یان ده‌سته‌واژه‌یه‌ک، یاخود

ههتا پهره گرافیکیشم بۆ زیاد کردووه، که هیوادارم له مه یاندا
په زامه ندیی نووسهر و خوینه ریشم به ده ست هینایت، نهك
پنجه وانه که ی.

"پشتاشان" رۆمانیکه له چوارچێوه ی ده قیکی ئه ده بیدا،
پرووداوه کانی پۆزگاریکی پر له سته مکاری پرژیمیکی درنده و
خوێتپێژ، بزووتنه وه به کی چه کداری ئالۆز و ته مومزای به
ناوی شۆر شه وه، خیانه تی براکان، دهر د و نه هامة تیه کۆمه لایه تیه
کو شنده کان، تیروانین و هزره فله سه فیه جیاوازه کان، سیسته می
نیرسالاری و په خه له هه موو شتیک، سیخوپی و شۆر شگێری و
داپوو خانی وره ی پۆلایینی تیکۆشه رانی سه رسه خت و کۆمه لایک
سه ردپری دیکه، ده گێرپته وه، که هه ر یه که یان شایانی رۆمانیکن
و له دوو توپی "پشتاشان" دا به شتوازیکی ئه ده بیانه و گرێچنیککی
تۆکمه ی پرووداوه کان وه ستایانه ئاوپته ی یه کتری کراون.

ئه وه ی له "پشتاشان" سه رنجی نه رتییانه ی پاکیشام،
پشتگوێخستنی هه ندیک هیزی دیکه ی سه ر گۆر په پانی
بزووتنه وه ی چه کداری ئه و سه رده مه یه، که پرووداوه کانی
رۆمانه که ی تیدا به رجه سه ته کراوه و له خودی ئه و
خیانه تکاریه ی پشتاشان، ئه وانیش قوربانیی که میان نه داوه.
پاساوی نووسهر بۆ ئه م سه رنجه، ئه وه به گوایه ئه وانه ی دیکه ش
کتومت ئه و هیزانه ن که چه قی قورسای پرووداوه کانی
رۆمانه که ن.

ئه وه ی هانی دام "پشتاشان" بکه مه کوردی، داواکاری

هاوړئ "عومەر خدر کاکیل" و ناوښانی خودی پږمانه که بوو،
چونکه همدوو هوکاره که شایانی نهوه بوون که شان بدهمه بهر
نم نر که گرانه. جگه لهوهی کاتی پوودانی تاوانه پر له
خیانه تکاریه که ی "پشتاشان" خوشم وه کوو نندامیکی یه کیك
لهو هیزانه ی گورزی گورچکپریان بهر کهوت و کڅمه لیک
شهیدی قاره مانیان دا، تا ئیستا له هزر و ویزدانمدا، به داخیکی
زوره وه هر زیندووه.

دومه وئ نهووش بلیم که من وه کوو وهرگیر له ناوهینانی
که سایه تییه کانی ناو پږمانه که بهرپرسیار نیم.

هیوادارم توانییتم سهرراستانه و راستگوځایانه پږمانی "خلف
الطواحين" بکه موه "پشتاشان" و خوښه ری کورد به دهقیکی
نه ده بی ناشنا بکه موه.

رأبر رهشید

که رکوک - بهاری ۲۰۲۲

پيشه‌کى

ئەو كەسەى من لە بارەبەو دەدویم، لاویكە هاوشتیوێى
 ھەموو گەنجانی دیکە، ھزرشێواویکی جیھانی سێمە و خودان
 چەردەبەك خەسلەت و خووی نامۆیە، ئەوانەى بە دواى
 بیاھوتاییبوندا وێل و ھەلۆدان، ئەوانەى لە ژینگەبەكدا دەژین،
 خودى ژینگەكەیان بەوپەڕى دژواری و سەختییەو بەشداری لە
 تێكدانی ھاوسەنگیان دەكات.

ھەست و نەستەكانى تێكەلەبەك بوون لە شەژان و
 پاراپیەكى دژوار و تێكچەرژاتێكى بە ژان. لەناو ئەو گێژاو و
 ژاوەژاوەدا بە دواى خودى خۆیدا وێل و سەرگەردانە. زۆربەى
 ھەرە زۆرى ئەم جۆرە لاو سەركێش و خۆتێگەرمانە، كاتێك
 شەیدای بیروباوەر و ئایدیۆلۆژیایەكى مەرفەدۆستانە دەبن، ئیدی
 دەبنە مەرفەتێكى زۆر مەترسیدار. لەبەر ئەوەى ئامادەن ھەموو
 دنیا لە پێناوی ئەو بیروباوەرە مەرفەنەیدا سووتماك و نەفرۆ
 بكەن، كە خۆیان باوەریان پێتەتی! ئەى دەبێ چى ڕوو بدات،
 كاتێك ئەو جۆرە گەنجانە لەناكاو ڕۆیان دەربەكەویت، ئەوەى
 ئەوان لە پێناویدا ڕەنج دەدەن و شەونخونی دەكێشن و ئامادەن
 بۆ ھێنانەدی ئامانجەكانیان بە نێو كێلگەى مین و دەشتى پەر لە
 دەرکەزیدا بە پێخواسى ڕێ بكەن و تەقەى سەریان یت، جگە
 لە گەمژە و كالفامێك بەولاو ھێچى تر نین و بە دواى
 تراویلەكەدا وێل و سەرگەردانن و لە گەپراتێكى بێھوودەدان؟!
 كەسانێكیش ھەن لەسەر ھاندانیان وەكوو كێچ و میروو

مښه خوره کان خويان ده ژينن و ختو وکي پوحيان ددهن و بهره و مهرگ پاليان پيوه دهنن، بهوي خويان هرزان و بروباهه په کيښان له خويان هرزانتره، هر دوولاش هم بروباهه په که و هميشه خوي- له بازاړي بهرزه و هنديه تايه تيه کان، شاياني سه وداکردن و نالويز کردن. له حاله تدا، نه و گه نجه يان ده بته تارمايي و خويک و نه وه هله دلوو شيت که سووکايه تبي پي کردوه و بې بهرزه و هنديه خوي به کاري هيناوه، يان به بهخت و چاره نووسي خوي رازي ده بته و له داخي نه و پوژگار ه سخت و جوانه ي ژباني که له پيناوي درويه کي شاخداردا به خشويه تي و باوه پي پي کردوه، به بدهنگي ده سته پاچه ده بته و خوي گرموله ده کات و ده ست به خويده شوره ده کاته وه و تف له هممو شتي کي ده وروبهر ي خوي ده کات، نه وه ي تاکو دوتني به لايه وه به شينک بوو له پيروزيه کان، بهر شهق ده دات و ناوميد ي وه کوو موري کانه سهرتا پاي خوليا و خه ونه کاني نه نجن نه نجن ده کهن، هه تا تف له و پيروزي و بيه او تابوونه ي شي ده کات، که پوژيک له پوژان خوي پي فريو دابوو.

به‌شی یه‌که‌م

له یه‌کێك له شه‌وه گه‌رمه‌کانی هاوینی ١٩٨١، که ئه‌ستیره‌کان له باوه‌شی ئاسماندا بۆ سرووشت بزه‌یان ده‌هاتی و ده‌خانه‌وه، ده‌سته‌یه‌ك له‌و پێشمه‌رگانه‌ی له‌سه‌ر داروپه‌ردووی گوندی‌کی چۆل و وێران‌ه‌دا باره‌گایه‌کیان چێ کردبوو، ئه‌و گونده‌ی ده‌که‌وێته ئامیزی قه‌دپالێکی چای هه‌سارۆست، ئه‌وان له‌و کاته‌دا بۆ به‌هاناوه‌چوون و فریاکه‌وتنی ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌یان پێگه‌یه‌کی سه‌ختیان گرتبووه‌ به‌ر، که له‌ دووری دوو پۆژه‌پێی پیاده‌ لێانه‌وه‌ دوور بوون، له‌ نزیک ئاوايه‌ك به‌ ناوی وه‌رتی که ئه‌ویش پالی به‌ لایه‌کی چای کارۆخه‌وه‌ داوه‌ و پاسته‌وخۆ له‌ پشت چای هه‌ندری‌تی سه‌رکه‌ش و به‌ناوبانگه‌وه‌یه‌.

به‌هاناوه‌چوونه‌که‌ش له‌ سۆنگه‌ی پووداوی ده‌ستدریژی‌کردنه‌ سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ پێشمه‌رگه‌یه‌ی ئه‌وئ‌ بسو، که له‌ لایه‌ن پێشمه‌رگه‌ هاوپه‌یمانه‌کانی دیکه‌یانه‌وه‌ کرابوو هه‌ریان، ده‌ستدریژی‌یه‌ك جاري‌کی تر خه‌ریکه‌ پێزه‌کان له‌ یه‌کتری ده‌ترازیتیت و خوی‌ن له‌ نێوانیاندا ده‌پژێته‌وه‌، له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی هه‌ردوولا‌یان له‌ شه‌پی دوژمنی‌کی هاوپه‌شیان بوونا‌یه‌ نه‌ك دژی یه‌کتری بجه‌نگن. وا دیاره‌ ئه‌و شه‌پ و پێکدادان و لێک‌تزازانه‌ی نێوان پێشمه‌رگه‌کان کۆتایی نایه‌ت، ته‌نانه‌ت له‌ناو ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌ یه‌ك نه‌ته‌وه‌شن. تا ئێستا که‌س هۆکاری پشت‌ ئه‌م ده‌ستدریژی‌یه‌ی دوا‌یی نازانیت. هه‌ندی‌کیان ده‌یانگوت: مام جه‌مالی سه‌رکرده‌یان به‌ نه‌یتی ده‌ستی له‌ گه‌ل حکومه‌تدا تیکه‌له‌ و هاوکاری‌یان ده‌کات، به‌مه‌ش هه‌رچی فه‌رمانی پ‌ژێم هه‌یه‌

جېبه جېنې ده کات، تاکوو ټوانه ی له دهستی ستم و زورداریی
 ده سولات را ده کهن، نه چنه پړزی پېشمه رگه ی ټو لایه نه ی
 خه ریکه گه شه ده کهن و به ټیز ده بن و ناوبانگیان له ناو خه لکیدا
 زیاتر ده بیت و جېنې خوښیان زیاتر و پته وتر ده که نه وه. که سی
 دیکه ش هه بوو ده یگوت: پرسه که تهنه مملانییه له سر
 سه پاندنی ده سولات و کوڅایه تی به سر ناوچه که و هیچی تر.
 که سانی دیکه ش هه بوون ده یانگوت: هه موو کیشه که په یو هسه
 به و که یف و هه وه سه ی که مام جه مال هه یه تی، چونکه ټو
 جاری و هه یه هه تا شه له گهل می شه کانی سر روخساری
 خوشی ده کات.

ټم مام جه مال، له ده ورو به ری ته مهنی په نجا سالی دایه،
 ده موچاویکی گوپن و جه سته یه کی ټیکسمر او و قه له و و
 دیمه ټیکه قه به و زلی هه یه، وه که ټو هی په یکه ریک بیت له
 شاخ، کیشیکي و ا گرانیشی هه یه، هه تا ټو هیستری له سر
 پستی خویشی هه لیده گریټ، نرکه ی دیټ و به ده ست ټو باره
 گرانه وه ده نالیتیت، به دلنیا ی شه وه نه فرت له و به خت و
 ناوچه وانه په شه ی خو ی ده کات که تووشی ټو پوژگارهی
 کردووه و به و باره قورسه ی سر پشته یه وه به و چیا یه دا
 هه لده زنیټ، تاکوو به و توله رینه دا بیگه یه ټته به کیک له و شویته
 خوښانه ی که لیره و له وئ بویان دروست کردووه. مام جه مال
 ده سولاتیکي به ټیز و ټوکه و ژماره یه که چه کداری زوری
 هه بوو. روو به ریکي فراوانی له چیا و پنده شته کانی کوردستان
 داگیر کردبوو. په یو هندیه کی هه می شه یی پر له درې دونگی و
 ناا رامیشی له گهل سر کرده یه کی دیکه هه بوو به ناوی مه محمود
 بورهانی، ټویش ده سولاتیکي به کسان و هاو شپوه ی ده سولاتی
 مام جه مالی هه بوو ټه گهر زیاتر نه بو بیت. هه ر به کیکیشیان هیوا

و ئاواتى لەمىژىنەى سەرکەوتن و زالبوون بوو بەسەر ئەوێ
 تردا، چەندىن جار شەپى درىژ و خويتاوييان لە نىواندا
 ھەلەگىرسا و بە سەدان چەكدار لە ھەردوو لاىان دەكوژرا و
 زيانى گەورەيان بەر دەكەوت، ھىچ لاىەكيان تواناي كوتايھيتان
 و لادان و دوورخستەوێ ئەوێ تریانى لە گۆرەپانەكە نەبوو.
 دیارترین خەسلەت و خوویەك كە مام جەمال ھەیسوو، بە
 دەستێك تەوقەى لە گەل دەکردى و بە دەستەكەى دیکەش
 خەنجەرى لى دەداى. وا دیارە ئیستا دەستی چۆتە خویتى
 ھاوڕێكانیان و لە ناكاو و بێئاگايدا پاشقولى داو و غەدرى لە
 چەكدارەكانیان کردوو، وێرای ئەوێ ئەو ھاوڕێانەى كە ئیستا
 دەستدریژیان کراوئە سەر، ھەمیشە لە پێشبركیدا بوون بۆ
 ناوڕێکردن و كوژاندنەوێ ئاگرى نىوان خۆى و دژبەرەكەى،
 بۆ ئەوێ ئەو شەپە خويتاويیەى نىوانیان ڕابگرن و کوتايى پى
 ھىتن و چىتر خویتى گەنجان و چەكدارانى ھەردوولا بە دەستی
 یەكترى نەڕێژتریت و بە فیرۆ نەچیت و نەكوژرین.

دەبووا یە دەستەكەى ڕۆست كە ئىبراھىم سەرپەرشتى
 دەکردن، بۆ گەشتن بە چىای ھەندرین خۆيان بخزیتنە نىوان
 ڕەبایە سەربازیەكانى سەر بە حكومەت، ئەو چىایەى كە دواتر
 ناویان نا چىای تىئوو. ئەوێش بە ھۆى ئەوێ ئەو چىایە
 سەرکەش و تۆقینەرە، جگە لە كانیاویكى بچوك، ھىچ كانى و
 سەرچاویەكى دیکەى ئاوى تیدا نیە، كانیاویك ڕاوپر لە
 زىروو و جۆرەھا كرم و مىكرۆبى تر، ئەو كانیەش "كانى
 گوێژ" بوو، تىكپاى دەستەكە تەنھا سى زەمزەمىیەى ئاویان پى
 بوو، كە ھەر یەكەیان نزىكەى سى ڕەداخ ئاوى دەگرت،
 ماوہیەكى درىژیش بوو سەربارى ڕەزىلى و وەكوو
 پێشمەرگە یەكیان گوتەنى: "قەرچۆكى" و دەستپوەرگرتن و

ناوه ناوه دابه شکردنیشیان له یتوان خۆیاندا، وه لای دووانیان به تال و سینه میشیان به قه د که سیکه وه بوو ناوی قاسم بوو، وای لهو قاسمه، جووتیارکی ملهوپ و له خۆبایی و کهله پره قی یه کیلک له گونده کانی ناوچه که بوو، ته مهنی له ده وره بهری بیست و پینج سالیدا بوو، دواي نه گونجان و کیشی له گهل ماله وه یان په یوه ندیی به دهسته که وه کردبوو، دواتریش هۆکاره که ی بۆ هه موو لایه ک ناشکرا بوو، به هه رحال ته وانه کیشی نه زۆک و هه میشه یین و کۆتایان نایهت، هۆکاره سه ره کیه که یشی ئافرهت و ژن و ژنخوازی بوو، جووتیاران به درێژایی ده یان سه ده پشتاو پشست بۆیان ماوه ته وه و چه ندين سه ده ی دیکه ش ده میتته وه و هیچ یاسا و پرسیایه کیش دهستی بۆ نابات، هیچ با و باهۆزیکی گۆرانه کاریش نایانگرت و نایانگۆرپست و په ی به رپشه کیشکردیان نابات.

ئه و قاسمه لای جووتیارانی ناوچه که پاله واتیلک بوو بۆ خۆی، ئاخه ئه وان پتوه ری نامۆ و سه مه ره ی خۆیان بۆ هه لسه نگاندنی مرۆف هه یه. قاسم سمیلکی گه وه و پری هه بوو، له کاتی دارپیندا کاتیکیش ده سکی بیوره که ی ده گرت، مرۆف سلی لای ده کرده وه، ئه و دوو نیشانه یه ش به س بوون بۆ ئه وه ی وه کوو پیاوینکی زۆر به هتیز ده ربکه ویت! ئه وه جگه له وه ی کهس نیه قسه ی له عه ردی بدات، قاسم به ناشکرا بریاری کوشتنی خوشکه که ی و ئه و کوپه ی هه لیگرتبوو و ته نانهت ته وانه شی دابوو، که پیروزیایان لای کردبوو و دالده یان دابوو، سووریش بوو له سه ر جیه جیکردنی، له بهر ئه وه ی خوشکه شیتته که ی کاره "قۆر و پر له شه رمه زاری" به که ی ته نجام دابوو، بچ ئه وه ی حیساینک بۆ سمیله بابر و گه وه که ی برا که ی بکات، که هه ردوو لا لیتی داگرتبوو و به سه ر زاریدا هاتبوونه

خوار. عەشیرە تیش، گەورە و بچووک ئومیدی تۆلەى شەرەفیان لەسەر قاسم ھەلچنابوو، بەوەى کە گوايە ئەو کیزۆلەى سە حیساب- ئەو شەرەفەى دۆراندبوو. ئیدی خزمانى خیل تا دەھات بۆ تۆلە کردنەو ە ناخیان پتر و ویرانتر دەکرد و زیاتر ھانیان دەدا، بەمەش رق و کینەى ناخى خۆى دەخواردەو ە و زیاتر ھەستى بە کێماسى و لەدەستدانى پیاو ەتى و سەرشۆرى و شکۆى لەدەستچووى خۆى دەکرد و رقى لە ھەموو شتىکى دەورووبەرى خۆى دەبوو ەو ە، ھەتا لە خودى خۆشى، بە تێپەربوونى کات رەنگى زەرد ھەلدەگەرا و لەپوللاواتر دەبوو و روخسارى ھىچ نیشانە بەکى مرۆفبوونى پتو ە دەما، ئەو ەتا ئیستا وا لەگەل دەستە کەدا بەرپتو ەى ە چاو ە کانیشى ریشکەویشکە دەکەن، مرۆف لە کاتى سەرنجدان لى وا مەزەندە دەکات ھىچ نایینىت و بیر لە ھىچ شتىکیش ناکاتەو ە.

ئەو دەستەى زۆر شارەزای بزەرپتەکانى چى ە ھەندرىن نەبوون و سەرەدەرەىیان لى دەرنەدەکرد، بە ناچارى لەناو خۆیاندا پشتیان بە کەستىک بەست، کە رۆژىک لە رۆژان پىندا تێپەربوو، وەلى ئەو کەسە ھەتا لە ھەنگاو ەکانى خۆشى دلنیا نەبوو، چ ج ە توولە رپنگەکانى قەدپالى ھەندرىن.

رپککەوت و ەى ەتتا، قەدپالى چى ە بە مینرپتر کرابوو، یە کەم کەسپش رپنیشاندەرە کەیان پتو ە بوو. ھىچ یە کىک لە دەستە کە لە ترسى تەقینەو ەى مینکى تر، بویرى ئەو ەى تىدا نەما، یەک ە ھەنگاوى دیکە بۆ پتەو ە بە قەدپالە کەدا ھەنگاو بىت، بە ناچارى پشتیان بە قاسم بەست، بەلکوو ئى ئەمە خوايە بزەرپتەکانى ئەم شاخە ترسناکە رووتەنە بزائىت و بدۆزیتەو ە، بەلام کاتىک داواى ئەو ەیان لە قاسم کرد کە رپتەرىیان بکات، ھەموو ئومیدەکانى بەتال کردنەو ە و گوتى لە ژيانىدا بەم

ناوچه یه دا تینه په پړیوه، بډیه دهسته که به بیسه روبه رهی و پتیشاندەرک له م تاشه بډه ده و بډیوان و له و قه دپاله یانه وه بډیوان له بازبازو کیدا بوون. پاش چهن دین کاتر میږ پیکردن و هه لگزانۍ هه پړه مه کی به شاخه که دا، تینویتی په لاماری دان و پړزه ی له بهر بریوون، خه ریک بوو تینویتی ناو هه ناویان بسووتی. تا وایان لڼ هات تراویلکه ی بیره ناو، یان کانیای پړ له ناو و جه پړه ی شکاویان به بهرچاودا گوزهر بکات، کانیای سازگار و جه پړه ی ته زیوی نه و تو که هیشتا دلږه ناوی ساردیان لڼ ده چوړیت. به لکوه نه م تینویتییه دلږه قه خوی لیان بکاته هونرمه ندیکۍ هه ست ناسک و به په پړه مووچه که ی دهستی جواترین وینه ی خوی ناوی سازگار بکیشیت، نه م تابلو باراناوییه یتده نگه ناخی پړ له زیان ده کړدنه وه، کاتیک گویان له خوړه ی ناو پکی خه یالی ده بوو که له جوگه له ناو پکی قه دپاله که و له نیوان تاشه بډه ده کانه وه شوړ ده بیته وه و کهف و قه لبه زه ی به ده وروبه ری خویدا ناو پړژین ده کات، وه لڼ کوانی ناو؟! تینویتییه که تا دیت زیاتر گه روویان وشک و هه نگاوه کانیان خواتر ده کاته وه.

له و کاته دا ژماره یان هغه ده کس بوو. پیره "کاکیل" ټیکوشر و دنیادیده و خاوه ن نه زموونی درېژی خه باتیان له گه لدا نه بوو، تا کوو بیته فریاد پړه سیان، ناخر نه وه هه میسه له دڅخی وادا ژیرانه بریاری ده دا، خو نه گهر له گه لیان بووایه به دلنیا ییه وه چاره به کی ده کړدن، به لام نیبراهیمی سردهسته و سره پړه شتیارۍ نه و کومه له پیشمه رگه یه، نه و نه زموونه ی نه بوو، چونکه نیبراهیم کوپۍ شاری و زوړبه ی نه و ژبانیه ی ژباوو له شاره گه وړه کانداهه سهری بردبوو، هیچه سروکاری به شاخ و شه پړه وه نه بوو، به لام نه و جه نگانه ی ده سولات بهرپایان ده کات،

رېنگه به که سټيکي وا نادهن له شاردنا ټاسووده بټت. لهو سه روه بندهی هټستا ټهو له شاردنا بوو، مهرگ هه موو چر که ساتيک چاوشارکتی له گهل مروقه کاندنا ده کرد و بيشه رمانه له ده رگای ژبانی ده دان. تا حال که بشتبووه ټه وهی خه لکی له هه رزان بوونی ژبانی خوځيان بکه ونه گومانه وه و له وهی بوچی په تاي جهنگ وا ده سکه نه يان ده کات؟ بوچه به ناچار ی پرويان له شاخ و په يوه نديکردن بهو پيشمه رگانه وه ده کرد، که برياری به رهنگار بوونه وهی مهرگی سه رشوړيان دابوو، خو به لايه نی که موه له شاخ ده زانن بوچی شه پ ده که ن؟

پيشمه رگه کان خوځيان ټيراهيميان وه کوو سه رده سته و فهرمه بنده يان ده ستنيشان کردبوو، وه لی دواي ټه وهی ټيکو شه ره به ټه زمونه که، پيره "کاکيل" پرووی له شاخ کرد، ټهو ده سته رداری به رپرسيار ټيښه که ی بوو، به لام پيره ټيکو شه ره که وای پڼ باشر بوو له ژيره وه رټو ټيښان بکات و هه ر کاتيک و له هه ر کاریکدا ټه وان پاو ټيزی پڼ بکه ن، ټهو ټاماده ی هاو کاریان بټت، هه رچه بنده خوځيشی بهو ته مه نه وه په کيک بوو له پيشمه رگه کان.

ټيراهيم کوړپنکی په شتالو و ټيکس مړاو، ده ست و مه چه ک و ټيسک و پرووسکيکی توکمه و پته وی هه بوو، رېک له کوله گه و ستوون ده چوو، پشه کانی کتومت له پټی فيل ده چوون، ټهو بونید و له شولاره ی که بی کيشه و ته ندروست ده که ونه بهر چاو و مروف ټيره ی پڼ ده بردن، وه لی له راستيدا ټهو هيزه ی نه بوو، چونکه نه خواردنکی باشی چنگ ده کهوت و نه پشوودا ټيکی ټارام، خوړاک و پتخوری ټه ویش جياوازیی له گهل پتخوری ټه وانی تر نه بوو، له له پولاوازیدا له په کتری ده چوون، له تابلویه که ده چوون، برسیتی و ماندویتی شه که تی کردبن، به لام

وېړای ئه و بېهتريه ی که له گهل ئه و بونیا ده توکمه و پته ویدا
 وېک نایه نه وه، ئارامگریکی سیر بوو، ده لېن له زستانیکي
 ته ووتو و شدا زنجیره چای هه ساروستی برپوه، ئه و هه ساروسته ی
 وهك ده لېن له زستاندا رېک له بیابانیکي به فراوی ده چیت، بې
 ئه وه ی پټیه کانی له به لای رچین و ته زینیش بیاریژیت، بې
 ئه وه ی که سېک له وانه ی له گهلیدا بوون به وه بزنان، تا کوو
 پټیه کانی به فر ده یانه ستیت و هیچ هه ستیکیان تیدا نامیتیت، بې
 ئه وه ی خوی هه ستیشی پې بکات، ئه و به فره پټیه زه ییانه تاکه
 پیلایوکی له پې داده مالیتیت، کاتیکش هاوړیکانی پټی ده زانن،
 هیچ چاره یه کیان نامیتیت، جگه له وه ی به پارچه جهمه دانیه کانی
 سهریان ئه و پټیه ساردوسره ی بؤ ده پېجن، به جوړیک رېک له
 شیوه ی تۆپ بچیت. دوا ی ئه وه به و حاله وه بؤ چهن دین
 کاترمیری تر له رویشتن به رده وام ده ییت، کاتیکش ده گه نه
 گوندیک، ئینجا ئیبراهیم گوئ له نازاری پټی ده گریټ و
 وه لامی ئه و نازاره گورچکېره ی لاقی ده داته وه، بې ئه وه ی رېنگه
 بدات ئه وانه ی له گهلیدان هه ستی پې بکهن و پټی بزنان، ئیدی
 به ناچاری خوی ده داته ده ست تايه کی گهرمه وه، کاتیکش
 پېشمه رگه کانی ده وروبه ری پې ده زانن به نیگه رانییه وه سه رنجی
 ده دهن و هه ولی ئارامکردنه وه ی ده دهن، تا خه وی لې ده که ویت
 و کاتیکش هه لده ستی ژانه که ی وه کوو په رچوویه ک و
 موژده یه کی خو ش ده وپته وه و نامیتیت، وهك ئه وه ی هه ر هیچ
 نه بوو ییت، خو ئه گهر ئه م به لایه تووشی هه ر که سیکي دیکه
 بووایه، بېگومان ده بووه مایه ی برینه وه ی قاچی، ئاخه له
 هه لومهرجی وادا گانگری کونده به پویه کی شوومه و له سه ر
 که لاوه ی شکستخواردووی مرؤفه کاندا به ده نگېکی گره وه
 ده خو یتیت و هه والی په شېوونه وه ی قاچه ساردوسره کان
 راده گه یه نیت، وه لی دیاره پیککه وت له ناو هه موویان ئه وی

ههلبژارد، چونکه له هه موویان پشوودرېژتر و خوږاگرتر و . به نارامتر و جهسته پتهوتر بوو.

نهم دهسته به که موکووړپي زوړيان هه بوو، سهرباري سهنگه رگرتن له کاتي شه پ و پيکدادان و نه زموونيش. چونکه ساده ترين پيداويستيه کاني مانه وه يان نه بوو، نه تازووقه به کي عه مبارکراو و نه چک و جبه خانه به ک، نه وان چاوه پواني نه و ده سته و تانه بوون که دواي شه پره کان له دوژمنه وه ده ستیان ده که وت. زوړ به ي نه و ده سته پيشمه رگانه ش له شه پره کاند ا پلاني "لنده و پا که" يان په يره و ده کرد، زوړ جاريش ده بوونه پاروويه کي چه وري ده سلات، چونکه ههر سيخوړ و به کړيگير او يکي رژيم که به گونده کاند ا په رته يان کرد بوو، رژيميان له جووله ي نه و ده سته چه کدارانه ناگادار بکرد بوو او به له ههر په ناگه و بن به رد و شاخک، ده يان و سهدان بوسه يان بو داده نانه وه و کوپته ره کانيش کي موالی شاخه کانيان ده کرد و به دواياندا ده گه پان، ههر له گهل دوزينه وه يان، ئیدی گورزی گورچک پريان لي ده وه شانندن و به زه يان به هيچ زير پوځيکيش نه ده هاته وه، که له ده ورو به رياندا بجوولینه وه، تا کوو به ته وای قريان ده کردن. نه و ده سته به ش که له قه دپالي چياي هه ندریتدا ويل بوو بوون، چاوه پواني هه مان چاره نووسيان ده کرد، به تايه تيش دواي ته قينه وه ي مينیک به رپيشانده ره که يانه وه و ا سهری لي شيواندن، نه زانن هه نگاو به ره و کوئ بهاويزن و پرو له کام لا بکه ن.

سبه يني که خوړه لات، هيتنده ي نه برد تاشه به رده کان گريان لي هه لده ستا و شه پوله گه رمایه کي و ا له نيو هه ناويانه وه ده رده چوو، پړک له گه رمایي ناو کووره ي ئاسنگه ره کاني سهرده مي زوو ده چوو. هه لگزان و سهرکه وتنيش به و قه دپاله دا

شەكەتى و وشكەلاتتىكى وای لى چاۋەپوان دەكرا، كە بە قسە باس نەكرىت. ھىچ گىانلەبەرىك تۈنای رېكردىنى بۆ ماۋەى چەند كاترمېرىك نامىنىت، ئەگەر دوا دلوپە ئارەقى جەستەى چك بكات، چونكە ھەر خانە و بەشىكى ئەو جەستە شەكەتە ھاۋارى ئاۋ دەكەن و دەبنە بەردىكى وشكۈبرىنگى مردوو و بى ژيان.

پىشمەرگەكان دەيانزانى رېگەيان ون كىردوو و ھەرگىز ناگەنە سەر كانىيە تاقانەكە و لەناۋچوونيان مسۆگەرە، يەك دوو پۆزى دىكە بۆنى تەرمەكانيان چىاي ھەندىرېن بۆگەنى و پىر دەكات، چونكە تىشكى خۆرە گەرمەكە بۆگەن و وشكىان دەكاتەۋە، پىك لە شىۋەى مرقۇفە مۇمياكراۋەكان. ھەتا ئازەلە دېندە و كىۋىيەكانىش بوپرى و سەركىشى ئەۋە ناكەن بىن و پوو لە زەۋىيەكى شەقارشەقاربوى تىنوۋ بىكەن لە پىتاۋى پاروۋىيەكى بۆگەندا.

گەروۋيان وشك وشك، لىۋەكانىشان قلىشابوون، جلوبەرگە چلكنەكانىشان بە ئارەقى جەستەيان بۆنىكى ناخۇشان لى دەھات، لووتى مرقۇفى دەچزاندهۋە.

ئومىدى ئەۋەى لىۋەكانيان بەۋ كەمە ئاۋەى ناۋ تاكە زەمزەمىيەكە تەپ بىكەن، ھىشتا كەمىك وزەى پى بەخشيون و ھىشتا كاتىش بە بەرىيەۋە ماۋە و چەندىن كاترمېرى دىكەشان لە بەردەمدايە پىش ئەۋەى يەك يەك لە تىتواندا لە پەلوپۇ بىكەون.

لە نىۋەپۇدا گەرمىى خۆرەكە تاۋى سەند و يەك لە دۋاى يەك دەكەۋتەنە سەر زەۋى و سەرلەنۋى ھەلدەستانەۋە و بە كوۋرە كوۋرە بەلادا دەھاتن و دەستەكانىشان شلوخاۋ، ۋەك ئەۋەى دەستەكانيان بەشېك نەبن لە جەستەيان، يان ۋەك ئەۋەى

به دهرزىله به شانيانه وه هه لواسرابن، وه لى ئىبراهيم به زهرده خه نه وه هانى تهوانى دىكهى ده دا له سه ر ئارامگرتن و به رده وامبوون! به لام به رده وامبوون بۆ كوئ؟ كه س نازانیت!

ته نانه ت خویشى نازانیت به ره و كوئيان ده بات! جار جاره ش نوكته به ك و قسه به كى خویشى بۆ ده كردن، بۆ ته وهى پيشمه رگه كانى به نوكته كهى پىبكه نن و بۆ چەند خوله كىك، كوره تۆ بلى بۆ چەند چركه به ك تىنویتییه كه یان له بیر بچیته وه، وه لى نوكته كانى هیچ كاریگه ریان له سه ر ده روونیان نه بوو، به لكوو ته وه یشى نه ده زانى كه ته و پىكه نینه ته گه ر له ده ست ده ربچیت، ته وا گرژییه كانى ده بنه گریانیكى به كول و هیستریایانه ی ته وتۆ، هیچ كه سىك توانای به رزه فكتردن و جله و كردنى نامیتیت، چونكه له و جۆره بارودۇخانه دا ده رگا و ده روازه ی سۆزدارى، هه ر كامىكیان بن، شادى یان خه مبارى، ده بیت دابخرین و نه ورووژیتدرین، ته گه رنا ته نجامه كهى به دلى كه سیان ناییت.

دواى تیه رپوونى چەند كاتژمیرىكى تر هه موویان لیسه و له وئ ده كه وتن، ئىبراهيم له قاسم نزیك كه وته وه و ده ستىكى له رزووى بۆ دریژ كرد، تاكوو زه مزه مییه كهى لى وه ربگریت، له هه مان كاتدا به وانه ی گوت كه به ره و لای قاسم سكه خشكیيان بوو:

- هه ر كه سه و به شى خو ی پى ده ده م، بى كه م و زیاد، هه ر به كه و نیو سه ره زه مزه مییه ی ئاو، ته نها نیو سه ره زه مزه مییه، به لكوو به شمان بكات!

هه ر باشه خۆ به رله وهى بمه رن، جارێكى تر دلۆپه ئاوێك ده میان ته ر ده كاته وه. زۆربه یان له خه مى نیو سه ره زه مزه مییه

به شه ټاوه كه يان بوون، له ناكاو هه موويان به لای قاسمدا ټاوپيان
دايه وه كاتيك گوتی:

- زه مزه ميه كه به تاله.

ټيبراهيم چاوه كانی به جورېك زهق بوونه وه خهريك بوو
له ناو چالی چاويدا يينه دهره وه و بهو قه دپاله وشكه دا خلور
بينه وه خواره وه، هه را و دهنگه دهنگ له ناو پيشمه رگه كاندا
ته شه نه ی سهند و جورېك له وزه و چالاکی پی به خشین و
هه ندېك له و هه ستانه ی به ټاگا هټانه وه كه خويان دابووه دهستی
له ناو چوون و مهرگه وه.

ټيبراهيم به سه رسوړمانه وه پرسى:

- چيسی...؟ چوؤون...؟!

مامؤستا عومهر به ته وه زه لی و دهنگيکی له رزو كه وه گوتی:

- نه ی ټاوه كه بو كوی چوو؟

ټيبراهيم بوی ته واو كرد، وهك نه وه ی يارمه تی مامؤستا
بدات له قسه كردن:

- خواردنه وه؟

سموود به گاگولکې به ره و لای قاسم چوو:

- نه مه كه ی؟! بلن!

زه مزه ميه كه ی له دهست راپسېكاند، راپشه قاند، ټاكوو گوی
له ټاوه كه ی ناوی بگریت. وهك نه وه ی باوه پ نه كات. پاشان
سهره كه ی كرده وه، له به تاليه كه ی دلنيابوو، سهره وژیری كرد،
بینی ناو هه ناوی زه مزه ميه كه ش له ناو هه ناوی نه وان وشكتره.
ته نها دلؤپيکی بچووك له ده می زه مزه ميه كه وه خزی و بازیدايه

خوارهوه، ئیدی له پي دهسته كان به دواي نهو دلۆپه ئاوه دا كه و تنه جووله بۆ نهوه ييگر نهوه، وهك نهوه ي پاشماوه ي ژيانتيكي سرگره دان بيت و به رهو نغوږوون و له ناوچوون بچيت.

ئیدی هه مووان به چاوی رق و خه مباریه وه سهرنجیان له قاسم ده دا و زه مزه ميه كهش له م دهسته وه بۆ نهو ده ست له خوولانه وه دا بوو. نهو يش بيدهنگ، وهك نهوه ي كه لله سهري بهر چه كوچ بكه ویت، هیشتا وه لامي پرسيارتيكي نه ده دايه وه، ده بیان پرسيارى ديكه ده باریه سهري.

نهو شيان يه كيكي تره به ناوی هۆبي، كه خزمایه تيه كي دووري له گهل قاسمدا هه يه و ده به ویت له گهلدا تيكي بدات و بيقه وميتني، به ږووي دا قيزاندي و هاواری كرد و له گهل هه ر وشه يه كيشدا شانی خزمه كه ي به توندي ږاده وه شاندي. كه س نه يده زانی نهو هه موو هيزه ي له كوئ كۆ كرډوته وه، بهو جوړه يه خه ي قاسم ږاده ته كينيت:

قاسم كه هیشتا په شو كابو و گوتي:

- چي بكم، هيچ پارچه په ږويه كم پي نه بوو؟
- يه كيكيان دايه ږمه ي گريان و له ناكاو هاواری كرد:
- كوږي قه چه... واته پاشه لت پي شوشته وه؟

نهو گه نجه ږه حمان بوو. چهنه د خوله كيكه چاود ږيږي هه موويان ده كات و ږوخساري سهخت و دژوار درده كه ویت، قوژيكي نه رم و دريژي هه بوو كه تا سه رشان ي شوږ بوو بووه وه. ږيشيكي توخي شي هه بوو له نه رمه ي گويچكه يه وه به پانايي دوو په نجه ده ستی پي ده كرد، تا ده گه يشته خوار چه ناگه يه وه و له توپي تينس ده چوو، ږيڼك وه كوو داری حه يزه رانيش باريكه له.

ټبراهيم بؤ هټور كړدنه وهى ټهوانه ى خهريكه به شه ږ دټن
هاته دهنك:

- ههمووتان واز بټنن. ټمه چ هه لسوكه وټيكي گه مژانه يه؟!
هاتوها وارتان بټسووده و زياتر ټټنووتان ده كات. ههموومان ټهم
هه لډيه له ټهستو ده گرټن، ههرچيه كيش بكه ټن، تازه ټاوه كه
ناگه ږټه وه و... پاش كه ميك بټدهنگى بزه يه كى كړد و گوتى:
- ټه وه چ قوون و پاشه لټكه نرخه كه ى ژيانى حه فده
پشمه رگه يټ...؟!

برټټچى دهسته كه، يان چا كتر وايه بلټټن دكټورى
دهسته كه، ټاخړ له شاخ و له ناو پارتيزانه كان و هټزه
چه كداره كانى شاخ، ههر كه سيك ټنها تواناى ده رزيليدانى
هه يټ، نازناوى دكټورى به بالادا ده ږن و هه تاهه تا ټه
نازناوه ى لټى نايټه وه، ږټك وهك ټه وه ى كو لټزى ږزيشكى ته واو
كړد يټ. بؤيه ټټمه ش لټره دا ههر به دكټور ناوى ده به ټن.
دكټوره كه ساكه كه ى له پښتى هټنايه خواره وه و به يټاقه ټى
له سه ر زه وييه كه ږاكشا، له بهر خو ټه وه منگه منگيكي كړد:

- ههر به ږاستى كوپى قه چه ى.

پشمه رگه يه كى ديكه ش كه ناوى ټازار بوو له ته نيښتټه وه
ږاكشا، شه بهنگى زه رده خه نه يه كى ماندوو له سه ر ږوخسارى
ده ركه وت و ټه وټش له ژټر لټه وه:

- دهك داوه شټى!

هه ندټكى ديكه شټان به ره و لا يان خښين و له نزكيانه وه
ږاكشان. ټه و ږارچه زه وييه ږووته لان و خو لاوى بوو، ږټزه يه كى
يټه ندازه قارچكى سپى وشكه وه بووى وه كوو به رد ى لټه

دەرچووبوو، هەر یه کیکیان هیندهی گندۆره یه کی مامناوه ندی ده بوون.

عومەر به هه لکیشانی هه ناسه یه کی قووله وه پرسى:

- ئیستا ده بی چی بکه یں؟!

واى گوت و نه ویش له سەر زه ویه خۆلاویه که ڤاکشا و یه کیک له و قارچکه وشکانه ی هه لگرت و ده ستی به پشکینی کرد، پاشان که مێک تووپی هه لدا. له شویتى خۆیدا وشک بوو و هیچی نه گوت. عومەر پێش نه وه ی یسته ڤیزیانه وه، له یه کیک له شاره شاخاویه کان پیشه ی مامۆستا بوو. نه و نه رکى فێرکردنى زمانى کوردی به م دهسته پێشمه رگه عه ره به ی له نه ستۆ گرتبوو، به لام له کۆشه کهیدا سه رکه وتوو نه بوو.

ئیه راهیم که ڤوخسارى ڤه ش هه لگه ڤابوو به سه رسوڤمانه وه وه لامى دایه وه:

- به لئى. نه مه ڤرسیاریکی گرنک و چاره نووسسازه... ئیوه چۆنتان پێی باشه؟! ئایا شه ڤ له گه ل یه کتریدا بکه یں؟!

خۆی وه لامى خۆی دایه وه:

- هه لبه ته نه خێر... ته نها هه لومه رجه که تووشى نه م قه یرانه ی کردووین، جگه له وه ش هه تا نه گه ر نه م زه مزه مییه یه ئاویشی تێدا بمایه، پێتان وایه به شى حه فده که سى ده کرد؟! خۆتان ده زانن هه ر سه د هه نگاوێک له م که شه وه وا گه رمه بۆ هه ر که سیکمان پێویستی به زه مزه مییه یه ک ئاوه... ها... ده ی وه لامم بده نه وه... نه رئى وا نیه؟! قسه که م ڤاست نیه؟!

دوای بڼه‌نګیې کې کورت، دیسانه‌وه خوی وه‌لامی خوی

دایه‌وه:

- به د‌لنیا‌یه‌وه پراسته و مه‌عقوولیشه... که‌واته با‌ئمه له
بیر بکه‌ین و بیر له‌وه بکه‌ینه‌وه چو‌ن ته‌گیری حالی خو‌مان
بکه‌ین... به ب‌و‌چوونی من تا‌که پ‌ی‌گه‌ئوه‌یه به‌رگه ب‌گ‌رین و
پ‌ز‌گ‌ار ب‌و‌نیش‌مان له به‌رگه گ‌رت‌مان و خو‌پ‌ا‌گ‌ریمان‌دایه، ئی‌وه
پ‌ارتیزانن پ‌ارتیزان...

سعوود وه‌ک‌ئوه‌ی گو‌ږی له هیچ ش‌ت‌یک نه‌بو‌و‌یت، پ‌رسی:

- ئیستا چی بکه‌ین؟!

ئیراهیم وه‌ها پ‌ت‌که‌نی، خه‌ریک بوو زه‌رده‌ل‌گه‌پ‌یت و
ب‌و‌و‌ر‌یت‌ه‌وه، پ‌اشان گو‌تی:

- ده‌ی هه‌مووتان نه‌فره‌ت له پ‌اشه‌لی قاسم بکه‌ن، د‌ږی
ئو پ‌اشه‌له نه‌گ‌ریسه ده‌نگ هه‌ل‌پ‌رن و خو‌پ‌شان‌دان بکه‌ن!

قافای هه‌ند‌یک‌یان ئو ناو‌ه‌ی ته‌نیه‌وه، که‌وته ه‌وتا‌ف‌ک‌یش‌ان:

- نه‌خ‌یر ب‌و پ‌اشه‌لی قاسم.

- پ‌اشه‌لی قاسم خه‌ریکه له‌ناومان ده‌بات.

- ب‌و‌و‌خ‌ن قاسم و پ‌اشه‌لیشی!

پ‌اشان بڼه‌ن‌گی بالی به‌سه‌ردا‌ک‌یش‌ان، د‌واتر هه‌ر خوی به
ساردی و زما‌ت‌یک‌ی عه‌ره‌بی نا‌ته‌واو‌ه‌وه گو‌تی:

- من د‌ل‌ن‌یا‌م ح‌کو‌ومه‌ت خه‌لاتی پ‌اشه‌لی قاسم ده‌که‌ن و
م‌ید‌ال‌ای ز‌پ‌ر‌پ‌ن‌یش‌ی پ‌ی‌ ده‌به‌خ‌شن، کا‌ت‌یک به‌چ‌یر‌و‌کی
له‌ناو‌چوونی هه‌موومان ده‌زانن.

له ناکاو له شوټی خوځیه وه بازیکی دا و دهستی نایه
بینه قاقای قاسم و به و په پری تووړه ییه وه نه پراندى:

- کورې سؤزانی، ههر ده تکزوم، بؤچی ئاوه که ت
خوارد ه وه؟! من دلایام تئ ئاوه که ت خوارد دؤته وه! ئاخر تئ له
مالی باوکیشت پاشه لت نه شوشو وه! ده ته وئ به و درؤیه ت باوهر
بکه ین؟! هه ی هیچو پوچ... هه ی گه مژه.

پیشمه رگه کان به زؤر توانییان سه ری قاسم له نئو
دهسته کانی ده ریښن، له ناکاو ئاده میښ هاواری لئ هه ستا و
دواتر ههر خؤی هه ستیکی راگرت و گوتی:

- هاوړپیان که مئک بیده نگ بن، بیده نگ... پتم وایه گویم
له دهنگی وه پینی سه گ بوو.

سعوود به بیزاری و ده ستر او ه شانده وه گوتی:

- ئه وه نیشانه ی وړینه یه، خه ریکه تووشی به کیکمان
ده بیټ... ئه وه ی لئی ده ترسام خه ریکه ده ست پئ ده کات،
به رگه بگره ئه زیرم، ئاخر هه تا سه گه کانیش له م شاخه
نه فره تلئ کراوه نازین و ناماده نین ژیانی خؤیان به هه ده ر بده ن.

ئاهم خه ریک بوو باوهر به وه بکات که سعود گوتی،
نه خاصمه چهنه کاتر میړئکه گوئی نه بؤته وه، تاکوو گوئی له
خه یالپلاوی و وړینه ی ئه وتؤ بیټ که هیچ بوونیکیان نیه.
که چی دهنگی وه پینی سه گ، خه ریکه لیان نریک ده بیټه وه،
دوای ئه وه ی بؤ چهنه چرکه ساتئک دهنگی نامئیت و دووباره
دهنگی ده که ویته وه بهر گوئیان، چیر ناتوانن نکؤلئ له بوونی
بکه ن، یان وای دابنئ که خه یال و وړینه یه.

ئهم جاره ره حمان هاواری کرد:

- بؤ خاترى شه يتان، گوئ بگرن.

ئاده ميش به شاديه كى بيته نندازه وه هاوارى كرد:

- ئه ها پټم نه گوتن؟ پټم گوتن... گوئ بگرن... گوئ بگرن.

ئيراهيم گوتى:

- په له مه كهن، با وريا بين. له وانه يه جاشه چلكاو خوره كان بن و شوين پيمان هه لېگرن و به دوا ماندا بين، دواى ئه وهى شهوى رابردوو ته قينه وهى مينه كه ناشكراى كردين.

ماموستا عومهر به نارپه زاييه وه گوتى:

- جاشه به كرېگير او ه كان ئه وه نده ئازا نين به يې كوټه تر و فرۆكه دوا مان بكه ون، دهى با به په له به ره و سهر چاوهى دهنكه كه برؤين و ونى نه كه ين.

ئيراهيم به زمانى كى فرمانده ييانه وه هاوارى كرد:

- نه خير... سهر شيتى ههر يه كينكتان، هه موومان ته فروتونا ده كات و هيچ دوور نيه قرمان بكات.

دكتوره كه فسه كهى پې برى و وه لامى دايه وه:

- به هه رحال ههر چؤنك بيت له تينو تيدا ههر ده مړين و له ناو ده چين. ئهى باشه ئه وه بؤ سه گى شوانه كان نه بيت؟!

ئيراهيم گوتى:

- پټم نالين شوان و رانه كهى له م شاخه پروته نيه چى ده كهن، كه هه تا گزو گيايه كى هيندهى يه ك په نجه شى تيدا نه رواوه تا بيخون، ئه ها نابين...؟!

- په حمان به دهنګيكي ټوكمه و جیگیره وه هاواری كړد:
- ده باشه... كهواته با له پتناوی به ده سته پانی ټاوه كانیان شه پریان له گه لدا بكه یښ.
- هوږی به ره له سستی كړد و دهنګي خسته پال دهنګي ئیبراهیم و گوتی:
- ټه مه لوژیكیكي دروست نییه. ئیمه حه فده كه سین و ټه وان نزیكه ی سئ سهد كه س، ټه گهر زیاتریش نه بڼ.
- سعوود به دهنګيكي كز و لاوازه وه گوتی:
- له پراستیدا من گولله ی جاشنكم پئ باشته ره له مردن به ټینویتی.
- په حمانیش به په روښیه وه لایه نگیری كړد:
- ټه وه پړك ده بیته "گولله ی به زه یی".
- ټازاریش دهنګي خسته پال دهنګیان:
- من له گه لټانم... شه پریان له گه لدا ده كه یښ.
- هه ندیكي ديكه شیان خه ویان به ټاوی جاشه كانه وه ده بیڼی، ټه وانیش بوونه لایه نگیریان.
- ئیبراهیم بؤ ټه وه ی ټه و جوښو خرڅو شه یان كه م بكا ته وه، گوتی:
- به لام خو ئیمه بؤ ټه وه نه هاتووین تاكوو خو مان بكوژین، بهرگریكردن و ټیكو شانمان دژى ټینویتی هیچ كه متر نیه له ټازایه تی و شه پكردن دژى جاشه كان.

پاش كەمىك بىر كىردنەو و گوى لى گرتيان، بۇ ئەو وى بە
ترسۇكى دانەن، گوتى:

- بۇ ھىچ شىك زۇرتان لى ناكەم، مادام بىرىارى خۇتان
داو، ئو كاريكى خۇكوزى دەكەن و مىش لەگەل ئەو شىتى
و سەركىشىيە تانم.

ئىنجا ھەر يەكە و لە پەناى گاشە بەردىكدا خۇيان لە بۇسە
نا، بەوپەرى و رىبايەو چاوپەرى پىشەتاتىك بوون، دواى
تپەپوونى كاتىكى سەخت، وەك ئەو وى سەدەيەكى پەبەق لە
چاوپروانىدان، بىنيان جووتيارىك لەگەل سەگەكانى لىيان نزيك
دەكەوتتەو، دىمكەيەكى پىر لە ئاويشى لەسەر شانى خوى
ھەلگرتو، ھاتنەكەيشى پىككەوت نەبو، بەلكوو لە پىناوى
ئەواندا بو! خۇ ئەگەر ئەو ھەرا و دەنگەدەنگەيان لەگەل
يەكتى نەبووايە لەوانەيە سەگەكان ھەر ھەستىشان بە بوونيان
نەكردبووايە. ھەموويان لە ناخى خۇياندا ئۇخەي ئەو وىيان كىرد
كە ئەم جارەش مەرگ مەوداى ژيانىكى دىكەي پى بەخشىن و
ئەو جووتيارە بوو فرىادپەسيان و لە مەرگى مسۇگەر پىزگارى
كردن.

جووتيارە كە گەنجىكى جوان و قەدوبالا پىك بوو، لە
پەشمالىكى نزيك كانىيە تاقانەكەو ھاتبو، لەوئ لەگەل
ھاسەرە گەنجەكەي و كىژە پىنج سالانەكەي و دايكى و
براىەكى بچووكى پىكەو دەژيان. ھەر ھەموويان لەو پەشمالەدا
دەژيان و بە پارچە بەرد و كەرتە شاخ بە دىواربەندىكى نىز
پەشمالەكەيان بۇ دووبەش دابەش كىردبو، پانە بىزىكى
بچووكىشان ھەبو، لىرە و لەوئ سەرقالى لەو وىاندن و
بەخىو كىردىيان بوون، شەوانىش لە پەناگەيەكى نىوان
تاشەبەردە كاندا كۆيان دەكردنەو و دەيانخەواندن، كون و

دەروازەى ناو تاشەبەردە كانیشیان بە دیوار و ئەستوندی دارین گرتبوو، تەنها يەك دەرچەى تەنگیان وە کوو دەروازە بۆ هیشتبۆنەو، هەموو ئەوانەش لە ترسی گورگ و دەعبای کتوی.

ئەم خێزانە وە کوو نەرتی سالانە، هەموو ھاوینێک بۆ ماوەى چەند هەفتە يەك گوندە کەى خۆیان جێ دەهێشت و پەنایان بۆ ئەم میڕگە سەوزە دەهێنا و بایەخێکی باشیان پێى دەدا و سەرباری بەخێوکردنی بزنەکانیان سەرقالی کردنەو و کۆکردنەوێ بەرى دارگوێژە گەورە کەش بوون، کە لقوڤۆپ و گەلاکانى بە دەوراندەوێ کانیاو کەدا پەرشوبلاو و پەخشان بووبۆنەو، دارگوێژێک بە دڵنایەو دەیان و سەدان چیرۆک و سەربوردەى هەبوو.

لە کاتێکدا هەموویان لە ئەنجامى کارى پۆژانەیاندا شەکەت و ماندوو لە شیرین خەودا دەبن، حەپەى سەگەکانیان هەوالى ھانتى میوانێکی غەریبان پێى پادە گەیهنن و بەر لە قوووقى کەلەشیر لە خەو بیداریان دەکەنەو. دەبینن کەسێک بە پوخساریکی تۆزاوی و جلۆبەرگینکی دراو و جەستەى خویتاویەو بۆ لایان دێت، بەلام بەرلەوێ بگاتە لایان دەکەوێتە سەر زەوى و لە ئێوان بەئاگایى و بیتاگایدە لە سەرەمەرگدا دەبێت، تومەزە ئەو مێوانە پێتیشاندەرى دەستەکیان دەبێت، کە ئەوان وایان زانیو مردوو.

جووتیارە کە و براکەى ھەلیانگرتبوو و بردبوویانە ناو پەشمالەکیان و برینەکانیان بۆ تیمار کردبوو. دواى ئەوێ ھاتبوووە سەر خۆى، چیرۆکی تەقینەوێ مینە کە و ئەو کۆمەلە پێشمەرگەبەى بۆ گێتپابوونەو، کە ئەو بە دڵنایەو پێى وابوو کەس فریایان ناکەوێت و هەموویان لە تێتواندا لێرە و لەوێ

ده مرن. لهو کاته وه نهو جووتیاره به نه مهك و نازايه ديمكه
 ئاويكي گه وړه له گهل خوی هله دگریت و به دواي
 پشمه رگه كاندا ده گه پیت تا ده ياندوزیته وه، كه هه موويان
 بیومید و خهريك بوو له ناو ده چوون و له تینووان ده خنكان.

ئیدی به ره و کانیاهه كه پیشیان ده كه ویت. لهو کاته دا خه م و
 ناسوری سهر پوخساری برینداره كه نامازه ی گله یی و گازانده
 بوو، سه رنجه کانی پتی ده گوتن: "ئای چ پرسوايه كه! خو جیتان
 هیستم! نه كه ن به دواي هیچ پاساو و بیانویه کدا بگه رین، ناخر
 ئیوه ته نانه ت ناوړ پښکیشان لی نه دامه وه، به راستی به داخه وه!"

پشمه رگه كان به ناچارۍ- بریاری مانه وه یان لای نهو
 خیزانه دا، به تاییه تی دواي نه وه ی زانیان کیشه و هه تا
 پښکدادانیش له گهل چه کداره کانی مام جه مال قه وماوه و
 شه پش هه لگیرساوه ته وه، دواي نه وه ی پشتر ناشتېبونه وه ی
 نیوانیان ناگری شه پی نیوانیانې کوزاندېبوه وه. نهو هه واله شیان له
 پښگه ی دووه مین گهنجی خیزانه كه وه بیست. چونكه نهو بو
 زانیی په رچه کرداری سوپا و جاشه به کریگراوه كان له نه نجامی
 پرسې ته قینه وه ی مینه كه، چووبوه گوندیكي خوار شاخه كه وه،
 لهوئ هه موو شتیكي زانیوو. ئای نهو هه والانه چهند به خیرایی
 له نیوان گونده كاندا ده ماو ده م ده كه ن و ده گوازیته وه.

منداله پینج سالانه كه به نامویه وه سیره نیکای گرتېبوه
 پوخساری پشمه رگه كان، کاتیکش گالته و شوخیان له گه لیدا
 ده کرد، بزه ی بو ده کردن، پوخساریكي سپیكه لانه ی جوان و
 قزیكي گه نمړه نگی هه بوو، دوو چاوی گه وړه و هه نگوینیش،
 زیاتر پوخساری پازاندېبوه وه. جلو به رگیكي په نگاوپړه نگی
 کون، به لام خاویتی له به ردابوو، ماوه ماوه یه کینك له
 چه کداره كان داویان لپی ده کرد ناویان بو بیتیت. نهویش به

پاکردن و خوشیهوه له ناو ته قيله يه کي بچووک ئاوی بۆ دههيتان، بهلام ههتا ته قيله ئاوه کهي ده گه يانده دهستان نيوهي زياتري لين ده پزا. ئينجا داده نيشته و هيندهي نه ده برد يه کيکي دیکه يان داواي ئاويان ليني ده کرده وه، نه ویش به هه مان شيوه بۆي دههيتانه وه.

هه ر له گه ل يه که م تاله ده زووه کاني کازيوه دا، مووشه ک، چه شني پريژنه ي باران به سه رياندا داباري، هه ر يه که و به لايه کدا هه لاتن و خويان له نيوان تاشه به رده کان هشار ده دا، بلاچه ي ئاگري مووشه که کان، گه واهيي ده ستر پريژي و تاوانبار کردني تاقه په بايه به رزه که ي پي پاده گه ياندين، دواي نزیکه ي کاتزميرک، سپيده ي به يان مالو پيراني و کاولکار ييه کاني بوردو ومانه توقينه ره که ي ئاشکرا کرد، چي بينن: نه گه ر سه ري خلوره وه بووي کيزوله بچووکه که ي ژير دره خته که و تابلوي گورچک پري دايکي نه بووايه، که به حه په ساوييه وه جه سته بچووکه خويئاوييه که ي کچه نه شميله که ي له ئاميز گرتبوو و باوه پري به چاوي خوي نه ده کرد و زمانيشي وا به سترابوو نه توانيت ته نانه ت وشه يه کيش گۆ بکات، نه گه رنا پرووداوه که پرووداويکي نه وتۆ نه ده بوو، به لام نه وه ي پرووي دا گورچک پري بوو، هه مووياني تاساندينبوو. ئاخه نه مان دزي پريژيم چه ک هه لده گرن و به ره هه لستکاري ده که ن، که چي نه و پريژيمه سته مکاره سه ري نه شميله يه کي فريشته ئاسا به گولله ي توپ و مووشه که کاني له جه سته ي ده کاته وه و جه رگي دايکيکي گه نه جيش ده سووتيتيت!

ئيراهيم له سه ر چينچکان دانيشتوو، سه ري له ئاميزي خوي نابوو، پيشمه رگه کانيش ده وره يان دابوو و سه رنجيان دابوو سه ري په پوي کيزوله په نگه هه ليزر کاوه که و چاوه توقيه کاني.

سهری هه لېری و بۆ ماوه به ك له پوخساری خه ماوی
هاوپنكانی راما و پاشان به دهنګیكی پر له ژان و ناسوره وه پتی
گوتن:

- ده زانن... ئەم زه وییه جیگه ی ئیمه و ئەوانی تیدا
نایته وه... یان ده بی ئەوان بکوژرین یان ئیمه، یاخود بۆ
هه تاهه تایه شهرمه زاری پارووه نایك و چاوی ئەم کیژوله
فریشته یه راومان ده نیت!

بهمهش دوژمنکاریه کی سخت و دژوار و بی ئەندازه له
نیوان ئەو دهسته پېشمه رگه یه و په بایه بهرزه که دا پوځی
دهرزیان ده کردن، دوژمنکاریه کی ئەوتو هه تا شویته واره کانی
نه سپدریته وه، ئەو دوژمنکاریه کپ و خاموش ناییت و ناخی
ئەوانیش ئاسوده ناییت!

بهشی دووهم

ئەو مۆلگە سەربازییە، مۆلگە یەکی قایم و تۆکمە ی سەر یەکیک لە لوتکە بەرزەکان بوو. تاشە بەردی ترسناک و تیژ دەوراندەوریان دا بوو. تەلبەندیکی کۆنی دەرکاوایی چریش کە بۆ قایمکردنی مۆلگە کە یان زۆر پشیمان پێ نە دە بەست، بۆ یە مینیکی زۆریان وەک مینە تەلە، یان تەلە ی راوکردن لە ھەموو شویتیکدا چاندبوو، کە گومانی گەشتی "العصاة" واتە یاخیووەکانیان لێ دەکرد، ئەو زاراوہ یە سوپا و جاشەکان وەکوو نازناو لە پێشمەرگە یان نابوو.

ئەو پەبایە یە سالانیککی دوورودریژ و زۆرە گوند و شوانکارەکانی ئەو دەفەرە ی تۆقاندوو، ھێچ کەس و ھیز و دەستە یەک بوژی ئەو ی نە کردوو پەلاماری بدات و دەستی بەسەردا بگریت، چونکە بە تۆرە مۆلگە یەکی دیکە ی سەربازی دەوراندەوری تەنرابوو، لەوێو چاودیزی وردترین جوولە ی ناوچە کە دەکرا. کۆمەلە پێشمەرگە یەکی مەحمود بورھانیش وەکوو پێشتر ئاوازەمان پێی دا، ئەو پیاوہ جیاوازی کە بە بەردەوامی لە گەل مام جەمالدا لە شەردا بوون، چەند دە یە یەک لەو وەبەر، کۆمەلە ی پێشمەرگەکانی کە ژمارەیان شەست پێشمەرگە دەبوون، ھەولی دەستبەسەرداگرتنی ئەو پەبایەیان دا بوو، وەلێ لە لێدانی شکۆمەندی و نازوفیزی ئەو مۆلگە یە شکستیان ھێنا بوو، لە ئەنجامیشدا، یازدە شەھیدیان دا بوو. ئاخەر تەنھا چوار سەرباز بەس بوو بۆ ئەو ی لە ھەر چوار گۆشە ی مۆلگە کە دا بە زرین و سوپایەکی تەواو قەر و قەلاچۆ بکەن.

پېشمه رگه کانی رږوست خاوهن به لټنی خوځيان نه بوون، چونکه لهو چهند مانگه دا په لامار و هيرشه کانی ده سولات له چياي حه سارږوست بهرده وام بوو، سهرتابه رى چيايه که له ژرير مووشه کي کوپته ره کان ناگرى گرتبوو، نه وانه ي له ويدا بوون، خه و خوړاک و ناراميان لى هه لگيرابوو، به ده گمهن که وپشکه خه وپکيان ده کرد و دهنگى کوپته ر و فرږکه و زرمه و هوږى مووشه که کانی دوژمن هه راسانى کردبوون، تا نه و کاته ي زستان هات و به فرىکي زور بارى، نه و به فرى بۇ نه وان، وپراى ساردى و ئاستهنگ و ده رهاويشته کانی، وه لى دانوستايتکي باش بوو بۇيان. چونکه هه رچى شه پووشوږ و يينه و بهرده هه يه، له که شوه و هوى ساف و بنگه رد نه نجام ده دريت و هه ورى چلکن و بارانى به خوږ و به فر و زربانيش، هه ميشه ئاسمانى دۇخى پېشمه رگه کان به نارامى ده هيلپته وه و ترسى هيرشى سوپا و جاشيش له سهرىان سووک ده ييت.

له کوځايبى مانگى مارس، کاتيک به فر ده توپته وه و دۇل و لوتکه نزمه کان گهرم دادين. پيره کاکيل ماوهى دوو هه فته ده ييت به ياوهرى پېشمه رگه يه که ده سته که ي رږوستيان جى هيتووه، که س نازانيت بۇ کوئ چوو و به نيازى چيه؟! هه ر که تاريخايش داهات به ته نيا ده رده چيټ و زانبارى له سهر مۇلگه که و سهر بازه کانی ناوى و نه و قه دپالانه ي ده چنه وه ناو مۇلگه که کو ده کاته وه و له هزرى خويدا توډماریان ده کات، يادگه ي پيره کاکيل رېک ده لټى توډماریکي سهر بازىيه و ده يان نه خشه و نه خشه سازىي تيدا هيلکارى کراون و ده سته و تى هه نديکيان زور و مانه وه ي هه نديکيشيان به جيه جينه کراوى بوونه ته مايه ي ئاهيکي نه و پيره تېکڅوهره، نه و له م ده رچوونه يدا له هه ولى نه وه دايه تا نه و په رى تواناى پېشمه رگانه له مۇلگه که

نزيك بکه ویتوه و نه خشه کاریه کی ورد و توکم له می شک و هزری خۆیدا دابړیژیت و به که مترین زیان تۆله ی نهو هه موو تاوانانه یان لی بکاته وه، کاتیکش ههستی کرد، ئیدی ته واو کاتی گرتنی مۆلگه که هاتوه، بۆ ساتیکش دوا ی ناخات. نه وه تانی هه ره له ویتوه له دووری چوار کاتر میړ پیا ده پۆی، هه والیکي به په له ی بۆ دهسته که نارد و تیایدا ئیبراهیمی بهرپرسی دهسته که ی له وه ناگادار کرده وه که چی ده که ن و چی ناکه ن! ئیبراهیمیش ده موده ست که و ته خو و به پیشمه رگه کانی راگه یاند، که ده بی سبه نی چی بکه ن و چون به په له خویان ناماده بکه ن! پاشان نه ویش دهسته که ی جی هیشت و بۆ لای پیره کاکیل به قه دپاله که دا به ره و لوتکه هه لژنا، تاکوو بزائیت کاره کان چون به رپوه ده چن و چ ناماده باشیه ک کراوه.

پیشتر نامارمه مان پی دابوو، باره گای دهسته که له یه کینک له قه دپاله کانی چیا ی هه سارۆست بوو، نهو چیا یه ی بهرترین چیا ی هه ریمی کوردستانه، باره گاکه یان له سه ر داروپه ردووی گوندیکي چۆل و ویرانه چی کردبوو، گوندیک له وه ته ی مرۆف پی که و تۆته ناوی و ئاوه دانیان کردۆته وه، هه میشه له سه نگه ری بهر خۆداند بووه و پۆژیکش چۆکی بۆ داگیر که رانی دانه داوه، وه لی دوا جار دهستی سته مکارانی گه یشتی و به پاساوی سازدانی پشتینه ی نه منی و چۆلکردنی گونده کانی نزيك سنوور، نه ویش خاپوور و کاول کرا و دانیشتوانه که شیان راگواست، هه رچه نده دهسته که نه وه نده تیایدا نه ده مانه وه، جگه له زستانان، که بۆ پشوودان بۆی ده گه رانه وه و ئاوه دانیان ده کرده وه، دوا ی نه وه ی له وه رزه کانی دیکه، له دوا ی گه ران و سووپانیکي زۆری شاخ و گونده کانی ناوچه که، ده گه رانه وه کۆنه هه وار، باره گاکه یان دوو ژووری گه وره ی له به رد

دروستکړاو بوو، نيوه يان له ژير زهوی و نيوه که ی دیکه شيان له زهویسه وه بهر ز بوو بوو وه، به شقله و کاريته ی سووره چنار سه ربانه کانيان داره را کرابوون و به گه لا و چرووی دار و دره ختی نه و ناو هس دا پو شرابوون، خوله بانیکي نه ستوريش کرابوون، که نزیکه ی نيو مه تريک ده بوو و له سه ر گه لای دره خته کان را خرابوو، به با گردیته که ش - که به ردیکی لووله یی بوو، تایه ت بو نه و مه به سته وه ستایانه به ردکاری ی بو کرابوو، نه و سه ربانه یان ده په ستایه وه، نه خاسمه له کاتي بارینی به فر و باران، تا کوو پیگه له دزه کردنی ناو بگریټ و نه یته هو ی دلوه کردنی ژووره کان.

چښتخانه که شيان نزیکه ی بیست ههنگاو یك له هه ردوو ژووره که وه دوور بوو، نه ویش بریتی بوو له بنمیچک که له سه ر چهند ستونديکی دار جیگیر کرابوو، له ژیریدا دوو کوانووی به ردین بو چایه و چښتلیتان ساز کرابوون، هه میسه دوو مه نجه لی گه وره یان له سه ر بوو، په شینه و ته نیی دوو که لی به رده وامی ناگره که، ژهش په شی کردبوون و جیگه ی خواردنی بیست که سیکیان تیدا ده بوو وه، له هه موو شویتیکي نه وه ی پیان ده گوت چښتخانه - قابوقاچاخ و که وچک و ملاکی کانه زایی و قووتوو و په رداخی شوو شیی و کانه زایی بو چاخواردنه وه هه بوون، نه و چایه ی له کتريه ک و قوریه کی گه وره ی په ش لی ده نرا، نه و انیش هه میسه به سه ر ناگری کوانووی ناگردانه که وه بوون و پشکوی ناگره که کز کز له ژیریان له تاو سه ندندا بوو. هه ر له ناو باره گاکه دا ژووریکي بچکولانه هه بوو، نه وه ش ژووری ناو ووقه بوو، نانه واخلانه به کی بچووکیش هاو شپوه ی بنمیچی چښتخانه که دروست کرابوو، له ژیر بنمیچی نانه واخلانه که دا گومبه تیک له شپوه ی نيوه توپیک به

پانتایی سنی بال هه‌بوو، ئه‌ویش له پارچه به‌ردی بچووک دروست کرابوو، به چینه قورپکی ئه‌ستووریش سواخ درابوو، زه‌وییه‌که‌ی به پارچه به‌ردی پان و پێک به‌ته‌نیشته‌یه‌کتیرییه‌وه‌ه‌ستایانه‌ریز کرابوون، گومبه‌تی ته‌ندوو‌ره‌که‌ش کونیک‌کی بچووک‌کی هه‌بوو له به‌رزیه‌ی پشتینه‌وه‌ده‌ستی پێ ده‌کرد و له‌نزیکی شانومل کۆتایی ده‌هات، له‌ته‌نیشته‌کونه‌که‌شه‌وه، میتریک‌کی له‌دار دروستکراو پێک خرابوو، که‌ئه‌ویش وه‌ستایانه‌به‌ته‌ور و بیور له‌قه‌دی دره‌خته‌براه‌کانه‌وه‌ساز و ئاماده‌کرابوو، کونوکه‌له‌به‌ر و خواروخینچیی پارچه‌داره‌کانیش وه‌ستایانه‌لووس و مشتومال کرابوون، نانه‌واکه‌گونکه‌هه‌ویری له‌سه‌ر ریز ده‌کردن، به‌دریژایی میزه‌که‌ش دوو داری دریژ دانرابوون، سه‌ری یه‌کتیکان ته‌خته‌داریک‌کی پانی پتوه‌لکینرابوو، بۆ پانکردنه‌وه‌ی گونکه‌کان و پاخستنی هه‌وی‌ره‌که‌بۆ ناو شویتنی نانبرژاندنه‌که، یان فره‌نه‌که، داری دووه‌میش بۆ پاکیشانی نانه‌برژاوه‌کان.

په‌حمان له‌نزیك فره‌نه‌که‌وه‌له‌سه‌ر به‌ردێك دانیشتوه، ئاده‌م به‌ره‌ولای پویشته‌وشتیک‌کی بۆ فره‌ی دا، ئه‌ویش گرتیه‌وه‌و سه‌رنجی دایه‌کللی کردنه‌وه‌ی قووتووی بچووک بوو، ژماره‌یه‌کی زووری له‌و کلیلانه‌ی پێ بوو، هه‌ر که‌سیکیانی ده‌بینی دانه‌یه‌کی ده‌دای، ده‌بێ ئه‌و کلیلانه‌ی له‌قووتووی ماسیه‌سه‌ردینه‌کانی ژووری ئازوو‌قه‌کردیته‌وه.

کاتیک ئاده‌م نزیکی که‌وته‌وه‌گوتی:

- ئه‌مه‌لای خۆت هه‌لبگره‌، ده‌لێن له‌مۆلگه‌سه‌ربازیه‌که‌گۆشتی قووتوو هه‌یه‌، له‌وانه‌یه‌بۆ کردنه‌وه‌ی هه‌له‌وه‌داین و پتوێستمان پێی ییت.

په‌حمان کلله‌که‌ی خسته‌گیرفانی و گوتی:

- داوه تېكى باش ده ييت!

پاشان سهرنجى دا، نانه واکه ی بینى به خیرایى بۆ لای ده هات و گوتى:

- نه وه زوهیتره، دیاره هیشتا کارى له نانه واکه نه که ته و او نه بووه، داواى لى ده که م نانیکی به گویتز و شه کرمان بۆ بکات. ئاده م هاوارى کرد:

- بۆ منیش.

په حمان گوتى:

- دانه يهك به شمان ده کات، نه گهر داواى زیاتر بکه یین، ده رمان ده کات.

پاشان بازى دایه سهر به ردیكى گه ووه و به دهنگى به رز ده ستى به قسان کرد، وهك نه وه ی له سهر تهخته ی شانۆ پۆل بگیت:

- وای چ پۆژىكى پرشنگداره، به راستى پۆژىكى مه زنه، ده ی باهۆزه که هه لکه، په شه بايه کى به هیتر، نه وه هه ووه په ش و ژه هراویيانه رابماله و دووریان بخه ره ووه، وا په رشوبلاویان بکه له بهر چاومانیان لابه ره، پۆشناى پووى تى کردووین، وای چ پۆژىكى قه شهنگه. ههر به راستى نه م پۆژه شایانى نه وه یه به بى پىگرىکردن بچینه لاپه په کانی میژووه ووه و تۆمار بکریت، نه وه زوهیتره ده رگاگانى میژوو ده خاته سهر گازهرای پشت، به هه ویر و نانه جوانه کانی رووداوه کانی نه مپۆمان بۆ تۆمار ده کات، ده ئیوه سهرنجى پووه گه شه که ی بدهن، ته ماشای بریقه ی چاویلکه که ی بکه ن، سهرنج له دووکه لى جگهره که ی بدهن. ده ی بايه که هه لى که و دووکه لى جگهره که ی به ملا و به ولادا

پهرتوبلاو بکهرهوه، پوخساره که ی دهرېخه و زهردی ددانه کانی پاک بکهرهوه، نهو زوهیتره مانگه و هه وره کان بهری تیشکه که یان گرتووه، مانگی چی؟! بهلکوو مهرېخه مهرېخ.!

ئاده میش به گالته جارېیه وه هه لیدایین:

- نا نه خیر، نهوه خوره خور.

په حمانیش گوتی:

- قسه کانم پی مېره، با قسه کانم ته واو بکه م، زوهیتر مهرېخه و ته واو، که س مشومرم له گه لدا نه کات.

- جا بۆچی خور نه یت؟

- نا نه زیم، زوهیتر خور نییه، بهلکوو مهرېخه مهرېخ، له بهر نه وهی به بۆچونی من مهرېخ له خور جوانتره، بهلکوو هه تا له زوحه ل و خهرمانه ی دهوریشی جوانتره. جگه له وهش پینگه مان بدهن با دهر باره ی پووداوه هه نوو که ییه کان بدوین، به نمونه سهرنجی پوخساری بدهن، پوخساریکی خوشه ویست و نهرمونیان و شوخوشه ننگ، به مهرجیک ته نها چاوه کانی و لووتی و دهم و چه ناگهی بگۆریت. ته ماشا که ن چ پشیککی هه یه، پیک نهو ژیر که مردووه ی وه بیر هینامه وه که له یه کیک له قه دپاله کاندای تووشی بوم، پوخساری ژیر که که وای پشان دهدا که له نه نجامی خوشه ویستیدا مردووه، له نه نجامی ئیره یی و په رووشی بۆ ژیر که دلخوازه که ی مردووه، به هه رحال من زوهیتر له مهرېخ به که متر دانانیم.

زوهیتر به دهنگیککی نووساوه وه نه راندی که له نه نجامی جگهره کیشانه وه به زه حمهت له سینه ی هاته دهره وه:

- مهریخی چی هه ی مهریخت تی هه لسووم! چیت

دهوئ؟!

- هاورپم هيچم ناوئ، هرگيز هيچ! من تنها دهمه ویت به جواترین وشه وه سفت بکهم. من هاورپي ته مهنتم. ئادهم بپروانه چهند به سوزه ثم هاورپي ته مهنمان! زوهير باوه بکه ته مشه و که به شاخه که دا هه لده گه پرين تومان له خه يال ده يیت، تنها تو و بهس، که سی تر نا. باست ده که ين کاتيک نانه به شه کر و گويزه که ی تو ده خوین که به و ده سته پيرو زانه ت دروست کراون. نای ئادهم، چهند جوان و قه شه نگ ده يیت کاتيک ده مرين سکمان ياده وه ريه کی ده ستی زوهير هه لېگریت.

وله ی زوهير سه رقالي هه لکردنی ناگری ناو کووره ی تهن دووره که ی بوو. هينده ی نه خاياند، چره دوو که ل بنميچه که ی داپوشي و دابه زيه سر سريان، به ممش چاوه کانی فرميسکاوی بوون و چاويلکه که ی پيس و ته لخ بوو، که له نزيک ژيرپاله یه کی چای تورکی بوو. چاويلکه که ی سرپيه وه، پاشان چاويلکه که ی کرده وه چاوی، نينجا خيرا چاويلکه که ی له چاوی کرده وه و به ده سته دوو که لاويه که ی سرپيه وه، ته ممش زياتر ته لخ و پيستی کرد. ئادهم و په حمانيش به پتکه نينه وه سه يران ده کرد، هاواری به سهردا کردن:

- له بهرچاوم ون بن، له مه وودوا تامی ته و نانه ناچيزن!

په حمان به جو شه وه هاواری کرد:

- ته وه چ پياو ته يه که! ته ها ئادهم پيم نه گوتی؟! پيم نه گوتی شيله ی سوز و خو شه ويستی لي ده چوپړی.

زوهير به په وه گوتی:

- نغو به و له بهرچاوم ون به، ته گهرنا سهرت ده خه مه ناو ته شتی هه ويره که وه.

قافای پټکه نینی ئادهم دهنگی دایه وه و گوتی:

- وای چه نده ناسکه، چ مروښکی باشه.

به لام په حمان به زوهیږی گوت:

- زوهیږ ئیستا با ویزدانت له گهلندا بدویت. هه ست چوڼ

ده بیټ کاتیک به سکی برسیه وه بمرم؟ نا، له وهش زیاتر به

تایبه تی که ئاره زووی ناتیکی دهستی تو بکه م؟!

زوهیږ گوتی:

- ده مریت به جهه نهم.

ئاده میښ به سهربادانه وه گوتی:

- وا دیاره هم شپوازه له گهل ئهم جوړه که سانه دا

بیسووده، بویه یا په حمان و یا په حیم، ده بی ته کتیکي خو مان

له گهلندا بگورین.

- من پیم وایه به کارهینانی توندوتیژی باشتیرین ئامرازه بو

گهیشتن به مه به ست.

ئینجا هه ردو وکیان هیږشیان کرده سهری و له زه ویدا

گه وزانديان و به سهریدا هاواریان کرد:

- بومانی ده که یت یان نا؟!

ئیدی زوهیږ زیاتر ده هری و تووړه بو، گوتی:

- بو تانی دروست ناکه م نه گهر پوختان له کونه لووتسانه وه

بیته دهره وه.

ئینجا هه ردو وکیان وا خو یان دایه سهری جووله یان لی بری

و ده ستیان به ختو وکه دانی قه برغی کرد، ئیدی ته ویش دایه

قاقای پټکه‌نین و له تاوی ختوو که دانه‌که‌ی به زه‌ویدا ده‌تلايه‌وه و هاواری لڼ هه‌ستا‌بوو:

- ده‌یکه‌م... سویتد ده‌خوم ده‌یکه‌م، به‌لام واز له‌و سووکایه‌تیه‌ی خوتان بښن. کاتیک وازیان لڼی هیټا، هه‌ناسه‌یه‌کی هاته‌وه به‌ر و خوی ته‌کاند و له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌بادا بشکیت، خیرا چاویلکه‌که‌ی کرده‌وه چاوی و به‌هه‌ناسه‌پرکیوه‌گوتی:

- وهره‌گویتزه‌که‌بشکینه، به‌لام ناگادار به‌به‌که‌سی نه‌لښت، دوايي له‌ده‌ست داواکاریه‌کانیان ده‌رباز نابم.

په‌حمان به‌هه‌له‌داوان خوی گه‌یاندۀ گویتزه‌کان و به‌ده‌م گویتزه‌شکانده‌وه‌گوتی:

- خو نه‌گه‌ر نه‌نجامه‌که‌یمان بزانیسوايه ههر له‌سهره‌تاوه وه‌هامان لڼ ده‌کردی، تاکوو زووتر نالای سپی هه‌لبکه‌یت و لاساری نه‌که‌یت، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا من هیشتا دل‌یکی باشم هه‌یه، له‌مولگه‌سهره‌بازییه‌که‌کاتزمیریکي جوانت بو ده‌هینم.

پاز و نه‌یښه‌کانی زوهیر کرانه‌وه، ده‌می له‌گوږی په‌حمان نزيك خسته‌وه و به‌چه‌وه‌پڼی گوت:

- ههر به‌راستی پټو‌ستیم به‌کاتزمیریکه، ههر ده‌بیټ دانه‌یه‌کم بو به‌یښت.

گوږی ئادم نه‌و چه‌یه‌ی وهر‌گرت و به‌گالته‌جاریه‌وه‌گوتی:

- که‌سټک نه‌ماوه داوای کاتزمیری لڼ نه‌کردیټ، وا دیاره‌ده‌ته‌وئ له‌م شاخه‌دا پيشانگایه‌ک بو فروشتنی کاتزمیر بکه‌يته‌وه! بو‌روله‌تیمه‌ده‌چینه بازار، یان بو.....؟!

ئیدی هه‌مووان پر به‌زاریان دایانه قاقای پټکه‌نین.

پاش نیوه پۆکه ی هه موو پېشمه رگه کان چهك و تهقه مه نى و پېداويستى خۆيان هه لگرت و به ره و نهو گونده كه و تنه پڠ كه پېشتر له سه رى پڠ كه و تېوون، له وئ يه كتر بېين، گونده كه برىتى بوو له بېست مائىك، رووبارىكى بچووك به ناويدا تېده په پى، له مېهر و نهو به رى رووباره كه سووره چنارى تېدا روو ابو. ده كه و ته ده روازه ي دۆلئىك و وه كوو مار به ده و رى شاخه كه دا ده سوو راپه وه. له به رده م دۆله كه دا نه شكه و تىكى بچووك هه بوو، پڠ له ده مى پېره پياوئىكى بى ددان ده چوو.

خه لكى نهو گونده شاخاويانه ماوه ي ده يان سال بوو رها تېوون پاروو ه نانى ده مى خۆيان له گه ل پېشمه رگه دا بهش بكه ن، نهو تا نه م كۆمه له پېشمه رگه يهش به ره و گونده كه هه نكاو ده نين و هانكه هانكيانه، تاكوو به رله وه ي ده ست به چالاكيه كه يان بكه ن، تير نان بخۆن و پېداويستى خۆيشيان هه لېگرن.

نهو ماوه يه ي پئويست بوو بۆ گه يشتن به گونده كه، بهس بوو بۆ نهو ه ي گه ده يان به تال بېته وه، كه خۆيشى له به نه رتدا هه ر به تال بوو. ئاخىر ده بى له و چيا و دۆل و چۆله وانيه دا چى هه بىت، تا كارىكى وا بكه ن گه ده يان گله ييان لى نه كات.

خۆره تاو و كه شو هه وايه كى خۆش بالى به سه ر ته واوى ناوچه كه دا كېش ابو، نهو دۆلانه ي پېدا تېده په رن پره له كانياوى سازگار، بۆيه هه ر كه به ته نىشت يه كى كاندا تېده په رن، تېنوئىتى خۆيان به و ئاوه سازگار ده شكاند.

به لآم ته واوى ناوچه كه له مه ترسى سرووشتى به ده ر نيه، به تايه تى نهو پڠه يه ي نه وان گرتوويانه ته به ر، تاشه به ردى به رز، ئاوى رووباره كه ده و رى داوون و له خواره وه شيان چاله به فرى

گه‌وره و قوولی وایان دروست کردووه، نه‌ستمه به ئاسانی لئی ده‌رباز بن، بویه ناچارن له پینگه‌ی قه‌دپاله ړك و تووشه‌كانه‌وه به ده‌وریاندا بسوورپنه‌وه و بچنه پشتیانه‌وه. نه‌مه‌ش توانایه‌کی ئیجگار زوړ و کاتیکي درېژنشی ده‌ویت، که هه‌ندیک جار لیژی و تووشی قه‌دپاله‌که ناچاریان ده‌کات له ئاوی تیژی ړووباره‌که بپه‌رنه‌وه، په‌رنه‌وه له ئاوه‌کش پنیوستی به‌وه بوو به سهر کاریتیه‌کی گه‌وره که نه‌مهر و نه‌وبه‌ری ړووباره‌کی به یه‌کتری ده‌به‌سته‌وه، یان هه‌ندیک جاری تر به‌سهر پردی‌کی دار‌وخواودا بپه‌رنه‌وه که له لق و گه‌لای دار دروستکراوه و به هؤی تپه‌ړبوون و هاموشؤی زؤری خه‌لکی به‌سهری و کاریگه‌ریی باوبؤرانه‌وه له یه‌کتری دوور که‌وتوونه‌توه و چنین و دروستکردنه‌که‌ی خه‌ریکه له‌بال یه‌کتر هه‌لبه‌شیته‌وه، هر که‌سی‌کیش به‌سهریدا تپه‌ړیت وای داده‌نیت که ئیستا نا ئیستا له‌ژیر پيدا داده‌ړووخیت و ده‌که‌وینه ئاوه‌که‌وه. نه‌وه‌ی زیات‌ریش دؤخه‌که ترسناکتر ده‌کات، نه‌وه‌یه که خوړه و قه‌لبه‌زه و ده‌نگی ئاوی ړووباره‌که به جوړیک هازه‌یان دیت و هه‌لده‌جن و ده‌نه‌پتن، وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌نگی ده‌یان شیر بن و له یه‌ک کاتدا بپه‌رنتن، که‌فوکولی ئاوه‌کش به جوړیک له هه‌لبه‌زودابه‌زدایه، خؤی به‌م شاخ و نه‌و تاشه‌به‌رده‌دا ده‌دات و زیاتر و زیاتر دؤخه‌که ده‌شله‌ژیتیت، بویه به ده‌گمن نه‌یت، نه‌گه‌رنا هیچ یه‌کیک له کاتی په‌رنه‌وه‌دا بویریی ته‌ماشا‌کردنی ژیر پتی خؤی نه‌بوو له ترسی نه‌وه‌ی نه‌بادا سهره‌گیژه بیگریټ و بکه‌وینه خواره‌وه.

نهم ناوچه‌یه به هؤی به‌رزی و نرمی و پیکه‌اته سرووشتی‌ه‌که‌ی ناوچه‌یه‌کی سه‌خته و پشمه‌رگه‌کان ده‌توانن به

ئاسانى خۇيانى تىدا بشارنەو و وا خۇيان قايم بكن، كهس زەفەريان پى نەبات.

دواى چەند كاتزمىرك، گوندنشینه كان پىزى پىشمەرگە كانيان له قەدپالئىكى دوور به دى كرد، پىك وه كوو پىزه مىرووله يك بهرو گونده كه يان له هەلكشان و داكشان و چەپ و راستكردندا بوون.

ئىبراهيم و پىره كاكيل له مزگەوتى گونده كه چاوه پىزى هاوپىيانان دەكرد، ئەو مزگەوتەى جىگەى هەمووانى تىدا دەبىتەو، پىچەوانەى مزگەوتى گونده كانى دىكه كه زور بچووك و بشتگوئىخراو بوون و به بىنىنى وا هەست دەكرا كهس پرووى تى ناكات. زياتر ئەو گوندانەى باهەخيان به مزگەوتە كانيان دەدا، بۆ ئەو بوو خۇيان له شەونووستنى پىشمەرگە كان له ماله بچووكە كانياندا پيارىزن.

ئەم مزگەوتە بىرىتیه له هۆلىكى گەورە، زەوىیه كهى به حەسیرى چىراو له زەل و قامیشى بارىك داپۆشراوه، له ناوهراسىدا بهرمالئىكى گەورەى لئیه، له بەردەمىدا گۆشەيك يان قولفئىكى كه مىك جىاواز هەبوو، وا پى دەچوو شوئى دانىشتنى مەلای گوندى بىت، وئىراى ئەوەى مزگەوتە كه خاوین بوو، بەلام ئەم پاكوخاویتیه پىگە له ئەسپى و كىچ ناگرىت شانشىنى خۇيانى تىدا دابمەزرىن و له كاتى چوونە ناوەوەى هەر كەسئىكىش به وپەپى خىراپیهو به هەموو بستیكى مزگەوتە كه دا بلاووى لى بكن، هیرشى خۇيان دەست پى بكن و بهر بىنە وئىزەى مێوانە كه.

بەلام شوئىنى وا گەورە، به تاییه تى بۆ زستانان، گەرمكردنەووى به زۆپای ئاسایى دار زەحمەت بوو، بۆیه

خه لکى گونده که بېريان له گڼوړپنى بهرميلکى گه وړه
کړدووه ووه بۇ نه وى بېکه نه زۇپايه کى زل و لوه ليه کى
گه وړه ش وه کوو دوو که لکيشى بۇ دابنڼ، ديواره کانى به
مه پمه پکى سې و نوئ مشتومال بکه و وپنه ي
چوار چيوه دارى هه مه جوړى له ئايه تى قورئانى به قه ده ووه
هه لبواسن.

ئېبراهيم به جوړپکى وا ده ستى به قسان کړد، وه ک نه وى
نه و مه به ستى ده به وئ رافه و شرؤفه بکات، هه هه مووى
نه زبه ر کړديت:

- پتويسته به خوړپاي کات به فيرؤ نه ده يښ، له بهر
رؤشنايى نه و زانياريانى دهر باره ي مۆلگه که ي دوژمن کومان
کړدووه ته وه، هم ئه رکه تان بۇ باس ده کم، باش ئاگادار بن و
به وردى گويم لى بگرن، ئاخړ نه مه پرسى مان و نه مانه و هه ر
که مته رخه ميه ک سهرمان ده خوات، دابه شى چهنده ده ستيه کى
بجوو ک بچوو ک ده بين و هه ر يه که و ئه رکى خو مان هيه. نه و
زانياريانى لامانه نه وه دهرده خه ن که نه و شوپته ي ئيمه لى
ده بين که مپک له شوپتى مۆلگه که ي دوژمن به رزتره، له سه ر هم
بنه مايه ش هم نه خشه کاريه ي خواره وه جي به جى ده که ين:

يه که م جار ده بين هه لگري "VB" بى سپنه که مووشه که که ي
ئاراسته ي مۆلگه که بکات و زهنگى ده ستپکړدنې چالاکيه که
لى بدات، ئينجا راسته وخؤ نه وانى تر سهربانى ژووره کان بهر
ده سترپژى چه که کانمان ده ده ين، بۇ زانينتان سه رى ژووره کان
هه مووى به چينکو داپؤشراون و گولله به ئاسانى ده يانپرېت،
پاشان فهرمانپکى دپکه ده ده ين و ئپوه له ته قه کړدن ده وه ستن و
ده ستى هيرشکړدن ده ست به گرتن و چوونه ناو مۆلگه که
ده کات و ده ستى به سه ردا ده گريت. له کاتى پتکاني

يەككىستان، بۇ ماوئەيەكى كاتى كەس بەلايدا ناچىت، تاكوو چالاكىيە كە تەواو دەيىت، تەنھا ھەردوو دىكتۇرى دەستەكەش لەو حالە تەدا ئەو كارە دەكەن، ئايا كەسىك بەرھەلستى يان بۇچوونىكى زياترى ھەيە؟

پەحمان بە لووتبەرزى و نىمچە لەخۇبايىبونىكەو ۋەك ئەوئى خۇى ستوون و بېرپەي پىشتى چالاكىيە كە يىت گوتى:

- پۇژىكىان دەربارەي ئەم مۇلگەيە ھەندىك وردەكارىم بىستوو، لەوانەش مەوداى تەلەبەندە دېكاويەكان تاكوو لاي پەزىنى مۇلگە كە نىزىكەي پانزە مەتر دەيىت، ئەگەر ھەلە نەكەم، قازىفەكەم بە كەمتر لە بىست و پىنج مەتر ناتەقئەو، من ئەم زانباريانەم لەسەر چەكەكەم ھەيە، ئايا ئەم پىرسەتان بە ھەند و لە بەرچاۋ گرتوو؟

ئىبراھىم بە مەمانەيەكى تەواوئەو ۋەلامى داىوئە:

- مەوداكە لەو زياترە و شوئى توش گونجاۋ دەيىت.

پاشان دركى بە كارىكى دىكە كرد كە خەرىك بوو لە بىرى بكات، بۇيە گوتى:

- پىنگەش بە ھەر پىشمەرگەيەك دەدەين، ھەر ئىستا لىرە پاشەكشە بكات، ئەگەر نەخۇشە، يان لەبەر ھەر ھۆيەك يىت، تواناى جىيەجىكرەنى ئەم ئەرەكى نىيە، جا بە ھەر ھۆيەكەو يىت، چونكە ھەر كەمتەرخەمى و كەموكوورپىيەك، سەرئىشەي زۇرمان بۇ دىتت كە لەوانەيە ھەر لە خەيالىشماندا نەيىت.

يەك يەك سەرنجى داىە روخسارى پىشمەرگەكان، تەنھا روخسارى پىاوە پىرەكە نەيىت كە لە بەردەم ئەلقەي كۆبوونەو كەيان دانىشتبوو، چونكە سەرنجدان لە روخسارى ئەو

بۇ ههمان مهبهست، بويړی و پياوی خوی دهویت، ئاخر ئهو
خوی داپړهري بيړوکه و سهرپهرشتیاری چالاکیه که یه... دوی
بیده نگبووټیکی کهم، ئهوه یشی خسته سهر قسه کانی:

- ئیستا بۇ نانخواردن به سهر مالہ کانددا دابهش ده بین، پاشان
دینه وه مزگه ته که و لیړه وه دهست به پړویشن ده که یں، بهم
بونه یه شه وه ئه وه تان پی بلیم که هر که سیکتان زمانی کوردی
ده زانن با که سیکی دیکه له گهل خوی بیات که زمانی کوردی
نازانیت، بۇ ئه وهی له مالان تووشی پرووگیری نه بن، تنها سی
چاره ک کاتان له بهرده مدایه، له وه زیاتر دوا نه که ون.

هوی خوی بۇ نه گیرا و به پرووگرژی وه گوتی:

- ئاخر سی چاره ک کات که مه، بهشی چی ده کات؟!
له وانه یه مالہ کان له ناماده کردنی نانی شیوان دوابکه ون.

ئیراهیم به بیزاریه وه به دهست ناماژه ی بۇ کرد و گوتی:

- بۇ پیټ وایه بهرخی برزاوت بۇ ناماده ده که ن؟ بۇ هر
شوټیک بهیت، جگه له راژییه نه فره تییه که شتیکی دیکه نیه.

له ناکاو په حمان به دهنگیکی بهرز گوتی:

- ها... ها هلمه ینا. ده زانن چی؟ له نزیك یه کیک له
مالہ کان په ره که وی سهربرام بینی.

هندیکیان پروویان تی کرد و گوټیان:

- له کوئ؟ ده پیمان نشان بده!

هوی راجله کی و به دهنگی بهرز گوتی:

- بیده نگ به، پیمان مه لی، له گهل خوم ده تبهم!

په حمان له شوټی خوی و له بهرخی وه دهستی به قسان

کرد:

- لهم حاله تدها هيچ ناليم، پيشناره كه فريوده رانه به،
خاوه نمال ته نها ميوانداريي دووان ده كات.

ئيدى پيشمرگه كان دوو به سهر ماله كانى گوندا
دابهش بوون، تاكوو نهو ژهمهش ورگى خويان تير بكن.

نهو مالهى ميوانداريي رهحمان و هژبى كرد، مالىكى زور
گه وره بوو. كه چى ژوورى دانشتيان دريژ و تهسك بوو، تا نهو
ئاستهى مروف تى بكوشيت بو نهو هى گيانى له لووتيه وه
دهرنه چيت.

رهحمان له نزيك ده رگا كه وه دانشت و لاقه كانى بو ناو نهو
هه موو پيلاوه دريژ كرد كه له ويدا بوون. نهو پيلاوينكى
ملدريژى له پيدا بوو. پيشتر له ناو باره گا سهربازيه كه له يه كيك
له سهربازه ديله كانى وه رگرتبوو، دواى نهو هى پيلاوه لاستيكه
نوييه كهى خوى له دهست دابوو. نهو هس له سونگهى نهو هى
كۆمه له پيشمرگه بهك به باره گاكهى نهماندا تيه پيوون و
پيلاوه كه يان گۆرپيوو، دانه به كى كۆن و درايان بو جى
هيشتوو، نهو حاله ته له ناو پيشمرگه دا بلاو بوو، تا ئاستيكى وا
واى له زوربه يان كردبوو، بو هه ر شوپيتيك بچن پيلاوه كه يان
له گهل خوياندا هه لېگرن، يان له ژير خويانى دابنين له ترسى
نهو هى نه بادا بدزريت. له راستيدا پيلاوه كهى رهحمان پوستانكى
سهربازى بوو، كه مروف هه ر به بينى هه تره شى ده چيت!

رهحمان به نهينى گوتى: "ئيمه ته نها سى چاره كه سه عات
ده مينه وه. داكه ندنى نهو پيلاوه و كرده وه پتى به لاي كه مه وه
كاتزميريكى ته واوى دهوئ! واته تامى چيشتى كه وه كه ناكه م.
وا باشته بهم جوړه و له نزيك پيلاوه كان دابنيسم، هه رچه نده

نهمه پيچېه وانه ی نهریتی جووتیار و گوندنشینان بوو. هیچ
بژارده به کی دیکه م نیه. قیروسیا له پیناوی گوشتی که وه که
هرچی دابونه ریت هه به به دوزه خ. پاشان نهم ژووره هانی
مرؤف ده دات به م جوړه دابنیشیت!

"که وناس" ه که سهرنجیکی گالته جاريانه ی ناراسته ی ره حمان
کرد و پرسى:

- نه وه چیه؟! ناکا بته وئ به و جوړه دابنیشیت؟!

ره حمان به بیتزاريه وه گوتی:

- بزچی نا؟! هه مووی چهند خوله کیکه و ده پړین،
دا که ندنی نهم پیتلاوه وه پرس و بیتزارم ده کات. نه ها
مله در پیره که ی نابینیت؟

- ده ی دایکه نه و وه ره تیره، خه لکی ماله که چیمان پی
ده لین؟!

ره حمان به بیتزاري و قسه ی پچر پچره وه ده ستی به
کردنه وه ی قه يتانی پیتلاوه که ی کرد:

- نه فرهت له خوت و خه لکی ماله که ش. نه فره تیش
له وه ی پیتلاوه که ی دزیم، وا دایده که نم، به لام پیت وانه ییت نهمه
له پیناوی دابونه ریتدا ده که م، من نهمه ته نها له خو شیی که وه که
ده که م.

ژووره که تاریک و خه ماوی بوو. زوپایه کی دارین له
ناوه راستی ژووره که دا بوو، له به رمیلکی ته نه که دروست
کرا بوو، ده رگایه کی بچو وکی هه بوو، له سهره وه ی لووله یه ک
بنمیچه نزمه که ی دووبه ده ر کرد بوو، مرؤف ده يتوانی به ئاسانی
ده ست له بنمیچه که ی بدات، له شه قله و کاریته ی سووره چنار

دروست کرابوو، به دووری یه کسان پیز کرابوون، گه لا و لقوېږې دره خته کاینان به چری خستبووه سهری و خو له بانیکی باشیان کړدبوو، به باگردیتیش چاکیان په ستابووه وه، نه بادا له که شوه وای باراناویدا دلټوپه بکات، ناخر دلټوپه ی بنمیچی خانووه کان له وهرزی زستاندا چ بو خاوه نمال و چ بو میوانیش هر به لایه که بو خوی! له بهردهم زوپاکهش چالیکې بچووک هه بوو، پشکوی گرگرتوی ناو زوپاکه ی تیدا داده نین بو کولاندنی چای، ژووره که هیچ په نجره یه کی نه بوو، له وانه یه بو پاراستنی گهرمیی ژووره که بووینت، ژووریک بوو، پیک له بهندیخانه دهجوو، زیاتر له وهی ژووری ژیان و خوشی بیت.

کاته که به خیرایی تیده په پیت و هیچ یه کیک له خه لکی مال له که هه تا نه هاتووه به خیر هاتی نهم دوو میوانهش بکات، به راستی چاوه پروانی له وه لومهرجه نه ستمه دا وا له مرؤف ده کات تووشی دلټپاوکی بیت، چونکه هر چرکه یه ک تیده په پی به لای نه وانه وه به ها و سهنگی خوی هه بوو.

که وناسه که به چه یه که وه:

- زور دوا که وتن، له وانه یه چه ور بیت!

په حمان خه ریک بوو نارامی له دهست بدات، گوتی:

- بانگیان بکه با په له بکه ن، کاته که تنگاوای کړدوین، نه ونددی به به ره وه نه ماوه.

هوی دهستی به قسان کړده وه:

- له سه رخو به. تویکی تر چاوه پروان به، نه گهر په لیان لیکه ی، نهوا شتیکی دیکه مان ده رخوارد دهدهن، نه که وه که.

په حمان له بهردهم سهلامه تېي لؤژيكي هؤبي په شيمان
بووه وه و به لايه نگريره وه گوتې:

- راسته، لئيان بگهړئ به كه يفي خؤيان بكن، له
چاوه پروانيدا گوشتي كه و سهلامه تې، له په له كردنيس ژاؤي و
په شيماني.

پاش تپه پړوونې چندين چركه ساتي توانا پړووكين و
سهخت و چاوه پروانيه كي ترسناك، به دوودلييه كي زؤره وه
سهرنجي كاژميره كه يان ددها، له ژير ته شكه نجهي له ده سندانې
ئارامي، به حه په ساوييه وه ده يانپرسى: "چي بكه ين؟!" بهرله وه ي
بؤچوونيان له سهر ته گيريك سه قامگير يئت. له ناكاو پياوړيكي
پير هاته ژووره وه. دهرگاكه له تنه كه ي پؤن دروست كرابوو،
بؤيه دهنكيكي واي لئوه هات پيك له دهنكي ته قينه وه ي
مووشه كتيكي هه وايي ده چووا!

پياوه كه پرسته ي تيكه ل و خيراي به كار ده هتئا، په حمان
هيچي لي حالي نه بوو، وپړاي نه وه ي تنها سلاو و به خير هتنياني
هه ردوو ميتوانه كه بوو. هؤبيش پرسته يه كي هاوشيوه ي نه وه ي
خؤي بؤ دووباره كرده وه، پيره كه به خؤشيه كي زؤره وه لئې
وهرگرتوه، به ناشكرا پئي وابوو نه وه ستايشي چاكه و پياوه تېي
نه وانه، به وه ي خزمه تې پشمه رگه كانى شاخ ده كهن.

ئوخخه ي... له كؤتايدا رزگاريان بوو! سينييه ك پانيه كه ي
له دهرگاي ژووره كه زياتر بوو، بؤيه نه وه گهنجه ي سينييه كه ي
به ده سته وه بوو، ناچار بوو به خوارى بيته ژووره وه، سينييه كه
وه كوو ده فرى فربوى ئاسمانى دهره وه و هه ساره كانى ديكه له
بهردهم هه ردوو ميتوانه كه دا نيسته وه.

گهنجه كه نؤردووه نانه تيريه تنكه كه ي سهر سينييه كه ي

لادا، ئەو نۆردووه نانەى كەمىك لە تیرەى سینیە كە كەمتر بوو، پاشان نانەكەى خستە سەر پارچە نایلوئىكى كەمىك ئەستور، ئینجا چووه دەرەوہ تاكوو خواردنەكانى دىكەى سەر خوانە كە بەیت، ئەو خوانەى دوو میوانە كە لە چاوەروانى هاتیدا خەرىك بوو لە زگ بدەن، ئەوەندە درێژەى كیشابوو.

پیاوہ پیرە كە بە جوولەىە كى سووكە لانەوہ كە لە گەل تەمەنى ئەودا نەدە گونجا، هەستا بۆ ئەوہى فائوسە كوژاوہ هەلواسراوہ كەى قەد چلە دارى بنمىچى ژوورە كە بەیت، هەرچەندە پووناكىى تاكە فائوسىك خەمۆكى دەورووژاند و وەكوو مۆتە كە پوچى دەكىشت، وەلى چى بكەن؟!

شووشە پيسەكەى فائوسەكەى كردەوہ كە بە گازى سووتاو رەش و پيس بووبوو. پیاوہ پیرە كە تفىكى كردە ناو شووشەكە، پاشان بە دەنگىكى بلند و بەردەوام و بى پسانەوہ، بى ئەوہى بۆشایەك لە نىوان قەسەكانیدا هەیت بۆ هەناسەدان، بە دەنگى بەرز بانگى كردن. لە گەل هەورە تریشقى دەنگى ئەم، وەلامىك لە دەرەوہى ژوورە كە تىكەل بە هاوارەكەى ئەم بوو، كورپىكى لاوى نزىكەى یست سالان بە خۆى و كۆنە پەپۆیەكەوہ خۆى كوتایە ژوورەوہ. ئەو كاتە پەحمان تىگەیشە كە ئەو هاتوهاواره هەمووى بۆ هیتانی پارچە پەپۆیەك بوو.

پیاوہ پیرەكە، پەپۆكەى ئاخىیە ناو هەناوى شووشەكەوہ، دەستى بە سووپاندنى پەپۆكە كرد لەناو شووشەكە، پەپۆكەى دەرکردەوہ و بە وردى سەرنجى خاویتى شووشەكەى دا، برىقەكەى بە دل نەبوو، بۆیە جارىكى دىكە پارچە پەپۆكەى خستەوہ ناو هەناوى شووشەكە، چەند جارىكى دىكە پەپۆكەى سووپاند و بەناو شووشەكەى داھیتا، پىك وەكوو بלוورى لى كرد. ئینجا فەیلەكەى داگیرساند و فائوسەكەى لە نزىك

سینییه که وه دانا، کانزا زیوینه که ی سینییه که به پهنگه زهرده لېز پکاوه کزه که ی فانوسه که ده بریسکایه وه.

بئ هیچ پتشیینی و چاوه پروانییهك، مانگ له ئاسمانه وه دابهزی! مانگی چی؟! تو بلئی ئهستیره یه کی پرشنگداره و له تاریکیه کی ئهنگوسته چاوه وه تیشك ده دات، ئهستیره ی کازیوه ی به یانی هه لاتووه و خه والوو بووه، نا نا ئهوانهش نییه، به لکوو هه هر خودی ئاسمانه به هه موو ئهستیره و هه ساره کانیه وه دابهزیوه، تاکوو تاریکایی ئه م ژوووه پراوپر له پرووناکی و نووری خوی بکات، پرووناکیی فانوسه که به شهرمه وه کړنؤشی بو پوخساره جوانه که ی برد و له بریسکه ی چاوه کانیدا نقوم بوو.

به زهرده خه نه یه که وه به خیره اتنی میوانه کانی کرد، به بهری دهستی نانه تیریه وشکه کانی ئاوپرژین کرد، وای له و نانه وشکانه چۆن له ناو دهسته کانیدا نه رم نه رم، دوو دوو و سئ سئ ده نووشتانه وه و کړنؤشیان ده برد کاتیک قه دی ده کردن، ئینجا له ناو "ده فره فربه که ی به رده ممانی دانا.

هه ر کتومت خانمه گه پیده یه کی ئاسمانیه و له زه مه نیکی ونه وه به م ده فره فربه بریسکه داره وه خوی گه یاندووه ته ئیره، تاکوو ئه م که لاوه یه بکاته فیرده وسی ئاسووده. خانمه گه پیده ی ئاسمانی چی؟! تو بلئی فریشته یه فریشته، ئاخر فریشته کان وا به ئاسانی پتتاسه و باس نا کرین، چونکه ئه وان خویان جوانیان دروست کردووه و جوانیش به وانه وه وه سف ده کریت.

له نزیک سه ماوه ره که وه دانیش و دهستی به تیکردنی چای کرد، بزه و زهرده خه نه که ی سه ر لئوه کانی پرووناکایی پوخساریان زیاتر روشن ده کرده وه.

به لام!

گه‌نجه بیست سالانه‌که خوی کوتایه ژووره‌وه و دیسانه‌وه شه‌یتانۆ‌که‌ه‌ی له‌سهر ده‌سته‌کانی هه‌لگرتووه! شه‌یتانۆ‌که‌یه‌کی بچووک له‌ شێوه‌ی قاپیکی ژاژی، وای له‌و بۆنه، پێک له‌ بۆنی ده‌رمانی قه‌که‌ری میروو، یان بۆنی مه‌رگه‌مووشی لێ دیت دوا‌ی ته‌قینه‌وه‌ی. هه‌ر که‌سێک بیه‌خوات وا هه‌ست ده‌کات پارچه‌ سابوونیکی له‌ناو ده‌می هه‌ریوه و ناو ده‌م و قورگی سووتاندووه، بۆنی ئه‌و قاپه‌ ژاژییه‌ به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی له‌و که‌ش و دانیشه‌نه‌ رۆمانسییه‌یان دا‌پریت و تیکه‌رای جه‌نگه‌کان و نازییه‌تیان وه‌بیر به‌یتته‌وه.

گه‌نجه‌که‌ قاپه‌ ژاژییه‌ بچکۆلانه‌که‌ی که‌ هه‌ر هه‌تده‌ی مشتیک ده‌بوو، پێک وه‌کوو زاری یاری تاوڵی فرێدایه‌ ناو سینییه‌که‌ی به‌رده‌میانه‌وه، قاپه‌که‌ کتومت وه‌کوو سه‌ماکه‌ریکی قه‌دوبالا جوان له‌ سه‌ره‌تای سینییه‌که‌وه‌ خزی و له‌ به‌رده‌میاندا ئیستیکی کرد و پاره‌وستا.

په‌حمان به‌ دزییه‌وه‌ نو‌قرچیکی له‌ "که‌وناس" دا و به‌ چه‌وه‌ پێی گوت:

- با لێره‌ برۆین، خۆم ده‌زانم چۆن نرخ‌ی ئه‌و لاساری و گه‌مزه‌یییه‌ت پێ ده‌بژێرم. ئه‌دی پێم نه‌گوتی ئه‌م ماله‌ خوی نییه‌ و هه‌له‌ت کردووه‌؟

هۆبی بێ ئه‌وه‌ی بێنومێد بیت گوتی:

- که‌می‌ک چاوه‌پێ که‌، په‌له‌ت نه‌بێ، له‌وانه‌یه‌ ئیستا که‌وه‌که‌مان به‌ برژاوی بۆ به‌ینن.

په‌حمان ده‌ستی له‌سهر ده‌می خوی دانا، گوایه‌ ده‌کو‌خیت بۆ ئه‌وه‌ی پێکه‌ینه‌که‌ی به‌شاره‌ته‌وه‌. پاشان تیه‌ی چاوی گرته‌ قاپه‌ ژاژییه‌که‌ و به‌ چه‌وه‌ گوتی:

- نهی نهم ژه هرهی به رده مت! وا بز انم نه مه یان پښخوانه...
نا نا بهر کوله، تا کوو ناره زووی خوار دنی که وه که ت زیاتر
بکات!

- وه ریگره وه ریگره، چایه که ی له ده ست وه ریگره هه ی
نه گبه ت.

هؤبی به خیرایی په حمانی ناگدار کرده وه. به هیواشی
مشته کوله به کی له قه برغه ی دا.

نه ویش به منگه منگه وه چایه که ی له ده ستی وه رگرت:

- ده تو سه یری په نجه کانی بکه چنده جوانن. به
دلناییه وه شویتی نهم په نجان ه سر دو گمه ی پیانو، یان ژبی
نامیری که مانجه ن!

هؤبی وهك نه وهی میشکی نه یه ویت ده سته ردار ی خه ونی
خوار دنی که وه که بیت گوتی:

- نه خیر پیم وایه نهو په نجان ه ده یانه وئ که وه که مان
ده ر خوار د بدن.

په حمان به چه وه پی گوت:

- که مژه مه به، ماله که ت هه له کردو وه.

- باشه وا گریمان هه لم کردو وه، چو ن نه و هم بو
ده سه لمیتیت!؟

- کوره په په کان هه ی گه لحو... په ری که وه که!

هؤبی گوتی:

- په په کان له نریک نهم ماله په رشوبلاو بو بو ونه وه.

- ههروهه ها له نزيك نهو مالهى بهردهميشيان.
- هۆبى له گهل دهبرپړنى هه قسه يه كى به سهرپراوه شاندهوه
ده يگوت:
- دهى ده تو بومي پروون بكهروهه، بوجى نهويان بيت و
نه ميان نه بيت؟!
- په حمان دواى هه لكيشانى هه ناسه يه كى قوول گوتى:
- وای له لاسارى و سهرسهختى و گه مژه ييت، كه وه كهت
له ده ست داين. نه گهرنا وزه يه كى باشى پي ده به خشين.
- كه ميټك يته دنگ بوو، ئينجا نه مهي بو زياد كرد:
- نه رڼ تو به هه موو ته مهنه پهرى په له وه پرت ديوه
پتچه وانهى با په رشوبلاو بيته وه؟! نهو په رانهى تو بينوتن له گهل
شنه بايه كه به ملادا هاتوون، نهو كاته هه ست به نه رمه بايه كه
نده كرد، ياريى به تاله قزه كانت ده كرد؟
- هۆبى بزه يه كى كرد و بهرگرى نه كرد، گوتى:
- يه كه م جاره هه ست ده كه م كه زيره كيت.
- په حمان نفور چټكى به هتري لڼ دا هتندهى نه مابوو هاواري
لڼ هه ستييت:
- كوپى چه پهل، بو پيشتو منته به چى زانيوه؟! با ليره
بروڼ وانه يه كى وات داده دم هه رگيز له يادى نه كه يت!
- هۆبى به گوڼيدا چپاند و گوتى:
- تو نهو خوايه ت پيم بلڼ؟ كاميان باشتون، كهو يان نه م
مانگه ي به رانه رت؟!!

رەحمان بە دزییەو تیلە ی چاویکی بروسکەئاسای تی
سەرەواند، تیرامان و سەرنجی هەردووکیان لە ناکاو ئاویتە ی
یە کتری بوون. وا هەستی کرد لە ترس و شەرمان سەرتاپای
جەستە ی هەژ ی، دوا ی بێدەنگیە کی کورت گوتی:

- لەوانە یە لەبەر پڕشگی ئەم مانگەشەو، لەو گەمژە یی و
بێشکردنەم لە گوشتی کەوێ کە بنبورم.

سەرنجی پیاوێ پیرە کە و کۆرە گەنجە کە لە روخساریاندا بە
دوا ی شتیکدا وێڵ بوون. رەحمان بەو سەرنجە بەردەوامانە یان
تەنگە تاو بووبوو، بە منجە منجەو بە هۆبی گوت:

- نەفرەت لە زمان دات، کورە تو بۆچی بێدەنگیت؟! دە
لە گەلیان بدوێ. هەرچی دەلێی بلی... ناخ لە دەستی تو، وای
ئە گەر دەزمانی بە زمانی ئێوێ بدوێم. ئاخەر کێ باوێ دە کات ئەم
مانگە درەوشاوێ بە لەم پیرە پیاوێو خولقایت... پێم گوتی
قەسیان لە گەلدا بکە و بیان دویتە. وا بە بێدەنگی دامە نیشە.

هۆبی گوتی:

- ئا بۆ ئەوێ بۆت تاك بێتەو... ها وایە؟

رەحمان وەلامی دایەو:

- ئەوێ چ بیر کردنەوێ کێ گیلانە ی؟! ئە ی ئەم دوو
شەیتانو کە یە نابینیت چۆن بە درێژایی کاتە کە لێم دەپوانن،
خەریکە بە سەرنجە کانیان بمخۆن! جگە لەوێش چۆن بۆم تاك
دەبێتەو کە من زمانە کە ی نەزانم؟!

- زمانی چاو پێوستانی بە قەسە کردن نییە.

رەحمان خەخنیکی بە مەبەستی کرد و ئینجا گوتی:

- وېړای گه مژه يیت، نهم جاره يان لیت بر دمه وه. وا ته ماشام مه که، هه مووان ده لښ هینده ی گه مژه یی که ریڅ گه مژه يیت، به لام پړیز له گه مژه ییه که ت ده گرم، تا ئاستی پیروزی، له بهر نه وه ی به خششیکي خوداییه. خودا نه گهر کویله یه کی خوی خوش ویست، بڼ سڼ و دوو، به خششیکي وای پڼی ده به خشیت خوی پښیښی نه کات، چونکه کللی به خته وه ریبه له ژبان.

هوی به بۆله بۆله وه پرسى:

- چۆن؟

په حمان گوتى:

- بۆ نمونه سه یری تیکسمر اوی جهسته ی خوت بکه، چۆن په نماویت و خواردنیش هه رگیز له هی من زیاتر نه بووه؟ په حمان بۆ هه راسانکردن و گالته پښکردنی له قسه کانی بهرده وام بوو و گوتى:

- بۆچی پوومه ته کانی من ژاکاو و تیکفوپاون، کولمه کانی توش نه ستور و گوشتن؟ شیکردنه وه ی نه مه پوون و په وانه، نه وه ش نه وه یه من پراوپرم له هه ستی ناسک، زوریش بیر ده که مه وه، کاریکی سرووشنیه بیر کردنه وه ی بهرده وام نه قل و ناوه زی مروف ده گوړیت و په رهی پڼی ده دات، وېړای نه وه ی جهسته وېړان ده کات. نه نجامه که ش نه وه یه که منی زیره ک خاوه نی دوو پوومه تی تیکفوپاوم، که چی توی گه مژه ش خاوه نی دوو پوومه ت و گونای گوشتن و خرپیت.

هوی به شیلگیرانه وه گوتى:

- چی ده لیت نه گهر پوژیک به دوو پوومه تی گوشتن و خرپنه وه بتینم؟

په حمان لټوه کانی گرځ کړدنه ووه و گوتی:

- له راستیدا من وپړای پټزی یېکوتایم بڼو گه مژه یی و وپړای نه ووی ناوات ده خوازم خوا - نه ووه نه گهر هه بیت ها- پوژنیک خوښه ویستیه کوی بمگریته ووه و نهو نیعمه ته م پی بیه خشیت و گونا کانه خړپن بکات، نهو کاته نه گهر راستیت ده ووی بیروکه کی خوم سه بارهت به گه مژه یی و زیره کی ده گورم، وا ده که م نه ووی پروومه ته کانی خړپن بن به زیره ک و نه ووی دیکهش به گه مژه دابنیم. نه زیرم ژیان ناوها به پټوه ده چیت، مانه ووه بڼو قیزه ونترینه، منیش خه و به ووه ده بینم قیزه ونترین و گه مژه ترینیان بم. به لام به داخه ووه نه م دووانه هه رگیز ناوټه یی یه کتری نابن. به هه رحال من نه م به بڼو چوونمه. با نه ووهش بلیم تو زیره کیت، به لام خوت گه مژه ده نوټی، وه ک ده لین که سینکی "گیل که ززایت!"

پیا له ی چایه کان به تال بوو بوون. کیزه که نارامی لی برابوو خه ریک بوو پیا له کانی هه لده گرت، هټرکی نه هریمه نیانه په حمانی ناچار کړد ته ماشای چاوه کانی بکات، هه وره تریشقه یه ک وه کوو لیدانی ته زووی کاره با سه رتاپای جهسته یی داگرت، هه تا ویستی شتیک به هوی بلیت، به لام شله ژا، به پچر پچری له سینگیدا مایه ووه، له گهل ناهیکی پر له ژان، وه لی چټرکی خوش و تایه تی هه بوو، هه ر له گهل خویدا گوتی: "ده بی نه ووه که سه به خته ووه کټ بیت خوښه ویستی و دلی نه م مانگه بیاته ووه؟". په ی به ووه ده بات و بیر ده کاته ووه: "ناخ... نایا پټگه به م چوله که یه ده ده ن خوښه ویستی بکات؟! وا باشره بلیم: نه ووه به خته ووه کټیه ده یه بیت؟! نه خیر هه تا نه ووهش نا، که واته شتیک نه ماوه بیلیم، نه ووه درنده به خته ووه کټیه که ده یکریت و به پیی شهرع و یاسا و پروژ کړدنی خواش ده سندریرټی ده کاته سه ر؟!".

دوای نهوه منجه منجیکی کرد و به دهنگیکی نزم که
په له هوریکي ژان و نازار به سهر ئاوازی دهنگیدا زال بوو
گوتی:

- باوهړ ناکهم بهخته وهر ییت!

هوبی ئهم وشانه ی قوسته وه و له و کاته ی پارووه که ی به
زور ده په ستانده ده می پر له نان و ژاړیه وه پرسی:

- کی؟!

- ئهم خه لقه نده به سته زمانه.

- تا ئیستاش له گه لیدایت؟!

- ناخر جوانه ده لئی گوله.

- ههر که سیک نرخی زیاتر بدات به دهستی ده هیئت. ئهم
پیره شیتو که به به که متر له بیست هزار ی نادات.

- منیش بیرم له وه ده کرده وه... چ ژیانیکه؟! چهن دین
کهس هه ن خاوه نی ساده ترین شت نین، هه تا خاوه نی
هسته کانی خوشیان نین. هه موو شتیک شایانی کپین و
فروشته.

- بخو بخو، باش بخو، پینگه به کی دوورودر ژمان له پیشه.

- ناتوانم، ناره زووی خواردم نه ماوه. ئهم جوانکیله به
هستی نوو ستووی له میژینه ی به ئا گاهیتام.

- واز له سۆزه کانت بیتنه به دۆزه خ بن، ئهمړو که کیشه و
ناریشه به کی زور و ته قوتو قمان هه به، ئهمه قسه ی تو نیه؟!

په حمان بو ماوه به کی درېژ بیتدنگ بوو. به ساردیه که وه
گویتچکه ناتیکی تیری بچو وکی هینده ی سنی په نجه ی پیکه وه

نوساوی لږ كړدهوه و كه مټك ژاړی تی هاویشته و وه كوو
جگهره كیشيك، چوڼ توتن له ناو په پړه جگهره داده نیت و
ده نووشتیتتهوه، نهویش بهو شیوه گویچكه نانه كهی
نووشاندهوه و فرېتی دایه ده میهوه و له وپوهش بو نیو قورگی
و به فړه چایه کی گهورهش، گړی ژاړیه كهی كوزاندهوه.

به خه مباریهوه به هؤبی گوت، كه ناگری رقی له پیاوه
پیره كه و كوپره كهی گه یشتبوه نهوپه ری:

- بوچی وا بیده نگیت؟ قسه یان له گهل بكه، بیان دوتنه،
شتك بلې. به نمونه بهو گهنجه شتوكه به بلې با چتر بهو
شیوه به سه یرم نه كات، نه گهرنا هردوو چاوی دهرده كه.

هؤبی پټكه نی، خه ريك بوو پارووه سووتته ره كهی
ده خسته ده میهوه و له ناو ده میدا گهمه ی پټ ده كرد. كوخی و
پارچه و پرووشه ی ژاړی له ده میهوه دهرچوون و ده موچاوی
په حماني گرتوه، نه مهش په حماني زیاتر تووپه كرد و به
كروشتنی دم و لئوی خوږهوه و به تووپه وه گوتی:

- ئه ری ده به سسه واز له خواردنی هم نه فره تی و
قوزه لقورته بینه.

هؤبی له كاتيكدا هه ولی زالبوونی به سر پټكه نینه كهی
ده دا گوتی:

- بېروانه چوڼ ته ماشا ته ده كات، ئاخر پښتر
خه لقه نده یه کی وای بهو پښ و قزه درېژوه نه بینوه. به لام تو
نهو خوایه ت نه گهر كچه كه نهو سهرنجانیه له ده موچاوت
بگرتایه، نه ونده تووپه ده بویت؟!

په حمان برؤكانی لئك نا و گوتی:

- به پراستی تو گه مژه‌یت! نه گهر گه مژه نه بیت چوڼ
سهرنجی ټو فریشته‌یه به سهرنجی ټم نارپه‌سونه به‌راورد
ده‌که‌یت؟!

- من ته‌ها ده‌پرسم.

- ټاخر پرسپاره‌که‌شت نیشانه‌ی گه‌مژه‌یته به‌ران‌به‌ر
زایه‌نده‌ی فریشته‌کان، یان ټم شاخ و داخه وای لڼ کردوویت
هموو شتیک به یه‌ک چاو ته‌ماشا بکه‌یت؟!

پیاوه پیره‌که گفتوگو‌که‌یانی بری و گوتی: یاخوا به‌خیږ
بین.

ټهو ده‌یویست هه‌ست به بوونی بکه‌ن، به‌مه‌ش گفتوگو‌که
به‌ره و لای ټهو گوازارایه‌وه، ټیدی له‌سهر زور شت ده‌ستیان به
گفتوگو‌کرد، به‌لام په‌حمان زور به لایه‌وه گرنګ نه‌بوو،
چونکه پووی له‌م زار و ټهو زاریان نه‌کرد، تا بزائیت چی ده‌لڼ
و چی نالڼ و هه‌ر له پرېگه‌ی لټوه‌کانپانه‌وه قسه‌کانیان
بخوټیتته‌وه، وه‌کوو چوڼ که‌رولاله‌کان وا ده‌کڼ. به‌هه‌رحال،
گفتوگو‌که دووباره‌یه، له‌وانه‌یه وه‌پسکه‌ریش بیت، به‌دلپایه‌وه
قسه‌کانیان له پرسینی بارودوخی هیستر و په‌شه‌ولاغ و داهاتی
ټه‌مسال و هه‌ندیک شتی دیکه به‌ولاوه هیچی تر نییه، ټاخر
جووتیار هیچ شتیک هینده‌ی ټهو قسه‌وباسانه سهرنجی پاناکیشن
و چیژری پی نابه‌خشن، ده‌میکیشه گوتراوه بیروباوه‌پ و
هه‌لسوکه‌وتیش په‌نگدانه‌وه‌ی ټهو واقیعه‌یه که مروّف تیدا
ده‌ژیت، ټی باشه ټه‌وانیش جگه له‌و قسه‌وباسانه ده‌بی چتر
سهرنجیان پابکیشت؟!

تا ټیستا دوو سال به‌سهر هاتنی په‌حمان بو شاخه‌کانی
کوردستان تپه‌پویه، که‌چی جگه له‌چهند پرسته‌یه‌کی که‌م

نەبیت، شتیکی ئەوتۆ لە زمانی کوردی فێر نەبوو، حالی حال ئەوانەى دیکە. هەمیشە خۆی لەو وانانە دزیووەتەووە کە مامۆستا عومەر بە زۆری زۆرداری و بە مەبەستی فێرکردنى زمانی کوردی سووربوو لەسەر کۆکردنەوێ پێشمەرگەکان، خۆ ئەگەر بەلێنى ئامادەبوونی وانەکانیشیان بدابووایە، وەکوو پەیکەرێکی بێگیان دادەنیشن و ئاگایان لە هیچ نەدەما، پاشان دەرفەتێکیان بۆ پێکەنین و گالته‌جاری دەدۆزیووە و کاتەکیان پێ دەکوشت، مامۆستا کەشیان لە بەرانەریان دەستەپاچە و بێدەسلات خۆی دەهاتە بەر چاو و لە زالبوونی بەسەر وانەکەى بێئومێد دەبوو و ئەویش دەهاتە پیزیانەووە.

هەندیکیان دەیانگوت:

- من ئەوەندەم ئەزبەر کردووە، دەستەبەرى زۆر شتم بۆ دەکات و وام لێ دەکات هەرگیز پەکم نەکەوێت، چونکە من لێرەدا تەنها پێویستیم بە دوو پستەیه.

ئەوانیش بە گالته‌جارییه‌و لێیان دەپرسی:

- ئەو دوو پستەیه‌ى تۆ چین وا بە لاتەووە گرنگن؟!

بە خێرایى وەلامیان دەداتەووە:

- خواردنەکەتان خۆشە... ئایا هێ دیکەتان هەیه؟

ئیدی هەموویان دەست بە پێکەنین دەکەن و یەکیکیان قیژەیه‌کى هەورە‌تریشقیی دەکات:

- ئەوێ چ خواردنێکی خۆشە، جگە لە ژاژیی نەفرەتى تۆ خواردووتە؟!!

بەم جۆرە بۆ ماوێه‌کى درێژ بەردەوام دەبن، کاتێکیش مامۆستا عومەر هەولێ باسکردنى بایەخى زمان دەدات، قسەکەى

پي ده برن و ده لين:

- تټكر اى ئو شتانه ده زانين كه ده ته وئ بيا نليت، ئيمه له هېچ شټك بټاگا نين، تو له سهر هه قى و له گه ل ئه وه شدا ئهم شاخوداخه عه قلى له كه لله دا نه هټتووين، تاكوو له پټگه يه وه فټرى زمان ببين.

يه كيكيان هاوار ده كات:

- ههروه ها زور كه سيشمان تواناى وه لامدانه وهى پرسپاره كانى كا كه شينمان هه يه.

ئيدى هه موويان نوقمى پټكه نيتكى دريژ ده بن و لاساى دهنگى كا كه شين ده كه نه وه، كه له دهنگى كه وه وه نزيكه.

شينه، پشمه رگه ي يه كيك له دهسته هاوپه يمانه كانه و له دؤليكى نزيكى ئهم ناوچه يه نيسته جټيه. ئه ويش وه كوو ههر جووتيارىكى ساده، بټى بير كردنه وه چه كى هه لگرتووه و به شټويه كى خورسكانه و سرووشتيانه دژايه تى ده سلات ده كات، نهك ههر ده سلاتيش، بهلكوو سهرسه ختانه دژايه تى ههر كه سيك ده كات كه سهر به نه ته وه كه ي نه بټت. به مەش هه موو عه ره يټك دوژمنى كورده... له وانه يه له سهر بينينى روخساريكى ديكه ي عه ره ب پاهاتبن و ويښه ناشيرين و قټزه ونه كانيان له ميتشكيان ده رهاويشتبن. ئا ئه وه تانئ كا كه شين خورشويستټكى وا خوښى ده وټن بټسنوره، ئهم ده سته واژه يه شى ههر به جووتياريه ساده يه كه ي خوښه وه گوت: "بؤيه خوښم ده وټن، چونكه عه ره بن و له گه ل عه ره بيشدا شه پ ده كهن!"

ئهمه هه موو ئه و ئاوه ز و په بيردنه يه كه هه يه تى، چونكه دوژمنى دوژمنه كه ت دؤسته.

میښکی کاکه‌شین وه کوو ده‌زگا و ټامیریکي (پادیو) وایه،
ته‌ها وهرده‌گریټ و ههر‌گیز په‌خس ناکات.

"خوښم ده‌وین"، به‌و جوړه‌فرمان ده‌دات.

"رقم لیانه" وه‌لام ده‌داته‌وه.

به‌لام "پرسیاره‌کانی" لای ده‌سته‌ک‌ه‌ی، پټک وه‌کوو ټامیریکي
نیر‌ه‌ر بوو، توانای وهر‌گرتنی هیچ شتیکی نه‌بوو، ټم که‌سه
سه‌یره‌ پرسیار‌کردنی ده‌رباره‌ی هه‌موو شتیکی پی‌خوښ بوو، به
لایه‌وه‌ گرن‌گ نه‌بوو، وه‌لامی پرسیاره‌ک‌ه‌ی وهرده‌گریټ‌وه‌ یان
نا؟! جاری وا هه‌یه‌ ده‌یینیت له‌گه‌ل ههر که‌سیک دانیش‌تووه،
له‌وانه‌ی به‌ زمانی کوردی قسه‌ ده‌که‌ن، یان له‌ ت‌ه‌ک ټه‌وانه‌ی
زمانه‌که‌ش نازانن و پرسیاریان به‌سهر‌دا ده‌باریتیت و له‌ لووتیه‌وه
قسه‌ ده‌کات، لیک به‌ لال‌غاوه‌یدا شوړ ده‌بیته‌وه و ورده‌ تف به‌
پوخساری که‌سنی به‌ران‌به‌ری ده‌باریتیت، که‌ تا کوتایی
دانیشه‌که‌ش ههر به‌ بیده‌نگی ده‌میته‌وه و وه‌لامی ناداته‌وه.

- ده‌مه‌وئ پرسیاریکت لی‌بکه‌م.

ټینجا ده‌ست پی‌ ده‌کاته‌وه و به‌ لی‌شاو پرسیار‌ی به‌سهر‌دا
ده‌باریتیت:

- ټه‌رئ پ‌استه‌ له‌ ناوتان ټا‌فره‌تیش هه‌یه‌ شه‌پ ده‌کات و
ده‌جه‌نگیت؟ ټه‌ی باشه‌ ټه‌وانه‌ له‌ کوئ ده‌نوو و ده‌میته‌وه؟! ټایا
له‌ هه‌مان ژوور له‌گه‌ل ټیوه‌دا ده‌نوو؟! ټه‌وانه‌ هیچ که‌سوکار و
برایان نیه؟! ټه‌گهر براکانیان تووشیان بن چیان به‌سهر دیټ؟!
ټایا ده‌یان‌کوژن له‌به‌ر ټه‌وه‌ی له‌گه‌ل پی‌اواندا ده‌ژین؟! کاتیک
ټه‌وه‌ی له‌گه‌لی دانیشه‌تووه و پرسیاره‌کانی ټا‌پاسته‌ ده‌گریټ
ده‌یه‌وئ وه‌لام بداته‌وه، کاکه‌شین بواری نادات و به‌ خیرایی
ده‌لیت:

- بیستومه ئیوه کافرن، له خوا ناترسن، به لکوو ههتا باوه پښتان پتی نییه، ئایا نهوه راسته؟! چوڼ باوه پتان به خوا نییه؟! نهی ئیوه له ناگری دوزخ ناترسین؟! گویم لی بوو چه کدار یکتان به به کیکی دیکه تانی ده گوت: ئایا خوا هه به یان نا؟! توبه خواجه لهم پرسیاره!

پیم بلئ: هیچ دهرباره ی هم ژانه ده زانیت؟ هم ژانه نه هیشتووه به دریژایی دویتئ شوو خوو بجیته چاوه کانم.

نهوه ی له گه لی دابنیشیت هیچی بو ناکریت، جگه له وه ی دهستی له سهر چه ناگه ی خوی دابنیت و به خه نده وه ته ماشای بکات.

پاشان کاکه شین ده چیته سهر رابردوو و وه کوو دیوهره به خیرایی به ناو رووداوه کاند ده گه ریت، به داخیکی زور و خه میکی ئاشکراوه ده لیت:

- نه ری ئه سپه سپیه به هیزه که تان چوڼ توپی؟ به راستی توپینی نهو ئه سپه زیانکی گه وره بوو. باشه بوچی بایه خ به هیستره کانتان نادهن؟! ههر هیستریک ییته ناو باره گاکانتانه وه هینده نابات له بهر پشتگوینخستنی به کسه ر پیر ده بییت و ده توپیت.

بهم شیوه به کاکه شین له ناویان ناویانگی دهر کردبوو. ههر که پرسیاره کانیشی ته واد ده بییت، ئیدی مالئاوایی ده کات و ده پروات، دوی پوژیک یان دوو پوژ دیسان دیته وه و میشکی پر بوته وه له پرسپاری نوئ، لهو پرسپارانهی لیره و له وئ گوینیستان ده بییت. هه مان شت له گه ل نهو که سه دووباره ده کاته وه که چاوی پتی بکه ویت و له گه لیدا دابنیشیت.

زور به ی جووتیاران له شیوه ی هم بوون، هه تا هه ندیکیان

پۆلى گەمژەيەكيان دەيىنى، وەكوو دەردەكەوت، بەمەبەستىكى ناديار، مەگەر خوا بىدۆزىتەو و بزانىت ئەو گەمژەيە سەرچاوەى چ بەختەوهرىيەكى مەزنە، وەك ئەوہى پەحمان پەى پى برد. بەلام مرقى زىرەك ئەوہى بزانىت چۆن مامەلەيان لەگەلدا دەكات و پۆلىكى باشيان لە بەپۆتەبردنى گفتوگۆكە پى بىخسيت، وەك ئەوہى ھۆبى لەگەل ئەم پىرە و كورەكەى كردوويەنى.

دواى ئەوہى سى چارەكەكە تەواو بوو، پەحمان و ھۆبىش كۆتايان بە نانخواردنى ئىوارەيان ھىتابوو. پاشان خانەخويەكەيان بەوہ فرىو دا كە بۆ كرىنى ئازووقە ھاتوون و سەبەنى دەگەپتەوہ بۆ بارەگاكيان. بۆ چەسپاندنى ئەم بىرۆكەيەش لە مېشكى خانەخويەكەيان و سەلماندى قسەكانيان، داواى پىخەفيان لى كردن بۆ مزگەوت. ئەم تەگىرە لە شوپى خۆيدا بوو، تاكوو كەس نەركەكەيان ئاشكرا نەكات. چۆنكە ئەوانەى سووديان لە فرۆشتنى زانىارىيەكان وەردەگرت، ژمارەيان لەناو جووتيار و شوانكارەكاندا زۆر بوون و دوژمن دەستى گەياندبووہ ھەموو كونوكەلەبەرىكى ناوچە ئازادكراوہكان.

به‌شى سېيهم

گومان له‌وه‌دا نيه كه جووتياران خووى مريشكيان هه‌يه،
 ههر له‌ ئيواره‌يه‌كى زووه‌وه‌ خوځيان ده‌خه‌نه‌ ژير پيخه‌فه‌ كانپانه‌وه‌
 و‌ ده‌نوون، چونكه‌ بۆ پوژى دوايى له‌ گه‌ل قووقه‌ي كه‌له‌شير و
 كازيوه‌ي به‌ياندا له‌ خه‌و پاده‌بن، نه‌مه‌ش يارمه‌تیی
 پيشمه‌رگه‌ كانى دا زور له‌ گونده‌كه‌دا چاوه‌پوان نه‌بن. به
 سووكى دزه‌يان كرد و‌ پووناكيى فانو سه‌كه‌يان له‌ په‌نجه‌ره‌ي
 مزگه‌وته‌كه‌ به‌ كزى به‌جئ هيشت، له‌ سه‌ربانيش پاسه‌وانتيكيان بۆ
 فريودانى خه‌لكى ئاوايى به‌جئ هيشت، چونكه‌ پتويستيان به
 چهنه‌د كاترميريكى بيه‌دنگى و‌ خوشاردنه‌وه‌ هه‌بوو، تاكوو
 گورزى خوځيان بوه‌شپن، دواى ئه‌وه‌ با ههر سيخوپ و
 به‌كربگيراه‌وه‌كان چوځيان ده‌وئ هه‌واليان لى‌ بده‌ن.

پيشمه‌رگه‌كان پلنگاسا به‌ جه‌سته‌يه‌كى سووكه‌وه‌ پريان
 ده‌كرد و‌ چه‌يه‌كيشان لئوه‌ نه‌ده‌هات، له‌و شه‌وه‌ تاريك و
 نه‌نگه‌سته‌چاوه‌دا له‌ نيوان به‌كيك و‌ به‌كيكى ديكه‌ياندا مه‌ودايه‌ك
 هه‌بوو، پيره‌ كاكيل پيشه‌نگ و‌ پيتيشانده‌ريان بوو، واى له‌و پيره
 كاكيله‌ي پيك ده‌لئى سرووش بۆ ئه‌و قه‌دپال و‌ شاخانه‌ي
 دروست كردوه‌، ئه‌وه‌تاني هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو پريگه‌ي
 قه‌دپاله‌كه‌يان بۆ داين و‌ مسۆگه‌ر ده‌كات و‌ ماوه‌ماوه‌ش ده‌ست
 بۆ لقوپوژي دره‌خته‌كان دريژ ده‌كات، كه‌ له‌ قه‌دپاله‌كه‌وه‌
 نزيكن، ئه‌و به‌ دواى ئه‌و لقه‌ شكواوه‌دا ده‌گه‌رپت كه‌ به‌ر له
 چهنه‌د پوژييك به‌ ده‌ستى خوئ وه‌كوو نيشانه‌يه‌ك شكاندبوونى،
 تاكوو بزائيت به‌ ئاراسته‌ي درووستدا پي ده‌كه‌ن يان نا؟!

هر چنده كاروانه كه له نامانجه كې نزيك ده كهوته وه، وريايي و ټاگايي و خوږاړتريان زياتر ده بوو، هه نديك جاريش پيشمه رگه كان ټماژه ي دياريكراويان له پيره كاكيل وهرده گرت، يه كسهر له نيوان تاشه بهرده كان بلاوه يان ده كرد و په نجه يان له سهر په لايستكه ي چه كه كانيان داده نا و هه ناسه يان له خو يان ده بړي. له گه ل ټماژه يه كي ديكه ي پيره كاكيل ده ستيان به جووله ده كرده وه و به هه مان شيوه ي پيشوو ده كهوته وه پړي.

چهندين كاټرمير تپه پړي، شه كه تي هه راساني كرد بوون، ئينجا گه يشته دؤلي بن نه و چيايه ي مه به ستيان بوو، له و ماوه يه دا كومه له مؤلگه و په بايه يه كي دوژمنيان تپه پرانده بوو كه له سهر لوتكه ي شاخه كاندا خو يان مه لاس دابوو. به لام خو يان له چوونه ناو نه و به ري دؤله كه به دوور گرت، چونكه مؤلگه يه كي سهر بازيي گه وره ي لي بوو، نازووقه و ته قه مهنې بؤ په بايه و مؤلگه كانې ديكه دابن ده كرد و ماوه ماوه ش ده سلات سهر بازي ناو مؤلگه كه يان ده گؤړي، نه بادا ده ست له گه ل پيشمه رگه كان تيكل بكن و به گوته ي خو يان خيانت له ده سلات بكن.

پيشمه رگه كان له پيچه يه كدا به بڼده نكي دانېشتبون و چاوه پړي ټماژه ي ټاگادار كړدنه وه يان بوون، ټاكوو به ره و نامانجه كه يان دزه بكن. به لام چاوه پړاوييه كه كه ميك دريژه ي كيشا، له وانه يه كي شيه ك هه بڼت و پيشتر بيري لي نه كرايسته وه.

قه دپاله كه له و ناوچه يه دا به شيوه يه كي سهر و نامؤ پيچاوپيچ بوو، چهندين لقي ديكه ي فريوده رانه ي لي ده بووه وه. نه وه ي زياتر مايه ي سهر سورمان بوو، تاشه به رد يكي زور زل له ويدا بوو، چهندين گوشه ي هاو شيوه ي يه كترې هه بوو، بؤيه پيره كاكيل بؤ دلنيا بوون و شاره زايي ته واو، پيش چهن د پؤژيكل

دزەى کردبووه ئەوئ و بۆ ئەوہى ئاراستەى دروستى لى تىک نەچىت، بىرى لەوہ کردبووهوہ کە لە يە کىک لە گۆشەکانى تاشەبەردە زلە کە ھەندىک وردە بەردى دىکە کۆمەلەى سەر يە کترى بکات، تاکوو وە کوو پىتويىيەک لە ئايندەدا ئاراستەى دروستى بەرەو ئامانجەکەى پىشان بدات و لى تىک نەچىت، بەلام ئەوجارەيان بەخت يابوہرى نەبوو، لەوہى ھىچ بەردىکى بچووک ھەتا ھىندەى مشتىکىش بدۆزىتەوہ، بۆ ئەوہى لەسەر يە کترى دابىت، بۆيە بە ناچارى مىزى بە گۆشەيەکى بەردە زلە کەدا کردبوو، تاکوو دوايى لە پىگەى بۆنکردنى مىزە کە يەوہ ئاراستەى دروست بدۆزىتەوہ، بۆيە بە دەورى بەردە زلە کەدا سوورپايەوہ و بۆنى گۆشەکانى بەردەکەى دە کرد، بەمەش ئاراستەى دروستى دۆزىيەوہ، ئەى نەمانگوت: پىرە کاکىل وەستايەکى ھىندە مەعلانە، لە ھىچ کار و چالاکىيەک دانامىت، بۆ زياتر دلىابوونىش، پىرە کاکىل دەستى لە خۆلى قەدپالە کە دەدا کە بە بەردەوامى لە ئەنجامى ھاموشۆکردنى سەربازەکان خۆلەکەى ژىر پىيان وردوخاش دەبوو و دەھارپى، بەمەش ئەو خاک و خۆلەى دىکەى قەدپالە کە بەرەو رەبايە کە نەدەچوو و پىي سەربازەکانى وئ نەکەوتبوو، خۆلىکى زىر بوو، ئەمەش زياتر دلىاي کردەوہ.

ئەو مەترسىيانەى دەوران دەورى ئەو ناوچەيەيان دابوو، ھىندە زۆر و ترسانک بوون، نەدەکرا پشتگوئى بخرىن و بە ھەند وەرنەگىرىن، چونکە بۆ خەلکى سفىل و ھەتا شوانکارە و جووتيارەکانىش ناوچەيەکى قەدەغەکراو بوو، ھەرگىز بۆيان نەبوو ھاتوچۆى تىدا بکەن. پىشمەرگەکان باش دەيانزانى وا بە پىي خۆيان بەرەو مەرگى مسۆگەر ھەنگاو دەنن، دەبى کى تەنھا چەند کاتزمىرىکى کەمى ژيانى مايت؟! ئەم پرسيارە بە

زوری زورداری خوی به میښک و کهله سهری هه موویاندا ده کرد، ئیدی یادگهی ههر هه موویان کهسه نازیز و خۆشه ویسته کانیانی وه یاد ده یتانه وه. بویه هه نډیکیان چاویان ده پریه شتیک و یادگه شیان به ره و رابردوو په لکیشی ده کردنه وه و هه زار و یه ک یاده وه رییان وه بیر ده هاته وه.

ئاده م یادی خۆشه ویسته کهی ختوو کهی رۆحی دا، که نریکهی دوو سال ده بوو هیچ هه والیکي نه ده زانی. ئه و کاته خو یتدکاری زانکو بوو، پیش نه وهی بارودوخه که ناچاری هه لاتنی بکه ن، پوخساری خۆشه ویسته کهی به خه نده یه کی نه فسووناوی و له رینه وهی قژه زهرده زیوینه درپژه که یه وه ناراسته ی شنه بایه کهی ده ست نشان ده کرد. ئه م جاره یان به و قژه درپژه یه وه که و ته وه یادی، و یرای نه وهی رۆژیکیان نه و قژه زیوینه ی بریوو، نه و کاره شی ئاده می زور بیزار و وه پس کردبوو، له بهرچاوی ئاده مدا پوخساری به ته وای گۆرابوو. نه و هزی ده کرد ژن وه کوو ژن بییت، به قژی درپژ و جلو بهرگی ژنانه وه، که زوری به لاه سهر سوپه یتنه بوو، خۆشه ویسته کهی دوو چاوی سه وزی قهرسیلی جوانی هه بوون، به لام نه وه نده پته و و په قه کار بوون، ههر گیز له گه له به نازی و نه فسووناوی جوانیه که یدا و یت نه ده هاته وه، وه که نه وهی رۆژیک وایگوتبوو، نه وهی زور نامو سه یریشه نه و چاوانه ههر گیز فرمیسیکیان به خویانه وه نه یینیوه! چونکه خۆشه ویسته کهی ههر گیز وه که چانیت نه ده گریا، نه مه ش زور سه رسامی کردبوو، له گه رمه ی به ریه که که و تیشیان، چاوه کانی لی ده شارده وه و له ناخی دلییه وه ده گریا. وه لی رۆژیکیان ناچاری کردبوو فرمیسه کانی چاوی بییت، نه و جاره ی زوری لی کرد به ده سه کانی چاوی خوی نه گریت، نه ویش به دوو

چاوی گهوره و دوور له فرمیسکهوه تیر تیر تهماشای کردبوو،
پیتی ده موچاویشی سپیه کی مه یله و سوور و زهرده کوو قژه
زیوینه که ی بالی به سهردا کیشابوون.

کاتیکیش مه و دای نیوانیان دریژ بوو، تنها نامه به کی
بونداری به بونی خوی و به مهره که بی پینوسه که ی دلۆپ
دلۆپ له سهر کاغهزه که نه خشانده بوو، تیایدا نووسیوی: "ئه وانه
فرمیسکن".

به سهرخویشی و به مه به سته وه هاواری کردبوو: "ئه وانه تا له
کۆتاییدا خو شه ویسته که م گریا. ئای له مه کر و نازی کچان!"

ئادهم شاعیر بوو، یان شهیدای شاعر بوو، له راستیدا نازانم
کامیان بوو، چونکه زۆر جار خه یال ده بیرده وه و ده و روبه ری
خوی له یاد ده کرد، هه ندی جاری دیکهش به رسته ی کورت
کورت گۆرانی ده چری، گومانی زۆر هه بوو که له
چرکه ساتیکی شهیدایی و دلداریدا به شیوه به کی سه ریپی
له گه ل خۆیدا له ئامیزی بگریت و گۆرانی بۆ بلیت، خو ئه گه ر
که سیك گوپیستی بیت و ده ستخویشی لئ بکات: "ده ی به رده وام
به، هه لمانه پرتنه... ده ی به رده وام به"، وه لئ ئه و هه ر ئاگایشی له و
هه را و ده ستخویشیهش نه ده ما.

جاریکیان پارچه به ک له زولفی خو شه ویسته که ی ماچ
ده کرد، که لای خوی پاراستبووی و له به ر خۆیه وه ده یگوت:
"ئای له ئه شکه نه جه ی دلم ئه گه ر شوو بکات، وای له به ده به ختیم
ئه گه ر نکۆلیم لئ بکات، ئای له په شیمانیی رۆحم ئه گه ر عاشق
بیت".

ئه وانه تانی، سهرنجی ده نی له ناو تاشه به رده کاندا دانیشتوه،
جاریک به خه یالی خوی پیکه نیی دیست و جاریکیش به

حه سره ته وه هه ناسه ی ناسوړی هه لده کیشیت و خه ون به وه ده بییت: "خوزگه بؤ ساتیک به سینگی خومه وه م دنووساند و تیر تیر ناویرانی ده بووم".

سعوودیش خه یالی به ره و لای خیزانه که ی بالی گرت و له و خه یالکړدنه درېزه دا ون بوو: "تو بلنی جاریکی تر بیانیمنه وه؟" نهمه ی به نهینی گوت. پاشان به گوئی په حمانیدا چاند که به نه نیشتیه وه دانیشتبوو: "چند هزم له دانیشتنیکه له گهل خیزانه که م و چایه کیان له گهلدا بخومه وه".

په حمانیش به چه وه گوتی: "منیش خه ون به وه ده بنم له ناو ناویکی گهرمدا پاکشیم، دواى ته وه هه موو زیانم به دوزه خ".

هه موویان وایان هه ست ده کرد ته وه دوا شه ویانه، زوربه ی پیشمه رگه کان به نهینی له گهل خویاندا مه زنده ی ته وه یان لیدابوو که کوتایی په حمان نریک بؤته وه. ئاخر ته وه که سینکی سه رکیشه و گوئ به هیچ نادات، ته سته مه ته مشه و به سه لامه تی دهر بازی بییت. وایان پی باشر بوو یاوهری نه که ن. ئاخر هیشتا ته وه یان له بیر نه چووه که له و شاره شاخاوییه دا چی له درنده کانی ده سولات کرد و چ دوزه خ و مه نجه نیقیکی بؤ سازدان؟ به لام په حمان وه که ته وه ی بیروکه کانیانی خوئد بیته وه له گهل خویدا ده یگوت: "له وانه یه که میک به هه لېه ز و هه له شه بم، به لام زور به وریایه وه هه لسوکه وت ده که م، به لکوو له وانه یه له هه موویان ئاگادارتر و وریاتریش بم". هه رچهنده په حمان هه ول بدات، جگه له وان بیر له هیچی تر نه کاته وه، وه لی له کوتاییدا هه ر دیلی خه یالی خوئ ده بییت، بؤیه له دهر وونی خویدا ده لییت: "نه فره ت! تو بلنی له پشت ته و شاخ و داخه چوله وانیه نه نگوسته چاوه وه، زیان و شارستانیته تیک هه بییت؟! ئایا خه لکانیک هه ن له سه ر رایه خی نهرمونیان بنوون، رایه خیک شی

تهړی له کهلکۍ نه خات و کاریگهړی نه کاته سهر
 په راسووه کانی؟! تو بلایی هیشتا شه قامی نه وتو مابن، خه لکه
 جیاوازه کان و ناشقه که شخه و پوښته کان، مروځانه به سهریدا
 پیاسه بکه، کاتیکیش له پیاسه کردن یزار ده بن، سواری
 تاکسیه که ده بن و له چند خوله کیکدا ده یانگه به نیته ماله وه؟! تو
 بلایی هیشتا له پشت نهو شاخوداخانه وه شاری نه وتو ه بن به
 گلویی په نگاوره ننگ پروونک کرایتنبه وه و چیستخانه و دوکانی
 جیاوازی نه وتویان تیدا بیت، خه لکی پرووی تی بکه و تیایدا
 سهودا و مامه له بکه و بفروشن و بکرن و ژیانی ناسایی خوږیان
 بزین؟! "

پاشان به گومانه وه له بیتاگایه که ی خوی به ناگا هات،
 کاتیک نه وان ده ستیان به پویشن کردبوو. له گه ل خویدا گوتی:
 "نه وه تا په حمان، زینده خه و ماوه به کی باش کاری تی کردی."

دوای ماوه به که و توانایه کی باش، گه یشته لوتکه ی
 شاخه که. له وئ تاریک به که متر بوو، له وئ لوتکه خه ریکه
 نامیز به ناسماندا بکات، له و به رزایه شکوداره وه تابلو که ی
 به رده می کراوه تر و پروتن ده هاته بهر چاوی، جگه له چند
 دره ختیک لیره و له وئ شتیکی تر نه بوو. ناسمانه پانوبه رینه که ش
 په ش په ش به ره و دووریه کی دوور هه لکشابوو، نه شاخ و
 داخیک پیشی ده گریت و نه دارستان و جهنگه لستاتیکیش له بهر
 چاوان ونی ده کات، پانتایه که تا چاو به بکات پانتایی.

پیره کاکیل، بهر نه ویک کی کونی له شانه و شووله داریک کی
 باریکی پروته له ی به ده سته وه بوو، دریزیه که ی زیاتر له
 مه تریک، به مه به سستی دوزینه وه و ناشکرا کردنی جوړه مینیک
 به کاری ده هینا، پیان ده گوت: مینه ته له، یاخوا نه و مینه به
 که سدا نه ته قیته وه، چونکه به و شه وه قیامت را ده بی، به

په نجه كېله و دوشاو مژهی ده ستیکیه وه و ه ستایانه شووله داره كهی گرتبو و پړك وه كوو نابینایه کی مه علان، له گهل هر ههنگاو یكیدا له بهرده می خوی دلیای ده كرده وه، بهمهش بهر كهوتنی نهو لقه باریكه به تهلی مینه كه نه ده بووه هوی ته قانده وهی، نه م پیره كاکیله له مه شیاندا هر وه ستای و ه ستایان بوو، ئاخر نهو له دووری چهن دین ههنگاوه وه ههست به مه ترسیه كان ده كات.

مام كاکیل، نهو پیره ی ژانی هه ژاری هتایه دونیاوه و شه كه تی و ماندویتی په روه رده یان كرد و گه شه یان پی دا، بهمهش لافاوی خهم و ناسور سهرتاپای پوخساریان چالوچول كرده بوو و ته رایان تیدا نه هیشتبوو وه و زه مینه كه شی شه قارشه قار كرده بوو، پوژگاریش له گهل خویدا په لكیشی كرد و دوور دووری برد و سهر و پیشی كرده لوتكه ی شاخیکي به فرین.

پیاوړی كورته بڼه، له پولواوا، پراوپر له جووله، خاوه ن په وشت و خوویه کی جووتیارانه، هر له مندالیه وه سهرقالی كاری ته لارسازی و دروست كړدنی خانوبه ره بوو، له گه نجیتیدا گهړه ك له دوا ی گهړه کی بونیاد ناوه. جیه نه جی له سهر هه موو بهردی لا دیواری مالی شاره بچو كه كانی نیوان شاخه كان نه خشانده وه. مام كاکیل كه سیکي هیمن و میشكینکی توكمه و وړه و باوه پړی پولا یین، به ئومیدی وه شانندی گورزیکی له ناكاو، سهرقافله ی دهسته كه یه تی به ره و ئاسمان، بز نه پیه كان وه كوو پشتو ته كه ی پشتی به ملا و به ولایدا ده بن و ده یهینن، ههنگاو ههنگاو وړه ی به رزتر و ئاسوی پروونتر، میشكینکی سارد، كتومت ساردی كانیوړی كه دپالکی به فراوی، نهو هه لویسته یشی له وه وه هاتوو، چونكه دلیابوو دهسته كه ی له كاتی پتویست و له ناكاودا هه لویستی دروستیان ده بیت، وه لی

ئەو تانى بە ھىمنى و ناچارى لەم شويته توڭقنەرە دانىشتوۋە،
دوای ئەو ەى زانى نيۋەى كاروانەكەى دابراۋن و لە نيۋەكەى
دىكەى گوم بوون، بى ئەو ەى پىشتەر پەى بەو ونبوونەيان بەن.
ئەو ئىبراھىمى لە ناو ەراستى كاروانەكەى دانابوو، بۆ ئەو ەى
تەواۋى كاروانەكە، ەكوو ئەلقەى زنجىرىكى پۆلاين بە
يەكتىر يەو ەسەتتەو ە شیرازەى چالاكىەكەى لى تىك نەدات،
كەچى وا ديارە ەلەيەك، يان چركەساتى خەيالنىك
ەنگاۋەكانى ئىبراھىمى بەرەو ئاقار و قەدپالنىكى دىكە وىل
كردىت و خۆى و ئەوانەى لەگەلدىان لەمان دابرىت، ەموو
ئەوانەى بە دواۋەيشى بوون، دوای ەنگاۋەكانى ئەو كەوتبوون.

لە كۆتايىدا ئىبراھىم بە ئاگاھاتەو ە، سەرقال و يىدەنگ و
پەست ئىستىكى كرد و راۋەستا، ئەوانەى بە دوای ەنگاۋە
ونەكانىيەو ە وىل بوون، ەندى ەندى گەيشتنە لای و لە دەورى
كۆ بوونەو ە. پاشان سەبارەت بەو دۆخەى تىي كەوتوون كەوتنە
چەچەپ، لەوانەى تارىكىيەكە دوای ئەو ەى كەمىك لە يەكتىرى
دوور كەوتبەنەو ە ئەوانەى لە پىشيانەو ە بوون لى ون كردبن و
تووشى ئەم دۆخە نالەبارەى كردبن، ەرچەندە ئەوانىش تا ئىستا
بە ەمان قەدپالدا رى دەكەن و لايان نەداو ە، ەلى كاتىك
دلىابوو ئەو قەدپالەيان ەلە كردوۋە، بە ناچارى بزەپىيەكانىان
بەردا و ەر كەسە و لە شويتى خۆيەو ە بە شاخەكەدا ەلگىزا،
تاكوو يەكتىريان دۆزىيەو ە. ئىبراھىم بەپەلە پرووى لە پىرە كاكىل
كرد تاكوو فەرمانى لى ەرىگىت و راۋىژى لەگەلدا بكات.
پاش چەند ساتىك ئامازەى بەو كەسانە دا لەگەلدىابوون چەند
ەنگاۋىك يىنە پىش و بە تەنگەبەرىكى نىوان دوو تاشەبەردى
نزمدا تىپەپىن. لە ئەنجامى ئەو تىپەپىنەشدا شەو دەستبەردارى
كەى و يىدەنگىيەكەى بوو، مىشك و ەزر و ناخى ئەوانەى

بهره‌وپیری مهرگیش ده‌چوون، به دهنګی نهو به‌رده‌ی لهو کاته‌دا پټی په‌کټکیان ساتمه‌ی لڼ کرد و غلور بووه‌وه، ړاچله‌کین و به ناگاهاتن، چونکه پټیوارانی کاروانه‌که هر په‌که و خه‌یالی له شویتیک و هه‌نگاوه‌کانیشی به‌رهو مؤلګه‌ی دوژمن نریکی ده‌خسته‌وه. هه‌رچهنده ژيانی هه‌موویان به‌ند بوو بهو توژقاله ناگایي و وریاییه‌ی که ده‌بوویه هه‌موویان هه‌یانبوویه، وه‌لڼ هه‌له‌نگوتی پټی نهو‌ه‌یان لهو به‌رده، ترسی خسته ناخیانه‌وه، به‌هرحال پټشمه‌رګه‌کان هه‌موویان شله‌ژان و که‌وته چپ‌چپ و که‌وته ناگاداریه‌کی ته‌واوه‌وه، به‌مه‌ش دهنګه‌ده‌نگیکي زیاتریان خسته سهر نهو دهنګانه‌ی به‌رده که هینایه کایه‌وه. دواي نهو چهند چرکه شله‌ژانه، جاريکی تر هه‌موویان به‌وپه‌ړی توانایانه‌وه گوڼی خویان هه‌لخست بؤ چینه‌وه‌ی دهنګی هر جووله‌یه که وه‌کوو په‌رچه کرداریکی غلوربوونه‌وه‌ی به‌رده که له لایه‌ن نه‌وانه‌ی له مؤلګه و په‌بایه‌کاندا بوون بیته‌ناراه، به‌وه‌ی شتیک له خواربانه‌وه پرووی داوه و جووله‌یه که شه‌وی خاموش و بیده‌نگی نه‌وانیشی بیدار کردبیته‌وه. خو‌شبه‌ختانه هیچ شتیک له نارادا نیه. وه‌ک نه‌وه‌ی هیچ پرووی نه‌دایت، یان شویتیکي ته‌واو چوله‌وانی بیت.

پټشمه‌رګه‌کان جاريکی تر و له پټشووتر به هیواشی ده‌ستیان به دزه‌کردن کرده‌وه. تا گه‌یشتنه ته‌له درکاوییه‌کان که به چوارده‌وری مؤلګه سهربازییه‌که‌دا به زه‌وییه‌وه توند توند شه‌ته‌ک درابوون و له زور شویتیشه‌وه ژه‌نگ دایرزانده‌بون. په‌کټکیان به‌رزی کرده‌وه و نه‌وانی دیکه‌ش به ژیریدا تپه‌پښ، وه‌ک نه‌وه‌ی ژبی تار و چه‌نگیک بن، چونکه هر به‌رکه‌وتنیک بهو ته‌لانه، دهنګ و ناوازیکی نه‌وتو ده‌ژهن، به دلناییه‌وه سروودی مهرګ بؤ نه‌و نارامی و تاریکیه‌ده‌لینه‌وه و پټشکه‌شی کوپانی

پیره کاکیلی ده کهن.

چهند ههنگاو یکی دیکه، به ناو زهوییه کی داپوشراو به قوتووی به تالی خوراکدا ههنگاو یان نا، تۆ بلی زهوییه که به ههزاران قوتووی به تالی تیدا پرواوه، کهس نازانیت نه وه تاکتیک و پلانسازی سهربازییه زهوییه نه وه دوروبه ره ی پر کردووه له قوتووی به تال، یان که متهرخه می و ته وه زهلیی دانیشتووی مۆلگه سهربازییه که به وای کردووه نه وه هموو قوتووه به و جوړه هه پرمه کیه فری بدن و به و ناقاره دا پهرتوبلاوی بکه نه وه، نه مهش وای کردووه مه حاله که سیك به سهریاندا تییه پیت و دهنگی قرچوهر و تهقه ته قیان خه لکی نه شکه وته که نه خه نه مه ترسییه وه و کاره ساتیکی گه و ره چاوه پروانیان نه کات، هه تا نه گهر له سهر نوو کی پینه کانیان ههنگاو بنین. وه لی وای پیت ده چیت له و نانوساته دا خه یالی پاسه وانه که تونلیکی دوورودریژی نه وتوی گرتیته بهر، نه سهره تای هه بیت و نه کوتایی، هیچ شتیک نییه بییه نیته وه سهر خوی و هیچ به ها و سهنگیکیشی بۆ نه وانه ی له و شهوی مه رگه دا ژبانی خویان رادهستی نه وه کردووه، دانا بیت!

دیسانه وه به بیدهنگی له ناو تاشه بهرده کان دانیشته وه و گوئیان له ترپه ی دلی به کتر ده بوو، ئاخهر ههر که سیك به چاوی خوی هه لویستی وای بینیت، سهره تا تووشی دلپراوکیه کی سهخت ده بیت، ئینجا هیدی هیدی ئارام ده بیتته وه. دیسانه وه پیره کاکیلیان لئ و ن بوو، "بی سیفن" هاویژه که به و بهری ئارامیه وه چاوه پروانی ده ستیشانکردنی شویته که ی بوو، له بهر نه وه ی نه م به پیتی پلانی داپژراو کۆله که و ستونی سهره کی چالاکیه که به و هه تا نه م گورزی خوی نه وه شپیت، نابی یه که چه کی دیکه یان نووزه ی لیوه بیت، نه گهر و نه که نه خشه کارییه که یان کورت

دههينيت و ټامانجی خوی ناپښکيت، بږيه به تهواوہ تی ئوقره ی
لښ برابوو، هر پرتهوبږله ی بوو، له شوي تي خوی وهك ئهوه ی
کيچي له کهولان وهربووييت دانهدهسه کنا، له و ټانوساته دا به
وردی سهرنجی له دهورو بهری خوی ده دا، چاوی برېووه تاويزه
بهردېکي گه وره ی پيش خوی، خهريک بوو دل و گيانی له
سينگيه وه ده ربچنه ده ري، دل ټراو کيکه هه راسانی کردبوو،
له گه ل خويدا که و ته وه پرتهوبږله: "نه فرته... نه مه چيه؟ که واته
چه که کم هيچ سوودېکي نه ما، ټاخر باوه پ نا کم مووشه کی
چه که کم له م مه ودا کورته دا بته قيته وه". په رږنی په بایه که
له بهرده مي دايه و شوي ته که ی ئه ویش له به رانه بری.

ټهم مږلگه يه نمونه يه کی ديار و بهر چاوی توفاندنی خه لکی
ناوچه که بوو، له ويوه، له و لوتکه شاخه وه، گولله تږپ و
مووشه که کان هه والی مهر گيان به خه لکی ناوچه که ده به خشی،
هر ليره وه چاوديری هه موو پياده پږيه کی ناوچه که ده کريت و
پرووشه ی مهر گيان به سهر دا ده باريتن، به لي ئيره، پږک ئيره،
چاوگه ی هاویشتنی مووشه ك و گولله تږپه کانه، ئه و گولله
تږپانه ی لووره ی دهنگيان بهر له ټاگره کانيان ټاگاداریی مهر گ
و نغړوبوون و کاولکاری به وانه ټاده گه يه نن، که ټه گه ر گوي
به و ټاگر بارانه نه دن و له سر دم خویان به زه ويدا نه دن، ئه و
مهرگی مسوگر چاوه پيان ده کات، هر ليره شه وه باغ و بيستان
و زه ويه کشتوکاليه کان سوو تماك ده کرين و مهر و
مالاته کانش له توپه ت و په شماله کانش ټاگريان تي به رده دريت و
ده کريت قه ره برووت، سهرباری ټه مانه ش ليره وه يارمه تيه
سهر بازیه کان دابین ده کرين و پښتگيري زړپوشه کانش
ده کريت. ئيره ئه و پوخساره عه ره بيه ناشيرين و قيزه ونه يه که
جگه له کورد چاوی هيچ شوي تيکی ديکه ناپيت، هر به

پاستی ئیره سەرچاوهی نه هامة تیه کانی ناوچه که به، بۆیه ده بێ
 نه مشه و تالاوی مهرگیان به گهروودا بکریت و کارێکیان پێ
 بکریت با به دهواری شری نه کردبێ، ده بێ تۆلهی ئه و کچۆله
 جوانکیلهیهی سەر کانیه تاقانه که یان لێ بکریتهوه.

په حمان مشته کۆلهیه کی هتواشی له چه که کهی دا و به
 بۆله بۆله وه: "دیسانه وه نه فرهت، ئه م هه موو پێگه دووره
 هه لمگرتی و شانوشه پیلکم شکا، که چی ئیستا هیچ سوودیکت
 نیه! ئۆقره ی لێ بره و له شویتی خۆیه وه نیگه رانی هه راسانی
 کردبوو و پیشی ده خوارده وه، خۆی بۆ نه گیرا و به
 سکه خشکیه کی سووکه لانه وه به ملا و به ولادا چاوی ده گیرا
 تا کوو بزائیت چی له نه نیشته وه هه به، که سهرنجی دا پارچه
 به ردیککی گه و ره ی به قوولایی دوو مه تر بینی، په یژه به کی
 دارینی کورت سهرنجی پاکیشا، پالی داوه ته تاشه به رده که و
 لای سهره وه ی ده گاته سه نگه ریکی له به رد دروستکراو، وا
 دیاره سه نگه ریکی پێشه وه ی په بایه که ییت، دۆزینه وه ی به لایه وه
 شتیکی کتوپر و نامۆ نه بوو، چونکه زۆر جاری دیکه چۆته ناو
 ئه و مۆلگه و په بایه کۆنانه ی که سوپا چۆلی کردوون، به
 مه به سستی ئاشکرا کردنی نه ئینه کانی دروستکردنیان، هه موویان
 هاوشیوه ی به کترین: چوار سه نگه ر له هه ر چوار لای په رژیانی
 مۆلگه که، پێک له شیوه ی ژووری بچووک و تانیوه شیان له ژیر
 زه ویدان، نیوه دیاره که یشی چه ندین کونی تیدایه بۆ ئه وه ی له و
 کونانه وه پاسه وانه کان دۆژمه کانیان سه رقāl بکه ن، وا دیار بوو
 ئه ندازیاره که ی به وه نده شه وه رانه وه ستاییت، به لکوو له دووری
 پینچ مه تر پێک چوار سه نگه ری نه ئینی دیکه ی بونیاد ناییت و له
 پێگه ی خه نده کێک به ژیر زه ویدا ده گه نه ئه و سه نگه رانه. ئه مه ش
 به زۆری بۆ هیرشی پێچه وانه به کار ده هینران، ئه گه ر په رژیانی

دهوری مۆلگه که له دهروه دهستی به سهردا بگیرابوویه.

په حمان گه پرایه وه شوپته که ی خوی و چاندیه گوپی
هۆبی: "ئه مه سهنگه ریکه له تهنیستمه وه، ئاگادار به، نه بادا له
دواوه پرووبه پروومان بینه وه."

هۆبی نقه ی لیوه نه هات و ته نانه ت به سهریشی ئاماژه یه کی
وه لامدانه وه ی نه کرد. پوخساریکی تۆزای هاته بهر چاوی و له
ناخیدا سهرسو پمانیکی گومانای بلایو بووه وه.

په حمان له بهر خۆیه وه گوپی: "کوپی ته پهس ده بینم زمانت
به ستراوه، نه وه چ به لایه که تۆی هیناوه ته نزیک ی من. ئه گه زوو
پینگ ی هاته ناو ئه م سهنگه رانه یان لی نه گرین، جهسته مان
ده که نه سهره ند و بیژینگ. پاشان ده مانچه که ی پراکشیا و خوی
بۆ یه که م چرکه ساتی ده ستپکردن ئاماده کرد.

پیشمه رگه کان شله ژابوون، دلنیا بوون که گۆرانیکی کتوپر
له نه خشه ی گرتنی مۆلگه که پرووی داوه، که وتبوونه حاله تیکی
سهرسو پمانه وه و نه یانده زانی چی بکه ن؟! نه ده یان توانی ده ست به
هیرشه که یان بکه ن و نه توانای چاوه پروانیشیان مابوو!

پیره کاکیل و ئیبراهیم له گه ل دوو پیشمه رگه ی دیکه
دزه یان کردبووه نزکترین خالی مۆلگه که، له وانه یه بیران له وه
کردیته وه که چه که کاریگه ره که یان بایه خی نه مایست.
شوپته که شیان له مۆلگه که بهر زتر نه بوو، وه ک ئه وه ی پیشینیان
بۆ کردبوو، ههر له بهر پۆشنایی ئه وه شدا نه خشه و پلانی
هیرشیان داڕشتبوو. ئیستا پتویسته به خیرایی و ژیرییه وه
هه لسو که وت بکه ن، یان له وانه یه هه لومه رجیکیان بۆ بهر خست
به بی خویترپشتن مۆلگه که بگرن، له و کاته دا ئه وان گه یشتبوونه
په رزینه که و له ژیریدا خۆیان مه لاس دا بوو، وه ک ئه وه ی هه لکی

گونجاویان بۆ ھەلکەوئیت بۆ ھێرشکردن، کاتیئیک سەریان ھەلپری لەو ناویدا سەربازیکیان بینی لە ژووریکەووە دەردەچوو، بریسکە ی ئاگری جگەرەکە ی بە پشکو سوورەکە ی تاریکیەکە ی دەدپری.

سەربازە کە بۆ ئەوێ پاسەوانە کە ئاگادار بکاتەووە گوتی:

- پاسەوان... دەچم پتوئیتی خۆم جێبەجێ دەکەم.

پاسەوانە کە گوتی بەو ئاگادار کردنەووە یە نەدا، چونکە شەوانە ئەم جۆرە حالەتە چەندین جار ڕوو دەدات. بەلکوو ھەتا ئەگەر گوتی لە دەنگی خەشەخەشێک، یان ھەتا دەنگی پێش بێت، گومانێ بۆ شتیکی نامۆ نەچیت، بەلکوو وا بزانیت ئەو دەنگی پێی سەربازە ھاوڕێکە یەتی بەبێ پرس و ئاگادار کردنەووە ی ئەو چۆتە دەردەووە، چونکە بە عەقڵی ھیچ کەسێکدا ناچیت، کەسیکی نامۆ بگاتە ئەم قەلا مەترسیدارە، نە بەم شەووە تۆقینەرە و نە بە ڕۆژی ڕووناکیش، چونکە ئێرە ترس و دلەراوکییەکی تۆقینەر لە دەرووندا دروست دەکات و کەس بە ئاسانی نایگات.

سەربازە کە لایەتەکە ی دەستی ھەلکرد و بە ڕینگە ی خۆیدا دەڕۆشت، ڕووناکیی لایەتەکە ی لە تاشەبەردێکەووە دەچوووە سەر بەردێکی دیکە و لە گۆشە یە کەووە بۆ گۆشە یەکی دیکە، تا لە کۆتاییدا لەسەر مەسینە کە جێگیر بوو کە ماووە یە کە بە دوایدا دەگەریت و لە دۆخیکیشدا یە بە کەلکی چاوە ڕوانی نایەت. ئەمەش وای کرد سەربازە کە بەو پەڕی توورپە ییەووە دەست بە پرتەو بۆلە بکات دژی ئەو کەسە ی بەو جۆرە مەسینەکە ی لە شوێنی خۆی دانەناووەتەووە.

کاتیکیش ڕووی لە ئاودەستە کە کرد، ڕووناکیی لایەتەکە ی ئەو ڕوخسارە تۆزای و ماندوووانە ی ڕووناک کردەووە، کە زۆر بە

وردی چاودېړی هەر ههنگاوېك و هەر ئاوپدانهوهیه کی سهربازه که یان ده کرد، له شویتي خویدا پهق بوو، ویستی له ترسان هاوارېك بکات، بهلام قورگی گیرا و هاواره که ی وه کوو چپه یهك له دهمیهوه دهرچوو، ترسه که وا توقاندبووی دهستی له یینه قاقای نابوو و دهنگی له قورگیدا زیندانی کردبوو، هەر به تهواوی لالی کرد و توانای هیچ دهنگیکی نه ما بۆ گوتن.

هەر چواریان نهو نه خشه و پلانه ی له کهلله یاندا بوو بۆ ده سته سهر داگرتنی مۆلگه که به بی خویتړشتن له کهلله یان دهره یتا، سهربازه که دهره تی هه لاتی بۆ نه په خسا، دوا ی نهوه ی گولله کانیان دایانیزا و دهموده ست له بهردهم دهرگای مۆلگه که دا کهوته سهر زهوی.

پاسه وانه کهش به تهواوی خوی قایم نه کردبوو، مام کاکیل شویته که ی ده ستیشان کرد و هه تا دهره تی جووله یه کیشی له شویتي خوی پښ نه دا و به گولله یهك ساردی کردهوه.

ئینجا په نجره و دهرگای ژووره کانیان دایه بهر ده سترېژی گولله، بۆ نهوه ی پړنگه به سهربازه کان نه دهن بگه نه شویتي خو یان و بهرگری بکه ن، که چی ناگری سه نگه ری بهرانه ریان به شه پړیوی و بهو نا کاوییه لای دووه می مۆلگه که وه دهستی پښ کرد و زور به چری دهره وشایه وه. هینده ی نه خایاند نهوه ی تهقه ی ده کرد به سهر ترسه کهیدا زال بوو. یه کیک له و چواره یان هاواری لږ هه ستا و کهوته سهر زهوی:

- پیکرام... پیکرام...

نهو پېشمه رگانه ی له گه لیدا بوون کاتیک گو یان له دهنگی بوو راجله کین، نهوه ئازاره، نهو گه نجه هیمن و مهنده ی هه مووان شانازیان به هاوپړیه تیه وه ده کرد. تۆ بلتی توانای

به رگه گرتنی هه بیټ تا کوو ئه وان ده ست به سه ر په بایه که دا ده گرن و چاره سه ری ده که ن؟ ئایا پیکانه که ی زۆره، یان شتیکی که م و سوو که؟ نازار خودان خوویه کی جوان و شیرین په فتار بوو، کاریگه ری به سه ر هه ر که سیکه وه ده بوو که له گه لیدا گفتوگوی بگردبووايه... شکستیکی گه وریه ئه گه ر له دهستی بدهن.

پیره کاکیل ئاگادار بوو وه و هاواری به سه ر پینشمه رگه کاندای کرد، که تا ئه و کاته له دواوه ی بوون:

- ته قه مه که ن، ده مانکوژن... ده ی خیرا بۆ پینشه وه برۆن.

ئه و پینشمه رگانه ی هیشتا شوینه کانی خۆیان نه گرتبوو، به ره و په رژینی په بایه که و به بازدان که و تنه هیرشکردن و ده سترپژریان لی ده کردن، ئه وه یان له بیر چووبوو که ئه و چوار تارماییه له خۆیانن. به لام ئه و سه ربازانه ی خۆیان له ناو ژووره کان مه لاس دابوو و ده رفه تی وه رگرتنی سه نگه ره کانی خۆیان بۆ نه په خسابوو، له په نجه ره کانه وه ده ستیان به هاویشتنی نارنجۆک کرد، زۆربه ی نارنجۆ که کان به ر په رژینی به ردینی په بایه که ده که و تن و له چۆله وانیدا ده ته قینه وه، به مه ش ئه و دیواره بووبوو مه ته رتیزیک و له پارچه ی ته قینه وه ی نارنجۆ که کانی ده پاراستن.

ده سته ی پیاوه پیره که به سه ر سه ربازه کاندای هاواریان ده کرد:

- خۆتان به ده سته وه بدهن، به رگریکردنتان هیچ سوودیکی نیه.

- خۆتان به ده سته وه بدهن، نامانه وئ نازارتان بدهین.

- لاساری و سه رسه ختیتان ده بیته مایه ی مردنتان.

به لام کاتيک سهربازه کان له هاويشتنی نارنجوک سوور و
به رده وام بوون، شيوازی ئاخاوتنی ئهوانيش گؤړا. يه کيک له و
نارنجوکانهش له پښتيانه وه له ناو تاشه به رده کانداه ته قيه وه.

- له گهل ئيوه مانه هه ی زؤلینه... خوتان به دهسته وه بدهن
ئه گهرنا له ناوتان ده به ين.

مام کاکيل به شيوه زاره عه ره بيه لاوازه که ی خوی، که له
کاتي قسه کردندا کوی به تاك و تاکی به کؤ و نيريشی به مي
ده رده بری، هاواری کرد:

- ولك سلمی عیونی لا تخافوا... ولك قلت سلمی. واته
کوره چاوه کهم خوت به دهسته وه بده، مه ترسین... کوره گوتم
خوت به دهسته وه بده.

پاشان ئارامی لی بر او به خیرایی پروو له دهرگا و
په نجه ره کان دهستی به تهفه کردن کرد و به لینی ئه وه ی پی
ده دان:

- کوره گه واد خوت به دهسته وه بده، مه ترسین.

ئینجا شه پرکی خویتاوی دهستی پی کرد، هه ر یه که یان
ده یو یست ئه وه ی دیکه قووت بدات، وهک ئه وه ی درنده و
کئیو بن.

ره حمان له پیره نزيك که و ته وه و پی گوت:

- مام کاکيل، پښتم بگره، ئه م مووشه که یان تی ده گرم.
دهنگی ئه مه ده یان توقیت و خویان به دهسته وه ده دن، ئاگادار
بن ده یهاویرم... ده یهاویرم.

بی سیفنه که ی نایه سه ر شانی و پی ئه وه ی چاوه پروانی وه لام
بکات، پیره دهستی گرت و به ساردیه که وه پی گوت:

- کاکه چاوه پوان به، تۆزیک پارهسته، ئه وه گه واده ی
 "بیکه یسی" یه که ی به دهسته وه یه لی ناگه پیت مۆلگه که بگرین،
 هه تا چه که که ی ئه ویش قریشکه ی بیت و بریسکه بداته وه یه ک
 سه رباز خۆ ی به دهسته وه نادات، وه ره کاکه لیتره وه
 مووشه کیکیان تی گره.

په حمان له گه لیدا پویشت تا گه یشتنه گۆشه یه کی
 په رزینه که، کاکیل لووله ی چه کی پيشمه رگه برینداره که ی، که
 له گه ل چه که کۆنه که ی خۆ ی گۆپیوویه وه، خسته ناو کونی
 یه کینک له سه نگه ره کان و ده سترپژیک ی پچرپچری کرد، له
 ترسی ئه وه ی نه بادا یه کیکیان خۆ ی تیدا هه شار داییت. دوا ی
 ئه وه پلنگاسا خۆ ی هه لدا یه سه ر سه نگه ره که. په حمان بی
 ئه وه ی بیر بکاته وه خۆ ی بین ی سواری دیواره که ی ته نیشتی بووه،
 له دلی خۆیدا گوتی: "ئه مه ی کردم هیچ مه ترسیه کی نییه، ئه وه
 پیره باشتین پشتگیریم ده کات و به ئاگری چه که که ی له
 ده سترپژی چه کی دوژمن ده مپارپژیت".

گولله به سه ر سه ری پيشمه رگه کاندای گیزه گیزی بوو،
 له ناویاندا به دوا ی قوربانیه کدا ده گه پا، ئاسمانی ده بپری تا ئه وه
 شویتیه ی له په لوپۆ ده که وت و توانای نه ده ما و به شه که تی و
 له توپه تی ده که وته سه ر زه وی، هه ندیک ی دیکه ی ئه وه گوللانه ش
 بهر تاشه به رد و دیواری ژووره کان ده که وتن و بۆ خۆیان
 ده گه پانه وه و مه رگیان پیشان ده دان.

کاتیک چه کی پیره کاکیل که وته هاره "بیکه یسی" یه که
 ییده نگ بوو، هه سته ی به وه کرد توانای به رگریی ئه وه
 په رچه کرداره به رده وامه ی نییه، زۆر به خراپی له سه ر

سنگره کهوه کهوته خوارهوه، وهك ئهوهی پښکراښ، تنانته
په حمانش هه مان گومانی کرد، وهلی به خیرایی هه ستایه وه و به
تو وره یه وه گوتی:

- کاکه بر نه وه که له م چه که باشته.

پاشان مووشه که کهی په حمان پښگهی خوی به ره و عده د
"یکه یسی" به که بری، که به جهسته به کی خوښاوییه وه خوی
که یانده سڼه ریکي دیکه، له وانه به سهرله نوئ به رگری
بکاته وه، به لام گولله کان دهره ټیکي دیکه یان پښ نه دا. پیره
کاکیل له دلی خویدا ده یگوت: "نم سهر بازه نازایه شایانی
پښ گرته."

ئیراهیم له گوشه به کی دیکه ی په بایه کهوه هاواری کرد:

- په حمان وهره مووشه کیک ناراسته ی نم دیواره بکه.

ته نها چنده قه له مبارزیک و په حمان گه یشته ته نیشتی.

ئیراهیم گوتی:

- له و ژووره بده.

به دهستی ناماژه ی بډ کرد. له بن به ردیکي بچووک دانیش
و به هه موو دهنگیه وه هاواری به سهر سهر بازه کاندأ کرد:

- خوتان به دهسته وه بلدن، پښ ئهوه ی ژووره که تان
به قینینه وه. "بی سیفن" که ناماده ی ته قانندنه. دوا دهره تان
ده ده می.

چنده چرکه به کی تپه پری. که س وه لامی بانگه وازه که ی
نه دایه وه. سهر بازه کان له به رگری کردن به رده وام بوون.

ئىبراهيم به دەنگىكى بەرزەوۈ ھاۋارى كرد:

- "بى سىئىن" بىھاۋىژە.

بەلام رەحمان نەھاۋىشت. سەرقالى بىر كىرەنەۋە شىكى تر بوو: "ئەمە مەققولە؟ خۇ دەيەۋى لەم مەودا كور تەۋە بىھاۋىژم!"

دىۋارى ژوورە كە تەنھا دوو مەتر لىيانەۋە دوور بوو، لە پىششىيانەۋە تاشە بەردىكى گەورە ھەبوو زەۋىيە كەى بەرەو دۆزەخ دەبرد. يەك ھەنگاۋ بىكىشە دواۋە دۆلە كە بەرەو چارەنۋوسىكى مەۋگەر قوۋتى دەدا.

بە ئىبراهيمى گوت:

- تواناي گەپانەۋەم نىيە. دىۋارە كەش نىزىكە. پارچەى بەردە كان دەمكوزن.

ئىبراهيم ۋەك ئەۋەى گويى لە رەحمان نەبوۋىت، بە توندى قىزاندىيەۋە:

- "بى سىئىن" بىھاۋىژە، چاۋەپىي چىتە؟!

رەحمان ئامادەى ھاۋىشتن بوو و لە دلى خۇيدا دەيگوت: "ھەموۋيان گلەيى لە من دەكەن ئەگەر لە گرتنى مۆلگە كە شكىست بخۆين، مردن باشترە لەۋەى بە ترستۆك ناۋزەدم بىكەن".

دىۋارى ژوورە كە ھەپەشەى لى دە كرد و بەردە كانى چاۋەپوانى بوون، ناوبانگىش دەيتىرساند و گالتەى پى دە كرد، ئىبراهيمىش دەنگى نووسا. رەحمان لەبەرخۇيەۋە: سەركىشىيە كە و بۇ پاراستنى كەپامەتى خۇم لە گوتى گوتى، ھەر دەبى بىكەم: "بەلام كەپامەت و ناوبانگ چىن، ئەى شەپەف چ واتايەكى ھەيە؟".

نهم بیرۆکه یه وه کوو برووسکه به میشکیدا تیپه پری: "نهم شتانه له گه لمان ده ژین و به سهر ژیانماندا زال ده بن. چۆن ده خریته ناو که لله سهری که سیکه وه و کین نه وانه ی نه و ناو ناتوران ده ده نه پالمان؟" که رامه ت چ شتیک ده گریته وه؟! نه ی شه پرف چییه؟! له کۆمه لگه ی ئیمه دا ده لین شه پرفی ژن په رده ی کچینییه تی... واته ههسته کانی... که واته پیویسته نه و هه ستانه له پیشه وه ده بهیئتیت که په یوهستن به و نه ندامه ی جهسته یه وه، تا کوو پاریزگاری له گه لاوکردنی شه پرفی بکات! به لام ده زانم شه پرفی گه له شارستانی و پیشکه وتوه کان له مامه له کردنیانه نه ک له جهسته یان. واقع وا ده لیت، که واته نه وه چ گالته جارپیه که ئیمه تیدا ده ژین. جگه له وهش شه پرف خراوه ته نه ستۆی ئافره ت به رله وه ی بخریته نه ستۆی پیاو... به هه رحال، نهم بیرۆکه نه بۆ دوو نه وه ی دیکه ش له گه لماندا ده ژین و ده میتنه وه، نه گه ر زیاتریش نه بیت، به رله وه ی راستگۆیی بیته شه پرف له جیاتی په رده ی کچینی. درۆ و ته له که بازیش که ده یانبه خشینه وه، به بی شه رم و ته ر یقبوونه وه، ببه بی شه پرفی و به چه ی گهنده لی. ئۆف، من له کویم؟! خه ریکه خۆم له یاد ده که م و ده کهومه ناو گه رمه ی نه و زاراوانه ی که جگه له سه رنیشه هیه چ سوودیک ناگه یه نن... دهنگی ئیبراهیم زیاتر نووسابوو کاتیک فه رمانی پین دام کاریکی خۆ کوژی بکه م".

هاواری کرد، ئاواتی نه وه بوو وه لامی بانگه وازه که ی بده نه وه، تا کوو هاویشتنی مووشه که که ی ریک بکاته وه و به م رینگه گه مژه ییه ش کوشتنی خۆی هه موار بکاته وه:

- خۆتان به دهسته وه بدهن، نه گه رنا ژوورده ده ته قینمه وه.
خۆتان بدهن به دهسته وه. نه فره ت له هه مووتان... له تۆش ئیبراهیم.

چاوه كانى نوقاند و تا توانى ئاوپرى دواوهى دايهوه، ئىنجا دەنگى تەقىنەوهى مووشەكەكە ترسناك و توقتەنەر بوو. پەحمان كەوتە سەر زهوى، لە حالەتتىكى شلەژان و حەپەسانى زۆردا بوو، پاش كەمىك ھەستايەوه و دەستى بە جەستەى خۆيدا دەھىنا، ۋەك ئەوهى لە بوونى خۆى دلىيايىتەوه... كە تا ئىستاش دەژيىت. ئەى پارچەكانى مەرگ بەرەو كوئ چوون؟! ئەوه بەختە؟! بەلى، ھەلبەتە ئەوه بەختە لە مەرگى مسۆگەر ئەم جارە دەربازى كرد، كۈنەكە بچووك نەبوو، پارچە بەردىش زهوى دەوروپەرى پېر كەردبوو. مووشەكەكە پېك لە شىۋەى بەردىكى گەورە بوو كە جاران بە چەكى مەنجهنىقى كۆن دەھاوئىرا، ئەمەش لە بەختى سەربازەكان بوو، خۆ ئەگەر مەوداكەى تەواو بووايە بۆ تەقىنەوه، ئەوا ژوورەكەى دەكردە كەشتىيەكى ئاسمانى و داروپەردووى بە ئاسماندا دەفراند. لەوانەبوو بە ھۆى پالەپەستۆكەيەوه سەربانى ژوورەكەى چەندىن مەتر بە ئاسماندا بفراندبووايە.

لە ئەنجامى بىستنى دەنگى مووشەكەكە، ئاگرى چەكى سەربازەكان يىدەنگ بوون، پەحمانىش ھۆشى ھاتەوه سەر خۆى كە خەرىك بوو لە خۆى بچىت و يىئاگا يىت.

بەوپەرى پەرۆشىيەوه ھاوارى كرد:

- ئەھا لە كۆتايىدا ترس ناچارى كردن يىدەنگ بن، كەواتە بگرن، ئەوەش مووشەكىكى دىكە. ئىۋە ھەر خۆتان بە دەستەوه مەدەن، با پزىمى فاشى پزگارتان بكات.

ئىبراھىم ھاوارى كرد:

- لىرەو ھەھاوئىرە، لەناو ئەو بۆشايەوه.

پەحمان مىلەكەى ھىتايەوه و سىرەى لى گرت، بەرلەوھى

دهست به سهر په لاپښتکې چه که کېدا بښت، ئيراهيم به په له
هاواری کرد:

- په حمان بوهسته، مه يهاوېژه. گويم له دهنګي ماموستا
عومهړه، ټاګدار به نه ګرنا دهېکوژيت، پي ده چي چوويته
ژووره وه.

پېشمه رګه کان پېده نګبوني ټاګري چه کي سهر بازه کانپان به
دهرفت زانيوو، بو دهسته سهر داګرتني مټلګه که له ناوه وه
هه لپانکو تابوو سهری. په کم سهر باز هاته دهره وه و ههر دوو
دهستي بهر ز کردبووه وه، به ترسوه سهرنجي له لولو له تفهنگي
پېشمه رګه کان ګرتبوو، که پرويان لهو بوو، پاشان دووم و
سيه ميشي به دواډا هاتن، سي سهر بازی دیکه شيان له ژير
نوټه کانه وه دهره يابوو. هه موويانپان له ناوه پراستي هوشه که دا
کو کرده وه و هه موويان به تهنښتي په که وه وها جهسته يان
به په کتريه وه نووساندبوو، پټک له ګورزه داريک ده چوون به
توندي پټکه وه شه ته ک درابن.

ئيراهيم په کم جار به دهنګيکي پهق و تونده وه گوتي:

- ليره بوهستن. له شويڼي خوتان نه جوولين.

پاشان به ملا و به ولاي خويډا ټاورې دايه وه، جګه له
په حمان که سي تري له ګه ل نه بوو، بويه پي گوت:

- له تهنښت په کتريه وه پايان بګره و باش ټاګداريان به
په حمان.

په حمان پروي لايته سهوزه کهي دهستي ټارپهستي
پوخساري په کپکپان کرد، که له ترسان وشک بووبوو، به
دهنګيکي فرمانده يانه وه گوتي:

- تۆ، پېم بلىڭ ھېچ پەناگەيەكى نھىتتەن ھەيە؟ ئەوانەي دىكە بۇ كوئى پايانكرىد؟

سەربازەكە لە شویتى خۆي يىدەنگ بوو، نووزەي لیوۋ نەھات، پەحمان لولەي دەمانچەكەي ئاراستەي سەري كرىد، تا لولەي دەمانچەكەي گەيشتە لاجانگى و بە سەريدا نەپاندی:

- قسە بكە، ئەگەرنا گوللەي دەمانچەكە مېشكت دەپژىتت.

سەربازەكە بە دەنگىكى لەرزۇك و خەماويەوۋە كەوتە منگەمنگ، كاتىك باوۋەپرى بەوۋە ھىنا كە ژيانى پەيوەستە بە وەلامدانەوۋەي ئەو پەرسىارە ئاسانە:

- بەلى، دەلېم، بەس مەمكوزە. مەن نازانم... ھېچ پەناگەيەكى نھىتتەن نىيە.

پەحمان دىسان ھاواری كرىدەوۋە:

- چۆن نىتانە؟ درۆ دەكەي!

سەربازەكە بە پەشۇكاوى و شلەژانىكى زۆرەوۋە گوتى:

- سویتت بۇ دەخۆم مەن ھېچ نازانم، خەوتبووم.

- ژمارەتان لیترە چەندە؟ بە خیرایی وەلام بدەرەوۋە و دەستى دەستیم پى مەكە.

بە ھەمان شېۋە سەربازەكە دەستى بە منگەمنگ كرىدەوۋە و گەيشتبوۋە ھالەتى وپتەكرىد، نەك وەك يەكىك ئاگای لە خۆي يىت:

- بەلى، بەلى، دەستى دەستتەن پى ناكەم. ھەموویان مەردن. مەن نووستبووم. ئەھا بىرم كەوتەوۋە، زۆرپەمان بە مۆلەت

پوښتو وینه ته وه... باوه پم پی بکه، نه وانه دی که ش مردن،
همه موویان هه لائن... من نوو سټووم. خو ته گهر بمزانیو وایه منیش
پامده کرد.

نهم قسانه ی گوت و زور به توندی دهستی به گریان کرد.
له و ساته وه خته دا په حمان ههستی به قیزلیوونه وه به کی سهری
فرمیسه که کانی کرد، له دلی خویدا گوتی: "دیمه نی نهم
فرمیسه کانه گه دهم تیک ده دهن و تووشی پرشانه و هم ده که ن". ههر
به خوی گوت: بچی پیاوان ناگریین؟ لپی گه پری په حمان با
بگریین. مروف ههسته، ههستیش نازار ده چیژیت.

- آیا ده مانکوژن؟ نیمه مندالمان هه به... مندال و...
دهربه دهر دهن.

ههستی نیبراهیم هه ژی و به ناگا هات، نه و باوکی چهن دین
منداله، ناشکرایه که ههستی باو کایه تی سهر پری ده کات، ههر
که سیک سهرنجی بدات، ده زانیت که و ته ژیر کاریگه ری نه و
فرمیسه که گهرمانه وه، هه ولی نه وه ده دات پینگه به که بدوزیته وه
تا کوو دلنیا یان پی بیه خشی، بویه به ده نگی که و ته قسه،
ههرچی توو په یی و توندوتیژی هه بوو تییدا نه مابوو، که
پتو یستوو جهنگاوهر یکی وه کوو نه و له هه لومه رچی وادا به لای
که مه وه هه ییت.

- ههر گیز... کهس ناتانکوژیت. نیوه برای نیمه ن، به
همه موو پیروزیه کانمان سویتد تان بو ده خوم که نامانه وی هیچ
خهرا په یه کتان به رانه ر بکه یین.

له جیاتیی نه وه ی واز له گوتیان گوتیان و هه نسک و
په له قاره ی مهرگ به یین، له ناو نه و سوزه هه لکشاوه دا ده نگی
گریانیان به رز بووه وه، په حمان سهرنجیکی گالته جاپرانه ی

ئارپاستەى ئىبراھىم كىرد و لە دلى خۆيدا گوتى: "كارىكى زۆر مەزنە، دەى با ھەموومان چەكە كانمان فرېئ بدەينە لاوہ و دابىشىن و شيوہن و واوہيلا و گلەيى لە يەكترى بکەين".

بەلام ئىبراھىم لە دلى خۆيدا گوتى: "ئازار و ئەشكەنجەى دەسلەت بەس نىيە؟ ئەگەر ئىمە دلىيايان پىن نەبەخشىن ئەى پەنا بۆ كى و بۆ كوى بىيە؟ پاشان من گلەيت لى ناكەم رەحمان، لەبەر ئەوہى ھىشتا ھەست و سۆزى باوكايەتى نازانىت، دلىنام ئەو پۆژەى دەيتە باوك ئەم چركەساتەت بىر دەكەويتەوہ. ئەو كاتە گلەيى لە خۆت دەكەيت، لەبەر ئەوہى بەو سەرنجە سەخت و دژواروہ تىت پوانىم".

لەو كاتانەدا، كەللە و مېشكەكان پىت و وشەكانيان ھەلگىر و ھەرگىز دەكرد، تاكوو سەرلەنوئى واتايەك بۆ ژيان و مردن دابىژنەوہ، يەككە لە سەربازە برىندارەكان نارنجۆكىكى دەستى فېئدايە ناو ھەوشەكەوہ. رەحمان بلاچەيەكى فسفۇرىي سەوزى بىنى كە لە يەككە لە ژوورەكانەوہ دەرچووە دەرەوہ، تاكوو لە پىشت سەربازە دىلە رىزكراوہ كاندا تەقنەوہ، ھەر كە گەيشتە سەر زەوى دەنگى تەقنەوہ و ھەژان و پارچەى نارنجۆك و نالە و ھاواريان ئەو ناوہيان پىر كىردبوو.

چەند خولەكك تىپەرىبوو، تا رەحمان ھاتەوہ سەر خۆى، خۆى بىنى وا لە يەككە لە ژوورەكانى نزيك تەقنەوہ كە دىرژ كراوہ و چاوہكانى پىر بوون لە خۆل و نقومى فرمىسك بوون، مامۇستا عومەر و پىرە كاكىل خەرىكىن چارەسەرى دەكەن، بەو ھىوايەى لە ھۆش خۆى نەچىت و نەبوورىتەوہ، پاشان گوپچكەكانى بە شلەزاوى لە دەرەوہى ژوورەكە ھەندىك دەنگيان دەچنەيەوہ لە گەل يەكترى تىك دەچىژان و ھەندىك دەنگى دىكەش لە نزيكىيەوہ دەيانبرىسى: "ھا رەحمان بەركەوتى؟ ھەستە... ھەستە بەناگا ۋەرە".

ټه ویش به دهنګيکي نزمه وه هندیك قسه ی هه لېزې کاوی
 ده کړدن: "هست به قاچم ناکم. ده ستم ژان ده کات... نه ی
 خوايه وهك ټه وهی به ټاسماندا فرېم... بی سیقنه کم له
 کویه...؟! ئی خو به شانمه وه بوو، ټه ی چی لی هات...؟! ټه وه
 چی بوو...؟!"

دیله کان له حه وشه که دا به سهر یه کتریدا پراکشابوون،
 ټه وانیس به شی خویان له پارچه ی ته قینه وهی نارنجو که که بهر
 که وتبوو. تیا یان هه بوو جووله ی نه مابوو، گیانی ده رچووبوو و
 خوی دابوو ده سستی مه رگه وه، هندیکی دیکه شیان له بهر
 ټازاری برینه کانیا ن ده یاننالا ند و هاوار هاواریان بوو، چاوه پوانی
 کوچی هه تاهه تیا یان ده کړد.

پیره کاکیل هاواری به سهر ئیبراهیمدا کړد:

- بزانه ټه و درنده یه ی نارنجو که که ی هاویشت مردووه؟
 لئی دنیا به.

ئیبراهیمیش به ناو له پی ده سستی چاوی ده سړی و به
 منگه منگه وه ده یگوت:

- ناتوانم بینم.

پیره به حه په ساوی قسه ی پچرپچر وه:

- ټه ی هاوار! نه فرهت!

پاشان نارنجو که ده سستی که ی خوی که به قایشه که ی
 پشتیه وه هه لواسرابوو کړده وه و ټه لقه که ی ترازانده و هاویشتییه
 ټه و ژووره ی سهر بازه برینداره که نارنجو که که ی لئییه وه هاویشت
 و ټه م کاره ساته ی خولقاند و هه مووانی شق و پهل کړد.

به‌شی چواره‌م

مامۆستا عومەر به سهرنجه‌کانی په‌حمانی ده‌پشکنی و به دوودلییه‌وه پیتی گوت:

- کوانی ئه‌و کیسانه‌ی پیت بوون؟ یه‌کیکیانم ناده‌یتی؟

په‌حمان به‌سهر یه‌کیک له‌ جیخه‌وه‌کاندا نووشتابوووه‌وه، ده‌موچاوی له‌ناو پیخه‌فه‌که‌له‌که‌بووه‌کان هه‌شارداوو. مامۆستا عومەر په‌ی به‌وه‌برد که‌ده‌بی قسه‌ی له‌گه‌ل بکریت، نه‌بادا هۆشی له‌خۆی بجیت، چونکه‌زۆر پیوستی به‌ئاگاداری و وریایی هه‌یه. په‌حمانیش هه‌ولێ ته‌واوی ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی جووله‌ و چالاکی بێته‌وه‌به‌ر. ئه‌م کاره‌ساته‌ی به‌سهری هات وا ئاسان نه‌بوو به‌سه‌لامه‌تی لێی ده‌رباز بێت. ئاخ‌ر نیوانی ئه‌و و ته‌قینه‌وه‌ی نارنجۆکه‌که‌ته‌نها مه‌تریک بوو، دیاره‌هیشتا دوا چرکه‌سات، مۆرده‌ی مه‌رگی بۆ نه‌هیتاوه‌، خۆ ئه‌گه‌ر پزب‌وونی سه‌ربازه‌کان نه‌بوونا‌یه‌ته‌په‌رژین و به‌ربه‌ست له‌نیوان ئه‌و و مه‌رگدا، هه‌وت زه‌مان بوو مائاوا‌یی کرد‌بوو. په‌حمان به‌سستی سه‌ری هه‌لب‌ری و به‌ده‌نگی ش‌ه‌که‌ته‌وه‌گوتی:

- هه‌موو کیسه‌کانم دایه‌ئ‌ه‌وان... چیت ده‌وێ له‌ناو کۆله‌پشته‌که‌م دابنێ.

ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌که‌له‌میشکیدا وه‌کوو گ‌ر‌کان ل‌رفه‌ل‌رف و زرموه‌وپ‌ری بوو. ئه‌وه‌ی سه‌رنجی راده‌کیشا هیشتا لایته‌که‌ی له‌ناو مشت‌ی چه‌پی و ده‌مانچه‌مه‌کار یۆفه‌که‌شی له‌ناو مشت‌ی راستیدا بوو، و‌پ‌ر‌ای ته‌قینه‌وه‌که‌فر‌پ‌ی نه‌دابوون.

پاشان هتري خوی کۆ کرده وه و ههستايه سهر پي و قيت بووه وه، له ناخی خۆيدا دهیگوت: "وا بپروات له هۆش خۆم دهچم. ئهم دۆخه دۆخی نازو پشوودان و خاوبونه وه نیه. هیشتا کاتیکی درێژمان له پێشه، بهرله وهی خۆم بدهمه دهست شه که تیه وه و ئالای خۆبه دهسته وه دان هه لدهم".

به ناوله پيشی له و تاریکیه دا له دهسته که ویتک ده گهرا. دهستی بهر ده موچاویک کهوت له ههردوو کونه لووتیه وه هه ناسه به کی گهرم ده رده چوو. پروناکیه سه وزه هه لپزپکاوه که ی لایته که ی دهستی ئاراسته کرد، سه ربازیکی بیی له سه ر پێخه فیک پراکشاه و خه لانی خوین بووه. خویتیکی زۆری له بهر ده پروات، وا پي ده چیت ئه و گوللانه ی ئاراسته ی ده رگای ژووره که کران، تووشی ئه و برینه زۆره یان کردییت.

به هه موو هتیز و توانایه وه خوی به ژياندا هه لواسیوو، وپرای ئه وه ی دهستی لی شوشتبوو، وه لی سوور بوو له سه ر ئه وه ی بژییت.

په حمان له گه ل خۆیدا گوتی: "هیچ ئومیدیک نیه بۆ ژيانی ئه مه، زۆر ئازار ده چژییت". بی ترس و دوودلی ده مانچه که ی ئاراسته ی سه ری سه ربازه که کرد. گلینه ی چاوه کانی که ئاراسته ی بنمیچی ژووره که کردبوو، بریه چاوه تۆزاویه کانی په حمان که هیشتا فرمیسیکیان لی ده هات، به چه وه پتی گوت... نا نا به لکۆو دوواندی و پتی گوت:

- بۆچی ده مکۆژیت؟ خۆ من هیچم نه کردووه!

چاوه فرمیسکاویه کانی په حمان وه لامیان دایه وه:

- ده مه وی یارمه تیت بدهم.

- ده تهوئ یارمه تیم بدهیت؟!
ههروه ها چاوه کانی سهربازه که به چه ساوییه وه نه مهشیان
زیاد کرد:
- نه گهر ده تهوئ یارمه تیم بدهیت، به دهردی خوومه وه
لیمگه پئ و جیم بهیله.
- په حمان ده مانچه که ی له سه ری سهربازه برینداره که هینایه
خواره وه و وازی لئ هینا، تاکوو بیر له دوا سته کانی ژبانی
بکاته وه.
- مامؤستا عومهر تو چی ده لئیت؟
جاریکی دیکهش پووناکی لایسته که ی و لووله ی
ده مانچه که ی ئاهاسته ی سه ری سهربازه که کرده وه.
- دهروونی خوی وه لامی دایه وه:
- کوره نه که ی په حمان.
گوتی:
- ده مهوئ یارمه تیی بدهم.
دیسانه وه ناخی خوی وه لامی دایه وه:
- بهم ریگه به؟! چیه پئت وایه نه سپه؟!
وه لامی دایه وه:
- ئاخر ئازار ده چیژئیت!
ناخی گوتی:
- هه تا نه گهر ئازاریش بچیژئیت. نه وه ی تو ده یکه ییت

کارښکي ترستو کانه يه و هرگيز له ده ست قسه وقسه لږکي خه لکي ده ربازت نايټ.

به پاساو هيتانه وه گوتي:

- نه وه گولله ي به زه ييه.

- گولله ي به زه يي چي، خو نه مه نه سپ نيه؟! نه مه مروغه مروغ، هرگيز نه که ي به رانه ر که سيکي بڼده سولات ده ست به په لايټکه دا بڼيت. نه و فيشه که ت هه لږگه، له وانه يه پټويست پټي بڼيت.

شپوه ي قسه کردن و سوور بوونه که ي گورا:

- ناخر هر ده بڼ هه موويان بکوژرين.

- پيم گوتي کوشتني که سي بڼده سولات کار ي ترستو که کانه. به لکوو هه تا له ترستو کي و نامه رد يښ خه راپتره.

په حمان خو ي خسته نه و هه لويسته وه و گوتي:

- باشه، بير له وه بکه وه کاتيک ټيمه خه ريکي پاشه کشه ين و نه و هه موو ده سته کو ت و باره گرانه مان پټيه و به و هه موو شه که تيه مان وه، به کيک له سه ربازه برينداره کان هه ستايه وه و ده ستر پټي لي کردن، نرخه که ي چي ده بڼيت؟! وه که نه وه ي پښ که ميک نه و برينداره سه رشپته کرد ي که و امان زانيوو مردوو و نه و نارنجو که تو قټنه ره ي پڼدا ته قاندينه وه، خو نه گه ر ديوار به ندي جه سته ي سه ربازه کان نه بوونايه له به رده ممدا، نه و ا ټيستا منيش له پريزي مردوو کاند ا بووم، چيه تو ده ته وي ديسانه وه به م پنگه گه مژه ييه وه، ژيانمان بخه ينه وه به ر مه ترسي مه رگ و له ناو چوون؟! له پټناو ي کيش؟ هه... له پټناو ي برينداريک که کوله گه و پشتو په ناي مان وه ي ده سله اته؟!

- رەحمان تۆ لەمەياندا لەسەر حەقیت، بەلام خۆ
دەرگاکانی چارەسەرکردن ھەمووی بە یە کجار بە پروماندا
دانەخراون. کیشە کە ئاسانە... ھەموو ئەو بریندارە بەستەزمانانە
پیشکنە، کە گوت کۆلەگە ی دەسلەتن، منیش لەمەياندا ھاویرام
لەگەلت، باش بیانیشکنە و ئەوێ توانای پۆشتنی ھەبە لەگەل
خۆماندا وەکوو دیل دەیانبەین.

رەحمان گوتی:

- لەوانەبە توانای پیکردنی نەیت، بەلام دەتوانیت
سەنگەرمان لی بگری و لە کاتی پاشەکشیماندا دەستپێژمان لی
بکات.

لەگەل خۆیدا بە منگەمنگەوێ گوتی:

- ناتوانین. ئیمە سەرقالین و ژمارە و کاتی تەواویشمان
نییە بۆ ئەو.

- کەواتە بریندارەکان لە پەبایە کە دوور بـخـەنـەو و
مۆلگە کەیان بەتەقینەو.

رەحمان لە خۆی تووڕەبوو و ھاواری کرد:

- ئەوێ ئەو چەبە تۆ ئەو ویژدان... بۆ واز لە
مروفاپەتییە کەت ناهێنیت، وێرێ ئەوێ لە قەوارەبەکی
وردوخاشکراویشدا دەژیت؟!

- پابەندبە بەوێ پیت دەلیم، تۆ تا ئیستاش مولکی منیت.

- من کۆیلە ی تۆ نیم، کاتی ئەو ھاتوو لە یە کتری

دابېرېن و دوور بکھوینه وه و هر کهسه و پېنگه ی خومان
بگرین.

په حمانیش وای گوت و ثم جاره شیان به سووربوونه وه
لووله ی دهمانچه که ی ئاراسته ی سهری سهربازه برینداره که
کرده وه، به لام هر زوو به ترسه وه په شیمان بووه وه، کاتیک
پروخساری سهربازه برینداره که "به نه فسوونیکي شاراوه" گورا بو
پروخساری خو ی، تا وا خه یالی کرد، ته قه له خودی خو ی
ده کات!

پروخساره نویه که گوتی:

- ده ی ته قه بکه نه گهر ده توانیت.

په حمان به ده نگیکی له رزو که وه هاواری کرد:

- نه خیر!

- بوچی... نه ی کاتی نه وه نه هاتووه مالئاوایی له یه کتری
بکه ین؟!

- مالئاوایی و له یه کتریدابراڼ؟!

- به لی، دابېرېن و جیا بیینه وه.

- نه خیر هیشتا نا! هیشتا نا!

- بوچی له بریاره که ت پاشگه ز بوو یته وه؟ گونجاوترین
شو یته بو لیکدابراڼ.

- به لام هیشتا بریارم نه داوه.

ويژدانی پتی گوت:

- كه واته بۆچی زماندریژیم به سهردا ده كهیت؟!
- زماندریژیم نه كرددوه، بهلكوو له دهست ئه و كۆيله بوونه م كه مێك بێزار بووم.
- كه واته گوی بگره. تۆ كۆيله ی منیت... كۆيله میت و پینگهت ناده م ئازاد بیت. ئه و ئازادبوونهت له سهر شه بهنگی لاشه كه م ده بێت! تیگه یشتی؟ تۆ كۆيله می كۆيله... تۆ مولکی منی.

ره حمان به كه مێك پاشه كشتیوه گوتی:

- من مولکی تۆم، ئه مه یان راسته، به لام ئه مپۆكه لیمگه پئی... ته نها ئه مپۆكه!
- ده ته وی گالته و گه مه به كوشتنه وه بكهیت! ئه ی بۆچی پێشتر راستیه كهت نه دركاند. تۆ فریوت دام به وه ی به و پینگه گه و جانه یه ته وه ده ته وی یارمه تی بدهیت، بۆیه وه كوو ویژدان بیرم كرده وه هوشیارت بكه مه وه. بۆچی درۆت له گه لدا كردم؟! ده ی قسه بكه.
- پوخساری ره حمان سووریکی تۆخ هه لگه پراو هه ولی هه لاتنی له وه لامدانه وه ده دا، كه چی خۆی بینیه وه به راستگویییه وه ده لیت:
- له گله یی و گازانده و قسه ی خهلكی ترسام.
- بۆچی؟!

- لەبەر ئەوەى مولكى تۆم.
- جا ئەگەر مولكى من نەبوويتايە؟
- پەحمان زۆردارانە ھاوارى كرد و دەويست شتێك لەسەر
شانى خۆى دوور بختەووە كە ئازارى دەدا:
- ھەلبەتە دەبوومە قەسايێك!
- بۆچى؟!
- لەبەر ئەوەى ئەوانىش قەسابن.
- نەك ھەمويان.
- بەلى ھەمويان!
- گۆتم نەك ھەمويان.
- پەحمان بە ناو لەپى بە ناوچەوانى خۆيدا كيشا و پىتى بە
زەويدا دا و ھاوارى كرد:
- بەلكوو ھەمويان! ھەمويان! ھەمويان! ھەمويان!
- ھەمويان.
- چۆن؟!
- ھەر ھەمويان كۆلەگە و پشتوپەناى گورگە كەن.
- و ھەكوو بەرخ دەياندا تە پىش خۆى.
- بەلام شوانە كە راوى گورگە كە دەنىت، تاكوو
بەرخەكانى پارێزێت. ئەرى تۆ بينووتە شوانىك گورگ و
بەرخەكانى پىكەو بەكوژێت؟!

- خۆزگه بهرخی راسته قینه ده بوون!
- مرقایه تی خه تابار مه که!
- په حمان نوقمی بیده نگی بوو بوو، چاوه پوانی کرد تاکوو
هه ناسه بچراوه کانی هاتنه وه بهری و که میك هاوسه نگی بو
گه پرایه وه، ئینجا گوتی:
- چ قه دیدیه... ئەو بهر خانه مرقفن... خه راپترین مرقف،
له بهر ئەوهی کۆله گی ده سه لاتن. له وانه یه بهو جۆره بگۆرپن و
بمانه وئ و نه مانه وئ بینه گورگ، بۆیه ده بی که له کانیان له
په گه وه هه لکیشین.
- به لئ، ئەوه باشترین هۆشمه ندیه. ئەوهی گوت
دروسته، که له ی ئەو گورگانه وردوخاش بکه، یان با بلیین ئەو
به رخه دپندانه، به لام مه یانکوژه. هه رگیز مه یانکوژه، ئایا گویت
لئ بوو؟
- باشه تو بۆچی دژی کوشتنی؟
- من دژی کوشتنی ئەو که سانه نیم که شایانی کوشتن،
به لام تو ده ته وئ هه مووان بکوژیت.
- ئەی نه گهر هه مووان شایانی کوشتن بن؟
- ئەمه لۆژیکی نییه. چونکه تو ناتوانی هه موو گهل له
سیداره بدهیت، نه گهر هه له شیان کردیت.
- به لکوو ده توانم... خو نه گهر کاره که به من پاسبیرن،

هر كه سټك له سټداره ده دم ته گهر هه له بكات، هه تا ته گهر
ټيكر اى گه ليش يټ!

- كه واته نه زيزم تو له گه له گورگيكي كه ته و زل و
چر نووك به خوښ هيج جياوازي ت نيه. جاريكي ديكه و
سرله نوئى هم به رخانه ده ديه ته وه پيشه خوټ، ته و كاته ده بڼي
يه كيكي به دواتدا بگه پټ، به تايه تي بو ته وهى له و به رخانه
ده ربازت بكات، ته نها كه له كانشت ناشكيټت، به لكوو
سرشت ده شكيټت و ونجر ونجر ته كات.

- جگه له توله كردنه وه لنيان شتيكي ترم ناوټ.

- ها ديسان وه سرله نوئى گه پايه وه بو...

به سكالاه قسه كانى خوئ برى:

- ئاخر ته و كاته لى له ژير پيه كاندا بده سلات بووم،
هيجيان به زه بيان به مندا نه ده هاته وه.

- ته مه كيښه ي تويه.

- كاتيكي ته شكه نجه يان ده دام و ئازارم ده چشت، ته وان
قافا پنده كه نين و سوو كايه تيان پي ده كردم.

- له بهر ته وهى درنده بوون.

- بويه هر ده بڼي بكورزين.

- به لكوو ده بڼي كه وى و ده سته مو بكرين.

- گوتم ده بڼي بكورزين.

- منیش گوتم مالیکردن و دهسته مؤ کردنیان.
په حمان هاواری کرد و قیژاندی:
- نه فرهت له مرؤفایه تی.
دهروونیشی هاواری کرد:
- له نازاره کانی خۆته وه مه دوئ.
په حمان مشتی خۆی به بیژاری بهرز کرده وه و به دهنگیکی ماندووه گوتی:
- لیمگه پئی... ئە ی ئەوه ی له جهسته و قهباره یه کی شه کهت و بیزار و هاردر اودا دهژی، لیمگه پئی و له وه زیاتر نازارم مه ده... من... من ده مه وئ ئەوانه بکوژم که تهشکه نجه یاندام، بۆیه ناچارم مه که له وه ی بتکوژم.
- بمکوژه و به و جوژه بژی که خۆت ده ته ویت.
- ئیدی به سه... به سه و زیاتر توو پهم مه که، واز له م سهربازه دینم، وا ههست ده کهم له گهل تۆدا ناگه مه هیچ ئەنجامێک.
- پاشان لاجانگی خۆی گرت، وهک ئەوه ی سهرئیشه یه کی له ناکاو نازاری دابیت، به لادا هات و سه قامگیری خۆی له دهست دا، به دهنگیکی شه کهت و ماندوو که بیر کردنه وه داید پپیوو به خۆی گوت:
- پشتگیریم بکه ئە ی ئەو که سه ی له جهسته و قهباره یه کی داهێزر اودا ده ژیت، پشتگیریم بکه و وام لی مه که

له گه لټ له ململاتيدا بښم... تږ نه شکه نجه يه کي تږقنه رانه م
 دده ديت، من به توندي نازار ده چيژم، به سه ختي ده تلیمه وه،
 به زه ييت به حالدا يته وه... من دان به وه دا ده نيم که له ده راي
 نازاره کاندا نقوم بووم، به دواي هه ستگه لیکدا ده گه پيم
 پوژگار وردوخاشي کردوون. به لام هه يهات... مه حاله
 بياندوزمه وه... پستگيريم بکه و گله ييم لي مه که. قه واره م ون
 بووه. ههسته کانم ون بوون، له تله ت و پارچه پارچه بوون...
 جهسته ي پارچه پارچه بووي مروفتيکي درنده و ترسناک... من
 نامه وي درنده بښم. سازشم له گه لدا بکه نه ي نه وه ي له ناومدا
 ده ژيت، يان پيسم ده که يت... من تیک شکاوم... من شتيک
 نه ماوم جگه له مروفتيکي يثوميد و ون و پووخواو... پاشماوه...
 مروفت... ونبوو... مروفتيکي ونبوو... ونبووووووووووو.

په حمان به هه ناسه برکيه کي له رزوک و شيواوه وي يري
 ده کرده وه. يته دنگي بالي به سهر موله که دا کيشابوو،
 پيشمه رگه کانيش به هيواشي و له سه رخو له جوولانه وه دا بوون،
 کاتيش وه کوو نه ريتي خو ي تيه به پي و سووکا به تي به
 مروفته وه ده کرد. هه ردوو ديله برينداره که ش به ده ننگيکي نزم
 ده گريان. ئا نه وه تا دکتوره که هه والي ئاده م ده گه يه نيټ،
 سه رله نوئ خه يال به سهر په حماندا زال ده يټ: "له مړو به دواوه
 ئاده م له گه لماندا ناميټيت، به راستي ئه م ژيانه گالته جارپيه".
 له به رخويه وه که وته پرته وبوله. به توندي ده ستي کرده ناو
 گيرفاني و نه و کليله ي به ده ستي گووشي که دواي نيوه پو ئاده م
 پي داوو، کليله که ي کاريگه ريه کي له ناو له يي به جي هشت،
 گفتوگوي نيوان خو ي و ئاده مي بير هاته وه. به لام به خيروي

به ناگا هاته وه. پټويسته کاتي زياتر به فيرځ نه دات، راسته نه و
 بيرځانه ي به ميشکيدا ټيپه پين، له ختيرايي برووسکه ده چوون،
 شتيکي وایان له کات نه ده بری، تنها مه وداي تيله ي چاويک
 نه پټت. به لام نه و مه ودا که مه له وه لومهرجه ناسک و
 پرووگيريه دا گرانبه ها و به نرخ بوو، بويه هينده ي نه خاياند
 که وته باله فرکي، به لای راست و چه بي خويدا ده پرواني، به
 دواي شتيکي دياریکراودا ده گه پرا. له دلي خويدا گوتي: "نه و
 ټوپه له کوييه که له شاخي هه ندرينه وه ټوپاراني ده کردين؟ خو
 له حه وشه که شدا نيه، نه ي که واته له کوييه؟". له نيو ديواي
 ژووره کاندا که وته گه پان که له کولاني تنگه بهر ده چوون، له
 هه ر که سيکي ده پرسى تووشى ده هات: "ټوپه که تان دوزيه وه؟".

له ناو حه وشه که دا پيشمه رگه کان ده هاتن و ده چوون،
 ته ماشاي ده وروبه ري په رځينه کانين ده کرد، سه رنجي نيوان
 ديواره کانين ده دا، په لاماري ژووره کانين ده دا، ژير نوټه کانين
 ده گه پان، ده چوونه ناو سه نگه ره کانه وه و ده ستیان له ديواره که ي
 ده دا، وه که نه وه ي بيانه وي ناستي ټوکمه يي و شاره زايي بونيادنان
 و دروستکردني بزائن. له وي له بوشايه کي کراوه دا بهر خيکي
 سپي و جوانيان دوزيه وه، له کاتي شه په که دا هيچ گولله به کي
 ويلى بهر نه که و تېوو، له وه ش زياتر نه و ميتوانه ناوه خته کانين
 پشتگوئ خستېوو و بځ خوي نه و گزوگيايه ي ده خوارد که له
 پيشي دانرا بوو، له تاوه ره بهرزه که ي خوټيه وه به
 چاوسوور کردنه وه سه يري هه موواني ده کرد. چ بهرزه وه ندييه کي
 له وه هه راوه ريايه ي نيوان نه و خه لکه دا هه يه؟! بهر خه که باش
 ده يزاني هيچ به کيک له وان له پيتاوي نازادي و پرگارکردني

نهودا نهو همموو سهر کښييه يان نه کردوو، به لای نهووه
 ههردوولا وه کوو' به کن، چونکه ههردوو لایان به لای نهووه
 قه ساین، چ به دبه ختييه که؟! به لکوو له چاره په شيکښ
 چاره په شتره، ئاخر نهو ليره بښت، يان له گهل نه ماندا بپرات،
 جگه له چه قويه کی تيز که به سهر ملييه وه سه مای کانیاو يکی
 سووری فواره به ستوو بکات، شتيکی تر نيه، چيت بو ده کهن؟!
 گله بيان لي مه که، نهووه نه ريتي ژيانه لای نهوان!

بهشی پینجهم

چهند چرکه ساتیک بهر له پاشه کشیکردن، پیشمه رگه کان
 ئاماژه ی سهوزیان له یه کیک له مۆلگه سهربازییه کانی نزیکیانه وه
 بینى که له سهر لوتکه یه کی بهرزدا بوو. کهوتنه پملىدان و
 مهزنده کردن بهوه ی نهو تیشکه سهوزانه چ واتایه کیان ههیه و
 بۆچی بهو جۆره ئاراسته یان ده کریت؟! بهمهش چهچی نیوانیان
 دهستی پى کرد و ههندیکیان هانی نهوانه ی دیکه یان ده دا که
 پهله بکه ن:

- نهوان ئاماژه ده ده ن، لهوانه یه رهبايه که توپاران بکه ن و
 گوئى نه ده نه نهوه ی هه رچیه کی تیدا ماوه و نه ماوه.

دکتۆره که وای گوت و وا خۆی نیشان دا که نه وه نه ده
 گوئى پى نادات:

- بۆردومانى ناکه ن، نهوه قسه ی قۆره.

عومه ر ده پرسیت:

- تو له کوئى ده زانى نهوان بۆردومانى ناکه ن؟!

دکتۆره که به متمانه به خۆبوونه وه وه لامى دایه وه:

- له بهر نهوه ی نه گه ر نهوان بیانه وئى نهو کاره بکه ن، پیت
 وایه ئاماژه ی ئاگادار بوونه وه بۆ ده تیرن، تاکوو پاشه کشى
 بکه ی ت؟!

- نه خیر، به لکوو لهوانه یه له سهر ئاماژه یه کی دیاریکراو

ړېك كه وتيټن، نه گهر وه لام نه بوو، نه و كاته د لڼيا د بڼه وه كه
 په بابه كه گيړاوه و كړتايي هاتووه. ښجا بږدووماني ده كه ن...
 پښيسته په له بكه ين.

په حمان له و كاته ي سهرقالي كړدنه وه ي بنكه ي تږپه كه بوو
 له لولو له كه ي و ستونه كاني، گوتي:

- د بابه ښه ش وه كوو نه وان بكه ين؟ وه كوو نه وان وه لامي
 ښاژه كانيان بده بڼه وه و فريويان بده ين به وه ي هښتا په بابه كه
 وه كوو خويه تي و نه گيړاوه، تنها ورده شه ړېك بووه و هيجي
 تر.

عومهر له كاتيكد ا بېرؤ كه كه ي له ميښكي خويدا هه لگيږ و
 وه رگيږ ده كړد، گوتي:

- بېرؤ كه به كي باشه. به لام كي ده لڼ وه لامه كه ي ښه
 هه مان نه و مه ته له به كه هه ردو په بابه كه له سهر هه له نيان و
 وه لامدانه وه ي ړېك كه وتوون. وا باشته هه ردو ديله كه به ښينه
 قسه و له جوړي ښاژه كه د لڼيا ين، چونكه نه گهر مډلگه
 دراوسيكني نه م مډلگه سهر بازيه بزائن ده ستي به سهر دا گيړاوه
 و نه و وه لامه وه لامي سهر بازه كاني خويان ښه، به لكوو له ښه وه
 بووه، نه و كاته بارود و حمان زور سخت ده يټ.

په حمان له گه ل سهر كه وتن و كړتاي هاتي له كړدنه وه ي
 بنكه ي تږپه كه گوتي:

- پيم باشه هه هه ولڼك تاق ي بكه بڼه وه، تا به وه فريويان
 بده ين كه مډلگه كه نه كه وتووه و هښتا ده ستي به سهر دا
 نه گيړاوه، له بهر نه وه ي نه گهر وه لاميان نه ده بڼه وه، نه وان
 بږدوومانمان ده كه ن.

پاشان پروویان له دیله کان کرد، تا کوو بیانهینه قسه، به لام نهوان وه کوو مشکی توقیو و ته پوو زمانیان گیرابوو و هه لده لرزین. به مهش هیچیان به دهسته وه نه ما جگه له په له کردن بو پاشه کشی و چولکردنی مۆلگه که، به رله وهی چرکه ساتی سفر بیت و وه کوو باران گولله توپیان به سهردا بباریتن.

پیره کاکیلش نهجامی چالاکیه که ی باش دهزانی، بۆیه نهویش ده موده ست و به بی خوگنخاندن و خو سه رقالکردن به شتی لابه لاهو، پتی باش بوو هه رچی زووو پاشه کشی بکه ن و مۆلگه که چۆل بکه ن و بگه پته وه شویتی خو یان.

پیشمه رگه کان ده یانزانی و نه زموونی نه وه یان په یدا کردبوو که ده سه لات سه رسه ختر و درنده تر ده بیت، کاتیک هه ست بکات مۆلگه یه کی دهستی به سهردا گیراوه و که وتۆته دهستی پیشمه رگه. نهو کاته به لایه وه ئاسایی ده بیت نه گه ر هه موو ناوچه که سوو تماک و کاول بکات، به لکوو ژماره ی زیاتری کوشتار و برینداری لی بکه ویته وه. نه مهش نهو پیشمه رگانه ی تووشی دله راوکی کردبوو که ئاستی درنده یی و توندوتیژی دوژمنه که یان ده زانی. بۆیه به شیوه یه کی نا پیک ده ستیان به پاشه کشی کرد، به جۆر پیک که س ئاگای له وه تر نه میتیت.

په حمان لووله و ستوونه کانی توپه که ی هه لگرت و بنکه ی توپه که یشی دایه پیشمه رگه یه کی تر و به گورگه لۆقه بو ی ده رچوون.

پته کانی په حمان بهو شه وه تاریکه هه لبه زودا به زیان بوو، قه ده پاله که له بهر کزیی چاوی ون ده بوو و نه ده ما و دار و درهخت و تاشه بهرده کانیش به ناویه کتریدا تیک ده قژان و تیکه لی یه کتر ده بوون، بۆیه به جووله ی هاوسهنگی له شیوه ی تر به و په زم شه پۆلی ده دا. له شویته زۆر لیژه کانیش له سه ر زهوی

داده‌نښت و تۆپه‌كەى ده‌خسته نټوان پانه‌كانى و به‌سەر هه‌ردوو
 ئامېره‌كه‌دا ده‌خشى و كۆله‌پشته‌كه‌يشى به‌سەر زه‌ويدا ده‌خشا و
 له‌گه‌ل خۆيدا هه‌رچى به‌رد و خۆل و خاشاك هه‌بوو پايده‌مالى.
 كاتيكيش كه‌سى له‌ نزيك خۆيه‌وه نه‌يينى به‌ خۆى گوت:
 "تاكەى به‌م جۆره به‌ سەر زه‌ويدا بخشيم؟! يان ماوه‌ى چه‌ند
 ده‌توانم به‌م شتووه‌يه پيگه‌كه به‌رم؟ خۆ ئه‌گه‌ر به‌ شتووه‌يه‌كى
 ئاسايى زى بكه‌م، ئه‌و كاته له‌گه‌ل تاله‌ ده‌زووه‌كانى كازيوه
 ئينجا ده‌گه‌مه شويتى ئارام.

په‌حمان دواى ئه‌وه‌ى شه‌كه‌تى بالى به‌سهردا كيشا، ده‌ستى
 به‌ بيركردنه‌وه كرد له‌وه‌ى كام پيگه‌يان هه‌لبژيرت، بۆيه
 له‌به‌رخۆيه‌وه ده‌يگوت: "ته‌قه‌مه‌نييه‌كان به‌جى به‌يلم يان تۆپه‌كه؟"
 به‌ سه‌رساميه‌وه خۆى وه‌لامى خۆى ده‌دايه‌وه: "ته‌خېر... تۆپه‌كه
 نا!" پاشان بيرى ده‌كرد هه‌و: "كه‌واته ته‌قه‌مه‌نييه‌كان!" به‌لام خېرا
 وه‌لامى خۆى ده‌دايه‌وه: "فېشه‌ك و ته‌قه‌مه‌نييه‌كانيش فرى ناده‌م،
 چونكه زۆر پتويستيمان پښانه." ئېمه ئه‌وه‌نده فېشه‌كمان پښ نه‌ماوه
 هه‌تا به‌رگرييش له‌ خۆمان بکه‌ين... كه‌واته چى بکه‌م؟!"

ئيبراهيم گه‌رايه‌وه لای، ئه‌وه‌نده ده‌ستكه‌وتى هه‌لگرتبوو، به
 هېچ كه‌سێك هه‌له‌نگيرت، زنجيره‌ى بيركردنه‌وه‌ى په‌حمانى
 پچراند، كه‌ خه‌ريك بوو له‌ شه‌كه‌تى و ماندووتيدا هه‌ره‌س
 بښت.

- بده‌هه‌رى با بيخه‌مه سه‌ر شانت.

به‌ ده‌نگيكي شه‌كه‌ت و ماندووه‌وه وه‌لامى دايه‌وه.

- ئاخىر زۆر قورسه.

ئيبراهيم چه‌په‌سابوو، چاويكيشى به‌ پارچه په‌رۆيه‌ك
 به‌ستراوو:

- بهم جوړه ناتوانی هاوشانی ئیمه پړئ بکهیت و بهجی ده مینیت.

ئینجا گوئیان له دهنگی ماموستا عومهر بوو له ژیر قه دپاله کهوه دهنګ بهرز ده کاتهوه:

- ئهړئ که سټک هه به یارمه تیم بدات؟ ئادهم له سهر پستی هیستره که خزی و کهوته خواره وه.

پاش که مټک گه یشته لای، ئادهم له قه دپاله که له ژیر پتی هیستره که گرموله بوو بوو، هیستره کهش ناوه ناوه له شویتي خوی سمکولانی ده کرد و ماموستا عومهریش په شمه که ی گرتبوو و بیئومیدانه هه ولی جلوه گیر کردنی دده و ترسی لی نیشتبوو. کهس لهو باوه په دا نه بوو نهو جهسته باریکه ی ئادهم نه وه نده گران بیت. هه ولیان دا له زه وییه وه بهرزی بکه نه وه، کاریکی مه حال بوو. نه وان سی کهس بوون و به هتیزکی پروو کاوه وه له گهل کات چوونه ناو پیشبر کینه کهوه.

ئیراهیم دواي نه وه ی ئارامی لی بر، به دلهر او کتوه چانديیه گوئیان:

- ئهړئ نه وه چیمان به سهر هاتووه؟! ئمه ده چیته عه قلی کتوه؟! بو خاتری ئاسمان که مټک هټز و توانا بده نه بهر خوتان. ئهم جاره یان له سهر پستی هیستره که خویان نووشتانده وه، هه ردوو بالی ئاده میان گرت و بهرزیان کرده وه. په حمایش هه ولی دا له سمتیه وه بلندی بکات، کاتیکیش بیئومید بوو، چه مایه وه سهر چۆکه کانی و سهری نایه نیوان رانه شلوخواه کانی ئادهم و خه ریک بوو به دهستی پال به زه وییه کهوه بنیت و خوی هه ستینیتته وه و له گهل هه ستانه وه ی خوی ئاده میش بهرز بکاته وه، که چی هیستره که کهوته نه ملا و نه ولا و بهر دی ژیر سمی هیستره که ده خزین.

- ده ډايكښن... به خيږايي ډايكښن...
- ډهـمانيش هـر وای گوت. ئيـبراهيمـش به هـناسهـ ډرکيوه گوتي:
- ماندوو بووم! زياتر توانام نهـما. وا هـست دهـ کهـم ډرډر کاني پشتم تيك دهـشکين.
- ئـبراهيم به نائوميـديهـ وه گوتي:
- باش دهـستي پتوه بگره، لهـسـر زهـوي دريژي دهـکهـين... کيشي بژ نهـوهـنده گران بووه!
- ماموستا عومـهـر ناخـيکـي هـلکـيشا و گوتي:
- هـرگـيز سوودى نـيـه، هـهـتا نهـگـر لهـ هـلگـرتـنى سـهـرکـهـوتووش بـين، جـارـيکـي دـيکـه لهـسـر پـشـتي هـنـسـتره که دهـخـزيـت و دهـکهـويـت. چـونـکه بهـبـي کـورـتان و گـورـيس مهـحـاله لهـسـر پـشـتي جـيگـير يـت و له بهـرانبـهـر نهـم لـيژيـه تووشـهـي شاخه که بهـرگه بگريـت.
- ئـبراهيم له کاتيکدا زور شهـکهـت و ماندوو بووبوو، نهـو دهـسـتکـهـوتانهـي لهـسـر زهـويـه کهـي دانابوون هـلگـرتـوه و گوتي:
- تـهـنـها چـهـند خـوله کـيک چـاوهـږوانم بن، دهـږوم به کـيکـيان له گـهـل خـومـدا دهـهـيتم و ديمـهـوه.
- چـهـنـدين چـرکـهـساتي ترسناک و توقيـنـهـر تيپهـږين. نهـم جـارهـيان کات به خيږايه کي چـاوهـږوانه کراو تـيـدهـپهـږي! که چي ئـبراهيم نه گهـږايه وه و نه هـيچ شوټـهـوار يکـيشي ديار بوو.
- شپـرزهـبي ناخ و ږوخساري هـردوو کـيـاني داگـرتـوو، دواي نهـوهـي له گهـږانهـوهـي ئـبراهيم نائوميـد بوون، ډهـحـمان له گهـل

خۇيدا به پرتهوبۇل و دوودلييه وه گوتى: "تەفرەت لە ھەمووتان. ئیوہ لە کوین؟! ناخ... ھیچ سوودیك لە بەھەدەردانى كات نییە، ئیبراھیمیش وەك ئەوانى تر تاريكايى قووتى دا". لە ناكاو ئەو ھیستەرى لە مۆلگە كە دەستیان كەوتبوو، ئەویش ھەلات و خۆى دزییەوہ. لەو ساتەوہختە شلۆقەش مەحەل بوو بتوانریت بیدۆزنەوہ.

پەحمان تووشى سەرەگىژە ھاتبوو، پرسى:

- ئیستا چى بكەین؟! ئەرى تۆ چارەسەرىكت لایە؟! دە قسەيەك بكە، شتێك بلێ، دلم تەقى!

عومەر كەمێك بیدەنگ بوو، دواتر كە ھاتەگۆ شپەزەيى لە وەلامەكەیدا بەرجەستە دەبوو:

- نازانم!

پەحمان كاتێك گوئیستی ئەم وەلامە شپەزە و شىواوہ بوو:

- پیم وابى ھاوپای لەگەلمدا ئەگەر بلیم: خۆمان بگەيەنە ئەوانەى دیکە، چونكە دواكەوتنى زیاتر لە بەرژەوہندیماندا نییە، نەخاسمە شارەزای پینگەى گەپانەوہش نین.

عومەر بە دەنگێكى زۆر كز و شىواوہوہ گوتى:

- ئەى چى لە ئادەم بكەین؟!

پەحمان بە منگەمنگەوہ، وەك ئەوہى لە گەل خۇیدا بدوئ:

- ئای چ نەھامەتى و پيسوايەكە، قسەوقسەلۆكى دونيامان دەھييتتە سەر.

لە دەورى دانىشتن، چاويان لەسەرى ھەلنەدەگرت، ھەردوو

شانين گرت، وهك نهوې داوای ليږدډن و گهردننازادی لڼ
بکهن.

په حمان دووباره گوټيه وه:

- عومهر پټويسته به عهقل هه لسوکه ووت بکهين. چؤن
ده توانين ئهم هه موو ده سته ووت به جي بهيلين، له کاتيکدا ئيمه
نه وپهري پټويستيمان پيانه؟!

مامؤستا عومهر به شله ژاوييه وه گوټي:

- به لام، ناتوانين ده سته ووته کان و ئاده ميش هه لېگرين.

په حمان به هه ناسه هه لکيشانه وه پرووني کرده وه:

- من نه مگوټووه ده سته ووته کان و ئاده ميش هه لده گرین.
ئهمه له توانای ئيمه دا نيه و هيچ پټويستيش به مشومړ ناکات.

- مه به ست نه وويه به جي بهيلين و ده سته که ووته کان
بهين؟!

په حمان هه رچی پرسيار و نه گهري له ناخدا هه بوو هه مووي
ده رخت:

- تۆ ده زانی ئيمه خه ولمان بهم تۆپه وه ده بينی، نه ووش له
بير مه که که نرخه که ی ئیستا گیانی ئاده مه... ئاده م، تۆ به وه
رازی ده بیت نرخکی وا گرانبه های وه کوو ئاده م لده ست
بدهين و به بي ده سته ووت بگه پيڼه وه؟! پاشان چؤن ده توانين
هه ليگرين، ئيمه سي کهس بووين نه مانتوانی! يان ده ته وئ به
زه ويدا رايکيشين؟! تا چهند ده توانين رايکيشين؟ دلنيام پيش
نه ووي بيگه يه نينه نزيکترين گوند، پارچه پارچه ده بيت. نه و کاته
چ به هايهك بؤ گه ياندنی ده ميټته وه. نه ی هه لويستمان به رانبه ر
خه لکی گونده کان چی ده بيت؟!

- به لَام جووتیاره کان له نرخ و به هامان کهم ده که نه وه و
 نه و کاته. هیچ سامی کمان لایان نامی تیت. تۆ ده زانی نه و
 جووتیارانه چۆن بیر ده که نه وه؟ نه م کاره مان به پِسوایی
 داده نین.

په حمان قسه که ی پې بری و گوتی:

- ناخر نه و کاته ش ده لَین به کیکیان له ده ست دا و نه وانی
 دیکه ش بریندار بوون و ده سکه وته کانیشیان به جی هیشته،
 به لکوو من دلنیم نه وان ده لَین: چه که کانیان فری دا و هه لاتن.
 عومه ر لیم تیبگه، نه و جووتیارانه دواکه وتوون. به چاوی
 سوو که وه ته ماشای هه ر شه پَک ده که ن، نه گه ر به ده سکه وتی
 باشه وه نه چیه ناو چاویانه وه، هیچ شتیکیش چاویان تیر ناکات،
 ته نها تۆ به که نه ییت.

عومه ر له میشکی خۆیدا بابه ته که ی حینجه ده کرده وه و
 نه یده زانی چ بریار پَک بدات، به پتوه په ق پراوه ستابوو، نه یده زانی
 کام هه لویست و کام هه نگاویان دروستره، جیه یشتی ته رمی
 پیروزی هاو پَک یان، یان له ده ستدانی نه و هه موو ده سکه وته؟!
 پاش چرکه سات پَک هه ردوو کیان به خیرایی که وته خۆیان و بۆ
 گه یشتن به وانه ی دیکه که وته پَگ، بیرو که کانیش وه کوو
 په شه با هه راسان و شه رزه ی کرد بوون.

په حمان ئیستیکی کرد و پراوه ستا، ده ریای سۆز و
 خۆشه ویستی که وته به ر په شه بای بیرو که کانی:

"په حمان، خۆ ئاده م هاو پَی تۆ بوو، تۆ چ بوونه وه ریکی؟!
 تۆ چ دل په قیه کت له ناخدا هه لگرتووه؟! هه ی داوه شتی!"

به شله ژاوییه وه وه لامی خۆی دایه وه: "دل په ق نیم، به لَام له
 حاله تی وادا لۆژیک و واقع بریاری خۆیان ده ده ن، نه ی باشه
 چی بکه ین؟"

ديسانه وه ده لیت: "همیشه بۆ ئه وهی خۆت ئاسووده و بڼی خه تا بکهیت بیانوو ده دوزیته وه".

که میځ بیر ده کاته وه و له گه ل خۆیدا به چه وه ده لیت: "هر گیز، نه پاساوم هیناوه ته وه و نه بیانووش. نکولی له وه ناکهم، هه ندیک جار دل په قی بال به سهر سۆز و هه ستمدا ده کیشیت، به لام تنه ا وه کوو تو یکلێک دامده پۆشیت، نه گهرنا ئه و سۆز و خۆشو یستییه ی له ناخی مندا هه یه، باوه ر ناکهم له هیچ مرؤفیکدا هه یت".

پاشان ئاوړپکی له دواوه دایه وه. ئاده م له سهر زه وپییه شیداره که راکشاپوو، تاشه به رده سارده کان دوا شه پۆلی گهرمی جهسته یان هه لده مزی. تاریکیش تا ده هات چین له دوا ی چینی ده خسته سهر بارستاییه که ی و ههر چه نده دوور تریش ده که و تنه وه تاریکاییه که تاریکتر و نه نگوسته چاو تر ده بوو، هه موو شتیکی ئه وئ و ده ورو به ریشی په ش و په شتر ده بوون.

په حمان به ئاخ و هه سره ته وه: "خه ریکه باوه ر به خۆم نه که م، ئه وه چاوم چی لڼ هاتو وه؟! ده ترسم ئه مه شیان تووش بوو یت! چاوم په تشکه و پیشکه ده کات، تنه ا به نیو چاو ده بینم، ئاخ چه ند به دب خت و سهر گه ردانم! خۆز گه که سیک ده بوو ده ستي ده گرتم و له گه ل خۆیدا ده بیردم، چه نده هیوا ی ئه وه ده خوازم!"

به لام به وه ر سبوونه وه ده لیت: "ئاخ... به ر گه ی ئه مه نا گرم! باوه ر ناکهم بتوانم پڼی رازی بم!"

ديسانه وه ده لیت: "به لام کوا یارمه تی له کو ییه؟! کڼی ده ستم ده گریت و ده یتته دار شه قه ی بن بالم؟ وای که شه که ت و داهیز راوم، به تنه ا توانای به رده وامبوونم ئه سته مه، ئاخ ر نه گه ر

نهوان بهاتبایه، وا شهرمهزار و پرووزهردی لای ئادهمیش نهدهبووین!" ئاخ ئادهمی هاوړئ، خهونه کانت له ژیان گه لیک بوون، وه لږ هیچیان نههاتنه دی و بهو گه نجییه وه سهرت نایه وه و وا نریکترین هاوړت خیانه ت له گه لدا ده کات و به ناچاری به جیت ده هیلت؟!

له گه ل خوی له ململانییه کی سهختدا بوو، زورانبازی له گه ل بیرۆکه کانیدا ده کرد. به سهرگردانی به قوولاییدا پړو ده چووه خوارئ، پاشان سهر شه پوله کان ده که وته وه، به دوو دلییه کی دژواره وه ده یگوت: "ته وه چیم به سهرهاتووه بۆ خاتری شه بتان؟! ته وه خۆ خه ریکه نه توانم هه تا له ناو تهو بیرۆکانه ی له که لله ی سهرشمه وه دهرده چن مه له بکه م! تووشی چی بووم؟! جاریک خهون به یارمه تیدانه وه ده بینم و جاریکی دیکه ش خهونه که ی خۆم پهرت ده که مه وه. جاری سییه میش خۆم و خهونه کانیشم فری ده ده مه دوزه خه وه، بۆ به کیکی دیکه شیان ئاخ هه لده کیشم و دهریده هینمه وه. وای چهند هه ست به داهیزران و ونبوون ده که م! وای بۆ به دبه ختیم، وای له وه خۆ پیر بووم، ههر به راستی پیر و که نه فو بووم، هه ست به لاوازی ده که م، هه ست به بیهیزی و بیده سه لاتی ده که م... ئاخ...! تهو هیز و توانایم بۆ کوئ چوون؟! خه ریکه توانای هیچم نه میتیت، ته م تۆپه تا دیت کیشه که ی قورستر ده بیت و له به رانه ر تهو هیزه ی خه ریکه ههنگاو دوای ههنگاو زیاتر داده پرووخت، تهویش گران و گرانتر ده بیت، هینده ی نه ماوه به یه کجار وره و وزه م تیدا نه میتیت!"

دهنگی ماموستا عومه ر که له پیشیه وه بوو، پتی راگه یاند:

- خیراکه، با زیاتر به جی نه میتین و پشیان بگه ین، بهرله وه ی له ناو تهو دار و ده وه نه لیمان ون بن.

پۆيشتنه كه يان زياتر له ډاكردن ده چوو، په حمان ماندوو ده بېت و خاوه خاو ده كات، مه وداى نټوانيان زياتر و زياتر ده بېت، بڅيه مامؤستا عومهر به ناچارى له ههر پېنچه و سوورانه وه و بزنه پښه ك ئيستك ده كات و ډاده وه ستيت، ههر كه په حمان گه يشته نزيكى سهرله نوئ ده رده په پښت و دوور ده كه وېته وه. خو نه گهر په حمان زياتر دوا بكه وېت، عومهر ماوه يه كى زياتر ډاده وه ستيت و چاوه پښى ده كات، گرننگ نه وه يه له يه كترى ون نه بن، پاشان چرپه يه كى بڅو ده كات و نه وېش به دواى چرپه كه دا شوېنى ده كه وېت، بهم شپوه يه به رده وام بوون. عومهر ده پوا و ډاده وه ستيت، په حمان ش خاوه خاويه تى و كؤشش ده كات يي گاتى و ون نه بېت، نه و ئيسكه په يكه ره ههر له تهمه نى ييست و پېنج ساليه وه پيريتى كه نه فتى كړدوو و دايها پيوه.

بى هيچ چاوه پروانى و پيشينيه ك له مډلگه و په بايه سهر بازيه كانى سهر لوتكه كانه وه ده سترپژى گولله داباريه سهر يان، به هاوار هاواره وه كه و تنه ئاگادار كړدنه وه يه كترى، پاشان خورپكى زور بچووك كه تيشكيكى زېړپنى بريسه كدارى هه بوو، به ئاسمانى نه نگوسته چاوى ناوچه كه دا كه و ته بالليكدان، نه و شه وه تاريكستانه ي كرده ږؤزى نيوه پؤ. په حمان له ناكاو به خؤشيه وه ده ستى به پښكهنين كړد و سهريشى له په ناي بنكه ي تۆپه كه ي باوه شى شار دبووه وه كه بڅى بوو بووه مه ته ريزپكى بچووك له پيشه وه ي، شتپك واى لى كړد وه ك منداى شاد و خؤشحال بېت و به شپوه يه كى هيستريايانه ده ست به پښكهنين و هاواريش بكات:

- جوانه جوانه... واى له و جوانيه سهرنجر اكيشه، نه وه چ

داهيتانیکه نهو تيشکه جوانه ئاسمانی تاریکی نه م شاخانهی پرووناك کردۆتهوه.

هه نديکیان گوتیان پۆمانسییه، هه نديکی دیکه شیان گوتیان خویتاوی و سادیزمانهیه. به لام نهوانی تر به و پیاوه یان چواند که له دارستانیکدا ده ژييت ناوی دیرسو ئۆزۆلايه. سه رباری خهسله تی دیکه که به کۆمه لایه تی دهست پي ده کات و به گۆشه گیری کۆتایی دیت! یان به واقعیانه دهست پي ده کات و به خه یالیانه کۆتایی دیت! تیکرای نهو خهسله تانهش تا نهو په پی لایه نی هاودزی یه کتری بوون، هه تا مروف نه یده زانی چۆن نهو هه موو ههسته دژبه ره تا ئاستی توند په وی، هه مووی به یه کجار و له تاکه مروفیکدا کۆ بینه وه!

دوای نهوهی تۆپه له پرووناکیه کانی ئاسمان کوزانه وه، پیرنه ی ده سترپی گولله بۆ سه ره هیللی پاشه کشیان نه ما، ییده نگیش بالی به سه ریاندا کیشایه وه، ته نها هه ناسه و چره کانی عومه ره نه ییت. په حمان له به ره خۆیه وه که وته منگه منگ: "به نه فره ت بن، له کوئ ون بوون؟! خو هه ره ده بوو تۆزیک چاوه پی بکه ن."

عومه ره گه پرایه وه لای و له هه لگرتنی تۆپه که یارمه تی دا، به هه ردووکیان نایانه وه سه رشانیان، ئیدی وه کوو سه رخۆشه کان پریان ده کرد، له به رد و چالی بزنه پیه که ساتمه یان ده دا و له سه ره گزۆگیا به که هه لده خلیسکان. له کاتی که وتیشدا ده نگه ی چه که کانیان که به ره یه کتری و به رد و شاخی لاپیه که ده که وت ده زرينگایه وه، لێزایی شاخه که له وه دا نه بوو، پیکردن نه ستم بوو، نه مه وای لێ کردبوون ماسوله کانی قاچیان گرژ بینه وه و بکه ونه له رزه، وه کوو لاقی مشکینی تۆقیو.

عومەر هه نډیک وشه ی له رزؤکی له زار هاتنه دهر،
هه ناسه پر کیکه کردنی به پیت:

- په ح مان چی ده لئی...!

پاشان ئیستیکې کرد و پراوه ستا، له ناو هه ناسه پر کیکه کانیدا
هه ناسه یه کی قوولی کیشا و دهستی به وشه ی پچر پچر کرده وه:

- پیم باشه... بنکه که... له تۆپه که... بکه ینه وه... ئینجا
هه لیان بگرین... هه ر یه که و... هه ر یه که و... به تنه ا.

- با ئه وه تا قی بکه ینه وه... له وانه یه... با شتر بیت بومان.

وه لامه که ی په حمانیش له پرسیاره کانی عومەر با شتر
نه بوون، ئاخو وه لامه کانی په حمانیش نه وه نده بی هیز و له رزؤکانه
بوون، هه ر که سیک گوئی له قسه کانیان بو وایه، وای ده زانی ئه م
دو وانه فسه زمانن.

باره که یان دانایه سهر زه وی، بنکه ی تۆپه که و لووله و
پارچه کانی دیکه یان له یه کتری ترا زاند، که ده ستیان به پویشتن
کرده وه، عومەر به په زامه نډیه وه گوئی:

- وا هه ست ده که م ئیستا به ئازادانه ده جوو لیمه وه و پئ
ده که م.

وه لئ حالی په حمان له پی شتر با شتر نه بوو. هه نگا وه کانی تا
ده هات شلو خوا تر ده بوونه وه، تا وای لئ هات نه فره ت له و هیزه
دارو وخوا و لاوازییه ی خۆی بکات، جاریکې دیکه ش هه ستی
به وه کرده وه که باره که ی سهر شانی تا دیت له به رانه بر هیزه
دارو وخوا وه که ی به به رده وامی زیاتر و زۆرتر و گرانتر ده بیت.

پراوه ستا و پوخساره په قعه لاتو وه که ی به ته وای گورانی
به سه ردا هات، وه که ئه وه ی ژبان له پوخساریدا نه ماییت و تنه ا

كۆمهلىك ئىسكوپرووسك بن، يىنىشى شەكەتى و ماندویتی بالی به سەردا كىشابوو، تۆز و خۆلىكى خۆلەمىشى بۆ ماوہى چەند چركەيەك بەرى يىنىلى لى گرت، ماوہىەكە وپەوپكى درىزخايەنى نەفرەتى لەناو سەرىدا ھەراسانى كرددوہ، ئەوہش لە ئەنجامى دەنگى تەقىنەوہى چەكە نەفرەتيەكەى خۆى بوو، ئاخىر ئەو چەكە ئەگەر شارەزايانە بەكارى نەھىت، زىانى زۆر بەو كەسە دەگەيەنيت كە بەكارى دەھىت، ئەو شەوہ خەرىكە بەرگەى ئەو ھاشوھوشەى ناو مىشكىشى نەگرت كە تا ديت لە دەنگى تەقوھوپى كۆنە مەنجەلىك بەرزتر و زياتر دەھىت، بۆيە لە كاتى پويشتيدا بەرەو پيشەوہ و دواوہ دەھات و دەچوو. بە مەنگەمەنگ و دەنگىكى پچرپچر و لە بارىكى نيوہ ناگايىدا بوو:

- تۆ لە كوئى؟ راوہستە... سەرم خەرىكە دەتەقیت.

پاشان كەوت و خلۆر بووہوہ، ھىندەى نەمابوو دۆلەكە ھەلىووشيت و قووتى بدات و تونواتوون بچيت، ئەگەر بە خۆى و تۆپەكەوہ بەر درەختىكى گەورەى قەدپالەكە نەكەوتبونايە و لەژىرىدا گرەمۆلە نەبووايە، ئەوا ھەتا دونيا دونيايە كەس شويتەوارىشى نەدەدۆزىيەوہ، دواى كەمىك شلوخاوى، ھىزى خۆى كۆ كرددوہ و بە قەدپالەكەدا ھەلگزا. بەلام ديسانەوہ خلۆر بووہوہ، ئاخىر ئەوہ لىزايى نەبوو، پىك لە لادىوارىكى دابراو دەچوو كە بە تاشەبەرد مشتومال كرايت، جارىكى دىكەش ھەولسى دايەوہ، دەستى كەوتە بەر تاشەبەردىكى تىز، پىك وەكوو چەقۆ، ئىدى بەو تاشەبەردە كەوتە ھەلگەندنى شوين پى و پى لى گير دەكرد، بەو جۆرە دەستى پى كرد و بەردەوام بوو، چال لە دواى چال بە درىزايى بەژنى خۆى، تا گەيشتەوہ قەدپالەكە.

حه په ساو و داماو و بېزار، نه خاسمه گومان وای لڼ کړدبوو،
که ئیدی که سیک بۆ هه والپرسینی نایهت و هه رگیز سه رکیشی
وا ناکات، نهو هه موو ماوه یه ناگه پرته وه و ژيانی خوئی ناخاته
مه ترسیه وه، تا کوو یارمه تی ئه م بدات، وه لڼ نهو لهو خه یالانه دا
بوو گوئی له دهنگی دکتوره که بوو ده یگوت:

- دهی ره حمان خیرا که. نه م هه موو دوا که وتنه بۆ؟! چیت
به سه ر هاتووه؟!

ره حمان به هه ناسه پرکپوه گوئی:

- ماندوو بووم. وهك نه وهی داوه شابم.

دکتوره که:

- نه وه نه نجامی برسیته، ده زانی له ئیواره وه چ
وزه یه کمان سوو تاندوو و چ توانایه کمان به خشیوه... نه ی
چاوت چی لڼ هاته وه؟

ره حمان به چاو هه لگلو فینه وه گوئی:

- ته نها توو و خو له.

دکتوره که:

- با بگه یه نزیکترین گوند بوئی خاوین ده که مه وه. ئیستا
تۆبه که م بدئ بوئی هه لبرگم، خو تیش چه که که ی ئاده م و بی
سیفنه که هه لگره، ده بی بگه یه هاو پریان به رله وهی زور دوور
بکه ونه وه.

ره حمان بهو یارمه تییهی دکتور، ته واو هه سستی به
بارسو وکیه کی نه وتو کرد نه یته وه، ته نانهت خه ریک بوو هه ست
به قورسای کوله پشته پر له ته قه مه نیه که یشی نه کات.

دکتوره که له پيشيه وه دهستی به پوښتن کرد و گوتی:

- خوښه ختانه عومهر گه ښت پیمان و له هه والی تو
ناگاداري کردینه وه، نه گهرنا له دهستان ده دی.

دوای ماوویه ک پوښتنی به خیرایی که له پاکردن ده چوو.
تارمایی نه وانهی پيش خوښان له پیچه که به دی کرد، به لام
هیندهی نه خایاند له ناو دار و ده و نه کاند و ن بوون، که نریکتر
که وتنه وه، کومه لیک تارمایی دیکه یان به دی کرد، وا له سر
زه وی پاکشاون، وه ک نه وهی تهرمی بیگیان بن!

فهرماندهی دهسته که خوی کو کرده وه تا کوو هه ستیت:

- دهی گهنجینه، ههستن با پشیان بگه یس، پیم وایه
پشوویه کی باشمان داوه.

سعوود به دهنگیکی لهرزو که وه گوتی:

- له سه رخو بن، من هشتا ماندووم، ئیستا ناتوانم پری
بکه م.

فهرماندهی دهسته که به سووربوونه وه گوتی:

- هیچ کاتمان به دهسته وه نیه. ههسته، نه گهرنا جهسته
زیاتر شلوخواو ده ییت.

په حمان که تازه پاکشابوو گوتی:

- باسی من مه کن، هر ته و او شه که تم، ئیستا ناتوانم
ته نها ههنگاو یکیش بهاویژم، نه گهر ئیوه ده تانه وی پاشه کشی
بکه ن، برؤن و لیمان گهر پین با ماوویه ک لیتره پشوویه ک بده یس.

فهرماندهی دهسته که گوتی:

- ناخر دواپی پینگاکه ون ده کن.

په حمان به منگه منگه وه چاوه فرميسكاوييه كانى هه لده گلوفى
و گوتى:

- يه كيكتان له گه لماندا بمينه وه، وا دياره قاسم نايه ويټ
جارى بټ، كاتيك بريارى پاشه كشيى دا ئيمهش له گه لى دټين.

قاسم له سهر گازه راي پشت پاكش ابو، چه كه كه لى له نيو
گه لى نابوو، نه به ملا و به ولادا ئاوړى ده دا يه وه و نه له گه ل
كه سيش قسه لى ده كرد. پيشمه رگه كانيش نه ويان پشتگوئ
خستوو. خهريك بوون ده سته وه ته كانيان كو بكه نه وه و
شوټنه كه به جى بهيلن.

له ناكاو، له دوور يى چهند مه تريك. گوټيان له كه وتنيكى
توقينه رانه بوو بهر وه دؤله كه خلور ده بټته وه، بهو هوټيه شه وه لقه
وشكه كان ده شكاف و بهر ديشى له گه ل خوټدا راده مالى و خلور
ده كرده وه.

پيشمه رگه كان به چه په ساوييه وه هاواريان كرد.

- نه وه چيه؟! نه وه كينه كه وته خه رهنده كه وه؟!

ماموستا عومهر گوتى:

- دلشان هيچ نه كات، كه سمان هه لنه ديټراوين. نه وه
هيستره كه بوو، چالاكيه كى خو كوژى نه نجام دا!

سعوود به سهر سوږمانه وه پرسى:

- چؤن نه وه پرووى دا؟! خؤى خؤى فرئ دايه خواره وه
يان چى؟! هيستر چؤن كرده وه لى خو كوژى ده كات؟!

دكتوره كه بو خوشى گوتى:

- خسته سهرشانم و فرټم دايه خواره وه.

سعوود به منگه منگه وه:

- ئای چ شه یاتنیکه! نهو سه رشپته بۆچی خۆی کوشت؟!
چی وای لێ کرد نهوها خۆی هه لڊیریت؟!

فه رمانده ی دهسته که به یئزارییه وه گوتی:

- به داخه وه، ته قه مه نیه کان له گه ل هیسـتره که دا له
دهستمان چوون.

مامۆستا عومه ر به حه په ساوییه وه گوتی:

- گوئ بگرن! به رزایی ئه م خه ره نده چهنده؟! تا ئیستاش
خلۆربوونه وه که ی به رده وامه! ئه م ئاژه له چهنده گه مژه یه. نه فره تی
له ژیا نی خۆی کرد و خۆی هه لڊیرا.

ره حمان به دهستی ئاماژه ی دا و گوتی:

- کوره تو بلێ چ زیره کیه که! کئی بۆ مانه وه له م ژیا نه به
داخ و حه سره ته؟!

عومه ر به هه ناسه برکتیه:

- وای چهنده ژیا نیکی سه خته؟!

سعوود منگه منگیکی کرد و به ئازاره وه گوتی:

- کئی؟

عومه ر وه لامي دایه وه:

- ژیا ن!

دکتۆره که به قاقاوه گوتی:

- ده ی فه لسه فه لیده فه لسه فه... وا باشتره ئه م
دهسته واژه یه شی بخه یته سه ر تا کوو کرۆکی ئاخاوتنه که ت

قوولتر بیت. ده بلتی: وای له خهراپی و کویره وهیری ثم ژبان،
هموو شتیک تیایدا به خیرایی ده پروات و تیده په پیت، بلتی: پیش
که مینک نهو هیستره پرووخوشه ده پیرماند و بیرى له زبان
ده کرده وه...

فرماندهی دهسته که ناگاداری کرده وه که شویته که
مه ترسیداره، وهختی گالته و شوخی نییه، بویه به توورپیه وه
هاواری کرد:

- دواى چى؟! هلدیرا و کوتایی هات. ثایا ده تانه وئ
جسته مان بکه نه سهرند و بیژینگ؟!

پاشان ئاورپیکى توندی به لایه کدا دایه وه و نه وهیشی بۆ
زیاد کرد:

- نه وه ئیوه بۆچی راوه ستاون؟! کهستان ده تانه وئ بچنه
خواره وه بۆ لای؟! دهی بجوولین، به فیروندانى کات له
به رژه وه ندیماندا نییه.

سعوود و په حمان له شویتنی خویان پاکشابوون. تنها دواى
چهند خوله کیك و هیچی تر، قاسم به پندزکى که وته جووله و
به هیواشی خهريك بوو ده پویشته، خو نه گهر شکانى گه لای
وشكى درهخته کان و پووشوبه لاشى زیر پتی نه بووايه، هیچ
کامیکیان ههستیان به جوولهی، یان پویشن و ونبوونی نه ده کرد.

په حمان له نیوان ددانه کانیه وه گوتی:

- ههی دلپهشی دواکه وتوو.

ئینجا به منگه منگه وه پرسى:

- نه وه شتیک ده کهیت، یان به ته مای برۆیت؟

به شیوه زاریکی وشك و برینگه وه وه لامي دایه وه:

- دهی با ئیستا برۆین.

ناچار بوون، ههر ده بووایه به دواى ههنگاوه کانی ئه وه
بکهون، ئاخړ له ناو شه پۆله کانی ئه م ده ریا شاخاوییه زه به لاحانه دا
قاسم بۆته قیبله نومایان.

وا پێ ده چوو سهوود له پۆیشتنه که ههست به ئازاریک
بکات، بۆیه ره حمان لێی پرسى:

- ئه وه چیه بۆ وا به لادا دیت؟ وا پێ ده چى تۆش
زامدار بیت؟

سهوود به منگه منگیکه وه ملی خۆی گرت:

- لێره له لاملمه... ههست به ئازاریکی ئه وتۆ ده که م
خه ریکه به رگه ی نه گرم.

ره حمان هانی دا و گوتى:

- هیچ چاره یه کمان نییه، جگه له وه ی به رگه بگرین.

سهوود سه رنجیکی گومرایانه ی دا و گوتى:

- ئه وه چاوت چیه تی؟!

ره حمان گوتى:

- نازانم، ههست ده که م توانای کردنه وه یم نه بیست. له وانه یه
خۆل و تۆزی تی چوو بیست. به لام ئه ی تۆ چۆن زامدار بوویت؟
سهوود ویستی ئه وه دۆخه ی بۆ باس بکات که تیایدا بریندار
بوو، به لام ههر ئه وه نده ی گوت:

- به دوا مووشهك كه هيرشمان كرده سهر په بابه كه.

په حمان گوتی:

- وای چ مووشه کیکي نه گبته بوو، خه ريك بوو
هه موومان له ناو بیات!

پاشان گه یشته شویتیک له قه دپاله که پښکه که ده بووه دوو
لقه وه. له و کاته دا قاسم له تاریکیه که دا ون بوو بوو، به
حه په ساوویه وه پراوه ستان. تیله ی سهرنجه کانیاں گرت هه ردوو لای
قه دپاله که و به دوا ی شتیکدا ده گه پان.

- ئیستا کامیاں بگرین؟

سعوود به منگه منگیکه وه گوتی، په حمانیش به
حه په ساوویه وه وه لامی دایه وه:

- نازانم.

دوا ی ئهم وه لامه هیچیاں له به رده مدا نه مایه وه، جگه له وه ی
بانگی قاسمی پرتیشانده ریاں بکه ن، به لکوو وه لامیاں بداته وه.
دوا ی که میك بینیاں له سهر زه وویه که پاكشاوه و دهستی راسته ی
ناوه ته ژیر سهره بچوو که که ی که له شپوه ی گوټرکی هیندی
ده چوو. به دهستی دووه میشی یاری به سمیله بادراوه که ی
ده کات.

سعوود گوتی:

- قاسم، تو خه لکی ئهم ناوچه یه ی، پښکه که باش
شاره زای، زور لیماں دوور مه که وه، ئیمه پښکه ی گه پانه وه
شاره زانین.

به رله وه ی قسه که ی ته و او بکات، قاسم هه ستایه سهر پین و

بېن ئوۋەي يەك وشەش بلى، لىيان دوور كەوتەۋە.

رەحمان بە بىزارى و قىزلىبونەۋەي گوتى:

- با پەلە بىكەين، وا ديارە هيچ بايەخىكمان بېن نادات.

سعوود بە ھەناسەدانەۋە گوتى:

- خۇ لە بىنەرتدا ئو لە پىناۋى ئىمەدا نەماۋەتەۋە.

بە ھەموو توانايانەۋە دۋاي كەوتىن، نەبادا ونى بىكەن، كەچى سەرلەنۇي لىيان ون بوۋەۋە. كاتىكىش سەرلەنۇي دۇزىيانەۋە، رەحمان بە چەۋە بۇ ئوۋەي ھەست و ژىي ھەستى پىاۋەتىي جووتيارانەي بىزوئىت، گوتى:

- تىكايە قاسم زۇر لىمان دوور مەكەۋە، ئىمە بىرىندارىن و بەۋ خىرايىيە تۇ ناتوانىن بە رىگەدا بىرۇين، تۇ دەزانى ئەم ناۋچەيە چەندە مەترسىدارە، لەۋانەيە لە ئەنجامى ئو ھەموو بانگىردنەت بىمانخاتە بۇسەيە كەۋە.

قاسم بە ساردى و بايەخنەدانەۋە گوتى:

- چىتان لى بىكەم؟! بۇچى پەلە ناكەن؟!

رەحمان دەمودەست كەفوكولى توۋپەي سەرى كىرد و خۇي بۇ شەپ كىردن نامادە كىردبوو:

- ناينى بارمان گرانە! جىگە لەۋە تۇ چى ھەلدە گىت؟! ئوۋەي تۇ ھەلتىگرتون، تەنھا چەك و تاخمەكەي خۇتە.

قاسمىش بە ساردوسپى و بە مىنگەمىگەۋە:

- مىن ناتوانم هيچ ھەلبىگرم.

رەحمان بە توۋپەيەۋە گوتى:

- به جهه ننه، خو ده لږ من ناتوانم! گوئ بگره، واز لهم
هیچو پوچیه بهینه، چه که کت بده سعود هلیگریټ و
عه فارو فیه کی لږ وهر بگره.

به زمانی دایکی گوتی:

- سوښد تان بډ ده خوږ من شه کت و ماندووم و ناتوانم.

په حمان به توو پیه وه هاواری کرد:

- که واته ون به له بهر چاومان، نه گهر له بهر ده ممدا بتینم
نهو گوټره هندییه ت به یه ک گولله ده ته قینه وه.

نهمه ی گوت و ناماژه ی بډ که لله سهری بچو وکی قاسم
ده کرد. به سهرنجنکی شه پانگیزانه وه ته ماشای کرد و له شوټی
خویدا وشک بوو، بی نه وه ی یه ک وشه بلټ، سعود دیش که و ته
پاکیشانی په حمان، که له و په پری توو په پیدا بوو.

- وازی لږ یننه. خو نهو عه قلییه ته پڅخه ی تازه نییه؟
نهو شایانی نهو نییه میښکی خوټی پیوه سهرقال بکهیت!

- ئاخر نهو ئاژه له هر به جار پک ده هری کردم، خو
نه گهر جار پکی تر له بهر ده می خوږمدا بیینمه وه له توبه تی ده کم.

به هه مان شیوازی پیښوو ده ستیان به پښتن کرده وه.
هه ندیک جار پیکه وه ده بوون و هه ندیک جاری دیکه ش. له
یه کتر جیا ده بوونه وه و داده بران. نهو تانی ئیستا نهوان له
ناوه پراستی شوټی کی کراوه و له بهر ده پهبایه و مؤلگه کانی
دوژمندا کو بوونه ته وه. شوټیک نه دار و درهخت و نه
تاشه بهر دیکش، هر جووله یه کیان به ئاسانی ئاشکرا ده بیټ. نهو
لټز بوونه وه خیرایه ته وای هیزی جهسته ی برد بوون، هه تا سعود
گه یشتووه حاله تیک مروټ به زه یی پیدا ده هاته وه.

به دهنگيكي نووساو و پهلهقاژهوه خوی به زهويدا دا:
 - پهك ههنگاوی ديكه بهم باره گرانهوه توانای پيكردڼم
 نه ماوه.

په حمان به چه و هه ناسه پر كيوه:

- سعودود نرخي دانیشن و مانه وه مان لیره زور له سه ر
 ده كه ویت، ها... ناوچه كه به ته واوی له ژیر چاودیري په بایه و
 موله كانی دوژمندان، بهرگه بگره هه تا له ناوچه په دوور
 ده كه وینه وه.

سعودود به و په پری ناو میډیه وه:

- نا توانم... برړو به جیم بیل... وای چ ئازاریکی
 توانا پروو کینه... په حمان خه ریکه ده بوریمه وه... کو تایمه و له ناو
 ده چم، هیچ چاره په ك نیه... ده بوریمه وه.
 "ناخ، چی بکه م؟ هیزی له بهر براوه"، په حمان له بهر خویه وه
 وای گوت.

ناچار بوو جاريکی دیکه داوای یارمه تی له قاسم بکاته وه،
 كه له نزيكیه وه دانیشن بوو، به دهنگ و ئاوازيکی ئاشتیانه وه
 گوتی:

- برام ده وهره یارمه تی سعودود بده بن و له م شویته
 دووری بخه یښه وه، بهرله وهی بیوریته وه و ئاگای له خوی
 نه میښت، دهی ده وهره یارمه تیم ده.

قاسم هه مان قسه كانی پیشووتری دووباره كرده وه:

- به خوا زور ماندووم و نا توانم.

گومان له وه دا نیسه وه لامیكي له م جوړه و هه تا له

هه لومهرچىكى ئاسايشدا، گر كاتىك له دهروونى مرقدا ده ته قىيىته وه، راسته جووتيار دواكه وتووه، به لام ئازايه تيه كهى و پياوه تى و چاوتىريه كهى و باشيه كهى به سهر دواكه وتنه كهيدا زاله و ده يته چوارچىويه كى جوان و وينه قىزه ونه كهيشى ده شارىته وه. وه لى نه گهر نهو چوارچىويه لا بهين و لى دابمالين، نه رى ده بى چى لى بمىيته وه؟! بهلكوو با دوورتريش له مه برؤين؛ حاله ته كه ههر په سهند ناكريت نه گهر تنها هه مان ويته قىزه ون بمىيته وه. تنها مه گهر ترس جيگهى ئازايه تى و قرچؤكى جيگهى چاوتىريه كهى و رق و كينه كهى جيگهى خؤشه ويستى بگريته وه "تؤ سه يرى نه م وه سفه بكه" وينه يه كه له قىزه ونيدا نه تير ده يت و نه پريش، بهلكوو چوارچىويه كى قىزه ونترى وه رگرتووه، كه واته ئىستا ده يته چى؟! ئى خؤ له وه قىزه ونتر نايىت... راسته نهو دواكه وتوويه تنها خودى كه سه كه له نه ستؤى ناگريت، بهلكوو به ره مى حاله تىكى ديارىكراوه، وه لى خؤ په رستى و ترستؤكى هه رگيز نايىت به ره مى حاله تىكى ديارىكراو يىت.

دواى نه وهى په حمان له به ده سته ينانى يارمه تى، لهو جووتياره ي روخسار و چوارچىويه كى جوانى نيه، بؤ نه وهى ده مارگيرى بكات گوتى:

- برؤ هه ي ترستؤك خؤت رزگار كه. باش بزانه تؤ جووتيارىكى دواكه وتوو و نامهر ديت.

باشان يده نكيه ك بالى به سهر داكيشان، تنها له ناو سه رى په حمان نه يىت، چونكه جه نكيكى ترسناك له ناو ميشكيدا له پىكداداندا بو: "دهى كورپى هيجو بوچ قسه بكه! ههر شتىك بلنى! لىمگه رى با زياتر مىشكم له ده ست بده م، نهو كاته سنوورىك، تؤ بلنى كؤتاييه ك بؤ ژيانت داده نىم و ئاسووده ده بم!"

ھر له بیر کردنه وهی خۆیدا بوو، دیسانه وه له گه‌ل خۆیدا گوتی:
 "یان له‌وانه‌یه ده‌یه‌وئ لئی بیورم! به‌لام بۆچی؟! ئهم به‌ره‌للایه بیر
 له چی ده‌کاته‌وه؟! بۆچی وه‌لامی ئه‌و زماندریژییه‌ی من
 ناداته‌وه؟! ئه‌و جووتیاره و جووتیاریش هه‌رگیز پازی ناییت
 جیئوی پئ بدریت، یان به‌ ترستۆک ناوزه‌د بکریت و
 سووکابه‌تی پئ بکریت. ئهم به‌دفعه‌یه بۆچی ییده‌نگه‌؟! تو بلئی
 بزانییت وه‌لامدانه‌وه‌ی زیاتر ده‌موروژییت و به‌ ئاگام
 ده‌هینیته‌وه، یان چاوه‌پروانی ئه‌وه‌یه ئارام و خاو بجمه‌وه، یان
 بیورم! ئاخ له‌وانه‌یه بیر له‌ هه‌رزانه‌فرۆشیمان بکاته‌وه. چۆن ئه‌وهم
 پشتگۆئ خست که له‌ میشکیدا ده‌خولیته‌وه؟ له‌ نیوان ئه‌مه و
 خیانه‌تدا پارچه‌ چه‌ کیک، یان چه‌ند دیناریک هه‌یه. دوور نییه
 شه‌ریک بخولقییت و قوربانییه‌کانی ئیمه‌ بین و ئه‌ویش
 ده‌ستکه‌وته‌کانمان بشاریته‌وه و وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بۆی
 ده‌ربجیت، چونکه ئه‌و زۆر به‌ ئاسانی ده‌توانی له‌م ناوچه‌یه‌دا دزه
 بکات و خۆی ده‌رباز بکات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بست به‌ بستی
 شاره‌زایه، سه‌بینیش ده‌بیته‌ پاله‌وانیک و ئه‌وه‌یان بۆ ده‌گپتیته‌وه که
 چۆن مۆلگه‌کانی دوژمن لێانداین و ئیمه‌ چۆن کوژراین و
 ئه‌ویش دوا‌ی به‌رگرییه‌کی قاره‌مانانه‌ توانی خۆی ده‌رباز بکات.
 به‌لئ، ئه‌مه‌یه مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی. ناییت چاوی خۆمی لئ دابخهم
 و بئ ئاگا بم، به‌لکوو هه‌تا نابئ پشتیشی لئ بکه‌م، هه‌ر ده‌بیته
 به‌ره‌و‌پرووی بوه‌ستم، تاکوو به‌رگه‌ی ئه‌و خه‌ونه نه‌فره‌تییه‌ی بگرم
 و به‌سه‌ریشیدا زال بم... به‌لام ئه‌ی بۆچی ئیستا نامانکوژیته‌؟! خۆ
 له‌وانه‌یه بییری له‌وه‌ش کردیته‌وه، به‌لام ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی بۆ
 نه‌ره‌خساییت که بتوانیته‌وه کاره‌ بکات و ئه‌و چه‌کانه‌ش
 بشاریته‌وه که شاره‌زووی دزینیان ده‌کات، چونکه په‌بایه و
 مۆلگه‌کانی دوژمن له‌ ده‌نگی ئه‌و گوللانه‌ ئاگادار ده‌بنه‌وه که به
 ده‌ستی ئهم جووتیاره‌ دواکه‌وتوو ده‌لی هه‌ردوو کمان داده‌بیژیته

و خوښی هیچ کاتی به دهسته وه نامینیت بۆ خوډه رباز کردنی. هر به راستی گریبه ستیکی گه وره یه و به شی ده وله مند بوونی چهند سالیکی ده کات.

تۆ بلتی بیر له کوشتنمان بکاته وه، بئ نه وهی ناگای له مۆلگه کانی دوژمن بیت و به هندیان وه ربگریت؟! نهی بۆچی به نيزه که ی لیمان نادات؟ نم پښگه یه توانای شار دنه وهی چه که کانی بۆ مه یسر ده کات و دواتریش وا به باش بزائیت که ده ستر پښکی گولله له سینگمان به تال بکات و هه مووانیش هه لځه له تښت که ئیمه هه ردوو کمان به گولله ی زوری مۆلگه کانی دوژمن پیکراوین و شه هید بووین. خو له وانه یه نه مه شی به میشکدا هاتیت، به لام له ترسی نه وهی نه بادا له گه ل یه که م نيزه لیدانی به ناگا بین و لئی بیته ده ست، یان به نازار و ژانی نيزه که و هاواری ئیمه مۆلگه کان به ناگا بین و بورووژین، به مهش هه موو شتیکی له ده ست ده چیت و نم پیلانه یشی له وهی پتیشووتری جیاواز نیه، هه روه ها له وانه یه شیکردنه وهی قوولیشی کردیت و گه یشتیتته نه گه ریکی دیکه، نه گه ر به نيزه بمانکوژیت، له وانه یه به هوی نه و شه که تی و ماندوو بوونه مانه وه، هه تا فریای هاوار و ناله یه کیش نه کهوین، به لام له وانه یه په ی به وه بردیت که سبه ینی راستیه کان ناشکرا ده بن و جووتیاره کان ده لښ پښم دوو تهرمی دۆزیوه ته وه به نيزه کوژاون و به گولله ش جهسته یان دایتراره، چ گولله یه که، نه وه گرنګ نیه! له وانه یه بلښ گولله ی مۆلگه کانی دوژمنه، وه لئ نهی چی له برینی نيزه کان ده کات، نهی نه وانه چون گه یشته جهسته یان؟ ئای قاسم له وانه یه هه موو بابه ته که ت هه لگنږ و وه رگنږ کردیت، ناته وی جپه نه چی گلاوت له سر کوشتن و غه درلنکردنمان دابنیت، هیچ گومانی تیدا نیه چ

ئەھرىمەنىڭكى نەگىرىسىت؟ بەلى ئەوۋە پاستىيەكەيە، ھەموو ھەلسو كەوتەكانى نىشانەي ئەوۋەيە، سەرنجەكانى، ھەنگاۋەكانى، نەگىرىسيەكەي، گرتنى چەكەكەي... چەتەگەرىيەكەي بەرانبەر كوژراۋەكانى دوژمن و ئەمدىو و ئەودىو كىردىيان و پىشكىن و گەپانى گىرفانەكانيان. ئەي خوايە ھەموو شىتەك تايىدا ئاماژەن بۇ ئەوۋە! قاسم مەھالە بەيلىم دەستت بمانگاتى. ئەو سەرنجانەي ماومە ھەموۋى دەكەمە چاۋدېزى تۇ. شەۋىكە و ھەرچۇنىك يىت لەگەل تۇدا بەسەرى دەبەم و ھەر چۇنىكىش پىك بەكەۋىت وا دەكەم، دە تۇ گەمژەيەك بنوئە و ھەر جوۋلەيەك بەكە، دەيىنى چۇن جەستە و سەرە پوۋتە بچوۋەكەت دەكەمە سەرەند و بىزىنگ!

بىر كىردنەۋى پەھمان واى لى كىرد، يىدەنگىيەكى قوۋل بالى بەسەردا بىكىشىت، ھەتا مېشكىشى لە ھەموو خەيالىك بەتال بوۋەۋە. بە چاۋى پراۋچىانەۋە كەوتە سەرنجانەي قاسم، ھىندەي نەخاياند لە دەروۋنى خۇيدا گوتى: "زىيانى خۇم ويران دەكەم، ئەگەر لەم بىر كىردنەۋەيە بەردەۋام بىم. چەند خۇشە مېشكى مەۋف ئارام و ئاسوۋدە و ھىمەن بىت. ئەم بىر كىردنەۋەيە تۈنەي بەھەدەردانى ھىزى كەرىكى گەۋرەي ھەيە، بە مەرجىك كەرەكە لەم بىر كىردنەۋە نەپراۋەيە بەردەۋام بىت. مەن چىم تاكوۋ لەم دۇنيەيدا تۈنەي زۇرانبازىم لەگەل ھەموو شىتەكدا ھەيىت؟! ئايا زۇرانبازى لەگەل بىر كىردنەۋە كاندا بەكەم؟ يان دېندەيى و سەرشىتەي ئەم زىانە سوۋك و بىيەھايە؟ يان چى دەربارەي ئەم خەلەك و كات و ماندوۋىتى و بىخەۋى و بىسىتەي؟ پىم وايە تەنھا كات جەنگەكە دەباتەۋە و مەملەنىكە كۆتايى پى دەھىتەت، خولەكەكان بە گۆرەپانەكەدا دەخولتەۋە، تاكوۋ بەگەنە ھىلى كۆتايى. مەنىش سەرم لە خولانەۋەيەكى بەردەۋامدايە و نازانم لە

چ خولانه ویه کیشدا ده گاته هیلې کۆتایی. له وانه یه نه مشه و کۆتاییم بڼ. به لڼی نه مشه و... که واته نه ویه کاته کات... ته نه کاته گره ویه که ده باته ویه. گومان له ویه که نیسه که نیستا هیزیک له جاشه کان خویان بۆ دانانی بۆسه یه که ناماده ده که نه، چونکه نه م زه و ییانه "قه ده غه کراون"، هیچ که سینک پیاڼ لڼی دانانیت، ته نه سهر باز و جاشه کان نه بی، بویه پرژیم به چنده خوله کیلک ده توانی ټابلوقه ی هره خالیک بدات که مهبه ستي یت و یه ویت.

- نه ویه چییه؟ گویت له دهنګی بالنده که یه؟ سعود گوئ بگره... گوئ بگره... گوئ بگره!

ره حمان شانی سعودی به توندی راده ته کاند و وای پی ده گوت.

سعود هه ناسه یه کی هه لکیشا و به شله ژاوییه ویه پرسې:

- چی؟! ره حمان نه ویه چیت گوت؟!
- بالنده بالنده. گویت له دهنګی بالنده بوو؟!
- چ بالنده یه که؟!
- له سهر نه و لوتکه یه یه سهره ویه مانه. نه ها گوئ بگره، ریک له سهره ویه مانه. گویت لڼی بوو؟!
- نه م بالنده یه له م وهرزه دا نایه ته ناوچه که و ته نه له پرژیشدا دهرده که ویت. مام کاکیل جاریکیان وای گوت، کاتیک بۆ راو دهرچووین، فیری لاسایکړدنه ویه دهنګه که یشی کردین به فووکړدنه نیوان ههر دوو مستمان به نووشتاوه یی.

- مهبه ست چییه؟!

- مهبه ستم نه ویه ده بی ټاگدار بین و پاشه کشی بکه ین.

- بیت وایه نهو دهنگه؟

- به ئی، له وانه یه ئامازه بیت، پیم وایه نهو به سیه.

قاسم لیان نزیك كهوته وه و به هه موو ههسته كانی گوئی
لئ گرتبون، پاشان به تهواوی دلیا بوون، كاتيك گوئیان له
دهنگه دهنگیكي نزم بوو، قاسم نهو هشی خسته سهر: كه گوايه
گوئی له شكانی دهنگی گه لا وشكه كانی ژیر پیی یه كیكیان
بروه.

په حمان به ئاگایی و چرپه وه گوتی:

- گوئی بگرن، ده بی هه ر ئیستا پاشه كشی بكهین، چونكه
نه گهر ههست به بوونمان بكهین، له وانه یه به هه لدانی گولله یه کی
پوونا ككه ره وه شاخه كه بكه نه چراخان.

له ژیر پاله په ستو و کاریگه ریی نهو بیرۆكانه هه موو
ههسته وه ره كانیان به یه كجار به ئاگا هاتن و ههستیان به هیزیکي
گه وه كرد كه لهو كاته دا هه رگیز هه تا خه ونیشیان به بوونی هه
نه بینبوو.

له ناكاو شاخه كه به مووشه کی ئاپ پی جی زرینگایه وه،
بۆیه سهوود پیی گوتن:

- لیڤه دابنیشن و هیچ جووله یه كه نه كهن، نه بادا ههست به
بوونمان بكهین و ئاشكرا بین.

په حمان گه پرایه وه و به چه وه ههستی به خووشی و
لووتبه رزی ده كرد:

- سهوود پیم نه گوتی، پیم نه گوتی؟ ههست كردنم به
دهنگی بالنده كه له خورا نه بوو.

پاشان وریا بوووه و له گه‌ل خۆیدا گوتی: "به‌لام کڼ ده‌لڼ
 ټو هه‌سته پاستگۆیه، له‌وانه‌یه ټووه‌ی پرووی دا پڼککه‌وت بیت!
 به‌هه‌رحال، پووچی بیرۆکه‌کانم هه‌موو ټاره‌زووه خۆپسکه‌کانی
 به‌ ټاگا هڼاین، ټاکوو پښېرکڼ له‌گه‌ل ټم پۆزگار
 نه‌فره‌تلیکراوه‌دا بکه‌ین، که‌ له‌وانه‌یه سه‌رئشه و ماندووبوونیکي
 وامان بۆ به‌ئیت هه‌ر له‌ خه‌یالدا نه‌بوویت."

ماوه‌یه‌کی درېژ له‌و پښېرکڼیه به‌رده‌وام بوون و به‌ دواي
 بازدانه‌کانی قاسم که‌وتبوون، بڼ ټووه‌ی بزانه‌ ټو سه‌رلښټواوه
 شپڼکه‌یه بۆ کوټیان ده‌بات. پاشان گه‌یشتنه‌ لښواری به‌ستیکي
 گه‌وره که‌ شوټه‌واری پووباریکی وشکی پر له‌ تاویره به‌ردی
 گه‌وره بوو، سیلاوه وه‌رزیه‌کان به‌ درېژایی پۆزگار به‌و به‌سته‌دا
 شه‌پۆلیان داوه و هونه‌رمه‌ندانه په‌یکه‌ری قه‌به‌ی وای لی دروست
 کردوون، مرۆف پښان سه‌رسام ده‌بیت، پڼک له‌ پیاوی زل و
 زه‌به‌للاحی ناوقه‌د باریکی ژنانه ده‌چن. دواي نزیکه‌ی
 کاتزمیرپڼک و زیاتریش، کازیوه‌ی به‌یان هه‌لات و ټو
 ټه‌شکه‌وته‌ی له‌ ده‌روازه‌ی ټو گونده‌دایه که‌ دویتڼی شه‌و لښی
 کۆ بوونه‌وه به‌دی کرد، ده‌رگای ټه‌شکه‌وته‌که پڼک له‌ ده‌می
 پیره پیاوړیکي به‌سالاچوو ده‌چوو، که‌ باویشک بدات و هېچ
 ددانیکیشی تڼدا نه‌مايیت.

بهشی شهشهم

به رله وهی دهسته که ی مام کاکیل بگاته شاخه سهخته که ی
 هه سارۆست، سوپا و جاشیکی زۆر ئابلۆقه ی مۆلگه
 ئازاد کراوه که و شاخه کانی ده و روبه ریان دا، پیزه زریۆشیکی
 زۆریش له سهر نه و پینگه سه ربازییه سه ره کییه که نه و ناوچه
 قه دهغه کراوه به شاره نزیکه کان ده به سیتته وه په رشوبلاو
 بوونه ته وه.

به وریاییه کی زۆره وه چوونه ناو په بایه که وه، له ترسی
 نه وه ی نه بادا دهسته یاخیه که شویتی وایان مینپژ کردیت به
 نه قلی که سدا نه یه ت. کاریگه ربی چالاکیه که به هه موو
 شویتیکه وه دیار بوو. تهرمی کوژراوه کان لیره و له وی
 که و تبهوون. سه ره کرده سه ربازییه کان په یوه ندیان به
 ده زگا کانیانه وه ده کرد و به نیگه رانی و دله راو کتیه چاوه پوانی
 فه رمانیان ده کرد. مۆلگه و په بایه کانی دیکه ی سه ر لوتکه کان
 له وه پری ئاماده باشیدا بوون. فه رمانده کانیشیان بوو بوونه تیجیری
 له ناوچوون و هه تره شیان چووبوو. نه خاسه کاتییک ئه ندامانی
 هه و الگری سه ربازی په لاماریان دان و ئه فسه ره کانیان بو
 شویتیکی نادیار راپیچ کرد. جاشه کانیش تهرمه که ی ئاده میان
 دۆزییه وه و هینایانه وه نزیکه باره گا سه ره کییه که ی سه ربازگه که.

نزیکه ی کاتژمیر ده ی به یانی پیزه ئۆتۆمیلیکی سه ربازی و
 زریۆشه کان ئاماده کران و به ره و لای نزیکترین شار هه نگاویان
 هه لهیتا. له وی هه ردوو پیی ئاده میان به پت به سته وه و به

توتومبيله سهربازيه كانيان به سهر زهويدا پايانده كيتشا و زهوى و شاخ و دوله كان له ژرر جهستهى زامدار و پروشويدا كړنوشيان دهبرد و دهست له سهر سينگ بوى پراوه ستابوون، ناخر ئادهم بو نازادىي ئهم دهشت و شاخ و دولانه پرووى له شاخ كړدووه، كه چى ئيستا وا تهرمه كهى به و جوړه سووكا به تىي پى ده كړيت. خه لكى هاتبوونه سهر شه قامه كان تاكوو ئه و ديمه نه بينن. سهربازه كان به بلند گو داوايان له هممووان ده كړد له گوړه پاني شار كو بينه وه. ئيندى منگه منگ و پرته وبولوى خه لكيش له ترسان كپ و بيده نكتر بووه وه و له ترسان دهنگيان كز و نرمتر ده كړد و به چه له گهل يه كترى ده دوان.

پيره ژيتكى له پرولاواز ريك ده لئى مؤميا كراوه هه لى دايه و گوتى:

- نه وانه چ مړو فگه ليكن، هه تا له مردن شياندا خه لكى نيگه ران و دوودل ده كهن.

گو جيكيش له بهر خويه وه:

- هه تا دواى مردن يش له چنگى ئه مانه ده ربا زبوونمان نيه.

يه كيكى ديكه ش ده لئت:

- خوا به زه يى پيماندا بيته وه.

پيره ژنه كه به دهنگيتكى كه ميكن له چه بهر تره وه، كه وته سينگ كوتين و واوه يلا:

- خوا توله له سته مكار بكاته وه، من نه وه يهك و كوړيكم له شاخه.

پياوه پيره كهى ته نيشتى گرتى و به توندى شانى پراوه شاندا، وهك نه وهى له خهوى بيهوشى به ئاگاي بهيئته وه.

به بۆله بۆل و نارەزايەتییەوه ڕووبەر و پێ گوت:

- بێدەنگ به هەي گەمژە، دەتەوێ پێست دامالن؟

فرمیسکەکانی چاوی به جۆگەلەي چرچولۆچیەکانی قەدپالی گۆنا و چەناگەیدا شۆڕ بوونەوه، ئەو ڕوخسارەي نەهامەتی و تالی و مەرگەساتەکانی ژيان هەزار و يەك هیل و کەندولەندی جۆراوجۆریان له ڕوخساریدا نەخشاندبوو، تابلۆیەکی میژوویی پر له نەهامەتی نمایش دەکرد، به چەپەوه گوتی:

- تەمەنمان به خەم و ناسۆرەوه به هەدەر دا. هیچ شتیکم نییە لێی بترسیم، نابینی چیان له شار کردووه؟ جگە له پیر و هەتیو و برسی بەولاهه کەسی دیکەي تێدا نابینت!

ساتیک بێدەنگ بوو، سەرلەنوێ دایەوه پەرمەي گریان و لەبەر خۆیەوه گوتی:

- ئەگەر شەڕ حەپەلووشیان نەکات، چاکان هەلیان دەلووشیت و له ئەشکەوت و دۆلەکاندا ون دەبن، یان له ژێرزەمیني بەندیخانەکاندا دەیانبینیتەوه و جۆرەها ئەشکەنجه دەچێژن، مەرگ به ئاوات دەخوازن... وای لهم بەلایە وای!

پیاوه پیره که ئارامیی لێ برابوو، لەبەر خۆیەوه:

- پیم گوتی بێدەنگ به. وای چ پیره ژنیکي سەرشی و زۆربلێتی. ئەگەر بەردەوام بیت، ئەوان واز له تەرمەکه دیسن و هەموومان له جياتی ئەو به دواي ئۆتۆمبیلەکانیاندا ڕاده کێشن.

پیره ژنه که به لاسارییه کی مندا لانه و به پرته و بۆله وه:

- دەبا بیکەن، بۆ ئیمە لهم گەنجه ستملیکراوه چاکتر و زیاترین؟!

پياوه که پرووی گرژ بوو، به خیرایی لینی دوور که و ته وه و له بهر خوږه وه ده یگوت: "ته مه چ به لایه که...! چ ژتیکی گه وچ و کالقامه، وا ده زانیت به زمانی توانای شکاندنی به ردی هیه و به قسه کانیشی گورگی برسیش ده توقیت!"

له گرږه پانی شاره که دا چنډ ستونیک له زه ویدا دا کو تر ابوون. ته نها دواي چنډ چرکه ساتیک نه فسه ری مزلگه و په بایه کانی دیکه یان به ده سته سترای هیتا، نه و نه ده شتو ابوون، هه نډیکیان نه یانډه زانی له ده ورو به ریان چی پروو ده دات. دویتیکه خاوه ن گیان و ژیانی خوږیان بوون و نازیان به سر سهر باز و نه وانه ی خوار خوږیانه وه ده کرد، وه لی ئیستا نه و نازو فیزه یان لی ده سیتنه وه، به و جوړه له ناکاو، به هه موو ساده ییه که وه! نه و نه فسه رانه یاسای ژیانیان له یاد چوو. "بؤ نه وه ی بژیت ده بی بکوژیت، جا هر که سیک بیت". کوشتن و هر کوشتن و هر کوشتن!

ئینجا فەرمانده ی هیزه که هاواری به سر جه ماوهره که دا کرد و هه په شه ی نه وه ی لی کردن هر که سیک له پروو به پروو بوونه وه ی یاخپووه کان و تیکده ره کان که مته رخه می بکات، وه که نه مانه ی لی دیت! ژماره یه که سهر باز لووله ی چه که کانیا ن ناراسته ی نه فسه ره که مته رخه مه کان کرد، هر چنډ ساتیکی که م و هیچی تر، ده سترېژی گولله له هه موو لایه که وه سر و سینگ و ته وای جه سته یانی دایژا، خه لکیش بؤ نه و دیمه نه خوږتاوویه به ناچاری چه پله یان لی ده دا و تارمایی مهر گیان له خوږیان دوور ده خسته وه. مرؤف له م پله زه ویه دا شتیک شک نابات، جگه له وه ی در و جانه وهر و پیاو کوژ بیت، بؤ نه وه ی بژیت، ده بی بکوژیت، هر به راستی ته مه پړوشنیری و هو شیاریی مهر که، که ده زگای توفاندن و خوین بلاوی

ده کاتهوه و په واجی پی ددهات، هر بوونه وهریکش لیره، له یه کاتدا ده پته قوربانی و جهلادیش.

ثم پروداوانه وا له شاخه کانداه شنه یان کرد، وهک گر سندنې ناگر له کا. دهسته که ی پړوست پشینی نه و یان ده کرد که ده سلات په رچه کردار و وهلامیکی توله سندنه وهی خیرا و توندی ده پته، بویه ته وای ناگای خویان وهر گرتبوو. وهلی بۆ ماوهی دوو پړو هیچ یه کیک له و پشینیانه پرویان نه دا.

سهرۆك خپل و پیاوماقوولانی گونده كان و جووتیارانی به سالاجوو، دهستان به سهردانیکردنی باره گای دهسته که کرد. پیروزبایان له پشمره گه كان ده کرد به هوی سهرکه و تنیان له چالاکیه که، به جورتیک قسه و باس له گونده كان زور و بلاو بوو بوونه وه، هه تا جووتیاران، هه رچهنده نه وه شتیکی سرووشی و باویشه، که زیده پرویان له گپړانه وهی شه رکه و چالاکیه که دا ده کرد و له میشک و خه یالی خویاندا چهن دین شتی دیکه یان بۆ زیاد ده کرد و ده خسته سهر. نه مه وای له خودی نه و پشمره رگانهش کردبوو که له چالاکیه که دا به شدار بوون، له کاتی بیستی نه و زیده پرویه له گپړانه وهی پروداوه كان و دروستکردنی سهر بوردهی سهر و سه مه ره ده مه به شه بیانگریت و تووشی سهر سوپمان بین و له گهل یه کتری شروقهی راستی و دروستی نه و قسانه بکه ن، تا حال ده گه یشته نه وهی باوه ر به هندیك له و زیده پرویان به بکه ن که خه لکی گونده كان بۆ نه وانیان هه لده به ستا.

پیره کاکیل به سهری بهرز و شکوه دانیشتبوو، جووتیاران پیر له کهس ناگرن، تنه ها نه وانه ی زور نازا و بویر نه بن. نه و باش دهیزانی چون مامه له یان له گهلدا ده کات و متمان یان به ده ست ده پتیت. هه میشه به نهی و له گهل خویدا ده یگوت:

"دېسې به ټيترينيان بښ، بۇ ټوټه پټيان له سهر شانمان داده نه ټيټ."

ژووره که وټپرای گه وره یی، که چی تنها په نجه ره په کی بچو وکی هه بوو، تیشکی ټو خوره ی لهو په نجه ره بچو و که وه دزه ی ده کرده ناو ژووره که، به شی په واندنه وه ی تاریکایی نه ده کړد، هه تا دووان له وانه ی لهو گۆشه یی له گه ل په نجه ره که دا دریژ بووه ته وه دانیشتون، هیچ دیار نښ تنها تارما یه کانیا نه ټيټ.

ناوازه یی و سه یروسه مه ره یی ټم دانیشنه له تاموچټی خوی بیبهش نایټ، بۇ ټو که سه ی سهرنجی ده داتی. په کیڅ له میوانه کان گه مه له گه ل جالجالو که په کی به ده بخت ده کات که له بنمچه که وه به تاله ده زوویه که وه خوی شوړ کړدووه ته خواره وه و ده یو ټ دابه زیت، بی ټوټه ی ټه نجامی دابه زینه که ی بۇ خواره وه بزائټ. ټوټه ش په کیڅی دیکه په به چه قو تیژه که ی سه رقالی نښو ککړدنی نښو که کانی پیته تی، ټو نښو که ی ده شپیرټ، به هر لایه کدا بوی پره خسیټ تووړی ده دات، هه تا پارچه په کیان که و ته ناو له پی ټوټه ی له تهنیشټیه وه دانیشتبوو. په کیڅی دیکه یان له کیڅی گرانی چه کیڅ له وانه ی تر تووشی شوک بووه، گولله په کی به پیچه وانه وه کړدو ته ناو لووله که په وه بۇ ټوټه ی پیوانه ی تیره ی کونی لووله که بکات، لیره وه ش ستایشکی زوری بهر که و ته له سونگه ی ټوټه ی ټو دوزینه وه تازه یی به ټاماده بووان نیشان ده دا و ساتمه ی له پی ټم و ټو یان ده کړد، به مه ش زه وییه که له ژیر پی هه نگاوه کانیدا ده هه ژی و بنمچه که ش له بهر هاتو هه راکانی شه پولی ده دا، له شوټه که ی خویدا پیده نگ نه بوو، هه تا ټو کاته ی شیرنه مه نی و ورده خواردنه کانی دیکه یان نه ټيټا، ټنجا دانیش ت و

زهرده خه نه يه كي گه و جانهي يټكوتايي و بيسنور پوخساري داگرتبوو. پاشان بڼدهنگيهك بالي به سهر ناماده بوواندا كيشا و دهنگي هيچ نه ده هات، جگه له دهنگي فرهي خواردنه وه يهك، نهو كاته ي يه كيټك له وانه ي چيژي له خواردنه وه ي خوښاوه كه وهرده گرت، فرپكي واي له خوښاوه كه دا و دهنگيكي واي به لټوه كاني دهر كړد، خوښي و خنده ي به سهر هه موواندا به شانده وه، تنها به و نه ده شه وه نه وه ستا، به لكوو دهنگيك له ژير قورگيه وه دهر جوو، عوق، عوق، عوق، پټك وهك نه وه ي بوقي زيندوو قووت بدات و له قورگيدا گير بڼت و به بهرده وامي قورپه ي بڼت و ناماده نه يټ بچته ناو گه ده يه وه.

پاشان گفتوگوي ناماده بوواني ناو ژووره كه كهوته شه پوډلان، جاري وا هه يه ژووره كه نه وه نده بڼدهنگ و كپ و كر و خاموشه، وهك نه وه ي كه سي تيډا نه يټ، يهك وشه شت بهر گوټچكان ناكه وي، جاري واش هه يه دهنگه كان وا بهرز ده بنه وه، پټك ده لټي جهنگ و پټكډاډايتكي گه وره له ناو نهو ژووره دا بهرپا بووه. به لام كاټيك گه وره ي خه لكه كه بهاتبايه ته قسان، ئيدى دهنگه كان نزم ده بوونه وه، كاټيكيش نهو بڼدهنگ ده بوو، ئيدى له هه موو لايه كه وه وشه و پرسته و دهسته واژه كان له زار ده هاتنه ده ري و ژووره كه يان پراوپر ده كرده وه، پرسته و دهسته واژه ي وا، هيچ رايه له و په يوه نديه كيان به يه كترييه وه نه يټ، به كورتى گه پره لاوژه يه كه بؤ خوي، ههر يه كه و باراشي خوي لي ده كات، يه كيټك باسي هيستر و نه وي تر گوټدر پژه كه ي و تا ده گاته جاشك و سه گه كانيشان، سهره داوي باسيكيشان ههر به لاي داهات و دهسته كوتى نهو ساله يانه وه په لي ده هاويشت، دواي نه وه ش ده چوونه وه سهر باسي ژنان و ژن و ژنخوازي و شيربايي و شايي و داوه تن. ههر كاټيكيش

ټوټه له کله له و میښکياند بوو به تهواوی پروویان ده کرده
 سر زهوی و به گوږی په کترياند ده دا، جاريکی تر ده گه پانه وه
 سر ستایش و پنده لگوتنی پیره کاکیل. باسی توانای خوږی و
 پشمه رگه کان و نازایه تی و جهر به زیان ده کردن، دوی ټوټه
 ټوانیان به کورپی شاری دانابوو، به ټوټه توانای ژبانی شاخیان
 نیه، سهرباری ټوټه خواوه هلسوکه وت و خو و نهریتی
 نامق و سهرن.

ماوهی چنده پوژنیک پتی میوان و پیروزبایکه ران له و
 ژووره نه پرا، هه تا ده تانین ټو پیروزبایانه وه کوو جوړنیک له
 ټرک و گوږپایه لی و پابه ندبوون و وابسته ییش ټه ژمار بکه یین،
 بو ټه وانه ی خودان نازایه تی و جهر به زیه یین، هاوشتیوه پیره
 کاکیل و هاوړنیکانی. خو ټه گهر راستیمان بویت، ټه و
 پشمه رگانه باریکی قورسی سهرشانی گوندنشینان بوون. چونکه
 وای ده خواست و وا پتویستی ده کرد که له پارووی ده می
 مندا له کانیان به شداریان پی بکه ن، بچ ټوټه شتیکی به سوودیان
 لی بچنه وه و ده ست بکه ویت، نه خاسمه پوژنیک له پوژان ټه و
 هیزانه نه یان توانی گوندنشینان له سته م و ده ستریزیه کانی پوژن
 پپارین. چونکه کاتیک هیزه کانی پوژن په لاماری ناوچه یه که له
 ناوچه کانیان ده دا، به هر هویه که وه بووایه، ټه و ده سته
 پشمه رگانه که له بنه پته دا له گهل په کتری له باریکی دژواری
 براکوژیدا بوون، به ره و قوولایی چیاکان پاشه کشیان ده کرد و
 خویان ده شارد وه و گوندنشینان بو چاره نووسی ره شی خویان
 به جچ ده هیشت. زوړبه ی بوچوونه کان له گهل ټه و ده دا بوون که
 ټه و ان له سر حه قن. ناخر ټه و ان به و ژماره که مه پشمه رگه یه وه
 چوون ده توان پروبه پرووی سهدان و هه ندیک جاریش بگره
 هزاران پایوی ده سله لات بینه وه که تینووی خوین و له

ئاسمانىشەۋە فرۆكە و كۆپتەر پشتىگىرى و ھاۋكارىيان دەكات. ئەمە كارىكە لە تواناي ئەوان بەدەرە. گوندنشىنانىش باش ئەو بىدەسەلاتىيە ئەوانىيان درك پىن كىرەبوو. پىشمەرگەكانىش لاۋازىي خۇيان پشتگوى نەدەخست و بەۋەش پازى بوون كە لە تواناياندايە و ئەنجاميان داۋە. كەۋاتە ئەم دەستە چەكدارانە چارەنووسىكە و لە ناۋچەۋانى گوندنشىنان نووسراون و بىيانەۋى و نەيانەۋى ناچارن بەرگەيان بگرن، ئەگەرنا چاۋەپروانى كارى خەرپەريان لى دەكەن، ئەگەر پىيان پازى نەبن و بەرگەي بارى گرانىان نەگرن. بەلكوو گەلى جارن، وىراي پىشۋازى و بەخىرەيتىنى گەرمى جووتيارانىش لىيان، كەچى بەر خەرپەريان مامەلەيان دەكەۋتن و لە ناخى خۇياندا ئاۋاتى ئەۋەيان دەخواست كە ئەم دەستە چەكدارانە ھەر لە بنەچەدا نەبوونايە. جووتياران فىرى ئەۋە بووبوون كە چۆن لايەنگىرى بەھىزترىيان بىكەن و خۇيان بدەنە پالىيان و خۇيان لە شەپى ئەۋانى تر پارىژن، ئەۋەتەن ئەمانىش خۇيان داۋەتە پەناي مام كاكيل و دەستەكەي و جىئو بەۋانى تر دەدەن، نەخاسمە ئەۋانەي زىيان لى داۋن.

لە خانۋچكەيەكى بچووك، جووتيارە بەسالاچۋە كە دۋاي ئەۋەي خۋاردنى ئىۋارەي پىشكەش دەكردن، چاۋى بىۋەتە ھەر سى مېۋانەكەي، بىن ئەۋەي گوى بە چەكەكانيان بدات، پاشان پرووى لە زۇپا دارىنەكە كرد و بەۋەپى توانايەۋە فۋوى لەۋ پىشكۋو ژىلەمۇ خامۋىشۋانەي ناۋى دەكرد، تاكوو سەرلەنۋى دايانگىرسىتتەۋە، بە جۆرىك فۋوى لى دەكردن، ۋەك ئەۋەي بزوئەرىكى ھەۋاي بە خۇيەۋە بەستىت، پاش كەمىك زۇپا دارىنەكە بە جۆرىك كەۋتە بىر كەپىك، دۆزەخى لەناۋدا بەرپابوو، گىر و بلىسەكان بە جۆشەۋە پارچەدارەكانيان ھەلدەلوۋشى، ۋەك

نډوې رڼوڅي شەيتان دابه‌زيښته ناو نډو زړيا كانزايه‌وه، هښنده نډبرد، وه‌کوو دندوو‌کي که‌وي لڼ هات... سوور سوور، وات هه‌ست ده‌کرد ئيستا نا ئيستا زړپاي به‌سته‌زمان له‌به‌ر نيڼلې ئاگره‌که و نډو دۆزه‌خه‌ي له‌ناويدا به‌رپا‌بووه ده‌ته‌قيته‌وه، يان ده‌تويته‌وه.

سه‌ره‌تا به‌ ده‌نگيکي نزمه‌وه پرته‌وبولې بوو، وه‌ک نډوې به‌و خواردنه‌ي پښکه‌شي کردوون منه‌تيان به‌سه‌ردا بکات، له‌ گهرمه‌ي يښه‌نگي نډواندا تا ده‌هات ده‌نگي به‌رز و به‌رتر ده‌کرده‌وه، تا گه‌يسته نډوې له‌ هاتوهاوار بچيت، نه‌خاسمه‌ کاتيک قسان ده‌کات و ده‌کوخت و له‌ هه‌مان کاتيشدا تفيان پروو ده‌کاته سه‌ر زه‌وي، به‌ جنيودانه‌وه پڼي گوتن: "به‌ چاوي خوتان بينيتان نډو نامۆ و ينگانانه‌ چيان پڼي کردين؟ ناخر نډوانه‌ له‌ گهل ژباني شاخدا پانه‌هاتوون، چونکه‌ نډوان وه‌کوو ئيوه‌ لي‌ره‌ له‌دايک نه‌بوون. نډوان له‌ که‌سو‌کاريان دوورن و زوربه‌شيان خاوه‌ن جلو به‌رگيکي باشي وه‌کوو ئيوه‌ نين. له‌وه‌ش زياتر هه‌تا نازانن جگه‌ره‌يه‌ کيش بيچنه‌وه و کلاو و جه‌مه‌دانيه‌ کيش به‌ سه‌ريانه‌وه به‌ستن! به‌لکوو زور له‌وه‌ش زياتر به‌ پيوه‌ش ميزئ ده‌که‌ن! چه‌ند سوو‌کايه‌تيمان پيوه‌ کردن، به‌لام تو ته‌ماشاکه‌ چيان له‌ ده‌سه‌لات کردووه؟! وه‌للا نډمانه‌ ماناي ترس نازانن و هه‌ر کاتيک بيانه‌وي سه‌رکيشي به‌ ژبانيانه‌وه ده‌که‌ن و باکيان به‌ مردن نيه‌".

پاشان ئاوړي له‌ هاوسه‌ره‌که‌ي دابه‌وه و ئاماژه‌يه‌کي بو‌ کرد که‌ چايان بو‌ تن بکات، خوښي جگه‌ره‌که‌ي ده‌پيچايه‌وه و گوتي: "زوريان به‌لاماندا گوزه‌ريان کرد، دواي نډوې به‌ قه‌دپاله‌ کاندا هه‌لزان و به‌ لوتکه‌ي شاخه‌کاندا تپه‌رين، بو‌ ماوه‌ي چه‌ندين رڼو به‌ناو زرياني توانا پروو کيتي سه‌هولبه‌نداندا رپنگه‌يان

برې، وهك ئهوهى سه‌دان سال بې له‌م ده‌فه‌رده‌دا ژيابن... من هه‌موو ژيابنى گه‌نجيم له‌م شاخ و دۆلانه به‌سه‌ر بردووه، كه‌چى زاخى ئه‌وه ناكه‌م له‌ وه‌رزى زريان و كرپوه‌دا ئه‌و لوتكانه بېرم. تۆ بېروانه ئه‌مانه ده‌بې له‌ چ به‌گه و قورپك بن و چى واى لى كردبن ئه‌م هه‌موو سه‌ركيشيه بكه‌ن؟ به‌ راستى به‌هيزن و شه‌كه‌تى و ماندووتى نازانن. به‌لام ئيه‌و هيجيتان نيه‌، جگه له‌ گه‌ران و خوولانه‌وه به‌ گونده‌كان و چاوبازى له‌ گه‌ل كچان... نزېكه‌ى بېست سالى ته‌واوه پارووى ده‌مى منداله‌كانمان ده‌خۆن، كوا چيتان كردووه؟! ئه‌ى بۆچى چه‌كتان هه‌لگرتووه؟! ئه‌رى وا باستر نيه‌ چه‌كه‌كانتان فرې بده‌ن و له‌ كارى كشتوكال و شوانكاره‌يى يارمه‌تې كه‌سوكارتان بده‌ن؟!"

هه‌ر سې چه‌كداره‌كه‌ كه‌ له‌ ده‌سته‌كه‌ى مام جه‌مال بوون، چه‌په‌سان، كاتيك پياوه به‌سالاجووه‌كه‌ به‌ وشه په‌قه‌كانى به‌ر توانجى دان، كه‌ پېشتىر گوڤيان له‌ شتى وا نه‌بووبوو، تا وايان لى هات پارووه‌كه‌ى ده‌ميان به‌ سستى و شه‌رمېكى ناشكراوه ئه‌ملا و ئه‌ولا پې بكه‌ن، وهك ئهوه‌ى ئاره‌زووى خواردنيان نه‌مايېت و به‌ ناچارى و ته‌نها بۆ بېده‌نگكردنى گه‌ده‌ى به‌تاليان نان بخۆن. له‌وه‌ش خه‌راپتر ئه‌وه‌بوو تواناى وه‌لامدانه‌وه، يان به‌لېن و هه‌ره‌شه‌شيان نه‌بوو، چونكه‌ ئه‌وان باش ده‌يانزانى كه‌ په‌نا ده‌باته به‌ر كاكيل، يان له‌ راستيدا بۆ ئه‌و لېژنه‌يه‌ى كه‌ له‌ ناوچه‌كه‌دا مام كاكيل له‌ گه‌ل كۆمه‌له‌ چه‌كداره‌كانى ديكه‌دا پېكيان هېتابوو. ئه‌و لېژنه‌يه‌ى له‌جياتى دادگا ئه‌گه‌ر جووتياران دووچارى مامه‌له‌ى خه‌راپى چه‌كدارانى هېز و كۆمه‌له‌ جياوازه‌كان بوونايه‌ته‌وه په‌نايان بۆ ده‌برد و سكالاي خۆيان لاي تۆمار ده‌كرد. ياساش له‌ناو لېژنه‌كه‌دا به‌هېزه‌كه‌يان دايده‌پرشت. هه‌ردوو تاي ته‌رازووه‌كه‌يشى له‌ نتيوان حه‌ق و ناحه‌قدا له‌ هه‌له‌زودابه‌زدا

بوو، هر گیز پټگه ی سقامگیری نه ده زانی، تنها به هیزی پیره کاکیل و کومه له که ی نه بوایه.

چند پوژنیک به سهر چالاکیی ده سته سهر دا گرتنی مولاگه سهر باییه که تپه پيوو. له بهر به یانی پوژنی حه و تنم، که شو هه وای پتجه وانه ی پوژنای رابردوو ساردی کرد، و پرای نه وای هیشتا تیشکی خور پرووناکیی ده پزانده سهر شاخه شیداره کان، خور نه گهر هاتنی په له هه وریکی پرهش و چلکن نه بوایه، که شو هه وای گهرم و خوش ده بوو. هه وره که به ته و هه زه لیه و به ئاسماندا ده کشا، پټک له په له کانی نه میبای وردیله ده چوو، کاتیک نیچیره که ی هه لده لوو شیت. په له هه وره که ش پټک به و شپوه یه تیشکی خوره که ی کرد بووه نیچیر و هیدی هیدی ئابلو و قه ی ده دا و له خویدا ونی ده کرد، تا حال گه یشته نه وای تیشک و پرووناکییه که ی قووت بدا، تیشکه که ش له هه ولی خورشاردنه و ده دا بوو، گورزه ی تیشکی خوره که له ناو چربی هه وره که دا ته وای بوون و خوره خرپه که به لاوازی و بیهیزی دهر که وت. پاشان هینده ی نه خایاند چوه قوولایی هه ناوییه وه.

ماموستا عومهر گه راپه ووه ژووره که، دوا ی نه وای کاتی پاسه وانییه به ک کاتر میتریه که ی ته وای بوو. هه ردوو دهستی به یه کتریدا ده سوو، گوتی:

- تا ئیشتاش که شه که سارده.

هوبی که تازه هه ستا بووه سهر پین گوتی:

- هیشتا زووه. هه ست به ئاسووده یی و ئارامیه کی زور ده که م، وه ک نه وای نه مړو که پوژنیک خورش و قه شینگ بیت، تنها هه سترکدنه و هیچی تر.

ماموستا عومهر گوتی:

- ئارامى و ئاسووده يى ھەستى تۆ شىتېكە و گۆرپانكارىيە كانى كەشۈھە واش شىتېكى تر. ئەو ھەورە پەشە نەفرەتتە پېش تۆزىك ھەموو ئاسمانى داپۇشى.

ھۆبى وىستى ئەو ەسەلمىتت كە سەرچاۋەى خوشى و ئاسوودەيەكەى باشبونى ئەو كەشەيە كە پېشېنى دەكات، گوتى:

- بايەكە رايەدەمالت و دەيات.

عومەر وەلامى دايەو:

- بايەكە كپ و خامۇشە.

يەكېكى دېكەيان گوتى:

- ھەر كە ھەلىكرد خۆرەكە لەزىر ھەورەكە دەردەكات و سەرلەنۆئ ھەلدېتەو.

سعوود كەمىك پىخەفەكەى لەسەر خۆى لادا و گوتى:

- چ بەيانىيەكى بەدبەختەكە لەسەر مشتومرى فەلسەفە بە ئاگا بېن. ئافەرىن، ئەو ەى پەپكە خۆرەكەى والى كرد، ھەر ئەوېش دەرىدەكاتەو ە سەرلەنۆئ ھەلدېتەو ە فرۆكەكانېش دېتەو ە بارەگاگەمان بۆردومان دەكەنەو... ھىى واز لە خۆر و واز لە باوبۆرائېش بېن، لىگەرېن با تۆزىك بنووين.

كاتېكىش عومەر وىستى زۇپاكە ھەلېكات، فەرماندەى دەستەكە لە شوېتى خۆيەو ەوارى كرد:

- كورە عومەر چى دەكەيت؟ ھەزار جار گوتوومانە ھەلكردى زۇپا بە بەيانىان قەدەغەيە، ئاخىر بە ھۆى دووكلەى زۇپاكەنەو ە فرۆكەكان شوېتى بارەگاگەمان دەستېشان دەكەن.

دهی ههمووتان ههستن. خواردن نییه بؤ هر کهسیک دوی
کاتزمیر ههوت ههلبسیک. دهی زوو کهن، دهبی پهرتهی لی
بکهین.

په حمان هاواری کرد:

- تنها برینداره کان نه بیټ، وا بزائم منیش یه کیکم لهوان.
لینگه پښ با بنوین، چی تر بیزارمان مه کهن.

کاتیک سهردهسته که په تووه کهی له سهر سعودود لادا به
پرته وبولوه گوتی:

- تا ئیستاش که شوههوا سارده. ناکړئ که میکی دیکهش
چاوه پروان بیت؟ چهند په روشی نهوهم بنووم و ههلبستم بی
نهو هیچ کهسیک ناگادارم بکاتهوه.

- دهی، زوو کهن له دهرچوون له باره گــا و
په رتوبونه وهمان دواکهوتین. ته وه زه لی بهسه. تنها نازار بمیټتهوه،
نهو توانای پښکردنی نییه.

نازار به پښکه نیټکی گالته جارپانهوه سهیری دهموچاوه
خه والوه کانی ده کرد و به چاوداگرتهوه گوتی:

- ئای چهند شتیکی خوښه، مړوف بریندار بیت، تاکوو به
ناره زووی خوئی بنوټ. من زورم خهو دټ، وای خهو چهند
خوښه.

هؤبی هاواری لی ههستا:

- مادام شوټه که مه ترسیداره نهی بؤچی نازار بمیټتهوه؟
پیم وایه ژبانی من له ژبانی نهو بهنرختر نییه، نازار من له گهل
تودا دهمیټمهوه.

سەردەستە كە گەپايەوۈ و كەوتەوۈ ھاندانى پېشمەرگە كان،
بۇ ئەوۈى ژوورە كە چۆل بىكەن، دەستى كەردەوۈ پراكىشانى يەك
بە يەكى پېخەفى سەر ئەوانەى دووبارە خۇيان نابوۈ ناو
پېخەفە كانيان.

- دەى سعوود لاسارى مەكە، دەى ھەستە.

- بەلام خۇ منىش برىندارم... ملەم دېشى. لېم گەپى با
كەمىك بنوم.

- دەى... دەى درېژە بە گالته جاپيەكەت مەدە، دەى
رەحمان تۆش، ھەستە تەوۈزەلى بەسە. بەلام ئىبراھىم كە
پېكرارە...

رەحمان قسەكەى پى بىرى و گوتى:

- ھەلدەستەم... ھەلدەستەم. مەن دەزانم تواناى
بىانوۈ ھىتەنەوۈم نىيە، لەبەر ئەوۈى خەرىكە دەلئىت:
برىندارىيەكەى ئىبراھىم لەوۈى تۆ زىاترە و دەبىنى زوۈ ھەستاۈە.
ھەموۈ پۆژىك گۆپم لەم ئاۋازە دەيىت، ھەى نەفرەت لى دا
ئىبراھىم.

لە شوئىتى خۇيدا بە ئازارەوۈ پرتەوبۆلەى بوۈ. كاتىك
پاۋەستا سەرئىشەيەكى لە ئاكاۈ وەك ئەوانەى ئاۋەناۋە توۈشى
دەبن دايگرت، بەلادا ھات و خۇى بە لوۈلەى زۇپاكەدا كېشا،
كە بنمىچى ژوورەكەى دوۈبەدەر كەردبوۈ، ھىندەى نەماۋو
بىكەۋىت. لە گەل ئەو سوۈكە سەرئىشەيەدا، واى بە خەيالىدا ھات
لە خەرەندىكى بەرزەوۈ خۇى فېئى بداتە خوارەوۈ. دواتر پېش

ئەوئى بەر زەوى بکەوئىت، ھەلۆيە کى گەورە ھەر لە ئاسمانرا بۆ
خۆى ھەلپفئىت و بىيات. ھەر بە ئاسمانەو ھەر بەرزايە کى
زۆر و سەرەوئى شاخە سەرکەشە کى بىيات و لەوئى بە
چرئۆکە کانى پارچە پارچە بکات. کەچى ھىشتا ھەستى بە
بەختيارى دەکرد!

دکتۆرە کە شانى گرتبوو گوتى:

- ئەو ھە چىتە؟! خەرىک بوو زۆپاکە لە بنەو ھەلئە کىتت!

پەحمان بە بىزارى و لەژىر لىو ھە گوتى:

- ھەست بە سەرەسوورپى دە کەم.

- ئەم سەرەسوورپى بە ھۆى چاوتەو ھە. پەرۆکەى قەدى
بکەو ھاوئى، وا نايىت، تۆ چەند پۆزىکە نەتھىشتوو پووناكى
بەر بکەوئىت.

- پووناكى ئازارم دەدات.

- لەبەر ئەوئى لەگەل پووناكى پاتنە ھىتاو.

پاشان لەسەر زەوى دانىشت و بە ھەردوو دەستى توند
سەرى گرتبوو، تاكوو سەرئىشە کەى پۆشت، ئىنجا گوتى:

- بۆچى تواناى مرؤف لە بەرگە گرتنى ھەلومەرچى
ئاساى ناتەقئەو. من ناتوانم بىر لەو بەکەمەو کە چۆن ئەو
ھەموو ماو ھەلپەم لەو پۆزە توانا پووکئەدا برى! کەچى ئىستا
ھەتا ناتوانم پىخەفە کەم بەجى ھىلەم. بە راستى کارىکى سەیرە!

دکتۆرە کە گوتى:

- ئهوه كارىكى سرووشتيه، چونكه وزهيه كى زۆر له
جسته ماندا پاشه كهوت ده كهين، له وانه يه چهند هيندهى ئه وه بى
كه خۆمان ههستى پى ده كهين و ناشتوانين وا به ئاسانى پى
ببهين و بيدۆزينه وه، يان له وانه يه به و به شه كه مەى كه له
چالاكيه كانماندا به كارى ده هينين قايل و پازى بين، ئه و
وزه يه ده شميتته وه ناته قيته وه، ته نها له هه لومه رچى نا ئاسايدا
نه ييت.

په حمان قسه كهى پى پى:

- من ئىستا له دۆخىكى نا ئاسايدام و هيج وزه يه كى
شاراوه و پاشه كهوت كر اوم نيه، هه تا وزه يه كى زۆر ئاساى و
ساده ش.

دكتۆره كه گوتى:

- يه كجار واش نا.

په حمان وه لامى دا يه وه:

- كه واته ئهى چۆن؟!

دكتۆره كه به رافه كردنى بىرۆكه كه يه وه گوتى:

- تۆ به نمونه له هه لومه رچى ئاسايدا، تواناى هه لگرتنى
پارچه به رد يكت نيه گرانيه كهى شهست كىلو ييت، به لام
ئه گه را پىك كهوت ماريكى گه ورهى ژه هراوى په لامارى
دايت و پىگهى ده ربا زبونت لى داخرا بوو، هيج چه كى كىشت
پى نه بوو، خۆت ده بينسته وه بى ئه وهى ئاگات له خۆت ييت

به رده گه وره که هه لده گريت و به هه موو هيتز به ماره کهيدا ده کيشيت و سه ري ماره کهي پي ده پليشيتته وه، به لکوو وا هه ست ده کهيت که نهو به رده ي له نيو ده سته کانتدایه سووکيشه، نهو هه موو هيتزه زياده يه ت له کوئ هيتا؟! هه لبه ته لهو وزه شاراوه يه دایه.

ره حمان پرسي و گه پرايه وه ناو نوته کهي خوي:

- له وه تیده گم، به لام بۆچی نهو وزه يه له هه لومه رجي ئاسايدا ناته قيته وه؟!

- ئي باشه له بارودۆخي ئاسايدا تۆچ پيوستيت بهو وزه يه هه يه.

ره حمان به بيزاريه وه گوته:

- به لکوو پيوستم پيه تي! نه ي نابيني بهم به يانيه زووه و له گه ل نهو هه موو شه که تي و برينداريه شم چۆن له خه و هه لئانساندم؟!

ئيراهيم سه ري هيتايه ژووره وه و چاويشي به پارچه په پۆيه کي سه ي و خاوين پچابوو:

- ته نها پينج خوله کتان له به رده ستدایه، نه گه رنا له ناني به ياني بيه ش ده بن و هه لستانده ستين.

به شيويه کي به رپرسانه قسه کهي کرد و به خيرا يي له ژووره کهي چووه دهره وه. سهوود به سه رساميه وه گوته:

- نه م ئيراهيمه سه يره، هيتزکي وای هه يه هيتده ي هيتزي

هېستريك ده بېت.

دكتوره كه به دهنګيكي پر له داخه وه ګوتي:

- له به دبختيه كهي چاويكي له ده ست داوه، به ته واوي دادراوه، ده بي خوي له سهر به رده وامبووني له زيان به يه ك چاوه وه رابهيتت.

پرحمان ويستي شتيك بليت، دكتوره كه خيرا نه مهي خسته سهر:

- به لام پرحمان بهر كه وتنه كهي تو پروو كه شانويه و له نوړينګه ي ناوزه نګ به ناساني پارچه كهي لي دهرده هينن، هه لېته نه ګر داووده رمان و ناميري تاييهت به وه هه بېت.

- چهند نه وه به نوات ده خوازم... به لام نه ي حالي چاوه كهي ديكه م چون ده بېت؟! نه ويان هر به راستي ساغه و هيچي لي نه هاتوه؟ خو نه ګر وايه، نه ي بوچي ناتوانم بيكه موه؟ بوچي تيشكه كه هر چنده كزيش بيت نازاري نه ويش ده دات، هاوپر هر خهريكه به راستي كوپر ده بم.

- دلنيات ده كه موه كه تنها تو ز و خوله و هيچي تر، خوتيش ده زانيت چ توانايه كم به خشي بو خاويكردنه وه ي. به لام سهارهت به پرووناكي، نه ويان له سهر خوت راده وه ستيت. راسته تيشك و پرووناكي راسته وخو كاريګهري بو سهر ي هه يه، به لام به ستاني به و جوړه و پيگه ګرتن له تيشكه كه به شيويه كي گشتي نازاره كهي زياتر ده كات. خو نه ګر كه سيكي چاوساغيش بو ماوه ي چهند پوزيك له ژووريكي تاريك

دابنیشیت، دواى ئهوه بهر ږووناکیهك بهرچاوى بکهویت،
ههرچهنده کزیش بیت ماسولکهکانی چاوى نازار ده دات و
ماندووېان ده کات.

- قسه کانت زور ماقوولن. ئیستا فیلمی په پووله م بیر
کهوتهوه، کاتیک "ستیف ماکوین"یان خسته ناو زیندانه تاکه
که سیه کهوه. پاشان وه کوو سزایهك بؤ ماوهیه کی دیاریکراو
ږووناکیان لی بری، کاتیکیش له ناکاو له دهروازهیه کی
بنمیچه کهوه زیندانه کیان ږووناك کردهوه، شله ژا و له تاو
نازاري چاوى به هوى ږووناکیه کهوه قیزانی و هاواری کرد. به
تهواوى نایه توه یادم، ثایا خوئ له ژیر پیخه فه که شاردهوه، یان
دهموچاوى له ناو نویته که دا داپوئشى، گرنګ ئهوه به چاوى زور
به دزواری به هوى ږووناکیه کهوه نازاري دا.

لیره دا پاسه وانه که نهو قسه یه ی پی بری، کاتیک گوینی له
هاواری بوو:

- دهی زوو کهن بلاوى لی بکهن، فرۆکه کان به سهر
سهرمانه وهن.

بایه که هه وره ره شه که ی به ناسمانه وه نه هیشتبوو،
کوپته ره کانیش بیوژدانانه په لاماریان دان، ناشکرایه کوپته ر و
فرۆکه تنها له که شوه وای ساف و بېګر ددا هیرشى خوېان
ده کهن و تهر و وشك پیکه وه ده سووتینن، ههرګیز گویتاده نه
خهلکی پیده سولات و سفیل و به وپه پى پق و تووپه ییه وه
ږوکیت و بؤمبه کانیان له ناسمانه وه ده باریتن، گرنګ نیه کى و
چی بهر ده کهویت، گرنګ ئهوه به زیان بهم خهلکه په شوږووته

بگه یه نن، هه موو نه وانهش به پاساوی بوونی به ره هه لستکارانی
 پړژیمه وه. وېرپای نه وهی پېشمه رگه کان له هه ر چرکه ساتیکدا
 پېشینې هاتیان ده کرد، وه لې نه وهی بووه مایه ی چه پسان و
 سه رسورمانیان بیده نگیه که یان بوو، ئاخر نه وان نه وونده به
 بیده نگي و کشوماتی هاتن که س گوئی له ده نگیان نه بوو، ده بی
 هارپه ی بزوپته ره کانیاں چون شاردیته وه؟ خه لکی و هه رچی
 زیږوچیکي سهر پووی زهوی هه بوو، هه میسه له دووره وه
 گوئیان له ده نگه توقینه ر و بیزار که ره کانیاں ده بوو، تا ده گیشته
 سه ریان هه ر که سه و به جوړیک خوئیان ناماده ده کرد و له
 په ناوپه سیو و کونه ته یاره و بن به رد و په نای دار و دره خته کان
 خوئیان ده شاردوه و هه ر که سه و له شویتی حه شارگه که ی
 خوږیه وه خوئی بو ناماده ده کرد، وه لې له وانه یه هم جاره یان به
 هوئی گوپیته دان و بیزاری پېشمه رگه کانه وه کوپته ره کان ده نگي
 خوئیان قوت دایته وه، یان تو بلتی هم کوپته ره داهیتراوېکی تازه
 بیت، نه خاصمه ده نگوی نه وه بللو بوو بووه وه که پړژیم جوړه
 فرۆکه یه کی په ره سه ندووی هاورده کردوه و هه ر نه وه ته و
 گویت له ده نگي ده بیت، هه تا جووتیاره کانیش ده یانگوت: هه ر
 به ته وای بیده نگه! هه ر چه نده هه موو جاریکیش گوئیان له
 ده نگي ده بوو! خو له وانه شه هم جاره به هوئی که شو هه واکه وه
 بوو بیت. چونکه پړژیکیان به کیک له پېشمه رگه کان له گه ل تاله
 ده زووه کانی کازیوه یه کی زوودا، گولله یه کی به که رویشکیکه وه
 نابوو که له سهر به فره که رایکردبوو، که س گوئی له ده نگي
 ته قه که ی نه بوو، وه ک نه وهی به چه کی بیده نگ ته قه ی کردیت،
 دواتر گوئیان نه مانی نه وه ده نگه به هوئی که شو هه واهه یه له

هه لومه رجیکی دیاریکراودا، یه کێك لهو ناوانه یان لئی نا که له کتییی فیزیادا هه بوون.

دهنگی تهقینهوهی مووشه که کان له هه موو شویتیکی شاخه که وه دههات. هه موویان له ناو تاشه بهرده کاندای خویان له گهر و پارچهی بۆمب و مووشه که کان دهپاراست، دواى ئه وهی کوپته ره کان باری رِق و قینی رهشی خویان به تال کرد، به نا ئومیدی گه پانه وه بی ئه وهی هیچ که سیکیان زیانیان بهر بکهویت. ئه مهش سه ره له نوئ ئاگایی و وریایی پی به خشینه وه، دواى ئه وهی ته وه زه لی و شلوخواوی به سه ریاندا زال بوو بوو و له گه ل دۆخه که دا راهاتبوون.

به‌شی‌حوته‌م

مام کاکیل له‌پ‌وخساردا له‌ته‌مه‌نی‌ئاسایی و‌پ‌استه‌قینه‌ی
 خۆ‌ی‌گه‌وره‌تر‌ده‌رده‌که‌وت. ئاخ‌ر‌ئ‌ه‌و‌نا‌حه‌قی‌ن‌ه‌بو‌و، ئ‌ه‌و
 ژیا‌نه‌ی‌ئ‌ه‌و‌ژیا‌بو‌و، ه‌ه‌ر‌که‌سی‌کی‌دی‌که‌ب‌ژیا‌بو‌وا‌یه‌ته‌ف‌رو‌ت‌و‌ن‌ای
 ده‌کرد و‌ئ‌ه‌و‌نده‌شی‌ل‌ئ‌ن‌ده‌ه‌ی‌شته‌وه، ئ‌ه‌و‌ن‌ه‌بو‌ونی‌یه‌ی‌ئ‌ه‌و
 ژیا‌بو‌و، که‌م‌که‌س‌ه‌ه‌بو‌وه‌بینی‌تی و‌ئ‌ه‌و‌ئ‌ازاره‌ی‌ئ‌ه‌و
 چه‌شت‌ویه‌تی، که‌م‌که‌س‌ه‌ه‌یه‌به‌ل‌ای‌شیدا‌تی‌ه‌پ‌یی‌ت و‌وه‌کو‌و
 ئ‌ه‌و‌خ‌و‌پ‌ا‌گ‌ر‌انه‌ش‌انی‌د‌ای‌ته‌به‌ر‌ن‌ه‌ه‌ام‌ه‌تی‌ه‌کان و‌له‌هی‌چه‌وه
 بو‌ونی‌د‌رو‌ست‌کرد‌یی‌ت، وه‌ل‌ئ‌ه‌و‌ب‌ۆ‌ب‌ژ‌ی‌و‌ی‌ژیا‌نی‌خۆ‌ی و
 خ‌انه‌واده‌که‌ی‌ن‌انی‌له‌ق‌و‌ر‌گی‌ش‌یردا‌پ‌یدا‌کرد‌و‌وه، ه‌ه‌ر‌ئ‌ه‌و
 ژیا‌نه‌ک‌وله‌مه‌ر‌گی‌یه‌پ‌ت‌شو‌ه‌خته‌یه‌ش‌بو‌نیاد و‌سه‌ر‌تا‌پ‌ای‌جه‌سته‌ی
 شه‌که‌ت و‌مان‌د‌وو‌کرد‌و‌وه، که‌چی‌و‌ی‌ر‌ای‌ئ‌ه‌وه‌ش‌له‌هی‌چ
 بو‌اری‌ک‌دا‌نا‌ت‌وان‌ی‌ل‌ئ‌ی‌به‌یه‌ته‌وه. ه‌ه‌ر‌کا‌ت‌یک‌یش‌به‌لا و‌کار‌ه‌سا‌ت‌یک
 پ‌و‌وی‌ت‌ئ‌کرد‌یی‌ت، ئ‌ه‌و‌به‌ت‌وانا و‌گ‌ه‌ش‌ینی‌ه‌کی‌یت‌نه‌ند‌ازه‌وه
 پ‌و‌وب‌ه‌پ‌و‌وی‌ب‌ۆ‌ته‌وه و‌به‌سه‌ری‌دا‌ز‌ال‌بو‌وه و‌ده‌سته‌م‌ۆ‌ی‌کرد‌و‌وه،
 چ‌ون‌که‌به‌وپ‌ه‌پی‌ت‌وانا و‌ه‌ۆ‌شم‌ه‌ندی‌ه‌وه‌له‌گ‌ه‌ل‌یدا‌پ‌و‌وب‌ه‌پ‌وو
 بو‌وه‌ته‌وه، وه‌ک‌ئ‌ه‌وه‌ی‌له‌مه‌ید‌انی‌ز‌ۆ‌ر‌ان‌ب‌از‌یدا‌بن، ه‌ه‌ر‌کا‌ت‌یک‌یش
 به‌زه‌وی‌دا‌یی‌ت، ئ‌ه‌و‌ده‌مود‌ه‌ست‌ه‌ستا‌وه‌ته‌وه و‌چ‌نگ‌ی‌ل‌ئ‌گیر
 ک‌رد‌و‌وه و‌به‌وپ‌ه‌پی‌بو‌ی‌ری و‌ئ‌ارام‌گیر‌یه‌وه‌پ‌و‌وب‌ه‌پ‌و‌وی
 بو‌وه‌ته‌وه و‌چ‌ۆ‌کی‌ب‌ۆ‌دانه‌دا‌وه، ده‌ستی‌به‌خ‌ۆ‌دا‌ش‌ۆ‌ر
 نه‌ک‌رد‌و‌وه‌ته‌وه و‌ئ‌ال‌ای‌س‌پی‌خ‌ۆ‌به‌ده‌سته‌وه‌دانی‌ه‌ل‌نه‌ک‌رد‌و‌وه،
 ه‌ه‌ر‌گ‌یز‌پ‌ئ‌گ‌ه‌ی‌نه‌دا‌وه‌بی‌خ‌ات و‌ش‌ک‌ۆ‌ی‌ب‌ش‌ک‌ینی‌ت. ه‌ه‌ر‌ب‌ۆ‌یه‌ئ‌ه‌و
 سه‌خت‌یه‌ی‌ژیا‌نی‌به‌لا‌وه‌پ‌ه‌س‌ه‌ند و‌ئ‌اس‌ایی‌بو‌وه و‌ل‌ی‌شی‌بی‌زار

نه‌بووه، چونکه پټويسته مروږف له پټناو ژياندا تې بکڅوښت و
 ږه‌نج بدات و گرفت و نارېشه‌کان لږژيکيانه بخاته خرڅمه‌تی
 خڅی و ټو دږزه‌ی تپیدا ده‌ژیت، ټه‌میش هه‌روا بووه و هه‌ر
 وایښی کردووه، چونکه ژيان ململاتیته له پټناوی مانه‌و‌ده‌دا. مام
 کاکیلېش هه‌ر له مندالیه‌وه په‌ی به‌مه بردبوو، ټو کاته‌ی
 نه‌خڅشی، باوکی له مال‌ه‌وه له په‌لو پڅخت، ټو‌وی به‌و گه‌نجی و
 خوښگه‌رمیه‌وه به‌ تاق و ته‌نها و بې‌ پښت و په‌نا له به‌رانه‌بر
 ژياندا هېښته‌وه. به‌مه‌ش توانی به‌رگه‌نی به‌رپر‌سیاری‌تی بگرېت و
 پټداو‌یستیه‌کانی خانه‌واده‌که‌ی که خوشکېک و دایک و باوکی
 بوون، دابین بکات، باوکی هه‌تا کڅچی دوا‌یښی کرد هه‌ر به
 نه‌خڅشی له‌سهر جینگه‌ مایه‌وه. ټو کاته کاکیلې گه‌نج له‌ خه‌می
 ټه‌وه‌دا بوو بیټه مام‌وستا، هه‌تا ټم خواست و ټومیده لای بووه
 خه‌ونیکې جوان و ټه‌رخه‌وانی و زور جار له‌ کاتی نو‌وستن و
 هه‌تا ناگایښدا به‌ میښکیدا ده‌هات و به‌ ټامان و زه‌مان لټی دوور
 نه‌ده‌که‌وته‌وه، به‌لام ټو خولیا و خه‌ونه‌ جوانی بوونه بلقی سهر
 ټاو، دوا‌ی ټه‌وی پږژگار سته‌می لټی کرد و خه‌ون و
 خولیا‌کانی پټچایه‌وه. بږیه‌ ناچار بوو بجټه‌ ناو قوولایی و
 گه‌رمه‌ی نه‌هامه‌تیه‌کانی ژيانه‌وه، ټاکوو پږگه‌ به‌ هه‌ژاری و
 نه‌داری نه‌دات مۆرانه‌ټاسا خو‌یان بخزیتنه‌ ناو مال‌ه
 په‌رپووته‌که‌یه‌وه، به‌لام ده‌توانی چی بکات؟! ټاخر ټو خڅی بږ
 ټم دڅخه‌ له‌ ناکاوه‌ ساز نه‌دابوو و هه‌ر به‌ خه‌یالیشیدا نه‌ده‌هات.
 وه‌لئ چ ده‌که‌ی؟! ده‌ستکورتی و نه‌داری سته‌میان لټی کرد،
 ټه‌وی ټیستا له‌ ده‌ستی دئ بیکات، ټیکو‌شان و ټه‌نجامدانی هه‌ر
 کارپکه‌ لټنه‌ گه‌رې سهری به‌رزی نه‌وی بکات و ده‌ست بږ هېچ
 که‌سېک پان بکاته‌وه. خڅ ټه‌گر دابین‌کردنی پارووه‌نانه‌که‌ ته‌نها
 بږ خودی خڅی بووایه، هه‌رگیز ټو هه‌موو بایه‌خه‌ی پټی نه‌ده‌دا
 و ټو هه‌موو هه‌ل‌به‌زودابه‌زه‌ی بږ نه‌ده‌کرد، ټه‌وه‌نده‌ش به‌ لایه‌وه

گرنګ نه ده بوو، ناخر خۆ ئه و ده توانی بژوویی خۆی به ئاسانی په یدا بکات، به لکوو له وانه یه نه گهر له خویتدنه که ی به رده وام بووایه، نه و خه ونه که یشی ده هاته دی و ده بووه ماموستاش. که چی پرسه که به لای نه و له وه گه وره تر بوو. کیشه که دایک و خوشکی بوون. کاکیل ئاماده بوو بمریت، به لام خیزانه بچوو که که ی نه بینیت که برستی وردوخاشیان ده کات، دوی نه و ی تاکه کۆله گه و ستوندی ماله که یان له ده ست دا، هه لبه ته باوک له م جوړه کومه لگایانه به کۆله گه ی مالی داده نریت، ئیدی هه لومهرجی سه ختی ژیان کردییه پیاوړیک بو تاکه ساتیکیش چوک دانه دات، یان به رانه ر شه که تی و ماندویتی ژیان له پتاو بره پاره یه که له هه موو دۆخه کاند له هه مبه ر نه و توانایه ی ده یه خشی هه ر ه یچ نه بوو، سه رکه ش سه رکه ش به ژیان پیکه نیت. کار و پشه نه ما به پوژه کری کاری تیدا نه کات و ئاره قه ی تیدا نه پوژیت. جاریک ده تبینی نانه وایه و له نانه واخانه دا کار ده کات. جاریک تر جووتیاریک به ده ستوبازوو و له کتله گه کاند جووت ده کات و خه له وخه رمان وه به ر دیتی، یان مه رومالات به ختو ده کات و شوانکاره یه، یاخود دارکه ره و خه ریک دارفروشیه، یان ده تبینی چایچییه و له چایخانه کان و سه ر شوسته کاند چای ده فروشیت. نه و بو خۆی ئاره زووی کاری ته لارسازی هه بوو، بویه به خیرایی پشه که فیر بوو و شاره زایه کی باشیشی لی په یدا کرد و هیوای ده خواست له م کاره یدا به رده وام بیت و دریژه ی پی بدات. به لام کاری ته لارسازی پشه یه کی وه رزیا نه یه و خه لکی ته نها له وه رزی هاویندا پتوستان پیه تی. هه روه ها داواکاری له سه ر کاری ته لارسازی به ره به ره به هۆی به رته سکوونه وه و که مبوونه وه ی دروستکردنی خانوو له به ر هه ژاری و ده ستکورتی له که میدا بوو و شار که وتبووه ژیر قورسایه که یه وه. بویه هه ر ده بوو نه و

گه‌نجه بۇ بړټويي خوی و که‌سوکاره‌ک‌ه‌ی د‌اه‌ا‌ت‌ي‌ک‌ي ه‌ه‌ي‌ت. ک‌اک‌ي‌ل به ه‌وی ټو ک‌رئ که‌م‌ه‌ی د‌ه‌س‌ت‌ی د‌ه‌ک‌ه‌وت ت‌وان‌ای پ‌اش‌ه‌ک‌ه‌وت‌ک‌ردن‌ی ب‌ړه پ‌اره‌ي‌ه‌ک‌ي ن‌ه‌ب‌وو بۇ پ‌وړ‌ی پ‌ه‌ش، ب‌وی‌ه ب‌ړ‌يار‌ی د‌ا ب‌ي‌ت‌ه ک‌ار‌وان‌چ‌ي، ټ‌م‌ه‌ش پ‌ي‌ش‌ه‌ي‌ه‌ک‌ي ز‌وړ ټ‌س‌ت‌ه‌م‌ه و پ‌ټ‌وي‌س‌ت‌ی به گ‌ه‌ي‌ان‌دن‌ی ک‌الا و خ‌وړاک و که‌لوپ‌هل ه‌ه‌ي‌ه ل‌ه‌س‌ر پ‌ش‌ت‌ی ه‌ي‌س‌تر و به‌رز‌ه‌وه بۇ گ‌ون‌ده د‌و‌ور‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌ه‌کان، ه‌ه‌ل‌وم‌ه‌رج و ټ‌او و ه‌ه‌واش ه‌ه‌ر‌چ‌ي‌ه‌ک و ه‌ه‌ر چ‌وړ‌ن‌ي‌ک ي‌ت، خ‌او‌ه‌ن‌ی د‌وک‌انه ب‌چ‌وو‌که‌کان‌ی گ‌ون‌ده د‌و‌ور و د‌ا‌پ‌را‌وه‌کان‌ی ن‌او شاخ‌ه‌کان ن‌ا‌چ‌ار ب‌و‌ون بۇ ب‌ازار‌ک‌ردن و ک‌ړ‌ن‌ی ک‌الا و پ‌ي‌دا‌وي‌س‌ت‌ي‌ه‌کان‌يان به ه‌ي‌س‌تر‌ه‌کان‌يان‌ه‌وه پ‌و‌وي‌ان ل‌ه ش‌اره خ‌ن‌ج‌ي‌لان‌ه‌ک‌ي ک‌اک‌ي‌ل ب‌ک‌رد‌بو‌وايه. ل‌ه‌گ‌ل ه‌ه‌ن‌د‌ي‌ک‌يان پ‌ټ‌ک‌ه‌وت که‌ کار‌ټ‌اس‌ان‌يان بۇ ب‌ک‌ات و پ‌ي‌دا‌وي‌س‌ت‌ي‌ه‌کان‌يان بۇ ب‌گ‌وا‌ز‌ي‌ت‌ه‌وه گ‌ون‌ده‌کان‌يان، م‌ه‌ود‌اک‌ه‌ی ه‌ه‌ر‌چ‌ه‌ند د‌و‌ور‌ي‌ش ي‌ت، ټ‌م‌ه‌ش و‌ای ک‌رد بۇ م‌او‌ه‌ی چ‌ه‌ن‌دين ش‌ه‌و و پ‌وړ ل‌ه ش‌اره خ‌ن‌ج‌ي‌لان‌ه‌ک‌ي د‌و‌ور ب‌ک‌ه‌وي‌ت‌ه‌وه و د‌ا‌ب‌ړ‌ي‌ت، ل‌ه‌م ک‌اره ز‌ه‌ح‌م‌ه‌ت و ناخ‌و‌ش‌ه‌ش ب‌ړه پ‌اره‌ي‌ه‌ک‌ي باش‌ی د‌ه‌س‌ت د‌ه‌ک‌ه‌وت، به‌لام ک‌ي‌ش‌ه‌که ل‌ه د‌ه‌گ‌م‌ه‌ن‌بو‌ون‌ی ک‌ړ‌پ‌اره‌کان‌ی ب‌و‌ون، چ‌ون‌که ټو ک‌الا و که‌لوپ‌هل و خ‌وړاک‌انه‌ی بۇ گ‌ون‌ده‌کان د‌ه‌ي‌گ‌وا‌س‌ت‌ه‌وه بۇ م‌او‌ه‌ي‌ه‌ک‌ي ز‌وړ به‌ش‌ی د‌ه‌ک‌ردن و پ‌ټ‌وي‌س‌ت‌يان به ک‌ال‌ای نو‌ئ ن‌ه‌د‌ه‌بو‌و. ب‌ي‌ياز‌اپ‌ي ک‌الا‌کان و که‌م‌ي ق‌از‌ان‌ج و‌ای ل‌ه خ‌او‌ه‌ن د‌وک‌انه‌کان ک‌رد، س‌ه‌ر‌ل‌ه‌نو‌ئ ب‌ي‌ر ل‌ه د‌ا‌ب‌ي‌ن‌ک‌ردن‌ی ک‌ړ‌ي‌ی گ‌وا‌س‌ت‌ه‌وه‌ی که‌لوپ‌هل‌ه‌کان‌يان ب‌ک‌ه‌ن‌ه‌وه، ټ‌م‌ه‌ش ن‌ه‌د‌ه‌بو‌و، ت‌ن‌ه‌ا به پ‌ش‌ت‌ه‌س‌تن به خ‌وړان و د‌ه‌س‌ت‌ب‌ه‌رد‌ار‌بو‌ون‌ی ک‌اک‌ي‌ل. و‌ه‌ل‌ي پ‌ټ‌ي‌گ‌ه‌کان ل‌ه ب‌ر‌د‌ه‌م ټ‌م گ‌ه‌ن‌ج‌ه خ‌ود‌ان ټ‌ي‌ر‌اد‌ه‌ي‌ه ه‌ه‌ر‌گ‌ي‌ز به ت‌ه‌وا‌وی د‌انه‌د‌ه‌خ‌ران، و‌ي‌ړ‌ای که‌م‌ي ک‌ار، و‌ه‌ل‌ي پ‌وړ‌ن‌ي‌ک ل‌ه پ‌وړ‌ان به‌ي‌ی ټ‌ي‌شو‌کار د‌انه‌د‌ه‌ن‌ي‌ش‌ت و به ز‌وړ‌ي‌ش‌ ب‌و‌وايه ک‌ار‌ي‌ک‌ي بۇ خ‌وی م‌ه‌ي‌س‌ر د‌ه‌ک‌رد. ل‌ه‌و م‌او‌ه‌ي‌ه‌دا خ‌وش‌ک‌ه‌ی شو‌وی ک‌رد و پ‌رو‌وی ل‌ه م‌الی م‌ي‌رد‌ی ک‌رد. به‌م‌ه‌ش که‌م‌ي‌ک ب‌اری ک‌اک‌ي‌ل سو‌و‌ک‌تر بو‌و،

هەرچەندە پوژىڭ لە پوژان خوشكە كەى گەلەى لى نە كەردبوو. وا ديار بوو ئەو هەلومەرجە سەختەى كە لە لايەكەو زۆرىى نازار و ئەشكەنجە دابوو، لە لايەكى ديكەشەو بەزەى پيدا هاتبوو وە لە بەرانبەر ئەو توانايەى بەخشيوى و ئەو دەستپاكى و سەرپاستىيەى هەيوو پاداشتى بكات، ژيانى وشكى جوانتر و تەپ و پاراوترىشى بكات. ئەو تەكا كاكىلى گەنج لە گوندىڭ لە گوندىكانى ناوچەى پوشت بە ديدارى كىزى خەونەكانى شاد دەيىت، كە دلى كۆت و دىل كەردبوو و جۆشوخروشى پى دەبەخشی. ئىدى بوو گەپىدەىكى بەردەوامى ئەو گوندى و لەبەر خاترى خاترداران سەرى پشەكى هەر لەوئى بوو، ئەو ش بە مەبەستى راو كەردنى سەرنجى ئەو كىزە جوانەى خوشى دەويست و بىوو پووگەى خەون و ئاواتەكانى، ئەو خوشتەويستەى كە واى لى كەردبوو هەست بە جوانى دونيا بكات. ئەو خوشتەويستەى لە ناكاو داگىرى كرد و واى لى كرد لە ناخەو بەژىت و هەر كە لە گوندى دلخوازەكەى نزيك بكەوئتەو دلى بكەوئتە خورپە. خەيال دەيىردەو و لىدانى دلى زياتر دە كرد، جۆرە شلەژانىڭ دايدەگرت هەر مەپرسە، نەيدەزانى لەو گوندى بىيىتەو يان بىروا و بەجىي بىيىت، كاكىلى گەنج وا هەستى دە كرد پوچى لەو گوندىدايە و ناتوانى مالتاوايى لى بكات. كەواتە مروف چۆن دەتوانى بەبى پوچى خو مالتاوايى بكات؟! پەوشت و ناوبانگى كاكىلى گەنج لاي خەلكى ئەو گوندىانە بە ئازايەتى و پياوەتى ناسرابوو. وىراى ئەو هەژاريەى هەيوو، وەلى مالتايتكى زۆرى گوندىكان، بە ئاواتەو بوون، ئەگەر ئەو بۆ هاوسەرگىرى داواى كچەكانيان بكات، بى سى و دوو قايل دەبوون و پيشوازيشان لى دە كرد. ئىنجا لەو گەنگەر و زياتر مروف چى دەوئت كە كچەكەى بداتە پياوئىڭ پاروو و نانىكى

ئازادانه و ئابروومەندانهی بۆ دابین بکات و پئی بیهخسیت؟
 ئەوەتانی کاکیل لەگەڵ مالباتی کچە که ناوی "حەلیمە" بوو
 یەکتەر دەناسن و دواتر داوای دەکات، بێ ئەوەی هیچ مۆلک و
 مالتیکی هەبێت، جگە لە ناویانگی باش و پەوشتی بەرزى نێو
 خەلکی، که وه کوو ماره یی پیشکەشی مالباتە هەزارەکی
 بکات، ئەوانیش دەستی بە پروودا نائین و داوای هیچ شتیکی لێ
 ناکەن، بەمەش "حەلیمە" دەبێتە هاوسەری. لەگەڵدا پەنجی
 دەکێشا و تێدەکۆشا و منداڵەکانی بەخێو دەکرد و بەوپەڕی
 پەزەمەندییەوه پارووه نائیکی لەگەڵدا بەش دەکرد، ئاسووده و
 بەختەوهر سەریان پێکەوه نابوو و لە ئاسۆیەکی گەشیان دەپوانی،
 لە کاتی ئەو ئاستەنگی و زەحمەتیانەى دەهاتنە پێگەى و
 پرووبەپرووی خێزانەکیان دەبوو، پشگیری دەکرد، بۆیە
 کاکیلی گەنج بە جۆریکی وا پشتی پێ دەبەست هەر نەبێتەوه.
 نەخاسمە ئەو کاتانەى بە داوای پارووه نائیکەوه ئەم دێ و ئەو
 جێی دەکرد، متمانەى تەواوێ بەوه هەبوو که ژێکی لاوازی
 بەجێ نەهێشتوو، توانای تەگبیری حالى خۆی و خانەواده کی
 نەبێت. بەلکوو سیپەری خۆی لە حەلیمەى هاوسەریدا بەرجەستە
 کردبوو، خەلکی لە گەرە که هەزارەکاندا ئەوپەڕی پێزیان لە
 خۆی و هاوسەرەکیشی دەنا. چونکە وێرای نەداری و
 دەستکورتیی خۆی، کەچی دەستی یارمەتیی بۆ ئەو کەسانەش
 درێژ دەکرد که لە خۆی دەستکورت و نەدارتر بوون، ئەوانەى
 هەموو پێگەیهکی ژبانیان بە پروودا داخرابوو. هاوسەرەکیشی
 هاوشێوەی پیاوێکی خەم و ئازاری ئەو خەلکە هەزارەى
 هەلگرتبوو. ئەو گەرەکی ئەوانی تێدا نیشتهجیوون لە هەزاری
 و نەداریدا هاوشێوەی یەکتەری بوون، وەلێ هەزاری پێگەى
 بیرکردنەوه و داھێنان ناگریت، بەلکوو وهك دەلێن "پتوێستی
 دایکی داھێنانەکانە". ئەوەتانی کاکیلی لاویش هەول دەدات

ماله که ی له و گهړه که هه ژاره دا جياواز بټ، هه کاتیک دهستی به تال بووايه به ردی جؤراو جؤری له هه وشه ی ماله کهیدا کؤ ده کردنه وه، پاشان به داسه نه و پاچ ده کهوته و ټزه یان، وهک نه وه ی یاریان له گه لدا بکات. کهس سه ری له و کاره ی دهر نه ده چوو، ثایا چی له و به رده داتاشراوانه ده ویت، تاکوو دواتر دهر کهوت که ده یه وئ گهر ماو یکی جوان و پر له نه خشیان لی دروست بکات، چونکه نه و کاته له ماله هه ژاره کاند ا گهر ماو نه بوو، به لکوو خه لکی له ژووریک له ژووره کانیا خویان ده شوش، نه وهش به جؤریک بوو، که به شیکي ژووریکیان به تال ده کرد و به تهنه که ی به تالی پونی خواردن، یان له ناو قه زانی گه وړه ناویان گهرم ده کرد و به دوا ی یه کتریدا خویان ده شوش. کاتیکیش به داهیتانه که ی کاکیلیان زانی، ئیدی له هه موو لایه که وه دراوسیکان پرویان له مالیان کرد و به بیننی نه و گهر ماوه گهرم و دلگیره و به به رده نه خشیتراوه کانی سه رسام بوون. به لام نه وانه ی خویان به خزمی نریکی کاکیل ده زانی بریاریان دا هه موو کوتایه کی هه فته پریاسکه و بوخچه ی جله خاویته کانیا هه لبرگن و پروو له مالی کاکیل بکه ن، تاکوو چټر له خؤشوشتنی نه و گهر ماوه گهرم و خؤشه وه ربگرن، حه لیمه ی هاوسه ریشی به پرویه کی خؤشه وه پیشوازی ده کردن، بی نه وه ی پؤژیک له پؤژان پروی گرژ بټ، یان لچی خوار بټ، یان بچوو کترین نار هزایی دهر بریت، به لکوو هاتنی دراوسیکانی بؤ خؤشوشتن له گهر ماوه که یان، زیاتر پرووخؤشی و دلشادی پی ده به خشی، هه به و پرووخؤشیه وهش چای بؤ لی دهنان و چاوه پټی ده کردن تاکوو ته واه ده بوون، ئینجا داده نیشتن و ده ستیان به چاخوار دهنه وه و قسه ی خؤش ده کرد، خوار دهنه وه ی چاش دوا ی گهر ماو کردن، له گه ل گفتوگو و سه ربورده ی هه مه جؤر، له ناخه وه مرؤف

دلخوش ده کات و بېزارى و دلته ننگى لى ده په ویتنه وه، نه خامه له پوژانی زستان و به فرباریندا. کاکیلی لاو له کاتی ده سته تالی و ته نیاییدا پڼگه ی دیکه ی بؤ به ده سته ټانی داهاتی زیاتر ده دوزیه وه و داده ټنا، چونکه ټو داهاته که مه ی هه بیو به شی نه ده کرد، نه خوازه لا که دراوسټکان تازه فیری مالیان بوون و ټویش هه سستی به نه ننگی و شهرم ده کرد، په کټک یتنه ماله که ی و شتیکی نه داتی. بؤ ټه مهش بیرى له کاریکى نوی کرده وه، پرووى له پرووباره که کرد و ټاوبه ند و چالی بچووک بچووکى له که ناری پرووباره که دروست ده کرد و له پڼگه ی جوگه له ی که ی بچووک وه ده ی که یانده وه پرووباره که، ټینجا قهرتاله ی شیوه قووجه کی له هه ردوولا کراوه له شووله دارى ته پرى به پروو دروست ده کرد و وه کوو ټوړ و ته له بؤ پراوه ماسی به کارى ده ټنا، هر که ماسیه کان له مسه رییه وه ده چوونه ناوییه وه زوړ زه حمه ت بوو بتوانن به ره و دواوه بگه پڼه وه و ده ربازیان یت، به مهش به به ند کراوى له ناو قهرتاله قووجه کیه که ی ناو ټاوبه ند و چاله که ده مانه وه، که پراوچیه لټه اتوه که له داوى خستبوون. کاکیلی خاوه ن هزر و بازوو، ناوه ناوه سه ردانی ته له ی ماسیه کانی ده کرد و کوړه بچووک که شی له گه ل خویدا ده برد، بؤ ټه وه ی کات به سه ر بیات و لټشییه وه فیتر بیت چوون هیز و به هره و زانایی به ده ست ده ټیت و به رانه ر نه هامه تیه کانی زیان چوک دانادات، له وهش زیاتر فیری ده کرد چوون پڼز له زیان و زینده وه ره کانیشی بگریت. داواى له کوړه بچکو له که ی ده کرد ماسیه بچووک که کان ټازاد بکات و بیانخاته وه ناو ټاوى پرووباره که، بؤ ټه وه ی ته مه ټیکى زیاتر بژیتن و گه وړه ببن و ټینجا خه لکی سوودیان لى وه بگریت. به لام ماسیه گه وړه کانی کو ده کرده وه و ده بیردنه ماله وه، به شی خوی لى هه لده گرت و ټه وه ی ده شمایه وه و له خوځیان زیاد ده بوو به سه ر دراوسټکاندا

دابەشی دەکردن، ڤووبارە کەش ئەوەندە بەخشنەدە بوو ڤۆژیک له ڤۆژان دەستی به ڤووی کاکیلەوه ئەنا و نا ئۆمیدی نەکرد، ئەو مەژە زەحمەتکێشە پەیی بەوەش بەردبوو کە هەتا شاخ و دۆل و دەشتەکانیش هیچیان له ڤووبار کەمتر نین له بەخشش و جاوتیری، تەنها ئەوەندە دەوێ مەژە هیمەت و ئحمیک بکات و ئەوەی دەبەوێت بە دەستی بەییت. بۆیە شاخەکانی دەورووبەری شارۆچکە کەیی بووبوونە ڤووگەیی و هەر کاتییک بیویستبوایە ڤووی تی دەکردن و بەشی خۆی له خێروبیترە کەیی دەچینیوە، بۆ ئەوەش فێلکیکی دانابوو بۆ ڤاوکردنی کەو و کەرویشک و ڤیوی، دواي ڤاوکردنیان دەبیردە مالهەو و خواردنیکی باشی لێ دروست دەکرد و هاوڤیکانی داوەتی نانخواردن دەکرد، ڤیکەو ئەوە ژەمە خواردنیکی چەوریان دەخوارد، یان هەر له ڤینگەو بەشی ئەوانەیی دەدا کە تووشی دەهاتن، ڤووبار و شاخ له خێروبیترە کانی خۆیان هەموو شتیکیان بەش دەدا کە هەیانبوو، ئەویش بەشیکی ئەو خێروبیترە بە دەستی دەهینا، بە ئارەزووی خۆی بەوانەیی دەبەخشی کە بیویستیان ڤینەتی. وێرایی ئەوەی ژایانی بە شیوەیەکی ئاسایی بە ڤیوە دەچوو، وەلێ له بەشیکی زۆری خانەوادە هەژارە کانی دەورووبەری خۆی باشتەر بوو، کەچی ترسی له هەژاری و دەستکورتی بۆ ڤۆژیکیش ئاسوودەیی ڤی نەبەخشیوو. چونکە هیوایی ئەوەی دەخواست داھاتی زیاتر بکات و ژایانی خێزانە کەیی مسۆگەر و داڤین بکات، لەبەر ئەوەی کەس نازانی ڤۆژگار چی بۆ له هەگبەدا شار دووەتەو و چی چاوە ڤوویی دەکات؟ ترسی گەورەیی ئەو له کۆڤە کەیی بوو، نەبادا ڤۆژیک تووشی هەمان هەلومەرجی خۆی بیستەو و دەستبەرداری خۆیندن بیێت و بە داڤینکردنی ڤاروو ناتیکی ژانەو هەسەرقال بیێت و بە ھۆیەو هەموو خەو نە کانی بکاتە قوریانی. کاتییکیش

وهرزی زستان بهر دهرکی مالی لڼ گرت و بهفریځکی چر باری، کار له شارددا کهمی کرد و نهما، بویه دهستی دایه لایتیځکی به پیل و پرووی لهو شاخه سپیه کرد، که پړک وه کوو ناخی خوی سپی بوو، دواي نهوهی کهمیځ دهستکاری لایته کهی کرد و زیاتر پهری پی دا و وای لڼ کرد شش پیلی گهوره بخوات، به وهنده شهوه نهوه ستا گلپه بچوو که کهیشی گورپی و گلپځی گهوره تری بچو به کار هینا که له گهل وزه ی نهو شش پاتریبه دا بگونجیت، کاتیکیش شهو دادهات و دنیا تاریک دهوو، تیشکی بههیزی گلپه که چاوی کهوی بن کهنده لان و پهنای تاشه بهرده کانی لیل و نابینا ده کرد و کاکیلش به نووکی پی دزه ی بچو ده کردن و کاتیکیش لیان نریک ده بووه وه و تنها چهند متریځکی دهما دهستی بیانگاتی، لایته کهی له دوو چاوی دهدان و کهوه کانش له تاوی پوخی خویان ده په شوکان و نه یانده زانی پروو له کوئ بکه و چوون خویان دهر باز بکه و، ئیدی زیاتر خویان ده په ستایه پهنای په کتر و نه شکوه و تاشه بهرده کانیان ده کرده په ناگهی خوشاردنه وه، وهلی له هم بهر چوست و چالاکی نهو کوره گهنجه، خویان به دهسته وه دهدا و نهویش به ئسانی راوی ده کردن و له قهقهه کهی دهواویشن.

به لام کاکیل دواي نهو راوکردانه ی، جاریکیان تایه کی توند و دژوار پرووی تی کرد و فرپی دایه ناو جیگه، به جوریک جهسته ی وه کوو "بی"ی ناو ئاو له سهرمان هله ده لهرزی. حه لیمه ی هاوسه ری به شوربایه کی باش و به تام و بایه خپدان و ناگالیوونی زیاتر وای لڼ کرد به سهر نه خوشیه کهیدا زال بیت، ههر لهو نه خوشکه و تنهیدا جاریکیان هاوسه ره کهی په رداخیځ ناوی گهرمی پیشکه ش کرد و پنی گوت: "نم ئاوه گهرمت ده کاته وه و نهو سارد و سهرمایه ی جهسته ت دهره ویتته وه".

نهویش به قسه‌ی کرد و دواى خواردنه‌وه‌ی ئاوه‌که، په‌رداخى دووه‌میشی به دوا‌دا هات و ته‌واو هه‌ستی به ئاسووده‌یی کرد، دهن‌گه‌ نووساوه‌که‌ی خه‌ریک بوو ساف و خو‌ش ده‌بوو. هه‌ر به‌وه‌نده‌شه‌وه نه‌وه‌ستا خه‌نده‌یه‌کی بو کرد و به‌ سینه‌ی کی بچک‌وله‌وه بو لای هات، سینه‌ی کی ساده، به‌لام موژده‌ی چاک‌بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل خویدا هینابوو: دوو هیلکه‌ی نیمچه‌ کولاو، که‌مێک خوئ، پارچه‌ نانێک، دیاری و موته‌پرکی ده‌ستی هه‌لمه‌خانه و بو باوکی مندا‌له‌کانی بوو. هه‌ر خو‌ش‌ی به‌ که‌وچکی چایه‌که‌ لای سه‌ره‌وه‌ی تو‌یکلی هیلکه‌که‌ی که‌مێک قرنجاند و که‌مه‌ خو‌یه‌کی پێدا کرد و خانمانه‌ دایه‌ده‌ستی تا‌کوو بیخوات، کاکیلی باوک سه‌یریکی کو‌په‌ بچوو‌که‌کی کرد و داوای لی کرد پاروویه‌کی له‌گه‌ل‌دا بخوات، وه‌لی هاوسه‌ره‌که‌ی پازی نه‌بوو، به‌ نیگه‌رانیه‌وه‌ گوتی: "ئه‌و نانی سه‌به‌یتتی خواردووه‌. وازی لی بینه، بایه‌خ به‌ خو‌ت بده، ئه‌مه‌ تایه‌ته‌ بو تو، نانی ئاسایی نیه‌ ده‌رمانه‌ ده‌رمان! تو زیاتر پتو‌ستیت به‌م دوو هیلکه‌یه‌ هه‌یه. ئیدی ئه‌ویش له‌ شو‌یتی قرنجاندنی هیلکه‌که‌وه‌ که‌وچکه‌کی هاویشه‌ ناو هه‌ناوی هیلکه‌که‌ و زه‌ردینه و سپینه‌که‌ی له‌گه‌ل یه‌کتیدا تیکه‌ل کرد، پاشان هه‌ر به‌ شلی فری کردن. ئینجا که‌وته‌ کرۆشتنی له‌ته‌ نانێکی بچووک. پاشان سینه‌که‌ی له‌ پیش خو‌ی دوورخسته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی پێان بلێت ئیدی ئه‌و تیری خواردووه‌ و به‌ زیادی که‌ن. هاوسه‌ره‌که‌ی ڕووی تی کرده‌وه و گوتی: "خواردنه‌که‌ت ته‌واو بکه، تو دوو ڕۆژه‌ هیچت نه‌خواردووه‌". کاکیل له‌ژێر لینه‌وه‌: "ته‌واو تیر بووم، ناتوانم، به‌لام زۆرم هه‌ز له‌ کلۆ قه‌ندیک و چایه‌کی گه‌رمه‌"، پاش خوله‌کیک کاکیل دوا‌ی ئه‌وه‌ی کلۆ قه‌ندیکی بچووک‌ی له‌سه‌ر زمانی دانا و فره‌ چایه‌کی تالی به‌سه‌ردا کرد، که‌وته‌ فرلێدانی چایه‌که‌ی و به‌ ڕوویه‌کی خو‌شه‌وه‌ و وه‌کوو

پاداشتيك بۇ ھاوسەرەكەي گوتى:

ھەلىمەي مەن چىايىھە

دەست و پەنجهي خەنايە

نەخۆشم و ئاگاي لىم نىيە

پىم بلىن چارى مەن چىيە؟

ھاوسەرەكەي بە زەرەدەخەنەيەكەوۋە و ۋەك ئەۋەي گالتەي
لەگەل بىكات پىي گوت: دەي لىمان بوۋى بە گۇرانىيىزىش،
سوپاس بۇ خوا تايەكە بە خىرايى بەري داي، دويىن شەو تۆقت
بردم. ھەموو جەستەت گېرى گرتبۇو. پوخسارت تەۋاۋ شىۋاۋ و
تىك چوۋوبۇو. قسەي زۆر سەيرت دەکرد، پى دەچوۋ وپىنە
بىكەيت، لە راستىدا زۆر لىت ترسام". ئەۋ لەگەل يىستى ئەۋ
قسانەي ھاوسەرەكەي چاۋى بە ژوۋرەكەدا دەگېرا و دلىشى
لاي قسەكانى ئەۋ بوو، ۋەك ئەۋەي بە دۋاي شىتىكدا بىگەپىت.
پاشان دەستى بۇ كۈپەكەي درىژر کرد، كە لەۋ كاتەدا ھەستى
لەۋ گەتوگۇ سەيرەي دايك و باۋكى پاگرتبۇو، كۈپەكەي
تىگەيشت كە باۋكى دەيەۋىت لە ئامىزى بىگريىت، تاكوۋ لە
كانياۋى خۆشەۋىستى و سۆزى باۋك و كۈپايەتى تىر تىر
بىخواتەۋە. چەند ھەنگاۋىك لەسەر چۆكى ھاتەپىش و بى ئەۋەي
ھەستىتە سەر پى لەسەر ئەۋ زەۋىيەي بە مافوۋر داپۇشراۋە.
باۋكەكە باۋەشى پىدا کرد و كۈپەكەيشى شانەكانى باۋكى توند
توند گوشى و خۆي پىۋە نووساندبۇو، ھەستىكى بى ئەندازە
خۆشى دەبەخىشە ھەردوۋكىان، تىكەلەيەك لە خۆشەۋىستى و
دلىيى. كاكىل بە ۋوۋەكى خۆشەۋە و بۇ دلخۆشكردى بە
مىنگەمىنگەۋە لە ھاوسەرەكەي پىرسى:

- ئەرى ۋەرە خاتۇن، بە راست وپىنەي چىم دەکرد؟!

- حەلیمە ھەول دەدات قسەکانی ئەوی بیر بکەوێتەو:
- ھیچ، ھەرگیز. تەنھا ھەندیک قسە و ھیچی تر ئەوێش بە ھۆی تایە کەتەوێ بوو.
- دەمەوێ ئەو قسانە بزانم!
- بۆ نموونە دەتگوت: دەتەوێ بەفر لە چیا بچینیت و لە وەرزی دروێتەشدا پارە یەکی زۆر کۆ بکەیتەو... قسە ی لەو جۆرە!
- کاکیل پێکەنی و دلی پەر بوو و بە قسە ی خوێش بە ھاوسەرە کە ی گوت:
- بەلام من و پێتەم نە کردوو. بەلکوو ھەر بە راستی ئەو قسانەم دە کرد!
- ئەوێ تا ئێستا دیسانەوێ تۆ گالێتە دە کەیت.
- نا نا بلێ و پێتە دە کەیت، باوەر بکە، نە شوخی دە کەم و نە گالێتەش... لەوانە یە قسە کانم کەمێک سەیر و شاراوێ و تەمومژاوی بن، بەلام لە تیکرایی ئەو قسانە ی کردوومن مەبەستی تاییەتی خۆم ھەبوو.
- ئەیەرۆ پیاوێ کە ئەمە چۆن دەبی! قسە یەکی تر بکە.
- کاکیل بە پێکەنینەوێ گوتی:
- کەواتە تۆ باوەر پت بە قسە کانم کردوو، ئە ی بۆ بەملا و بەولامدا دەبەیت... وا دیارە منت بە شێت داناو!
- دوور لە تۆ! بەلام بەرزبوونەوێ تا وا لە نەخوێش دە کات ھەموو شتێک بلێت.
- کچیی خۆ ئێستا نەخوێش نیم و لەو پەری ئاگاییمەو

ده دویم و تاش بهری داوم... چی ده لئی نه گهر ئیستا بلیم ههر به
راستی به فر له چیا ده چینم و له هاویندا کوی ده که مه وه و
داهاتیکی باشمان لی ده ست ده که ویت.

حه لیمه وه لامي نه دایه وه و به دوودلی و نیگه رانییه وه
سهرنجی ده دا، پاشان به منگه منه گیکه وه:

- به ساده یی عه قلی خۆم له گه لم بکه، می شکم تیک مه ده،
بیرو که که ی خۆتم بو پروون بکه وه.

کاکیل که روخساری بزه و خهنده به کی پر له میهر و
خۆشه و یستی دایو شیبوو، گوتی:

- گویم له خه لکی بووه له جیهاندا هه ندیک ولات په نا بو
هه موو شتیک ده بن، نه ک وه کوو ئیمه.

- چ ولاتیک؟! مه به ست ئیران یان سه وودیه یه.

- نه ئیران و نه سه وودیه ش. هه... تو ئه مانه به ولات
داده نیت؟

- سه وودیه مالی خوای تیدایه.

- گرنگ نیه... من ده رباره ی ئه و ولاتانه ده دویم که
فرۆکه و ئوتومبیل و هه موو شتیکیان دروست کردوو.

هاوسه ره که ی به سه رسامیه وه گوتی:

- ئایا ئه و ولاتانه به فریان چاندوو؟! هه هه هه هه! ده با بو
ئیره ش بێن و ئه م هه موو به فره به خۆپایی بو خویان بیه.

کاکیل به مه به ستی گه یاندنی بیرو که که ی به هاوسه ره که ی
گوت:

- ئه و ولاتانه به فر ناچینن و هیچ پتو یستیشیان پتی نیه.

هموو شتيكيان ههيه، بهلام دهزانی چي دهكهن؟

- چي دهكهن؟!

- خوّل و خاشاكي هموو ولات كو دهكهنهوه و شتي زور به سوودي لي دروست دهكهن.

- تو گالته دهكهي؟! ئاخړ له خوّل و خاشاك چي دروست دهكړي؟!

- هرگيز گالته ناكم، بهلام ناتوانم ئه مهت بو رافه و شي بكه مهوه، له بهر نهوهي هه تا خوّميش نازانم چوّن ئه مه دهكهن. وه لي به هه رحال هموو شتيك دهكهن.

- باشه، بهلام خوّل و خاشاك چ په يوه نديان به كشتوكال و چاندي به فروهه ههيه؟ تو ئه وهم بو وون بكه ره وه!

- هيچ په يوه نديان نيه. بهلام ويستم يروكه كهت كه ميك بو ئاساتر بكه، تا لي حالې بيت، ويستم نه وهت پي بلنم هيچ شتيك به ران بهر توانا و خواستي مروّف مه حال نيه، نه گهر برياري نه جامداني كاريك بدات، هر ديكات و هيز نيه پي لي بگري.

- باشه... بهلام چوّن به فر... ئاخړ به فر چوّن ده چيندرت!

- ئه زيرم من مه بهستم چاندي به فر نيه، وه كوو چوّن گهنم و جو ده چيندرت، جگه له وه ئي باشه بو بيچين له كاتيكا ده بينين هموو شتيكي ده ورو به رماني دا پوشيوه و له سرو شته وه وه كوو ديارى پيمان به خشراوه؟ من مه بهستم نه وه بو كرداريكي هاو شتوهي ئه مه ههيه، ئيستا تيده گهيه نم چوّن؟ ئه م يروكه يه م كاتيكا بو هات، كه له ناو به فر و بن تاشه به رده كان خهريكي راوه كهو بووم... تو ده زاني ئاوي

چاوی ھاوسەرە کە ی دەبریسکانهوه و به سەرسوڤمانهوه
بزهیه کی هاتی. بەلکوو یادگهی بهرەو ئەو لیکدانهوهیهی برد که
چۆن شاخێک له بهفر ده که نه کۆمه‌ل و ئینجا ده یگۆڤن بۆ پارە.
له ژێر لیوهوه:

- کهواته ئەوها! هەر به پراستی باوه‌ڤ و متمانه‌شت پێ
ده کهم. بیرۆکه‌یه کی زۆر گرنگه.
کاکیل گوته:

- هەر که تابه که به ته‌واوی به‌ری دام، یه کسەر شویتیکه
گونجاو بۆ ئەم پرۆژه‌یه ده‌ستیشان ده کهم. که زۆریش له
قه‌دپالی شاخه کهوه دوور نه‌ییت، بۆ ئەوه‌ی گواسته‌وه‌ی ئاسان
ییت. ئینجا ده‌بینی چۆن خه‌لکی پێش پوژێک نۆره بۆ پارچه
به‌فریکه کارگهی به‌فری کاکیل ده‌گرن، چونکه له یه‌ک کاتدا
من توانای دا‌ینکردنی به‌فرم بۆ هه‌مووان ناییت.

- منیش له په‌ستانده‌وه‌ی به‌فره که یارمه‌تیت ده‌دهم.
به‌لکوو هاوینیش به سەر ک‌پ‌یاره‌کاندا دا‌به‌شی ده کهم.
کاکیل به دلخۆشیه‌وه گوته:

- ده‌ست خۆش ییت. من به‌بێ تۆ توانای نه‌جامدانی
هیچ شتیکم نیه، به‌لام تۆ خۆت له ماندوویی ئەم کاره به‌ دوور
بگره. ماندوویی کاری ماله‌وه که هەرگیز کۆتایی نایه‌ت بۆ تۆ
به‌سه. ئەو کاتانه‌ی به ماندوویی و شه‌که‌تی له کار ده‌گه‌ڕیمه‌وه
پارووه نایتیکم بده‌ری، ئەوه کاریکه به هیچ نرخێک پێوانه
ناکریته.

خه‌ونی جوان بوون، ئەو ده‌یویست بیانگۆڤێت بۆ پراستی و
له‌گه‌ڵاندا بژیت، به‌لام ئەوه پێویستی به کاریکه گران و

توانايه کی گه وړه و توانا پروو کتن هه یه، نه گهرنا. بیرۆکه که هر له خه یال ده میتیته وه. نه و خه ونانه هیز و وزه یه کی وایان پتی به خشی، وا ههستی ده کرد به تنها توانای تیکشکاندنې چیا به کی گه وړه ی هه یه، وپرای جهسته باریک و لاوازه که ی. هینده ی نه خایاند له جینگه که ی هه ستایه سه ریږ و جلو به رگه که ی به ری پیکخت، چاوی هاوسه ره که یشی به وردی و په رۆشه وه له پایدوژی جووله کانیدا بوون، نه و سه رنجانهای بوونه دوودلی کاتیک نه و داوای لی کرد تووره به یه کی به چو کی بو بهییت و هندیک پارچه نانی وشک و هرچی پتخوریکې وشکیش به رده ست ییت بوی بکاته ناو تووره به که وه، ناخر نه و ده یو یست راسته وخو ده ست به هینانه دی خه ونه که ی بکات. حه لیمه هرچه ندی کرد و کوښا، بو نه وه ی له برپاره که ی ساردی بکاته وه، به لام له به رانبهر نه و پړدی و سووربوونه ی چو کی دادا، له تنیستی راوه ستا و له خوا پاراپه وه که بوچوونه که ی بگوړیت و ساردی بکاته وه. به لام کاکیل که هر بو خو ی که سیکی سه رسخت و که لله ره ق بوو، هیچی له به رده ستدا نه بوو. جگه له جیه جیکردنی نه و بیرۆکه یه ی به سه ر می شکیدا زال بوو، هیچی تری لی چاوه پروان نه ده کرا. ئیدی هاوسه ره که یشی دوا ی نه وه ی خوا وه لامی نزا و پارانه وه که ی نه دایه وه و ناو میدی کرد، وازی هینا و گوپراه لی سووربوونی پیاوه که ی بوو.

کاکیل ده ستیدایه جامانه که ی، نه و جامانه یه ی پارچه قوماشیکې چوار گوشه ی نه خشدار بوو، دریژییه که ی له بالیک زیاتر ده بوو، به شپوه یه کی سینگوشه یی نوشتان دیه وه، پاشان به پانی چوار په نجه تا نه وسه ری لوولیدا، پیک وه کوو ماری لی هات. کلاوه که یشی له سه ر نا و نه سه رونه وسه ری

جهمه دانیه کە ی گرت و دوو جار له ههوادا بای دا و ئینجا به شیویه کی پیشه گهرانه و لیزانانه، له دهووری سهروچاوی لولیدا، لولیدانیکی وا تنها ههردوو چاوی به دهروهه بسون، هیچ کوردیک بهو جوړه کلاو و جهمه دانی نه ده بهسته وه. ماندویتی پیاوه که و سارد و سهوما وایان لی کردبوو به جوړیک خوی داپوشیت وه که نهوهی که سیککی تاوانبار بیت و بیهوئی خوی له چاوی خه لکی بشاریته وه.

پاشان چه کی راهه که ی و تووره به ی خواردنه که ی خسته ناو گونیه که وه. ژماره یه که گولله ی زیاده ی چه که که یشی خسته گیرفانه کانیه وه. تووړیکی چنراویشی له لقی دارودره خت که پیک له نهعل دهچوو خسته ژیر پیلاره که ی، که بۆ پیکردن له سهه بهفر یارمه تی ده دا بی نهوه ی پی له بهفره که نقوم بیت، بهفرمالیکیشی بۆ کوکردنه وه و رامالینی بهفر خسته سهرشانی.

هرووی له چای هه ندرین کرد، نهو چایه ی له وه سهه ی شاره کهیدا به شکووه په گی له خاک داکوتابوو و سهه ریشی له ناسمانی، چه ندين چالی بهردینی سهرووشتی گه وه گه وه ریشی لهخو ده گرت. کاکیل دوا ی کاتژمیریک پیکردن: "نهوه ی ئیستا ده یکه م تنها په ستانه وه ی بهفره که له که بهووه که ی ناو چاله بهفره کانه، تاکوو گه ردیله ورده کانی بهفره که زیاتر باوهش به یه کتریدا بکه ن و پیکه نه ده ن گه رمی بیانتویتیته وه، دوا ی نهوه له دهووبه ی چاله بهفری دیکه ی بۆ کو ده که مه وه و تی داویم و سهه له نوئی ده یه ستمه وه و به سهه ریدا دیم و ده چم و پاکویتیکی باشی ده که م، تاکوو به ته وای ده به ستریتیته وه." ناوه ناوهش له دووره وه که رویشکیت، یان پیتییه کی دهینی و به ترسه وه ته ماشایان ده کرد، له وانه به پیتییه که بیی له وه کردیتیته وه: "ده بی نه م پیاوه له م ناوچه داپراوه و له م وه رهزی

سال که هیچ که سټک نایگاتې، چی بکات و بؤچی هاتیت ۱۹" به لام بهرله وهی پټویه که وه لامټک بؤ پرسیاره کانی وهر بگریټ، گولله یه کی کاکیل که لله ی سهری ئاگر ده دا و ساردی ده کرده وه، دواتر ده بووه شور بایه کی به تامی ناو مه نجه له که ی.

که شو هه وا به بهرده وامی له گورپاندا بوو، خوره که چاوشار کینی له گهل سرووشته به فراوییه که ده کرد و جارنا جار ده رده که وت و تیشکی خوی ده ئالانده قه دوبالای شاخ و دار و بهردی ناوچه که، به لام سهرما که هی نه وه نه بوو مرؤف خوی له بهرده م تیشکی خوره که دا گهرم بکاته وه، هینده ی نه ده خایاند کزه بایه که هلی ده کرد و به فره که ی هه لگپر و وهر گپر ده کرد و دواتر به فریکی زوری دیکه دهستی پی ده کرده وه، دلی کاکیلی خوشر ده کرد و زیاتر له ناخه وه ده یگه شانده وه و له پهستانی به فره که سوورتری ده کرد. دوا ی چهن دین کاتزمیر هه لېز و دابهزی په ستانه وه ی به فره که ههستی به ماند ویتیه کی بی ئه اندازه ده کرد و به و سهرما و سؤله توانا پر و و کینه ئاره قه ی رهش و شینی ده رده دا، به ناچاری بهرله وه ی تاریکی په لاماری پرووناکی بدات و شه و دایت، بریاری گه پانه وه ی دا. ههر که گه یشته وه نزیک ی مال بینی حلیمه ی هاوسه ی به نیگه رانی و دلّه پراو کتیه له بهرده م ده رگا پراوه ستاوه و پی ده چی له خه می گه پانه وه ی ئه ودا بیت. به بینی شاگه شکه بوو، له ناخه وه به خته وه ی ئامیزی پندا کرد و پروخساری گه شایه وه و دلّه پراو کتی و نیگه رانی به که ی ره وییه وه. به را کردن به پی رییه وه چوو، نه گهر له بهر دابونه ریتی کؤمه لگه نه بووا یه له وانه بوو ههر له وی باوه شی پندا بکرد بووا یه، وه لی له دلخوشییه وه باروبنه و پټویه پراو کراوه که ی لی وهر گرت، پیاوه که ی له پروخساریدا نه و خوخی و شادی به مندالانه ی به ئاشکرا به دی ده کرد،

ههستی بهوه ده کرد که له کاتی نه بوونی نهودا چ خهم و ناسۆر و ترسیکی بۆ چهشتووه. خه یال و پرسیار له میتشکیدا له ههله دابوون، له خه یالی خۆیدا ده یگوت: ده بی ئیستا نه و له کوئ بیت؟! چی به سهر هاتییت؟! خوانه خواسته نه گهر تووشی به لایهك بوو چون بتوانییت سهروسۆراخیکی بزانییت و خۆی بگهیه نیته لای؟! خو نه گهر که سیکی له گهل بووايه کاره که ناسانتر ده بوو، چی ده بی نه گهر تابه که ییگرته وه؟! چی پروو ده دات نه گهر ببوورته وه و ناگای له خۆی نه مینییت؟! نهی چی پروو ده دات نه گهر ورچیکی برسی په لاماری بدات؟! نه مانه و ده یان پرسیار تر میتشکیان دهرزیئاژن ده کرد و بۆ نه و هه موو پرسیاره، ته نانهت وه لامیکیشی ده ست نه ده که وت.

کاکیل چووه ماله وه، نامیزی به کوپه کهیدا کرد. ماچینکی له سهر گۆناکانی نه خشانده و تیر بۆنی کرد. دهستی به سهریدا هینا و لئی برسی: هیوادارم نه و کاتهی من له مال نه بووم بایهخت به دایکت داییت و ییزارت نه کردییت. کوپه که ترس و دله پراو کیکه ی په ویه وه و له ژیر لئوه وه وه لامی دایه وه: نه خیر.

حه لیمه خاوی و جلوه رگی خاویتی بۆ پیاوه که ی هینا و بهرله وه ی پروو له گهرماوه که بکات، پشکۆی ژیر مه نه جله ی گهرماوه که ی جۆش دایه وه، که ماوه یهك بوو لئ نه ده گه پرا خامۆش بییت. گه پرایه وه و داوای له پیاوه که ی کرد بجسته گهرماوه که، بۆ نه وه ی دوا ی پوژینکی په بهق له کار کردنی گران له ناو نه و به فر و سه رماوسۆله یه، چیریک له گهرمی و هالاوی گهرماوه که وه ربگرییت، کاکیل ههر که پرووی له گهرماوه که کرد، وا ههستی ده کرد سه رماوسۆله ی ته وای نه و رۆژه به مۆخی ئیسکه کانیدا پۆ چوونه ته خوارئ و له گهل نه و ماندوو بوونه ی هه یوو دهره وینه وه و نه ده مان.

حەلیمه پړووی له ژووری دانیشن کړد و لهسەر پارچه نایلونیک دهستی به ئاماده کړدنی خواردن کړد، ئهو زهوق و سهلیقه یه کی سهیری له پازاندنهوې ناومال ههبوو، شویتی دانیشن میوانه کانی پر له سهړینی کوردی په ننگاوپه ننگ کړدبوو، تاکوو ئهوهی داده نیشت ههست به ئارامی و پشوودان بکات، سؤبه که وا گړی گرتبوو نیلهی ئاگری دههات، ژووره که به جۆړیک گهرم بووبوو مړوف دواى که مېک دانیشن تیايدا ههستی به باویشکدانیکى به چيژ ده کړد و هیندهی نه ده ما خهو بیاته وه. نه خاصه دواى خواردنیکى چه ور، لهو خواردنهى حەلیمه دروستی ده کړد، ویرای شؤربا گهرم و به تامه کهى، شیوی ساوهره کهیشی له ناو قاپه به له میه که و گوشتى ئهو که وهی پؤژانی پښتر پړاوی کړدبوو و گوشتاوه کهیشی بؤ له قاپنیکى تر کړدبوو، زه لاتو و نانه تیریه کهى لهسەر خوانه که داناوو. کابانیکى کارامه و لیهاوو بوو، دؤیه کهیشی له یاد نه کړدبوو، چونکه دهیزانى پیاوه کهى زؤرى حز له دؤیه، که رهستهی چایه کهش له نزیکی ئاگره کهوه هه میسه ئاماده بوو. ئاخر دانیشن ئیواران به بی خواردنهوې چایه له زه تی نیسه، به راستی ساته وهختی جوان و پر له گهرموگوپړی و به خته وهرییه که ئهم خانه واده بجوو که ئاویتو و تیکه لی خوښیه کانی بوون.

هاوین هات. "وه زى دروینى به فر" سه ره تاتکینه تی. کاتیک ئاوی خواردنهوې شار گهرم بوو، کاکیل دهره ته کهى قؤسته وه و پړووی لهو چاله به فرانه کړد که شه که تی و ماندویتی چند مانگنیکى تیدا خهرج کړدبوون، دهستی به شکاندن و هه لډانهوې ئهو به فرانه کړد که تیشکی پؤژه که لئی ده دان، تاکوو یه کهم جار کؤتایى به وان بهیئت. گواسته وه کهیشی لهو هیز و توانایه ی له وهرزى زستاندا به خشیووی له کؤکردنهوې به فره که که متر نه بوو. بهری په ننج

و ماندوووبوونی خستبووه سهر پشٹی هیستره کهی. دهمودهست و به خیرایی کالاکهی له لایه ن خه لکیه وه ده کپردا و هیچی لی نه ده مایه وه، بۆیه به ناچاری جاریکی تر پرووی له چاله به فرینه کان ده کرده وه و به شیکی دیکهی لی ده هینایه وه و به نرخیکی هه رزان ده یفرۆشته دانیشتوانی شاره هه ژاره که، به مەش هه مووان توانای کړینیان هه بوو. ئیدی به و کارهی که میڤ ژیانی به ره و باشی پوښت.

به لام مروڤ هه رچهنده هه ولی ده سته مۆکردنی هه لومهرج و بارودوخی ژیانی بدات و خوێ له گه لیدا بگونجیتیت، که چی له ناکاو بایه کی به هیز هه لده کات و تیکرایی نه و هه نگاوانه تیک ده شکیتیت که وه کوو خه ونیک هه ولی هیتانه دیانی ده دا، پیاوینکیش هه لگری خو و هه لسوکه وت و په وشتی کاکیل بیت، هه رگیز چاو له ئاست جهور و سته م داناخات که تووشی هه ژارانی شار ده بوو. بیهووده هه ولی ده دا خوێ بداته ده ست گه شینی و ئومیده وه و کاروباره کان چاکتر بن و ده سه لاتی رژی می داسه پاوی سهر ملی گه لانیش له ناو بچیت و نه میتیت. خاکه که یشی کوردستان له نیوان ولاتاندا بهش بهش و په رشوبلاو کراوه. مروڤیش به سرووشتی خوێ ئاره زووی سه رهستی و ئازادبوون ده کات. مروڤی جیهانی سیه میش به هوی نه و سته مکارییهی هه میشه لیی ده کریت، گریکویرهی ده روونیان به رانه ر داگیرکاری و ئیستیعمار لا چه که ره و گه شه ده کات، به جوړیک وای پی باستره جه لادیکی نه ته وه کهی خوێ فه رمانپه وایه تی بکات، نه ک که سیکی ژیر و دادپه روه که له نه ته وه کهی خوێ نه بیت. نایا چی ده بیت. نه گه ر ده سه لاتیکی دیکتا تور و چه وسینه ری ده ره وهی نه ته وه کهی خوێ فه رمانپه وایه تی بکات؟! نه و کاته سته م و زۆرداری چهن د قات ده بیت و ژیانیش نه سته م ده بیت. پاشان کاکیلی گهنج گه وره

بوو، خهونه کانیسی له گه لیدا گه شیان کرد و بالایان کرد،
 خه می گه وړه ی تنها به پیدا کردنی پارووه نایکه ووه نه ووستا،
 به لکوو پزگار بوون له و سته مکارییه ی له خه لکی ده کریت بووه
 خه می گه وړه ی. هر هه سترکردنی به و سته مکارییه ش وای لی
 کرد بچینه پیزی پشمه رگه کانه ووه، که به هنوی ده سترپزی و
 سته مکارییه کانی ده سلات تا ده هات له شاخ و دوله کاندایا تر
 و زورتر ده بوون. هر کاتیکش سه رکردایه تییا له گه ل
 حکومه ته یه که له دوا ی به که کان دانوستانیان بکردایه و
 ناشیوونایه ته ووه، نه گهر به شیوه به کی کاتیش بیت به مه به سستی
 وهر گرتنه ووه ی به شیک له مافه کانیان، هیزه چه کداره کانیان نه و
 ماوه بینه نگییه یان ده قوسته ووه و ده گه رانه ووه لای خانه واده کانیان
 و زیاتکی سرووشتیان ده ست پی ده کرده ووه. به لام که شوه وای
 سیاسی هه میسه له ئالو گزپی به رده وامدایه و پوژیک له پوژان
 له سه ر یه که شیوه نه ماوه ته ووه. کاتیکش له کوتایی حه فتا کانی
 سه ده ی رابردوو دوخه که شله ژا و تیک چوو، زوریه یان راپانکرد
 و پوویان له شاخ کرد و ده سته ی پارتیزانی جیاوازیان پیک
 هیتا. نه ووتانی کاکیلش که ته مهنی نزیکه ی شه ست سال
 ده بیت، جاریکی دیکه ده چینه ووه پیزی پشمه رگه کانی شاخ،
 تاکوو نه و نه زمونوی زیان پی به خشیوه به خشیته لاوان. دوا
 جار له گه ل ده سته که ی پوستاندا گیرسایه ووه و جیگیر بوو، که
 زور به خیرایی خوشیان ویست و متمانهی ته واو و کویرانه ی
 خویان پی به خشی و به دوا ی هه نگاهه کانیدا پیان ده کرد، بو
 هر شوین و جیگه یه که بجووبایه به وپه پی متمانوه دوا ی
 ده که وتن و له قسه ی دهرنه ده چوون، ئاخو نا هقیان نه بوو، مام
 کاکیل کیویک بوو له کرداری مرؤفدوستانه و که سیکی
 نه زموننداری پر له شکو و سه ووه ی و په وشتی به رز بوو.

به‌شی هه‌شته‌م

له دووری سی کاتژمیرێك له باره‌گای ده‌سته‌كه‌ی ڤۆست،
كۆمه‌لێكی سهر به‌ مام جه‌مال هه‌بوون. باره‌گا و كه‌ڤرۆكه‌كانیان
له‌ نێوان ژماره‌یه‌ك گوندی ناوچه‌كه‌دا دروست كرده‌بوو،
گونده‌كان هه‌ر یه‌كه‌ و نزیكه‌ی كاتژمیرێك له‌ یه‌كتریه‌وه‌ دوور
بوون. فهرمانده‌ی ده‌سته‌كه‌ كه‌سێك بوو سی و پێنج سالی
ته‌مه‌نی تێپه‌راندبوو، هه‌میشه‌ خۆی به‌ باوان و بنه‌چه‌یه‌وه‌ باده‌دا و
پێنانه‌وه‌ ده‌نازی. به‌ خزمایه‌تیه‌کی دووریش ده‌گه‌یشه‌وه‌ مام
جه‌مال، وه‌ك ئه‌وه‌ی خۆی بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کرد و هه‌میشه‌ لێره‌ و
له‌وێ شانازی پێوه‌ ده‌کرد و گوندنشینه‌كانیش بۆیان پشتراست
ده‌كرده‌وه‌، وه‌لێ هه‌ندێكیان ئه‌و نزیكیه‌یان ده‌گه‌راندیه‌وه‌ بۆ
ئه‌وه‌ی گوايه‌ باوكی له‌ خزمه‌تی یه‌كێك له‌ كه‌سه‌ نزیكه‌كانی
مام جه‌مالدا بووه‌، نه‌ك خزمایه‌تی له‌گه‌لیدا هه‌بێت، ئه‌م
په‌یوه‌ندییه‌ش وای كرده‌بوو بۆ هه‌ر شویتێك بچیت ڤیزی لێ
بگیریت و به‌ شانوشكۆوه‌ خۆی نمایش بكات و توانیووی
نزیکی باوكی له‌و خاوه‌نپایه‌یه‌ بقۆزیته‌وه‌ و به‌ پله‌وپایه‌ و
به‌رپرسیاریتیه‌كاندا هه‌لكشیت. تا گه‌یشه‌ ئه‌و ئاسته‌ی
سه‌ره‌رشتی كۆمه‌له‌ پێشمه‌رگه‌یه‌کی ناوچه‌كه‌ و ناوچه‌كانی
ده‌ووبه‌ری سهر به‌ هێزه‌كانی مام جه‌مال بكات، به‌لام به‌
ده‌گه‌من نه‌بێت له‌ ناوچه‌كه‌دا نه‌ده‌بینرا، به‌لكوو ئه‌گه‌ر
بگه‌رابه‌وایه‌ ته‌وه‌ش، ته‌نها شه‌وێك له‌ باره‌گاكه‌ی ده‌مایه‌وه‌.
هه‌میشه‌ به‌ هێزێكی زۆره‌وه‌ له‌ گونده‌كاندا ده‌سووپایه‌وه‌.
باره‌گاكه‌شیان ته‌نها ده‌ پانزه‌ پێشمه‌رگه‌یه‌کی تێدابه‌و. ئه‌و هه‌میشه‌

وہك دهلین پوشتہ و پەرداخ بوو، جلو بەرگینکی جوان و پښکی ده پوشتی، هەر خویشی نا، بەلکوو ئەوانەى لە گەلێشیدا بوون بە هەمان شیوہ جلو بەرگی نوێ و جوانیان دەپوشتی. چە کە کانیشیان ئەوەندە تازە بوون وەك ئەوہى رۆژێك لە رۆژان بە کار نەهێنرابن و تازە لە کارگەى دروستکردنى چە کەوہ کارسازیان بۆ کراییت، هیندە رەش و لووس و جوان بوون پښك لە زێروو دەچوون، بە هەرحال جوانی و نایابی چە کى بەرپرسە کە یان بۆ ئەوہو لە گەل جلو بەرگە هەمیشە جوان و نویە کەیدا بگونجیت و شکۆدارتر بکەویتە بەر چاو. ئەوە تانی دیسان پرووی لە ناوچە کە کردووہ تەوہ، بۆ ئەوہى شکۆى خوێ و دەستە کەى بگە پښتتەوہ، دواى ئەوہى لە لایەن جووتیارێکەوہ سووکایەتى بە دەستە کە یەوہ کرابوو. هەر کە دەستە کەى پۆست بەوہ یان زانی پرویان لە گوندی ئەو جووتیارە کرد کە سووکایەتى پښ کردبوون، نەبادا دەستدریژی بکەنە سەر، و پراى ئەوہى هەردوو دەستە کە بە دۆستایەتى و هاو پښتەییەوہ بە دیدارى یە کترى گەیشتن، وەلى هیشتا سەر کردە کە یان رق و کینیکى زۆرى بەرانبەر ئەو جووتیارە لە دلدا مابوو، ئەو بەرپرسە هیندە بە لای گوندنشینانى ناوچە کەوہ پەسەند و خوڤەویست نەبوو، ئەوہش بە هۆى ناوبانگى خەراپ و چلښیەوہ. تەنانەت جووتیارە کان نازناوى "رېو جگاره" یان لى نابوو. چونکە بەدەرەوشتى ئەو بەرپرسە گەیشتبووہ ئاستیکى ئەوتۆ بە بەرچاوى مێردە کە یەوہ دۆستایەتى ئافرەتیکى یە کښک لە گوندە کان بکات، بښ ئەوہى هیچ سەنگ و بابەخښک بۆ ناوونابانگى خوێ و هیزە کە یشى دابښت. هەر کە دە گەیشتە ئەو گوندە یە کسەر لە گەل دوو پاسەوانى تايەت و باوہ پښکراوى خوێ پرویان لەو مالە دە کرد و داواى لە پیاوہ کەى دە کرد بچیت لە دوکانى گوندە کە پاکەتیک جگەرەى بۆ بکښت، کاتیکیش جووتیارە کە

ده گه پايه وه ماله وه پاسه وانه كانی له بهردهم ماله كهيدا پيگه يان
لئ ده گرت. به قسه وه سه رقاليان ده كرد، خو ته گهر به زوريش
هه ولى چوونه ماله كهى خوى بدابووايه، نهوان پيگرييان لئى
ده كرد، له ترسى نه وهى نه بادا گه وره كه يان لييان تووپه و
دلگران بيت، ئيدى كوپه گه نجه هه رزه كاره كه به تاسه وه
سه يري چه كه كانيانى ده كرد و له بهردهم ماله كهى خويدا به
بيدهنگى داده نيشت، تاكوو نه وهى تر حهز و ئاره زووه
چليسه كانی خوى تير ده كرد.

ئهم حاله ته چه ندين جار دووباره ده بووه وه. تا وای لئ هات
كوپه گه نجه كه له گه پانه وهى بو ماله وه خوى دوا بخات، يان
ويپراى دوا كه وتنى له گه پانه وهى ده يينى ده رگای ماله كهى
داخراوه، ئيدى به دلى شكاه وه داده نيشت و پراوپر ده بوو له
سووكايه تى و بيتابرووى و هيچيشى له ده ست نه ده هات. له
راستيدا نه وه به دره وشتهى خزمى مام جه مال بوپريى نه وهى نه بوو
نهو كاره له گه له هه موو كه سدا بكات، چونكه جووتياران و
گوندينشيان، كنيوكن له په وشت و پراوپرن له كه سايه تى،
به لكوو زوربهى قوربانیه كانی له وه به دبه خت و سه رشوپ و
بييارانه بوون كه وا خويان ده ناسى و خاوهن كه سايه تيه كى كه م
بوون و هه ميشه خويان به كه متر و بچوو كتر ده يينى. نه خاسمه
نه وانهى كه سايه تى ژنه كانيان به سه رياندا زال بوو. ئهم
په يوه نديه ش له گه له ژنى نهو گوندينشيه نهو كاته دروست بوو
كه نه بو جگاره له گه له دوو پاسه وانى چووبوونه نهو ماله بو
ميواندارى، وه كه نه وهى له گونده شاخاويه كان باوه. ژنى
خانه خوي له جوانى و شوخوشه نگيدا بيته ندازه و كه سايه تيه كى
به هيزى ده بيت و وا له پياوه كهى ده كات كه سيكى پاشكو و
ملكه چ، يان خزمه تكارى بيت و هيچى تر. له راستيدا ته گهر نهو

پياوه تۆزىڭ جوامىرى و پياوه تى هه بووايه، هه رگيز نه بوجگاره
 بو يريى نه وهى نه ده كرد به و جوره سهر شوپى بكات و ئاپرووى
 بيات. به لاي گه وره نه وه بوو څنه كه خوئى نه وه منده قىلباز و
 زورزان بوو، پرى بؤ كاپرا خوئى كرده بوو، تاكوو چاوبازى
 له گه لدا بكات و ده ستى له گه لدا تىكه ل بكات. پوژىڭ له
 پوژان كاتىك ميوانه كه و هه ردوو پاسه وانه كهى له مالى
 خانه خوئيه كه يان ده رباره ي هه موو بابه تىك ده دوان، نه و پى
 بوو بوو له شانازى به بوونى خزمى مام جه مال له ماله كهى. څنه
 گه نجه كه له شوئى خوئى هه ستا و ده رگاي سؤبه دارينه كهى
 كرده وه و پشكوى ناو زؤپا كهى ده ركرده ناو ئاگردانى به رده م
 زؤپا كه، كه چالئكى بچووك و تايه ت بؤ كو كرده وهى پشكوى
 ناو زؤپا كه تهرخان كراوه. بؤ نه وهى كترى و قورى چايه كهى
 له سهر دابىت. نه بوجگاره ش به تهنىشت زؤپا كه وه دانىشتبوو.
 سهرنجىكى گرپدارى ئاراسته ي چاوه كانى ده كرد. نه بوجگاره
 پئويستى به خرؤشاندى هه وه سبازى نه بوو، چونكه تنه ها
 بيه شبوونه كهى به س بوو بؤ نه وهى پشكوى پياوه تى به
 داگيرساوى بىمىته وه. له ناخيدا گرپكانى خور له ته قينه وه دا بوو،
 خو ئه گه به سهريدا زال بووايه ده يكرده خو له مىش و به ته واوى
 ده يكرده قهره برووت.

څنه كه به رله وهى تيله ي چاوه كانى لى بگوازيته وه،
 ده سته واژه يه كى ته زى له خرؤشاندى ئاراسته كرد، گؤناكانى به
 تيشكى ئاگره كه سوور هه لگه رابوون، رىڭ وه كوو بلىسه ي
 بوركانىڭ. به سهرنجدانىكى مه كرىزانه وه:

- وريابه پشكوكانم نه تسووتىن:

پياوه كه هه ستى كرد وشه كانى وه كوو چزى دوو پشكه
 پئويهان دا و زياتر ئاره زووه كانيان خرؤشانده و ئالوشتريان كرد.

پاشان پړوښت و مه‌قاله‌یه‌کی بچووکي هېئا، تا پړی بکات له شکړ و گه‌رایه‌وه بۆ قوژبنی ژووره‌که له نزیك که‌ره‌سه‌ی چایه‌که‌وه دانښت. پیاوه‌که‌یشی له نزیکیه‌وه دانښتوو و قاپټکی له دار دروستکراوی سه‌یری له به‌رده‌م خوی دانا‌بوو، قاپټکی خړ له ناوه‌پراستی‌ه‌وه ستوونه دارټک هینده‌ی په‌نجه‌یه‌ک به‌رز بو‌بو‌وه‌وه، پارچه‌قه‌نده‌که‌ی له‌سه‌ر داده‌ناو به‌چه‌کوچنکی بچووک که‌تایب‌ت بۆ ټمه‌ دروست کرابوو، ده‌کرده‌پارچه‌ی چوارگۆشه و بچووک بچووک. گوندن‌شین‌کان له‌سه‌ر ټه‌وه ر‌ها‌ت‌بوون که‌پارچه‌قه‌نده‌که‌بخه‌نه‌سه‌ر زمانیان و چای تالیشی به‌سه‌ردا بکه‌ن و ټینجا به‌تامه‌وه بیخونه‌وه، هه‌ندیک‌شیان شه‌کری وردیان ده‌کرده‌چایه‌کانیانه‌وه و به‌شیرینی ده‌یان‌خواره‌وه. کاتیک قوری چایه‌که‌ده‌ستی به‌کولان کرد، ژنه‌که‌هه‌لیگرت و له‌ناو مه‌قاله‌که‌ی دانا. دوا‌ی نزیکه‌ی پټنج خوله‌کیک چایه‌که‌ده‌می دا، ټینجا خانمانه‌زړه‌ی له‌پیا‌له‌کانه‌وه هینا و به‌ده‌م قسه‌وه ده‌ستی به‌تیکردنی چایه‌که‌کرد. پووی قسه‌کانیشی له‌ټه‌بوجگاره‌بوو:

- چایه‌که‌ت به‌قه‌ند ده‌خو‌یت‌ه‌وه، یان‌حه‌زت له‌شیرینی‌ه‌؟

چاوی برپیه‌ناو چاوه‌کانی و ټینگه‌یان‌د که‌مادام ټه‌و ئاره‌زووی ټه‌وه ده‌کات، ټه‌ویش ټاماده و له‌سه‌ر پټیه و به‌جۆشه‌وه‌گو‌تی:

- هه‌لبه‌ته‌حه‌زم له‌شیرینی‌ه‌.

سه‌ریکی پړ له‌واتای بۆ بادا و شه‌به‌نگیکی زه‌رده‌خه‌نه‌ی گالته‌جاریانه‌ش رو‌خساری دا‌پۆشی‌وو، وه‌ک ټه‌وه‌ی بلټ: "که‌واته‌با‌بینین".

قسه و تیرو‌توانجی ژنه‌که‌توزقالټیک سه‌رنجی می‌رده‌که‌ی

ږانه کيښا، مړدی چی؟! خو ټو هیچ سہنگ و بهایه کی بو
 دانایت و هر بایه خیشی پښ نادات. به لکوو هه تا به چاوښکی
 سوو کیشه وه ته ماشای ده کات، وه ک ټو هی بی بار بیت و شایانی
 ټو وه نه بیت مړدی ټو بیت، ټاخر ټو هیشتا ته مہنی نه گہیشتو ته
 شانزه سالی، واته هیشتا کوږیکی هہرزه کاره و ماوہی دوو
 سالیکیشه هاوسہرگیریان کردووه، وہ لی ټو کاته ټو له ته مہنی
 بیست و سی سالاندا بوو. کوږہی هہرزه کار دواي
 هاوسہرگیریکردنی له گہ لیدا، ماوہی چہندین ږوژ به جیسی
 ده هیشت و بو له وہ پانندی بزنی مالی کا برایه ک که به شوانی
 گرتبوویان ږووی له و ده شتودہرہ ده کرد و نه ده گہ پایه وه مال،
 ټو خواوہن بزہ گہ لہی که له بهرانبہر ږہ پارہیہ کی کم و چہند
 قابہ شیریک شوانی بزہ کانی بو ده کرد. ټویش له و شیرہ ماست
 و کہرہ و پهنیری دروست ده کرد، زیده باری ټوہش، قورسایي
 کاری مالہ وہیشی له ټستو بوو، ټہرکی ټاودان و خزمہ تکردنی
 ټو چہند بنہ گوټز و میوہ جیاوازانہیشی له ټستو گرتبوو که له
 قہدپالیک و له باوانیہ وه بو ی مابووه وه و نزیکہی نیو کاټرمیریک
 به پیاده ږویی له مالہ کہیہ وه دوور بوو. له کاتی پښگہیشتی
 درہ ختہ کانی بہری میوہ کانی لی ده کردووه و خو شواي لی
 دروست ده کردن، به لام بہری گوټزہ کہی هہلده گرت بو زستان
 و ټوہیشی لی زیاد ده بوو له گہل دوکانداری گونده کہیان
 ده یگوږپیہ وه، که ټویش جووتیاریکی هہمان گوند بوو،
 ژووریکی بجووی کردبووه دوکان و هہندیک کالا و خوړاک
 و پښداویستی ټوټوی تپدا داده نا که گوندنشینہ کان پښویستی
 زوړیان پښ بوو، زوړہی کالا و کہلوپہلہ کانی دوکانہ کہیشی له
 لایہن ټو کہسانہ وه ده کږدران که به ولاخہ کانیاہ وه به وپدا
 هاتوچوړیان ده کرد. ټو ژنه ږوژیک له ږوژان هہستی بہ وه
 نہ کردبوو که مړدی هہیہ، تہنہا وه کوو دابونہ ریتیکی باوي

کۆمه لگه خۆی پټوه به سټووه وه و به و په پری گوښه گیریه وه
پټکه وه ده زیان، نه و ئاموزای خۆی بوو. خانه واده که ی پټش
چه ندین سال له نه نجامی راگواستی گونده کان و کاولکردنی
مال و خانوه کانیان به به هانه ی پاراستنی پشټینی سنوور، له
لایه ن پزیمه وه تووشی قهرکردن و له ناوچوون هاتبوون، نه و
کاتانه ی پزیم پیاوه درنده و چرنووک به خوښه کانی خۆی
ده نارد ه سهر نه و گونده ئاشتیخوازانه و به پزانی خوښی هه ژاران
و نه دارانی نه و گونده نه بووایه تینویتیان نه ده شکا، به مهش
ته نگیان بهو خه لکه ییده سه لات هه لده چنی و زیانیان لی ده کردنه
دۆزه خ، هه تا زۆربه یان نه یانده زانی نه م هه موو دهر د و به لایه
چیه داده بارښه سهریان و له کوپوه دین، له کاتیکه دا نه وان له
دوورترین خالی دووره دهستی جیهان و شارستانییه تیش
گوښه گیر و داپراو بوون؟ چیان کردووه و چیان له ده ست
هاتووه تا کوو پزیم به م جوړه نازاریان ده دات و ئاوا تالاولی
مه رگیان به گه روودا ده کات؟! خاوه ن به ختیش نه وه بوو له
دانیشتوانی نه و گونده له ژباندا مابن و بو باشووری ولات
راگواسترابن، به مه بهستی نه وه ی نه وه له دوا ی نه وه له پرووی
نه ته وایه تیشه وه بیان تویتیته وه، نه مهش له پوانگه ی نه و فه لسه فه یه ی
که ده لیت مروف کوپی ژینگه که یه تی و چو ن په روه رده
بکریت وای لی دیت، به دوورخسته وه شیان له ژینگه که یان
ئیدی نه وه ی نو ئ شټکی نه و تو ده رباره ی کولتووری باوان و
شته دیرینه کان نازانن، ته نها که میك نه ییت، نه وهش له گه ل
تییه پروونی روژگار له وانه یه هه ر نه میتیت. له راستیدا ده سه لات
تا راده یه ک له مه یاندا سه رکه وتنی به ده ست هینا له تاواند نه وه ی
هه ندیکیان له ناو بوته ی عه ره بانندن، به جوړیک هه تا هه ندیکیان
گه یشته نه و ئاسته ی نه توانن به زمانی نه ته وه که شیان بدوین،
به لکوو له نه ته وه که ی خو یان دامالیندران و تا راده یه ک خه م و

به لایه یان پئی گه یشت که به سهر خه لکی گونده که یاندا هاتبوو. هه واله که وه کوو برووسکه بهر سهر و میشکی باوکی ثم ژنه کهوت، دهموده ست هه ستایه سهر پئی و به خیرایی گه پرایه وه بۆ گونده که ی خۆیان، تا کوو له هه والی که سوکاری دلنیا بیټ، که چه که ی و برارزا بچوو که که ی لای پووریان به جی هیشت، وه لئی چۆن چوو نه گه پرایه وه و هیچ شویته واریکیشی له دوی خوی به جی نه هیشت. گونده که ی له گهل زه ویدا تهخت کرابوو، باغ و دارستان و هه رچییه کیان هه بوو سووتیرابوون، هه تا کانیاوه کانیشیان پر کرابوونه وه و هه ندیکیان چیمه نتوپر کرابوون. نه ی هاوارا خه لکی له کوین و چیان به سهر هاتووه؟! راگواستراون، یان هه به زیندوویتی له گۆری به کۆمه لدا زینده به چال کراون؟ هیچ که سینک نازانیت و تمنانه شویته واری هیچ شتیکیش دیار نییه. به هۆی نه و دهر د و به لایانه ی به سهر ثم خیزانه دا هاتبوو، پووره به دبخته که شیان له ناخه وه خهم و نازاری چه شتبوو، نه و پووره ی که هه تا له سه ره تای شوو کردنیشیدا جگه له چه ند پۆژیک کی کم، خوشیی دیکه ی نه دیوو، چونکه تنه ها دوی چه ند پۆژیک له هاوسه رگیریه که ی، سبه ی نائیک زووی هاویتیکی جوان و خوش به هاتنی هه ندیک میوانی نه خوازارا و په زاقورس به ناگا دین، نه وانه ی پشان ده گوتن جاش. نه و جاشانه ی پیای به کریگیروی پرژیم بوون و له هه موو کار و په فتاریکی خه راپدا هاوکاری ده سه لاتیان ده کرد و بوو بوونه که واسووری بهر له شکری دوژمن و له په لاماردانی چیا و دۆل و گونده کانیشدا چاوساغیان بۆ ده کردن، تا کوو ده سه لات. به ئاسانی بتوانیت په لاماری گونده نارام و ئاسوده کان بدات. نه و هه لمه ته شیان به مه به سستی گه پران بوو به دوی سه ربازانی را کردوو و نه و گه نجانیه ی کاتی سه ربازیان هاتووه. هه رواشیان کرد، گه نجانیه ی

گونديان چهښنی ږانه مه پ وه پيش خويان دا، نه وهی مایه وه تنه ها
 ژن و مندال و پیر و په ککه وته کان بوون. له و کاته وه پووريشيان
 هيچ هه والیکي پیاوه که ی نازانیت که چی به سر هاتووه؟! ټیدی
 نه ویش بهرگه ی گورزی گورچکبری زیاتری ږوژگار و دهر د
 و به لا کانی نه گرت که به زه ییان به که سدا نایه ته وه، توو شی نیوه
 نیفلیچی بوو و له په لوپو ی خست و به نا چاری له سر جیگه
 مایه وه. کچی برا که ی شی له و کاته دا ته مهنی گه یشتبووه چوارده
 سالیک، کچانیش له و ته مهنه دا ته واو پی ده گن و دیارده کانی
 مینه یی و جوانیان زیاتر دهره وشته وه و وه کوو کانیوا ی به هار
 ده ته قینه وه، به ممش نه و کیژه به د به خت و بیکه سه ته واوی
 بهر پر سیار ټیبه کانی مالی پووریشی له نه ستو گرتبوو. بایه خی به
 پووری و ناموزا بچو که که ی شی ده دا که نه و کاته تازه ته مهنی
 حهوت سالان بوو. زور جاریش بو نه وهی په فتاره مندالیه کانی
 راست بکاته وه، لی شی ده دا، وه کوو چون دایک له کوپه که ی و
 خوشکی گه وره له برا بچو و که که ی ده دا. کاتیکیش ته مهنی
 گه یشته بیست و یه ک سالی و تهن دروستی پووریشی ږوژ له
 دوا ی ږوژ به ره و خه را پی ده چوو، نه ویش کوچی دوا یی کرد،
 ټیدی تنه ها کچه که و کوپه ناموزا که ی له مال ه وه پیکه وه مانه وه
 که نه و کاته ته مهنی گه یشتبووه چوارده سالان، بو نه ممش
 پیاو ما قولانی گونده که له مزگه وت کو بوونه وه، تا کوو
 چاره یه کی شیاو بو کچه که و کوپه ناموزا که ی بدوزنه وه.
 مه لای گوندی بهر له وانی تر هاته ناو قسانه وه و گوتی:

- ناموزا که ی له هه موو که سیک بوی له پیشته ره. جگه
 له وهش کوا گه نجی دیکه له گونده که ماوه، نه وانه ی ماویشن
 ږوژیک ده یانینین و مانگیک ون دهن.

یه کیکي دیکه یان گوتی:

- ئاخىر ئەوان چەندىن سالە ۋە كوو خوشك و برا پىكەۋە
لە يەك مالدە دەژىن.

مەلەي گوندى گوتى:

- مادام لە يەك مەمك شىريان نەخواردوۋە، مارەييان لە
يەكتى دىت.

جووتيارىكى دىكە بە سەرسوپمانەۋە پرسى:

- مامۇستا ۋەك جەنابت دەفەرموۋى، ئەي ئەگەر لە يەك
مەمك شىريان خواردىتتەۋە، ھاسەرگىريان ھەرام و نەشياو
دەيىت؟

مەلەي گوندى بە سەربادانى "بەلى" ۋە گوتى:

- ئەي چۆن! ئەو كاتە دەبنە خوشك و براى شىرى،
ئەمەش ھەرامە، پەنا بە خوا.

جووتيارە كە ئەم جارەيان بە دەبەنگىيەۋە پرسى:

- مامۇستا گيان، ۋەك دەلەين شەرم لە ئايندا نىيە، ئىي خۇ
ژنەكى مەن پۇژىك لە پۇژان يەك دلۇپە شىرى لە مەمكى
خۇي نەداۋەتە. مىندالە كانم، كىچ و كوپە كەم بە شىرى بىزەكان
گەۋرە كىرەۋە، ئايا دەكرى پىكەۋە ھاسەرگىرى بىكەن؟!

مەلەي گوندى چاۋەكانى ئەبلەق بوون و بە توۋرەيى و
ھەپەساۋىيەۋە گوتى:

- كىي و كىي ھاسەرگىرى بىكەن؟!

جووتيارە كە گوتى:

- كوپە كەم و كىچە كەم... ئىستىنا، مەبەستىم ئەۋەيە كاتىك
گەۋرە بوون؟!

- دهك خوا دهوامت نه دات، چوڼ له يه كترى ماره يان
ده كه يت هه ي...؟!

مه لاش هه ر نه سته غيرو للى بوو، كاتيك جووتياره كه به و
شيوه يه وه لامي دايه وه:

- ناخر ماموستا له يهك مه مك شيريان نه خوار دوتنه وه!

- كوره ناخر هه ردووكيان مندالى تون... هه ي!

جووتياره كه به رږدى و سوور بوونه وه گوتى:

- ناخر تو گوت نه گه ر پيكه وه له يهك مه مك شيريان...

مه لا قسه كه ي پي برى و گوتى:

- پيدهنك به پيدهنك! هه ي نه فره تى خوات لى بى.

هاوسه رگيرى منداله كات له يه كترى حه رامه حه رام، هه تا
نه گه ر له يهك مه مكيش شيريان نه خوار ديته وه. نه كه ي وا
بكه يت ها... كافر ده بى!

نيدى مه لا له به ر خويه وه هه ر پرته ويوللى بوو و به دهنكيكى
نزم گوتى:

- من پيم وايه مانه وه يان له يهك مال و به بى هاوسه رگيرى

كارىكى نه شياوه و حه رامه، نه خاسمه دواى نه وه ي پووريشيان
كوچى دوايى كرد و به جى هيشتن..

جووتياره كان له رږر ليوه وه و له به ر خويانه وه ده يانگوت:

- به لى به لى ماموستا، زيانيان پيكه وه به م شيوه يه

ناشايسته يه و شهرع ريگه ي پي نادات.

- كه واته ده بى له يه كترى يان ماره بكه ين، دواى نه وه ي

خه مى پرسه ي پووريان ده روه ويته وه. تا نه و كاته كچه كه ده به مه

ناو خټزانه که ی خوځم، نه بادا خوا له پوڅی قیامه تدا له سهر هم که مته رځه میهم سزام بدات، نه گهر خوانه خواسته شتیکی نه شیواو روو بدات.

جوو تیاره کان پټکه وه په زامه نندی خویان ده پرې و گوتیان:

- ده ست خوځ کاریکی ته و اووه. خوا بتیار ترې و بومانته بهیلت.

هر مانگیکی به سهر دا تیپه پرې و تینه په پرې، کچه که بینې نه و ناموزایه ی چهند سالیکه وه کوو مندا ل له به رده ستیدایه، ئیستا بو ته هاوسه ری و له سهر یه ک جیگه پټکه وه دهنوون و جووت دهن، بی نه وه ی به قسه یه کی خوځ و سهرنجر اکیشی هاوسه رانه کولی دلی دابمر کیتیت. بو یه نه ویش ئیستا ده یه وئ چیژ له میینه یی خو ی وه ربگریت و ناره زووه کانی خو ی تیر بکات. له گهل یه کټک له گه وره پیاوani نریکی مام جه مال، که خاوه ن مال و ده سه لاتیسه و خه لکیش هه زار حیسابی بو ده کهن. بو یه به نازی کچه جوو تیارانه وه که چو ن چاوبازئ له گهل کوراند ا ده کهن، گوتی: "نه گهر توانای نوشینی شیرینیت هه یه نه وه تانیتم له به رده متام. شیرینییه کی وات پی ده چیژم، با بزانی ن توانات چهنده!"

له و کاته ی که چایه که ی پټشکه شی کرد و دوو که وچکی گه وره ی شه کریشی بو تی کرد و به دوو چاوی دره وشاوه و چلیسه وه نه وه ی تیده گه یاند، که نه و پیاوه نییه بتوانیت شان له شانی میینه یی هم بدات، نه بوجگاره ش به تیروانی تیکی نالوشیانه وه چاوه کانی قووت دا و پی گوت: "ده یخومه وه نه گهر ژه هری ماری حهوت سه ریشته له جیاتی شه کر بو تی کردبم". وه ها خر و شابوو، له و کاته دا چاوی له سینگو به روکی

بړېبوو و نهم گورانيه‌ی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره حه‌سه‌ن زیره‌کی
وه‌بیر هاته‌وه که ده‌لن:

"شهرابی ده‌ستی دول‌بهر بڼ

ژه‌ری نه‌ژدیه‌ای حه‌وت سر بڼ

ده‌یخومه‌وه قه‌سدی سر بڼ".

نه‌یده‌زانی چی بکات و چوڼ نه‌و خرؤشانه چلیسیه‌ی خوی
لڼ به‌تال بکاته‌وه؟! له‌و کاته‌دا، هه‌ردوو پاسه‌وانه‌که‌یشی له‌گه‌ل
پاوی ژنه‌که سه‌رقالی گف‌تو‌گو بوون و هښ‌تا نا‌گای له‌ بلن‌سه‌ی
دل‌داری نیوان ژنه‌که‌ی و می‌وانه شه‌روال‌پسه‌که‌ی نه‌بوو. پیاله
چایه‌که‌ی به‌ به‌تالی دایه‌ ده‌ستی. نه‌م جار‌ه‌یان نیوه‌ی له‌ شه‌کر
کرده‌وه و دایه‌وه ده‌ستی، پیاوه‌که به‌ ده‌ست تاوان‌دنه‌وه‌ی
شه‌کره‌که وه‌پس و بیزار بوو، بویه به‌ که‌وچکی چایه‌که ده‌ستی
به‌ خواردنی شه‌کری ناو پیاله‌که کرد، تا‌کوو گه‌یان‌دیه
ژیره‌که‌ی. پاشان چایه‌که‌ی به‌ یه‌ک فې هه‌لق‌وړاند. کاتیک
نه‌بو‌جگاره له‌ گه‌ړاندنه‌وه‌ی پیاله‌که خوی گن‌خاند، وه‌ک نه‌وه‌ی
بیه‌وټ دوا‌ی گه‌ړی به‌که‌م پشوویه‌ک بدات، ژنه‌که کاتی زوړ
نه‌دایڼ. هه‌ستایه‌ سر پڼ و پیاله‌ی به‌تالی می‌وانه‌کانی کو کرده‌وه
و جار‌یکي تر پړی کردنه‌وه له‌ چای و پارچه‌ بچو‌وکی
قه‌ندیشی له‌ناو سینی‌ه‌که دانا. به‌لام سی‌به‌شی پیاله‌که‌ی دیکه‌ی پړ
کرد له‌ شه‌کر و که‌می‌ک چایشی به‌سه‌ریدا کرد، می‌رده
گه‌مژه‌که‌ی تی‌بینی پیاله‌ی پړ له‌ شه‌کری می‌وانه‌که‌ی نه‌کرد، خو
هه‌تا بشی‌بینت له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی تی‌نا‌گات. نه‌وه‌تا پیاوه‌که جار‌یکي
تر شه‌کره‌که به‌ که‌وچک ده‌خوات، به‌لام به‌رله‌وه‌ی شه‌کری ناو
پیاله‌که ته‌واو بکات، ده‌ستی بو در‌یژ‌کرد و له‌ به‌ران‌به‌ر ده‌سه‌لاتی
نه‌و جوانیه‌ی خوی به‌ده‌سته‌وه دا و گوتی:

- چایم بۆ به سەرداکە، حەزم لە شیرینیە و دەستم نایگانی!

سەرنجێکی ترسناکی پەر لە هەوێ سبازی مێنانە ی ئاراستە کرد، وەك ئەوێ پێی بلیت: "گەر وەكەت دۆراند... شیرینی بەرگە ناگریت". بە درێژایی دانێشتنە کە هەردووکیان بە سەرنجەکانیان راوی یەکتریان دەکرد، هەتا ماندوو بوون و شوو راکشا. لە شوێنی خۆی هەستا و کەرەستە ی چایە کە و قاپو قاپچاخە کانی کۆ کردەو، پێخەفی بۆ هێنان و ڕووی کردە ژوورە کە ی خۆی بۆ نووستن. ئەبوجگەر بە درێژی شوو خەو نەچوو و چاوە کانی، بیر کردنەو شە کە تی کردبوو. ئەویش بە هەمان شێو تووشی هەمان دەردی ئەو هاتبوو، بەرگە ی هەلچوونە کە ی ناخی خۆی نە دەگرت. شەوێکی سەخت و درێژی ئەوتویان بە ڕێ کرد کە هەرگیز پێشتر شەو ی وایان نەبینیوو. ئەبوجگەر ئارەزووی پەلاماردانی سەرنجێ کە ی دەکرد. پیاوێ کە یشی وە کوو سەگ دەربکات و بەو چلێسیە گرگرتووی ناخی ئەویش بسووتینت، تا کوو هەردووکیان لەناو دەچن و دەبنە خۆلەمێش. نیوێ شەو ڕابورد، کەچی هێشتا خەو پە ی بە پێلۆه کانی نەبردوو، کاتێک هەستی بە شە کە تی کرد، هەوری سوو کە خەوێک بە سەریدا تێپەری، هاتە خەونی، سەیری دەکرد و ئەویش بە بزە کانی وەلامی دەدا یەو. کاتێک هەولی گرتنی دەدا، ئەو هاواری بۆ مێردە کە ی دەکرد، کە ڕینگە ی لێ بگریت، بەلام پیاوێ کە ی هیچ گوێی بە هاواری ئەو نە دەدا و ڕینگە ی لەویش نە دەگرت، بەلکوو پستی تی دەکرد و ڕووی لەو دەشتو دەرە دەکرد بۆ لەوێ راندنی ئازە لە کانی. ئیدی ئەبوجگەر پەلاماری دەدا و ئارەزوو چلێسیە کانی دەخروشا، باوێشی پێدا دەکرد و هەردووکیان لە سەر زەوی دەگەوزین.

به لّام خوی له دهستی راده پسکاند و پیی ده گوت: "نه که ی
 نهوم له گه لدا بکهیت! من وا هرزان به ها نیم!"

نه بوجگاره له خهونه سووکه که ی به ئاگا هات و له سهر
 جیگه که ی نه مدیو و نهودیوی ده کرد، ئینجا جگهره یه کی
 داگیرساند و هه تا گه یشته قونکه که ی دهستی لی به رنه دا، له
 داخان هه مووی کیشا و هه ر به ئاگری جگهره که ی،
 جگهره یه کی دیکه ی داگیرساند، له دوا ی چهند کاتزمیریکي
 خه وزپان، خه و بریدیوه، تا کوو سبه یی زوو له گه ل
 پاسه وانه کانی له خه و هه ستیت، تا کوو خویان به کردنه وه ی
 ئاگری سۆبه که سه رقال بکه ن، جاریکي دیکه وه کوو شه وی
 پیشوو دانیشه وه. خواردنی به یانیان له ناو سینه کی گه وره دانا،
 ماست و مره با و په نیری سپی و نانی تیریش. ژنه که پیاله
 چایه کی دایه دهستی و به زه رده خه نه یه کی. نه هریمه نانه وه
 چرپاندیه گوئیوه و سهرنجی بریووه چاوه کانی که له نه نجامی
 خه وزپاندا سوو هه لگه رابوون:

- نه ری باش نووستی؟!

نه بوجگاره وه لامی نه دایه وه، به لّام هه ناسه یه کی قوولی
 هه لکیشا و هالاوی ناخی به ئاشکرا له ده میه وه به ئاسمانی
 ژووره که دا په رشوبلاو ده بووه وه. سهرنجیکي بیمنه تانه ی بریه
 چاوه کانی.

دوا ی نه وه ی له خواردنی نانی به یانی ته واو بوون،
 نه بوجگاره فه رمانی به یه کیک له پاسه وانه کانی کرد، بچیت و به
 هه موو پیاهه کانی رابگه یه نیت که له گونده که دا دابه ش بوو بوون
 دوا ی کاتزمیریک لای مزگه وتی گوند کۆ بینه وه. ثم فه رمانه ی
 ده ریکرد بۆ نمایشکردنی هیز و ده سه لات ی خوی بوو، تا کوو

خانه خوږه کي هه ست به ده سه لاتي بکات، که له ښه پرتدا له گڼل هره يه کيک له ننداماني دهسته کي له يه ک ناست و پله وپايه دا نه بوون. به ووي کهس تواناي په تکر د نه ووي فهرمانه کاني نه بوو، له سره ئو ویش پټويسته به باشي ئه مه بزائيت. هره که پاسه وانه کي ده رچوو، ئاوړي له خانه خوږه نه وچه وانه کي دايه وه و پرسياړي ئه ووي لي کرد ئايا هيچ جگه ريه کي پټيه، خانه خوږه کي شې کيسه يه ک تووتني دايه ده ستی، که چي ئه بوجگاره گوته:

- ئه تووتنه خه راپه! من پرسياړي ئه ووم لي کردی ئايا جگاره ي پاکه ت هه يه؟

هه رزه کاره نه وچه وانه که له ژير لټوه وه گوته:

- من جگاره ي پاکه ت ناکيشم، چونکه گرانه.

ئه بوجگاره به سهربادانه وه ولامی دايه وه:

- له دوکاني گونده که پاکه ت هه يه، ده چي دوو پاکه ت به نيت يه کيان بو من و ئه ووي دیکه ش بو خوت؟!

به په له بره پاره يه کي له گيرفاني ده رکرد و دايه ده ستی، گه نجه هه رزه کاره که ش يه کسر هه ستا و پټلاوه کاني کرده پټي و پرووي له دوکاني گونده که کرد، تا کوو دوو پاکه ت جگاره بکړت، هيشتا نيو خوله ک له ده رچووني ميړده کي تينه به پريوو، به گوته پاسه وانه که يدا چرپاند و پټي گوته: "له بهر ده رگا رپاوه سته مه هيله هيچ که سيک لي مان بيته ژووره وه، نه خاسمه پياوه کي، هه تا خوم ديمه ده ره وه!"

ژنه که له فته ي حه رامزاده يي ئه بوجگاره ټيگه يشت، تووشي دل هراوکي و شله ژان هات، له ترسان دل ه کوته ي بوو، له

هه لڅوونیکي سهردا بوو، به چاوه کانی چاودیری ده کرد و په ننگی هه لږ پکابوو. ترسی لږ نښت، وهك نه وهی نه و ژنه که ی دویتنی شه و نه بیټ که ناگری چلیسی و هه وه سبازی خرؤشاندهووی، بویه هه ستایه سهر پښ و یه کسهر بجیته دهره وه، ژنه که بیري له سزای گالته که ی نه کرده وه، تا نه و کاته ی کار له کار تراز، ئیدی نه بوجگاره له شویتنی خوی قه له مبارزیکي دا و پښگه ی دهرچوونی لږ گرت، به نیمچه چرپه یه که وه پښی گوت:

- چیت دهوئ؟! نوو خوا نه وه م له گه لدا مه که، تکایه پښگه م بده با برؤم، ئیستا پیاوه که م دیته وه.

وه لږ نه بوجگاره به وپه پری هنزییه وه خوی پښه نابوو و له سهر زهوی درړزی کرد. نهویش هیچ بهرگریه کی نه کرد، هه تا پښگه ی هه لمالینی جلوه بهرگه په ننگاوپه ننگه کانیشی لږ نه گرت، وپرای پارانه وه کانی لږی که وازی لږی بهیټیت. له چرکه ساتیکدا دهرپښ و شهروالی هردووکیان هه تا خوار چؤکیان هاته خواره وه، ئینجا به وپه پری چلیسی و خرؤشانه وه خوی پښه نووساند، وای لږی کرد چتر نه پارپته وه و بیده ننگ بیټ، نهویش نارزه زوویه کی بیټه ندازه ی هه بوو، له نیوان په تکرده وه و نوشینی چیردا لاقه کانی بؤ کرده وه، تاکوو نه و باشتر بتوانیت کاری خوی بکات و گری ناخی بکوژیتته وه، نیو خوله کیشی نه خایاند، هه تا له تاو نه و چیر و تزهووه ی سهرتا پای جهسته ی ته نیووه وه که و تبهووه هاتوهاواریکی سهر، به لام نه و له و چرکه ساته دا له تینویتی بیټه شیدا ده ژیا. وای هه ست کرد شتیک له ناخیدا وردوخاش بوو، شکانیکي وا که هیچ شتیک چاکی نه کاته وه. وهك نه وهی یه کیک گه مه ی به ته قه مه نییه کی مه ترسیدار کردیت و چاوه پروانی ته قینه وهی به و کتوپری و توندوتیژی و دژواریه نه بوویت. بؤ ساتیک به ترس و

حه‌په‌سانه‌وه دۆش داما و سه‌یری پوخساری شی‌واوی خۆی و
 مستی ده‌کرد که چۆن ته‌قینه‌وه که په‌راندوو‌یه‌تی. چ
 چرکه‌ساتیکی گالته‌جارییه‌یه به‌ مرۆڤدا تیپه‌ر ده‌بیټ و
 نه‌نجامه‌که‌ی زۆر خه‌راپ ده‌بیټ و ژیا‌نی سه‌ره‌وژیر ده‌کات؟!
 ړیک ته‌وه‌ی به‌سه‌ردا هات، زۆر هه‌ستی به‌ په‌شیمانی و
 شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، هی‌وا‌ی ته‌وه‌ی ده‌خواست که میلی کاتزمیر
 به‌ره‌و دوا بگه‌رپته‌وه، ته‌و کاته‌ بیرى ده‌کرده‌وه و خۆی تووشی
 نهم بی‌تاپرووی و سووکایه‌تی و خۆه‌رزانه‌فرۆشییه نه‌ده‌کرد.
 پیا‌وه‌که به‌ پتیه‌ وه‌ستا و شه‌رواله‌که‌ی کرده‌ پت و خۆی ړیک
 خسته‌وه، که‌چی ته‌و به‌ پاکشا‌وی له‌سه‌ر زه‌وی و به‌ لاق
 کراوه‌یی مایه‌وه، له‌ شویتى خۆیدا مردووناسا پاکشا‌بوو و
 چاوه‌کانی کرابوونه‌وه، ته‌نانه‌ت مرۆڤ وای هه‌ست ده‌کرد که
 ئیدی ته‌و مردووه و گیانی له‌ده‌ست داوه. به‌لام دوا‌ی ته‌وه‌ی
 پیا‌وه‌که له‌ ژووره‌که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه، ته‌ویش له‌ ناکاو هه‌ستایه
 سه‌ر پت و به‌ خیرایی ده‌ستی به‌ ړیک‌خسته‌وه‌ی جلوه‌به‌رگه‌کانی
 خۆی کرده‌وه، خوله‌کینک به‌سه‌ر ده‌رچوونی ته‌بوجگاره‌دا
 تینه‌په‌پی‌وو، می‌رده‌که‌ی خۆی به‌ ژووردا کرد. ته‌و به‌ خه‌مباری
 و سه‌رشۆرپیه‌وه دانیشتبوو، خه‌م و ناسۆر ناخیان پر کردبوو.
 پیا‌وه‌که‌ی یه‌ک وشه‌ی له‌گه‌ل نه‌گوت. به‌لکسو له‌ به‌رده‌م
 ده‌رگا‌که‌ پیا‌وه‌ستا و ړپى پروناکی له‌ ژووره‌که‌ گرتبوو، ئیدی
 به‌ بی‌زاری له‌ خۆی و له‌ پیا‌وه‌که‌یشی هه‌ستایه‌ سه‌ر پت و پالینکی
 به‌ می‌رده‌که‌یه‌وه نا، له‌ به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌ لای دا و چووه‌ ده‌ره‌وه.
 ئیدی له‌و کاته‌وه ته‌بوجگاره‌ بووه‌ می‌وانیکی به‌رده‌وامی ته‌و
 خیزانه‌ به‌دبه‌خته و نه‌ده‌چووه‌ هیچ مالیکی دیکه. ژنه‌که‌ش له‌سه‌ر
 ته‌و کاره‌ی راهات و خووی پتیه‌ گرت، زه‌بروزه‌نگ و
 سه‌رزه‌نشتی خۆی که‌متر بوو له‌و قسه‌وقسه‌لۆک و
 سووکایه‌تیانه‌ی که‌ خه‌لکی پی‌سانه‌وه ده‌کرد. ئیدی بووه

میوژە خوۆشە ی بن ددانی خەلکی ناوایی و گوندنشینان، هەموویان بە گویی یە کتیریان دەچاند و باسی ئەو ئاڤووچوونەیان دەکرد، بەلام لە ترسی توورپەیی ئەبوجگارە نەیان دەوێرا بە ئاشکرا ئەو بەلێن، بۆیە رقی خوێان بەسەر ئەو ژنەدا دەباراند، بەو هی ژنیکی سووک و خەراپە و پێگەیان بە کچ و ژنەکانیان نەدەدا لێی نزیك بەکەونەو و هاوپیەتی و مامەلەیشی لەگەڵدا بکەن، نەبادا ئەوانیش وەکوو خۆی تووشی لادان بکات، هەتا ناوبانگی خەراپی بە گوندەکانی دیکەشدا بڵاو بوووە، ئاخەر دەمیکە گوتوویانە: "قەسە کەوتە زاری، دەکەوتە شاری".

به شى نۆپەم

له پۇست، زۆر ئەستەم بوو دكتۆره كه چاره سەرى بىرىنه
 قوول و هەستيارە كان بىكات، بۆيە دۆخە كه واى له ئىبراھىم و
 رەحمان دەخواست سەبەينى له گەل مامۇستا عومەر پوو له
 "ناوزەنگ" بىكەن كه دەكه ویتە سەر سنوورى ئىران، چونكه
 لەوئى دوو دكتۆرى تەمەن چىل سالان و نۆپىنگە يەك و
 دەرمانخانە يەككى هەزارانە شىيان دامەزراندوو، لەوئى ئەوپەرى
 تواناى خۆيان تەرخان كردوو بۆ پىشكەشكردنى خزمەتگوزارى
 بۆ ئەوانەى نەخۆش و زامدارن و پىويستىيان بە چاودىرى
 تايبەت هەيە. ئەم رىنگە يەش لىرەو تە ئەوئى نزىكەى سى پۇزە
 رىنگەى پىادە يە. لەو نۆپەندە شىدا هەر دەيىت بەناو تۆرلىك مۆلگە
 و رەبايەى سەربازىدا تىببە پەن كه نزىكەى چوار كاترۆمىر رىنگە
 دەيىت، ئەو هەش دەيىت ئەو كاتە بىي كه مانگ خۆى له پشت
 شاخە كان دەشارىتەو، بۆ ئەو هەى ئەمان خۆيان له تارىكايى زياتر
 پەنا بدەن و شەو بىكەنە قەلاى مىردان. بۆيە دەبىي پىشپەركى
 لە گەل دەر كەوتنى مانگدا بىكەن، خۆ ئەگەر مانگ بە سەرياندا
 زال بوو و خۆى گەيانە ئاسمان، بەرلەو هەى ئەمان ئەو ناوچە
 ترسانا كە تىببە پەتن كه مۆلگە سەربازىيە كانى دوژمن بە سەرياندا
 زالە، ئەو كاتە حالىيان خەراپ و تووشى دۆخىكى مەترسیدار
 دەبن و لەوانە شە هەر بە سەلامەتیش دەربازيان نەيىت، بۆيە
 لە گەل خۆياندا هیتىر ئىكشيان برد، تاكوو له رىنگە يارمەتییان
 بدات و بە خىرايى برۆن و ئەگەر بە كىكشيان تواناى پىكردن
 ئەما، ئەوا سواری سەر پىشتى ولاخە كە بىي.

دواى نيوه پړو گه يشته گونديك ده بوو هه تا دونيا تاريك
 داده هات له وى بمينه وه، له و كاته دا خه لكى گونده كه
 ئاههنگيكي هاوسه رگيري هه ژارانه يان بو يه كيكي له پړوله كانيان
 ساز دابوو. دوو بهر خيشيان كوشتبو وه و له سر ئاوازي ده وول
 و زورپاڼه كيش به جوړه ها شتو هه لده په پرين و شايان ده كرد،
 سه رچوپى كيته كه له هه مووان زياتر جوښى سهندبوو و به
 ده ستى راستى ده ستره كهى باده دا و يه ك دوو گريشى لي دابوو،
 تاكوو باش بخولته وه و له گه ل ئاوازي ده وول و زورپاڼه كه به
 ئاسماندا باى دده. ئه مهش جوښو خرؤشيكى سه يري به
 زه ماوه نده كه به خشيوو، جارى وا هه بوو سه رچوپى كيش
 ده ستى پريزه كهى به رده دا و به تاقي تنها و به شايى و سه ماوه
 تا ناوه راستى گورپه پانى ئاههنگه كه ده پويشت و زياتر جوښى
 ده سهند، جوان ترش شانى ده جوولاند و هه لده په پرى و خوى
 بهرزوزم ده كرده وه، جارى واش هه بوو هيندهى نده ما له سر
 زه وى دابنيشيت و هه لده ستايه وه و قاچه كانى له گه ل ترپه و
 ئاوازي زورپا و ده وول كه دا ئه ملا و ئه ولاى ده كرد، ده سرؤكهى
 ده ستيشى له بادان نده كه وت. پاشان جاريكى تر ده گه پايه وه
 لاي هاوپړيكانى و به شان هه لته كاندن و خوبادانه وه سه رچوپى
 وهرده گرتوه.

زاوا له تهمه نى بيست و جهوت سالاندا بوو. له شولاريكى
 باريك و پړك، به به رده وامى ده خنايه وه و بزى له سر ليوان
 ده بارى. چاوه كانى هه لوه دا بوون، وات هه ست ده كرد
 ده وروبه رى خوى نابيت. هه نديكيان پيده كه نين و باسى
 هه نديك شتيان بو ده كرد، ئه ويش شهرم دايد هه گرت، ئيدى
 قاقاي پتره كهى بهرز ده بو وه. ئينجا ده ستيان پاده كيشا و له گه ل
 خوياندا په لكيشى ناو شايه كه يان ده كرد. يه كيكي ده چووه

بېناليه وه و ئه ویش به پتی ئاوازی زورناکه هه لده پیری و شایی ده کرد، ئیدی زاواش پیته کانی به شیوه ی هه پمه کی به زه ویدا ده دا، وهك ئه وه ی له ژبانیدا هه لپه پکی نی نه کردیست، ئهم جوولانه شی قاقای پیکه نی پیته که ی زیاتر ده کرد، ئیدی خوی له ناو شایی ده دزییه وه و ده گه رایه وه شویتی خوی و بزه یه کی گهرمی بۆ ده کردن. به مەش وازیان لی ده هینا و چیتر تهنگه تاو و بیزاریان نه ده کرد.

بوو کیش له گوندیکی دیکه وه ده هات، به یانییه که ی به سه ر پشتی ولاخیکه وه هینابوویان. دوا ی ئه وه ی پشوویه کی باشی دابوو، ژنه کان ده ستیان به پازاندنه وه ی کردبوو. گهرماویان بۆ کردبوو و جۆره ها بۆنی خۆشیان لی دابوو، به شایی و سه ما و گۆرانی و هه لپه پکی وه جلوه رگی بوو کیشیان له بهر کردبوو و تاراشیان به سه ر سه ریدا دابوو، گۆرانی تایه تی بوو کانه یان بۆ ده گوت:

بوو کانه بوو کانه بوو کی

بوو کیمه زۆر جوانه بوو کی

بوو کمان هینا له دووره وه

به (کیش) ی زه رد و سووره وه

کیشی په نگاوپهنگی سه ری

که وای خامهك وا له به ری

بوو کیمه زۆر جوانه بوو کی.

کاتی بردنیشی بۆ لای زاوا، سواری ولاخه که یان کرده وه و یه کیک سه ری ولاخه که ی راده کیشا، ئه وانی تریش له جواره وری چه پله یان ده کوتی و بوو کانه بوو کانه یان بۆ

ده گوت، تاكوو گه يانديانه ده ستي زاوا، كه نه وېش به كوپرو كالان و گه نجان ده وړه درابوو، ئيدى دؤخه كه زياتر ده خرؤشا و هه موويان به دوايانه وه بهر وه هيلانه ي هاوسه رگيريان به پريان ده كزدن كه تاييدا به ستيه وه و ژيانكي نوئ ده ست پي بكن.

زاوا ده رگاي له دواي خويانه وه داخست، به مېش بوو كي شلؤا و به تيله ي چاوي و له ژير تاراكه يه وه سهرنجي زاواي ده دا.

له ده ره وهش ده هؤل و زورپا كه له به زمي خويان نه ده كه وتن. مامؤستا عومهر له گهل هه نديك له لاوه كان له گفتوگؤدا بوو. ئيبراهيمش به پتي تواناي خوي به شداري گفتوگؤكاني ده كردن. چونكه كه ميك به زماي كوردى قسه ي ده كرد و جار جارهش نه و په رؤيه ي كه چاوي پي به ستابوو پيك ده خسته وه كه ده خزي و ده چوو ه سهر چاوه كه ي ديكه ي. به لام په حمان له گه ليان راوه ستابوو هه ولى ده دا ليان تتيگات. ئامازهيان به وه ده كرد كه زاوا كه سيكي نامؤيه له گونده كه و راستيه كه ي نه و خه لكى شاره، هه لسو كه وته كاني شيتؤكانه، يان نيوه شيتانه يه، به زؤري باسي هه نديك شت ده كات كه نه وان لي تتيگاهن. ده يانگوت نه و به شه قامه كاني شاره كه ي خويدا سوو راوه ته وه و جنيوي به ده سلات داوه، كه سو كاريشي بردو ويانه ته شيتخانه. به لام به هؤيه كه له هؤيه كانه وه له وئ دهر يان كر دووه. هه نديكي ديكه شيان ده لين له نه خو شخانه پاي كر دووه. هه نديكي ديكه ش ده يانگوت، گوايه هاتوه بو سهر داني پيره ئتيك بي نه وه ي هؤ كاري سهر دانه كه يشي بزنان، ئيدى لاي ماوه ته وه و له له وه رانندن و به ختو كردني مالات و چاندي زه وييه بچو كه كه يدا يارمه تي داوه. نه وه شيان ده گوت:

گوايه پيره ژنه كه خزميكي دووړي بووه و كاتي. خوښي هر
خوۍ مامانيشي بووه و ههمان پيره ژنيس ههولي بؤى داوه تاكوو
نهم كچهى بؤ بهيتت. كچه كesh كهس پتي پازى نه بووه و
نه يهيناوه، تنها نهم شيتو كه به نه ييت. له بهر نه وهى ناوبانگي
خيزانه كهيان به هوۍ خوشكيكي جمكي زړاوه و له كه دار بووه.
پاشان ده يانگوت كه پيره ژنه كه نه خوش بووه و له مردن نزيك
بووه ته وه، سوور بووه له سهر نه وهى بهر له وهى بمریت نهم
هاوسه رگيري به پښ بخت، كه سيكيشي نه بووه بايه خي پي بدات
و نه و ناواته به خيراى بهيتته دى و تيستا خوښي له مالي
مه لای گوندييه و له وى له لايه ن ژنه كانيه وه چاودېرى و
سهر بهر شتي ده كړئ. نه و شيان ده گوت گوايه پيره ژنه كه
وهسيه تى كړدووه هه رچى مولك و مالي هه به بؤ نهم بووك و
زاوا سته مليكراوه بيت سوك نه وهى نه و بهو جوړه ناوى ده بردن-
تاكوو بهو مولك و ماله ده ست به ژيان بكه ن، كه برتي بوو له
چهند سهر بزنيك و خانووه كهى و پارچه زهويه بچووه كهى.

په حمان تواناي زانين و تيگه يشتنى نهم هه موو قسه بهى
نه بوو، بهلكوو ههر نه يده زاننى باسى چى و كيش ده كهن، چونكه
نه و نه ده قسه كانيان په رشوبلاو و پچر پچر بوو، هيچ هه ستي لى
پانه ده گرتن. زياتر يش به هوۍ نه وهى گوندن شينه كان ناوه ناوه
ده هاتن و ته و قه و ده ستخو شيان له ده سته كهى روست ده كړد و
سهر سامي خوځيان پتيان پاده گه ياند بؤ نه و پو به پو بوونه وهى
دژى ده سولات ده يكه ن. به كيك له و كه سانهى ده ستخو شى لى
كردن نه و گه نجه بوو كه ميوانداري په حمانى كړد له مالي
خوۍ، پيش نه وهى چالاكيه كه نه نجام بده ن. به مەش خوشكه
جوانه كهى وهير هاته وه كه واى لى كړد زياتر له جار ان دلى
بكه و يته كوته كوت. بؤيه نه و نه ده بيناييهى مابووى بؤ سهر نوجدان

و گه پان به دواى ټو كچه دا له ناو ټاپورای كچه گه لى ټاوايى
خسته كار، كه له وى كؤ بو بونونه وه. زورى حهز ده كرد به
دزيه وه سهرنجيكي ټاراسته بكات، له دلى خويدا بيري
ده كرده وه: "به دليايه وه ټو شوخه شاياني ژياني ټيره نيه، ټاخر
چون دهيت ټو نازداره له دووره پريزي و ناوچه شاخاوييه دا
بزييت، ټاخر جوانيكي وا دهبي يه كيكي بي له ټهستيره كاني
هوليود، جگه له نواندنې چيرؤكي خوشه ويستي پومانسيانه،
هيچ پوليكي ديكه نه گيريت، هيچ كه سيكيش له بهرانبهري
نه وه ستيت، جگه له كوره ټهستيره يه كي كه شخه، جوانترين
وشه دلداری و خوشترينيان به گويدا بدات."

له ناو ټو هه موو ههراوزه نا و ټاپورا زوره و به و چاوه كز و
فوتاو و كوله وه له بيني كچه كه، بهخت ياوهري نه بوو،
كاتيكيش ناوميد بوو، له بهر خويه وه گوتي: "هه دهيت له
گونه كه خوي مابته وه. پنگا كه دووره و شاياني ټوه نيه له
پتاوي زه ماوه نديكي وا ټو هه موو پنگايه بپريت."

ژووري بووك و زاوا شيوه ي هه ژووريكي ماله
شاخاوييه كان بوو. له وى يه كيكي به تهاوي بوي ساز و ټاماده
كرد بوون. زه ويه كه ي به مافووريكي خاوين داپوشرابوو.
پنخه فه كه يان له گوشه يه كدا به نهرمونياني پاخرابوو. سهرينيكي
دريزي دوو كه سي و يه كي ليفه ي گورهش بو ههردووكيان،
زوپا دارينه كه شيان ټيله ي ټاگري ده هات له دارانه ي له تنيشتي
و نزيك ديواره كه وه له سه ر يه كتری كه له كه و پريز كرابوون،
داري به پروو، به شي گهرمكر دنه وه ي دوو پوزي په به قى يه كه له
دواى يه كي ده كردن.

بووكي له ژووره وه دوو ههنگاوي ناو له شوي خوي په ق
پاوه ستا و جووله ي نه كرد، پروي له ديوار و پشتيشي تيشكيكي

کزی فانوسکی پهنگ هه لېزې کاو که له بنمیچی ژووره که وه شور کرابووه وه و تنها بستک له سهر سهریه وه بوو، پوونا کایې پې ده به خشی.

دهنگی زوورپنا و ههراوزه نایه که له دهره وه گوئی که پ ده کرد، گرمی دهو له که وه کوو هه ووره تریشقه به ناخیدا پو ده چوو، ته وای جهسته ی دهله زری و پاده چله کی و ترس دایده گرت. ئه مه چاره نووسییه، چوڼ پووبه پروی ده بیته وه؟ درنده کان به ده وریدا سه ما ده کهن. گورگه کان خویان بو مه لاس داوه و مره مریانه. ئیدی ئه مه جیهانی تازه ی ئه وه. تو بلنی هه موو خه لکی به و جوړه بژین؟ ئایا له پشت ئه و شاخه بهرز و دوورودرېزه بیکوتایانه وه ژبانیکي دیکه ی جیاواز له ژبانه هه یه؟

کاتیک ههستی به دهستی درنده شیتو که که کرد له سهر شانیته، سهرتپای جهسته ی که و ته له رزین. به ترسه وه کشایه دواوه و خو ی له گوشه یه کی ژووره که و دوور له جینگه نر مونیانه که ی نووستنی بووک و زاوایی گرمو له کرد. هیوای مردنی ده خواست. بویری ته ماشا کردن و سهرنجدانی نه بوو. جا بوچی ته ماشای بکات؟! چی تیدا به دی ده کات، جگه له شه پ و توقاندن؟! ئیستا ئیدی ئه م مولکی ئه وه. ژبان ملکه چبوونی بو ئه و به سهردا سه پاندووه. ئاوا فیران کردووه. وای ههست ده کرد که که سیکي که م و دزیو و بیژراوه، ته نها میتشیکي به ندکراوی توپړکی جالجالو که یه و به ده وریدا دیت و ده چیت، ده به وئ شیله ی ژبانی بمژیت، تا وشک ده بیټ و تیک ده شکیت. درنده که لئی نزیك که و ته وه، بینی هه لده له رزیت، به ئاسپایی و سوزه وه دهستی بو درېژ کرد، سهری راوه شانند، پاشان پايکشا و له سهر جینگه ی خه و تنه که داینشانند، که چه که گوشه گیر و

دووره پهریز بوو، خه ریکه زاخی ئه وه نه کات سه رنجی
پوخساری بدات.

به دهنگیکي ناسک و سازگار وه چاندييه بناگوټيه وه:

- ليم مه ترسه، من هه رگيز به و جوړه نيم که تو خه يالی
بو ده که یت. دلیم خه ریکه بوټ له تله ت ده یت. به ترس و
وريایه کی زوره وه سه ری هه لپری، پوخساریکی هه لپزکاوی
ینی بوټی ده خنایه وه، له شوخو شهنگی به دهر نه بوو، له
چاوه کانیدا ترس و شه ریمیکي وا به دی ده کرا، مروټ به زه یی
پیدا ده هاته وه.

کچه که به دهنگیکي تیکشکاوه وه گوټی:

- ناخر ئه وان چاوه پروانن.

به چه وه گوټی:

- وازيان لئ بینه... نغروی دوزه خ و به نه فره ت بن.

چه قویه کی بچوو کی له گیرفانی دهره یتا، کچه که راجله کی
و هه ناسه یه کی هه لکیشا، ئه و هه نگاوټک کشایه دواوه، مه چه کی
هه لکرد و له چاو تروو کانیکدا به نوو کی چه قوکه ی که میټک
پستی مه چه کی خوټی بری، دلټپه خوټه کان به هیواشی له
برینه که وه ده هاته دهره وه، ئه و دلټپه خوټانه ی به نه بوونیان له
شه وی بووک و زاوایدا سه دان بوو کی خه لټانی خوټن و باوان و
که سوکاریشیان تووشی ئا پرووتکان و پيسوایی ناو کوټمه لگه
کردووه، وای له و دلټپه خوټانه له و کاته دا چ به هابه کیان هه یه.
به ده سته سه ره که ی خوټه که ی سه رییه وه و به دهنگیکي نزمه وه
گوټی:

- نه مه به لگه ی پاکیزه یته. مه ترسی ده ست لئ ناده م هه تا

به ته‌واوی لیم دلنیا نه‌ییت و خۆت ئاره‌زوو نه‌که‌ییت و ره‌زامه‌ندی ده‌رنه‌بریت.

باش که‌مێک پێده‌نگی، هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و پووی کرده‌ ده‌رگا‌که و که‌مێکی کرده‌وه. ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی که به‌ خوێنه‌وه بوو درێژ کرد. ئهم نه‌ریته‌ لێره‌ باو نه‌بوو، به‌لام زۆر پێویست بوو پاکیزه‌یی ئهم کچه‌ به‌ تایه‌تی به‌سه‌لمێندری‌ت. یه‌ کێک له‌ ئه‌ندامانی خه‌زانه‌که‌ی به‌وپه‌ری بی ئارامی و دوودلیه‌کی زۆره‌وه له‌ چاوه‌پوانیدا بوو، ده‌سته‌سه‌ره‌ خوێناوییه‌که‌ی وه‌رگرت و به‌ شانازییه‌وه به‌رزی کرده‌وه و پێشانی هه‌مووانی دا و هه‌مووان به‌ پاکیزه‌یه‌که‌ی دلخۆش بوون. پیره‌ژنه‌کانیش ده‌سته‌سه‌ره‌که‌یان له‌ ده‌ستی وه‌رگرت و پیرۆزباییان لێی کرد. به‌مه‌ش جۆشوخرۆشی نه‌وانه‌ی هه‌یشتا له‌ گه‌رمه‌ی هه‌له‌په‌رکی‌دا‌بوون و ده‌هۆل و زوهرناکه‌ش هه‌یشتا ده‌یژهنی و ده‌یکوتی، زیاتر جۆشی سه‌ند، له‌سه‌ر ئهم شایي و هه‌له‌په‌رکێیه‌ی خۆیان به‌رده‌وام بوون هه‌تا شه‌که‌ت و ماندوو بوون.

ئینجا کاتی نانخواردن هات و وازیان له‌ شایي و هه‌له‌په‌رکێ هه‌نا و له‌ چاوه‌پوانی هاتنی گۆشت و پلاودا بوون، له‌ شوپێتکی فراوان کۆ بوونه‌وه. یه‌که‌ یه‌ک و دوو دوو پێکه‌وه له‌ ده‌وری شله و پلاوساوه‌ریکی سه‌ر به‌ گۆشتی به‌تام ده‌ستیان به‌ نانخواردن کرد. تۆ وه‌ره‌ ئه‌وه‌نده‌ برسیت پێت و ئه‌و خواردنه‌ خۆشه‌ش پێته‌ به‌رده‌ستت، ده‌بێ چ تاموچێژکی هه‌ییت، ئیدی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه به‌وپه‌ری خۆشی و شوخییه‌وه ده‌ستیان به‌ نانخواردن کرد، وه‌که‌ ئه‌وه‌ی له‌ پێشپه‌رکی‌دا بن. ئهم خواردنه‌ به‌ تایه‌تی بو پێشمه‌رگه‌کانی رۆست هه‌یز و وزه‌ ده‌به‌خشیت و هه‌نده‌ریکی باش ده‌ییت بو تێه‌په‌وون به‌ناو توپری مۆلگه‌ و په‌بایه‌کانی دوژمن، چونکه‌ ئهم خواردنه‌ باشه‌ وزه‌یان پێ ده‌به‌خشیت و

وایان لى ده کات به بى ناسته ننگینکى ئه وتۆ پینگاکه بېرن. تا ئه کاته گوندنشینه کان نه یانده زانى ئاراسته ی ئه وان به ره و کوپیه. هر که تاریکایش داهات، ههرسیکیان به ناو کیلگه و دۆله کانداهه پیه یان لى کرد و بۆی دهرچوون، ئه و هیستره شیان به دواى خویناندا راده کیشا که کهلوپهل و خواردن و چای و ئه و پیداویتسیانه ی له گه شتیکى وادا پتویست بوو بۆیان له سهر پشٹی شه تهك دابوو.

پۆیشتنه که یان زۆر ئاسانتر ده بوو، ئه گهر هیستره که یان پى نه بووايه. چونکه هه ندیک جار هیواش ده پۆیشت و پرای ئه و هه وله ی له گه لى ده یاندا بۆ ئه وه ی خیرا بېروات، وهك ئه وه ی به نه قه ست وا بکات، نه خاسمه له و شویتانه ی که پتویستی به ناگایی و جووله و چالاکیه کی زۆر ده کرد، به لام دوا جار توانییان له نیوان مۆلگه و په بایه کانی دوژمن به سه لامه تی تپه پهن به رله وه ی مانگ به ری ئاسمانیان لى بگریت و به پووناکیه که ی ئاشکرایان بکات.

له کاتی کازپوه دا ئه وان ته واوی ناوچه که یان له پشٹی خوینانه وه جى هیشتبوو، بزنه پى و دۆله قووله کان قووتی دابوون، و پرای ئه و خواردنه نایاب و چه وره، که چی ماندویتی شه که تی کردبوون و له په لوپۆی خستبوون، سه رتاپای جهسته یان شه لالی ئاره ق بوو، بېاریان دا له یه کیك له ئه شکه وته بچوکه کانی ناو دار و درهخت و تاشه بهرده کان که مه پشویهك بدهن.

هیستره که یان له ناو پووشوپه لاش بهسته وه و چه ند باوشه پووشوپه لاشیکى دیکه شیان بۆی هینا، تا کوو به ته واوی تیر بخوات و له و پینگه به ی ماویانه ئه زیه تیان نه دات. ئینجا ده ستیان به کوکردنه وه ی چله دارى وشك کرد، بۆ ئه وه ی دووکه لى

ناگره که سهرنجی دوزمن پانه کیشیت و کوپتیره کان
دوخه که یان لی تیک نهدن و شویتیان پین نوزانن و بکهونه ناو
گیژاویکی چاوه پوانته کراوه وه.

ناگریکی پشمه رگانه یان کرده وه، هندیك به پرووی ژیر
داره کانیاں کو کرده وه و له سهر به ردیکی تهختی ناو پشکوکان
دایاننان، به چیلکه داریک هه لگنر و وه رگپریان ده کردن، ههر که
یه کیکیان ده برژا، ده تهقی و ته په یه کی لپوه ده هات و موژده ی
برژانی پاده گه یاند. قوریه چایه کهش وه کوو نهریتی ئاسایی
خویان له سهر پشکوکان قولپی ده دا، چای له ژیاننی ئه واندا
شتیکه له ههر حالیکدا بن، ده سته برداربوونی بو نیه، وهک
هه میسه ده لین چای، مهی و شهرابی شوپشگپرانته. هندیك
نایشیان پین بوو، له گهل چایه که گه ده ی خویان پین پر کرد و
وزه و گهرمایهک هاته وه جه سته یان. ئیدی باویشکدان و
خه ویکی جوان دزه ی کرده ناو هه ست و هوشیان و هه ستیان به
خاوبوونه وه ده کرد، پتلوه کانیشیان تا ده هات قورستر ده بوو.
برباریان دا هه موویان سه رخه ویک بشکینن به پین پاسه وانی گرتن،
به لام وریایی و ئاگایان ده سه لاتی به سهر خه وونه کهشیاندا هه بوو،
ئاخر ژیاننی پشمه رگایه تی و ئه و چیاوچوله و ترسی ئه و پووداو
و کاره ساته له ناکاوه ی له دووتویی خویدا بوی هه لگرتبوون،
وای لی کردبوون، له ئاره زووه کانیاں هاوشپوه ی ئازه له
کیتییه کان بن، ئه وان به دانیشته وه ده نووستن و هه ستیشیان به
ئاگا بوو. به بچووکتین خشپه، قه له مباریان ده دایه ناو
تاشه به رده کان و ده ستیان له سهر په لایته کی تفهنگه کانیاں ئاماده
بوو. ئاخر ئه وان ده یانزانی مهرجی مانه وه ی ژیانیاں به نده به و
ئاگایی و وریایه وه، ههر چه نده وهک ده لین خه و زالمه و به زه یی
به که سدا نایه ته وه، به لام ئه مان که سانی ئه زموندار و جه پباوی
ناو دوخه ئالوزه که بوون.

کاتیکی زور به سهر نوو سته که یان تینه په پښو، هیشتا چټریان
 لی وهر نه گرتبو. له ناکاو بڼی هیچ ټاگادار کردنه وه که له
 لوتکه که وه تافگه یه کی تر سناکی قوپ و خوړل و دار و بهردی
 قه د پاله که دارمایه سهریان، سیلاوه که هه موو شتیکی را ده مالی
 که ده که و ته پیشی، خویان و بهختیان نه شکو ته که یان له
 خواره وهی دۆله که نه بوو، نه گهرنا له وانه یه تیچو و بانایه، وه لی
 نه وان هیشتا ترسی نه وه یان هه بوو، نه بادا سیلاوه که
 نه شکو ته که یان بخاته ژیره وه و نه وانیش تیدا گیر و ده بن،
 نه خاسمه ناوه که تا ده هات زیاتر شه پۆلی دده و سات له دوی
 سات زیادی ده کرد و بهر زتر ده بو وه، وه لی ته نها گه یشته
 بهر ده می نه شکو ته که و زیاتر هه لنه کشا. خو نه گهر له و کاته دا
 نه وان له ناو نه شکو ته که دا نه بو و نایه، نه وا به دلناییه وه کوتایان
 پی هاتبو، سیلاوه که وه کوو ناو مالکه رایمالیوون. نه و ناوه له
 نه نجامی تو وانه وهی به فر و له ژیر په گی دره خته کان و
 تاشه بهر ده کانه وه دریاچه کی بچو و کی له ژیره وه دروست
 کرد بوو، کاتیکیش دریاچه کی ژیرزه وی سهر پټی کرد،
 پاله په ستو که وای کرد دریاچه که وه کوو گر کان بته قیته وه و
 چتر بهر به سته که بهر گهی نه گریت، بویه نه و ناوه و سهر شیتانه
 هیرشی بو هینان و شیتی سرووشتی بو دره ده خستن کاتیک
 توو په ده بیت. دوی نه وهی ناوی دریاچه کی ژیرزه وی ته و او
 رزایه خواره وه و له گهل خویدا هه موو شتیکی رامالی، هیز و
 ته وژمه کی که متر بو وه و پټر گهی ناوه که ش هیدی هیدی
 دابه زیه خواره وه و گه رابه وه دؤخی پیشتری و له دوی
 خویشه وه زهویه کی خلیسکانی و پر له قوپ و چلپاوی بو جی
 هیشتن.

نیراهیم له کاتیکدا سهرنجی دابووه نه و کاولکاری و زیانه

زۆرهى تافگە سەر شىتە كە بە دۆلە كەى گە ياندېو، گوتى:

- رەحمان يىنىت ئىرە چى پرووى دا؟ ئەمەيە سىرووشتە سەرنجرا كىش و جوانە كەت، كە ھەمىشە بە شانوبالدا ھەلدەلىت و ستايشى دە كەيت، وەك ئەوۋى دلدارى لە گەل خانمىكى شۆخوشەنگ و جواندا بکەيت؟!

رەحمانىش:

- ژنى جوان خەراپىرىش دە كات ئە گەر تووپرە يىت.....ھا!

مامۇستا غومەرىش لە دەرەوۋى ئەشكەوتە كەوۋە وەلامى دانەوۋە:

- نە ژنى جوان و نە سىرووشتى سەرنجرا كىشىش سودىكمان پى ناگەيەنن، با سەرىك لە ھىستەرە كە بدەين بزانين چى بەسەر ھاتوۋە.

ئىبراھىم گوتى:

- باوۋەر ناكەم ئاۋە كە گەيشىتتە ھىستەرە كە.

بەلام رەحمان لەو كاتەى فووى لە پشكۆكان دە كرد بۆ ئەوۋى گر بگرنەوۋە، لەبەر خۆيەوۋە گوتى:

- دەبا ئاۋە كە بگات پى، ئەو بەناز و تەمبەلە بە كەلكى چى دىت! راستيان گوتوۋە ھىستەرە كەرى دىزە لاسار و جىنگىزەرە، ھەر ئەوۋەندەى ماۋە بە نۆرە لەسەر پشتى خۇمانى ھەلبىگرىن.

پاشان لەسەر بەردىكى بچووك بە چىنچكەوۋە دانىشت و خۆى گەرم دە كىردەوۋە. ئىبراھىمىش خەرىكى چاۋى بوو،

چونکه جاريځي تر دهستی به نازار کړدېووه، به توندي دهستی به سهریوهه گرتېو، وهك نهوهی سهرنښهیه کی گرانی تووش هاتیت. بویه پارچه پهړویه کی به گرمی پشکوکان گرم کردهوه و خستییه سهر ناوچهوانی بهو ئومیدهی نازاره کی بره ویتوهه. پویشتی عومهر هیدهی نهخایاند، گهړایهوه و نهوهی راگه باند که هیستره که کړ و بیدهنگه، تووشی هیچ به لایهك نههاتوهه و وا به نارهزووی خوی لهو گیا و پووشوپه لاشه دهلهوهړئ که قورپاوه که پیسی نه کړدوون، ته نانهت نه یشترساندوهه.

خه و له چاوی ههرسیکیان پهوییهوه، وپرای نهوهی هیشتا جهستهیان شلوخواه و پتوستیان به پشوودانی زیاتر ههیه. نزیکه کی چاره که کاترمیرنك به بیدهنگی بهرانبر به کتری دانیشن و هیچیان ورتهیان لټوه نهدههات. ههر به که و چووبوونه ناو جیهانی خوځانهوه و ههر به کهیان به دهر د و خولیا و نه نښه کانی خوځیهوه سهرقال بوو.

ماموستا عومهر جگهرهیه کی داگیرساند، که پښتر نیوهی کښابوو، زور به چټر و لهزه تهوه قومی له جگهره کی ددها و زور وه ستایانهش دووکه له کی به ههوادا ددها، ههولی ددها به دووکه لی جگهره کی بازنه ی دووکه لاوی له ههوادا دروست بکات، به لام لهو کارهیدا سهرکه وتوو نهبوو، ناخر نهوهش کورپی خوی دهوئ! بویه وازی لهو گهمهیه هټا و له ناکاو وهك نهوهی نهوانی دیکهش بکاته هاوبهشی بیرۆکه کی گوتی:

- نهړئ مښکی نهو جووتیارانه پتوستیان به پاک کړدنهوه و شوستهوه نیه لهوهی بویان ماوه تهوه!؟

رەحمان بە بېزارىيەوه:

- مېشكى ئەوانە ناشوورېتەوه و پاكېش نايېتەوه، هەتا
نەگەر باشتىن سابوونىشان بۆ بە كار بهيتت!

عومەر بە قىزلىكردنهوه گوتى:

- هەموو گەمژەيەكانيان بە لايەك و گەمژەيى دويتى
شەويشان بە لايەك!

- چيان كردووه؟!

رەحمان بەو پەرى پەرۆشەيهوه پرسى و ئىبراهيمىش گوتى:

- جا گەمژەيى لەوهى دويتى شوو ئەنجاميان دا، زياتر
دەبى چىتر هەيت؟!

رەحمان كە خەريك بوو ئارامى نەمىتت گوتى:

- ئەوه چىيە؟! مەتەلە؟ ئىستا تىگەيشتىن گەمژەيەكيان
نەنجام داوه، دە پىم بلين چىيە؟!

عومەر بە زەردەخەنەيەكەوه، ئارەزووى تووپەکردنى
رەحمانى بزۆز و هەميشە واى لى دەكرد دېرډۆنگ و نىگەران
بىت، گوتى:

- پىم وابوو لەو قسانە تىگەيشتبوويت كە لە
زەماوەندەكەدا بەرپۆه چوون.

- ئىپوە باسى گەوجىكى گەمژەتان دەكرد. ئايا ئەوه
راسته؟

- كەواتە تۆ تىگەيشتبوويت. ئايا لەوه سەير و نامۆتر هەيە
كە ئەو كچە بچووك و بەستەزمانەيان داوەتە ئەو گەمژەيە؟!

- ئهړئ ئهوه ههر به پاستی شیت و گه مژه به؟!

- ئه ی بؤ نا، ئه و له شیتخانه بووه. هندیکیښ ده لپن پای کردووه. به شیکي دیکه شیان ده یانگوت: که سوکاری ده سته بهریان کردووه و گوتوویانه نیمه چاودپری ده که یڼ. له ماوه یه کی که مدا جووتیاره کان چندیڼ چیرؤکی جؤراو جؤریان له سر ده گپړایه وه، که سیش نازانیت تا چند راستیان تیدایه، به لکوو ته نانه ت ده یانگوت کاتیکیش لای ئه م پیره ژنه گیرساوه ته وه، ئه و بؤ ماوه یه ک حه شاری داوه و نه یه شتووه که س به و نه نیییه ی بزانتیت.

په حمان پرسى:

- ئه ی باشه چى وای لى کردوون ئه و کچه جوانه ی بده نى، مادام ده زانن شیتته؟!

عومهر که ميک جوولا و شویتى دانېشته که ی پړک خست و گوتى:

- ئه وه چیرؤکیکی درېژه.

په حمان به پرته وبؤله وه ملی ده ته قاند و به یېزاریه وه گوتى:

- ده ی ده باشه، وه ک خه ونه که م په ویییه وه، ده ئه و چیرؤ که شم بؤ بگپړه وه به لکوو بنوومه وه.

ئېراهم به داخه وه گوتى:

- ئه وه خوشکه دووانه که ی ئه و کچه بوو که له ناو به فره که په ق بووبووه وه.

- بؤ ئه و کچه ی په ق بووبووه وه و به فر به ستبوی خوشکی دووانه ی هیه؟!

- نهووه چیه په حمان، ده لئی له گهل ئیمه دا نیت؟! نه ری
که سیك هه یه له ناو ئیمه دا هه موو شتیک ده رباره ی نهووه
نه زانیت؟!

عومهر له و کاته ی کیسه گه لاجایه که ی بو فری دا، وای پین
گوت، په حمانیش به منگه منگه وه گه لاجایه که ی وه رگرت و
له بهر خو یه وه گوتی:

- من جگه له چهند وشه یه کی که م به ولاره هیچی تری
له باره وه نازانم.

عومهر گوتی:

- نه گهر ده ته وئ به ته وای گوتی له چیرۆکه که بگریت،
چایه کی خوشمان بو لینی و دریزه ی زانینی چیرۆکه که ش له
من وه ربگره.

په حمان کیسه چایه که ی بو فری دایه وه و گوتی:

- نه خیر نامه وئ گویم لئی یت، تو چایه که لینی!

عومهر ویستی دیسان کیسه چایه که بو په حمان فری
بداته وه، به لام ئیبراهیم له دهستی سهند و گوتی:

- بینه... من چایه که تان بو ده که م، هه ردوو کتان له که ر
لا سارترن، نهو هیستره ته مبه له له ئیوه به سوود تره.

عومهر راسته وخو دهستی به گیرانه وه ی چیرۆکی کچه که
کرده وه. پی ده چوو پیشتر نهو چیرۆکه ی گیرا بته وه،
دهسته واژه کان به ته وای له یاد گهیدا جیگیر بووبوون، گوتی:

- پیش دوو سال دهسته که مان به ره و ناوچه ی "کوستا"
ده پوشتین و پرومان کردبووه "رؤست"، وهرز وه رزی باو پوران

و په هیله و به فر بوو... ده رچوونمان له و ثانوساته دا هه په شه و
پووبه پووبوونه وهی سرووشتیکي سخت و دژوار بوو، ململانې
بوو له گهل پوژگار...

په حمان ئیستیکي پېن کرد و قسه که ی پېن پې:

- ده بینم ده ست به باسکردنی شتیک کردووه په یوه نندی
به بابه ته که وه نیه.

ئیراهیم له کاتیکدا کتريه که ی پر ده کرد له ناو گوتی:

- لېی گه پېن په حمان با یاسی بکات، کاتیکي باشمان به
ده سته وه یه، نه م ده سته تالیه به گپړانه وهی چیروک نه ییت کوتایی
نایه ت.

په حمان گوتی:

- من پرسیاریکي پوون و په وانم ده رباره ی کچه
به فرینه که کرد، نک سهرمان به قسه و یاسی دیکه وه بیشتیت. وا
بزائم له و که سانه یه که حه زیان له وانه گوتنه وه یه به ه و به بی
هو.

ئیراهیم وه لامي دایه وه:

- ئی باشه نه وه چ زیانیکي تیدایه؟ ده با کور به ستی و
وانه ش بلیته وه!

په حمان به شتوازیکي گالته کردنه وه گوتی:

- هه هه هه... هه مووتان وه کوو یه کن، هیچ شتیکتان له
یه کتری جوودا نیه. هه مووتان حه زتان لییه له پیشه وه دابنیشن،
له شویتیکي دیار و به رچاو، مایکرو فونیکتان له به رده مدا بیت و
خه لکیش له به رچاوتان قوتابی بچکولانه ی پوون و گوتان لې

دە گرن. ئەو وەشتان بە لاوہ ئاساییە ئە گەر نیوہی ئەوانہی گویتان
لن دە گرن، نووستیتن و نیوہ کە ی دیکەش لە زیندە خەودا بن.
گرن گ ئەوہ یە چە قە چەق بکەن و فەیلە سووفانە بدوین. نازانم
ئێوہ چیتان لە مە دەست دە کە ویت؟! وای کە فیلان! هەتا لە
شاخیش لە کۆلمان نابنەوہ، وا باشتر بوو لە گەل چە کە کان
مایکرو فونیشتان بۆ بەیتن. ئێوہ ئە ی وانە بیژە بە پێژە کان،
شەیدایەکی سەیری مایکرو فون... ھەر بە جاری عاشقین، خو
ئە گەر بە دزیوہ و لێفە و پەتووی سەر یە کێکتان لا بدەم و بزەم
چی لە ژێردایە، دلنایەم دیمەنی دەستلە ملاتی مایکرو فونیک
دەبینم، ئەو وەندە تان حەز لێیە.

مامۆستا عومەر بە بزە یە کەوہ وە لامی گالته جار یە کە ی
رەحمانی دایەوہ:

- بە راستی دەستەواژە ی دەستلە ملاتی مایکرو فون
سەرنجی پاکیشام، شوخیەکی جوانە. پێک دەشی ئەم
دەستەواژە یە لە شیوہی کاریکاتیریک دروست بکریت، بە لام
رەحمانە فەنی تا ئیستا نە کۆرم بەستووہ و نە وانەشم گوتۆتەوہ
و نە لە ژیانیشدا شەیدا و عاشقی مایکرو فون بووم.
دیسانەوہ ئیبراھیم ھەلیدایە و گوتی:

- ئەو ئی عومەر تۆ واز لە رەحمان بیتنە، ھەر بە راستی تۆ
بۆچی چیرۆک نانوسیت، تۆ لە ھەموو شتیکت تێدایە و لە
ھیچت کەم نییە، ھەم بە ھەرە و ھەم پاشخانیککی پۆشنیری باش.
گەری جگەرە کە ی مامۆستا عومەر گەشتبووہ قونکە کە ی،
بێ ئەوہی ھەستی پێ بکات، کاتیک مژیککی دیکە ی لن دا،
ئینجا ھەستی بە گەرمی گەرە کە ی کرد لە نیوان پەنجەکانی و
تالییە کە ی لە سەر زمانی، بە لام نەیکوژاندەوہ و گوتی:

- زور به ساده يی وه لām دده مه وه، نووسين تامی نه ماوه. هر بيرۆکه يه ك دته وي دايپرژيت و شتيكي له سر بنوسيت دهيني سهدان كهس له پيش تۆوه له هه موو لايه كه وه له سهريان نووسيوه و تاووتويان كردووه، تلپي تهريان تيدا نه هيشتۆته وه. هه تا له هوليوديش بيرۆکه يه ك نه ماوه به كار نه برايت، ئيدي نووسين و دووباره بوونه وه له پای چي و چ سووديكي هه يه؟!

- راسته، به لām پنگه ي باسكردن و شيوازي تايبه تي نووسين و زماني نووسه ر و كۆمه لئك ورده كاري ديكه بۆنوبه رامه ي خويان هه يه و شتيكي نوئي پي ده به خشن.

- له گه ل ئه وه شدا هر دووباره يه، هه زاران چيرۆكيش هه ن باوك به ناوي پاك كرده وه ي شه رپه ف كچي خوي كوشتوه، هه زاران چيرۆك و فيلميش هه ن ده رباره ي ژني به ميرد كه له گه ل هاوپتي پياوه كه ي ده ستي تيكه ل كردووه و خيانه تيان لي كردووه، مليۆنان چيرۆكي ديكه ش ده رباره ي كچي بچووك و مندا ل هه ن كه به بچووكي ده سترژي كراوه ته سهريان و له گه ورييشدا به ده ستيه وه نالاندوويانه و له وانه يه بووبنه قوربانيش. مليۆناني ديكه ي دووباره ش له سر جه لاد و قورباني و گۆرپه وه ي پۆليان له گه ل يه كتريدا هه ن، ده رباره ي خير و شه پ، ناشيريني و جواني، ده و له مه ندي و هه ژاري، ده رباره ي ململانتني مرۆف له گه ل ويژداني خوي، يان ململانتني مرۆف له گه ل درنده كاني ناخي خوي، ملياران پۆمان و چيرۆكيش هه ن شتيك نه ماوه له ژياندا هه زاران جار ئه وان تاووتويان نه كرديت و ئاماژه يان پي نه دايت، ئه ري ئه مه بزاركه ر و وه پسكه ر نيه؟!

- ئيدي له دواي ئه مرۆوه شتيك له سر ئه و باسه نانوسريت.

- به لى، بهلكوو ياداشته كانى خۆى دهنوسىتهوه و نهو
 رووداوانه ى له ژيانيشيدا پرويان داوه تومار دهكات، خو
 نهمانهش ههر رووداوى دووباره و هاوشيوهه پوژگار زورى لى
 خواردوون و خواردوونهتهوه، بهر لهویش ههزاران كهسى تر
 زياوه و لهوانهشه سهدان چيرۆكىشى لهسهر نووسرايىت. وهلى
 نهو بهرهمانهيان ههر به مولكى ههست و يادهوهرييه كانيان
 دهمنىتهوه و ههر بو خويانىش له ئهلبوومى وىته كانياندا شانازى
 پتوه دهكهه، ههر كهسكىش دهيهويىت خهلكى وهپرس و بيزار
 بكات، با بچىت له كتيىكددا بو خۆى چاپيان بكات.

- شتىكى ديكه بلى هاوپى. من ههرگيز بهمه باوهه ناكهم.
 تهها بۆنى كتيب و دهستليداني كاغهزهكانيه كه هيج
 خويتهريىك تواناى بهرگهگرتهى نيه، ههتا نهگهر رووداوهكانيشى
 دووباره و سيارههش بن.

ماموستا عومهر به خيراى وهكوو پاشگهزبوونهويهكه له
 قسهكهى خۆى گوتهى:

- راست دهفهرمووى ئيبراهيم، من له خوڤا قسه دهكهم.
 لهوانهيه مروف دهستبهردارى ههموو شتىك بىيت تهها كتيب
 نهبييت، فهيلهسووفيك ههيه گوتوويهتى: "زوورى بى كتيب،
 وهكوو جهستهى بى پوچ وايه"، يهكتىكى ديكهش ههر
 دهبرارهى كتيب گوتوويهتى: "كتيب باشتريه هاوپيه".

پهحمانيش بو نهوهى بيگهپىتهوه ناو بابتهكه ئهويش ههلى
 دايه و گوتهى:

- نهى دواى نهوه چى؟! با بگهپىسهوه بو بابتهكهى
 خومان. له وهرزى رههيله و بهفر و بوران و زريان گهيشينهوه
 روست، ههموو نهمانه دهزانم... خو منيش لهگهلتان بووم و كچه

به فرینه که مینى، یان نه ووت له یاد کړدووه. ټیستا چهند تامه زړوم چیروکه که ی بزانه. راسته ټیوه له کاتى خویدا به شیوه یه کی سه ریښانه باستان کړد. هر چنده چیروکه که ی له چیروکی نه و گوندنشینانه جیاواز نیه که له بهر هر هویه ک بیت ناوبانگیان زړاوه و که سوکاریان به وپه پری درنده یه وه سزایان داوڼ. گویم له چیروکی کچیک بوو که سوکاری به دره ختیکه وه به ستا بوویانه وه و توند شه ته کیان دابوو. پاشان باوکی لووتی و گویشی پری بوو و له و چولی به بؤ گورگ و درنده کتویه کانی به جی هشتبوو. چهند تامه زړوم نه و گوندنشینانه به دره ختیکه وه به ستمه وه، تا کوو گورگ له توپه تیان بکات.

- ده ته وئ چی دهر باره ی بزانیته؟

- نه وه ی تۆ له و کۆمه له یه وه بیستت که ریویه که یان دهر خوارد داین.

عومهر ده یوست پښوپه نایه ک بکات و په حمان بیزارو و وه پس بکات:

- ئای ریوی. به راستی خواردنیکى به له زهت بوو دواى نه و برسیتى و ماندووبوونه ی هر به ته وای شه که تی کړدبووین، نه ی گوشتاوه که ی بؤ نالیت...؟! به به له و گوشتاوه، هر باس ناکریت، به و مهرجه ی سه یری ناو منهجه له که نه که یت و سر و که له و که له کانی نه بینیت، که کتومت له سه ری تانجی ده چیت.

په حمان پرته وبؤله یه کی کړد و پرووی خوی مژن و گرژ کړده وه:

- من چیم له گوشتاوی ریوی سندان کوشتی داوه.

نهوڼده ماوه بلیی سوپرېوو، یان بڼ خوی بوو، لیمویان
گوشیووه ناوی یان نا، کارییه که هندی بوو یان نه فریقی!
ئیبراهیم له کاتیکدا چایه کهی ده دایه ده ست په حمانه وه
گوئی:

- ئیدی نهوه ماموستا عومره عومره. پشه کی و بهرکولی
باسه کهت پیشکش ده کات، پیش نهوهی بچته ناو کړوکی
بابه ته که وه.

- بڼ پشه کیه که کیشه به کی نهوتو نیه، به لام ده ربارهی
کچه به فرینه کهی دوزیمان هوه، نه که ده ربارهی گوشتاوی پتویه
ته په ماشه که.

دهسته که نهو کاته کچه به فرینه که یان دوزیه وه کاتیک
باره گاکه ی خویانیان له کوستا به جی هیشت و له گه پړکی
سووپانه وهی ده فیره که دا بوون و به ره و جیای هه ساروست
ده پړیشتن، به کورتنی نهو کاته ی منه ی شویتی باره گایه کی
تازه یان ده کرد له ناوچه که، تا دواتر باره گاکه ی خویان له
پړست دانا. نهو کاته دهسته که تازه پووی له شاخ کردبوو. له
پړنگه ی خویدا به چنن دین گوندی دووره ده ست و دابراو له
هموو شارستانیه تیکدا تیده په پړین. به لام به هیچ جړنیک بیریان
له وه نه کردبووه که نهو گوندنشین باش و دلپاکانه، گورگی
دړندهش له ناویاندا خوی هشار داییت و له دهروونیدا خووی
خه راپ و بهای سخت و دلره قانه ی تیدا چنن دراییت، که له
هموو ههستیکی مرؤفایه تی به دهر و دوور بیټ. نهو پشمرکه
تازانه بیثاگا بوون له وهی که ده میکه نهو چیا و ده ستودره به
نهامه تی و کاره سات و دهر و به لا دوو گیانن. تا نهو کاته ی
تیایدا ژیان و له گهل کار و کرده وه و هه لسو که وتیاندا تیکهل

بوون، ئەو كاته ژيان تەواوی ئەو پاستیانەى بۆ دەرخستن و
سەرى گەنپوى چالەكەى بۆ هەلدانەوه، هەرچى كار و كردهوه
و هەلوێستى خەراپەكارى و گەمژەى بۆى ئاشكرا كردن. لە
لايه كى ديكەشەوه چياكان لە خودى خۆياندا دەرندە و
ترسناكن، دەرندەن بە بەفر و زریان و باهۆزەكانیانەوه، نەخاسە
كاتىك لە ژيان دادەبەرن. كاتىك ئەم دەستە بەرەو چيا و
دۆلەكانى حەسارۆست هەنگاوى نا، هەموو گوندەكانى سەر
پێگەيان چۆل و وێرانە بوون، مالهكانيان خاپوور كرابوون، پێژم
بە ئەنقەست ئەو ناوچەى وا كاول و وێرانە و چۆلەهۆل
كردبوو. بە جۆرىك ئەستەم بوو مەرۆف بتوانىت لەو هەموو
گوندە پووختنراوەدا هەرچەندى بگەڕێت و بسوورێت لا
دیوارىك بە پێوه ببینێت، ئاخىر پیاوانى دەسلالت تەپ و وشكى
ئەو دەفەرەيان ئاگر دابوو، كانیاويان پێ كردبوونەوه و دار گۆژ
و چنار و هەرچى پەز و باخيان هەبوو بپووشىوه و
سووتاندبوونى. لەو كاتەدا بەفر هەموو شتىكى داپۆشىوو، بە
جۆرىك هەموو شتەكانى دەورووبەريان و پشت ئەوانىشەوه
هاوشىوێهەى يەكتى بوون، هەتا چاو بپكات و ئەودىوى
چاوبپكردنىشەوه هەر سەپى و سەپى دەچوونەوه، دەستەكە لەناو
ئەو هەموو سىپاتىيەدا ون بوون، بۆيە سووربوون لەسەر پێكردن
بە يەك ئاراستە ئەویش بەرەو بەرزترین لوتكە لە زنجیرە چياى
حەسارۆست. سەرماكە تەنگى پێى هەلچىبوون. هەرچەندەش
كات زیاتر تێدەپەپى و پێكردنەكەشيان درێژتر دەبوو، ئەوان
زیاتر شەكەت و ماندووتر دەبوون و لە پەلەپۆ دەكەوتن، وەلى
كۆليان نەدەدا. ئازەلە كىويەكان بە برستى و لەبەر ئەو ساردى
و سەرما تواناپرووكتنە، خۆيان لە ئەشكەوت و كۆنەكانيان

حه‌شار دابوو، هه‌تا ناژه‌له‌كانيش ده‌يانزانى برسىتى لهم
 سه‌رماوسوله‌يه‌باشتره. ده‌سته‌كه‌ته‌واو هه‌ستيان به‌و به‌لا و
 ته‌نگزه‌يه‌كردبوو كه‌تتى كه‌وتوون، گه‌يشتبوونه‌نيوه‌ى پرنگا،
 تازه‌گه‌پانه‌وه‌بو باره‌گاي كو‌ستا كه‌ئه‌وان ليه‌وه‌هاتبوون
 مه‌حال بوو. بو‌گه‌يشتن به‌ئامانجه‌كه‌شيان پرنگه‌ى نو‌كاتزميريان
 له‌برده‌مدا بوو، جا وهره‌پرنگه‌ون بكه‌يت و به‌ناو
 سه‌هوله‌بندانشدا تا ئه‌ژنو و زياتریش له‌به‌فرى بجه‌قيت، ههر به
 راستى كورم ده‌ويت نه‌پووخت و به‌وپه‌پى وره‌به‌رزى و به
 بيده‌نگيه‌وه‌هه‌نگاو بهاويت، ئاخ‌ر ئه‌وان وپراى و نكردنى پرنگه،
 زريان و سه‌رماكه‌ده‌ست و قاچ و سه‌رى لووتى ده‌چزانده‌وه.
 پو‌شاكي به‌ريان ههر له‌كلاو و جاماتيكه‌يانه‌وه‌بگه‌ره‌تا ده‌گاته
 پيلاوه‌كه‌ى پتيان به‌ستبووى، نه‌ده‌سكيش و په‌نجه‌وانه‌و نه
 گوره‌ويه‌كى ئه‌ستور كه‌ده‌ست و پته‌كانيان گه‌رم بكاته‌وه،
 جووله‌ى به‌رده‌وام و پرنگردنيان، تو‌زه‌گه‌رمايه‌كى پى
 ده‌به‌خشين، ئه‌گه‌رنا ره‌ق ده‌بوونه‌وه، كه‌واته‌ههر پراوه‌ستان و
 پشووداتيك، زه‌نگى مه‌رگه‌و له‌ههر ئانوساتيكدا بى‌لئ
 ده‌درىت، شه‌كه‌تى و برسىتيش پرزه‌ى له‌به‌ر بريوون، به
 ناچارى له‌شووتى خو‌يان ئيستكيان كرد؛ به‌ملا و به‌ولاي
 خو‌ياندا پووانيان و سه‌رنجى ورديان دا، تا چاو‌بركات سبى
 ده‌چيته‌وه، ده‌شتوده‌ر و شاخ و هه‌تا ئاسمانيش سبى سبى. ئه‌ى
 چى بكه‌ن؟" كه‌س نازانيت! كه‌واته‌هه‌چ چاره‌يه‌كيان نيه‌ته‌نها
 پرنگردن و به‌ره‌ويشچوون نه‌ييت، چونكه‌به‌دنيايه‌وه‌ههر
 پراوه‌ساتيك ده‌يانكاته‌پارچه‌يه‌كه‌به‌فر. له‌دوو‌ره‌وه‌گونديكى
 كا‌ول و ويرانيان به‌دى كرد، ئه‌وه‌ى يه‌كه‌م جار كا‌وله
 ديه‌كه‌ى به‌دى كرد و ئه‌و موژده‌يه‌ى پى به‌خشين، گوتى:

"دەربازمان بوو! ئەوانی تر بهو قسه یه شاگهشکه بوون و هەر کسه و له شویتي خوی پراوه ستا، وهك ئەوهی باوه پ بهو قسه یه نه کهن، یان ههستی پرسیاریکی ههستیار له ناخی زۆربه یاندا ورووژا، دهبی چۆن دەربازیان بوویت... چی بووه؟ که ههمووان له دۆخه که گه یشتن، یه کیکیان گوتی: به کۆنه داروپهردووی ژیر ئەو که لاوانه ئاگریك ده کهینه وه، وای له ئاگر، تهنه ئاگره ده بیته مایه ی فریاده پرسی ئەم پۆله پارتیزانه، یه کیکیان بیری له وه ده کرده وه خه ریکه ناههقی خه لکانیک نه گرم، ئە گهر ئاگر په رستن، ئاخه له هه لومه رچی وادا، تهنه ئاگره له مه رگی مسۆگهر پزگارت ده کات و ژبانیکی تازه ت پئ ده به خشیته وه، یه کیکي دیکه یان هاواری کرد: ئاگر ئاگر، دهی زوو ئاگریك بکه نه وه، وای چه نه ده پتو یستیمان به گهرمییه ك ههیه، جووله بخاته وه بهر جهسته ی ساردوسرمان. له کاتیکدا ئەوان به نومییدی گه یشتن بهو که لاوه به ههنگاویان ده نا، به لایه کی تر پیشی پئ گرتن، به سه ر پووباریکی بچووکدا که وتن، هه رچه نه ده بچووک بوو، به لام په رینه وه لئی جوړیک بوو له مه حال، هازه ی ده هات، که فوکولی ئاوه که ی هه تره شی مرؤفی ده برد، تیژ تیژ خوی به مبه ر و به و به ری که ناره که دا ده دا و خو په ی ده هات، که لاوه کهش له و به ری ئاوه که وه بانگی ده کردن. هه ندیکیان له په رینه وه و گه یشتن به که لاوه که ناو مید له شویتي خۆیاندا په ق پراوه ستان. زۆر جار پیککه وت پۆلی خوی ده گتپت و مه حال ده کاته واقعی حال، بهو ناوه دا که وتنه پایدووزی دۆزینه وه ی داریکی گه وره، تا کوو پر دیکی لی دروست بکه ن و به سه ریدا به پنه وه، خۆیان و به ختیان ئەو شویته ی ئەوانی لی بوون داریکی برپای زۆری لی بوو، پئ ده چو له کاتی پراگواستنی

گونده كان، پړېم ئه و هه موو دار و دره خته ی بریښته وه، کونه کارېته یه کی گه وړه و درېژیان دۆزیسه وه، به لام کارېته چ کارېته یه ك؟! درېژ و قورس، کاتیک هه ولې هه لگرتیان دا، پړیک له پارچه سه هۆلیکی درېژ ده چوو، سارد سارد، دهستی ته زانندن، نیدی به ناچاری فوویان له ناو له پیا نه ده کرد و ده یانگوشی، یان دهستیان ده کرده ژیر هه نگل و ناو باخه لیا نه وه، تا کوو له و جهسته ساردوسپه یانه وه تۆزه گه رمایه ك بیه خشنه ده ستوپه نجه کانیان.

سه رما و ماندویتی و بیثومییدی و برسیتی و شکست، پینج به لای گه وړه بوون و هه رچی هه وهس و خۆشی هه بوو له ناخپاندا هه لیا نه پوو کاند بوون و دلپا و کتی و نا ئارامیان به هه ست و میشکیان به خشیوو، به مەش جله وی ده سه لاتیان به سه ر میشکیان له ده ست دابوو، به بچوو کترین شت تووړه ده بوون و هاواریان ده کرد و جنتویان ده دا. وا باشر بوو به سه ر خۆیاندا زال بن و وړه و ئازابه تیان له ده ست نه دن و زیاتر خۆپاگر بن و به ره و خواری خواره وه دانه پوو خین، نه گه رنا مه رگ په ی پین بردوون و هه ستیشی پین کردوون، ها کا په لاماری دان، دۆخه که هی ئه و تووړه و توندیه نه بوو، هه لومه رجه که تر سناکه و وایان لپ ده خوازیت په یوه ندی و راپه له ی نیوانیان تۆکمه تر بکه ن و کۆل نه دن. زاهیر وهك ئه وه ی له ژبانیدا جگه ره ی نه کی شاییت و سینگی لرخه ی نه یه ت و وهك ئه وه ی له پړیکا هیز و وزه و توانای ته قییه ته وه، باوه شی به کارېته گه وړه که دا کرد و له شویتی خۆی که میك جوولانیدی، داره که وا به زه ویسه وه نوو سانبوو، وهك ئه وه ی په گی به زه ویدا پۆ چوو یته خواره وه و سه ره پای برینه وه و دوور خسته وه ی له په گوړپشه که ی، که چی وه کوو ئاشقیك باوه شی به زه ویدا کردییت ئاماده نه بوو

ده سته ردارى دوور كه وتنه وه بټ لهو خاكه ى تټيدا چه كهره و بالاي كړدووه و بټه هم كارېته زل و زه به للاحه ى وا نهمان به ده سته وه دادويډا دپانه، وه لى به بينى ته وه وه لى زاهير ته وانى ترېش جوشو خرؤشكى وايان سهند، هه رگيز لهو ساته وه خه ته دا چاوه پوانى ته وه بيان له خويان نه ده كړد. به هه ششيان داره كه بيان جوولاند و به رزيان كړدووه و توانيان پردټكى پى دروست بكن، يه كه له دواى يه كه به سهرېدا په پينه وه و پوويان كړده گونده پووخواه كه، له وى يه كسر ده ستیان به كړ كړدنه وى دارى ژر به فر و ديواره پووخواه كان كړد، وه ها شه كهت و ماندوو بووبوون، توانيان له بهر پرابوو، جا وهره به و شه كه تيه بټوانه ئاگر لهو داره تهرانه به رېده. ئاگر به ردان لهو داره تهر و به فراوييانه به لايانه وه بووبووه پرستكى مه حال، بټه شاته شات و جټيودان و قسه ى پهق ده ستى پى كړدووه. هه تا جټويان به خوداش ده دا. واته لهو هه لومه رجه دژواره دا دانيان به بوونيدا نا! له كټا تيدا به شيوه يه كى خوړسكانه دانيان به بوونى خودادا نا، ته گه رنا بټچى جټيو به شټيك ده دن، ته گه ر بوونى نه بټ؟! هه رچهنده زور به شيان وا خويان نمايش ده كړد كه پرسى باوه پوويان به خودا تټه پانديت، واته باوه پكردن به خودا... دواى ته وه ى هه موو په بارگاويي كاني خويان به و جټيوانه به تال كړدووه، كه مرؤف شهرم له باسكردنيان ده كات، به وهنده شه وه نه وه ستان ده ستیان به پارانه وه له خوا كړد و چاويان پريووه ئاسمان: "خوای ئازيز تكيه يارمه تيمان بده، ته گه رنا هم به لايه ده مانبه ستيت. ته ى خوای به زه يى ئاراميان پى بيه خشه". به لام خوا ده ميك بوو ده ستى لى شوشتبوون. به رانه ر دار و چيلكه و

پووشوپه لاشه تهره كه چۆكيان دادا و هيچ جووله يه كيان پى
 نه ده كرا، نه وه نده چاويان برپيه ناسمان و ناسمانيش هيچ
 وه لاميكى نه دانه وه، له وهش ناڼوميد بوون و ئالاي سپى
 خۆبه دهسته وه دانيان بۆ سرووشتى سهخت و دژوار هه لېرى. به
 ناچارى به بهختى خۆيان رازى بوون، هه لېته هيچ چاريكيان
 نيه و سه رماكه ده يانبه ستيت و ده يانكوژيت... نه مه چ مه رگيكى
 به دبەختانه يه؟ ئادهم هاوارى كرد: "نه فرەت لەم له بير چوونه وه يه!
 نه ها بيرم كه و ته وه... دۆزيمه وه... دۆزيمه وه، نه وهم دۆزيمه وه كه
 يارمه تى هه لكردى ناگره كه مان ده دات!"

چاويان نه بلق بوو، به سه رساميه وه پتكه نينيان به قسه كانى
 ده هات. وه لى له و دۆخه دژواره دا كى تواناي پتكه نينى هه يه،
 نه وهى ده يانخاته خنده و پتكه نين و دلخوشيان ده كات، ته نها
 ناگرىكه و هالاوى گه رمايه كه ي گه رم گه رميان بكاته وه، به لام
 نه وان له كوئ و نه و ناگره گه رمه له كوئ؟ بۆيه به په رۆشيه وه
 پرسيان: "چۆن؟ چيه؟!"

كهس باوه رى نه ده كرد! تاخر ناههق نه بوون، چونكه ژبايان
 په يوه ست بوو به نيوه پتلاويكى لاستيك! نه و پارچه پتلاوه ي
 ئادهم بۆ نه م مه بهسته له ناو كۆله پشته كهيدا هه لىنگرتبوو. وه لى
 برسيتى و شه كه تى و سه رماوسۆله رپىگه ي بير كردنه وه يان
 شتواندبوو و يادگه يانيشى شل و كول و كلۆم دابوو. نيوه ي
 پتلاوه كه ي برى، به په رۆشه وه هاواريان كرد: "هه مووى
 بسووتينه، بۆچى تا ئيتستا ينده نگ بوويت؟! چۆن ئاگات له مه
 نه مابوو؟!"

گوتى: "گرنگ نه وه يه ئيتستا وه بيرم هاته وه، نه م پارچه يه

بهش ده کات و پارچه که ی دیکهش کاتیکي تر به که لکمان دیت".

ناگریکي کز خهريک بوو ناخی شاد ده کردن، پاشان به فره که له سهر داره کان تووایه وه، هیدی هیدی ناگره که گهش بوو، جوشي سهند و بهرتر بووه وه، گهرمایه کی نه وتوی پی به خشین، مه حاله هه رگیز له یادی بکه، ناخر هه رپک ژبانی بو گه پانده وه. دواي نه وهی ته و او خویان گهرم کرده وه و پشوویان دا و هه ریه که و چایه ک و پارچه نانیکیان خوارد، ده ستیان به پوښتن کرده وه. هه رچنده ثاره زووی مانه وهی زیاتریان ده کرد له ده وری ناگره که و خواردنی پارچه نانیکي دیکهش، به لام هه ز و ثاره زوو شتیکه و واقع و ناچاری و نه و ژبانیهی تیدا ده ژبن شتیکي دیکهیه. مانه وهی زیاتر له بهرزه وهندیاندا نیه. ته وه زه لیان ده کات و وزه یان ده بات و ساردیان ده کاته وه، برسیتیش سهرله نوئ چرنوک له گه ده یان گیر ده کاته وه و هه راسانیان ده کات، ناخر نه وان هه میسه برسین، هه تا نه و کاتهی نایش ده خوڼ هه ر برسین. که واته ناچارن بکه ونه ری، به و جوړه ده ستیان به جووله کرده وه و به قه دپاله که دا به ره و لوتکه سهرکه شه که هه لزان. بو نه مهش هه رچی وزه و توانایان هه بوو کوڼان کرده وه، تا کوو له گه ل شاخه نه فره تیه که که له سهرووی هه وړه که شه وهیه مملانی بکه و کوڼ نه دن. ترسی گه وړه یان نه وه بوو نه با دا پیان له سهر کونه چالیک، یان ئاو دپیکي گه وړه و قوول دابنن که به فر دایو شیت هه لیانبلووشیت و کوتایان پی بهیت، یان نه گهر له ژیریان داپرووخت و هه رس بهیت، به فره که له باشرین شوین که ئاسان بیت پیدا برؤن ده گه یشته ئاستی سینگیان، بویه به نوره

ههولى شكاندن و برينى بهفره كه يان ددها، تا گه يشتنه لوتكه يه ك له لوتكه سهركه شه كان، نهو لوتكه يه ي زريان و بهفر و نه هامة تى داپوشيبوو، په قبوونه وهى مروقه كان له ويدا له نانوساتدا بوو، ههركيز بهزه يى به هيچدا نه ده هاته وه، شه ویش خهريك بوو بال به سهر ناوچه كه دا بكيشيت. به لام هيشتا دونيا پروونه و بينين ناسانه، چونكه بهفر تاريكى راو ده نيئت و ناسمان و زهوى ده كاته يه ك پارچه سپتیه كى زهردباوى هه لېز پر كاو، يان نهوان له نه نجامى برسيتى واى ده بينن. لهو لوتكه پرووته نه دا، كه هيشتا بهو وزه و توانا كه مەى هه يانبوو له پوښتن بهرده وام بوون، بهفره كه ش هه تا شان و سينگان، قه دپال و لوتكه ي داپوشيبوو، له سهر پيگه كه يان پارچه يه كى سپى گه وريه يان بينى، سهره تا وا هه ستیان كرد گاشه بهردى كه و بهفر داپوشيوه، نزيكه ي بستيك خويان لى لادا و له پوښتن و شكاندن بهفره كه بهرده وام بوون، شانى يه كيكيان بهر شتيكى رهق كهوت، كه له لايه كى بارستايه سپيه كه وه ده رچووبوو، سهرنجى دا و لى ورد بووه وه، خوښى نه يزاني بوچى لهو چركه ساته دا نهو سهرنجى ناراسته كرد؟ هه ر نه وه ته و توانى په ننگيكى نه خشيتر او بينيت، هه موويان له دهورى پاره وستان، نهوان خوښيان نه يانده زانى بوچى وا به پهروشه وه سهرنجى نهو شته ددهن! له كاتيكدا شه كه تى و برسيتى و سهرما خهريكه پرزه يان لى ده برىت. خو له وانه يه هه زى زانينى شتيكى شاره وه بوويت، كه جار هه يه وا له مروقه ده كات ناچار بيت له وهى گوپى لى بگريت و به قسه ي بكات، هه تا له هه لومه رچيكى وه كوو نه وهى نه مانيشى تيدان.

بهفره كه يان له سهر نهو بارستاييه ي سهر پيگه كه لادا و

پوښنایې لایته کانی دهستیان سهرسام و ههراسانی کردن، وای
 چیان بینی و چوڼ شوك بوون؟! پوخساریکی ئاده میزادانه ی
 کچتک به بې لووت و به بې گوئی. گومانیان نه بوو له وهی ده بې
 گورگ هم کاره درندانه یه ی نه نجام دایت، کاتیک نه یتوانیوه
 جهسته ی بخوات، تنها قه مپالی لهو شویته نه رمانه داوه که به
 قه د ده موچاو و که لله سهری کیژوله به فراوییه که وه بوون، وه کوو
 لووت و گوینچه که و... تاد. به لام ده بې چی هم کچه ی هینابیته
 ئیره؟ ده بې خه لکی کامه گوند یت؟ له که یه وه وا لیره به فر
 به ستاویه تی و ههر به ته وای بۆته کچی به فر؟ هممه و ده یان
 پرساری دیکه وه کوو میشه گزگز به میشکیاندا گیزه گیزی
 بوو. هم لوتکه یه له ولاندا به رزترینانه و ههر گیز به فری لی
 ناتویته وه. خو له وانه یه هم ئافره ته چهن دین سالی دوورودریژ
 یت لیره بوو یته کچی به فر. ده بې چ چیرۆکیکی هه یت؟ نایا
 ده بې تنها خوی یت، یان که سانی دیکه ش لیره له ژیر
 به فره که دا نیراون؟ پرساریکی زور به خه یالاندا ده هات و
 میشکی دهریژاژن ده کردن، لهو کاته ی نه وان هه موویان
 یتدنگ و بې نه وه یه ک وشه ش دهریژن. نه و دۆخه ی نه وانی
 یتدابوون، هی نه وه نه بوو له ناو خویاندا گفتوگو و مشتومری
 له سر بکه ن، ههر نه وه ته و هیز و تواناشیان له بهر مابوو. نه وان
 به هه موو هیزی خویانه وه له هه ولی نه وه دان به زیندووی
 بمیننه وه و به فره که وه کوو هم کچه نه یانه ستیت. دلنابوون
 له وه ی یه خوله کی دیکه راوه ستان له ویدا ده یانه ستیت. بۆیه به
 شه که تیه وه که و تنه وه پینگه، به و هیوا یه گرمیه که به جهسته ی
 شه که تیان به خشن. ساردیه که لیره وه کوو ساردی نه و دۆله نیه
 که ناگره که یان لی کرده وه، له وی ساردیه که له چاو ئیره وه

گەرمى دەبەخشى، نەك ساردى و سەرما، بە بەراورد لە گەل ساردىيە كەى. لەو هوش دۇنيا بون كە جلوبەرگە كانى بەريان شتەك نىيە جگە لە پارچە پەپۆيە كى شېر و كۆن، تەنها شویتە هەستیارە كانیان دادەپۆشیت، وەلى توانای گەرم كەردنە وەيانى نىيە. هەتا بویرى ئەو هەشیان تیدا نەما بوو دەست لە ئاسنى ساردى چەكە كانیشیان بدەن لە ترسى ئەو هەى نەبادا دەستیان بە ئاسنە ساردەكە یەو و بنووسیت. هەلبەتە هەموو شتەك كۆتایى هەبە. كەچى لە بەختى ئەوان، ئەو لوتكە یەش كۆتایى نەبوو، لە سەرووى ئەو لوتكە یەو و لوتكەى دىكە بەرەو ئاسمان هەلکشابوو. بە دیوى دىكەى شاخەكەدا دەستیان بە شۆرپوونەو و كرد. ئیدی كاتز مېر كاتز مېرى دىكەى بەدوای خۆیدا پەلکشیش دەكرد و میلەكەى لە گەل هەنگاوه كانى ئەواندا لە چركەچركى خۆى نەدەكەوت، ئەوانیش لە پۆشتن بەردەوام بوون، تا كازوبەى بەیان. دۆلەك بەرەو دۆلەك دىكە شۆپى دەكردنەو، لە یەكەك لەو دۆلەنە بارەگای هیزىكى كوردیان دۆزییەو، یان رووتەر بەسەر بارەگای هیزىكى دىكەى بەرەلستكاردا كەوتن، كە لەو ناوچەى و لە پەناگە یەكدا بارەگایەكى بچووکیان چى كەردبوو، ژمارەیان لە دەكەس زیاتر نەبوو. ئەو ژوورەى تیدا دەژیان، بە زۆر بەشى خۆیانى دەكرد. دۆزینەو هەى ئەو بارەگایە بۆ ئەوان موزدە یەكی خۆش بوو، ئاخىر ئەوان شەكەت و برسى و سەرما بردەلە، دەست و لاق و هەتا هەست و هۆشیش تەزیو، هەردوولا دۆستایەتیەکیان وێكرا هەبوو، بۆیە دەستەكە بە متمانەو و خۆیان گەیانە دەوراندەورى زۆپا دارینەكە و خېر چوونە ناو خەوێكى قوولەو و تا چىشتەنگاویكى درەنگى ئەو پۆزە بە ئاگا نەهاتن. لەو كاتەدا پەحمان چىرۆكى كچە

به فرینه که ی یاد کردبوو، هیچ کاتیک پایدۆز و به دوا داچوونی
 بۆ هه وال و زانیی هۆکاره که ی نه کردبوو. وه لئ ئه وه ی ئیستا
 وه بیر هینایه وه هاوسه رگیری خوشکه دووانه که ی بوو له پیاوه
 شتیه که. هه رکاتیکیش بۆ ئه وه مه بهسته پرسیاریکی له مامۆستا
 عومه ر بکردبووایه، ئیدی ئه وانی تر وه لامی وایان ده دایه وه، هیچ
 په یوه ندیی به پرسیاره که به وه نه بیت، به ئه نقه ستیش وایان ده کرد
 و مه به ستیشیان شه رفروشتن و توو په کردنی په حمان بوو.

ئیه راهیم که چایه که ی ده دایه ده ستیان گوتی:

- چای به بی حیکایه ت و مشتومر و چه له حانی هه ر تامی
 نییه.

په حمان فریکی له چایه که ی دا و گوتی:

- ده میکه ده مه وی شتیک ده رباره ی کچه به فرینه که بزانی.

عومه ر چاوی له ئاگره که بریوو گوتی:

- ئیستا بۆتی باس ده که م.

په حمان هیشتا لاسارییه که به ری نه دا بوو، وا خۆی نشان
 ده دا گوایه گویتی ناداتی. بۆ ئه وه ی ده رفه تیک به مامۆستا عومه ر
 نه دات وه رس و بیزاری بکات، ئه گه رنا له ناخی خۆیدا زۆری
 چۆ له وه وه رده گرت که ده بیستیت، بۆیه گوتی:

- راسته من ئاره زووی زانیی چیرۆک و به سه رهاته که ی
 ده که م، به لام کاره که ش ئه وه نده گرنگ و جیگه ی بایه خ نییه،
 بۆیه درێزه ی مه ده ری و شیر و پۆیشمان بۆ مه هینه وه و
 راسته وخۆ بچۆ ناو بابته که ته وه، هیچ ئه ملا و ئه ولا مه که.

- نازانم ئەم كېشەيە چۆن چارەسەر بکەين؟! تۆ دەتەوئ بە کورتى بىزانىت و ئەويش دەيەوئ دريژەي بداتى.

ئىبراھىم بە پەرۆشەو وای گوت و خۆيشى پەرۆشى بىستى گىرپانەوئى چىرۆكە کە بوو، وىپراي ئەوئى ھەموو شتىكى دەربارەي چىرۆكە کە دەزانى، بەلام وا خۆي نىشان نەدەدا کە ھىچ نازانىت. چونکە زانىنى زمانى کوردى وای لى کردبوو بەرانبەرە کەي تىگەيەنيت و لەو قسەوباسانەش تىگات کە لە نيوان خەلکيدا دەکرىن. بەلام پەرۆشى و ھەزى بۆ بىستى چىرۆكە کە، بە ھۆي ئەو گۆشەگىرى و دوورەپەريژيەوئى بوو کە ئەوانى تى کەوتبوون و بە ناچارى تىيدا دەژيان و وایان لى ھاتبوو گىرپانەوئى ھەر چىرۆك و بەسەرھاتىك، نامرازىك يىت بۆ خۆسەرقالکردن و کاتبەسەربردنيان، ئەو دەردەسەرى و نەھامەتى و ئاستەنگانەي کە دەھاتنە سەر پىيان، باشتىر چىرۆك بوون بۆ ئەوئى کاتى خۆيانى پى بکوژن، بەمەش خۆشى و بەختەوئى پى دەبەخشىن و زياتر دەيخوژشاندن.

پەھمان جارىكى دىكە بە تەوسەوئى گوتى:

- پىم وایە گوئى لە چىرۆكىك لە چىرۆكەکانى ھەزار و يەك شەوئى دەگرين، دەي مامۆستا عومەر، يان باشتىر وایە بلىم مامۆستا شەھرەزاد فەرموو ھىكايەتە کەمان بۆ تەواو بکە، ئەگەرنا قورقوپاگەت دەگرم و سەرت دەپەپىم.

ئىبراھىم بۆيە کى کرد و مامۆستا عومەر گوتى:

- باشە ھاوپى باشە توورە مەبە، ئىستا تەواوى چىرۆكە کەت بۆ دەگىرپەوئى: ئەو دوانىوئەپۆيەي کە وزە و توانامان بۆ گەپابوئەوئى و جلەکانىشمان تەواو وشك بووبوونەوئى،

هموومان له ژووری نهو براده رانه دانیشتبووین و پشوویه کی باشمان دابوو، نهوومان بۆ ده گیرانه وه که چۆن دهسته که دویتیکه توانیویه تی بهو زیریانه نهو شاخ و دۆله پراوپر له مه ترسیانه بیریت و به سه لامه تی بگه نه ئیره. نهوان سه یریان به سه رکیشیه که مان ده هات، به تاییه تی کاتیک سه رنجیان ده دابه جلوه برگه ساده که ی بهرمان، ئاخو نهوان باش ده یانزانی که نهو جلوه برگه هی نهو نهی له م سه رماوسۆله یه بمانپارێزیت، جگه له پیلاره لاستیکه ته نک و کورته کانمان، که نه گه ر بیت و پی له سه ر درکیکه ی بچوو کیش دابیتین، دووبه ده ر ده بیت و به پیماندا راده چیت!

په حمان قسه که ی پی بری و گوئی:

- پیم باشه بۆ گیرانه وه ی و گه یاندنت بهو خواردنه چه ره ی که به خیرایی دروستیان کرد پیتویت بکه م، ده فرموو وا گه یشتیه نهو شویتیه هموومان هه ر یه که و به شی خۆمان له گوشتی پیتویه نه فره تیه که خوارد و ئیوه ش ده ستان به قسه کرده وه که ده رباره ی هموو شتیک بوو، به لام من هیچتان لی تینه گه یستم. ئاخو خۆ هه تا نه گه ر زمانی کوردیش بزائم، توانای تیه گه یشتنی نهو وه نه ده بوو که ئیوه ده تانگوت و ده تانگیرایه وه. نه ک ته نها من، به لکوو هه تا له وانه یه به شتیک له خۆتایش لیتان تینه گه ن. له بهر نه وه ی نه وه نده به خیرایی و به له بهل ده دوین، هه ر ده لیتی له شه پیکه ده سه تویه خه دان و توانای ئیستیکتان نییه بۆ نه وه ی که مێک پشوو بده ن و له سه رخۆ بدوین، مالتان ئاوابی هه ر ده لیتی رستی بیکه یسیه و رسته له دوا ی رسته له زارتان دیته ده ره وه، به ئامان و زه مان ناو پرێک ناده نه نیتوان رسته کان، هه تا بۆ هه ناسه دانیکیش. نازائم ئیوه کاتیک قسه ده که ن به کوئ هه ناسه وه رده گرن!

پټكینه كې ئیبراهیم دهنګی دایه وه و ماموستا عومەر
گوتی:

- له م لایه نه وه من هاوړام. هه موویان وا ده دوتن و
ناوېړنك ناخه نه نیوان پسته كانه وه، هه تا من خوم زوربه ی
كاته كان لیان تیناگه م. ئیستاش گوی بۆ ئاره زووه كه ت ده گرم و
راسته وخؤ و به یی نه ملا و نه ولا ده یگېرمه وه، به لام نه كې دواتر
پرسیاری هیچ شتیکم لی بكهیت، باش گوی بگره و لیم حالی
به.

په حمان له كاتیکدا خهريك بوو دیق بكات و له پسته كې
خوی بیته ده ری، گوتی:

- رازیم.

عومەر راسته وخؤ گوتی:

- نه و كاته ده رباره ی كچه به فرینه كه پرسیارم لی كردن،
گوتیان نه وه كچنكی بیتا پروو بوو، كه سو كاره كې كردیانه په ند
بۆ كچانی ترا ته واو كوتایی هات.

بیده نګی بالی به سهر هه رسیكیاند كیشا، په حمان به نوره
چاوی پرسپاری بریووه هه ردووكیان و سهیری ده كردن، دایانه
قافای پټكینه ن و ئیبراهیم گوتی:

- ئای له وه خؤ تۆ په كجاری كابرات خسته كیشه وه.

عومەر گوتی:

- ده مرئ نه گهر نه پرسیت، به لام وه لامی ناده مه وه.

په حمان پرووی گرژ كرد و گوتی:

- ئەو ەچىيە، واتا يان كاتژمېرېك دەربارەى شىتېك دەدوۋى كە ھىچ پەيۋەندىي بە كچە بەفرىنە كەو ە نەيىت، يان لە دوو وشەدا كورتى دە كەيتەو ە؟ ھەى ەمرى خۆت و چىرۆكىشت نەميىت، باشە تۆ پىت چۆنە ئەو ە من ھەر نامەوئ گوى لە ھىچ شىتېك بگرم، تۆش دەمرى ئەگەر چىرۆك و بەسەرھاتە كەى نەگىرپتەو ە. ئىستا پرسە كە بە تەواوى ەوون و ئاشكرايە. ئەو جووتيارە كالفامانە لەسەر ئەو لوتكەيە كوشتوويانە و پاشان گەراونەتەو ە گوندە كەى خويان و نانئى ئىوارە يان خواردوو ە و بە ئاسوودەيەو ە نووستوون، وەك ئەو ەى ھىچ شىتېك ەووى نەدايىت، ھە، وايە؟!

ەومەر گوتى:

- پاستە چىرۆكە كە پىك وايە، بەلام ھەرگىز مىشكت ئارام نايىت ئەگەر تەواوى وردەكارى چىرۆكە كەت گوى لئ نەيىت. مىش بىر يارم داو ە لەمەودوا ھىچ شىتېك بۆ نەگىرپمەو ە.

ئىبراھىم گوتى:

- ئەرى ئەو ە چىتانە؟! ئىو ە چىرۆك دەگىرپنەو ە يان شەر و قەرەقەر دەكەن؟!

ەومەر زەردەخەنەيە كى ەووخۇشانەى كرد و گوتى:

- بە چاوى تۆ ەرحمان بە شىوازيكى وا بۆتى دەگىرپمەو ە، ھەر بە تەواوى ئاسوودەت بكات.

چونکه ههست ده کهم زیاتر له ئاستی خوی بېزارم کردی، به
تایه تی کاتیک ده بینم خوین به شاده ماره کانی لاملتدا دیت و
ده چیت و خه ریکه فواره ده کات!

ئیراهیم به پرویه کی خوشه وه به په حمانی گوت:

- له بهختی خومان چیروکی کچه به فرینه که نازانیت،
ته گه رنا دویتیکه به خه ی براکه یت ده گرت و کیش به کت
ده نایه وه، هه راوه وریا و زایه له و ده نگه ده نگیکی و
زه ماوه نده که ت لی ده کردن به قوزه لقورت.

عومر به پیکه نین و گالته جارپیه وه:

- تو بیر بکه وه، چهند دیمه نیکي جوان ده بوو، کاتیک
براکه ی ده هات تا کوو ته و قه ی له گه لدا بکات، که چی نه م
مشته کوله یه کی له شه ویلا گه ی ده دا و پښتاپښت ده یخسته سهر
زه وی و خوین به بالایدا ده هاته خواری. ئیدی له و ناوه دا ده بوو
به هه رایه ک سه گ ساحیبی خوی نه ناسیته وه، به راستی ده بووه
دیمه نیکي سینه مایی سهرنجر اکیش!

په حمان بی نه وی بیخاته سهر خوی و وای نیشان دا که
گوئی پی نادات، بویه گوتی:

- نه و جووتیارانه به لای منه وه گرنگ نین، ته نانه ت
بایه خ به و دونیا به شیان ناده م که تیندا ده ژین، به لام کام له وانه ی
ته و قه یان له گه ل کردین برای بوو؟

ئیراهیم گوتی:

- نه و گه نجه ی شهروالیکي سه وزی له به ردا بوو.

په حمان چاوه کانی نه بله ق بوون و گوتی:

- مهبه ست گه نجه که ی نه و گونده یه که نه شکو ته که ی
له بېر ده مدایه؟!

- پټک خویه تی.

عومه ریش وای گوت، په حمانیش پوخساری سوور
هه لگه را:

- نه و گه نجه ی بهر له چالاکیه که نانمان له مالیان
خوارد؟

عومه ر پټکه نی و گوتی:

- گوشتی نه و که وه چاوه پوانکراوه ی که بووه به شی من
و سعوود. نای نه گهر ده زانن نیمه نه و کاته چنده پټکه نین؟!
زانمان نیمه ماله که تان هه له کردووه.

په حمان هاواری کرد و دلی که و ته لیدان و شېرزه بوو.

- چ که وټک و چ نه فره تیه ک باس ده که یست! ناکا
مهبه ست نه وه بیت که نه وه ی دویتن شووی به و شیته کرد،
خوشکی نه و بهر ه لایه بوو؟!

نیراهیم به سه رسو پمانه وه گوتی:

- نه وه چیته په حمان؟! بژچی وا هه لچووی؟!

په حمان هاواری به سه ردا کردن و گوتی:

- هه لچوون؟! کوره هاوړئ من خه ریکه ده مرم... ده ته قم
و شق ده بهم، ناخر من نه و کاته بینیم. نا نا، مه گهر خوشکیکی
دیکه ی هه بیت، نه وه ناییت نه و بیت.

- هیچ خوشکی دیکه ی نییه. نه وه دووانه ی کچه
به فرینه که بوو.

- نفرهت... هه زار نفرهت! چۆن دويښکې ټاگام لږي نه بولا به د لښايي وه چ زوو بڼت يان درهنگ هر ده گه پښمه وه لای. له پښاويدا شهر له گهل هم موو گونده که ده کهم. مه حاله، هر ده بڼ له ده ستي ټهو شيتي پزگار بکه م.

ماموستا عومهر گوتي:

- چيه په حمان ده لښي ده يناسي؟

ټيراهيم به سهرسورپمانه وه وه لامی دايه وه:

- هر ده لښي خوشت ده وي؟!

په حمان به هه لچوون و ده ننگيکي له رزوک و پوخساريکي شيو او وه:

- ده مزاني پوژيک شوو به گه نجیکی گونده که ی ده کات. ههرچهنده هيچ که سيک شاياني جوانی و شوخوشه نگیه که ی نييه، ټاخر ټهو مروفي ټاسايی نييه، فريشته يه فريشته، نا نا تو بلڼي خودايه که و شاياني په رسته، نه که مروفه کان گلاوی بکه ن. خو زگم ده خواست گه نجیکی خو ش بویت و به بڼ ټهو هه لڼه کات، ټه ویش هه مان خو شه ويستی به رانبه ری هه بڼت و شه يدا ی بڼت و هينده ی هه موو پوژه کانی شادی و به خته وه ری پڼ ببه خشيت... به لام هه رگيز به خه يالمد ا نه ده هات بيده نه ټهو شيتي، هؤيه که ی هه رچيه که بوو بڼت.

ټيراهيم ديسان:

- په حمان تو خوشت ده وي؟!

په حمان هيشتا هه لچوونه که ی له که فوکولدايه و دانه مرکاوه ته وه و له قسه کانپرا دياره:

- من تهنایهك جارم بینوه، وهلئ بۆ ههتا ههتا به عاشقی بووم. ئای چه ند خۆزگه م دهخواست جووتیاریککی گونده که یان بوومایه، یان زمانه که یم بزانیو وایه. زمانه که یشی کیشه نه بوو، ئاخه له پیناوی چاوه کانی دا ئاماده بووم به یهك مانگ فیری زمانه که یشی بېم. وێرای ئه وه موو کاریگه ریه ی له ناخمدا به جئیی هئشت، که چی له یاده وه ریی خۆمدا سپیوومه وه، له بهر هیچ نا، چونکه منیش شایانی ئه وه نه بووم، ئاخه ئه وه خودایه و منیش ئاده مزاد. ئیستا ههست ده که م کهس شایانی نییه جگه له خۆم... ئه گه ر ده مزانی چی چاوه پروانی ده کات، ده مه ئینا و ئاهه نگیکی هاوسه رگیری وام بۆ ساز ده دا له گونده که ی وێته ی نه بووایه، کوره تۆ بلی له هه موو دنیا ده گمه ن بووایه. به لام له گه ل ئه وه شدا ده ستم لئی نه ده دا، هه رگیز ده ستم بۆی نه ده برد، تا ئه وه کاته ی له وه دلنیا ده بووم که ئه ویش هه مان خۆشه و یستی بۆ من هه یه، به لئ خۆشه و یستیهك هاوشی وه ی خۆشه و یستیه که ی له یلا بۆ مه جنوون، ناوه لا بلی خۆشه و یستیه که ی شیرین بۆ فه رهاد.

- ئه ی چی ده بوو ئه گه ر خۆشی نه و یستبای؟

عومه ر وای گوته و ئیبراهیمیش هه لیدا یه:

- ئه وه کچه لادییه، هاوسه ره که ی خۆش ده ویت، هه تا له گه ر ئه ویش ئه می خۆش نه ویت.

ره حمان گوته:

- جگه له خۆشه و یستی و عه شقه که ی به هیچ شتیکی دیکه رازی نابم.

مامۆستا عومه ر تارمایی بزه یهك به سه ر لیوه کانییه وه بوو و گوته:

- جا چیت ده کرد، نه گهر تنها وه کوو میړدیک خوڅی بویتبای، ئاخر گوندیه کان له سهر نه وه راها توون.

- له خویش پزگام ده کرد، ده بوومه پاسپیر و جیه جیکاری فرمانه کانی، له هه موو ناله باری و پیسیه کانی ده وروبه ری ده مباراست.

مامؤستا عومهر ئاورپکی له ئیبراهیم دابه وه و گوتی:

- نه مه له کوپوه هاتووه؟! له مەریخه وه؟!

ئیبراهیم به زه رده خه نه یه که وه:

- هه رزه کاره... وازی لی بینه.

په حمان به پرته و بۆله وه:

- قه یناکا، با بیر کردنه وهی من بیر کردنه وهی هه رزه کارپکی به هه لپه و پر له جۆشو خرۆش بیت. به لام ده بینن نه م هه رزه کاره چی ده کات.

دوای نه وه له چوونه ی په حمان، چەند ساتیکي دريژي بیدهنگي تپه پری، ئاره زوویه کی زۆری گوښلیوونی چیرۆکه که ی کرد، هه تا نه گهر مامؤستا عومهر نه وه نده ورده کاریی بیزار که ریش بلێ که هیچ په یوه ندیان به چیرۆکه که وهش نه بیت، نه و ناماده یه هه موو نه ندامانی جهسته ی بۆ بکاته گوئی و به بیدهنگی و ئارامیه وه گوئی بۆ شل بکات.

له سه رخۆ و به ده نگیکي له رزۆک و شکاوه وه گوتی:

- چیرۆکی خوشکه که ی چیه؟ تۆ هیجت ده رباره ی نه گوت.

عومهر به سه رله قانده نه وه وهك خه فه تیک بۆی:

- به راستی خوشکه که ی چیرۆکیکی دلته زیتی هه به. جووتیاره کان زۆریان له باره یه وه گوته وه. هه رچه نه زیده پویش له گیرانه وه ی رووداوه کان ده کن. به لام زۆر به ئاسانی ده توانی راستیه که ت بۆ ده ریکه کویت.

ره حمان به منگه منگ و په روښييه وه:

- ئەي راستىيە كە چۈنە؟

عومەر سیره نیگای چاوی له شویتیکی دیکه وێل بوو،
گوتهی:

- پارە که یه کیتک له گونده کان، ئاههنگیکى زهماوهندیان وه کوو ئهوى دوتیکه ساز دابوو، بهلام ناتوانین بهراوردی زهماونده چارهپهشه کهى دوتیتى بهوى ئهوى بکهین. چونکه زاواى ئهوى کوپى ئاغا بوو، که نیوى زهوییه کانی ناوچه کهى لهزیر دهستدا بوو، ئینجا تو بیری لى بکهروه بزانه چ ئاههنگ و زهماوندیک بووه، ناوچه کهى ئاغا نزیکهى دوو پوژه پى لهو گوندهوه دوور بوو که ئهشکهوته که له دهروازه کهیدایه. ئهوانهى بۆ زهماونده کهش بانگهئیشت کرابوون ئهونده زۆر بوون گونده که بهو گهوره ییهى خۆیهوه ههلینده گرتن و جیان نهده بووهوه، زۆریهى ئهوانهى بانگهئیشت کرابوون، ههمان شهو ناچار بوون بگه پتهوه گونده کانی خۆیان که نزیکهى دوو بۆ سى کاتزیمز لهویوه دووربوون، تاکوو ئهو پالپهستویه لهسهه گونده که کهم بکه نهوه. زاواش گهنجیک بوو شانازی به خۆیهوه ده کرد، له حه فده به هارهى تهمنیدا بوو. پیره ئاغای باوکیش بى سى و دوو، تهواوى ئاره زووه کانی کوپه کهى جیه جى ده کرد، وهك ئهوى فهрман بن. له بهر ئهوى تافه کوپى چوار هاوسه رگری و تاقانهى ناو ژماره به کى زۆرى خوشکه کانی

بوو، به کورتي له چوار ژن، نهوه کوږه تاقانه‌ی ټاغا بوو. نهوه گه‌نجه کاتيک به هر هؤيه که‌وه بوويت بهو گونده‌دا تپه‌پيوه که نه‌شکه‌وته‌که‌ی له ده‌روازه‌دايه، له‌وي به پټکه‌وت چاوی به کچه که که‌وتووه، نه‌وش نه‌و کاته‌ی کچه خوی له نه‌سپه به‌هيزه که‌ی لاداوه کاتيک خه‌ريک بووه ملی لئ بټيت، له‌و چرکه‌ساته‌دا جوانيه دل‌پټنه که‌ی ناخې هه‌ژاندووه، دووانيش له هاورپټکاني ياوه‌رييان کردووه و هينده‌ی نه‌خاياندووه هه‌والی کچه که‌يان بو هيتاوه، نه‌ویش زور کاتي خوی به فپړ نه‌داوه و له پړکا نيازی دلی خوی بو ژنه‌يان به باوکی گوتووه، باوکيشی له خوشياندا زه‌رده‌خه‌نه‌يه کی بو کردووه و پړنگه‌ی له‌وه نه‌گرتووه خزمایه‌تی له‌گه‌ل جووتياړیکدا بکات، له‌گه‌ل خويدا بيري کردوته‌وه به‌وه‌ی: "نم هاسه‌رگيري به‌نه‌ا بو کاتبه‌سه‌ربردنه و هينده نابات لای لاوان داده‌مرکته‌وه، دواتر له‌گه‌ل هه‌نديک مولک و مال بو مالی باواني ده‌نيرنه‌وه".

هه‌موو شټیک به خيړای پووی دا. پيره ټاغا پياوماقوول و پيشسپي گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری و هه‌نديک له سه‌روک جاشه‌کانيشی کو کردبووه‌وه، چونکه نه‌وان به‌رژه‌وه‌نديان له‌گه‌ل به‌کتری کوتایي نايټ، نه‌وان هه‌ردوولا له ټالوگورپکی سوود و قازانجی به‌رده‌وامدان، گرنگيش نيه کی ده‌بيته قورباني مامه‌له و سه‌ودا که‌يان. ټاغا نم تاکتيکه‌ی له‌گه‌ل هيزه به‌ره‌ه‌لستکاره‌کانيش به‌کار ده‌يتا. نه‌و ده‌يزانی چوون دلی هه‌مووان پا‌زی ده‌کات و وایان لئ ده‌کات وا به‌ناسانی ده‌سته‌رداری خزمه‌تگوزاريه‌کانی نه‌بن. هه‌تا زه‌ماوه‌ندی کوږه‌که‌يشی خزمان و دؤستانی هه‌ردوولای له خو گرت. پيره ټاغا پياوړکی زورزان و ته‌له‌که‌باز، دنيادیده و زیره‌ک و پر نه‌زمون، نه‌و ده‌ميک بوو فپره له‌وه‌پری هه‌ردوو لای جوگه‌که

بووبوو، شایانی تهووبوو پلهیه کی سیاسی ههستیار وهربگریټ.

کچهیان هیئا، کچ چ کچ؟! پهریه و لهسهر زهویدایه،
فریشتهیه و له ئاسمانهوه له گهل تهزره باریوه، هیشتا له پازده
به هاری تهمنیدایه. جوانیه کهی شان له مانگی چوارده دهدا و
لهویش جوانتر دهرهوشتهوه. ههلهپرکئ و گۆرانی گوندی پر
کرد، پمبهی دههوله که لیدانی دلی راده گرت، زورناکش بۆ
ساتیک راوهستانی نهبوو. خه لکیش هه موویان به جلو بهرگی
جوان و ئالووالاوه شایان ده کرد و هه لده پهرین، وهك تهوهی
جهژنیکی گه وره ی نیشتمانی بیټ و هه مووان به ئهرکی خۆیانی
بزانن به شداری تیدا بکهن، هه تا ته گهر چهزیشان لیتی نه بیټ و
ناره زوویشی نه کهن. دایکی کچه کهش له خوشیان ده گریا و
باوه پری بهوه نه ده کرد که ده بیینی. باوکی زاواش به سه ری
به رزه وه به ناو خه لکیدا ده هات و ده چوو و له هه موو لایه که وه
پیرۆزبایی لی ده کرا، چهز و چاوی گهنجانش وه کوو نوقل و
گه زۆ خوشکه دووانه که یان چه په لووش ده کرد، هه موویان
خهونیان به خنده یه کی و به ده ستهینانی ده بیینی، تهو کاته
براکه شیان تیکسمر او و پرومه ته کانی سووپه لگه پابوون و
نومیدیکی زۆری له سه ر ته م هاوسه رگرییه هه لچنیوو، له
ساته وه ختی یه که مه وه نه خشه سازی بۆ هه لباردنی یه کیک له
کچانی ئاغا کردبوو، تا بیکاته هاوسه ری خۆی. به مهش
خانه واده که ی له گهل خانه واده ی ئاغا ده بنه خزم و په گوپشه و
بنه چه ی خۆی توو پ هه لده دات، که شتیکی تهوتوی تیدا نییه
له ناو خه لکی مایه ی سه ر به رزیان بیټ. ته مه گریه ستهیکه و
پۆژیک له پۆژان خهونی پتوه نه بیینیوو، وه لی وا خه ریکه بی
خه وینین به سه ر ده سته و تیکی گرانه هادا ده که ویت.

دوای تهوه ی بووکی به رهو ژووری بووک و زاوایی برا،

هيندهى نهبرد زاوا بۆى چووه ژوورئ، بووكنى له شهرمان
گۆناكانى سوور هه لگه پابوون، سهري نهوى كردبوو، خهريك
بوو ئازايى ئهوهى تيدا نه ييت سهيرى پوخسارى زاوا بكات.

زاوا تاراي بوو كينى له سهري بووكنى لادا، تاكوو
سهرنجى ئه و پوخساره فرشته ييهى بدات، به هئواشى چه ناگه
گرت و پووى بهرز كرده وه. له چاوه كانيدا به خته وه ريه كى
بيته ندازهى به ره و جيهائى كى ئه فسووناوى و خه يالاوى
هه لگرتبوو. به تر سه وه سهرنجى له پوخسارى دا. يه كه م جارى
بوو وا له نزى كه وه بيبى ت. پوخسارى كى جوان و خوشه ويستانه
هه بوو، هه ستى به خته وه رى و دلى بايى زياترى پى به خشى. ئه و
دۆشه گ و ليفه په مۆ رهنگا په نگانه ي جيه كه يان كه
ههردوو كيانى له ئاميز ده گرت له پشتيان وه به نهرمونيانى
پاخرا بوو، پىخه ف چ پىخه ف؟! هه ده تگوت پىخه فى پادشا و
ميره كانه، په نكه كان وهك ئه وهى به سهري ههري كدا راكشابن و
تيشكى خۆر به ئاوى زىر نه خشاندينى. بووكنى له سهري ئه و جى كه
نهرمونيانه راكشابوو، زاوا بۆى نووشتايه وه، لىوى له لىوه كانى
نزى كه خسته وه. ماچى كى گه رموگوپ و به تام و بىكو تايى،
هه رچى به فرى سهري لوتكه به رزه كانى هه ستى هه بوو هه مووى
تاوانده وه. ههردوو جهسته شوخوشه نكه كه تىك ئالان، جىگا كه
به هئواشى كه وته له رزه، ئىنجا له رزىنى به هيزتر و هه زىنى كى
به هيز و به هيزتر. تر په ترپ و زرى كه و هه ناسه بركى بالى به سهردا
كىشان، وهك ئه وهى جريوهى چۆله كه ييت و هه ندىك جار
تىكه ل به ئاه و هه سه رته كانيان ييت، هه تا گر كانى
كلپه سه نده ووى زاوا دامر كايه وه، به لام نه كوژايه وه، هه ز و
ئاره زووه كانى هه موو چر كه ساتىك ده رده كه وته وه، بوو كيش به
ته ووى خۆى دابووه ده سه وه و به تام و چى ژه وه له سهري

گازهرای پشت ږاکشابوو، وهك ئهوهی ئاگای لڼ نهییت چی
 ږوو ده دات. ئاخر ئه و له خه ویتکی جوان و ئهرخه وانی و
 سه رسامی بیسنووردا بوو. ئه ویش هیشتا گرکانی ناخی
 دانه مرکا بووه و نه کوژا بووه وه، هه مدیسان له نیوان ئاخ و ئوفی
 گه یشتن به لوتکه ی چیژ و خوشیدا بوون، زاوا به سه ر ږان و
 سینگیه وه کینگلی ده دا و ده یگه وزانده، جار جاره
 هه لوه سته یه کی ده کرد و موله تی هه لکیشانی هه ناسه یه کی ده دا،
 تا کوو لیدانی دلی کپ بیته وه. وا هه سته ده کرد خه ریکه
 ترپه ی دلی هه ردو وکیان ئاو یته ی یه کتری ده بن، به لام هینده ی
 نه خایاند گه نجه که هاته وه سه ر خو ی و به سه رنجه کانی که وته
 پشکینی جه سته ی بوو کی و ئه و چالاوه ی پیش توزیک لیتی
 دابوو. چاوه کانی ئه بله ق بوون، ترپه ی دلی زیاتر بوو، وه کوو
 ده نگي ده هولی گونده که لیتی ده دا. سهیره! بیره که ی وشکه و
 چاله که ی بی ئاوه، وا دیاره پارا و نه بووه! چی بکات؟ ئاخر ئه وه
 کاره ساته. سه رله نو ی په لاماری بوو کی دایه وه و باوه شی پندا
 کرد و هه ر زوو له گرکانی ته قیوی زاوا وه هه سته به
 به خته وه ری و خوشیه ک کرد. پیاوه که ئه م جاره یان به هیژ و
 چه مووشی و درپیه وه ده سته به هه لکه ندنی بیره که کرده وه. ئه و
 به دوا ی شتیکدا ویل و سه رگهردانه و له خه می دوزینه وه یدایه،
 ئه میش له ناو تام و چیژ و خوشی بیته ندازه ی زیاتر و زیاتردا
 گر ده گریت، هه تا هاواریکی چه پتندراوی پر له چیژ
 ژووره که ی پر کرد و ده نگي دایه وه. به وپه ری به خته وه ری و
 په زامه ندیه وه خاو بووه وه و شه به نگي بزه یه کی شه رمانه
 لیوه کانی نه خشانده. گه نجه که بۆ ساتیکیش موله تی پی نه دا،
 جاریکی دیکه ش به شله زاوی که وته وه پشکینی بیره که! بیریکی
 وشک، چالاویکی بی ئاوه، هیشتا پارا و نه بووه.

پړووی بهرز کرده و به دهنګی خنګاو و پچپچړه و
 گوتی: "نه و چیه خویتم نه بینی؟!" بووکې هیچ وه لامیکې
 نه دایه وه. ټینه گه یشته له وې مه به سیتې. بویه سهرله نوئ
 گوتیه وه: "خوین دهرنه چووا" بووکې وا پې دهرچو و له وې
 ټینه گات که زاوا مه به ستي بوو، بویه پرسې: "چ خوینیک؟!"
 گوتی: "خویتی تو!" منگه منګیکې بو کرد، وهك نه وې گوتی له
 گالته یهك بیت: "بوچی دهرته وې خویتم برخوا؟!" له کاتیکدا
 لټو کانی ته ته له ی دهر کرد گوتی: "بو نه وې بیسه لمیتی پاکیزه بیت
 و نابرو و مه ندیت!"

کچه که راپه پې و جه سته ی و نه ملا و نه ولای
 جلوه رگه کانی کو کرده و به له رزینه وې گوتی: "من خاوه ن
 نابرو و و پاکیزه شم." له و کاته ی هر چوینیک بیت
 جلوه رگه کانی له بهر دهر کرد، به تووړه یه وې هاواری به سهردا
 کرد: "که واته کوا خوینه که؟!" کچه به سته زمانه که له ترسان
 هله ده لرزی و به هه نسکدانه وې گوتی: "من نابرو و مه ند و پاکړم.
 سویتد به هه موو پړو زیه کان من پاکړم و که س دهرستی لی
 نه داوم." گه نجه که به دانه جیره وې دوو باره هاواری به سهردا کرد،
 وهك نه وې موته که ی خوین سواری سهری بووینت: "پاکړ و
 پاکیزه یی، نه ی که واته کوا خوینه که! کوا خوینه که، خوین
 خوین؟!" وهك نه وې خوین بهری چاوی گرتیت، به تووړه یی
 و سهرلشیواو یه وې وه کوو شیت دهرچو وې دهره وې، کچه
 به سته زمانه که درکی به وې کرد که چ چاره نوو سینک چاوه پتی
 ده کات و چ قورپکی بو گیراوه ته وې.

نیدی غه له غلب و دهنګه دهنګ و قسه ی نه شیاو ته وای
 گونده که ی گرتو وې، ده هوله که له لیدان کهوت و زورپاکه ش
 زیره ی نه ما، پیره ژنه کان له کچه که چوونه ژو وړه وې تا کوو له

راستی دۆخه که بزائن و نهییه که ئاشکرا بکهن.

لیره دا رهحمان مامۆستا عومه ری له گێڕانهوه ی چیرۆکه که
راگرت و گوتی:

- هه موو ئه و وه سفه ی کردت جوان و سه رنجرا کیش
بوون و شایانی ئه و ه ن بکریته چیرۆک، نه خاسمه دیمه نی
جووتبوونه که یان و زیری که و هانه سه به رکتی سه رجییه که یان،
چونکه چیرۆک به بی جووتبوون و سه رجییه وشکوهرینگ
ده بی و شایانی خویندنه وه و گوێگرتن ناییت و شتیک ناهیییت.
وه لئ به هه رحال خۆ ئه و له ته نیشت جیه که یانه وه نه بووه، تا به
وردی هه موو شتیکمان بۆ باس بکات. گوئی له گه نجه که ش
نه بووه که بووکتی به بی ئابرووی تاوانبار کردییت، واته
راستییه که مان پێ بلئ و شتی زیاده و درۆی می شک و خه یالی
خۆتمان ناویت.

ئیراهیم به پرووخشییه وه گوتی:

- ئه وه ی ده لئ نه خه یاله و نه درۆش، ئه ی بووک و زاوا
له وه زیاتر چی ده که ن؟! باشه ئه و به وه نده ئیستی کرد که
جیه که یان که وتبووه جریوه جریو، خۆ ئه گه ر من بمگێڕابوایه وه
وا باسی جیگه که یانم ده کرد که له ژیریان تیک بشکیت و
هه ردووکیان له وه پری چێژ و خۆشیدا له سه ری بکه ونه خواره وه.

مامۆستا عومه ر وه لامی دایه وه:

- راسته خه یالی من وه کوو چیرۆکی ک گرێچنی بۆ
رووداوه کان کرد، وه لئ ئه وه ی باسم کرد راستیه کی ته واو
ته واوه. چونکه کوپه که ئه وه ی به باوکی گوت که پرووی
دابوو. پیره نه کانیش که چه که یان هتیا بووه قسه و پشکینبووشیان.
ئو به سه ته زمانه به وه پری بیتاوانیه وه گوتبووی من نازانم چی

پووی داوه؟! ئو له ناکاو هاواری کرد: "کوانی خوین؟!"
 بهسته زمانه به توندی پهنگی هه لده بزکا و نهیده زانی له
 دهووبه ری چی پوو ده دات. هه به پاستی نه زانییه... نه زانی له
 هه موو شتیک. ئاخه ئو نهیده زانی خوین چ په یوه نندیه کی به
 پاکیزه یی و ئابرووه وه هه یه. هه لبه ته خه لکی ئه م گفتوگۆیه یان
 ده گوتوه.

په حمان گوتی:

- هه تا جریوه و زیکه زیکی جینگه کاشیان؟

- به لئ، هه تا جریوه و زیکه زیکی جینگه کاشیان. پاسته
 ناکرئ یه کتیکان جیوک و زاوا- پین و باسی جینگه که بکه ن که
 چۆن له ژیریان جریواندوو یه تی و زیکه زیکی کردووه. به لام من
 ئه وه ت بۆ دوو پات ده که مه وه که جینگه که له ژیریان
 جریواندوو یه تی و زیکه زیکی کردووه. له بهر ئه وه ی گه نجه که
 دوا ی هاوسه رگرییه که ی پقی له سیسه می نووسته که یشی
 ده بووه وه، بۆیه به خشیه خوشکه کانی. یه کتیکان وه ریگرت و
 بردی، یه کتیک دیکه شیان حه زی لئ بوو به دهستی به ینیت. بۆیه
 ئه وه ی دهستی به سه ردا گرتبوو له به رده م دهسته خوشکه کانیدا
 گوتی: "خه می لئ مه خۆن، هه به پاستی ده که ویته زیکه زیک
 ئه گهر له سه ری ئه مدیو و ئه ودیو بکه یت."

په حمان به پاستگویی و خه یال فراوانی مامۆستا عومه ر و
 توانای له دا پشتن و گریچینی پووداوه کان و گونجاندن و
 پیکه وه گریدانیان سه رسام بوو و به هه ناسه سوارییه وه گوتی:

- خۆ ئه گهر کاره که وا بیت، به هه ر ده په نجه گه واهی
 ئه وه ت بۆ ده ده م که که سیکی به هه ره مه ندی. زۆر حه ز ده که م
 گوئ له قسه کانت بگرم. تۆ زۆر درۆت نه کرد، یان با بلین

له سهر حيسابى راستيه كان جلەوى خه يالت شل نه كرد. بهلكوو له واقيعه وه شته په رشوبلاوه كانت ليتره و لهوئى كؤ كړده وه و داپشتنيكى هاوسه ننگ و قه شه ننگت بؤ داپشتون.

ئيراهيم گوتى:

- ئوخه ي ئيستا دلم ئيسراحتى كرد، له كوتاييدا ريځكه وتن و وازتان لهو دهمه قالى و شه په دهنوكه هيتا؟!

- ئاخري مامؤستا عومهر بردييه وه... ده ي چيروكه كه ته واو بكه، من دلنيام له گيرپانه وه ي و ليتره به دواوه بؤ يهك وشه ش دهمم ناكه مه وه، باشه.

له دواى نهو قسانه په حمان ده ستي له سهر زارى دانا، وه كوو ئاماژه يهك بؤ نه وه ي چي ديكه دهمه قالى و شه په دهنوكي له گه لدا ناكات.

مامؤستا عومهر له نه جامي نهو ستايش كردنه هه ستي به شاديه كي زور كرد و ده ستي به گيرپانه وه ي به سه رها ته كه كړده وه و گوتى:

- ئاغا له ديوه خانه كه ي خوئى له بهردهم پياوماقولا ن و خه لكى له گه ل باوكى كچه كؤ بووه وه، دواى نه وه ي راستي كاره كه له لايه ن پيره ژنه كانيشه وه پشتر است كرايه وه و دواى پشكيني نهو هه شبه سهره، پشكيني چي؟! خو ئه وان نه ئاميړي پشكينيان هه يه و نه پزيكيشن، تنها يهك دوو دلؤپه خويته و هيچي تر! ئيدى ئاغا به باوك و كوپه كه ي گوت: "ئيمه به رانه رتان كه مته رخه م نه بووين، ئيوه ش مافى 'خؤمان بده نه وه". باوكى كچه به سهر شوړي كه خهريك بوو چاوى له زهوى بهرز نه ده كړده وه، گوتى: "له بهر چاوى ئيوه سهرى ده بېرم بؤ نه وه ي بيته په ندا!" ئاغا بي منه تانه گوتى: "له گونده كه ي خؤم

پشتنی خوښتم ناوئ، مافه کهمان نهو کاته پئ ده گات که نهو
پووره شهی کچت بهیت و پرؤیت!

برای کچه به هوی هه لچوونی زوره وه هه لده له رزی و به
دهنگیکی پچر پچر: "به لام ده بی من بزائم کئ نهو کاره ی له گهل
کردوین و وا سه ری شوړ کردین و له قورپی نا، هه ر ده بی
بزائم و سزای خو ی وه برگریت". ناغا به دهنگیکی بهرز و
ناغایانه وه گوتی: "به دیار منه وه پاله وانیتی خوت مه نرته، نه م
کاره په یوه ندی به خوتانه وه هه یه، ئینجا پرووی له پیاوماقوولانی
گونه ده کی کرد: راسته هه ر له خودا وه توی ساده ییمان تیدا
چاندراوه و گه وره یی به سه ر که سدا ناکه م، چونکه هیچ که سیک
گه وره نیه، ته نها خوا نه ییت، به وه پازی بووم کوړه تاقانه که م
هاوسه رگیری له گهل کچیک بکات، بی نه وه ی پرسیار له بنه چه
و بنه ماله که یان بکه م، به لام سه باره ت به شه په ف و ئا بروو
هه رگیز ده ستی لی هه لئا گرم". لیره و له وئ دهنگه دهنگ بهرز
بووه وه: "تو هه میسه سه رت به به رزی ده میتنه وه ناغا". "شه په ف
و ئا برووی گونه ده که له ئا بروو و شه په فی تودایه و به ته مای
خودا پاریزراوه".

که ژاوه ی تیکشکاو و خه مباری کچه که به په نگی
هه لبرکاو و پرؤیشتنیکي کۆستکه وتوانه وه له گوند ده رچوون
و ژماره یان له بیست که سیک زیاتر ده بوون، له دوا ی خویانه وه
هیستره کانیا ن راده کیشا. زوره ی ئافره ته کان به سه ر پشتی
ئاژه له کانه وه بوون. له ناویشیاندا هی وا هه بو له نه نجامی خه می
زوره وه سه ری خو ی له قور نابوو. که ژاوه که به تیکشکاوی و
سه رشوړی و ییده نگیه وه پئی ده کرد، هیچ دهنگه دهنگیک
نه ده بیسترا. که س قسه ی له گهل که س نه ده کرد، کچه که شیان به
سه رپوشتیکی رهش داپو شیبوو وه کوو ده ربړنیک بو

ئابرووتكانەكەي و ئەو بەلایەي بەسەري ھىتاون و لەدەستدانى شەپەف و ئابروويان. ئەويش لەبەر شەرمەزارى و ئەو سەرسامىيەي لە ئەنجامى ئەو دۆخەي بەسەري ھاتبوو تووشى شۆك بووبوو و دۆش دامابوو، خەريک بوو عەقلى لە دەست بدات و نەيدەزانى چى لە دەوروپەري ڤوو دەدات. خۆ لەوانەيە مەرگ و ژيان بەلایەووە وەكوو يەك بن. ئاخىر ئەو پيش ماوہەكى كورت لە لوتكەي بەختەوہري و خۆشيدا بوو، كەچى لە چاوترووكانىكدا، كۆتايى بە ھەموو شتەك ھات و گەيشتۆتە لوتكەي خەمبارى و بەدبەختى و دەردەسەري و تىكشكانەوہ، شەرمەزارى دەيكوژيت و خەلكيش بە ڤق و قىنەوہ شويى كەوتوون. دايكى دواي ڤۆژنىك لە ڤىكردن ھەولى زۆرى دا بزائيت كى دەستى بۆ بردووہ و ئابرووي تكاندووہ. كەچى ھىچى دەست نەكەوت. خوشكە دووانەكەيشى بە گريانىكى تال و فيغانەوہ سويتدى دوناي بۆ خواردن كە ھىچ كەسنىك لە ژيانى خوشكەكەيدا نىيە و دلناشە كەس دەستى بۆ نەبردووہ. پاشان گەيشتنە لوتكەي ئەو چىايەي كە بەفر داپۆشيوو. وەرز ھاوينە و دۆلەكەش گەرم، ڤووبارەكەش خوڤەي ديت و لە ھەندىك شويتيش بە ھىواشى دەڤوات و دار و درەختە بەردارەكان و مېرگى سەوز و ڤەشمالى ڤەرشوبلاوى ئەو ناوہ و شوانەكانيش لە ھەموو كەندولەند و قەدپالنىكى ناوچەكەدا ئازەلەكانيان دەلەوہڤىنن. قەدپالنىك بەرەو دۆلەكە پىچ دەكاتەوہ و يەكىكى دىكەش بەرەو لوتكە بەرز دەيتتەوہ كە بەفر داپۆشيوہ و ئامادە نىيە بە درىژايى سالى بتويتتەوہ و لوتكە جى بھىلئيت. كەژاوہكە بوونە دووبەش؛ ھەندىك لە پياوان لە گەل ژنان ڤىگەي قەدپالى دۆلەكەيان گرت و ڤوويان لە گوندەكە كرد، ھەندىكى دىكەيان ڤىگەي قەدپالەكەي دىكەيان گرتهبەر!

خوشکه دووانه‌کە، خۆی به سەر قاچی باوکیدا دا و ماچی کرد و تکای لښ کرد و لښی پاراپه‌وه له خوشکه‌کە ی بوریټ، که چی باوکی له جیاتی به‌زیه‌ی بهر شه‌قی دا. ئەم چاره‌یان که‌وته سەر پښی براکه‌ی، که چی توورپه‌ی ئەو له گهرکانی ناخی باوکی زیاتر و به‌جۆشتر بوو. ئەو بۆ له‌ده‌ستدان و له‌که‌داربوونی ئاڤرووی ناگریټ، به‌لکوو بۆ له‌ده‌ستانی ئەو گریه‌ستی ته‌مه‌نە ی نێوانیان داد و فیغانیټی که له ژیری ژیره‌وه به‌ره‌و ئاسمانی ده‌برد، ئە‌گەر به‌رده‌وام بووایه. ئیدی سهرنجی خه‌ماوی و تیکشکاوی هه‌ردوو خوشکه دووانه‌که به‌وپه‌ری ڤووخاوی و خه‌م و ناسۆره‌وه هه‌ر له‌ دووره‌وه ئاوێزانی یه‌کتر بوون و دواتر وه‌کوو دوو جه‌مسهری ئاراسته‌ پښچه‌وانه‌وه ملیان که‌چ کرد و خۆیان دایه‌ ده‌سته‌وه، چی بکه‌ن، مه‌لیکش نین له شه‌قه‌ی بال‌بدن و پښکه‌وه سهره‌لبگرن و ڤوو له‌ ئاسمان و شویتیکی دیکه‌ بکه‌ن، وه‌لښ ناچارن و هه‌یچ ده‌سه‌لاتیکیان نیه‌، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ره‌و ئەو چاره‌نۆسه‌ی چاره‌پریان ده‌کات، تال تال، تاله‌ ده‌زووی په‌یوه‌ندی ڤۆحیی نێوانیان له‌گه‌ل دوورکه‌وتنه‌وه‌ی جه‌سته‌یان وه‌کوو لاستیک کشی ده‌هات و ئاماده‌ نه‌بوون بپه‌چرښ و ده‌سته‌رداری یه‌کتر بښ، ناخر ئەوان چۆن ده‌توانن ده‌سته‌رداری یه‌کتر بښ، ئەوان پښکه‌وه خولقاوون و پښکه‌وه چاویان بۆ دنیا کردووه‌ته‌وه و چۆن ده‌بښ ئیستا له‌یه‌کتری دابهرښ؟! وه‌لښ له‌ هه‌مبه‌ر عه‌قڵی پاشقه‌ڤۆ و به‌سته‌له‌کی مښکه‌ ژه‌نگاوویه‌کان، ده‌بښ مرۆڤ چ ده‌سه‌لاتیکی هه‌یټ، به‌تایه‌تی که‌چنکی به‌دبه‌ختی وه‌کوو ئەم، که له‌وانه‌یه‌ چاره‌نۆسی له‌ خوشکه دووانه‌کە ی باشر و خۆشتر نه‌یټ.

له‌وئ له‌ لوتکه‌ی مه‌رگ، بایه‌که ده‌یلووړاند و به‌فره‌کە ی به‌ سه‌روچاوی مرۆقه‌کاندا ده‌دا. هه‌وریکی په‌شیش، په‌شتر له‌ دلی

دلره شه کان، بالی به سهردا کیشابوون و هه ناسه ی لئ ده برین و ده یخنکاندن، وهك ئه وه ی بیهوئیت پو حیان بکیشیت. سرووشتی سهخت و دژواریش به و په پری توانا و بیته زیانه و به هیزه وه به شداری له پیشه هه لکیشان و ده ربازبوونی درنده یی مروڤبوون له شوئتی خو ی ده کرد. کچه نه شمیله که که میك به ئاگا هاته وه. براکه ی بینی رهنگی هه لبرزکاوه و چاوه کانی ده رپو قیون و به رفه وه به فره که هه لده که نئیت، تا که یانندیه زه ویه که. دارپکی نه ستووری سهر چه ماوه ی لئ چه قاند، درپژیه که ی نزیکه ی بالئیک ده بوو، پیشتر بو ئه م مه به سته و ئه م ساته وه خته له دره ختیکی ته پری ئه وه قه دپاله بریووی و ئاماده ی کرد بوو. باوکیشی به گرژ و مؤنیه وه له ته نیشیه وه پراوه ستابوو. په تیکی به ده سته وه بوو که پیشتر کهس ئه وه په ته ی به ده سته وه نه بینبوو، گهنجیکی دیکه ی خه لکی گونده که یان له گه لدا بوو که هاوړنی براکه ی بوو، یان به خزمایه تی ده گه یشته وه کچه که، له وانه یه حهزی زانین یان سادیزمی تیریتی وای لئ کرد بیت له گه لیان بیت و به شداری بکات و پرووداوه که به چاوی خو ی بینیت و چیژی لئ وه ربگریت.

په حمان وه کوو گرکان له ناخه وه ده کولا و به چاوی پر له فرمیسك و هه لچوونه وه گوئی:

- مه یموون مه یموون!

ماموستا عومه ر قسه کانی ده ست پئ کرده وه و شیوازی ده نگیشی به هو ی کاریگه ری و قیزه وونی پرووداوه که وه که میك کز بوو بوو:

- دوو که سی دیکه شیان له گه لدا بوو، به کتیکیان خزمی دایکی کچه بوو، واته خالوانی بوو، نزیکه ی سی سالیك ته مه نی

بوو، نهووی دیکهش هیچ خزمایه تی و په یوه نندیه کی له گه لیان نه بوو، وه لې فېل بازیکه و کلاو له سر هه موویان ده ټټ. کچه یان له سر پستی هیستره که هینایه خواره وه. دیسانه وه پرسپاری نهوویان لې کرده وه که کښ نهو کاره ی له گه لدا کردووه؟! به لام نهو فریشته جوانه پوخساری باوکی بینی خهریک بوو هه ناسه ی سوار ده بوو، سهرماکه خهریک بوو بیسه ستیت، نهویش چی له بهر نهو سهرما بیته ندازه یه و چی له ترسان و چی له داخان، وه کوو "بی"ی ناو ناو هه لده لرزی و گوتی: "باوکه گیان... توخوا ناگات له خوت بیت بهم سهرمایه نه خوښ ده که ویت!" هه ولی دا به چمکی سهرقوله که ی دهموچاوی بسرېت، که چی دهستی گرت و بړ پشته وه بایدا، تا نهو کاتهش نهو فریشته یه له نیوه ی هوشی خویدا بوو، به بی هیچ بهرگرییه ک گوتپایه لیان بوو. وه كه نهووی هم سرووشته سهخته تا نهو ساته وهخته توانای کوشتنی مرؤفایه تی له ناخیدا نه بیت. هه ردوو ده ستیان له پشته وه به سته وه، له بهر دم داره چه قینراوه که دایاننا، پاشان په ته زیاده که یان به داره که وه به سته وه. نهو تانی تینویتی نادمیه کان بؤ خوین پاساوی نه زوکی خوی ده دوزیته وه و لهوئ لهو لوتکه یه دا خهریکه ده ته قیته وه، هم فریشته یه ده که نه قوربانی نهو خوی نه زانی و دواکه وتنه ی که ده په رستن. براهی "نهو پاله وانه ی شکوی خوی وهرده گریته وه" لووتی خوشکه که ی به توندی گرت و درنده کانیش له ده وروبه ری ده خوولانه وه و به چیژه وه هه له که سه مایان بوو، تا بزنانن چؤن لووتی نهو فریشته یه له پوخساری جیا ده کاته وه، کچه که چاوه کانی کرده وه، له دویتن شوی بوو کیتییه شوومه که یه وه بؤ یه که م جاریتی به ته وای به ناگایته وه، ده می چه قوکه به دهستی براهی یه وه ده بریسکایه وه، لهو ترس و توقینه یدا هاواری کرد: "نهو من چیم به سر دیت؟! خهریکن چیم لې ده که ن؟! به زه ییتان پیمدا بیته وه." خویتیکی

زۆر له لووتى نه چۆپا، تنهئا چهند دلۆپىكى كهه نه يىت پزايه
 سه ردهه و چنهئاگهه. شيوهه دهنگىشى گۆپا، وهك نهوهه
 دهنگه كه له قورگيهوه ده رنه چىت، ئىدى هاوار و باوكه پۆه
 كچه كه و توقىنى لهوهه روو ده دات شاخه كهه پر كردبوو، ئا
 ناوه تا گوئيه كيشيان گه يانده لووته برپاوه كهه و ئهويشيان برى،
 چه قۆكه له دهستى براكهه كهوته خوارهوه، باوكى به تووپه بى
 و رقهوه هه لى گرتوهه و گوئىچكه كهه دىكهه كچه كهه گرت و
 نهويشى به وه پرى درنده بيهوه پرى. كچه كه هاواري ده كرد و به
 توندى خۆه راده پسكاند قىزه و فيغانى گه يشتووه كه شكه لانى
 فلهك، وه لى فرىاد په سىك نه بوو له دهستى ئهه درندهه پزگارى
 بكات. خوئىتىكى زۆر فوارهه كرد و دلۆپه كانى به سه ر به فره
 سپيه كه دا په رشوبلاو بوونهوه و تابلۆيه كى پر له شه رمه زاريان له
 مېژووى مرؤفايه تىدا تومار كرد، له پرىكا وازى له گريان و
 هاوار هتئا و بىدهنگ بوو. چاوى هه لبرى و به بىدهنگى سه برى
 روخسارى ده كردن، له دانىشته كه يشى راست بووهوه، بىنيانى به
 بىدهنگى چاويان برىوه ته روخسارى و چاويان زهق بووه ته وه،
 وهك نهوهه بهه دىمه نهه ئاسووده و خوئىنوود بن. نازانم چ
 نه فرهت و چ بىرۆكه به كى رىسوا و ترۆكراو لهه ساته وه خته
 قىزه وه به مېشكياندا ده خولايه وه، كاتىك بهه شىوازه درنده نه به
 چىژيان له روخسارىكى شىواوى په رىيهك وه رده گرت!
 روخسارى كىش، روخسارى كچ و جگه رگۆشهه خۆيان،
 نه وهش نازانم ده بى كچىك له شيوهه ئهه و بهه حاله وه، بىر له
 چى بكاته وه و خه يالى بۆ كوئى بروات كه نه وه نده دهسته پاچه
 و بىده سه لات و توقىو يىت. منىش تا ئىستا نازانم چۆن
 بىرۆكه به كى وا گه مژانه له مېشكى مرؤفكى گه مژوه
 ده رده چىت و ده گۆرپىت بۆ دابونه رىتىك و نهوه دواى نهوه بۆيان
 ده مېتىته وه، هه موو تواناى درندهه و نه زانانهه خۆيان كه

سرووشت له ناځياندا چاندوويه تې ترخان ده كڼ له پټناو
مشتومال كړدن و بهيژ كړدنه وهی ثم خو و نهریته گه مژانه یه.

كچه كه بهو دؤخه وه چاوی له پړوخساری كه سو كاری، باشر
وايه بلیین جه لاده كانی پړیسو، نه وانیش بهو قیزه ونی و
سادیزمهی خویانه وه چیژیان له له توبه تكردنی گۆشته كهی و
نه ندامانی جه ستهی دهینی. كاتیكیش دیو و درنجه كهی ناځیان
ناسوده بوو، نیدی پړاوه ستان و پښتیا تې كړد و ههنگاو به
ههنگاو بی نه وهی ناوړ له دواي خویان بده نه وه لپی دوور
ده كه و تنه وه. كچه كه ش له شیوهی دانیشتن و به چوكدا هاتنه كهی
خوی به به ستر او هپی مابووه وه و ته ماشای ده كړدن و لپی دوور
ده كه و تنه وه، هه تا به ته واوی له بهر چاوی ون بوون.

نیراهیم سهری پړاوه شانده و هه ناسه یه کی پړ له ناسوړی
هه لكیښا و گوتی:

- نه وه چ نازار و نه شكه نجه و نه ندیشه و ترسیكه نه و
به سته زمانه چه شتوویه تی، هه تا پړه ق بووه ته وه و گیانی له ده ست
داوه؟ كچيك له شیوهی گول، له هه پړه تی لاویدا، جوان و
شوخ، چالاک و وریا، لهو سهر ماوسؤله توانا پړو و كینه به تنها و
به ده ست و پی به ستر او هپی لهو چؤله وانییه و بهو پړوخساره
شیتویندراوه وه به جی ده هیلدریت و به فر بهر شق و زللهی
ده دات و چند نه ندامیكي جه ستهی به له تكر اوی و له بهر چاوی
له سهر زه وی تووړ هه لده دریت و فړی ده دریت به رده می، نه وه
ده بی چ ویزدانیک بیت، هه تا مهرگ له سهر خؤ بوی دیت و
هه ناسه و جوولهی تیدا ده پړیت و ده یكوړیت.

پرحمان به پړوخساریکی شه كه ته وه گوتی:

- مردن باشره له زیان له گهل نه و هه رچیوپه رچیانه، ده بی

ئەو كچە چەند ئازارى خۆى دايت، پيش ئەوۋى بمرىت، بە تايەتپش كاتىك كەسوكارەكەى جەللادى بن.

مامۇستا عومەر گوتى:

- ئا بە راست، ئىستا ئىبراھىم ئەوۋى وەبىر ھىنامەوۋە كاتىك باسى ئەوۋى كىرد دەبى ئەو كچە بەدەست و پىن بەستراوى لەسەر ئەو زەوۋىيە ساردە و بەشىك لە ئەندامانى جەستەى بە بردراوى و فېئدراوى بە بەرچاۋىيەوۋە يىت، شىك ھەيە لە يادم چوو يىگىرەمەوۋە، ئەوۋش ئەوۋىيە براكەى لووتە براۋەكەى و ھەردوۋ پارچە گويچكەكەى كۆ كىردەوۋە و كىردىيە ناو دەستەسپىك و خستىيە گىرفانىيەوۋە، لە دوۋپىانەكەى قەدپالى لاي دۆلەكە لەوانەى تر جوودا بوۋەوۋە و گەرايەوۋە بۆ گۈندەكەى ئاغا و بۆ پۇزى دواتر گەيشتە ئەوۋى. چوۋە ناو دىۋەخانى ئاغاۋە و كورپى بەنازى ئاغاش لە گەل ژمارەيەك لە پىاوماقوۋلان و پىشپىپانى گۈند لە دىۋەخان دانىشتىۋون. براى كچەكە سەرى بەرز كىردەوۋە، بە پوخسارىكى ھەلبىزپكاۋەوۋە كە بە ئاشكرا بە سەرنجەكانىشىيەوۋە ديار بوون، دەستى بە قسان كىرد و گوتى: "وہك ئەوۋى باۋكم بەلىتى پىن دابوۋى، تۆلەى خۆمان ناكەينەوۋە ھەتا لە خاكى ئىسۋە دەرئەچىن. ئەوۋەتا بەرلەوۋەى بگەينەوۋە گۈندەكەى خۆمان، تاۋانبارەكە باجى ھەلەى خۆى وەرگرت. ئىمە خانەۋادەيەكىن ھەرگىز سەرشۆپى و پىسۋاىي قەبوۋل ناكەين و لە گەل تاۋاندا ناژىن". پاشان دەستەسپەكەى دەر كىرد و ئەوۋى لە ناۋىدا بوۋ خستىيە بەردەمى ئامادەبوۋان، ئىدى لە ھەموۋ لايەكەوۋە دەرپىنى جۆراۋجۆر دەيىسترا. ئاغا گوتى: "لا حول ولا قوۋە الا باللە". يەككىكى دىكە گوتى: "خودايە لە گوناھەكانى ھەموۋمان خۆشپە" گوتى لە دەنگىك بوۋ دەيگوت: "ئابروۋ و شىكۆدارىتان پارىزراۋەو ھەشەرەفىستان

ههروا پارېژراوه. "دنگتېکې دېکه گوتې: "انا لله وانا اليه راجعون". پاشان گه نجه که مؤله تې له ناغا وەر گرت و ژاسته وخوړ پرووی وەر گټړا بهرو گونده کې خوی گه پايه وه. پشوودان و ميوانداري لای ناغای نه وېست. هه رچنده ناغاش داوای مانه وه و ميوانداري لای نه کړد. گه نجه که له وه دا هه ستي به سووکايه تې کړد و پټی و ابو و نه وهی خوشکه کې پټوهی لکاندن هه تاهه تا به دوايانه وه ده بټت و په خه يان بهر نادات، هه رچپه کيش بکه ن تازه له گهل نهو که سانه دا په کسان نابن که ټاپروويان پيس نه بووه و له کې تېته که وتووه. خه لکيش نه گهر پرو به پرو پټيان نه لټن، نهوا به دلنبايه وه له پشتيانه وه و له پاشمله ده يلټن، دواي پهك دوو پوژر گه يشته وه گونده کې خويان و بينی پوخساری خه لکی خه مبار و گرژ بوون، خه مه که يان بو خوشکه کې نه بوو، به لکوو بو دايکی بوو، چونکه بهرگه ی نهو کوسته گه وره يه ی نه گرتبوو. ناخر نهو ټافره تېکې نه خوځش و له پولاواز بوو، به ده ست نه خوځشيه که وه ده ينالاند که س نه يده زانی چپيه، هه ر که بينی پياوه کې بهو جوړه گه پايه وه، ئيدی بهرگه ی نه گرت و که وته سهر زهوی، هه ليانگرت ه سهر جېگه کې خوی و بهو شپوه يه مايه وه و خه م و ناسور ناخيان ونجر ونجر ده کړد، نه وه تانې پيش نه وهی کوړه کې بگه پټه وه به چهند کاترميرټک پيشتر گيانی له ده ست دا و مرد و خه می کچه کې برده گوړه وه. دواتر ده يانگوت ژنټک هه بووه له گهل پياوه کې له په کټک له شاره بچو که کانی ناوچه شاخويه کان ژباوه، دواي داپرانټکی زور له که سوکاري هاتووه ته وه و سهر دانيان ده کات، نهو ټافره ته هاوپټيه کی نزیکي کچه به فرينه که بووه. هه رچنده ژنه که نزیکه ی پټنج سال لهو گه وره تر بوو، تووشی شوک بوو کاتېک نه وهی بيس ت که به سهر هاوپټی مندالېدا هاتووه. باوک و برای کچه کوژراوه که زور په روش بوون بو نه وهی بزنان کي

نه و تاوانه ی نه نجام داوه و ناوبانگی زړاندوون! ههولیان دا
 له گهل ژنه که قسه بکهن، به لکوو سهره داویکیان ده ست بکهویت
 و شتیک له و نه نیه بزائن و ناوی تاوانباره که یان پین بلیت. به لام
 ژنه که به گریانوه سویتدی بو خواردن که کچه که یان پاک و
 ینگه رد بووه له ژیانیدا هیچ پیاوړیک دهستی لی نه داوه، هه موو
 چیرۆکه که نه و بوو: کاتیک کچه که گه یشتبووه ته مهنی بالقبوون.
 راجله کی بوو کاتیک له ناکاو خوی یینیو خوی لی
 ده چوپیت و تووشی خوین به ربوون هاتووه. نه ویش هاوشتیوه
 کچه هاو ته مهنه کانی له و باره یوه هیچی نه زانیوه. له حاله تی وادا
 شهرم و ترس به سهر کچدا زال دهیت، به تایه تیش که
 پرسه که په یوه ست بیت به و به شه هه ستیاره وه که کومه لکه
 کوله که کانی ژیانی له سهری بونیاد ده نین! بویه نه ویش
 نه یوانیوو لای که س باسی بکات و شهرمی کردبوو. کاتیکیش
 خویته که ی زیاتر بووبوو، په مویه کی زوری خستبووه نیوان
 رانه کانیوه، که له سهرینه که ی دهریکردبوو، به و نومیده ی
 کاره که چاره سهر بکات، به لام ترس و توقینه که ی رانه و ستابوو،
 هه تا هاوړیکه کی له وه ناگادار کردبووه که به ده سستیوه
 ده نالینیت. وا پین ده چن له نه نجامی نه و هه موو په مو و پارچه
 په رۆپانه ی به کاری هیناوه په رده ی کچینی دراپیت. ته نانه ت
 هاوړیکه یشی که چهند سالیک له ویش گه وره تر بوو، به لام
 نه ویش هیچ شتیکی دهرباره ی په رده ی کچینی و پاکیزه یی و
 نه وه ی په یوه سته به و بابه ته وه له و کاته دا نه زانیوه. به لام له
 خویته که ی دلنای کردووه ته وه، که شتیکی نه و تو نیه، ته نانه ت
 جاریکیان به نه نی له دهرکردنی نه و هه موو په مویه ی خستبووه
 ناو. زیه که یوه یارمه تیشی دابوو. نه وه ی فیر کردبوو که چون به
 دانانی پارچه په مویه که له سهر پارچه په رۆیه که و دانانی له ژیر
 دهرپیوه، کیشه که چاره سهر دهیت. هه ر کاتیکیش به هو ی

دلۆپە خویته كانهوه په مۆكه و په پۆكه خووسان، به پارچه په كى ديكه بيانگوړيټ. ئەم پرووداوه چەند سالتىك پيش ئىستا له گەلیدا پرووى دابوو، هەتا ئەوهيان له ياديش نه مابوو، وپراى ئەوهى ئەم چيرۆكه بەلگه بوو بۆ پاكيژهيى و ئەستوپاكي و بيگه رديى كچه كه يان، كه چى باوك و كورەكهى پازى نه بوون باوه پ بهوه بكەن. له وانه شه خۆزگهى ئەوهيان نه خواستبيټ كه راسته، تاكوو تاوانى په له كردن و گومانيان نه كه ويته ئەستۆ، له ترسى توورپه يى خوا.

پەحمان به بيزارييهوه:

- واته ئىستا خوايه كه يان دلخۆشه به وهى ئەنجاميان داوه، نه گەر ئەو تاوانبار يټ به پيى تيروانيني ئەوان؟ ئەى خوايه چەند خوين به ناوى تۆوه پڙاوه. ئەرى كاتى ئەوه نه هاتووه ويژدانى ئەو خوايه به ئاگا يټ و له خهوى غەفلەتى خۆى رايټ و به بهنده باوه پداره كانى خۆى بلټ، ئى دهبه سسه، هەرچى و په رچيتتان ناوبانگى پيس كردووم و زياد له پتويستيش پيسواى كردووم.

ئيراهيم به قيزليوونهوه ههستى به وه كرد و گوتى:

- ئەمه حالى دونيايه ليره و له هه موو جيهانى ئىسلامى.

مامۆستا عومەر ئەوهيشى بۆ زياد كرد:

- ئەمانه پتويستيان به دووسەد سالى ديكەش ههيه، به رله وهى لهو كولتورەى رابردوويان دەر بازيان يټ.

پەحمان له به دبه ختيى خۆى ههستى به هه ناسه برکى ده کرد و گوتى:

- له سەر ئەم بنه مايه خويان له بارى گرانى خوشكه

دووانه که یان دهرباز کرد، که هیچ که سټک ټاماده نه بوو
هاوسه رگیری له گهلدا بکات ټم شټه نه بیټ.

ماموستا عومەر به پټکه نینه وه گوتی:

- ټه شهه د و حق به تویه ره حمان، ټاخر ټه گهر زمانه که
فیر بېوویتایه، هر زوو له هه موو شټک ټیده گه یشتی و ده ترانی
چی پرووی داوه و چی پروو ده دات. چونکه جووتیاران شټیکی
دیکه یان نیه، جگه له باسکردنی ټم جوړه کاروبارانه.

- ټهی دهرباره ی ټهو شټه چی ده لټی، مه به ستم هوښیه؟
خو زمانه که ش ده زانیت، که چی ټاگای له چیروکی ټهو کچه
نه بووه، ټه گهرنا پټی ده گوتم. خو ټه گهر به چیروکه که یشتی
زانیت و پټی نه گوتبم، ټهوا گه مژه یه کی گهره ی به رانه برم
ټه نجام داوه! دوی ټه وه ی بینمی وټل و سرگردانم به دوایدا.

ټیراهیم به که مټک کراوه ییه وه گوتی:

- هوښی زور به که می له گه لماندايه. له وانه یه دهره فټی
زانینی ټم چیروکی بو نه په خسابیت. بو به نابټی گلہ یی له که س
بکه یت، ټا که که س گلہ یی لټی بکریټ خوتی. زور به ی ټه وانه ی
له گه لمان بوون، ده مټکه چیروکی خوشکه که یان زانیوه. جگه له
پرسی هاوسه رگیری ټهو شوخه نه بیټ لهو شټه. ټه مه یان بو
ټیمه ش له ټاکاو بوو. له وانه یه زور به په له پرووی دایټ، یان
له بهر هوښه که له هوښه کان به نه ټنی مایټه وه.

- ټای به دوزخ بن. ټیوان من و. قبله که م، ټه نها دوو
هه نگاو بوو پټش ټه وه ی چالاکیه که ټه نجام بده ین و نه متوانی
لهو شټه و لهو که سوکاره به ره لایه ی بیپاریژم و دهربازی بکه م.
ټیستا چی بکه م؟! وای له به دبه ختی و وای له گه مژه ییم. ټهو
هوښیه گه مژه یه ش دلټام شټیکی دهرباره ی ټه مه نه زانیوه، دلټام

شیتکی دهرباره ی هاوسه رگریه که ی نه زانیوه، نه گهرنا نه و کاته پتی نه ده گوتم: "باوکی به که متر له بیست هه زار دیناری سویسری به شووی نادات".

به دۆزه خ... ئاخو شوو به شیتیک بکات؟ هه به راستی نه گهر نه وه م بزانیو وایه لئیانم ده سهند، خو نه و کاته ش له سه رنجه کانیدا شیتیک هه بوو، وه لئ من لئی تینه گه یستم، له وانه به چاوه کانی به چاوه کانمی گوتییت: تکایه له و چاره نووسه ی چاوه پوانم ده کات پرزگارم بکه. ده لئ چاوه کان له پرنگه ی سه رنجدانی یه کتیرییه وه ده دوین و پیکه وه گفتوگو ده کهن، چونکه چاو وه کوو پیکه نین و گریان زمائیکه جیهانییه و هه مووان وه کوو موزیک لئی تیده گهن. سویتد به هه موو نه هریمه کان و دیو و خپوه کان، چاوه کانی داوای یارمه تیان لئ ده کردم... ئای چ گه مژه یه ک بووم، چ زوو بی و چ دره نگ ده گه پریمه وه بۆ لای، ده بینن چۆن ئازادی ده که م و توله ی خوی و خوشکه که یشی ده که مه وه.

- که سوکاره که ی ده کوژیت و ده یه نیت؟!

ما مۆستا عومه ر وای گوت و له گه ل ئیبراهیم پیکه وه دایانه قاقای پیکه نین!

به شى يازدهيم

باره گای ناوزهنگ هموو مافیاکانی سیاسه تی له خو ده گرت. بازرگان و قاچاخچییه کانی چهك، بازرگانانی بیروباوه پ، جاش و به کریگیراو، تیروریست، قاچاخچی کالاو که لوپهل، شانبه شانی نهوانه ش؛ نیشتمانپهروه ران، پۆشنییران، خوینده واران، مرۆفه باش و دلسۆزه کان، کهسانی ساده و گه مژه، نهزان و نهخویتده وار، زۆربه شیان له پیزی حزبه دیرینه کان، یان ریکخراوگه لیک بوون که تازه دامه زرابوون و شتیکی نهوتوشیان ده رباره یان نه ده زانی، ههر هممووشیان نهو دۆله قایمه یان کردبووه په ناگه و شوتی حهوانه وه و تیدا جیگیر بووبوون و نهو دۆله بۆ هممووان باوه شتیکی گهرم و ئاسوده بوو، به لام بازرگانانی بیروباوه پ و ئایدیۆلۆژیا، له همموویان نه فره تلنیکراوتر بوون، فیلان له جیهان کردبوو، به وهی پرسیکیان ههیه و خاوهنی نهو پرسه شیان له پیناویدا خستبووه گه پ، زۆربه شیان له ههرزه کاره خویتیگهرمه کان بوون، نهوانه ی ریک له کۆیله یهك ده چوون، هیوای ئازادی بخوازیت، به مهش کهوتبوونه داوی تهونی جالجالۆکه ی سیاسیه کانه وه، نهوانیش بییه زه ییانه دوا دلۆپی خویتیان ده مژین، بئ نهوه ی و بهرله وهی دهستیان بگاته هیچ شتیک لهو خواست و ئومیدانه ی هیوای به دهستهیتانی بۆ ده خوازن.

سه رکرده ی نهو پیکهاته جیاوازانه، هه ندیک کات لیره ده مپنه وه و پاشان به نۆره بۆ ولاتانی دراوسی گه شت ده کهن، لهو یوهش بۆ سه رانسهری جیهان، بۆ ئاماده بوون له کۆر و

کۆبۈنەو، يان گریبەستى نھىتى و دیاریکراو. بېمەش ژيانیان پېر بوو له چىژ و خوښى، سوور بوون لەسەر ئەوێ زۆرتىر كات و درىژتىرین ماوه له پىنگەکانى خۆياندا بىتەنەو، ئەم خۆهەلۋاسىنەش بە پەلە و پاڤەو دەبوو مایەى چىنى هەرچى بە خەيالێندا دەهات له پىلانگىڤى و خەراپەكارى دژى يەكترى.

زۆرەى ئەو پىكخراوانە، بارەگای پەلێکیان بۆ مێواندارى له دەروازەى دۆلەكەدا هەبوو، ئەوان پەلێكى خزمەتگوزار بوون و پىشوازی مێوانەکانیان دەکرد و شویتى مانەو و حەسانەو و خواردنیان بۆ مێوانەکانیان داڤین دەکرد، تا ئەو كاتەى ئەوێيان تەواو دەکرد كه له پىناویدا هاتوون. يەكێك لەو پەلەنەش بارەگاكەى له لىۋارى پووبارەكە دامەزراندبوو. دار گویژىكى گەورە و زەبەلاحىش سىبەرى لى دەکردن و لق و گەلاكانى بەملا و بەولادا پەلیان هاویشتبوو، وەك ئەوێ بىهویت زۆرتىر پووبەرى زەوى له نامىز بگرىت، لەو پۆژانەدا پىژگەى ئاوه كه له پىژەى ئاسایى خۆى بەرزتر بووبوو، شەپۆلەكانى بە شىۋەىكى سەرشىتانه و تووڤە بەرەو خوار شۆڤ دەبوونەو بى ئەوێ هېچ شىتێك بتوانىت له بەرانەرىدا رابووستىت و خۆى رابگرىت، هەتا ستوونى پردەكەشى له ژىرەو هەلتهكاندو پارچە تەختەكانىشى پەرتوبلاو كردهو، له هەردوو لای پووبارەكەدا جگە له پەتێك بەولاه هېچى تر نەمایەو، كه ئەویش سۆندەىكى پلاستىكى پىۋە هەلۋاسرابوو ئاوى خاوتى له كانیاۋەكەو بۆ بارەگای پەلەكە دەگواستەو كه لەوبەرى پووبارەكەو بوو.

مێوانەكانى پەلەكە لىرە و لەوێ راکشابوون و لەسەرخو و بە بىزارىیەو دەجوولانەو، كۆمەلە چەكدارىك هاتن، شەكەت و ماندوو، پى دەچوو چەند پۆژىك بىت بەپىۋە بن و پىۋەكى

دریژیان برییت، به دواى پردیځدا ده گهړان، تاكوو به سهریدا به پنه نهو به ره وه، باسی ده راویځیان ده كرد كه نزيكې بیست خوله كیك له ویتو د وور، كه له ویتو به پنه دیوی دووه م.

یه كیك له میوانه تازه كان هه ولې دا پروو به پروی پروو باره كه بیته وه و هر به پې به ناویدا تیپه پیت و بجیته نهو به ره وه، به لام به خیرایی گه پرایه وه و په شیمان بووه وه، ناخر پځر دنی بیست خوله ك باشره له ملماتیه كی دړاو. به لام یه كیځیان كه ناوی عیسا بو، بریاری دا نه گه پته وه.

بانگیان كرد:

- دهی دهرچو، پروو باره كه نه مړو شیت بووه، تو عاقل به.

به پټكه نیتكی متمانه به خوبوونه وه وا وه لامی دانه وه:

- ته نها چند خوله كیكه و ده بینن گه شتوومه ته نهو به ره وه، عیسا له به رده م ته وژم و شه پولي ناوه كه پاناوه ستیت.

نهو جهسته یه كی به هیزى هه بوو، بالابه رز، وه كوو سووره چناره به تمه نه كان، ده موچاو و چه ناگه پان. ده سته كانی پټك له چه كوچ و كوته كی ناسنگر ده چوون، له پاده به دهر متمانه ی به خوی هه بوو، بهو به هیزیه ی خوی هه ده ینازی، نهو هیژ و وزه زوره ی وایان لئ كرد بریاری نهو پروو به پرووونه وه و ژورانبازی به له گهل پروو باره كه دا بدات، نهو په ته ی نه مبر و نهو به رى پروو باره كه ی پټكه وه به سټووه وه زیاتر هانده رى بوو بۆ نهو پروو به پرووونه وه، نهو تا ئیستا عیسا ده سټی له په ته كه گیر كردووه و به شتووه یه كی ناسایی و بې نهو ی خوی ماندوو بكات چند هه ناوېك ده هاوړتیت، چونكه له وئ شه پولي ناوه كه هیمن و له سه رخو بوو، نه مېش زیاتر وای لئ كرد به ره و قوولایی شه پوله كان هه ناگوو بنیت.

عيسا شانی پاته کاند، تاکوو کڅله پشته کهی پټک بخاته وه، چونکه لار بووبووه وه، ههنگاو ټکی پته وی هاریشت و پټی له لووتبه رزیی پرووباره که نا که شه پوله کانی شیتانه و تووپه بوون. به شکومهنندییه وه سهری بهرز کرده وه، پاشان چه مایه وه، پټک وه کوو چه مانه وهی سوارچاکان، کاتیک سلاو له ناماده بووان ده کهن و پیتسر کتیه که قه بوول ده کهن، نهویش بزه یه کی کرد و له بزه کهیدا سووکایه تییه کی زوری به دڅخه که له خڅ گرتبوو، له ناکاو شه پولی ثاوه که ته کانیکی پی دا خه ریک بوو به ده مدا بیخات، به لام له کاتی گونجاودا قاچه کانی کرده وه و له به هیزی پالنانی دژه کهی کهم کرده وه و خوی پاگرت، ژیر ثاوه که لووس و قهوزه گرتبووی و به رده کانش شلوخواو بوون و له بهر به هیزی ثاوه که به ریه کتری ده که وتن و دهنگیکی له شیوهی قرچه قرچی په نجه نه ستوره کانی ده بیستران، نه مهش وای کرد عيسا هیواشتر بجوولیتته وه بی نه وهی قاچه کانی له سهر زه وی بهرز بکاته وه، ناخر به تنها قاچیکه وه توانای پراوه ستانی له سهر زه وی مه حال ده بیت و ته وژمی ثاوه که پاید مهالیت، بویه زور به زه حممت قاچه کهی دیکه ی بڅ راده کیشرا و به ره و پیتشه وه پالی پیوه دنا، تاکوو له هیلې راسته پیه که لانه دات، هه موو نه وانه ی له ژیر دارگویتزه گه وره که کڅ بووبوونه وه، دوی نه وهی به که لله پیه که یان زانی، هاواریان بڅ کرد که ناگدار بیت:

- بگه پیه کاکه بگه پیه...! ته وژم و شه پولی ثاوه که ماندووت ده کات، توانای بهرگه گرتنی ناوه پاستی پرووباره کهت نییه.

گوږی به قسه کانیا نهدا، به لکوو ههنگاو ټکی دیکه یشی نا، شه که تی و شپرزیه یی له ههنگاوه کانیا دیار بوون، له و کاته دا په ته که به و گرانییه ی خویه وه شل بووه وه و ثاوه که هه تا شانی بهرز بووه وه.

- لاسار مەبە، بگەرپتو تۆچ پیاوئىكى كەللەرەقى، دەلىنى شىتى؟

دىسانەوۋە بانگيان كىردەوۋە كە ئاگادار يىت، كەچى ئەو زياتر سەرسەختى نواند و سوور بوو لەسەر ئەو گرەوۋەى لەگەل خۇيدا كىردبوۋى، ئەو مەمانەى تەواۋى بە تواناى خۇى ھەبوو كە باسكى ئەو شەپۇلانە دەشكىتت و بەسەرياندا زال دەيىت. ھەنگاۋە كانى دواترى ھەرەمەكى بوون، لەبەر ئەوۋەى مېشك و ھزرى بەرەو لای ئەوانە پۇشت كە كۆ بووبونەوۋە و لە ھەموو لايەكەوۋە سەرنجى ئەويان دەدا، ھەستى كىرد وشەكانيان پىرن لە سووكايەتپىكرىدن، بۇيە ھەستى بە پىسوابوونى لووتبەرزىيەكەى خۇى كىرد.

بە دەنگىكى ھەرەشەنامىزانەوۋە ھاۋارى كىرد:

- بەسە... ئەو ھاۋار كىردنەتان لە چى؟! مادام بىرىرم داۋە، تازە راناۋەستم، ھىچ كەستك رانماگىرت، پىش ئەوۋەى كۆتايى بەوۋە يىنم كە دەستم پىن كىردوۋە، يان كۆتايى بە خۆم دىنم. گۆيتان لى بوو؟! يان كۆتايى بە خۆم!

ئىنجا ھەنگاۋىكى شىتانەى ھاۋىشت و پىنى لەسەر دلى پووبارە كە نا. ئاۋەكە چەپۇكىكى پىدا كىشا، شلەزا و كۆلەپشتەكەى و چەكە ھەلۋاسراۋەكەى مىلى بەلادا ھاتن.

دىسانەوۋە ھاۋارىيان بۆ كىرد:

- چەك و كۆلەپشتەكەت فېئە.

- خۆت دەربازكە، ئەو لاسارىيە بەسە.

ئەم جارەيان ۋەلامى كەسى نەدايەوۋە، كۆلەپشت و چەكەكىشى فېئە نەدا.

وای چ چرکه ساتیکی دژوار و نهستم بوو: "تۆ بلیی بتوانیت تا کۆتایی بهرگه بگریئت؟". پرسایریان له خۆیان ده کرد و کهسیش بوژیی نهوهی نه بوو سه رکیشیه کی وا بکات و خۆی بکویتته ناو شه پێکی واوه، که نهجامه که ی له بهرچاوان پروون و په وان ییت.

له ناو خۆیاندا کهوتنه ورتهورت:

- نهو تاشه بهرده لووسانهی له گه ل شه پۆله کاندای خلۆر ده بنهوه و بهریه کتری ده کهون، لاقه کانی ده شکیتن.

- توانای گه پانه وهشی نییه. ناچاره به رهو پیش بروات.

- بهو مهرجهی نهو چهك و کهلوپه لانهی هه لیگر توهو فری بدات.

- وای که لاسار و سه رشیتته.

- نهوه چ دۆخیکه، ته ماشای ده کهین و ناشتوانین له پیتاویدا شتیک بکهین. نه ها خهریکه هیزی نامیتیت.

دوای نهوهی ههستیای کرد خهریکه ماندویتی له پهلوپۆی ده خات و لووتبه رزییه که ی تووشی ده کات، نهو تواناییهی له ناو ئاوه که دا به خشیویه تی، وای لی کردووه سووربوون و شیلگیرییه که ی له ده ست بدات، که چی که سیکی که لله رهقه و به قسه ی کهسیان ناکات، ناچار دهستیای کرده هاندانی.

- دهی به هیز به، باش خۆت بگره. نهوه چ هیزیکه تۆ ههته.

- کۆل مه ده، نهوه ندهت نه ماوه، ته نها چهنده ههنگاویکه و له شه پۆله به هیزه که دوور ده که ویته وه و ده ربازت ده ییت.

- کۆل مەدە، کۆل مەدە، ئەو چ خۆراگرییە که؟!

عیسا ھەنگاویکی دیکە ی بەرەو مەرگ ھاویشت، زۆربە ی گومانە کان بۆ ئەو دەچوون، که پێی ھەلخلیسکاوه و کهوتۆتە ناو چالێکی بچووکهوه، بۆیە نقوم بوو و شەپۆلی ئاوه که له گەل خۆیدا لوولی دا و کهوتە راوه شاندنی دەستەکانی و ھەولدان بۆ دەربازکردنی رۆحی خۆی، کهوتە شەپەشەپ و ھەناسەدان و ھەلمژینی ھەواکه، بەلام لەو چرکه ساتەدا ھەواکه و ئاوه که ی پێکهوه قووت دا و چوونە سیەکانییەوه، کهوتە کۆخە کۆخ. زیاتر شلەژا و ھیزی خۆی لە دەست دا و خەریک بوو پەتە که ی لە دەست شل دەبووهوه، تاکوو دەستی بە تەواوی شل بوو، ھیزی لەبەر نەما، بەلام پەتە که ی ھەر بەر نەدەدا، پێک وەکوو پارچە ئالایەک له ھەوادا بشە کێتەوه، بەو شێوەیە لەسەر ئاوه که دەشە کایەوه.

ئیدی ژبانی کهوتە بەر ھەرەشەییە کی مسۆگرەوه و دەربازبوونی مەحاله.

کی ئەو پەتە بېریت ژبانی دەرباز دەکات و شەپۆلە که بەرەو کەنارە که ی ئەمبەری دەھێتەوه. بەلام کوا کی ئەو عەقلە ی ھەیه و لەو چرکه ساتە سەخت و ترسناکەدا کی زاخی ئەوه دەکات؟ ئەوا گریمان یە کێک بیریشی لەوه کردەوه، ئە ی چۆن لەوه دلناییت که پەتە که ی لە دەست بەر ناییت؟ دەلێن ئەو ی خەریک بی بخنکیت دەست بە تەلە پووشیکیشەوه دەگریت، ئە ی چی دەیت ئەگەر کەسە خنکاوه که دەست لەو تەلە پووشە بەر بدات؟ ئەو کاتە ھەمووان گلەیی دەکەن و دەلێن: "فلانە کەس بە گەمژەیی خۆی کوشتی، خۆ ئەگەر پەتە که نەسابوایە ئیستا کابرا له ناوماندا سپوساغ و زیندوو دەبوو."

عيسا بڼو ماوه په كې كه م بهم جوړه به رده وام بوو، هه تا په ته كه له ده ستې ترازو و شه پوله سه رشېته كان قووتيان دا و بڼو هه تاهه تايه لتياني ون كړد.

حه په سان و سه رسو پرمان بالي به سه ر پوخساري ته و خه لكه دا كيشا. باوه پران به چاوي خوځيان نه ده كړد. هه موو شتيك به خيږايي پرووي دا، هه ستيان به هيچ نه كړد، ته نها ته وه نه بيت كه خوځيان ده بيني به كه ناري پرووباره كه دا به ناو ميدي به ره و خوار راده كه و چاو ده گيږن. دواتر زوړ به يان گه پرانه وه، ته نها چهنه كه سيكيان نه بيت به رده وام بوون و به نو ميدي ته وه ي بهلكوو تهرمه كه ي له نيوان تاشه به رده كاني ته و پيچاو پيچانه دا گير بيت، كه شه پوله كان له ويدا كه ميك هيمن ده بنه وه.

به رله وه ي به ته ووي ناو ميدي له دوزينه وه ي تهرمه كه ي عيسا چوكيان پي دابدات و بگه پرېنه دواوه، له يه كيك له بز نه پرېه كاني قه دپاله كه، پيره هيس تريكيان بيني پتويستي به يارمه تيدان بوو بڼو پوښتن. چونكه به ثاره زووي خوځي پتي ده كړد و به لادا ده هات، وه كه ته وه ي خاوه نه كه ي له و نه ركه ي پتي سپارد بوو به خشيتي و وازي لتي هينايت، ناخر هه تا له پوخسار شيدا ته و په زامه ندي و پوو خوځشيه ده بينرا. چهنه چركه ساتيكي دواتر له پشتيه وه ماموستا عومهر و نه وانه ي ديكه ده ركه وتن كه به زوړ هه نگاهه كاني خوځيان به دواي خوځياندا راده كيشا و ماندويتي له په لوپوي خستبون.

دواي ته وه ي عومهر لتيان نزيك كه و ته وه پاره و ستا، سلاوي لن كړدن و به هه ناسه بركيوه لتي پرسين:

- چهندي تر ماوه تا بگه ينه باره گاي ناوزه نگ؟

ديمه نسي ته و پيشمه رگه زامدارانه ي چاو يكيان به كه تاني .

سپی پېچرابوو سهرنجی ړاکیشان و به ټاگای هیتانهوه، ړاستهوخو
ناسیانهوه، ټهو چالاکی و زامداربوونهیان له گوند و شاخهکاندا
بهناوبانگی کردبوون، دهنگدانهوهی چالاکیهکهیان، وهکوو
ړووناکی به ناسماندا تهشهنهی کردبوو و بلاو بووبووهوه.

یه کیکیان به دهنگی بهرز هاواری کرد، بی ټهوهی
پرسیاریان لی بکات:

- وا بزائم ټیوه ټهوانه بهشداریتان له چالاکیهکهی
مولگی لوتکه بهرزهکهدا کرد. وایه؟

ټیبراهیم بزیهکی کرد و وهلامی دانهوه:

- ټیمه له ړوستهوه هاتووین.

ټیدی به گهرمی تهوقهیان له گهل دهکردن و به گیاتیکی
دوستانهوه دهستیان له شانیان ددها:

- گویمان له چالاکیهکهران بوو، ټافهرین... دهستان
خوش بیت.

یه کیکی دیکهیان به خیرایی ټهمه ی بو زیاد کرد:

- هیوادارم زامهکهران زور سخت نه بیت.

یه کیکی دیکهیان:

- هیچ کهسک نه ما له گوندهکان باسی ټیوهی نه کرد بیت،
تا وای لی هاتووه گوندنشینهکان وهکوو نمونه باسی
ټازایهکهران دهکهن، بویه زور پهروش بووین بو زاینی
ورده کاریهکانی شه په که و ټهوانه ی بهشدارییان ټیدا کردووه.

په حمان له ژیر لیوهوه:

- لیمانگه پښ با سهره تا هه ناسه یه که بدهین. جگه له وهش

خو ئیوه وهلامی پرسیاره که تان نه داینه وه. چندی ترمان ماوه بگهینه باره گا؟ ئیمه سی شو و پوژه به پوژینه.

- شتیکی نه وتوتان نه ماوه.

- ئیبراهیم گویت لى بوو؟ نه مه پینجه م که سه له ماوه ی دوو کاترمیردا له ریگه ده یانبین و ده لئین نه ونده ی نه ماوه بو باره گا. نه وه چیه ده لئى خه لکی توانای گوتنی راستیان نه ماوه. نه ری تو دلیای له قسه که ت یان شوخی ده که یت؟ من ده ترسم نه مهش وهك هاویشنی داره عه ره بیه که بیت.

عومه ر گوتی:

- لیړهش وه کوو پینج ده قه که ی کاکی کورده یه.

ئیبراهیم گوتی:

- مه ودا لیړه به کات پیوانه ده کریت، وهك نه وه ی له ئاسمانی دهره کی بین، خو زگه مه زنده ی مه ودا کانیشیان راست بوایه.

پاشان نه وه ی بو زیاد کرد و ده ستی به پویشن کرده وه:

- ده نگوباسی ئیوه چیه؟

په حمان قسه که ی پی بری و دایه بهر پرسیار و ئاخوتن:

- تو حه قت چیه به هه والی نه مانه وه؟ با پرسیارى گرنگریان لى بکه ین.

پاشان ده ستی خوراند و گوتی:

- بازاره که تان له کوئیه؟ بیستوومانه لیړه بازار پکتان هه یه؟

نازانم چی پی ده لئین.

به کټکیان گوتی:

- فروشگا؟

په حمان جاريکی دیکه به په له گوتی:

- به لئ، پټک فروشگای پی ده لټن، وهك پټیان گوتین. نهری راسته لهوئ که باب هه به؟ پټم بلټن نه وه که بابی راسته قینه به؟ به چهندي ده فروشن؟ من تنها سی دینارم هه به، نهو سی دیناره بهش ده کات؟ نهی بۇ بیسییه که ی چی بکه م؟ به شووشه ده بفروشن یان به پاکهت؟ ده مهوئ هه ندټک بۇ روست بنټرم. تۆ بلټی که سیټک هه یت لټره وه بۇ نهوئ بروات؟ رایانسپاردووم ههر کاتټک بیسی بخومه وه یادیان بکه مه وه. ناخ، نهی مینۆ؟ نهری تۆ ده زانیت مینۆ چیه؟ جۆریکه له نوقل به کا کاو. نوقلټکی زور خوشه وه له هه مان کاتیشدا هه رزانه. شیوه به کی سینگوشه ی بچو وکی هه به، به تایه تیش له ئیران دروستی ده کهن. وا دیاره تۆ نازانی چیه. وه بیرتی دټنمه وه. تۆ قهت له گه شتی قوتابخانه نه چوویت بۇ یه کیټک له شاره کانی نزیك سنووری ئیران؟ نه گهر به مندالی چوویت بۇ نهوئ، ههر ده بی یتته وه یادت. هه موو دوکانه کان پرن لهو نوقله، نهو کاته برټکی زورمان ده کړی و له ههر شوټنټک بۆمان بره خسابو وایه ده مانشارده وه، چونکه پۆلیس له خاله کانی پشکنین، کړینی مینۆیان قه ده غه کړدبوو، له بهر نه وه ی پټم وایه به کالای قاچاغیان داده نا. هه تا ده گه یشینه سه یتره کانی پشکنین هه موویمان ده خوارد. ناخر جاريکیان پۆلیسټک زلله به کی له بناگوړی قوتاییه که دا تنها له بهر نه وه ی مینۆی لا دۆزیسه وه، زرينگانه وه ی ده نگي نهو زلله به به درټرایي ژبانی لټی جیا نه ده بووه وه، چونکه دواتر هه موو جار ده یگوت: "لهو کاته وه ی نهو پۆلیسه نهو زلله به ی لئ داوم گویم ده زرنگیته وه." ده ی واز

له مینوکه بهینه، وا دیاره کاتی خوۍ له گهشتی قوتابخانه دا نه چوویت بو ټو شارانه، ټه گهرنا به دلنیا ییوه دهاته وه یادت. ئیبراهیم پروانه خاوه نی ټو کامیرایه، چوڼ بنیشت ده جویت! ده بی له کوئ هینایتی؟ هه لبه ته له فروشگا که! وای چنه د خۆشه. پرووی کرده کابراو گوتی: ټه ری دانه یه کم ده ده بی؟ تو که سیکی باش دیاریت، ده ی پیاو ته که ت ته واو بکه و به کامیرا که ت و ټه یه کیشم له گه ل بنیشته که بگره، به لام و ټه یه کی وه ستایانه ییت، واته زیاتر بایه خ به بنیشته که بده وه که له پروخساری من، ټاخر پروخساری من شایانی ټه وه نیه له وینه دا ده ربکه ویت، به تایه تی له گه ل ټم چاوه دا. ټه ری ټوه ده زانن؟ من ده زانم له م چرکه ساته دا چی له ناخی ئیبراهیم دا ده خولیته وه، ټو بیر له وه ده کاته وه تو بلتی له فروشگا که پسکیت به کریم بفروشن. زیاتر له سال و نیوکه خه ونی پتوه ده بییت، له بهر ټه وه ی بزی سووتاوه، راسته قه به یی جهسته ی له گه ل ټه وه ی باسی ده که م ویک نایه ته وه و ناگونجیت، به لکو و وا ده رده که ویت که ته نها بورغی و سه موونه ده خوات و هیچی تر، وه که ټه وه ی ټاسنگره کان کاتیک باسی که سیکی ته ندروست و له شساغ بکه ن، به شوخی کردنه وه و ا به یه کتری ده لین، به لام ټه مه یان قسه ی پوچ و فیلکردنه و هیچی تر.

ټینجا مشتیکی هتواشی دایه سه ر شانی ټه وه ی له ته نیشتیه وه پراوه ستابوو و گوتی:

- ټه ی تو بچی وای ټنده نگیت؟ ده ی وه لام بده ره وه.

پیاوه که زه رده خه نه یه کی جوانی بو کرد و گوتی:

- ده رفه ټیکم پی به خشه تا کوو وه لامت بده مه وه؟ له سه ر خوت یه که یه که.

ئىبراهيم دايە قاقاي پټكەنين و تەنھا بەوئەندەى بىرى لە
خواردنەكانى ناو فرۆشگاگە كوردبوو وە لىك بە لا لغاويدا
دەهاتە خوارى و گوتى:

- وا پټ دەچټ كاكەشين تووشى پەتاي پرسيار كەردنى
كەردىت. بە خووشى ئەو بخۆرەو وە هيوای ئارامگرتنىش بۆ
خۆى و ئەوانە بخوازە كە لەگەلدا.

خاوەنى كامىراكە بە پەحماني گوت:

- كەباب دەخۆيت و بېسىش دەخۆيتەو و لە
هەردوو كيشيان بىزار دەيت. فرۆشگاگە هەموو شتىگى لىيە، بە
ئارەزووى خۆت حەز لە چى دەكەيت هەيە.

پەحمان بە دلخۆشيهو گوتى:

- واى چ نىعمەت كە. كورە ئىو لە بەهەشتا دەژين
بەهەشت، دوو سالا ئىمە جگە لەو ژاڤيه قوزەلقورە هيجى
ترمان نەخواردوو. خۆ ئەگەر ورگمان هەلبدەن جگە لە بۆنى
گەنيوى ژاڤى نەفرەتى و قىزەيتەرەو هيجى تەرى تىدا
نادۆزنەو.

پاشان پەوى بە لای ئىبراهيمدا وەرگىرا و گوتى:

- بارەگا يان دەبى وايت، يان نەبى باشترە، دەى، با پەلە
بکەين، خۆ ئەگەر فرۆكەكان فرۆشگاگە بۆردومان بکەن، ئەوا
دەرفەتلىكى دىكەى وەكوو ئەمەمان بۆ ناپەخسيتەو و تامى
كەبابىش ناکەين.

- لە هيج مەترسى. ئىمە لە ناوچەى پۆست نين.
فرۆكەكان بۆ ئىرە نايەن.

هەنگاوه كانيان لەسەرخۆ دەهاويشت و باسى هەموو شتىكيان

دەکرد. پاشان عيسايان وهبیرهاتهوه که پيش کهمیک خنکاء، ئیدی تهواوی چیرۆکهکیان له سهرهتاوه تا کۆتایی بۆ گێڕانهوه. ئیبراهیم دهستهکانی بهناو یه کتريدا کيشا و به داخهوه گوتی:

- ههر بهم ئاسانییه له دهستان دا؟ به راستی زیانیکی گهوره و کارهساتیکی گورچکپه، گیانی مروڤنیک وا به ئاسانی و بهبهرچاوتانهوه له دهست بهچیت!

مامۆستا عومەر ئهمه ی بۆ زیاد کرد:

- کهواته نابێ بۆ مه‌رگی ئادهم ئه‌وه‌نده خه‌مبار بین.

خاوه‌نی کامیراکه پرسى:

- ئادهم کێیه؟

مامۆستا عومەر سهرله‌نوێ هه‌لى دا به و گوتی:

- ئه‌و کاته‌ی په‌لاماری مۆلگه‌ی دوژمنمان دا له‌ده‌ستمان دا و شه‌هید بوو.

- ئا... گوێمان له هه‌واله‌که‌ی بوو. کهواته ناوی ئادهم بوو.

یه‌کیکی دیکه‌یان پرسى:

- شه‌هیدبوونه‌که‌ی چۆن بوو؟

ئىبراهیم ده‌ستی پێ کرده‌وه و گوتی:

- یه‌کیکیان له نزیکه‌وه ئاگای له شه‌هیدبوونه‌که‌ی هه‌بوو، ئه‌و گێڕایه‌وه که له کاتی په‌لاماردانه‌که له شوێنیکه‌وه بۆ شوێنیکى دیکه له بازبازێدا بووه و ئۆقره‌ی نه‌بووه، ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی ئامانجه‌که‌ی بپیکیت، ئه‌وه‌ش به سوودوه‌گرتن له‌و

ده سترېزه چړه ی که ټیمه له سربازه کانمان ده کرد. وهك ده زانن کاتیک ده سترېژ له ژووریک ده کریت، نهوانه ی له ناو ژووره که دان نهك ناتوانن سهریان بهرز بکه نه وه، بهلکو وه تا ناتوانن نارنجو که کانیشیان به جوانی بهاوژن، ههر بویه نهوانیش به شیوه یه کی هه پرمه کی نارنجو که کانیان ئاراسته ده کردین. پیم وایه ئاده م ویستبووی هیرشیان بکاته سهر، یان نارنجو کیکی دهستیان له په نجره که وه بؤ بهاوژیت، لهوانه یه نه م یان ته ووتر بیت، له بهر نه وه ی نه یتوانیوو په لاماری ناو ژووره که بدات، یان هه تا بگاته نریکی ده رگاکهش، له بهر نه وه ی گولله کانمان له هه موو لایه که وه ده پینکان، به لام به داخوه بهخت یاهوری نه بوو له جیه جیکردنی پلانه که ی. پارچه ی یه کیك لهو نارنجو کهانه ی بهر په رژی نی مؤلگه که که وتبوون، زامداری کرد و به ناچاری به لاره لاره خوی به سهر لووله ی چه که که یدا دا، ئیدی بهو جوره.

ئیسراهمیم ئه م دیسه نه ی به نواندن ده گیرایه وه، لوه ی چه که که ی به ده سته وه گرتبوو، نه م یشی بؤ زیاد کرد:

- نهوانه ی بینبوویان به م جوره بؤ ټیمه یان گیرایه وه، هه لبه ته دکتوره که هاوکاری کردبوو، به لام دکتوره که چی لهو برینه نه ی بکات و چونیان چاره سهر بکات؟! ناخر جهسته ی پیک وه کوو بیژینگی لی هاتوو، وهك نه وه ی دکتوره که گوتی، سهره تا چاوه کانی کردبووه وه و پاشان به په رۆشییه وه سهری ئاسمانی کردبوو، وهك نه وه ی بؤ دواچار چیژ له جوانیه که ی وه برگریت، هه ولی نه وه ی دابوو شتیک بلیت، هه ندیک قسه ی به تیکه ل و پیکه لی کردبوو، که س لی تینه گه یشتبوو، دکتوره که

هه نديکي لي چنيووه وه: "ده مرم، کاتيکي خوش بو ئيوه". ههستي به وه کردبوو که دوا ساته کاني ژياني نزيکه. دواي چهند ساتيکي کم له و کاره ساته ي تووشي بوو، به دهنگيکي خنکاوه وه گوتبوو: "له هه له کانم بيورن!" خنده به کي جوان و کراوه پوخساري داووشي بوو... وای چ مه زني و شکو مه ندييه که. نه و ده يزاني دواي چهند خوله کيک يان چرکه يه که مهرگ په لي ده گريټ و ده ييات، بويه داوای ليوردني هه له کاني له هاوړنکاني کردبوو، که له وانه يه پوړيک له پوړان به رانه ر که ساني تر نه نجامي دايت و دلي په نجاندين. خو هه ده ييت له ژيانيدا هه نديک هه له ي هه ر نه نجام دايت، نه مه به ر نه نجام گيرييه کي بليمه تانه نيه، به لکوو هه موومان هه له ده که ين، هه تا له گه ل خوشه ويسترين که سي ناو دلشمان، به لام سه یرم به که سيک ديت که باوه ړي به دووباره زيندووبوونه وش نيه له دنيا که ي ديکه، که چي باوه ړي وایه جاريکي تر به ديداري نه وانه ي هه له و تاواني به رانه ر کردوون شاد ده يته وه و له سه ر هه ر هه له يه که نه گه ر سوو که گالته يه کيش بوويټ و له نه نجامي دا ههستي که سيکي تيا په نجا يټ، سزای خو ي وهرده گريټ، له گه ل نه وه شدا بير له وه ده کاته وه که هه ر کاتيک ياديان کرده وه، بيورن و به دلتيکي سپيه وه باسي بکه ن.

نييراهيم بو چرکه ساتيک يته ننگ بوو، بيري له شتيک ده کرده وه و پوخساريسي سه رساميه کي پټوه ديار بوو. پاشان گوتي:

- گويم بو بگرن، دواي چهند چرکه يه که ده مريټ و بو

ههتا ههتا بهش ده مریټ، جهسته و ههست و نهستی به یه کجاری ده مرن، ده بی جیهانمان و بیر کردنه وه ههسته کانمان چ بایه خیکیان هه بیټ؟ به لای ئه ویشه وه چ بایه خیکیی هه یه ئه گهر یه کینک له هه له کانی ببوریټ یان نه بوریټ؟ من ناتوانم ویتای ئه وه بکه م که له و چرکه ساته یه کلاییکه ره وه یه دا چ شتیک دهروونی مرؤف شپرز ده کات له ژیان. له و چرکه ساته یه کلاییکه ره وه یه ده که ویته نیوان تاله له رزؤ کیکیی زؤر شله ژاو و شه پریو. له و چرکه ساته ی نهینیی بوون ده دؤزیته وه و ئاشکرای ده کات، "نهینیی ئه و بوونه ی که بؤ هیچ که سیک خوی ئاشکرا ناکات، تهنه ا بؤ ئه وانه نه بیټ که ژیان یان وه کوو نرخیک ده به خشن" نازانم کنی ئه م دهسته وازه یه ی گوتوه.

مامؤستا عومه ر گوتی:

- ئه گهر گومانم درؤم له گهل نه کات، "گۆته ی فیهله سووفه که ده لیټ: "پتویسته خۆمان له ژیان دابیرین بؤ ئه وه ی بگه یه نهینیی بوون".

ئیراهیم بیرۆکه که ی بؤ ته واکرد و گوتی:

- پین ده چی وایټ، دهسته وازه که زؤر ئاشکرایه، من ناتوانم ویتای ئه و چرکه ساته شلۆقه ی ته مهنی مرؤف بکه م که ده میتیته وه. له بهر ئه وه ی زؤر به ساده یی ده لیټیم به دۆخی وادا تینه په پریوم، هیچ یه کینک له ئیوهش به و چرکه ساته دا تینه په پریوه. وا ههست ده که م دهستی به گێپانه وه ی مه ته له کان کردوه، له وانه یه به و پرتیه ی دابنن... له راستیدا بیرۆکه کان له و پۆزه وه له میتشکما به ریه ک ده که ون، چهن دین شهوم به پئی کرد و ههر

بیرم له وه ده کرده وه، که پیشتر به هه ندم وه رنه گرتبوو، دان به وه دا ده نیم که تا ئیستاش بیرى لى ده که مه وه و ناگه مه نه نجامی کی قایلکه ر. ئیوه بلین: ئه وه جهسته نغو بووه چ بایه خیکی هه به که به هیچ شیوه یه که له شیوه کان باوه پى به وه نیه جاریکی دیکه زیندوو بیته وه. چ گرنگیه کی هه به نه گه ر خه لکی به خیر یان به شه ر باسی بکه ن؟ ئایا نه و داوای لیوردن ده کات له و کاته ی به گویتنه دانه وه ده مریت، یان له ناخی خۆیدا باوه پى به خودا هیناوه؟ له و کاته دا هیچ مه ته لکی سهرسور هینر نامیتته وه، نه و کاته کاره که وه کوو هه ر مرؤفیک ده بیست که ده به وئ گه شت بکات و داوای لیوردن له هاوړیکانی ده کات له هه ر هه له یه که به رانه ریان نه نجامی دایت.

په حمان گوتی:

- تر به و شیکاریه ت پینگه ت به هه موو نه وانه داوه که باوه پیان به نه مری نیه، قیزه ونترین هه له نه نجام بدن، که بگاته لوتکه ی تاوانکاری، به رانه به نه وانی تر، یان به رانه به هه موو کو مه لگه، پاشان له به رچاوان ون ده بیست و جاریکی دیکه ده رناکه ویتته وه. ئه م جوړه له گه ل نه وه دا جیاوازی نیه که ده مریت و جاریکی دیکه چاوی به وانه ناکه ویتته وه که هه له ی به رانه به کردوون. که واته ئه م جوړه ی دیکه یان ئه م جیهانه ی ئیمه و بیر کردنه وه هه سه کانمان چ گرنگیه کی به لایانه وه هه به، که ئیدی نه و بو هه تاهه تایه ده پروات و لیمان ون ده بیست؟ به لای نه وه وه چ گرنگی و بایه خیکی هه به نه گه ر یه کیک له تاوانه کانی ببوریت، یان نه بوریت؟ وه که نه وه ی یه کیک به

تهواوی دهمریت. لهووش زیاتر، خو ئه و باوه‌پری به ژبانه‌وه‌ی
ئو دونیا نیه، هه‌تا په‌یوه‌ستیش نیه به‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ قسه‌ی ره‌ق
و ناخۆشی پێ ده‌لێن یان نا، به‌لکوو ئه‌وه‌ په‌یوه‌سته به‌ ناخی
خودی خو‌یه‌وه، به‌وه‌ی مرۆف له‌ ناخی خویدا ده‌یلت.

ئیراهیم هه‌ردوو ده‌ستی راوه‌شاند و گوتی:

- به‌لام ئه‌و مرۆفه‌ی ده‌رباره‌ی ده‌دوویت و له‌ ناخیدا
ده‌ژیت، خو ئه‌ویش به‌ مردنی ئه‌و ده‌مریت، ئه‌ویش هه‌ر باوه‌پری
به‌ زیندوو بوونه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ نیه، که‌واته‌ پرسیاره‌ که‌ به
به‌رده‌وامی ده‌میتێته‌وه. ئه‌ووش ئه‌وه‌یه‌ به‌ لای ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی
ده‌پوات چ بایه‌خ و گرنگیه‌کی هه‌یه، ئه‌و مرۆفه‌ی له
جه‌سته‌یه‌کی نغروش ده‌ژی، یان راستر ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی ده‌خریته
ژێر خاکه‌وه‌و داده‌پۆشریت و کۆتایی پێ دیت، چ بایه‌خیکه‌ی
هه‌یه‌ که‌ چی پێ ده‌گوتریت و پێناگوتریت له‌و ده‌نگه‌ده‌نگ و
هه‌رایه‌ی هه‌یه؟

په‌حمان گوتی:

- ئه‌و مرۆفه‌ی له‌ ناخماندا به‌ ئه‌وه‌ و یژدانه، ئه‌ووش
په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی پیرۆزی هه‌سته‌ پاک و بێگه‌رده‌کانی ده‌روونی
مرۆفه، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌م هه‌ستانه‌ش به‌ نه‌مانی جه‌سته‌ی مرۆف نامێن
و له‌ناو ده‌چن، وه‌لێ هه‌تا دوا چرکه‌ساته‌کانی مردنی جه‌سته،
ویژدان هه‌ر خاوه‌نداریتی ده‌کات و ده‌میتێته‌وه. چونکه‌ له‌و
کاته‌دا عقل په‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ ده‌ییت که‌ ویژدان ده‌یخاته
ئه‌ستۆی، ته‌نها مه‌گه‌ر که‌سه‌ که‌ ویژدانی نه‌ییت، ئه‌و کاته‌ ئه‌م
جیهانه‌ی ئێمه‌و بیروبۆچوون و هه‌سته‌کانمانیشی به‌لاوه‌ گرنگ

نابیت، نه لهو ساته وه خته ی ده مریت و نه دواتریش. له ناکاو
 بیرۆکه یه که له می شکمدا چه خماخه ی دا، ده توانم پشتگیری
 بۆ چوونه که می پښ بکه م: تۆ له شویتیکې دیاریکراو داده نی م و
 چهنډ پرسیاریکت لی ده که م، به لام پاشکاوانه وه لامی
 پرسیاره که م بده روه... گریمان تۆ له یه کیک له به ندیخانه کانی
 فاشیزم زیندانیت و چاوه پروانی جیه جیکردنی بریاری له
 سیداره دان ده که یت، هه لبه ته نه و فەرمانهش ته نها به هوی
 مرؤفایه تیه وه یه و هیچی تر، واته هیچ تاوانیکت نه نجام نه داوه.
 تۆ نه و کاتهش وه کوو ئیستا باوه پرت پته و چه سپاو بوو به وه ی
 هه رگیز جاریکی دیکه زیندوو نابیته وه، واته دلته هیچ ترسیکی
 تیدا نیه له سزای نه و دنیا، چونکه خوایه که نیه که دوا ی مردن
 له سه ر هه ر تاوانیک له ژیا نندا نه نجامت داوه سزات بدات، یان
 هه ر تاوانیک ئیستا نه نجامی بده یت. شتیکی ئاساییه نه و کاته
 چاوه پروانی هیچ شتیک ناکه یت که کۆمه لگه به و هه راوزه نا و
 قسه و قسه لۆکه ی هه یانه بتورووژیتن و ئازارت بدنه، له به ر
 نه وه ی گوته: جهسته ی مردوو چ باکی به وه یه خه لکی به خیر
 باسی ده که ن، یان به شه ر؟ به هه ر حال... نه وه جه لاده کانه وا
 دین و پیت پاده گه یه نن که دوا ی نیو کاتر می ریت له گه ل کچه
 مندا لیکې ده سالان له سیداره تان ده دن، من به نه قهست نه و
 ته مه نه م بۆ مندا له که دانا وه، له به ر نه وه ی نه گه ر بلیم ییست
 سالان، له وانه یه نه و شویته ی تۆ لی داده نی م که می ک په سه ند
 بیت، به هه ر حال فاشیزم گوی به ته مه ن و میژوو و پرو داوه کانی
 ئیستا نادات و گه واهی نه وه ده دم که بۆ ساتیکیش له کوشتنی
 هه تا مندا لانی ناو بی شکهش سل ناکه نه وه. ئیستا جه لاده کان له

ژووریکدا له گه‌ل من‌داله بچ‌وو که که جیانه‌یش‌توویت و ده‌رگا که یان له‌سەر داخستون و خۆیانیش لیانداو پ‌ویشتون و به‌بێ هیچ بیزاری و توو‌په‌یه‌کیش پ‌یان گوتی: "ئو کچه بۆ تۆ، هه‌رچۆنیکت ده‌و‌یت بۆ خۆت له‌گه‌لی پ‌ابو‌یره، دوا‌ی نیو کاتژم‌یرتر پ‌یکه‌وه ده‌مرن". با گ‌ریمانه‌ی ئه‌وه بکه‌ین که تۆ دوا‌ی پ‌اگه‌یان‌دنی پ‌یاره‌که‌ش له‌ بارێکی سرووشتیدا بوویت و هه‌تا دل‌خۆشیش دیار بوویت، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که تۆ له‌ پ‌ووی ده‌روونی‌یه‌وه ئاماده‌ی بۆ ئه‌نجام‌دانی جووت‌بوون... ئیستا پرسیاریکت لێ ده‌که‌م، به‌لام پ‌استگ‌زایانه وه‌لامم بده‌ره‌وه: ئایا ده‌ست‌دریژی ده‌که‌یته‌ سه‌ری یان نا؟ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئو من‌داله‌و کچیکێ زۆر جوانیشه، هه‌رچه‌نده هه‌ندیک ک‌ه‌س ئو تاوانه به‌بێ بوونی دۆخیکێ واش که تۆی ت‌یدا‌یت ئه‌نجام ده‌ده‌ن.

ئ‌یراهیم به‌بێ دوودلی گوتی:

- هه‌لبه‌ته نه‌خ‌یر.

پ‌ه‌حمان به‌ خ‌یرایی گوتی:

- بۆچی؟ ئاخ‌ر ئ‌یه‌وه دوا‌ی نیو کاتژم‌یر پ‌یکه‌وه ده‌مرن، دوا‌ی مرد‌نیش که‌س له‌سه‌ر ئه‌وه ل‌ین‌پ‌چینه‌وه‌ت له‌گه‌ل ناکات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌بنه‌وه هیچ، تۆش باوه‌پ‌یکێ پ‌ته‌وت به‌وه هه‌یه.

ئ‌یراهیم هه‌لی دایه، وه‌ک ئه‌وه‌ی وه‌لامی مه‌ته‌له‌که‌ی دۆزی‌سته‌وه که وای له‌ ئاده‌م کرد داوا‌ی ل‌ی‌وزدن بکات، له‌ کاتیکدا باوه‌پ‌ی به‌ زیندوو‌بوونه‌وه‌یه‌کی تر نه‌بوو:

- هه‌لبه‌ته ئه‌وه و‌یزدان بووه و‌یزدان.

په حمانيش هه لی دایه:

- به لی، به لی ویزدان، چونکه هه تا دوا ساته کانی ژبیانش به مولکی خوی داده نیت. هه ندیک هه ن ده لین: نه گهر ترسی نه و دویا و ناگری دوزه خ نه بیت، نه و خه راپه کاری و گنده لی سهرانسری گوی زه وی داده گرن و خه لکیش یه کتر ده کوژن، یان له راستیدا من نه م ده سته واژه یه م له پښمانیکدا خویندو ته وه.

په حمان به پیکه نینه وه نه مه ی بو زیاد کرد:

- نه مړو قسه کانمان پر بوون له فله سه فه، هاوکاریم بکه به وه ی کچی نه م قسه یه ی کردووه، وای دابنچی دوستویفسکی بوو، نه ری وای نیه؟ نه مه ش له سهر زمانی ټشان کرمازوف گوتی. وه بیرم هاته وه، پیک وای گوت: "هیچ چاکیه ک له نارادا نیه مادام نه مری بوونی نیه..." لئی گه پری، دهر پرینه کم به لگه یه کی ناته و او بوو، به لام بو هه مان دهر نه نجاممان ده بن. به هه رحال من پیتم وایه نه م قسانه راست نین، له بهر نه وه ی ناگری دوزه خ و له گه لیشیدا ناگری زه ویش هه موویان ناتوانن یه ک که س له نه نجامدانی خه راپه کاری بگه پرتنه وه، نه گهر ویزدانیکسی زیندووی نه بیت، باشتیرین و گه وره ترین به لگه ش له سهر نه مه، بیروکه ی دوزه خ تا ټیستاش هه یه و له ناخ و میسکی زوربه ی هه ره زوری خه لکیش چه سپوه، به لام تو ته ماشاکه ژبیان چون به پرتوه ده چیت، خوت بریار له سهر نه وه بده، له گه ل نه وه ی باوه پریان به سزای دوی مردنیشیان هه یه، وه لی بیسه چون په لاماری ته ر و وشک ده دن و ده ست له هیچ ناپاریرن!

په حمان قسه که ی پی بری و له نا کاو هاواری کرد:

- دهی پتم نالیت کهی ده گهینه نهو باره گا شوومه؟
خاوهن کامیراکه پیکه نی و گوتی:
- هاویشتنی دارنک و هیچی تر.
ئیراهیم بزه یه کی کرد و وهلامی دایه وه:
- ههلبه ته نهو داره به تویی هاوهن هاویرا بیت... ها!
یه کیکی دیکه یانیش به پهنجهی دوشاومژهی ئاماژهی بو
پیشه وه کرد و گوتی:
- دواي نهو پیچه یه باره گای پهل میوانه کان دهینی، به لام
هه تا ده گهینه نهوئ ده مهوئ لیت بیرسم: پیم بلی دوزمن
تهرمه کهی ئاده میان شیواندبوو یان نا. چونکه گویمان له
گوندنشینه کان بوو وایان ده گوت.
- ئیراهیم به هه ناسه یه کی قووله وه گوتی:
- دواتر ورده کاری ته وای ئه مه مان پیکه یشت. که له
به ره به یانیی رۆژی دووه مدا، کاتیک سوپا و جاش به ژماره یه کی
بیته ندازه و زۆر که له ژماردن نه یه ن له هه موو لایه که وه هیرش
دین. هه والگری سه ربازیش چند نه فسه ریکی مۆلگه کانی
ده ور به ری نهو مۆلگه سه ربازییهی دهستی به سه رداگیرا به
تومه تی نه رمی نواندن و ده ست تیکه لکردن له گه لمان ده ستگیر
ده که ن، له سۆنگه ی نه وه ی نهو مۆلگه یه یان بۆردومان نه کردبوو
که ئیمه ده ستمان به سه ریدا گرتبوو، هه روه ها به هوی نه وه ی
گوايه هیللی. پاشه کشیمانیشیان وه کوو پتویست بۆردومان

نه گړدووه و لهوه دا که مته رڅه میان نواندووه، هه تا دواى ده سترگير کردنى نه و نه فسه رانه ش له گه ل خوځدا ده رباره ی ئاماژه سه وزه کان پر سیم که له یه کینک له مۆلگه کانه وه دهرده چوو - په حمان دپته وه یادته؟- گه یستمه نه و باوه په ی که نه و ئاماژانه جگه له وه ی پیمانان ده گوت: "به سه لامه تی تیپه پرن و لیمانگه پرن بنوین"، شتیکی تر نه بوون.

پاشان سوو که بزه یه کی کرد و دیسانه وه گوتی:

- زوړ به ی نه فسه رى مۆلگه سه ربازییه کان بوړی نه وه یان تیدا نه بوو گپچه لمان پی بکه ن، ناوه ناوه ش له پښگه ی شوانه کانه وه نامه ی زاره کیمان پی ده گه یشت و پیان ده گوتین: "نیمه پښگه تان لی ناگرین و په یوه ندیمان پتانه وه ناییت، نه گهر ئیوه هیرشی له نا کاومان نه که نه سه ر". بۆ نیاز پاکى خو یان نه وه شیان بۆ زیاد ده کرد: که له پوژى نه وه نده و له کاتزمیری نه وه نده به پوژى رووناک ئیوه مان بینى و له ژیر لوه لى توپه کانماندا بوون، به لام پښگه مان لی نه گرتن و هه تا سه رووی خو شمان ئاگادار نه کرده وه که کوپته ر بنیرته سه رتان. خو نه گهر پوژیک له پوژانیش مۆلگه یه ک پښگه ی پی گرتن، نه و نیمه به رپر سیار نین، چونکه نیمه تنها باسی خو مان ده که یین و ده سه لاتمان به سه ر نه وانه ی دیکه دا ناشکیت.

- نایا به ته وای له قسه کانین راستگو بوون؟

ئبراهیم به متمانوه وه لامی دایه وه و به ملا و به ولادا ئاوپری ده دایه وه وه که نه وه ی به دواى شتیکیدا بگه پرت، راستر به دواى نه و هیستره دا چاوی ده گیرا که وازیان لی هیتابوو به ئاره زووی

خۆی پئی بکات. لهو کاتهی هیشتا چاوی بهملا و بهولادا دهگیرا گوتی:

- ییگومان، ئەو قسهیه راست بوو. چونکه زۆربهی ئەو بهستهزمانانه هیچ شتیکیان لهم ململانییهدا دهست نهدهکوت، بهدبختی فرپی دابوونه نیتوان دوو ئاگرهوه، ئەگەر پێگری له ئیمه بکه، حالیان وهکوو حالی ئەو مۆلگهیهی لی دیت که دهستمان بهسهرداگرت، ئەگەر پێگریشمان لێ نهکه نهکونه بهر ئاگری پژیتمیکی درنده و هاروهای. ههلبهته ئهم جۆره شتانه به شاراوهری نامینهوه، به عهقلی کیدا دهچیت شوانیک یان جووتیاریک قسهیهک بگوازیتهوه و به نهیتی بمییتهوه؟ ئهه له مهحالیش مهحالتیه... چهند خه مبار بووم بهوهی بهسهر ئەو بهستهزمانانهدا هات، به تایهتی ئەو سهربازه ههزارانه.

پهحمان بی ئەوهی قسهی ئیبراهیم بپیریت، له بهرخویهوه دهیگوت:

- به دۆزهخ! ههموویان زۆل و ههرا مزادهن!

بهلام ئیبراهیم لهسهر قسهکانی خۆی بهردهوام بوو، وهک ئەوهی پشتگیری قسهکانی پهحمان بکات، بۆیه گوتی:

- من دان بهوهدا دهئیم که لهناو ئەو ئهفسهرانه، کهسانی جهللاد و درندهشیان تیدابوو، که شایانی مردن بوون بی ئەوهی دلت پێیان بسووتن.

خاوهنی کامیراکه گوتی:

- ئەهی دواي ئەوه چی پووی دا؟

ئيراهيم به هه ناسه برکي و به پچر پچري گوتي:

- بږيان گيرايڼه وه که يه کيک لهو جهلادانه عه قلي خوي
له دست داوه و به پيله قه بهر بووبووه و پزه ي تهرمه که ي ئاده م
و هه ولي پليشان دڼه وه ي دابوو، پاشان به نيزه که ي جه سته ي
کونکون کردبوو و به دهن گيکي سه رشي تانه وه هاواري کردبوو:
نابي ئه م زوله بني ژري ت و بخري ته ژير خوله وه، هه تا به ئاگاي
نه هينمه وه و سه رله نوئ نه يکوژمه وه.

په حمان به نيگه راني و دلته نغي سه وه گويي گرتبوو،
پوخساري په شوکابوو، وه ک ئه وه ي له پيگه ي خه يالي سه وه و پتاي
ئه و پوژه بکاته وه که شه که تي کردبوو و خه وي لي زړاندبوو.

به رله وه ي ئيراهيم گيرايڼه وه که ي ته واو بکات، هه ر
هه موويان گه يشته په لي ميوانداري.

به‌شی دوازدهیم

له پشت په‌لی میوانداریه‌وه دۆلټکی ته‌نگه‌هر و دوورودرټر هه‌بوو، له نیوان دوو چپای به‌رزدا گیرى خواردبوو. دۆله‌که که‌میک به‌رز ده‌بیته‌وه نه‌گه‌ر مرؤف زیاتر به‌ قوولاییدا رۆ بچټه‌ خواره‌وه، ته‌نگه‌به‌ریکی وا پر له دره‌خت و تاشه‌به‌ردی گه‌وره گه‌وره، خه‌مۆکی و نیگه‌رانی ده‌په‌ستنه‌ ده‌روونی مرؤفه‌وه، به‌ تایه‌تی کاتیک خۆر مائاواپی له‌م دیوی زه‌وی ده‌کات و باروبنه‌ی خۆی ده‌پنجټه‌وه و تاریکایی پاوی پرووناکی ده‌کات، له‌و دۆله‌ ته‌نگه‌به‌ره پر له هه‌لبه‌ز و دابه‌زه‌دا، له‌ پرووبه‌ریکی بچووک چه‌ند ژووریکی ها‌که‌زایی سه‌ریان پټکه‌وه‌ناوه و کۆمه‌له به‌ره‌لستکاریکی رژی‌م خۆیان تیاندا په‌نا داوه. نه‌و بۆ نه‌وه‌ی خوین به‌ شاده‌ماره‌کانی جه‌سته‌یدا بیټ و بچټ و له‌ جووله نه‌که‌وټ، له‌ پیاسه‌کردن له‌ سه‌ربانی ژووره‌کان راهاتبوو و خووی پټوه‌ گرتبوو. جگه‌ له‌و سه‌ربانه‌ ته‌خته، ته‌نانه‌ت چه‌ند مه‌تره‌ زه‌ویه‌کی ته‌خت و پټک نه‌ده‌دۆزرایه‌وه مرؤف پیاسه‌یه‌کی تیدا بکات، له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه کانی‌اوی بچووک بچووک ته‌قیوونه‌وه و له‌ دۆله‌ ته‌نگه‌به‌ره‌که‌دا پرووباریکی بچووکى پر له‌ قور‌اویان دروست کردبوو.

دروستکردنی ژووره‌کانی ئیره‌ش له‌ پرووی بونیادن‌ان و ته‌لار‌سازیه‌وه، له‌و ژوورانه‌ با‌شتر نه‌بوون که‌ ده‌سته‌که‌ی پۆست

تیدا ده حه وانه وه، تنه اړووی ناوه و په یان نه پیت، جیاوازیان هه بوو. چونکه نه وانه ی ئیره دیوار و بنمیچه کانیان به نایلون و زهویه که ی به په توو و دوشه کی ئیسفه نجی ته ستورو نهرم له سره چینه نایلونیک که له زهویه شیداره که ی جوودا ده کړدنه وه داپوشرابوون، به ممش لهو شی ته پری و سه رما کوشنده به ی ده پراستن، که ماسولکه گرژ ده کاته وه، نهو شی و سه رما به ی به قولایی ئیسکدا پو ده چیت خواره وه و تووشی هزار و یه که نه خو شیت ده کات. شه وانش کاتیکي ترخانکراویان پو گلپوی کاره بایی دانابوو که ته زووه که ی له موله ده یه کی بچو که وه وهرده گرت، نهویش به به نزمین کاری ده کړد.

لیره ژیان ساردوسې بوو، تفهنگه کان به بنمیچی ژووره کانی نوو ستنه وه هه لواسرابوون، یان له ژیر دره خته کان به وپه پری پښتگوئیخواویه وه فرې درابوون، وه که هر کالایه کی پښتگوئیخواوی تر، جهنگاوه ران زیاتر له گه شتیار ده چوون، وه که له وه ی پشمه رگه بن، به بی چه که ده هاتن و ده چوون، ماوه ی دوو رودر ژیان ده پری و تنه ا دارده ستیکیان به ده سته وه بوو وه که نه وه ی شوان بن. زوریش قسه یان ده کړد، ژیان یان تنه ا بوو بووه ناخواتن و مشتومر و گفتوگو. هه ستیان به برسیتی و تینویتی نه ده کړد و هیوای نوو ستیان نه ده خواست، چونکه هه موو پوژیکیان هه نوو ستن و پشو بوو، به لکوو هه تا له نوو ستون و دانیشتنیش بیزار بوو بوون، تا وایان لی هاتبوو ده نگی پر خه پر خیش و هرس و بیزاری ده کړد، نه که وه که نهو پشمه رگه شه که ت و ماندو وانه ی خواخوا یانه چرکه ساتیک له په نا به ردیک،

يان درهختيكداء، پړك وه كوو مردوو ړاكشښ و هېچ هتړك نه يټ به ټاگيان بهيتته وه، تنها چرپه ي مه ترسي نه يټ له وپه پري بډه نكيډا.

هموو شتيك ليره نامؤ و جياوازه! هموو شتيك.

له و خانووه ي كه و تېوه نيوان باره گاي پهلې ميوانداري و هم باره گايه، پزېشكيك چاوي په حماني ده پشكني، ټوېش له ناكاو پرسياري لي كرد:

- ټرئ به پاست تو پزېشكي پسرپوري چاويټ؟

دكتوره كه له مه ترسي ناوه پړوكي مه بهسته كه ي په حمان تيگه يشت، دلنياي كرده وه و گوتي:

- زور ساده يه و شتيكي وا نيه. پارچه كه به قوولي گلته كه ي كون نه كرده وه و نه سميوه، دهرهيتاني زه حمه تيه كي واي ناويټ، كيشه كه له دواي چاره سهر كرده كه ديټ، چونكه برينه كه پيوستې به پرېكي زوري قه تره ي تايه تي چاوه.

پاشان ټاوري له و پياوه دايه وه كه له نزيكيه وه پراوه ستابوو، له ده وروپهري شهست سالاندا بوو، وهك ټه وه ي دهرمانسازي نورپنگه يټ، داووده رمانه كاني له ناو ته ختانه جي قه ديواره كه پيز كرده وو، ديار بوو له كاغه زه كه ي بهرده ستي شتيكي دهنووسي، پرويه كي خوشي هه بوو، ليورده ييه كي واي تيډا به دي ده كرا به ده گمن مروف ټه و ليورده ييه ي ده يټ. دكتوره كه پتي گوت:

- پيم وايه ده تواني كيشه ي كه مي قه تره كان لاي

براده رانی مام جه مال چاره سر بکەیت.

دەرمانسازە که بزەیه کی کرد و سەری به شۆیه کی نەرتی
 ږاوه شاند، بڼی نەوهی واز له نووسینه کی بهیتیت، دواى نەوهی
 له تۆمار کردنی نەوهی دینووسی کوتایی هات، کاغزه کانیشی
 له گهل دەرمانه کانی ناو تەختانجه که دانا، بۆ چەند ساتیک
 له گهلان دانیش، باسی هەندیک شتی کرد که په یوه ستبوو به
 چاره سەریه که وه، بڼی نەوهی کات به فیرو بدات، ږووی له
 باره گاکه ی مام جه مال کرد که چەند دۆل و چایه کیش لښانه وه
 دوور بوو. ږه حمان له بهر خو یه وه ده یگوت: "چەندین جار له گهل
 چه کدارانی نەو مام جه مال ه شەرمان کردووه و سەنگەرمان
 له یه کتر گرتووه و کوره کاکه له یه کتریشمان کوشتووه، که چی
 ئیستاش وا لای نەوه وه داووده رمانی چاره سەرم بۆ دینن... به
 ږاستی یاریه کی قیزه ون و ناشیرینه!"

دکتور هەناسه یه کی هەلکیشا و ئامازە ی بۆ ناوه ږاستی
 ژووره که کرد که چیگه یه که له سەر زهویه که ږاخرابوو، گوتی:
 - لږه دريژ به، با پارچه که دەر بهیتم.

داواى له یاریده دەر کهیشی کرد، که گەنجی کی بیست
 سالان ده بوو، که رسته کان ناماده بکات، هر هه موو شته کانیش
 بریتی بوون له دەرزیه کی دوورینه وهی ئاسایی پیست و لایتیکی
 دهستی و قه تره ی چاو و هەندیک که تان و په مۆ و مقه سیك.
 هاوسەری دکتوره کهش هاته یارمه تیدانی که نەویش نەزموونی
 له بواری پزشکی سرووشتیدا هه بوو.

په حمان له سهر زهوى پاكشا و له سهرخو گوتى:

- با چاوه پټى دهرمانسازه كه بكهين، نه بادا داووده رمانى دهست نه كه ویت.

دكتوره كه به متمانه وه جهختى كرده وه:

- له هيچ مه ترسى، داووده رمانه كه دهه یتیت، نه خوشخانه كه ی مام جه مال هه موو شتيكى تيدايه.

نورپنه كه كى دكتور بریتى بوو له دوو ژوور له ناو يه كترى، بچوو كه كى له نو مه ترى چوارگوشه زياتر نه ده بوو، له وى چاره سهرى نه خوشه كان ده كرا. ههر كه سيك برؤيشتبووايه ته ناو نهو ژووره، بؤنى داووده رمان و پاككهره وه كان گيژى ده كرد، سهيره چؤن مرؤف بو ماوهى دريژ له گهل هم بؤنه ناسرووشتيانه دا ده زين، به لام وا پى ده چى دكتوره كان به بؤنى دهرمان نه بيت دليان دانه كه ویت و ئاسووده نه بن، له وانه شه ژيانان به بى نه وه پاسته پى نه بيت و ئوقره ش نه گرن. كهرهسته پزىشكيه كان به شيويه كى پړكوپك له گؤشه يه كى پووناكى نزيك په نجره كه به جوانى پيز كرابوون، نهو په نجره يه ي له نيو مه تر زياتر نه ده بوو، له جياتى شووشه به نايلؤنى پوون و نه ستوور له سهره وه ي به بزمار به ديواره كه وه قايم كرابوو، به جورنك هه تا باوبؤرانيش كاريگه رى نه كاته سهر، له دهوړوبه رى په نجره كه ش له ژووره وه به تهخته دار چهنه د تافكيان به پړكى دروست كړدبوو، داووده رمان و پنداويستيه پزىشكيه كانى ديكه يان له سهر پيز كړدبوو، به لام شويى نووستنى دكتور و هاوسه ره كه ي پاسته وخو له گؤشه يه كى به رانه ر بوو. هاوهه ره كه ي له ته مهنى سى سالاندا

بوو، که مه سیمایه کی مندالانه به پوخساریه وه دیار بوو، وای
لئ کر دبوو له تمه منی خوی بچوو کتر دهر بکه ویت، وای پښ
ده چوو دکتور زوری خوش بویت و نهو پرته ی پښ بیه خشیت
که شایانیه تی. پوخسار و به زن و بالا و دیمه نیکي جوان و
شیوه یه کی به رچاو و له به ردلانی هه بوو، به لام دکتور که سیکي
په شتاله و نیمچه بالابه رز، هیله کانی ده موچاوی وایان
ده رده خست که دلره ق و بیته زه یی بیت، وه لئ نه گهر دلره قیش
بیت، نهوا له دلره قی دکتوریکي به نه زمون زیاتر نیه کاتیک
بریتیک ده بیت خوی لئ ده چوپیت، ناچاره له به رانه ریدا
دلره قانه بۇ چاره سه رکردنی، به نه رمونیانیه وه ده سته کار بیت،
که سیکي هیمن و له سه رخو، به ده ستي خوت نه بوو، ههر کاتیک
گویت له قسه کانی ده گرت، هه ست به نه سووده یی ده کرد، به
شیوه یه کی گشتی که سایه تیه کی هاوسه نگ و سه نگینی هه بوو.

به لام زووری دووهم له بیست مه تریک زیاتر نه بوو. نهو
نه خوشانه ی تیدا دنووستن و ده مانه وه که پیوستیان به
چاودیری تایه ت هه بوو. کاتیک په حمان هاته نهوئ هیچ
بریندار و نه خوشیکي لئ نه بوو، تا کوو پیوستی بهو چاودیری
بیت، نیمچه به تال بوو، ههر چنده یاریده ده ری دکتور و
ده رمانسازه کهش وه کوو شویتیکي هه میشه یی خویان به کاریان
ده هیتا و لئی ده مانه وه.

ههر سیکیان ده وری په حمانیان دا، یاریده ده ره که تیشکی
لاسته که ی له چاوه پیکراوه که ی په حمان دا، دکتوریش
خهریکي کردنه وه ی پیلووی چاوی بوو، چونکه به به رده وامی
ده پروو کاند و ههر که دلرپی به نجه که ی لئ نریک ده خسته وه،
نهو چاوی ده نووقاند و به زوری ژورداریش نهیده کرده وه، ناخر

رەھمان پىي واپوو سۆندەي قەترە دەچىتە ناو گلىتە كەيەو.

دکتور به شیوازیکی لومه کارانه وه گوتی:

- ناناااااااااا، ئەو ە چىتە؟ بۇ چى چاوت وا دەپروو كىتى؟ خۇ
هېشتا دەستم پى نە كىردووه.

باشان تۆپىكى ئاۋى پوۋى و ساردى ھىنايە خوارەۋە و
برىسكەى پوۋىناكى گىلۋەكەى لەگەلدا بوۋ، ھەر كە بەر
گىلئەى چاۋى كەۋت، لەبەر ساردىيەكەى راجلەكى و تواناى
بەسەر پروۋىكانى چاۋىدا نەما، دىكتۇر بە ھەمان شىۋەى پىشۋو
گوتى:

- ئااااا، ئەو چىيە؟ دۆلپە دەرماتىكى ئاسايىھ و هيچى تر... ههست به ئازار ده كهيت؟

رہ حمان بہ نابہ دلیہ وہ گوتی:

— نه خير.

پاشان دکتور دلوپنکی دیکه ی تی کرد، دوای چەند ساتیکی کەم، دەستی بە نەشتەرگەری و گەپان و هەلکۆلینی چاوی کرد، دەرزییە کە ی وە کوو پرمیکی بریسکەدار بە تیشکی لایتە کە لە بینایی نزیکخستەو، وای کرد هەموو ماسولکەکانی دەموچاوی پەحمان بە توندی گرژ بینەو و بشلەژین. دکتور ناخپکی هەلکشا و بە جۆرێک لە بێزارییەو گوتی:

- تڪاڀه چاوت مه پروو ڪيٽه. ڪه ميٽڪ يارمه ٿيم بده، پڙ
خوت باشتريه، نه گهر بهم جوڙه بڪهيت ناتوانم هيچ بڪهم.
تم ماشاي يه ڪ خالتي ڪي ديار يڪراو بڪه، هو وده سه رنجت بگريه
گلڙي لايه ڪه، بيستومه تو له گولله ناگه ريٽه وه، ڪه چي ٿيستا

دهېنم له بهر ده ستم له ترسان هه لده له رزيت ۱؟
دكتور هم قسانه ي وه كوو هاندانيك به گوڼي په حماندا
دهدا.

په حمان به شله ژاوييه وه له ژير ليوه وه گوڼي:

- ناخر تيشكي لاينه كه نازارم ده دات، ناتوانم.

- ناخروماخري ناوځ، تكايه ههول بده، ده مار و
ماسولكه كاني چاوت خاو بكه يته وه، ماسولكه كان به توندي
ده وري پارچه كهيان داوه، ده ترسم له گهل جووله يه ك
ماسولكه يه كت زياني بهر بكه وږت، نه و كاته بو پيش هاتي
سميليشي له سهر داده نييت، نه لئي دكتور پي نه گوتم.

ماندوږتي به خيرا يي په حمان ي شه كه ت كرد و گوڼي:

- ناخر ماندوو بووم. به ده ست خوم نيه.

دكتور ديسان ه وه گوڼي:

- تو به و شاخوداخه دا هه لده گه پږيت ماندوو نايت، ئيستا
بو خوت له سهر گازه راي پشت راكشاوږت، ده لئي ماندوو بووم،
ناوه لا بلې ده ترسيم، هه يف! تكايه كه ميك ته ماشا كه... چاوت
بېره بنميچه كه.

هه ر كه ده ستي پږ كرد، پتلووي چاوي په حمان ده ستي به
پرووكان و له رزين كرده وه و ماسولكه كاني پوخسار و
ناوچه واني گرژبوونه وه.

په حمان شه كه تي و پيژار يه كي زوري پيوه ديار بوو به
ناوميد يه كي يته ندازه وه گوڼي:

- ناتوانم، باوه پرم پین بکه ن ناتوانم... وازم لئ بیتن. نامه وی دهریکه م.

دکتور به هه ناسه برکتیوه گوتی:

- لینگه پری با بریک دلۆپه بهنجی دیکه بکه مه چاوتیه وه، به لکوو یارمه تیت بدات و بتوانی خۆت پابگریت.

تازه چهند خوله کیك تیپه پریوو، دکتور زۆر له سه رخۆ گوتی:

- ها چی ده لئی ئیستا ده ست پین بکه ی ن؟

سه رله نوێ به سه ر ده موچاوی په حماندا نووشتایه وه، به وپه پری وردی و لیزانییه وه ده ستی به کاره که ی کرده وه، وپرای ئه وه ی به درێژی کات ده سه ته کانی ده له رزین، په حمان هه ستی به هه ناسه ی گهرمی هه رسیکیان ده کرد که به ر ده موچاوی ده که وتن، هه ناسه ی ته نگ بوو، سینگ ی به توندی ده ستی به هه لبه زودابه ز کرد، دکتوریش سه رزه نشتی کرد و داوای ئه وه ی لئ کرد که مێك خۆراگر بیت و ئه وه نده نه جوولیتیه وه، ئه گه رنا له وانه یه له ده ست ده رچیت و بۆ هه تا هه تا یه توانای بینینی نه مینیت. په حمان له ترسی له ده ستدانی چاوی هه ناسه ی له خۆی بری، به لام زۆر به و خۆراگرییه ی نه مایه وه. به توندی ده ستی به هه ناسه دان کرده وه، بۆ ئه وه ی سه رله نوێ هه ناسه ی خۆی پابگریته وه. به لام له نه نجامی هه لچوونه که ی و ئه و ترسه ی ناخی، ده موچاوی خوی تی زا و په نگی گۆرا و لیدانی دلی زیاتر بوو، وه که ئه وه ی له گه ل کات له پیشبرکتدا بیت. به م شیویه به رده وام هه ول و ته قه للای ده دا و به ئارامگیرییه کی ئازار به خشیسه وه هه ولی ده دا خۆی پابگریت، تاکوو دکتور

کاره که ی ته و او ده کات، دهرزیه که ی دکتوریش به شیوه به کی به هیژ پارچه جیگیره که ی ناو چاوی پاده مالی و له گهل ماسولکه کانی چاوی له زورانبازی به کی ترسناکدا بوون، ماسولکه کان زور به توندی پارچه ئاسنه که ی ناوچاویان گه مارو دابوو، دکتوریش به دهرزیه که ی دهستی سهنگه ری لی گرتبون و له بهرانبه راندا کولی نه ده دا. تا حال گه پشته نه وه ی په حمان گوئی له دهنگی خشه خش و کپه ی شتیک بوو له ناو چاوی، نه وه هستی به و خشه خشه ده کرد وه ک نه وه ی شتیک بهر شوشه به کی لووس بکه ویت. کاته که هینده ی پوژگار یکی دریز به سر هه موویاندا تیپه ری، دکتور به دهنگی کی شه کت و پچرپچه وه هاواری کرد:

- ئوخه ی... نه وه تا له کوتاییدا دهرچوو... وای چ پارچه به کی نه عله تی بوو... به راستی ماندووی کردین.

وه لی یاریده دهره که ی بیثومیدی کرده وه کاتیک به دهنگی کی پر له متمانه وه گوئی:

- هیتا پارچه به کی دیکه له ناو گلینه ی چاویدا ماوه.

- له کوئی؟

- ریک لهو شویته ی په حمان هستی به خشه خشه که کرد، وای ده چی وردوخاش بوویت.

دکتور چاوی له شویتی پارچه که نزدیکتر خسته وه و وردتر که وته گهران به دوا ی نه و پارچه به ی ماوه ته وه، گوئی:

- پیم وایه هچی تیدا ماییت، تو دلناییت؟ من هیچ شتیک نابینم.

لهو کاته دا دهرمانسازه که به هه ناسه برکټوه له ئه رکه که ی گه پرايه وه ئه مه ودا دوورودرټژه ی به ماوه یه کی کهم بریوو، ده موچاوی خۆی سرپیه وه که گهرمای خۆره که بردبووی و ئاره قی لی ده چۆرا. دواي ئه وه ی پشوویه کی دا، ئه ویش هاته ناو بازنه ی چاره سه ریه که و به وردی سه یری گلینه ی چاوی ره حمانی کرد.

هاوسه ری دکتۆره که که له پشی دکتۆره وه سه یری ده کرد گوتی:

- ئه وه تا له ناو گلینه که دایه. من لیرو وه ده یینم، ئه ی تو چۆن نایینیت و ئه وه نده ش لینه وه نزیکیت؟

دواي ئه م دلیابوونه ته واه ی که له هاوسه ره که یه وه پتی گوترا، دکتۆر هیچ گومانیک، یان به ره له سته کاریه کی نه ما! دیسانه وه سه ره له نوێ دهستی به هه لکۆلینی شویتی پارچه له تو په ته که کرده وه، یی ئه وه ی بیینته وه. دواي ماوه یه کی باش هاوسه ره که ی هاواری کرد:

- ئه وه ده رچوو... ئه وه تانی... ئه وه به شه ی مابوو وه ش ده رچوو. بۆ زیاتر دلیابوونیش هه شت چاو پیکه وه ته ماشای ناو چاویان ده کرد، که له وانه یه شتیک به جی ماییت، ئیدی ده نگه کان به دواي یه کتریدا گوتیان:

- هیچ شتیک نه ماوه.

دکتۆر دواي ئه وه ی هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا گوتی:

- ئیستا ته واه، ته نها ئه وه نده ئارام بگره، تا قه تره کانی تی ده کهم و ده یه سته مه وه. نه که ی بیکه یته وه، یان دهستی لی

بدهيت، هه تا کاتي به کارهيتناني دهرمانه که.

ههروه ها نه که ی هه تا دوو پوژي تر بهيلي پووناکی بهربکه ویت.

کاتیک دکتور ویستی قه تره ی تی بکات، په حمان هینده ی نه مابوو له هوش خوی بهیت، هه رچونیک بوو گوتی:

- دکتور که میک پراوه سته... دهمه وی سهرینکی بکه م.

کاتیک ته ماشای ناوینه ی کرد، پاجله کینیک پاجله کی، پیک وهک نه سپیکي توقیو، له شویتی خوی په ش هه لگه را و ته زوویه کی سارد سهرتاپای جهسته ی گرتوه، به دهنگینکی لهرزوکه وه هاواری کرد:

- نه وه چیه بڅ خاتری شهیتان؟ نه وه چیت کردووه؟

دکتور به هیمنی و متمانیه کی ته واوه وه لامي دایه وه:

- هه رگیز... هیچ شتیکی خهراپ پرووی نه داوه. تنها دوو پوژوه و چاوت وه کوو خوی لی دیته وه. نه وه له نه نجامی نه شته رگه رییه که یه و هیچی تر، نه گه ر مبه سته جاله که یه نه وه له نه نجامی کاریگه ری پاره که یه و پر دهبسته وه، په نگه سپیه که شی کاتییه و له نه نجامی سپرین و بهرکه وتنه وه وای لی هاتووه، نه ویش چهند پوژینکی دیکه چاک دهبسته وه، تنها ناگات لی بیت بهر پووناکی نه که ویت.

په حمان سهرله نوئ له ناوینه سهری چاوی خوی کرده وه، به هوی سهرنجی نه وانه ی دهوروبه ری ههستی به شهرمه زاری کرد، په نگي ته واو هه لیزر کابوو، پوخساریکی دیکه ی بینی که هیچ له پوخساری پیشوی خوی نه ده چوو، له کاتیکدا له وپه ری

گرږو مۆنیدا بوو له دلی خۆیدا گوتی: "بۆ خاتری ئاسمان جیتان لښ کړدووم؟ نهمه چاوی من نییه! نهم دهموچاوش هی من نییه." پهنګی ییلبله ی چاوی له جیاتی نیرګزی له شویتي پارچه که، ګورپاوه بۆ سپیه کی ساف و پروون و دهوړوبه ریشی پهنګی تهمومږ و ههلمی له خځو ګرتبوو، ههر نهووته و به ئاستهم پهنګه سرووشتییه که ی خوی مابووه وه.

ئهو به دهروونی تیکشکاو و روخساریکی خه ماوییه وه گوتی:

- کوږ! تازه کوږ بووم، وای له م به دبهبختیه.

له سهر ئهو جیګه یه ی بۆی تهرخان کرابوو به خه مباری و نا ئومیدیه وه پراکشا، ده یو یست یه ک وشهش نه لیت. باوه پری به وه نده کرد که پش چرکه ساتیک بینبووی، پی و ابو خه ون ده بییت، ییری کرده وه: "خوزگه مۆته که یه ک بووایه... ئاخ ئه ګر له م خه وه ترسناکه به ئاګا ده هاتم، به لکوو ههر ده بی ههستم و لئی به ئاګا ییم."

دهستی له روخسار و چاوی خوی ددها و به وپینه وه ده یګوت: "ته خیر، من خه ون ناییم، من به ئاګام، نهمه راستیه، نه ک مۆته که یه کی به سه رچوو، به لکوو ناچارم چاره نووسی خۆم پی قه بوول ییت." به قوولی هه ناسه ددهات و له بهر خۆیه وه منګه منګیه: "ته خیر ئه وه چاره نووس نه بوو، من زور به زه ییم به خۆمدا دیته وه، وای که ګونا هم، من بوومه قۆچی قوربانیه کی شووم له کۆمه لگه یه ک نه زانی تیایدا نمۆونه ی نییه، من و قه له رهشکه له شوومیدا یه کسانین، خه لکی رقیان لیم ده بیته وه و لیم ده ره ویتنه وه، وه کوو چۆن له بیستنی قیره ی قه له رهشکه تووپه

ده بن و دهره و پته وه. هر كه سيك سبه يني ته ماشام بكات! وه كوو
 قهله په شكه كه نه فرتم ده كات. گه مژه يي و گه و جی هم گه له له
 خواری خواره وهی سوو کی و پيسوایی و دارو و خاندایه. من
 ئیستا یان به دیاریکراوی له ناینده دا، ده ستم بهر هم پر و پو و چیه
 ده كه ویت، وه كوو چوڼ ده ست له هر شتیکی ئاسایی ده ده م،
 هر كه سيك ته ماشام بكات نه فرت له شه يتان ده كات، به
 تايه تی خاوه ن دوكانه ده جاله كان، ناخر ئه وان ده لئین: همه چ
 پوژيکی شوومه وا به یانی باشمان لئ ده كات، چیه هه موو
 خه لکی مردوون تا به م نه فره تیه ده ست به به یانیه کی نوئ
 بکه ینه وه؟ خه لکی هم ولاته نه فرت لئکراوه وام لئ ده كهن
 هه ست به شه رمه زاری له خودی خو م بکه م. وا باشتره بو
 هه تا هه تايه برؤم و سه ری خو م هه لېگرم. به راستی ولا تيکی
 دوا كه و توه. په وړه وهی پوژگار لیره دا پاشه و پاشه. هه موو
 گهلانی دنیا پتش ده كه ون، كه چی هم گه له به وه هه موو نه زانی
 و گه مژه ییه یه وه به خته و هره و شانازی پتوه ده كات و هر
 میښیشیان میوان نیه. به دبه ختی نه زانیه كه یان هه موویانی پیس و
 قیزه ون كړدوه و باوه ناكه م كه سيك لئ ده ربازی بیت، هه تا
 ده سته برؤر و بیرمهنده كانیښی".

پاشان خه یالی به لای نه و كچه شو خوشه ننگه دا چوو، كه به
 جوانیه نه فسو و ناو ییه كه ی سه رسامی كړدبو و شوخیه كه ی له و
 گونده ی كه نه شكه و ته كه ی له ده روزه دایه ناو یته ی خوی و له
 ناخیشه وه شه دای كړدبو. ده ستی به شروقه كړدنئ تیرامانه كانی
 كړد به رله وهی به ره و نه جامدانی چالاکیه كه هه نگا و بنین،
 خه یالی بو نه وه چوو، تكای لئ بكات شتیك له پتیا ویدا نه انجام

بدات، نهو بانگی ده کرد تا کوو لهو شېته ی دهستی به سهردا
گرتووه پزگاری بکات. په حمان له بهر خویه وه گوتی: "چون
ناگام له وه نه بوو... ناخر چون؟". ینجا دواى هه ناسه
هه لکیشانیکی قوول له دلی خویدا گوتی: "نه وه چ قوربه سهری
و نه هامة تیه که له دهستی شیتیک پزگاری بکم و بیخمه بهر
دهستی کوژیک. وای چ نه شمیله یه کی به دبه خته، چهند دلم پتی
ده سووتیت".

به لام ته لیسم و جادووی کچه که وای لی کرد به ره و
جیهانی دهره وه ی زهوی هه لوه دا بیت و له گه لیدا به ئاسماندا
ته ی بیت و پیکه وه له شقه ی بالی خوشه ویستی بدن، جادووی
کچه نه شمیله که وای لی کرد بوو بو چهند ساتیک نهو دهردو
به لایه ی تووشی هاتووه له بیر بکات، له خه یالیدا شه یدای
کردبوو، نامیزی پیدا ده کرد و نهویش به هه مانشپوه له باوه شی
ده گرت. به لینی وه فاداری و دلسوزیان به یه کتری دها و هیچ
پوژگاریکی سه ختیش نه یده توانی له یه کتریان دابیریت و
هه رچیش روو بدات، توانای له یه کترکردنی نهوانی نییه. به لینی
دا له هه موو نه هریمه نه کانی سهر رووی زهوی و دوزه خی
پاریریت. سویتدی خوارد له پیناویدا به گز هه موو دونیادا
بجیت و بو دهر بازکردنی نهو خوی بخاته ناو ئاگره وه... با ئاگر
نهو بسووتینیت... وه کوو په روانه باله کانیشی هه لکرووزیتیت و
هه لپروو کینیت... له سهر زهوی بیسپرتیه وه و نه یه لیت و نفرووی
بکات، گرنگ نهو یه نهو ئازار نه چیریت، هه ست به شادی و

بهخته وهري بکات. ښاخ بهخته وهري نهو، مایه ی له بیر کردنی
 نازاره دهر وونی و جهسته ییه کانی نه مه، خوښه ویستی نهو هه توانی
 ساړېژ کردنی زام و سووتانه کانی نه مه.

رښمانسیت چنده جوانه و لهویش جوانتر قوربانیدانی
 خوښه ویستی و پالنه وانه کانی نه تی. خوښه ویسته که ی له
 جهنگه لستانیکي ترسناکدایه و له پر درنده یه که... دینو و درنج و
 خپوینکي ترسناکي لښ په یدا ده بیت، خوښه ویسته که ی له
 بهرانبهري راده وهستیت و ده پاریژي، سینگی دهرده په پیتیت و
 هیرش ده کاته سهر درنده که و دنیایه له وهی پارچه پارچه ش
 ده بیت، یان خوښه ویسته که ی له ناو ناگریکي بلیسه داردایه و
 هاوار ده کات، نهویش په توویه که ته په ده کات و به پاکردن
 خوی به ناو بلیسه ی ناگره که دا ده کات و گر په که په لاماری
 دهادت، که چی نهو ته نها بیر لهو ده کاته وه، ته نها نهو و بهس،
 په تووه که ی لښ ده نالیتیت و ده یخاته سهر شانی و بهره و
 شه قامه که هه لیده گریټ و ناگریش له نووکی پیته وه تا ته وقی
 سهری بهرز ده بیته وه و بلیسه ده کات، وه لښ نهو گوښی پی
 نادات، لهو چرکه ساته دا خوښه ویسته که ی په تووه که له خوی
 ده کاته وه بڼه وهی ناگری جهسته ی خوښه ویسته فریاد په سه که ی
 بکوژیته وه، خه لکیش دهریان داوون و یارمه تیسان ددهن و
 چه پله بڼه نهو پالنه وانه عاشقه لښ ددهن که قوربانیدان و دلسوزی
 له خوښو یسته که یدا سهر پېژنه و بهو په پی بویزی و جوانیسه وه له
 خویدا بهر جهسته ی کردووه.

هیتده نابات خه یاله پۆمانسیه کانی ره حمان ده پچرین و ده په وینه وه و وردوخاشیش ده بن، پوخساری خه مبار و مرومۆچ و دردۆنگ ده بیته وه، ئاخو نه و خۆشه ویسته فریاد په سه ی که له پیناویدا خۆی فری دایه ناو بلنسه ی ئاگره وه له گه لیدا یه کسان نیه؟ ئه ری نه وه خۆ په رستی نیه، نه گه ر داوای خۆشه ویستی لی بکات به بی له به رچاو گرتنی قه باره ی نه و قوربانیدانه ی پشکهشی کردو وه؟ جا بۆچی نه و چاکه که ی ته واو نه کات، مادام نه و نه ده گه مژه یه و کاری قوربانیدانه که ی کۆتایی پی نه هیئت و نه وهش به لمیئت که هیچ خۆ په رستییه که له خۆشه ویستییه که بیدا نیه و چۆکی بۆ دابدات و بلت: "برۆ ئه ی خۆشه ویسته نه شمیله که م ئازاد به و بۆ خۆت بژی، ئاخو من به م دۆخه مه وه ناتوانم شادی و به خته وه رییت پی به خشم و دلخۆشت بکه م". ئیدی ده پوات و بۆ هه تاهه تایه له ژیا نی و نه هیئت. به لام بۆ ده بی ناشیرینی له گه ل جوانیدا راسته پی نه بن؟ له مندا لیمدا فیلمی کارتونی مینیوه میرزاده یه کی ناشیرین له گه ل کیژۆله یه کی جوان و نه شمیلانه دا بوون، میرزاده که له به ر ناشیرینی خۆی پای ده کرد، به لام له نه نجامدا جوانی سهر کهوت و باوهشی به ناشیرینه که دا کرد. ئه ی چی به فیلمی کچه جوانه که و درنده که ده لێن؟ مه به ستم فیلمی (حه سناو وه حشه که یه). ئاخ هه موو فیهله سووف و نووسه ره کان لایه نگیری جوانی ده که ن و وای لی ده که ن له گه ل ناشیریندا بگونجیت و بسازیت... وه لی درۆیه درۆ... به لی درۆیه. هه رگیز جوانی له گه ل ناشیریندا ناژیت. نه وه ی خۆش ده ویست هه رگیز له مرۆ به دواوه ئاماده نیه له گه لندا بژیت، وای له به دبەختی و نه گه تيم.

دواى زريان و توفانتيك له بېرؤكه و پرسياركردن له ههست
و نهستی خوى، كه دؤخه دهروونيه دژواره كى له و كاته دا
به سريدا سه پاندبووى، واى لى كړدبوو له بهر خويه وه بؤله بؤل
بكات و بليت: "خوزگه ژيانم له ناو مۆلگه سهربازيه كه كوتايى
بهاتبووايه. ئاخو بهم شيويه مهرگ له ژيان خوشتره. پاشان
مستىكى به سهرى خويدا كيشا و گوتى: "ئهرى ئه م ههراوزه ناو
ژاوه ژاوه كوتاييه كى نيه؟!"

به شى سىل زده يه م

ماوه به كى كورت تپه پيوو، برپارى گواستنه وهى نهو
 باره گايه درا و سه رقالي خو شه ته كدان بوون، نهوانه ي له ويدا
 بوون خه ريكي كو كرده وه و پي كخستنى كه لوپه له كانيان بوون،
 به مه به ستى جي هيشتنى نهو دۆله قايم و سه خته. شويته كه به هوى
 زورى جووله و هاموشووه زيندوو بوو بووه وه. نهو تانن
 چه كه كان به سه ر شانپانه وهن، دواى نه وهى لهو ماوه به ي تپه پى
 له گهل چهك هه لنه گر تندا راهاتيوون، فيشه كدانه كان له ناو قه ديان
 توند توند شه تهك ده درين و سكيان له ژيرييه وه گرژ ده بيته وه،
 جه مه دانپه ره شه كانپش به شيوه ي كوردانه سه رى داپوشيون و
 به مه ش نهو جلو به رگ و پؤشاكه ته واو له گهل كه شو هه واو
 بارودوخى سرووشتى ناو چه كه دا ده گونجيت. كۆمه ليكي كه م به
 شيوه به كى كاتى ليره ماونه ته وه بۆ پي كخستنى هه نديك ئيشو كار
 كه خراوه ته نه ستريان و دواى نه نجامدانى نهو كارانه يان
 نهوانپش ده گه نه وه هاوپيكانيان. په حمان له ناو نهو كۆمه له
 كه سه دا بوو كه له وى ماوونه وه و بهر پرسياريتى گواستنه وهى
 سه رجه م پيداويستيه كان و هه موو چهك و جبه خانه كه ي خرابووه
 نه ستۆ، دواى نه وهى باره گاكه ي به هه موو كه لوپه له كانپه وه
 وهر گرت، هه تا به وهر گرتنى نهو ژووره ساده و بچوو كه ي
 ته نيشت جبه خانه كه وه، كه هه نديك كه لوپه له و چه كى تيكچوو
 و په كه كه وته و ساده ي تيداوو، يه كيك نه زانن ده بنى نهو چ
 جبه خانه يه ك بيت و چ چهك و ته قه مه نييه كى له خو گر تپيت!
 نه وهى تيداوو و نه بوو، چه كوچيكي بچووك و مه وره ديك و
 پلايستك و يهك دوو سپانه و هه نديك ورده شيتري له م شيوه به.

هه چهنده په حمان له خه می گه پانه ویدا بوو بۆ لای دهسته که ی پړوست، ناخر لیره بیزاری مروږف ده کوږیت و له پهلو پوی ده خات و له گهل خویدا هه لیده پروو کینیت، به لام نهو چی بکات که دکتور ماوه یه که لیره هیشتوویه تیه وه، تا کوو سه پر رشتی چاکوونه وهی چاوی بکات، کاتیکش نهو چالاکیه ی نه انجامیان دابوو ناوبانگیکی زوری ده رکړدبوو، داوایان لی کرد له ئیزگه که وه که پوژانه له کاتی دیاریکراودا په خشی خوی ده ست پی ده کرد، باسی ورده کارییه کانی نهو چالاکیه یان بۆ بکات. نهو ئیزگه یه ش جگه له چهنده ئامیریکی ساده و بچووک به ولوه شتیکی تر نه بوو، هه روه ها توانایه کی دیاریکراویشی هه بوو، به لام دواتر په رهیان پنی دا و مه ودا ی په خشه که یان فراواتر کرد تا گه یشته نهو په پی باشووری ولات و پړیم هه زار و یه ک حیسابی بۆ بکات. به ممش ده ستیدایه ته شویش خسته سهر شه پوله کانی، تا وای لی هات خه لکی به زه حمت له ههنیك هه وال و زانیاری تیگهن.

زوری پی نه چوو که سیکیان به ناوی نه بوو شامیل نارد ه دوا ی په حمان. که له گهل ژماره یه ک پیاوی به سالاجوو داده نیشت و باسی شتیکی بۆ ده کردن. نهو خه سلته و تاییه تمه ندیه ی هه موو نهو خاوه ن بریارانه ی نهو پی کۆ ده کرده وه و پیی ده ناسرانه وه، نهو ساده یی و خاکیوونه بی سنوره یان بوو. نهو هنده چاکی و باشیان تیدابوو مروږف به هه لسوکه وتیان سه رسام ده بوو. به لام دیمه ن و روخساریان به شیوه یه کی گشتی، له دیمه ن و روخساری سه وزه فروشیکی بازارپی میلی تی نه ده په پی، که پراوپر و ته ژبیه له مروږف و میش و هه راوزه ناشیان می شک کاس ده کهن. به لام نه مه له سه ر نه بو شامیل پیاده و په یره و نا کریت، که سه نگیکی گه وره ی بۆ

دیمهن و پوخساری خوی داده‌نا. ئاخړ ټو پيشر له سوپای
 پړيتم ټه فسر بوو. بایه خدانش به پړيکی جلوبه‌رگ و به‌ژن و
 بالا یه کيک بوو له کاره سهره‌تاییه‌کانی سهربازی، که لیور دنی
 نیه هه‌تا ده‌بیته نهریټیک له ژبان و له‌سهری پادیت. سهرباری
 ټه‌وی ټه‌وی له پیره‌کانی تر جوودا ده‌کرده‌وه، زور به که‌می
 ده‌رباره‌ی خوی و ده‌ستکه‌وت و کاره‌کانی ده‌دوا. له‌و بواره‌دا
 زور کړ و ییده‌نگ بوو، به‌لام ویرای ټه‌وه مروځ ده‌یتوانی
 مه‌زنده‌ی ټه‌وه بکات که هه‌موو ټه‌وانه‌ی مروځی باش و یټیز و
 خاکین و خه‌می گه‌له‌که‌یان له ناخی خویاندا هه‌لگرتووه و له
 پیتاویدا تیده‌کوشن، چهند هیلیکی سووریان کیشاوه و پړیگه
 ناده‌ن هیچ که‌سینک بیانبه‌زیتیت، ههر که‌سیکیش ټه‌و کاره
 نه‌شیاوه بکات، ټه‌وا دانی لی چیر ده‌که‌نه‌وه و به‌رانبه‌ری ده‌بنه
 که‌سی خه‌راپ، به‌لکوو هه‌تا ناماده‌یی ټه‌وه‌یان تیدایه ټه‌گر
 ټه‌وه‌یان بۆ بره‌خسیت، هه‌موو ټه‌وانه‌ی ده‌وروبه‌ریشان قری بکه‌ن،
 ټه‌گر یه‌کینکیان بیه‌ویت سووکایه‌تی به‌ پړیگه و ټه‌و میژووه‌یان
 بکات که شانازی پتوه ده‌که‌ن و به‌وپه‌ری باوه‌پانه‌وه پتوه‌ی
 ده‌نازن، تا ټه‌و ئاسته‌ی پوژیک له پوژان له خسته‌پووی ټه‌و
 ژبان‌ه‌ی پابردوویان بیزار نابن، له‌و ده‌ربه‌ده‌ری و نازار و
 ټه‌شکه‌نجه‌یه‌ی به‌ دوا پړیسمه یه‌ک له دوا یه‌که‌کانی
 ده‌سه‌لاته‌وه به‌سهریاندا سه‌پتربوو. له‌ ههر شویتیکیش بن،
 پيشمه‌رگه‌کان ده‌وریان لی ده‌ده‌ن و گوئی له‌ گفتوگو‌کانیان
 ده‌گرن که‌ پره له‌ خوستایشکردنی ټه‌وتو، هه‌ندیک جار ده‌گاته
 ئاستی گه‌وجی و قیزلیبونه‌وه‌ش. بویه هیچ خه‌میکی دیکه‌یان
 نه‌بوو، جگه‌ له‌وی له‌ ده‌وری کو‌بنه‌وه و پيشبرکټ له‌سهر
 پازیکردن و ماستاوکردن و خزمه‌تکردنی بکه‌ن، تا‌کوو سؤزی
 پابکیشن و هه‌مان پړیچکه‌ی ټه‌و بگرنه‌به‌ر. ههر خویشی ټه‌و
 دانیشن و کو‌پره شه‌وانانه‌ی پړیک ده‌خست و پيشمه‌رگه‌کانی له

دهوری خوی کؤ ده کړه وه، بویه پیره پیی له هر شویتیک دابناوویه و دابنیشتبوویه ئیدی لئی کؤ ده بوونه وه و ئه ویش هرچی له ناو کؤله پشته کهی بوو له سهربرده و پروداوه کؤنه کان که پوژگار یکی زوری به سهردا تپه پری بوو بؤ ده گپړانه وه، هه تا زوربه ی پشمه رگه کان زیاتر له جارنک گوئیان له وته کانی بوو بوو. به لکوو هه تا هندیکیان پشه کیه که یان به ته وای ئه زهر کردبوو. بویه لیره و له وئ بیزاریان پتوه دیار ده بوو، له جیاتی هه په سان و پرته و بؤله و منگه منگ و سهرسامبوونیان که بهر گوپی که سه نه رجسی و خوپه رست و له خویایه کان ده که وت و قسه کهی بؤ ده گپړانه وه، که سانی دیکه ش هه بوون ریگه یان به خویان دابوو، بینه چاودتر به سهر زاریانه وه له وهی ده یلین، هه تا بایه خیان دابووو ئه و که سانه ی خوپه خشانه له ناخاندان چه کی شه پانگیزی ده ته قیته وه، به لام له راستیدا ده گوتریت ئه و پیرانه ئه رکیکی زور گران و زه حمه تیان خستبوه ئه ستوی خویان که مرؤف به خه یالیشیدا نه یه ت. راسته خه لکی ده لین بیسه روبه رهی ئه و پیرانه و بیتوانایان له ئاست ټیگه یشتی پرووداوه کان بووه، هر له سهره تای هاته ناو سیاسه تیسه وه تا کوو ئیستا، هوی ئه و دهر د و به لایه یه که به درپژایی چهن دین ده یه تووشی ولات هاتووه. که چی ئیستا هه ولی ئه وه ده دهن شتیکی گرنک ئه نجام بدن و له ناو سهر کرده ی هیزه چه کداره کانی شاخ ناو و ناوبانگی خویان بقوزنه وه. ئه وه تانی هه ولی یه کخستنی هه موو هیزه کان ده دات له به ریه که، تا کوو پیکه وه پرووی چه که کانیا ن ئاراسته ی ده سولات بکه ن. هه نندیک جاریش کیشه و ململانی نیوان ده سته شه پرکه ره کان چاره سهر ده که ن، له پیکه تیان به ریه کی به رفراوانیشدا سهر که وتیان به ده ست هئا، به لام له راکیشانی هه موو هیزه کان بؤ ناوی شکستیان خوارد، چونکه مام جه مال

ئامادە نەبوو لە گەل مەحمود بورهانی دژیدا لە یەك بەرەدا بە یەكتر بگەن و كۆ ببنەوه. ئەمەش وای لەو پیرە پیاوانە كرد بەرەى دووهم پێك بهێنن و لایەنەكان بگریته خۆى. هەر ئەو پیرانەش بوونە رایەلەى یەكخستن و لەیەكتریگەىشتنى هەردوو بەرەكە.

بەلام ئەبو شامیل سەرکردایەتیی هەموو مەلەندە شەركەرەكانى سەر بەو پیرانەى دەكرد و لە نزیکەى شەست سالی تەمەنیدا بوو، چوست و چالاک، بەلكوو هەتا چالاکی و جوولانەوهەكانى لە زۆریك لەو جەنگاوه‌رانه‌ باشتر بوو کە تەمەنیان لە دەورووبەری بیست سالانیشدا بوو، هەول و کوششی زۆریشی دەدا، تاكوو هیز و توانای جەستەیی خۆى دەریخات، لە پوڤشتندا بە جۆریك بزەنەپێهەكانى دەبەری پوڤریك لە پوڤزان نەدەبوو مایه‌ی پەكخستن و خاوەکردنەوه‌ی پوڤشتنى لاوان، یان كۆسپ بخاتە بەردەمیان، ئەوه‌شیان دەگوت كە پەلە و بەرپرسیاریتیی زۆرى لە حکوومەتى پێشوو وەرگرتوو. هەروەها جارێكىش هەولێ تیرۆرکردنى دراوه، كە بۆتە مایه‌ی گیانلەدەستدانى هاوسەرەكەى كە دوو كۆپ و سێ كچى لە دواى خۆى بەجێ هێشت. كەس نازانى چۆن دەژین و لە كوێش دەژین؟ وەك ئەوه‌ی بلالو بووبوووه‌، هەموویان یان هەندێكىان لە ولاتیكى دۆستدا ژیايتكى ئارام و ئاسوودە دەژین. ئەبو شامیل بەرلەوه‌ی قەلەم‌په‌ویى چەكدارەكانى لە شاخەكان زیاتر بێت، زۆر بە ولاتاندا دەگه‌را، لە گەل ئەوانه‌ی لە دەستى دەسەلات راپانكردبوو كۆ دەبووه‌وه‌، بە دواى ئەوانەدا دەگه‌را كە جۆشوخروشى تێكۆشانیان هەبوو، تاكوو پەل و بارەگا و بەتالیۆن و لقى چەكدارەكانى پێ زیاتر و فراوانتر بكات. وێرەى ئەوه‌ی شەرى پێشمەرگانه‌ لە شاخ پشت بە شیوازی (لێدە و

ړاکه) د به سټیت. که چی ټه مه پښگهی له ټه بو شامل نه گرتبوو که خهون به پښکهنانی سوپایه کی پښکوپک بینیت هاوشتوهی سوپای پښیم. ټه و ټه فسه رانه فرمانده یان بکهن که له دهره وهی ولات خولی سه ربازیان ده کرد و دواتر بو وهر گرتنی بهر پر سیاریتی هیزه پارتیزانه کان ده گه پانه وه بو شاخه کانی کوردستان. به لکوو له وانه به له خهونه کانیدا ییری له وهش کردیتته وه قه له مره ویی ټه و سوپایه به هه ماههنگی و به چونه ناو بهر ده یکه یان هاوپه یمانیته یکه له گهل جهنگاوه رانی مام جه مال فراواتر بکات، چونکه مام جه مال ده سه لاته کانی له گهل کومه له که ی مه محمود بورهانی دابهش کردبوو. به لام ټه گهر ټه و خهون و خولیا و خواسته له چرکه ساتیکی شهیدایی زیانیشدا به هزری ټه بو شاملیشدا بیت، وه لی پشوه خته شکستی بو نووسراوه. له بهر ټه وهی ټه و در دونهگی و ناکوکیهی نیوان ههردوولایان به جوریکه ناشتکردنه وه و راستکردنه وه یان جوریکه له مه حال. ټاخر ټه و درز و ناکوکیهی نیوانیان له لایه ن ټه و دهوله تانه وه ختوکه ده دریت و بهرنامه پښی بو ده کریت که کوردستانیان به سه ردا دابهش کراوه. مه محمود بورهانی کوپی مه لا مورتهزا بورهانییه، که ده یان ساله ناو و ناوبانگ و ده سه لاتی به سه ر هه موو شار و گوند و شاخه کاندالاده سه ته و هه تا بوته هیمایه کیش بو هه موو کوردان. ټه و ده سه لاته مه زنه ی مه لا مورتهزا له کاتی خویدا ټه و ولاته زلهیز و مه زانه شیان بیزار و وه پرس کردبوو که نیشتمانی کوردانیان دابهش کردبوو و به خشیوویانه ولاتانی دراوسی. که واته هه ر ده بیت ټه و ده سه لاته لاواز و په رشوبلاو بکریت، به لکوو وای لی بکریت ټاگای له ټامانجه پزگار یخوازییه که ی نه میتیت و خه م و خولیای یه که م و کوتایی بیتته پاریزگار یکردن له مانه وهی خوی، نه ک دامه زراندنی نیشتمانیک بو کوردان. ټه وه تا مام جه مال ټه و پوله ده بیتیت و ټه و

پروژه به جیه جی ده کات. ئەو جەمالە گەنجە، بەرلەووی نازناوی مامی پێوە بلیکت، یەکیک بوو لە لایەنگرانی مەلا مورتەزا، کاتیک گەیشته هەژدە سالی، توانی بگاتە ئاستی سەرکردایەتی و کەسیش نەیدەزانی چۆن؟! لەوانە یە ئەو گەنجە خۆتێگەر مە بوویته جێگەی سەرنجی ئەوانە ی سەرکردە دروست دەکەن و دەشیانپاریژن. ئەو گەمە ی گەورەکانە، دروستکردنی سەرکردە لەو ولاتانە لەو پەری ئاساندا یە. ئەو سەرکردە دروستکراوانە لە نمایشکاریکی شانۆیی بۆیان زیاتر نین، بە ئاشکرا ختووکی خەونی خەلکی دەدەن و لەژێرەو و لە ژوورە تاریکەکانیشدا پۆلی دیکەیان پێ دەسپێردرێت و خەون و خواستی خاوەنەکانیان و بەخشیتهری ناز و نێعمەتەکانیان دەهێنە دی. ئەوەتانی جاریکی تر مام جەمال یە کەریزی کوردان تیک دەدات، ئەو یە کەریزییە خەریکە ولاتانی دراوسێ وەپس و بیزار دەکات، نەبادا کوردانی ولاتەکانی ئەوانیش هەمان پێگە بگرنەبەر و چاو لەمان بکەن. راستە وا دەردەکەوێت کە مام جەمال کۆمەلەکی خۆی بە بیانوی دووبارە زیندووکردنەووی بزووتنەووی چەکداری دامەزراندوو، کە ماوەیەک ئاشبەتالی پێ کرا و بە هۆی پێککەوتنێکی ئاشتیشەو -کە لە راستیدا پێککەوتنی خۆبەدەستەو دان بوو- خودی سەرکردە کەیشی واژوی کردبوو، هەرچی چەک و جەخانە ی ئەو بزووتنەوویە هەبوو پادەستی حکوومەت کرابوووە. بەلام ئەو ی شاراوو بوو و لەژێر پەردەو و ولاتانی دراوسێ فەرمانەکانی خۆیان لە ولاتە زەهێزەکانەو وەردەگرت، لە ترسی ئەو ی نەبادا پوژتیک ئەو پێککەوتنەماوە شکست بەیت، بۆیە بە ئەنقەست ئەو ماوە ئاشتییەیان قۆستەو، تا کوو هێزێکی هاوتەریب لە گەل هێزەکی مەلا مورتەزا ساز و ئامادە بکەن و پشتگیری و بەهێزی بکەن و هەموو پێداویستییەکانیشی بۆ دا بین بکەن، هەتا ئەگەر جاریکی

دیکه مه لا مورتەزا گه‌پایه‌وه و ده‌ستی به‌هه‌لگرتنی چه‌ک کرده‌وه، به‌چاوی خۆی بیتی گۆرپانه‌که به‌هیزی دیکه سیخناخ و سه‌رقال و پیر کراوه‌ته‌وه و له‌سه‌رکردایه‌تی بزوتنه‌وه چه‌کدارییه‌که‌دا ململانی و پکه‌به‌رایه‌تی ده‌کات و له‌به‌رانبه‌ریشدا پووبه‌پووی ده‌وه‌ستیه‌وه، به‌مه‌ش بۆ ولاتان سووک و ئاسان ده‌یت هه‌ر کاتیک هه‌ست به‌و پتووستیه‌ بکه‌ن و بیانیه‌وئ فیتی شه‌ری ناوخۆ داگیرستنه‌وه، به‌ئاسانی نه‌و کاره‌ نه‌نجام بده‌ن، به‌مه‌ش بزوتنه‌وه‌ رزگاربخوازییه‌که خۆی خۆی هه‌لده‌لووشت و خۆی قووت ده‌دات.

دوا‌ی چه‌ند سالیکی که‌م، "مه‌لا مورتەزا بوره‌انی" کۆچی دوا‌یی کرد و سه‌رکردایه‌تییه‌که‌ی بۆ کو‌رپه‌که‌ی مه‌حموود بوره‌انی به‌جێ هێشت که‌ له‌سه‌ر هه‌مان رێبازی باوکی بوو، جۆشوخروشه‌ گه‌نجیکه‌ی وای لێ کردبوو گۆماوه‌ گه‌نیوه‌که‌ بشله‌قینیت و جاریکی دیکه‌ هه‌ولی جوولاندنی بزوتنه‌وه‌که‌ی بداته‌وه و خۆی بونیاد بنیته‌وه و بکه‌ویته‌وه سه‌ر پێ و ده‌سه‌لاتی خۆی سه‌رله‌نوێ بسه‌پینته‌وه —هه‌لبه‌ته‌ نه‌مه‌ش به‌بێ ئاگاداری ولاته‌ زله‌یزه‌کان و ولاتانی ده‌ورو به‌ر نه‌بوو—، دپ‌دۆنگی و دوژمنایه‌تی نیوانی و نیوان مام جه‌مال به‌رده‌وام بوو، بۆ پۆژیکیش هی‌ور نه‌بوو بووه‌وه، هه‌تا پیره‌کانی دویتیش نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل پۆیم له‌هاوپه‌یمانیدا بوون و پۆیم غه‌دری لێ کردن و پاشقولی دان و له‌ناکاو له‌گه‌ل لایه‌نگریان پوویان له‌شاخ کرده‌وه چه‌ندین جار بکه‌ونه‌نیوانیان و هه‌ولی پراگرتنی نه‌و براکوژییه‌ی نیوانیان بده‌ن. به‌و ئومید و ئامانجه‌ی لووله‌ی تفه‌نگی هه‌موویان ئاراسته‌ی ده‌سه‌لات بکری‌ت. له‌وانه‌شه‌ ئه‌م باره‌ دژواره‌، خه‌ونه‌کانی نه‌بو شامیلی له‌دامه‌زراندنی له‌شکرێکی بیشومار له‌هه‌موو هی‌زه‌ چه‌کداره‌کانی شاخ بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ بخاته‌

ژېر گلەوه، بېمەش له ناخهوه دەسووتا بۆ له دەستدانی ئامانجیکی وا کە ئیدی ھێنانەدی جۆرێک دەبێت له مه‌حال. چونکە مام جەمال جگە له بەرژەوندیی تایبەتی خۆی وەك دەلێن باوکی خۆشی ناناسیت و ھاوپیەتی نازانیت، خۆ ئەگەر وا پێویست بکات بۆ لێدانی ھێزەکانی دیکە بە نھێنی لەگەڵ پزیمیش ھاوکاری بکات، بۆ ساتیکیش دوودل ناییت و ئیستیکیش ناکات، دەمۆدەست بربار دەدات و پاشقولی ھەموو ھاوڕێکانی دەورووبەری دەدات، پێک لەو کاتە دەستیشی لەناو دەستیاندا. ناخەر پاکێ و بێگەردی و متمانە لای ئەم جۆرە کەسانە زۆر لەو ھەرزانتەرە کە ھەر بیریشی لێ بکەنەو.

ئەبو شامیل زێدەباری خواست و ئاواتە پانە گە یەندراوێ کانی، ھەندێک مەترسیش لەوانە لە دەورووبەردان دەشاریتەو، ئیدی ھۆیەکی ھەرچیک بێت و ئیمە نایزانین، لەوانەشە باریکی دەروونی بێت و بە زۆری لای ئەوانە بێتە مۆتە کە یەك کە دەکەونە بەر ھەولی تیرۆرکردن، بېمەش گومان لە نزیکترین کەسی خۆیان دەکەن و متمانەیان بە ھېچ کەسیکی دەورووبەری خۆیان نامییت، ئیدی بە دواي کەسانی وادا دەگەڕێن کە جینگەي متمانە و پشپێستە بن، بۆ ئەمەش پرسیار لەم و لەو دەکەن، بە وردە کارییەکانی ژیاڤی رابردوو و ئیستیاندا پۆدەچنە خوارێ، ئەو تانێ پەرحمان یەکیکە لەو گەنجانەي کە شەیدای بیرۆکەيەك دەبن و دەرویشناسا حالی پێو دەگرن، ئیدی بێ بیرکردنەو ئەمادەن لە پێناویدا گیانی خۆیان بېخشن. ھەلبەتە ئەم جۆرە کەسە پەرۆشانە دەکەونە بەر سێرنیگای ھاوشیوێ کانی . ئەبو شامیل کە خواستی دامەزراندنی سوپایە کە لە خودی پێشمەرگەکان، نەخاسە ئەوانەي ئەزمونی شەرکردیان ھەيە. بېمەش وابەستەي و گوێزپایەلێ کۆیرانەیان لە پێگەي زانین و

ناشکراکردنی مه یل و ئاره زووه کانیان و خویتندنه وهی
 بیرۆکه کانیان مسۆگهر و دابین ده کات. ئه بو شامیل ده یزانی
 په حمان و پرای بچووکی ته مه نی زیندانی کراوه و زۆریش
 ئه شکهنجه ی چه شتووه. به شداری چهن دین شه پشی کردووه و
 چهن دین جاریش له مهرگ نزیك بۆته وه و به پیکهوت
 ده ربازی بووه، له بهر هیچ نا، ته نها له بهر ئه وهی شانازی
 به خۆیه وه ده کات و پینگه به کهس نادات پپی پيدا بنیت و
 سووکایه تی پتوه بکات. ئه م خه سه له ته ش پیاوه که ی سه رسام
 کردبوو، به تاییه تی دوا ی ماوه یه کی کورت زانی که په حمان به
 ده ست حاله تیکی لووتبه رزییه وه ده نالیتیت که له نه خۆشییه وه
 نزیکه، زیاتر له بیته ده بی و زه وقه وه. به جۆرێک که ئاماده بوو
 یارمه تی ههر که سیک بدات، ته نها له پینگه ی ده سه لاتدا نه ییت،
 له بهر ئه وه ی له و کاته دا ده گۆرپیت بۆ که سیک ی ههرچیو په رچی
 و پیکه لک و زمان پیس و که سیک ی سووک و چرووک. کهس
 نازانیت چی له که لله ی ئه م گهنجه په فتار سه یره دایه، کاتیک له
 چرکه ساتیکی له ناکاودا ده بیته مرۆفیک ی خاوه ن سه رنج و
 هزرنا لۆز.

جاریکیان په حمان له گه ل یه کیک له هاوړپیکانی چای ئاماده
 کردبوو. یه کیک له و پیره خاوه ن ده سه لاتانه ش هاتبووه لایان
 دانیشبوو، په حمان چای بۆ خۆی و هاوړپیکه ی تی کردبوو.
 سه رنجیک ی سه روه اندبووه پیره که و به ده نگیک ی گرو دوور له
 هه موو زه وقیک وه ئه وه ی دوژمن داریان له نیواندا هه ییت
 گوتبوو: "ده توانی بۆ خۆت چای تیکه ییت!". و پرای ئه وه ی
 جۆره رووگیریه ک به روخساری پیره که وه دیار بوو بوو، که
 زۆرێک له وانیتر پشپړکیان له سه ر خزمه تکردنی ده کرد. که چی
 له ئاست نه و هه لۆسته ی په حماندا بیته نگیی هه لژاردبوو، له

شویتی خۆی کهمیتک جوولابوو و پەرداخیک چای بۆ خۆی تێ کردبوو. گەرابوووه شویتەکهی خۆی و لەسەرخۆی دەستی بە چاخواردنەوه کردبوو، دواى تێپەربوونی ماوێهەك پیرەکه گەیشتبوووه ئەو مەبەستەى لە پێتاویدا هاتبوو، بەلام بە ئەنقەست لەوئى زیاتر مابوووهوه، وا دەردەکهوت که چاودێرى شتیک دەکات، دواى ئەوێ رەحمان و هاوڕیکەشى چایەکانیان تەواو دەیت، پیرەکه لە شویتی خۆی هەستابوو و پەرداخەکانى کۆ کردبووهوه و پەرداخیکى پەر لە چای کردبوو و بە رەحمانى گوتبوو: "فەرموو". رەحمانیش بێ ئەوێ سەرنج لە پوختسارى بدات پەرداخە چایەکهى لێ وەرگرتبوو، پاش چرکەساتیکى کەم خۆى بینبووهوه خەریکی منگەمنگە، وەك ئەوێ داواى لیبوردن لەو هەلسوکهوتەى نەختیک پێش ئیستای خۆى بکات و دەلیت: "ئەوێ تۆ کردت لە پلەوپایەت بەرز دەکاتەوه، بەلام ئەگەر من بمکردایە لە ئاستى کەم دەکردمەوه". پیرەکه هیچى نەگوتبوو. جاریکى دیکە لەگەڵ ئەبو شامیل بەرهو خێوەتەکهى رۆیشتبوون که لە شویتیکدا بوو لە شویتی هەمووان بەرزتر بوو. لەو کاتەدا ئەبو شامیل قاییکى گەورەى پەر ئاوى بەدەستەوه بوو و کاغەزیکى زۆرى لێ ئالاندبوو، لێزایى شاخەکش زۆر تووش بوو، ناوەناوه راوہستابوو ئارەقەى ناوچەوانى خۆى بە مەچەکی کورتەکهى سەرى بوو، هەناسەپرکێى گرتبوو، دەنگى هەناسەى وەك ئەوێ تووشى پەلەقازەى مەرگ بوویت بەو شێوەیە دەبیسترا. ئەو مەودایەى بریووی ئەو هەموو شەکەتییەى نەدەویست، بەلام وا پێ دەچوو کابرا تووشى تايەك، یان پەتايەك بوویت و خۆى وا نیشان داویت کەس لاوازییەکهى نەینیت. بۆیە سەرلەنوێ هەولێ گەرانەوێ بۆ خێوەتەکهى داوو، لەو کاتەدا رەحمان لە نزیکییەوه دەیت و پیکەوه پێ دەکەن، تا دەگەنە خێوەتەکهى. ئەبو شامیل هەر زوو دەیزانى

په حمان زور بهم جوړه کاره ههستیاره و دهستی یارمه تی بو
 درېژ ناکات، بویه چاوه پوانی نه وهی لئ نه کړدبوو که شتیکی
 بو هه لېگریټ، هه رچه نده دڅخه که وای ده خواست که هم
 جوړه په فتاره بنویټت، که چی په حمان وپړای پروو گیریه که ی،
 به لام خوی نه بردبووه نه و باره و خوی له گیلې دابوو، له ترسی
 نه وهی نه بادا له بهر چاوی نه وانی تر بیټه یه کیک له وانه ی بو
 خزمه تکردنی پیره که له پیشپر کیدان، به مه بهستی به ده سته یتانی
 سوز و خو شه ویستی که ده رگای پله به رز کړدنه وهی بو
 ده کړده وه. لای خپوه ته که ئاماژه ی بو شو یته که کړدبوو و
 پرسیاری نه وهی لئ کړدبوو: "باشه که واته بو چی خپوه ته که ت
 لیره هه لداوه؟". نه بو شاملیش له و کاته ی به منگه منگ و ته نکه
 زه رده خه نه یه کی ماندووش پوخساری داپوشیوو ده لیت: "بو
 نه وهی سه رپه رشتی هه مووان بکه م". په حمان گوتبووی: "له گه ل
 نه وه شدا پیشمه رگه کانت وا پشتیان لئ کړدوته وه، ده لئی شوانی
 مه په کانن".

بهم جوړه نه بو شامل له هه ندیک کاروباردا پشتی پئ
 ده به ست و جبه خانه که ی پئ سپاردبوو. وه لئ په حمان هزر و
 هیوای گه رانه وه بو بو لای په له که ی خوی له روست، دوی
 گواستنه وهی نه وهی له جبه خانه که دایه بو باره گا نویه که یان له
 پشتاشان، که نزیکه ی دواژه کاتزمیر به پئ له وپوه دوور بوو.
 نه و شو یته که ی زور به باشی پئ ده زانی. چونکه جاریکیان وا
 ریک که وتبوو په له که ی روست دزی ده سته که ی مام جه مال
 بجه نگیت، که غه دری له هه ندیکیان کړدبوو و ریککه و تننامه ی
 هاوړیه تی نیوانی هه لوه شانده بووه. په حمان باش ده یزانی نه و
 شو یته ته نها به که لکی پیاوانی ئازا و جه ربه زه و چووست و
 چالاکی نه وتو دیت، که پشيان به سر زه وی نه که ویت.

پشتاشان، ناویکی سهر و جوانه، وه کوو ئه و سرووشتهی که پراوپره له جوانی و نامویی. له هاوینان ریک بۆ ئه وه باشه بکریته شویتیکی پشوودان و هاوینه ههواریکی گهشتیاری. به جۆریک دار میوه کان قه دپاله که یان داپۆشیوه و به لق و چلی داره کانداهه لگژاون و شۆپ بوونه ته وه، به روبوومی دار خۆخه کانیش له بهر تیشکی هه تاوه که وه کوو چلچراپه کی پرشنگدار ده بریسکینه وه. پیره دار گویزه زه به لاهه کانیش ده و روبه ری خۆیان کردۆته سیهریکی سارد و فینک و خۆش، ناوه ناوه ش گویزه کانی داده بارینه سهر ئه وانه ی له ژیری دا پالیان داوه ته وه، نه خاسمه له کاتی هه لکردنی بایه کی به هیز. له وه رزی زستانیشدا گویزه کان پیکه وه له گه ل باران داده بارینه سهر زه وی. له دارستانه چره که ی قه دپاله کانیش سووره چناره کان بالایان به یه کتريدا کردووه و به ره و ئاسمانی هه لکشاون. زه ویه که ش له ژیر قه دپاله که دا که میک فراوانه، که چی له ناکاو وا به رز ده بیته وه خه ریکه سهری له هه و ره کانی ئاسمانی بدات و ورده گیایه کان هیتده به جوانی داپۆشیون، ههر ده لئی ئاوریشمن، له و دۆله دا پرووباریک له شاخه به رزه کانه وه به خوړ دیته خواره وه و که فوکول و خوړه ی قه لبه زه ی سهرنج پاده کیشیت، کاتیکیش ئاوه سارده سه هۆلاویه که ی بهر تاشه به رده کانی ئه ملا و ئه ولای ده که ویت، ده بیته پرووشه و به سهر دار و درهخت و گیای هه ردوو به ری پرووباره که پهرشوبلاو ده بیته وه، ئه و جۆشوخوړشه ی کپ نایته وه تا نه گاته زه ویه تهختایه کان، ئاویکه پاک و بیکه رد و سارد و که لله ته زین.

"پشتاشان"، له جوانیدا، به ههشتیکه له جوانی و دۆزه خیکیشه وه کوو شویته که ی.

ئهوان به سه ما و گۆرانییه وه باره گا کانی خۆیان له ناوزه نگ

چول كړد و به هلپه خوږيان گه يانده به هه شته
چاوه پوانكراوه كه يان و خنده و پټكه نينش له پوخساريان
ده باري.

دواي كوچه كه يان دوله كه كپ و هيمن بووه وه، ئيدي
په حمان ده ستی به پولي نكردنی چك و تهقه مېهنيه كاني ناو
جبه خانه كهي كړد، تاكوو به ئاساني كرداري گواسته وه يان
نه انجام بدات، دواي نه وهی پرووی له كارخانه هه ژارانه كهي
ده كړد و به كه رهسته ساده و ساكاره كاني كاري تيدا ده كړد،
تاكوو له نه انجامی سهرنجداني زور چاوی ده ستی به ژان
كرده وه. پاشان به تنها داده نشت و له خيال و بير كړدنه وه دا
پړ ده چووه قوولايي شته كان. كاتيكش وه ختی ناني نيوه پړ
ده هات، نهو زور جار له ييري ده كړد، خویشی هو كاره كهي
نه ده زانی، بويه به ناچاری و له برسان پرووی ده كړده
چيشته خانه كه و نه وانهی بهر له وی گه يشتبونه نه وی كاري
خوږيان كړد بوو، نه ویش به نابه دلی ناتيكي به دهسته وه ده گرت و
لهو برنج و چايه ی نه گهر توزيكيان تيدا مايته وه، برسيی خوی
ده شكاند و گه دهی به تالی بيدهنگ ده كړد. ئینجا ده گه پرايه وه
كارخانه و جبه خانه كهي و له وی له سهر گازهرای پشت ليی
پاده كشا و خيال و بير كړدنه وه به هه زار و يك بير و كه ياندا
ده دا، له وهی چی بكات و چی نه كات؟!

به‌شی چوارده‌یم

پوژی دواتر په‌حمان له چیش‌تخانه‌که گویی له ده‌نگه‌ده‌نگیک بوو، ده‌مه‌قالیکه له‌گه‌ل کارگیره‌که‌ی باره‌گا بوو، کاتیک گه‌یشته‌ئوئ، بینی که‌سیک به‌توورپه‌یی و پرته‌وبۆله‌وه له‌وئ ده‌رچوو، کارگیره‌که‌ش هه‌په‌شه‌ی لی ده‌کرد و ده‌ستی لی راده‌وه‌شاند. دوا‌ی چهند چرکه‌یه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی به‌زمه‌که‌ی ساز کردبوو به‌مرومۆچییه‌وه له‌گه‌ل په‌حمان دانیش و ئه‌ویش پنی گوت:

- پتیکه‌نه‌هاورپ، ئه‌مرۆ به‌هاری له‌ناو له‌پی خۆیدا بۆ هیناوین. باش ده‌زانم که‌توورپه‌یت و نانی سبه‌ینانیش له‌م کاته‌دا نادریت، خۆ ئه‌گه‌ر منیش کارگیره‌ی باره‌گا بوومایه‌ هه‌رچی خواردنی زیاده‌هه‌یه‌ فرپم ده‌دایه‌ ناو پووباره‌که‌ و نه‌مده‌دایه‌ هه‌ر که‌سیک دره‌نگ له‌خه‌و هه‌لبستیت، ئاخ‌ر یازده‌ی پتیش نیوه‌پوویه. بۆ نازانی دره‌نگه‌هه‌ستان سووکایه‌تیه‌ به‌وه‌رزی به‌هار؟!

ئوه‌ی تر له‌کاتیک‌دا له‌پی ده‌ستی چه‌پی به‌ناو له‌پی ده‌ستی راستیدا ده‌کیشا و ده‌یگوت:

- من توورپه‌ نه‌ده‌بووم ئه‌گه‌ر خواردنه‌که‌یشی پنی نه‌دابام، به‌لام با به‌پیاوانه‌ پیم بلێ، وه‌لێ ئه‌و هاوارم به‌سه‌ردا ده‌کات و به‌ده‌نگیکه‌ی توند و له‌خۆبایانه‌وه‌ پیم ده‌لێت: "بۆچی دره‌نگ له‌خه‌و هه‌ستایت؟! " گه‌مژه‌یه‌ و ده‌زانیت منیان به‌و سپاردوو. دوا‌ی خوله‌کیک به‌کیک له‌پیره‌کان هات و خواردنه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو بۆی هینابووی و بردییه‌ ناو خنوه‌ته‌که‌شه‌وه‌،

لهوئش زياتر لهو كاتهى نانه كهى دهخوارد گوتى: ئهري تۆ له
ژياندا ههلسوكهوتى نامۆ و سهيرى وات بينوه؟!

- من ههموو شتت ك ليره زۆر سهير و نامۆ دهبينم. بۆ
نموونه تۆ به چاوى خۆت تهماشاي ئهو سندووقه شيواوانه بكه.
به راستى ئهگهر هاوپريانى رۆست ئهوهايان دهبينى، خويان
نهدهما و له توورپهيدا دۆ و دۆشاويان تيكه ل ده كرد، ئاخىر كهى
رهوايه ئهم ههموو تهقه مهنهيه مان ههيت و ئاوا به ئاسانى ژهنگ
لييان بدات و ييكه لك بن؟! له كاتيكدا لهوي فرۆكه به سهى
سهى مانه وه خهريكه چاومان ده رده كات و ئيمهش تهنها كه مه
فيه كتيكمان ههيه. باوهى بكه ئهگهر ئهم ههموو تهقه مهنهيه مان
دهبوو، لهو شهرايهى رابردوو ههى دهبووايه كۆپته ريك بخهينه
خواره وه. ئاخىر جاريكيان پيشمه رگهيه كمان تهنها به ده گولله
دۆشكه، يه كتيكاني پيكا و ئهوهى له ناو كۆپته ره كه وه ده سترپژى
لئى ده كردين بكورژيت، تهنها به تهقاندنى ده گولله دۆشكه، نهك
زياتر! ئهوهش له ترسى ئهوهى نهبادا فيشه كى تهواو ييت. دواى
ئوه گوند نشينه كان گيرايانه وه كه: "كۆپته ره كه له نزىكترين شار
نيشتۆ ته وه و له كار كهوتوو و سهى بازه كان به پارچه چادريك
دايانپوشيوه. بۆ ماوهى چهىدين مانگيش بهو شيويه ماوه ته وه.
له وانه شه دواتر پارچه پارچه يان كرديت". ئهو كاتهى
پيشمه رگه كه مان ده سترپژى لئى كرد و پيكاى دوو كه ليكى رهش
بهى ئاسمانى گرت و به بهله پرووزى ههلات و ئاسمانى
ناوچه كهى جئ هيت، فرۆكه كاني ديكهش به ههله داوان
ههلاتن، له ترسى ئهوهى نهبادا چه كى دژه فرۆكهى زياترمان
پي ييت و دل و دهروونيان ده ربهينين. تۆ سهى رنج بده، تهنها به
ده گولله دۆشكه و هيچى تر! من ههست به نيگه رانى و
دلگرانى ناكه م كاتيك فيشه كمان نهيت، به لام ئهو كاته ههست

به شهرمه زاری ده کم که هه مانیت و نه زانین چۆن به کاری ده هینین و پارێزگاری لێ بکهین.

کەسە کە ی تر باویشکی دەدا و به پاشکاوانه و پهروشهوه گوتی:

- تهنه پيشمه رگه نرځ و به های چهك و تهقه مهنی ده زانیت، به لام لێره، ئیمه جگه له گهشتیارك، یان شوانتیک، یاخود کوره تو بلێ ههتا قوشمه چیهك به ولاره ههچی تر نین.

په حمان دهستی پێ کرده وه و درێژه ی دایه قسه کانی:

- له گه له ئه وه شدا ئیمه دلخۆشین به وه ی ئه و چه که کۆنه مان به و فیشه که که مانه به وه به دهست هیتا. ئه و پۆزانه ی ئه و جوړه چه که کاریگه ره دژه فرۆکانه مان نه بوو، پزیمیش به و دهسته پاچه ییه ی ئیمه ی ده زانی، ئه و کاته فرۆکه کان بویری ئه وه یان تیدا بوو دابه زنه سه ر دره خته کان و له په نای تاشه به رده کاندایه دواماندا بگه پین. ئاخر ئه وانه هه رگیز له په گه زی مرۆف نین. به ئاشکرا ده مانینین، له و کاتانه ی مووشه که سووتینه ر و مالویرانکه ره کانیا ن ئاراسته ده کردین، له گه لیدا پیمان پیده که نین و به ئاگری چری چه که کانیا ن کتومالی شاخه کانیا ن ده کرد، ئه وانه نارنجۆکی دهستی زۆر و بێ نه ندازه یان له ئاسمانه وه بو ده هاویشتین، ئه وانه هه رگیز ده سته ردار ی ئه و درن دایه تیه یان نابن و سوکنای ی ناخیان نایه ت، هه تا بن به رد و داره کانی لێ پر نه که ن. جگه له کاولکاری و خوین به ولاره هه چی تر نابین. چه که سووکه کانی ده ستمان کاریگه ری ئه وه یان نه بوو فرۆکه کان بترسین، به لکو وه هه تا توانای برینی جامی کوپته ره کانیشیا ن نه بوو. گولله ی چه که کانی ئیمه پێک له ورده به رد ده چوو کاتیک به ر بارستایه کی زۆر

گه وره ی ئاسن بکه ویت... تو سهرنجه ده... ئەم فېشهك و تهقه مەنیا نه ی ئیمەش لێره بوونه ته خۆراکی شیداری و ژەنگ، به راستی چه یفی!

پەحمان هەناسە یەکی قوولی هەلکێشا و سەرنجی دابوو
پیش خۆی، بەلام هزر و یادگە ی بەره و دوورتر ته ی بووبوو و
هەنگاوی دەنا. ئینجا قسەکانی تهواو کرد و گوتی:

- ئەو فرۆکه وانانە به فرۆکه کانیانەوه ئاوه زووی
مێوانداریان دەکردین، زیره کوشتیانە جەم و دەمیان نەبوو، هەر
کاتێک زهوقیان هەلبستابووایه، گه پێک بهسەرماندا دەسوورپانهوه
و مووشەك و گوللەبارانیان دەکردین، ئیمەش له پیشوازیکردنیان
پاها تیبووین، وێپای سادەیی و سووکی چه که کانمان و کهمی
فېشهك به خێرهاتتیکی گهرمان لێ دهکردن، لهو
پروبه پروبوونهوانه ی ئیوانمان پۆژێک به تهواوی و پکیان لێ
گرتین و بپاری سووتاندنیان داین، بۆ ماوه ی چەند پۆژێکی
بهردهوام و لهسەر یهکتری به مووشەك دار و بهردیان بهسەردا
تاواندینهوه، پق و کینه و نهفرهتی خۆیان بهسەر ئەو خاکه
سهوز و جوانه دا باراند. لهو شهوه ئەنگوسته چاوه دا به بلیسه ی
ئاگری مووشه که کانیان هەرچی جوانیهك له بهرده میاندا هه بوو
هه لیا نکه پروزانده و شتواندیان، هه لبه ته ده بی راستی بگوتریت: به
راستی تابلۆیه کی جوانیشه، تاخر لهو شهوه ئەنگوسته چاوه دا ئەو
شاخه به بهرد و دار و دره ختییه وه له تابلۆیه کی پۆمانسی
قه شهنگ ده چوو، ناخی مرقفی به بریسکه و بلیسه
په نگا په نگه کانی خوش ده کرد و جوش ده دا. بهلام ده بی ئەو
جوانیه بۆ سبه ینی چی له گه ل خۆیدا بۆ هه لگرتین؟!

هه لبه ته هېچ شتێک نا، جگه له کاو لکاری و مالتویرانی!

ھەرچى لەسەر زەويدا ھەبوو لەو دەورووبەرە ھەمويان
 کردبوو بە قەرەبرووت. ھەتا ئاسمانى ناوچەكەشى بەو دوو كەلە
 چر و پەشەى داپۆشيبوو، ھىندەى نەمابوو بىنەققاى تيشكى
 خۆريش بگريّت و تيشكە جوانەكانى خۆر پەرشوبلاو بكا تەو و
 پىنگەى ھاتنيان لى بگرن. بۆنى چرەدوو كەل و سووتانى تەر و
 وشك پىنگەو ھەرمىسكى لە چاوان دەچۆراند و بۆنكرووزى
 گۆشتى ھەلقراوى گيانلەبەرانى بىدەسەلات و گەلا و قەدى
 نەمامە سەوزەكان، كوونە لووتى دەچزان دەو. درەختە
 بالابەرزەكانىش لە ھەژمەتى بلىسەى ئەو گپرەى لە جەستەيان
 ھەلايسابوو بە جياوازى جۆرەكانىانەو ھاوەشيان بە يەكتريدا
 دەکرد و بەو گپرەى لە بالايان بەربووبوو لەناو يەكتريدا
 ھەلدەقراچان و مەراسىمى مەرگى خۆيان ساز دەدا، خۆشاوى
 بەرى درەختە سووتاو ھەمەى شلەيەكى لينج و گەرم، كئومت
 لە خويى تازە پراوى شەھىدك دەچوو. ئەو ئازەلانەى بەختىش
 ياوەريان بوو، مردن پەى بە پۆحى نەبردبوون، توقىبون و ھىچ
 پەناگەيەك نەيدەگرتەخۆ، بە ناچارى و قاچ و ژىر پىي
 سووتاو ھەمەى ھەلبەزودابەزىكى خەماويدا بوون، مندالانى گوندە
 نزيكەكانىش وايان دەزانى قىامەت رابوو و خودا پەرژىن و
 شووراي بۆ شاخەكان دروست کردوو و پاسەوانى بۆ داناوان،
 تاكوو ھىچ كەسك بەملا و بەولادا پانەكەن. ديمەنى ئەو
 مندالەش كە بە ديار لاشەى كۆترە پەروبال ھەلكپرووزاوەكەيەو
 دەگريا، گريانىكى وا ھەموو مرقاھەتى دەختە ژىر پرسیارەو.
 ئەو مندالە ناخ سووتاو بە ھەسرەتەو ھەبەر خۆيەو دەيگوت:
 "ئاخر ئەمە بالندەيەكە دەبى چ تاوانىكى ئەنجام دايت، بۆچى
 خودا بەو جۆرە ئاگرى تى بەرداوە؟ وا پى دەچى خوداش
 جياوازی لە نتيوان ستەمكار و ستەملىكراو نەكات". لەوانەيە ئەو
 كەسەى وا دەليّت، بە ناچارى و لە ترسان داواى ليوردنيش لە

خوا بکات، چونکه وهك ده لښن خودا هه تا ټاگدارى نيازى ناخ
و دلى مروڤه كانیشه، وهك داپيره به ته مه نه كان ده يلښن، کاتيك
چيرؤکه کانمان بؤ ده گيرنه وه.

ټه وهى له گهل ره حمان دانىشتبوو به سهرسورمانه وه گوتى:

- بؤ...؟! ناوچه که تان ټه وه ننده مه تر سیداره؟! باشه، ټه
په رچه کردارى دانىشتوانى گونده كان چى بوو؟!

کاتيك ټاگر له گهل بايه که دا هه لى کرد، هه نديک له
جووتياران هاواريان ده کرد: "با ټم شاخه نه فره تيبه به جى بهيلښن
و خوځمان دهر باز بکهين، ټاخر ټم ټاگره هيچمان بؤ ناهيلتبه وه و
تهر و وشک پيکه وه سوو تماک ده کات". هه نديکى دیکه
هاواريان ده کرد و پرويان له وانه بوو خه ريکى پويشتن بوون:
"بگه ريتبه وه خا که که مان بؤ ده ميښتبه وه، ټاگره که ته نها گزوگيا و
دار و دره خته كان له ناو ده بات، خاک پيرؤزه نابى به جى بهيلښن".

فرؤکه کانیش به ټاسمانه وه دښن و ده پون، تا هه رچيه کيان
له هه ناودا هه لگرتووه به سهر سهرمانيدا بياريتن. دواى به تالکردنى
ټه و بؤمبايانه ى هه ليا نگر تووه ده چنه وه لای باوه گه وره يان و پوله
فرؤکه يه کى دیکه ى زياتر تينوو به خوځن له وانه ى پيشوو دښن و
ده رده که ونه وه. شه پولى هه نارده کردنى ټيوان فره مانده و پوله
فرؤکه که يمان له ريگه ى راډيو يه کى ټاسايى شه پولى کورته وه
گوځ لى ده بوو، گوځمان لى بوو فره مانده که يان به هه ست و
سؤزى کى ساديزمانه ى پر له جو شه وه بانگى پوله فرؤکه وانه که ى
ده کات: "پښم گوتن يه ک بسته خا کى سه وز مه هيلنه وه. هه موو
شتيک بسووتښن. هه رچى مه پرومالاتيش هه يه بکه نه قهره برووت،
ره شماله کانيان به سهر دا بسووتښن، هه ر جووله يه کتان ينى له
جووله ى بخه ن، نامه وځي ليره زينده وه ريتک به زيندو ويى بميتبه وه.

هموويان بکوژن و قرپان بکهن، ههتا زيندهوهرهکان و دار و درهخت و گژوگياش".

- ههر به پراستی ئەمانه تینووی خوین و تیر نابن و نابن.

ئەوێ له گه‌لی دانیشتبوو به ناوله‌پێ ده‌ستی پراستی په‌نجه‌کانی ده‌ستی چه‌پێ یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ کتر ده‌ته‌قاند و قرچه‌ی لیوه‌ ده‌هێنان، هه‌مان گه‌مه‌ی به‌ په‌نجه‌کانی ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی ده‌کرد.

په‌حمان پرت‌ه‌وی‌له‌یه‌کی لیوه‌ هات و له‌ قرچه‌قرچی په‌نجه‌کانی هه‌ستی به‌ بێزاری ده‌کرد، له‌ گه‌ل ئەوێ خۆشی ده‌ستی به‌ هه‌مان په‌نجه‌ته‌قاندن کرده‌وه و له‌ به‌رخ‌ویه‌وه‌ گوتی:

- ئاخ‌ر ئەوانه‌ نه‌خۆشن نه‌خۆش... نا نا شیتن شیت! هه‌لبه‌ته‌ ئەوانه‌ له‌ ژێر کاربگه‌ریی ماده‌ هۆشبه‌ره‌کاندان. گرنگ ئەوه‌یه‌ دوا‌ی تپه‌په‌وونی چه‌ند پوژێك‌ ئاگره‌ که‌ داده‌مرکیته‌وه‌ و هێمنی بال به‌ سه‌ر ناوچه‌که‌دا ده‌کیشیته‌وه‌، دره‌خته‌ گه‌وره‌کانیش بوونه‌ته‌ کۆمه‌لێك‌ داری سووتاو و خۆله‌میش و په‌ژوو، کاتیك‌ شاخه‌کان به‌رگی په‌شی ماتم‌ ده‌پۆشن، دیمه‌نیک‌ی ناخ هه‌ژیتنی ئەوتۆ دیته‌ ئاراوه‌، له‌ ناخه‌وه‌ مرو‌ف‌ داده‌پرووخیتیت، پێك‌ تابلۆیه‌کی تراژیدیای پڕ له‌ مه‌رگ و کاره‌سات.

هاوپه‌یکه‌ی په‌حمان سه‌ری بادا و ئەویش به‌ منگه‌منگه‌وه‌ گوتی:

- به‌ پراستی ئەوێ گوتت له‌ شویتنی خۆیدا بوو.

په‌حمان به‌ جۆش و جۆریك‌ له‌ شانازیشه‌وه‌ له‌ گێڕانه‌وه‌ی ئەوێ په‌له‌که‌ی پو‌ست تووشی هات‌بوون ده‌گێڕایه‌وه‌.

له‌و کاته‌ی ئەوێ له‌ گه‌لی دانیشتبوو، تیله‌ی سه‌رنجی له‌و

هموو چه كه له كار كه وتوو، له په حمانی پرسی:

- ئهړئ به راست تۆ توانای چا كړدنه وې ئه هموو چه كه ت هه يه؟!

په حمانیش سه رنجیكی چه كه كانی دا و به نابهدلی و بیزاریه وه گوتی:

- هه لبه ته نه خیر... ئه وې به من ده كړیت ئه وې به هندیكیان ده كه مه پارچه ی یه دهك و له و چه كانه ی ده به ستم كه زیانیان بهر نه كه وتوو، واته هندیكیان ده كه مه قوریانی هندیكی ديكه یان.

هاوپكهی گوتی:

- واته وه كوو ئه و پزیشكی گورچيله کی تیکچوو به گورچيله کی دروست ده گوریت؟!
په حمان به پیکه نینه وه گوتی:

- ریک وایه، ئه مه نه خوشخانه ی منه و ئه و چه كانه ش نه خوشه كانم. من ئیستا كاری پزیشکی تفهنگ ده كه م
هه هه هه هه هه هه

هاوپكهی دوا ی ئه وې ماو یه کی باش به قه دپالی خه یالدا پوچو بووه خواری، پرسیاری كرده وه:

- ئهړئ به راست مړوف ده توانی نه مړیت؟!
- ئه وه چو ن ده بیت؟! له م كاته دا ئه و پرسیاره ت له كو یوه هیتا؟!

- مه به ستم ئه وې به هه ر كاتيك ئه ندایكی جه سته ی په کی كه وت به ئه ندایكی ساغی ديكه ی بگورنه وه.

په حمان نهو پرسیاره ی به دل بوو، گوتی:

- له وانه یه تمه منی مروڅ دريژ بکاته وه، به لام له کوټاییدا
هر ده بی بمریت.

- بوچی ده مرئ مادام نه دنامه کانی جهسته ی تهن دروستن؟

- له بهر نه وه ی هندیك نه دنام هیه نا کرئ بگوږدریت؟

- له وانه یه نه مړوکه نه توانین بیانگوږین، به لام نه وه کانی
داهاتوو له وانه یه بتوانن نه وه بکه ن، ټایا مروڅ هه تاهه تا
ده توانی بژییت؟

- باوه ر ناکه م... له بهر نه وه ی نه وه نه دنامانه ی
ده شیانگوږیت په کیان ده که ویت و به ټپه رپوونی کات پیر
ده بن و دهرن.

- نه وه ده زانم، به لام مه به ستم نه وه بوو مروڅ ده توانیت
هر کاتیک نه دنامه کانی جهسته ی په کیان که وت بیانگوږیت.

- له وانه یه، به لام نه ی چی له عقل ده که یت... عقلیش به
ټپه رپوونی کات پیر ده یت و دهریت، به مهش هه موو
نه دنامانی جهسته له گه لیدا دهرن.

- که واته عقلیش ده گوږین. هر چنده نه گهر له ئیستادا
کرداری گوږینی عقل له وپه ری ئالوزی و مه حالدا یت،
له وانه یه له ټاینده یه کی دووردا بیته شتیکی زور ئاسایی.

- نه مه ناییت.

- له ټاینده دا ده یت.

په حمان گوتی:

- مه به ستم مه حالبوونی گوږینه که نیسه، چونکه ته کنیکي

زور پهره سەندوو هەن، لەوانە يە لە ئايندەدا کارى موعجيزە
ئەنجام بدەن. بەلام گۆرپىنى مېشك، ئەمەيان زور ئەستەم و
قورسە، چونكە كەسەكە دەمریت و ئیدی تەواو.

- بۆچى دەمریت ئەگەر کردارى گۆرپەنەكە سەرکەوتوو
بوو؟

- لەبەر ئەوەى مرۆفە نوێیەكە، دواى گۆرپىنى مېشكى،
مرۆفە كۆنەكە نامیتیت و دەبیتە مرۆفیکى تازە. چونكە ئەو
جەستە نییە كەسایەتیی مرۆف دەستیشان دەكات، بەلكوو
خەیاڵیتى.

- ئەو جۆن دەبى! ئایا دەبیتە كەسكى دیکە؟

پەحمان بە شىوازىكى كۆمیدیانە، دەرەتیکى فراوانى بۆ
مېشكى پەخساند، تاكوو لە هزر و خەیاڵان پۆ بچیت و هەر
بەو خەیاڵەو گوتى:

- تۆ بیر لەو بەكەو، گریمان خێزان و خانەوادەى
هەردووكمان گويیستى ئەو بوون، لە يەكێك لە شەپەكان
بریندار بووین، هەردوولایان بە هەلەداوان پوویان لە شاخ و
نەخۆشخانەكە كرد و خۆيان گەياندە لامان، لەو ئانوساتەدا
دكتۆر سەرقالى ئەنجامدانى نەشتەرگەرى مېشك بوو بۆ
هەردووكمان. هەلبەتە لە نەخۆشخانە دەبیتە هەراوهورىايەك
سەگ ساحیبى خۆى ناسیتەو، ئەندامانى خێزانى هەردوولامان
لە پەرۆشیان بۆ ئیمە دەیانەوى بێنە ژوورى نەشتەرگەرییەو،
دكتۆرىش لە بەر پەرۆشى گيانى ئیمە و هەستیارى دۆخەكە و
نەشتەرگەرییەكە و دەستپەرەدانى خزمان تووڤە و بێزار دەبیت و
وەكوو فېشەكەشیتە بە ئاسماندا دەچیت، مشار و چەقۆ و
پنداویستییهكانى دیکەى نەشتەرگەرى دەداتە لاو و پوو لە

خېزانه كانمان ده كات و به هېمنيه وه ناموژگاريان ده كات، به وهى كه ميک نارامى بنويتن و كاره كهى لى تيك نه دهن، نه بادا بيرى په رتوبلاو بيت و له نه شته رگه ريه كهى سهر كه وتوو نه بيت. ناموژگارى و پېشناريان بو ده كات بچه لاي په لى ميوانخانه كه و له وى نه گهر هه بوو ژه مه نايتك بخون و كه مه پشويه ك بدهن، تاكوو نه شته رگه ريه كه ته واو ده بيت، نه ندامانى خېزانى هه ردوولاشمان به وه پازى دهن و پروو له ميوانخانه كه ده كهن، دكتوريش ده گه رپيته وه سهر كاره كهى و هاوسه ره كهى و دهرمانسازه كهش يارمه تىي ده دهن، خو نه گهر پيوستى به يارمه تىي زياتر هه بوو، نه وا داواى هاوكارى و يارمه تىي له چيستلېنهرى ميوانخانه كهش ده كات، چونكه نزيكترين كه سه له نه خو شخانه كه وه. نا نه وه تانى دكتور به ههر هويه كه له هويه كان ميشكى منى دهره يتاوه و داويه تيه ده ست دهرمانسازه كه، تاكوو له سهر ته ختانه جهى ژووره كهى داينيت. له هه مان كاتيشدا كه لله سهرى توى كردوته وه و ميشكى تويشى دهره يتاوه و داويه تيه ده ست دهرمانسازه كه، تاكوو نه وهى توش له ته نيشت نه وهى منه وه داينيت، به لام دهرمانسازه كه له بيرى ده چيت ناومان له سهر ميشكمان بنووسيت. كاتيكيش كاتى ژهمى نانخوردنې نيوه رږ ديت و گوياى له كارگيرى په لى ميوانخانه كه ده بيت، كه به دهنگى بلند هاوار ده كات و هه رپه شهى نه وه ده كات و ده لى: ههر كه سيك له كاتى نانخوردن دوا بكه ویت دوايى به شى نامييت و گله يى نه كات، نوبالى خو به مى خو. ئيدى دكتور و تيمى كاره كهى هه موو پيكه وه به خپرايى پروو له نانخوردن ده كهن. له كاتى گه رانه وشيان ههر به كه و په رداخه چاى خو به ده سته وه به و ده گه رپنه وه سهر كاره كه يان و كه لله سهره به تاله كان خاوين ده كه نه وه، دكتور داوا له دهرمانسازه كه ده كات ميشكى منى

بداتې، له بهر نه وهی دهرمانسازه که له بیرې چووبوو ناومان له سهریان بنووسیت، هه لیه کی گه وره ده کات و میښکی توی ده داتې. دکتوریش بی سې و دوو ده یخاته ناو که لله سهری منه وه، کاتیک دکتور به نارقه ی پش و شینه وه له کاره که ی ته واو ده بیت، دهموچاوی خوی ده سرپت و ئوخه یه که ده کات، ئینجا راسته وخو داوا له دهرمانسازه که ده کات به هینمی نه و میښکه ی له سهر تاقه که ماوه ته وه بیداتې، که گوايه میښکی تویه، وه لې له راستیدا ئه مه یان میښکی منه. دکتور تا نه و کاته هه تا پښکه ی به هاوسره که شی نه دابوو ده ست له نه شته رگه یه که ی وهریدات، به لکوو هه تا دهرقه تی نه وه ی نه دابوو په نجه کانیشی بهر میښکمان بکه ویت... هه لیه ته تو باش ده زانیت، ئم جوړه نه شته رگه ریپانه زور هه ستیارن، دیاره دواي نه وه ی دکتور میښکی من وهرده گریټ و به ناسپایي ده یخاته ناو که لله سهری توه.

له پوړی دواتر، کاتیک که سوکاره کانمان له بهر دهم دهر گای نه خوځخانه له چاوه پروانیدا بوون، دکتور به زهرده خه نه یه که وه چووه لایان و موژده ی سهر که وتنی نه شته رگه یه که ی پې دان و پنی گوتن: ئیستا نه وان دینه لاتان، تا کوو سلاوتان لې بکه ن، تکامان وایه نهرمونیان و پرووخوش بن له گه لیان، چونکه هیستا برینه کانیان ساپیژ نه بووه ته وه. ئه ی دواي نه وه چی پرووی دا؟ ئیستا پیټ ده لیم چی پرویدا!

باوکی هه ردوو کمان باوه شیان بو کردبووینه وه، تا کوو له ئامیزمان بگرن، نه وان پروو له نیمه و نیمه ش پروو له وان به باوه شکردنه وه هه نگاومان دنا، له بهر په روشی زورمان من و تو سهرنجی پروخساری په کتریمان نه دا، نه گهرنا کاره که مان ئاشرکا ده کرد. ههر که گه یشتینه لایان له ناو سهرسامی

هه موواندا من باوه شم به باوکی تو و توش باوه شت به باوکی مندا کرد. تو بوو بوو یته من و منیش بوو بوومه تو. سهیره! لهو چر که سانه دا دکتور بهی به هه له کوشنده که ی خوی برد که تیی که وتوو. پاشان ئاو یته ی بو هیناین تاکوو سه رنجی روخساری خۆمان بده ی، وای چ کاره ساتیکی گه وره بوو، کاتیک روخساری خۆم یینی هی خۆم نه بوو؟! به په رۆشه وه سه رنجی تۆم ده دا، چی بیینم ئه وه جهسته ی خۆمه و له به رده ممدایه و له خودی خۆم جوودا بۆ ته وه. ئه و کاته هه ستم به وه کرد که جهسته ی تو خه ریکه ده مپچته وه و لوولم ده دات، دلنایم توش هه مان هه ست هه یه، هه له به ته توش هه ست به وه کردوو کاتیک سه رنجت له جهسته ی خۆت داوه که له خودی خۆت جوودا بوو ته وه، جهسته ی منیش تۆی لوول داوه، ئیدی هه موومان سه رزه نشتی ده رمانسازه که مان کرد، که ده بووایه که مێک ئاگای لیمان بووایه و ناومانی له سه ر مێشکمان بنوو سیوایه!

که یف و زه وقی هاو پیکه ی به و چیرۆکه که مێک باشر بوو، دلی کرایه وه، به ده نگیکێ گالته ئامیزانه و که مێک شیلگیرانه وه گوتی:

- هه له کردن له بواری پزیشکیدا هه یه و پروو ده دات، ده گیر نه وه جار پیکان نه شته ر و مقه سیک له ناو سکی نه خۆشیکدا جی ده مینیت، دکتور ئاگای لی ناییت و هه سته ی پی ناکات، ته نها دوای دوو رینه وه ی سکی نه خۆشه که نه ییت، ئه مه ش له نه خۆشخانه یه کی به ناوبانگ پرووی دا بوو.

ره حمایش به ده نگیکێ شیلگیرانه و به فیکه یه که و سه رسو رمانه وه گوتی:

- مقەسىك و نەشتەرىك لە بىر دەكات؟!

هاوپىكەى بۆى تەواو دەكات:

- ئەمە لە نەخۆشخانەى كى پىشكەوتوو پرووى دا! ئەى چى بە نەخۆشخانەى خۆمان دەلىيت، كە كارگىرە كە ھەپەشەى يىبەشكردنى خواردن لە ھەر كەسىك دەكات ئەگەر لە كاتى ديارىكراوى ژەمە كە دوا بكەوئت، بە خودى دكتور و دەرمانسازە كەيشەوہ؟!

رەحمان گوتى:

- بگەپىنەوہ سەر بابەتە كەى خۆمان.

هاوپىكەى كە لە تەنىشتى دانىشتبوو بەرھەلستى دەكرد و بە بىزارىيەوہ:

- كامە بابەت؟ ئايا شتىك ماوہ دواى چىرۆكە كارەساتنامىزە كەت باسى بكەين. مىشكمان لەناو كەللەسەرمان دەرەكەيت و لەسەر تەختانجەى ژوورەكەى دادەنىيت و دەرەكەيت دەرمانسازە كە بە خەلووز ھەر يەكە و ناوى خۆمانى لەسەر بنووسىت و ئىستاش دەلىتى بگەپىنەوہ لای بابەتەكەى خۆمان؟! واز بىنە ھاوپى واز بىنە، ئەوہ چ بابەتىكە تۆ دەستبەردارى ناييت.

رەحمان جارىكى تر گوتىيەوہ:

- يەكەم من نەمگوتووہ دەرمانسازە كە بە خەلووز ناومان لەسەر مىشكمان بنووسىت. من مەبەستم بوو بە پىنوووس بىنوووسىت... ھەر قەلەمىك بىت، زىانى نىيە، پىنوووسى جاف، يان دار، بەلام نەك بە رەژوو. چىيە پىت وايە لە چاخە بەردىنەكاندا دەرژىن؟! بەھەرھال! ئەو بابەتەى وىستم لەبارەىوہ بدوئىم،

ئەو ھېو ئايا مەرۇف دەتوانىت بۇ ھەتھەتايە بژىت و خۆى لە مەرگ و مردنى ھەمىشەيى پزگار بکات؟ ئەو ھېسارى تۆ بو، من ھىشتا وەلامى تەواویم نەداو تەو.

- چ قەيدى، ئەمە بابەتیکى خۆش و سەرنجراکىشە، دەبن وەلامى تۆ چى بى؟

- بىرۆکە بەك لە مېشکەدا برووسکەى دا و پىنگەى ئەو ھې دەدات کە بلىم بەلى، مەرۇف دەتوانىت بۇ ھەتھەتايە بژىت. ئىستا بۆت باس دەکەم چۆن؟! ئاخىر دواپۆژ پەرچووى زۆرى بۇ ھەلگرتووين، کە لە ئىستادا پەى بە ناو ھېۆکە کانىان نابەين.

- پىم نەلى گۆپىنى مېشکەکان.

رەحمان قسەکەى پى برى و گوتى:

- نا نا... گۆپىنى مېشک وا لە مەرۇف ناکات ھەتھەتايە بژىت، لەبەر ئەو ھې جەستە و مېشک زۆر نابات پىر دەبن و کۆتايان دىت و لە کار دەکەون، خۆ ئەگەر کردارى گۆپىنى مېشک چەندىن جار دووبارە بکەينەو ھې دواى ئەو ھې پىشتەر، ئەمەشيان کۆتايى دىت، ئەمەش ئەو ھې گەيەنېت کە مېشکە نويە کە تەواو کەرى ئەو ھې پىش خۆى نابىت. لەبەر ئەو ھې تازە کە کەسک و قەوارەيەکى دیکە دەبىت و ھېچ پەيوەندىي بەو ھې پىش خۆيەو ھې نابىت. بىرۆکە کە لەو پەرى سادەيى و ئالۆزىشدايە.

- دەى بىلى بزانم، دلىام واز لەم بابەتە ناھىت!

- تەنھا تۆزىک ئارام بە... گوى بگرە... پافە و باسى کردارىکى کىمىايى ناکەم کە لە مېشکەدا ھېو بدات و سەرچەم ھەستەو ھەکان دروست بکات و رەفتارى کەسە کەش

دەستیشان بکات، لەبەر ئەوەی نایزانم و هیچی لێ تێناگەم.
وێلێ دەلێن خەمۆکی بریتیه له کارلێکی کیمیایی و
خۆشه‌ویستی و شادیش.

- بەلێ پێشتر دەربارەوی ئەم شتانەم له گۆفاره زانستیه کاندای
خوێندۆتەوه.

پەحمان دواى پێدەنگیەکی کورت ھاتەووە دەنگ و دەستی
بە شروڤەکردنی بیروکەکەى کردەووە:

- تۆ وا خەیاڵ بکە من ملیاردێرم، ئەو مولک و ماله‌ی
ھەمە لەبەر زۆرییەکی ھەتا ئاگریش توانای سووتاندن و
تەواوکردنی نییە، خواستی ئەو ھەم ھەیه بۆ ھەتاھەتایە بژێم، چى
بکەم؟! بە تۆ دەلێم... بەر لە ھەر شتێک نۆرینگەیه‌کی زانستی بۆ
توێژینەوێ مێشک بونیاد دەنێم، ژمارەیه‌کی زۆر له بلیمەتەکانی
بوارى پزیشکی و توێکاری تیدا دادەمەزرێنم، تیکرایی
تاقیکردنەوێ کانیش جەخت لەسەر دوو شت بکەنەوێ، تەنھا دوو
شت، یەكەمیان: سەرینەوێ یادگە له مێشک، سەرینەوێ یەكە
تەواو. دووێم: گواستەوێ یادگە له مێشکێکەوێ بۆ یەكێکی
دیکە. بەم جۆرە دەتوانم بۆ ھەمیشە بژێم.

- پیاوی چاک بە زیاتر ڕوونی بکەرەوێ، ھێشتا
تێنەگەشتووم.

- کاتێک تەمەنم دەگاتە پەنجاسال، بە دواى گەنجیکى
جوانى بیست سالاندا دەگەرێم... گەرنجترین شت تیایدا سەرئەنجام
پەنجەشەتی شێو و ڕوخساریەتێ، تاکوو بە لە خۆبایانە و
کەشخەییە کەمەوێ بە ڕینگەدا بپۆم و کچە شۆخوێنەگەکانیش
عاشقم بین، ئەک لەبەر سەرۆت و سامانە کەم، بەلکۆو لە پێتاوی
شێو و جوانیە کەم.

- ئەو تۇجى دەلىت...؟! ئەى دواى ئەوہ؟!

- ئەو گەنجە قايىل دەكەم بەوہى سەرۋەت و سامانىكى زۆرى پى دەبەخشم لە بەرانبەر ئەوہى يادگەى بسپمەوہ، ھەلبەتە گەمژەىە و بى دوودلى پازى دەبىت، ئەو نازانىت سىپىنەوہى يادگەى واتە نەھىشتەن و لەناوبردنى بە يەكجارى، منىش بە خۇپايى دەست بەسەر جەستەيدا دەگرم. چ قەيدىيە وا دەكەم خانەوادەكەى سوود لەو سەرۋەت و سامانە وەربىگرن كە پىسانى دەبەخشم. ئەو گىرقتە گەورەيەى لەمەدا پۈوبەپۈوى من دەبىتەوہ دلىشكانى ئەندامانى خىزانەكەيەتسى، لەبەر ئەوہى ئەوان گۇرپانكارىيەك لە شىۋەيدا نايىن، بەلام ئەو پىشتگويان دەخات و ھىچ ھەست و سۆزىكى بەرانبەريان نايىت، چونكە بە شىۋەيەكى زۆر سادە ئەو كاتە ئەو من دەبىم، نەك خۇى. بەمەش دواى ئەوہى ئەو گىرپەستەى لەگەل واژۇ دەكەم، داوا لە پزىشكە بلىمەتەكانم دەكەم، ھەموو يادگەى من بگوازانەوہ بۇ مېشكى ئەو گەنجە قۇزەى كە دەستم بەسەر جەستەيدا گرتوۋە و يادگەيان بۇم سىپوہتەوہ. دواى ئەوہى كردارى نەشتەرگەرىي گواستەوہى يادگە كۇتايى دىت، ھەلدەستمە سەرپى و بىرواى تەواوم بە جەستە تازەكەم ھەيە و زۆرىشى پى سەرسام دەبىم و ئەوہ ھەر خۇم و خۇم و پۇزىشى پۈوہ لى دەدەم، ھىچ شىتىكم تىدا نەگۇراوہ، تەنھا شىۋەكەم نەبىت، ئى چ قەيدى واى دابىنى جوانكارىم كردوۋە! زۆرىك لە خەلكى بە تايەتېش كەسايەتېيە ناودارەكان وايان پى خۇشە جوانكارى بىكەن و شىۋەى خۇيان بە جۆرىك بگۇرپن كە ھىچ پەيۋەندىي بە شىۋە كۆنەكەيانەوہ نەبىت، تەنھا يادگەكە وەكوو خۇى دەمىتتەوہ، جىاوازى نىوانى من و ئەوان لەوہدايە ئەوان گەورە و پىر دەبىن، وەلى من ھەرگىز وەك ئەوان نابىم، چونكە ھەر كە تەمەنم گەيشتە پەنجا

سالان، جهستهی لایوکی قۆز و کهشخه ده کړم و میښکی نه و
 ده سړمه وه و یادگهی خومی لڼ داده نیم و سهرله نوئ ده ست به
 ژبانیکي گه نجانه ده که مه وه، ئیدی به م شپوه به بۆ هه زاران جار
 هم کرداره دووباره ده که مه وه و له هه جهسته به کیشدا بیست
 سالتیک ده ژیم و جاریکي دیکه ده چمه جهسته ی گه نجیکي
 جوانی دیکه وه، ئه ری پیم بلن نه مه چۆن بیرۆکه به که؟ پیت وا
 نیه بیرۆکه به کی زانستیانه و لۆژیکانه ی دۆزه خیانه بیت...؟!

- هه به راستی بیرۆکه به کی دۆزه خیانه به، به لام تو بلتی
 له ناینده دا زانایان له گواسته وه ی یادگه له میښکینه وه بۆ
 میښکیکي دیکه سهرکه وتن به ده ست به یتن؟!

- هه موو شتیک له وانه به بیټ... بۆ نا؟!

- نه ی نه گه یادگهی که ریکیان گواسته وه بۆ میښکی
 مرؤفیک؟!

- ده ی هه له که ریکمان که م بوو. خو له وانه به
 پیچه وانه که ی باشر بیټ، به دلنیا به وه هچ به کیکیان هه ست به
 که مترین گۆرپانکاری ناکه ن که له سهر که سیټیان پرووی دایټ.

بهشى پازده يه م

به هار تازه باروبنهى خوى پتچابووه و هاورين له ده ستيكيدا بوو، كاروانه كان تا ده هات له ناوچهى پشتاشان و ناوچه كانى ده وروبهرى نهو كؤ ده بوونه وه، زؤربهى ههره زؤرى نهوانهى ده هاتن، بهلكوو ههر هه موويان له پير و به سالاجووان و نهوانهى خاوهن ژن و مندال بوون، له گهل هه نديك نهو جوهوان و منداليش، پؤژنامه نووسان و راگه يانداكاران و هونه رهمندان و خاوهن پيشهى بواره كانى ديكه شى له خؤ گرتبوو، وهلى نهوهى لىي تينه ده گه يشتم نهوه بوو، ههرچه ندم ده كرد نه مده زانى ده بى له م شوته داپراو و دووره ده سته نهوانه چ سووديكيان هه ييت؟! به تايبه تى نهوانهى هه تا تواناي بهر گريگردنيان له خؤيشيان نه بوو، بؤ سوينديش پؤژيك له پؤژان شه پتيكان نه بينيوو، هيج نه زمونويكيشيان هه تا له خؤپاراستنيش نه بوو، توورهم مه كه بلييم: هه تا يهك تهقه شيان نه كردبوو، وهك نهوهى جهنگاوه ره پيشمه رگه كانى تر ده يانزاني، نهوانهى خؤرپسكانه پيشيني مه ترسيان ده كرد بهرله وهى رپوو بدات، چونكه گهلى جار ده تبين له چاو ترووكا نيكدا بهر توبلاو ده بوونه وه و سهنگه ريان ده گرت و چاوه روانى پيشهات و رپووداوى له ناكاويان ده كرد. نه م جؤره جهنگاوه ره خاوهن نه زمونوانه ژماره يان له پشتاشان نه وهنده نه بوو، هه تا به شى پاسه واني نه وه موو كؤمه له خهلكه بكات كه ليره و له وي خؤيان په نا دابوو، نه وانيش له سهر هه نديك بهر زايى به ژماره يه كى كه موه له پاسه وانيكردنى نهوانه دا بوون كه به ناچارى رپوويان له وي كردبوو، خه م و

خولياي گه وره ی نهو خه لکه دروستکردنی که پرؤکه یه ک بوو له لق و گه لا و چرووی داره کان، تاکوو پرؤزانی خوځیانی تیدا به سهر ببهن، زیده باری هه لدانى خټوه تی گه وره و بچووک له شوټه جیاوازه کان و حه وانه و هیان تیاندای.

وا پئ ده چټ ژماره یه ک له ئەندامانی دهسته که ی پرؤست بیره دا تیپه پټین، نهو تانی ژماره یه کیان یه کسهر پروویان له خټوه ته که ی ره حمان کردوه، که پټش چهنه پرؤژیک ده بی گه یشتبوه ئیره، دواى نهو ه هه رچی چه ک و جبه خانه ی هه بوو گواستبووه وه. نهو سه رقالي ناماده کردنی چایه بوو بویان له سهر پشکوی بهردهم خټوه ته که ی. دواى نهو له گه لیان دانیشته و دکتوره که به خټیرایی سه رقالي فر کردنی چایه که ی بوو، وه ک نهو ه ی په له ی بیت، بویه به خټیرایی هه ستایه سهر پټ، تاکوو کاریکی دیاریکراو نه انجام بدات، زۆربه ی گومانه کان بۆ نهو بوو که هه ندیك داووده رمان وه ربگریته که پرؤژیک له پرؤزان له م شوټه داواى کردبوو. مام کاکیلیش یه کټیک بوو له دهسته که، به لام نهو له ئیستادا سه رقالي کۆبوونه وه بوو له گه ل یه کټیک له پیره بالادهسته کانی نهو ځی ده رباره ی کاریک. دهنگی قاقای پټکه نینی دهسته که ی پرؤست له ناو خټوه ته که ی ره حمانه وه بهرز ده بووه وه، مامؤستا عومه ر و زوهیری نانهوا و سهوودیش کاتی خوځیان به گټرانه وه ی نهو پرووداو و چیرۆک و سه ربوردانه سه رقال کردبوو که دواى پرؤیشتنی ره حمان لهو ځی پروویان دابوو و زۆریشیان ده دایه پال قسه کانیان و به خه یال ده یانپازانده وه و وه ک ده لټن مشتومال و ترشوخییه کی باشیان ده کرد. زوهییر باسی نهو پټشمه رگه یه ی ده کرد که له کاتی خوځوشتندا ده یت و له و کاته دا له ناکاو کۆپته ر به سه ریاندا ده دات و نهویش هه ر به پرووتوقووتی و به پټی په تی راده کات و تاخمه که ی له ناو

قه‌دی ده‌به‌سیتیت و چه‌که‌که‌ی به‌ره و کۆپته‌ره‌کان ئاراسته ده‌کات، کاتیک پېشمه‌رگه‌کان ئه‌و دیمه‌نه ده‌بین کۆپته‌رومۆپته‌ره له بیر ده‌که‌ن و له پیکه‌نین و قاقای به‌رده‌وام و بیپسانه‌وه‌یان له‌سه‌ر پشت ده‌که‌ون. ئیدی قسه‌ی قسه‌ی را‌ده‌کیشا و سه‌ربورده به سه‌ربورده‌ی ده‌گوت خۆت لاده‌هاتم. تا بابه‌ته‌که گه‌یشته سه‌ر که‌سێک که له‌گه‌لیان بووه و دواتر پای کردووه و چۆته پیزی کۆمه‌له‌یه‌کی ئیسلامیه‌وه که تازه دامه‌زرا‌بوون. کاتیکیش په‌حمان هه‌ولێ ده‌دا په‌رسیاری ئه‌و شیتیه‌یان لێ بکات که هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خاتوونه‌که‌ی کردبوو، ئه‌وان هه‌موویان خۆیان له‌خه‌تی گیلی ده‌دا و وه‌لامی په‌رسیاره‌که‌یان به‌لا‌پیدا ده‌برد و باسی شتیکی دیکه‌یان ده‌کرد، که هیچ په‌یوه‌ندی به په‌رسیاره‌که‌ی ئه‌مه‌وه نه‌ییت، هه‌رچه‌نده ئه‌وان دلنیا‌بوون له‌چیرۆکی خۆشه‌ویستی په‌حمان بۆی. سه‌عوود ده‌ستی به ته‌واو‌کردنی قسه‌کانی کرده‌وه و گوتی:

- ئه‌و کۆمه‌له ئیسلامیه تازه‌یه تۆ‌وێکی پیسن و له چیا‌یه‌کاندا چان‌دراون!

په‌حمان زیاتر پۆلی گوینگری ده‌بینی له‌وه‌ی بدویت و قسان بکات، ئاخ‌ر ئه‌وان چیرۆک و سه‌ربورده‌ی زۆریان له‌توتشه‌به‌ره و کۆله‌پشتی یاد‌گه‌یاندا هه‌لگرتووه، لینگه‌پێ با هه‌رچه‌یه‌کیان هه‌یه به‌تالی بکه‌ن، دواتر خۆیان دینه سه‌رباسی خاتوونه‌که‌ی.

مامۆستا عومه‌ر گوتی:

- ئه‌م تۆوه ئه‌گه‌ر بلاو بیسته‌وه و ته‌شه‌نه بکات، ولات کاول و وێران ده‌کات.

زوه‌یریش ده‌ستی به‌ناو ده‌ستی خۆیدا ده‌کیشا و ده‌یگوت:

- ټه گهر كه سيك يارمه تيان نه دات و نه يانگريته خوۍ،
هر له خوۍ يانه وه ده پوو كينه وه، چونكه خه لكى هاو كارى و
پشتگيريان ناكهن. خه لكى په روشى نازادين، ټه وانه ش مه حاله
نازادى به كه س بيه خشن.

سعود هه لى دايه و گوتى:

- ميلله ت يارمه تى ټه وان زياتر ده دات وه كه له نيمه...
عه قليه ته كانيان يه كه. سه ربارى ټه وهى ولاته زلهيزه كانيش
يارمه تيان به سهردا ده باريتن و زه مينه سازى بو به هيز بوونيان
ده كه ن.

- ولاته زلهيزه كان شهر له گهل ټه م عه قليه ستو وانه دا
ده كه ن.

- ټو هه لى ت، ولاتان ده ست له ناو ده ستى ټه وانه ده نين
كه به رزه وه ندييه كانيان ده پاريتن.

- ناخر ټه دواكه و تو وانه چون به رزه وه نديى ولاته
زلهيزه كان به رجه سته ده كه ن و ده پاريتن؟!

- به دواكه وتن و كونه په رستى ټه زيزم!

- به كونه په رستى؟! هه هه هه هه هه هه هه هه هه.

- به لى، به دواكه وتن و كونه په رستى. به ټه قل و هزرى
چه قبه ستوو. دارايى و ده سلات و پشتگيري عه قلى چه قبه ستوو
بكه، ټه ویش گه لت بو ده گه پيټي ته وه بو سهرده مه تاريكه كان.
ټه مه ش ئامانجى سهره تا و كو تايانه. ده زانى ټه و ولاته زلهيزه
به رزه وه نديخوازانه حه زيان له وه يه گه لان به كوۍ يله يى و
ژيرده سته يى و ملكه چى بيسن و له ناو هه ژارى و ناو ميدي و
نه دارى خويدا بتلينه وه. واز له م دونياى سهرزه مينه به ينن بو
به ده سته تيانى ټه و دونياى خه يالاوى.

- به عه قلی کیدا ده چیت کۆمه لیکي بچووک و
دواکه وتووی وا عه قلی گه لیک به ته وای بگۆریت؟

- ئاخو بنه ماکانی ئهم گۆر انکاریانه له ناو گه لدا به رده سته
و پيشوه خته داين کراوه و زه مينه که له بار و گونجاوه بۆيان،
به لام ئیستا کۆتوبه ند کراوه. ئهم گه له خاوه ن هزرکی پیرۆزی
ره وه ند نشينه و سرووشت هه موو سه ختیه کانی خو ی تیدا
چاندوون، ههر ئه وه نده به سه که ولاتان زال بن به سه ریدا.

مامۆستا عومه ر به هه ناسه بر کتیه گوتی:

- هه موو سیناریۆکان له ولاتانی جیهانی سییه م وه کوو
هیلکه ی پاککراو به رده ستن، ته نها تو فرمان بده و که مێک له
گه مه که بزانه، ئیدی هیچ حه قت به سه ردا نه ییت. ئه و ئیسلامیه
مه تر سیدارترین چه کی ده ستنی ئه وانه که جله وه که یان
به ده سته وه یه و به سه ریاندا زال، ئاخو ئه وانه له بۆمبی ئه تۆمی
قیزه و نتر و تر سناکترن. تو بیر له وه بکه ره وه، ئه گه ر به سه ر
عه قلی ههر یه کێکیاندا زال ببن، ئه و ده یکه نه رۆبۆتیکي
بایۆلۆژی و ره شمه و لغاوه که ی له ده ستنی خۆیاندا ده ییت،
چۆنیان بویت ئاوا ده یهاژۆن، ئاماده یه هه موو. فره مانه کانیان
جیه جی بکات، ئه و ولاتانه ی ئه و رۆبۆته بایۆلۆزیه دروست
ده که ن، ده توانن به رانه ر ههر که سیکي ئاراسته بکه ن که دژی
به رژه وه ندییه بازرگانیه کانیان ییت. بۆ نموونه ئه گه ر ئه و
به رژه وه ندییه له گه ل به رژه وه ندیی ولاته پیشه سازیه گه وره کان
ناکۆک و به ریه ک بکه ون، ئه و ئه و رۆبۆته قیزه ونانه ی له و
ولاتانه ی که ململانیان ده که ن، ده خه نه گه ر و قیامه ت به رپا
ده که ن، کاولکاری و ئافات و نه هامه تی و ئازاوه به ولاتدا بلاو
ده که نه وه، به لام کاتیک ده بنه مایه ی سه رقالکردنیان و کۆسپ
دروستکردن له به رده م ئه و ململانی بازرگانیه ی هه یانه، ئیدی

همموو خهم و خوليايان ده يته گهړاندنه وهی سه قامگیری و
 ناسووده یی بؤ دروونی گه له کانیان. خو نه گهر نه وولاتانه
 بیریک بکه نه وه و بیینن پاستیه که ی له در کردنی نه و شانه
 نوو ستوانه ی پښتانه بایولوزیه قیزه ونه کاندایه، نه و کاته ولاته
 زلهیز و خاوه ن سهرمایه و بازار گانییه گه وړه کان که خودی
 خویان خاوه نی پښتانه کانن، نه و گه لانه به وه تومه تبار ده که ن
 که بنه ما مرقایه تیه واژو کراوه کانی په یمان نامه ی جتیف ده به زیتن
 و نه و مافه یان نایت سزای نه و همموو پښتانه ناشیخوازانه بدن،
 که پیکه و تنسما که ده سته به ری مافی ژبانی به شیوه یه کی
 ناشیانه بؤ کردوون، تا نه و کاته ی هه لویستی توندوتیزیان نه یته.
 هه تا نه گهر هه شیان یته نه و نایت تاوانی نه و پښتانه قیزه ونه
 یاخی و له ده سته درچووانه به هه ند وهر بگیریته که ولاتیان کاول
 و ویران کردووه و ترس و توقاندن به ناو خه لکیدا بلاو
 ده که نه وه.

ولاته بازار گانییه زلهیزه کان له بهر ژه وهندی خویاندا ناماده ن
 ولایتک خاپوور بکه ن، ناسایه و مافی مرقف له ویدا بوونی
 نایت، وه لی نه گهر تاقه پښتیکیان ته می بکریته و سزا
 بدریته، به ناوی مافی مرقفه وه دنیا هه لده گرن.

- نه ری به راست نه مه به عه قلدا ده چیت؟

- به لی بؤ نا؟ همموو شیتک ده بی، به لکوو له وهش
 مه تر سیدار تر نه وه یه نه و پښتانه زاوژی ده که ن و زور ده بن و
 پښتانه ناو قوولایی همموو جومگه هه ستیاره کانی ژبانی
 کومه لگه وه، کاره ساته گه وړه که ش لیره دایه.

په حمان به منگه منگه وه کوتی:

- نایا نه و پښتانه بایولوزیانه ی به خیرایی گه شه ده که ن و

زۆر دهب، نابنه مه ترسی بۆ سه ر ئه و ولاتانه ی دروستیان کردوون و له ئاینده شدا دروستی ده که ن، و یرای ئه وه ی به سه ریاندا زالن و به پۆه یشی ده بن، جا کئ گره و له سه ر یاخی نه بوونی ئه و پۆبۆتانه ده کات، ئه و کاته ی یاخیش ببن ته پ و وشک پیکه وه ده سووتین.

مامۆستا عومه ر گوئی:

- ئه و کاته ئه و ده وله ته ی دروستی کردوون له باوه شی باوکیشاندا بێت ده یاندۆزنه وه و هه لیانده پاچن و له ناویان ده بن، له به ر ئه وه ی قیزه ونی و گه لای ده وله ته دروستکه ره کانیا ن گوی به په یماننامه ی جتیف ناده ن. به لکوو ته نها ئاماژه یه کیان ئا راسته ده کات بۆ بیده نگکردنی ولاته ململانتیکاره کانیا ن، نه بادا توخنی پۆبۆته بایۆلۆژییه کانیا ن بکه ون که بۆ ئه وه دروستیا ن کردوون بیا نکه ن به گز پکه به ره کانیا ندا.

زوهیر به قیزلیوونه وه گوئی:

- نه فره ت ئه گه ر ئه وه پوو بدات، ئیعه به هه موو توانا مانه وه له پیتاوی ئه و دوا پۆژه ی چاوه پپی ده که ی ن و قوربانی ده ده ی ن، که چی ئه و بی ناموسه دوا که و تووانه ی ولاتا ن په شمه یان کردوون و پشتگیریان ده که ن، بێن و وامان لی بکه ن بلین هه زار خۆزگه مان به کفندز و دیکتاتۆریش؟!

له و کاته دا مام کاکیل له به ر ده رگای خێوه ته که ده رکه وت، به بزه به که وه گوئی:

- ئه و دکتۆره کامه یه وا ئاواتی بۆ ده خوازن و به زه ییتان پێدا دێته وه؟

- دکتور نا، من گوتم دیکتاتور، واته حکومته.

مام کاکیل گوتی:

- نه گهر نهو. کومه له لیمان بگه پښ بهی کوسپ و له مپر
کاری خومان بکهین، واتان لی ده کهم بهزه یستان به حکومته تدا
بیته وه.

مام کاکیل دواي نهو هی دهستی له ملی په حمان کرد و به
خوشه ویستیه وه په کتریان ماچ کرد و دهستیان له سهر شانی
په کتریدا، شوی خوی لای هاورپیان کرده وه، گفتوگو په کی
ساده و خوش له نیوانیان دهستی پښ کرد، هر په که و دهستیان
به گیرپانه وهی نهو چیروک و سهر بورده خوشانه کرد که
ده یان خاته بزه و پیکه نین. په حمانیش بۆ میوانداریکردنی مام
کاکیل که دیار بوو زور په لهی بوو، قوریه چایه کی تازه ی
لیتابوو، به جوریک وای له ماموستا عومهر و زوهیری نانه واش
کرد مۆله ت بخوازن و خویان بۆ پوښتن ناماده بکهن، په حمان
زوری حه ز ده کرد پرسیاری شپته که و خاتوونه که ی له ماموستا
عومهر بکات، به لام نهو دهر فته ی بۆ نه په خسا، سعوودیش ته نها
چهند خوله کیك دواي نهوان مۆله تی خواست و خوی گه یانده
نهوان.

په حمان چایه نویه که ی تی کرد و پیشکه شی میوانه که ی
کرد، نهویش هردوو چاوی نوقاند و به یه ک فر ئاودیوی کرد
و گوتی:

- نه ری کاکه نه م چایه ی تو ده لی ژه هره!

په حمان دایه قاقای پیکه نین و به دم گر دانی پشکوی
کوانووه که ی نریك دهر گای خپوه ته که وه ده یگوت:

- چاوه پړئ که، ئیستا ئاوه کهت بۆ ده کولینم و بزانه
په رداخی دووهم چۆن ده بیټ، نه گهر به دلت نه بوو چی ده لینی
بلن.

دوای چهند ساتیکي کهم مام کاکیل به چیژ و له سه رخوی
چایه که ی فږ ده کرد و به ږوویه کی خوشه وه:
- نه ها نه... ئیستا ته واوه کاکه.

ږه حمان: هه ی نۆشی گیانت یټ مام.

ده یو یست گلډله ی قسان له لوتکه وه به ره و دۆلن شوږ کاته وه
و له گهل مام که و تنه قسه و باسو خواسی ږا بردوو:

- نه ری مام ئیستاش وه کوو جار ان هه. خه ریکی ږاوه
که ویت؟

- نه ی چۆن کاکه، تو پټ وایه گهر تو له لامن بروی
ئیدی من واز له ږاوه که و ده هینم؟

- کڼی له پشمه رگه کان هاوړیه تیت ده کهن؟

پیره کاکیل خوی به سه ر ئانیشکیدا دابوو، گوتی:

- به زوری به تنه ها ده پوم، هه ندیک جاریش نه وانه
له گه لم دین که ئاره زووی ږاوه که و ده کهن، به لام کاکه
نه وانش وه کوو تو په له یانه و بیئارامن... ئاخه ږاوکردنی که و
پتویستی به ئارامی زوره. نه و ئارامگریه دریژه ش له گهل
میزاجی ئیوه دا ناگونجیت... هه مووتان ده تانه وئ له دووری سه د
مه تریکه وه ته قه ی لی بکهن، له ترسی نه وه نه گهر زیاتر لینی
نریک بکه ونه وه، بفریت و له دهستان بچیت. به خودای گه وره
"هه رچنده پتویستیش به سویتد ناکات"، من هه رگیز ته قه له
که و ناکه م نه گهر له دووری ده مه تره وه نه بیټ، یه ک فیشه کیش

به خهسار نادهم. ته گهر راستیت دهوئ من مهبهستی خوم له
 راوکردن ههیه، نهووش سوودی نهو کهسانهیه که بۆ راوکردن
 هاوپتیه تیم ده کهن. ئه رۆ به راست تو پیشتر بیرت له سوودی
 راوه کهو کردۆتهوه؟ پیم وایه دهلیت: له ده رچوونمان بۆ
 راوه کهو چیژ وهرده گرین، یان پارچه گوشتیکمان دهست
 ده کهویت، به لام مهبهستی من هیچ یه کیك له وانه نه بووه،
 مهبهستم نهوه بووه که نهوهی له گهلمدا دیت فیره دزه ی بکه م،
 که چۆن به بی خشپه له شویتی مهبهست نزیك بکهویتهوه و
 ئامانجی خۆی پینکیت، ئاخیر کاکه کهو زۆر ههستیاره، خو
 ته گهر بتوانیت له نزیکتین مهوداوه راوی بکهیت، نهو کاته
 فیری نهوه ده بیت چۆن دزه بکهیته بن دهست و پنی دوژمن و
 له نزیکتین خالیان نزیك بکهویتهوه بی نهوهی ههست پنی
 بکهن و ئاشکراش بیت.

په حمان بهم بیرۆکهیه سه رسام بوو، گوتی:

- به راستی بیرۆکهیه کی گونجاوه و باشتین مهشق و
 راهینایشه بۆ دزه کردن! بۆچی پیشتر نه مهت پنی نه گوتوم؟!

- من نه مه پنی نه گوتووی، چونکه ده مهویت خۆر سکانه
 فیری بیت وه کوو شیر. کاکه تو ئیستا له شاخدا ده ژیت شاخ،
 ئاخیر شاخ گه مهی پنی ناکریت و پیاوی خۆی دهوئ، ئیستا تو
 دوور له شارو ئاوه دانی و ژبانی خووش ده ژیت و ئه رکیکی
 پیروژت له سه رشانه، بۆیه ده بی توو بگره هه موومان هیز و
 توانامان له شاخه کانهوه، له سرووشتهوه وه ربگرین، باوه پ بکه
 شاخه کان نه وهنده به خشندهن، مروف له به خشندهیان سه رسام
 ده بیت، تو نهو شاخانه ده بینیت هه موویان ده ستیان راخستوه و
 هه رچیت دهوئ پیتی ده به خشن، بهو مه رجهی به ژیری و

بىلمەتتى خۆتەۋە ئەۋەيان لىن فېر بىت كە دەتەۋى و مەبەستە بىزانىت. شاخەكان دوزمنى باۋەكوشتەى مرقى شلوخاۋ و تەۋەزەلن، ئاخىر شاخ ھەز لە كەسىك دەكات زۇرانباۋىي لەگەلدا بىكات و ۋا بە ئاسانى مىلى بۆ نەخەۋىتت و كۆل نەدات، ئەگەر ئەۋەت كەرد، پېرت لى دەگرىت و ھەرچى ھەيە و ھەرچىشت دەۋى پىتى دەبەخشىت.

- ھەر بە پراستى وتەكانت دۈر و گەۋھەرن مام، دەلىي "كۆزەرى چەند بتكوتن زياترت پىيە و زياترىش دەبەخشىت".

مام كاكىل لەۋ قسەۋباس و سەربوردانەى مەبەستى خۆى ھەبۋ، لە ناكاو گوتى:

- ئىستا تۆ ۋاز لە كەۋومەۋ و پراۋوماۋ بىنە، با كەمىك بە وردتر و شىلگىرانەتر قسان بىكەين.

- شىلگىرانەتر... ۋاتە چۆن؟! مام ۋا ھەست دەكەم لە پشت قسەكانتەۋە شىتەك ھەيە، تۆ كەى قسەت لە من شاردۆتەۋە، ھەرچىت ھەيە بىلى و لە دلى خۆندا مەيھىلەۋە.

- كاكە بەس شىتەك، كورە تۆ بلىن كۆمەلە شىتەك.

مام كاكىل فرېكى دىكەى لە چايەكەى دا و لىي پرسى:

- ئەرى پىم بلى، تۆ نىازى گەپانەۋەت ھەيە بۆ لاي دەستەكەى خۆت لە پۇست، يان نا؟

- مام خۆزگە بىتۋانىۋاىيە. بىرى ھەمۋو شىتەكى ئەۋى دەكەم، باۋەر بىكە خەرىكە ئاۋ دەمبات بۆ ئەۋى، ھەر دەلىي لەسەر ئاۋ و ئاگرم، بەلام پىت ۋايە ئەمان لىرە دەستەردارم بن و ۋازم لى بىتن؟ ئەبۇ شامىل ھەندىك ئەركى پى سپاردووم، ھەر

ده بڼې ته ووايان بڼې، بڼې تڼې پښت وايه داواى گهړانه وېم بڼې
پښت لڼې نه كړدوون؟ وه لڼې ته وان له ئښتادا پښگم نادهن و
ده سټېر دارم نابڼ، چهنډ جارېك ته و داوايه ميان پښت كړدو ته وې.
مام كاكيل زياتر چووه ناو كړو كى مه به سټه كه يه وې:

- چالاكيه كى ديكه كى تازه ته نجام ده وېم، بڼې ته مه ش
وه كوو جارى پښو زياتر پښت به تڼې ده به سټم. پلانه كه له
مېشكى خڼمدا گه لاله و نه خښه سازى كړدووه، دواى ته وې
په يدووزى ثامانجه كه م كړد، شټيكى ته و تڼې نه ماوه ته نها
جڼيه جي كړدنې نه يټ. پښم وايه ته نها چه كه كى تڼې چالاكيه كه
له بهر ژه وهندي خڼماندا يه كللاي ده كاته وې، تڼې خڼت بايه خى
ته و چه كه ده زانېت كه له شهړه كاندا چهنډه كارېگه ر بووه،
جگه له وېش بايه خه هېر گه وړه و كارېگه ره كه كى له تواناى
هېلگر و به كار هڼتېرى چه كه كه دايه، تڼېش به لاي مېنه وې
باشترين ته و كه سې ته و كار ه ته نجام بده يټ.

- ته ها كه واته تڼې بڼې ته و هاتوويت هېوالى ته وېم پڼې
بده يټ؟ هېر به پښتې ئاره زووى به شداري كړدن له چالاكيه كى
سېر بازiane ده كه م... به لام...

- ده لڼې به لام! وا هېست ده كه م شټيك مېشكى سېرقال
كړدووى... ته گېر بېر له وې ده كه يته وې كه پښگې ته وېت نادهن
و ده سټېر دارت نابڼ، ته وېيان بڼې مڼ لڼې بگېرې و به لڼتې
ته وېيان پڼې ده وېم كه دواى چالاكيه كه به سېلامه نې
بنگېرې تمه وې بڼې ئېره.

په حمان وه لامى دايه وې، به لام شهړمېك له وه لامه كه يدا
به دى ده كرا:

- گرفته كه له وه دا نیه كاكه. ده توانی چالاكیه كه دوا
بخه یت؟

مام كاكیل له قاقای پښكه نینی دا و پرسی:

- دواى بخه م! بۆچى؟ بۆ یه ك پوژیش چالاكیه كه
دواناخه م، ته نها مه گهر هه لومه رجیكى له ناكاو پروو بدات،
شایانی دواخستن بیت. ئیستاش چى ده لیت؟

- مام كاكیل من...!

پیره قسه كه ی پښ برى و گوتی:

- تۆ چى؟! ناتهوئ به شداری بكه یت دواى ئه وه ی داوام
لئى كردى و متمانه ی خووم پښ به خشیت؟ ئه م پاراییه بۆچى؟
پښم وابوو په له ده كه یت و كه لو په له كانت كۆ ده كه یته وه و بهر
له من ده كه ویته پښ.

- خۆزگه ده متوانی پښداو یستیه كانم كۆ بكه مه وه و
له گه لندا بښم. به لام چاوم، مام كاكیل چاوم وای لئى كردووم
دوودل بم. چاوم خیا نه تی لئى كردم، به جۆریك تيك چووه،
هه ر مه پرسه، له شه وه تاریك و ئهنگوسته چاوه كاندا هیچى پښ
نه بښم، ته نها تارما یی نه بیت. چاوم هۆكاره چاوم، نهك شتیكى
تر.

- كاكه، تۆ یهك چاوت پښكراوه نهك هه ردوو چاوت! من
پښمه رگه یهك ده ناسم به یهك چاوه وه له شه وه تاریكه كاندا
وه كوو كونده په پۆ چاوى تیژه و شت ده بییت. ئه ی ئه و كاته ی
ئیمهت به جښ هیشت مامؤستا عومه ر ده یگوت وه كوو پلنگ
رښى ده كرد. وښپرای ئه وه ی پارچه كه خه ريك بوو چاوى

هه لده کولیت. خو ټه گهر ده مزانی داواکاریه کم پهت
 ده که ټه وه هه رگیز به وشه یه کیش زارم نه ده کرده وه.

مام کاکیل به خه مباری و دلشکاوییه وه له خپوه ته که هاته
 دهره وه، په حمان خوی به مه چه کی کورته که کی هه لواسیوو،
 تا کوو په ټگه ی پوښتنی لی بگریټ و به پارانده وه ده یگوت:

دیم دیم... سویتد بو ده خوم دیم. توژیک چاوه پروان به،
 له هیرشکردندا له گه لئاندا ده بم... من ده زانم ټه گهر له گه لئاندا
 نه یه م چیم پی ده لین.

کاتیک مام کاکیل گوئیستی ټه و شانه بوو پاشگه ز
 بووه وه، به ییده نگی و خه مباری دانېشته وه. کاتیکي کم
 تپه پریوو، منگه منگیکی کرد و به سوو که لیه وه هه ردوو
 په رداخه کی پر له چایه کرده وه، په رداختیکي پشکه شی
 په حمان کرد و به سوو ربوونه وه پی گوت:

- کاکه تو وه کوو جاری پشو "ټار. پی. جی" په کت پی
 ده بیت.

په حمان به ده نگیکی نیمچه پووه پووه بونه وه گوتی:

- وا ده کم.

پاشان پیره به ده نگیکی زور هیمنانه وه گوتی:

- ټه ده رباره ی چاوت چی کاکه؟

په حمان به گوپیښه دانه وه گوتی:

- گوپی پی ناده م!

مام کاکیل به سه سه ته وه هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی:

- کهواته تۆ له قسه وقسه لۆکان ده ترسی. ده زانم لهم هه لومه رجه ی ئیستاماندا قسه وقسه لۆکی ئهم و ئهو بریندار کهرن. وه لئ چى بکه م، به پله ی یه که م چالاکیه که پشت به تۆ ده به ستیت، ئه وه ش به هۆی گرنگیی چه که که ته وه که دۆخه که له بهر ژه وه ندیمان یه کلایی ده کاته وه.

- ئه وه ده زانم.

- ئه مه ش واتای ئه وه یه که چالاکیه که شکست ده هیتیت به هۆی بیتواناییت له مه شق و راهینان، به لکوو تۆ ده بیسته بارگرانی به سه رمانه وه. شکستی چالاکیه که ش ده مانخاته بهر ئه گهر و ئه نجامی تر سنا که وه، له وانه یه به زوویی هه لۆیسته که له بهر ژه وه ندی یه خۆماندا یه کلایی نه که ینه وه و کاتی شه ره که در یژه بکیشیت، تۆش بایه خى کات له و بارودۆخانه دا باش ده زانیت، وهك پرسى شمشیره که یه، نه ییری، ده تیریت، چونکه ئه گهر در یژه بکیشیت، ئه و دوژمن پالېشتی بۆ دیت و له وانه یه هیزی سوپا و جاش ئابلوقه مان بدهن و یهك له دواى یهك له ناومان بهن! په حمان ئایا تۆ بیرت له وه کردۆته وه؟ بیر..؟

پیره ئه مه ی به زه رده خه نه یه که وه گوت و خۆی بۆ رۆیشتن ئاماده کرد، دواى ئه وه ی یهك دوو جار به توندی ده ستی دایه سه رشانه کانی په حمان.

په حمان بۆ چرکه ساتیک چه په سا، پاشان له دواى ئه وه به ده نگى بلند گوتی:

- مام کاکیل تۆ منت خسته گێژاوی بیر کردنه وه و چه په سانه وه!

مام کاکیل له دووره وه هاواری کرد:

- به ثاره زووی خۆت هه لسوکه وت بکه په حمان.

دهر نه نجام په حمان له دووره وه گوږی له ده نگدانه وه ی ئه م
قسه یه ی سهره وه بوو.

بهشی شازدهیم

له سبه یښه کی زووی خوړه تاویدا ژماره بهک له
 پشمه رگه کانی سهر به پیره کان پېنچ دیلیان هینا، له نیویان
 جهلادیك و جاشيك دانیان به تیکرای نهو کاره دزیوانه دا نابوو
 که دزی قوربانیه کانیان کردبوویان. سیخوپ و
 به کریگیراویکیشیان تیدا بوو له ریزی به کیك له پهله کانی
 پیره کاندایو بهرزه وهندیی رژییم کاری کردبوو. نهو کیکیان پنی
 سپاردبوو، هیندهی نه مابوو جیه جی بکات، بو نه وهی گومانی
 نهوانه دهو روبه ری له خوی دوور بخاته وه، له شه په کهدا
 رولیکی به رچاوی بینیوو، به مهش متمانهی دهسته کهی به دهست
 هینابوو، هه تا گه یشتبوو نهو ناسته ی چیرۆک و به سه رهاتیان
 له سهر نازایه تییه کهی ده گوته وه. به کیك لهو چالاکیانه هیرشی
 کردبووه سهر دووان له دوژمنه کان که خویان له شویتیکی قایم
 په نا دابوو، که چی نهو یندهنگی کردبوون و چه که کهی لی
 به تال کردبوونه وه، له دهو روبه ری بیست و شش سالاندا بوو،
 زور ته له که باز و نازا بوو، باریکه له و سهره سخت دیار بوو، خو
 نه گهر هه لومهرجه که له دزی نه بووايه و ناسنامه کهی ناشکرا
 نه کرابووايه، کهس به نه ینیه کهی نه ده زانی، نیستاش دواي
 نه وهی نزیکه ی مانگیك به سهر دهستگیر کردنیدا تییه پویه شهو و
 رۆژ نه خشه پیری بو هه لاتن ده کات، دواي نه وهی. ههستی به وه
 کردبوو خهونه کهی دپته دی، نهو خهونه ی هه ترهشی بردبوو و
 له خهمی نه وه دا بوو به زووترین کات و له ههر دهره تییدا
 بیت، تپی قوچینیت و رابکات، نهو خهونه یشی نهو کاته بو

هاوړې زېندانپه كې گټر ابووه وه كه بېدهنگې بالې به سهردا
كېشابوون و هه موويان له شيرين خه و د ابووبوون:

- گويم لڼ بوو باسې نه وېان ده كرد، كه به نديخانه كه مان
ده كه نه ژووري نووستنې هه نديكيان.

هاوړېكهې پرسېووي:

- كې نه وې گو توه؟

- نه و كاتهې پاسه وانه كه بؤ سهر ئاوي ده بر دم، گويم لڼ
بوو باسې نه وېان ده كرد.

- نهې چې له ئيمه ده كه ن؟ مه به ستم نه وېه ئيمه له كوئ
داده نين؟

- گويم له كه ميك له قسه كانيان بوو، ده يانگوت
ژوورېكي ديكه مان له نزيك يه كيك له په له كانيان له و به ري
پو و باره كه وه پې دروست ده كه ن.

پووي هاوړېكهې گرژ بوو و كه مه تر سنيك پو خساري
دا گرت:

- ده تر سم دروست كردنې ژووره كه يان له سهر پشتي ئيمه و
به ده ست و بازووي ئيمه بيت و... پاشان وه كوو هيماي
سهر برېن ده ستې نايه ملي و له جياتي نه وې بلېت: "ته واو مان
ده كه ن".

نه وې ديكه يان به سوو كايه تي و پي كه نينيكي شاراه و
ته مو مژاوي و بې گو پي دان و به منگه منگه وه گوتي:

- واز له م بيميشكيه ت بېنه، تو تا ئيستاش لتيان
ده تر سنيك؟ پي شتر پيم گوتي نه وان هيچمان لڼ ناكه ن. ماوه يه كي

زۆره له گه‌لياندا ده‌ژيم و كرچوكى بير كردنه‌وه‌يان ده‌زانم، به‌لكوو هه‌تا ئيستا من ده‌زانم چييان له ناخدايه، زياتر له‌وه‌ى ده‌رباره‌ى ناخى خۆمى ده‌زانم. ئه‌وان هه‌موويان، ته‌نها چه‌ند كه‌سيكيان نه‌بێت كه به په‌نجه‌ى ده‌ست ده‌ژميردرين، به باشى مامه‌له له گه‌ل هه‌ر كه‌سيكدا ده‌كه‌ن، به‌و مه‌رجه‌ى فيليان لى نه‌كات و غه‌دريان لى نه‌كات. به‌لام ئه‌مه به‌و واتايه نا كه سست و شلوخاو بن، واز له‌مانه بێنه كه ليرهن. پيشمه‌رگه جه‌نگاوه‌ره‌كانيان ئه‌مانه نين. به راستى كاتيك هاتمه پريزبانوه سهرم ليان سوورما، جه‌نگاوه‌رى وايان هه‌يه شپته له ئازايه‌تى و منه‌تى مه‌رگ نازانيت، له شه‌په‌كاندا ئه‌وه‌نده جه‌ربه‌زه و چاونه‌ترسن، تۆقى شه‌په‌كه‌راني حكوومه‌ت ده‌بن، ده‌شت و شاخ گه‌واهي ئه‌و ئازايه‌تپه‌يان بۆ ده‌دات، به‌لام ئه‌وه‌ى سه‌يره كاتيك يه‌كك به ديل ده‌گرن، ئه‌وه‌نده پيژى لى ده‌گرن، كه له باوكى نه‌ييينييت! پاشان به ده‌سته‌به‌رى كوئىخاى ناسراوى گونديك يان له به‌رانبه‌ر بپه‌ پاره‌يه‌ك ئازادى ده‌كه‌ن، به‌و مه‌رجه‌ى ديله‌كه بزانيت چۆن له‌گه‌لياندا به‌رده‌وام ده‌بێت!

هاوپه‌كه‌ى دواى ئه‌وه‌ى به په‌رۆشپه‌وه گويى له قسه‌كاني گرتبوو، گوتى:

- ئاخىر دۆخى ئيمه جياوازه. من وا هه‌ست ده‌كه‌م چاره‌نووسى ئيمه له‌سي‌داره‌دانه. خو ئه‌گه‌ر واش نه‌بێت ئه‌وا ئه‌گه‌رى زۆرى هه‌يه بۆ ماوه‌ى سالانيك ليره بمينيئه‌وه هه‌تا ئازادمان بكه‌ن.

- ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تى هه‌لانت بۆ بپه‌خسيت، بويژى ئه‌وه‌ت تياپه يان نا؟

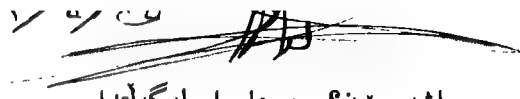
بۆ چركه‌ساتيك بپه‌هنگ بوو، ئينجا گوتى:

- داواكارىيە كى سەرنجراكىشە و ئەنجامە كەيشى بە ئازارە.
- كەواتە تۆ وات پىن باشتەرە چەند سالىك لىرە بىمىتەوۋە كە نازانى چەندىش، بىن ئەوۋى بىر لە ھەلاتن بكەيتەوۋە..
- تەنھا مەگەر ھەلاتنە كە مسۆگەر بىت و جارىكى تر و سەرلەنۆئ نەكەومەوۋە بەر چىگيان.
- بە كرىگىراوۋە كە يەكسەر گوتى:
- مسۆگەرىيە كەت لە من وەرېگرەو بە سەلامەتېش دەتگەيەنمە شویتى مەبەست.
- ھاوپىكەى بە حەپەسانەوۋە چاۋەكانى كەردەوۋە و پەرسى:
- چۆن...؟!

- بەرلەوۋى وەلامەت بەدەمەوۋە دەمەوۋى ئەوۋەت پىن بلىم تاكە كۆسىپك پوۋبەپوۋومان دەيتەوۋە، ئەوۋەيە چۆن باۋەپ بە زىندانىيەكانى دىكە بھىتىن بۆ پاكردن؟ بۆ ئەوۋى ئەوۋە مسۆگەر بكەين كە ھىچ كەسىك نھىتىيەكەمان نادركىتېت و زىاتر لای ئەوان خۆى خۆشەويست ناكات، تاكوو پەزامەندىيان بەدەست بھىتېت.

- واز لەوانەى دىكە بھىتە، با پىكەوۋە پلانەكە بە تۆكمەيى دابنەين، ئەگەر دەزانىت بە پراستى مسۆگەرە.

- من و تۆ بە تەنھا، كارىكە لە مەحالەوۋە نىزىكە. پلانەكە سەرنىگرىت ئەگەر ھەموومان پانەكەين، بەلام دەتوانىن پىكەوۋە خۆمانى بۆ ئامادە بكەين و لای ھىچ زىندانىيەكى تر نھىتىيەكەمان نەدركىتىن، بە پىي تىپەربوۋنى كات بۆنى دەميان دەكەين و سەرنجيان پادەكىشىن، تاكوو بزانىن ئامادەن يان نا... ئەگەرنا... سەركىشى بە بوۋنى ترستۆكىك ناكەين لە نىوانمان.

- باشه چۆن؟ من هاوړام له گهلندا.
- په یمانی نیوانی من و تو پاریراوه. کەسی سییه ممان له نیواندا نییه، چونکه هیچ نهییهك به نهییتی نامییهوه ته گهر کهوته نیوان سی کهسهوه.
- تهوهی تر به چه و لایه نگیریهوه:
- راست ده لئی، ئیستا پلانه کهتم پی بلئی، زور پهروشم بو زاینی. وا ههست ده کهم نازادیمان له ریگهی تهو پلانهوهیه. نهییتی نیوانمان پاریراوه.
- کهواته گویم لی بگره و وهلامم بدهرهوه. تو پیت وایه کی زیندانه که دروست ده کات؟
- هاوړیکهی به بیزاریهوه وهلامی دایهوه:
- واته له ئیمه به ولاره کیتتر ههیه.
- زور چاکه، ئهی کی وهستاکیه؟
- تهوهی دیکه به جوریک له لووتبه رزی و ستایشهوه رایگه یاند:
- له ناوماندا هیچ کهسک له تو لیها تو تر نییه.
- زور چاکه. ئیستاش ده زانی چی ده کهم؟
- لهو کاته دا یه کیک له زیندانییه کان که له شیرین خهودابوون و له وانه یه خهونیان به نازادیهوه بینیت، خوی وهرگیرا و پاسه وانه کهش له بهر دهرگا جووله یه کی کرد و دهنگی تره ترپکی هیواش هات، زیندانییه پیلانگیره که ناوړیکی به لای سهرچاوهی دهنگه که دایهوه و به شله ژاوییهوه به گوئی تهوهی دیکه یدا چاند:

- دهنگت كه ميگ نزم كه، نه گهرنا به لايه كمان به سهردا
دهباريت و تووشی نه فره تيهك ده بين، ههرگيز چاوه پړی
نه بووین.

به كريگير اووه كه پلانه توكمه كه ی به جوانی و پوختی
ده گيرايه وه:

- له و كاته ی ده ست به دروستكردنی دیواره كه ده كه ين
له ژير يه كيگ له دیواره كانی به رانه ر ده رگای زيندانه كه كوټيگ
ده هيلمه وه كه به دیوی چوله وانيدا پروانیت، بی نه وه ی كه سیان
هه ست به وه بكن. كاتيكش گه يشتمه لای نه و كونه به
ورده به رد و پارچه ی شلوخاو پړی ده كه مه وه، نه و كاته ی
گه يشته نه و ناسته ی كه مه به ستمه پردیكي دريژی به به ردی
تهخت و پان له و به ردانه ی بو سهر گور به كار ده هينرين
داده نيښ، نه بادا دیواره كه له بهر گرانی خوی داپووخیت و
ناشكرا بين.

پاشان بزه يه كي كرد و دواي ينده نگیه كي كورت به
چپه وه گوتي:

- ئیستا تيگه يشتی؟ نه مه هه موو شته كه يه، پرسیکی زور
گرنگی ديكه ش هه يه، نه وه ش كاتی راكردنه كه مانه ده بيت له
زستاندا بيت، به تايه تی نه و كاته ی به فر ده شتودر پر ده كات و
هه مووان له ترسی سهرما خویان له زووره كانیان ده په ستن و
ناوچه كه ش به ته وای چول ده بيت. وا باشتريشه ماوه يه ك
چاوه پړی بكن هه تا به فره كه له سهر زه وی كه له كه ده بيت و
كونه كه ش داده پوشیت.

هاوپيكيه ی به گویدا چاند:

- نه ی چی له "گانگرين"ه كه ده كه يت؟ نایا به پيخواسی

به ناو به فره که دا راده که ين؟ باوه پ ناکه م توانای ته وه مان هه بیت،
يان فیل له پاسه وانه که بکه ين و پیتلاوه کانمان بهیتینه ژووره وه.

- بیر کردنه وه بۆ ته مه يان دريژهی کيشا و گه يشته ته و
چاره سه ره ی که هيج جيگړه وه يه کی نيه، ته ویش بریتی بوو
له وه ی: هه ندیک شرو شیتال و پارچه په پړ و جلوه رگی کون و
دراو کۆده که ينه وه، بۆ ته وه ی له کاتی راکردنه که له
پتیه کانمانی بثلتین، باوه پ ناکه م پاسه وان و هه تا هيج
که سيکیان گومان له وه بکه ن که تيمه ته و پارچه په پړ يانه مان
بۆ ته وه يه له جياتی پیتلاو به کاری بهیتين. خو ته گهر توانای
کۆ کردنه وه ی پارچه په پړی دراو و جلی کونه مان نه بوو، چ
قه يديه په توويه ک له په تووه کان ده د پتین. پرسه که به ساده یی
وه ر بگړه و بیر له ته نجامه لاوه کییه کان مه که ره وه. کيشه ی تيمه
ته نا هه وه يه چۆن زيندانیه کانی دیکه قايل بکه ين، تا کوو هيج
که سيکیان له کاتی راکردن نهیتیه که مان ناشکرا نه که ن. له گه ل
ته وه شدا هيج زیاتیک ناکه ين، ته گهر کونه که بۆ ته و پړژه ناماده
بکه ين که بۆ مان ده په خست رابکه ين.

ته نا په ک دوو هه فته يه ک تپه پری، ئیدی له هه موو لایه که وه
کۆمه له و دهسته په رشوبلاوه کانی ناو که پره کان، ده ستیان به
دروستکردنی ژووری زستانه کرد. ته وانه ی هاوسه رگرییان
کرد بوو ته نا ژووریکی دوو به دوویان دروست ده کرد و
که سیش هاوکاری نه ده کردن و خویان دروستیان ده کرد و
نه ده چووه ناو کاری به کۆمه له وه. ته وان په کیک له
جووتیاره کانی ناوچه که یان به کرته کی که م ده گرت و
ژووره که یان بۆ دروست ده کردن، به لام ژووره گه وره کان،
ته وانه ی جیگه ی زیاتر له یست که سیان لی ده بووه وه، ته و
ژوورانه به کاری هه ره وه زی و به کۆمه ل دروست ده کران.

ناوچه که پر بوو له جووله، هندیکيان سووره چناره کانيان
 ده برييه وه و هندیکي دیکه يان به رده کانيان له شاخه که وه به
 شان ده هتايه خواره وه و له و شوينه کويان ده کړدنه وه. که
 ژووره که يان لي دروست ده کړد. چيشخانه و جبه خانه که يان له
 ديوي لای راستي پووباره که وه دروست کړد و لای چه پيش
 ژووري چاک کړدنه وه ي چه که تیک جووه کان. به دريژايي
 نه وانيش ژووري پوژنامه نووسان و راگه ياندن، تيتاش نه مزاني
 نه وانه چي له سر نه و په پانه دهنووسن و کيش ده بانه خو يتيته وه؟!
 به دووري په نجا هنگاو يکيش ژووري پيره کان و ژووري يکي
 دیکه ش بو ناميري بيته ل. نه وان ته ليفوني سهره تايان هه بوو به
 پاتري کاري ده کړد و له ريگي وايه ريکي باريکه وه
 گه يه نرابووه ژووره کان. له وديو پووباره که و دوور له و هه موو
 خه لکه و له نزيک پووباره که جبه خانه که دروست کړا،
 بونياد نانه که ي هه له يه کی زور گه وړه بوو، چونکه هه ستاني ناوي
 وهرزي له ناوچه که هه په شهي دارپووخان و راماليني لي ده کړد،
 هه ووه ها شتي ته پي شوينه که ش به لايه کی دیکه بوو بو تیکدان
 و شيواندني نه و که رهسته و که لوپه لانه ي له ناوي بوون، به
 تايه تي ناسنه کان، چونکه ژهنگيان هه لده هتتا و بيکه لک ده بوون،
 په حمان نه و کاته بيرؤ که ي دروست کړدني له و شوينه ي بو
 که سينکي گه مژه يان گه لا و ده گه پرانده وه. زستان له بهر
 ده رگابوو و هه په شهي هاتنه ژووره وه ي ناوچه که ي ده کړد، بو يه
 ده بي په له بکه ن له کار کړدن و بو ساتيکيش پانه وهستن و
 چاوه پي نه که ن، نه گه رنا باران وه کوو سالاني پيشو هه راسانيان
 ده کات، کاتيک بنکه و باره گا کانيان ده گواسته وه، زيندانيه کان
 هه موو کاريکيان پي ده کړا، تا دواچار بو دروست کړدني ژووري
 به نديخانه بو خويان ده ستیان به تال بوو، که ژووري يکي
 مامناو هندی بوو نه زور دريژ و گه وړه و نه زور بچو وکيش،

زوری نه‌خایاند دیواریان تا کوو بنمیچه که به‌رز کرده‌وه،
 زیندانی به کریگیرو و پیلانگیږه کهش بیرۆکه‌کی خوی
 به‌وپه‌ری کارزانی به نه‌نجام دابوو، بی نه‌وه‌ی کهس هه‌ستی پی
 بکات، نه‌گه‌ر زور به وردیش سهرنجی دیواره که بدرابوایه
 کهس نه‌یده‌زانی، ئیدی کاتی کۆکردنه‌وه‌ی کاریته و شه‌قله و
 گه‌لا و چرووی داره‌کان هات بق سهربانه‌کی، پيشمه‌رگه‌یه‌ک
 پاسه‌وانی ده‌کردن زور له‌گه‌لیان پوو‌خوش و باش بوو، به
 جۆریک به‌وپه‌ری ئازادی و ئاره‌زووی خۆبانه‌وه ده‌هاتن و
 ده‌چوون. به‌لام وئ ده‌چئ نه‌مپۆکه به‌خت یاوه‌ریان نه‌ییت،
 کاتیک له به‌ختی نه‌وان پاسه‌وانه باشه‌که‌یان گۆڤا و په‌حمان
 هاته جیگه‌ی، نه‌و په‌حمانه تووره‌وتونده‌ی که هه‌میشه له‌گه‌لیان
 خه‌راپ په‌فتاری ده‌کرد، هه‌میشه به پوو‌یاند ده‌ته‌قیه‌وه کاتیک
 ده‌بینی پاسه‌وانه‌که به نهمونیانی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن، ناخ
 نه‌و پۆزگاریک له زیندانه‌کانی پژییم تالای مەرگی به گه‌روودا
 کراوه و ئازار و نه‌شکه‌نجه نه‌ماوه نه‌یچه‌شتییت، تا ده‌رفه‌تی
 پا‌کردنی بۆ ده‌په‌خسیت و خوی ده‌رباز ده‌کات.

هه‌ر پینج زیندانی به به‌بینی پاسه‌وانه تازه‌که‌یان شله‌ژان و
 به تيله‌ی چاو سهرنجی به‌کتریان ده‌دا و له‌ژیر لیویشه‌وه هه‌زار و
 یه‌ک جیتیوان ده‌دا، به دوودلیه‌وه له‌دۆخه‌که‌یان ده‌پوانی و
 ئارامیان لی هه‌لگیرابوو، له‌وانه به پاسه‌وانه نوییه‌که‌یان به ئامازه‌ی
 نه‌یتی لیک دایته‌وه که هه‌ولی گرتن و کوشتی ده‌دن، بۆیه له
 شوی خۆیه‌وه نه‌پاندى:

- ده‌ی به‌بی چه‌چپ و پرت‌ه‌بۆله کاری خۆتان بکه‌ن.
 ده‌ی زوو هه‌لیگرن.

هه‌موویان بۆ هه‌لگرتنی کاریته‌یه‌کی گه‌وره و نه‌ستور
 چه‌مینه‌وه و هه‌لیان دا بیجوولیتن، به‌لام به‌هۆی کیش و

دەروازەيەك دەگەرپا فيچقە بکاتە دەرهوہ و بتەقیتەوہ. پاشان ھاواریکى تۆقتنەر و بەرزيان کردەوہ، ھاواریک پښک لە ھاوارى ھەلچووی گۆریلایەك دەچوو، بەو ھاوارەش کاریتە کە لەسەر شانیان جیگیر بوو، ماسولکەى دەست و قاچەکانیان لەبەر گرزبۆونەوہیان وا پەق بووبوو ھەر مەپرسە، خۆ ئەگەر یەکیك سەرنجى بدابوونایە پێى وابوو ئەگەر بزمارى لى دابکوتى نەچیتە ژوورەوہ! ئینجا دەستیان بە گواستەوہى کرد، بەلام چۆن پۆشتیک و چۆن گواستەوہیەك، پښک لە پۆشتى کيسەل دەچوو، ئەوان لەم حالەتى شەکەتى و ماندووبوونەدا بوون، ئەوہى لە ناوہ پراستەوہ کاریتە کەى ھەلگرتبوو دەستى بە گورانى گوتن کرد و خۆى ئاشکرا کرد، چونکە بە ئاستەم شانى بەر کاریتە کە دەکەوت و کیش و گرانیە کەى بەسەر شانى چوار زیندانىە کەى دیکە دابەش بووبوون، کە ھەتا توانای ھەناسەدانیان نەمابوو و نەیان دەتوانى دەمیشان بکەنەوہ..

پاسەوانە کەیان داواى لى کردن لە شویتى خۆیان پابوہستن و کاریتە کە لەسەر شانیان فریتەدەنە خواریوہ. پاشان داواى لە گۆرانپێژە کەیان کرد بچى بۆ لای، ئەویش شانى خۆى کە ھەر ئەوہتە بەر کاریتە کە کەوتبوو، بە ھەنگاوى شپرزە و دلەپراوکیوہ بەرەو لای پاسەوانە کە چوو، ئەو لە خەيالى خۆى وای دانابوو زللەيە کى توند بە بناگوێییدا بکیشیت و بە بەرچاوى زیندانىە کانى دیکەوہ بەر شەقى بدات، بەلام لەو چرکەساتەدا بیرۆکەيە کى "بەچێژى" بۆ ھات و دەستى بە جیئەجی کردنى کرد:

- برۆ ئەوسەرى کاریتە کە بخەرە سەر شانت.

ئەوسەرى کاریتە کە لایە ئەستور و گرانیە کەى بوو، وەك لە ناوہ پراست و سەرە کەى دیکەى. پاشان فەرمانى بەوانەى دیکە کرد دوو ھەنگاوى شانیان بەرنە پێشتر. لە کاتیکدا ئەوان بەو پەپى

زه حمه تیه وه داوا که یان جیه جی ده کرد، نهویش به ساردیه که وه جگه ره به کی ده رکرد و دایگرساند. قومیکي قوولی لئی دا و دوو که له که ی له سه رخو له ده میه وه ده رکرد بی نه وه قووتی بدات، دوو که لئی جگه ره که ی به چری له به رده میدا په رتوبلاو بووه وه، ئینجا به خوښیه که وه گوتی:

- ده ی ئیستا گورانی بلئ... با هه موومان گویمان له و دهنګه خوښ و زولالت بیت.

ثاره وه کوو تاوی باران له ده موچاوی زیندانیه که وه داده باری و به وپه پری توانا به وه ده می قه پات کردبوو، لیوه کانیشی وه ها په نمابوون هر ده تگوت میزدانیکه و ئیستا نا ئیستا ده ته قیت و گرمه ی لیوه دیت. چهند ساتیک بهم شپوه به تپه پری. نه و چاوه پوانی نه وه بوو ها کا هیز و توانایان نامیتیت و کاریته که هر له خو یه وه له سه ر شانیان ده که وپته خواره وه، وای دانابوو یه کتری ده شیلن، به تایه تی نه وه ی کۆتایی کاریته که ی له سه ر شانبوو، بویه په حمان هاواریکی وای به سه ردا کردن که ناگادار بن! خویشی نه یده زانی نه و هاواری چۆن ده ربړی و نه و هه موو هیزه نه هریمه نانه یه ی له کوپوه هینا که دهنګی دایه وه، واپاچله کین، هه تره شیان چوو، له شویتنی خو یان چه قین و لی نه گه پان کاریته نه ستوره که بکه وپته خواره وه. پاشان له وه ی کۆتایی کاریته که نریک که وته وه، به دانه چپه وه گوتی:

- خو گه رووت ویران کردم، هه ی سسرکی قیزه ون. نه م جاره یان وا بکه یت له توپه تت ده که م... ئیستاش ده ی په له بکه ن هه تا برېړه ی پښتان نه شکاوه.

کاتیک گه یشتنه نریک نه و ژووره ی دروستکردنی دیواره که ی گه یشتبووه بنمیچه که، یه کیکیان ثامازه ی بو

پاسهوانه که کرد و به زور قسه که ی له زار هاته دهر:

- لی...ره... دای... بن...یین؟

پاسهوانه که به زه رده خه نه یه که وه وه لای دایه وه:

- وا دیاره چیژتان له هه لگرتنی وهر گرتوو و ده تانه وی

ههر له سهر شانتان بمیینه وه، نه گهرنا بو داینانین؟

ئینجا کاریته که یان فری دایه خواره وه و خویان دا به زه ویدا، وه کوو چون هیستر کاتیک باره که ی داده گرن، شلوخاو و له په لوپو ده که ویت، نه وانیش کوتومت وایان لی هاتبوو. پاسهوانه که به توو په ییه وه هاواری به سهر داگردن: به ره و دوزه خ، نه فره تان لی بیت، هه ی گورگه هار و به په لالا و چرنوو که به خوینه کان. هه ی سه گه خویری و گه پروگوله کان. له ماسی گهنیو نه بی له هیچ ناچن، کوپی چه په لینه خو نه گهر بکه وینه چنگتان ههر به ساغی زینده به چالمان ده کهن. کوپی نه فره تینه ، نه وه تانی من لیره. متیکی دروستکراوی دهستی ئیوه، ئیوه ی توپیو، به لی من نه فریتدراوی دهسته چه په له کان و بیر گهنیوه کانی ئیوه، هه ی شهیتانه سیلاویه کان. وا باشر بوو بیر بکه نه وه بهرله وه ی دروستم بکهن. وا شیاوتر بوو بیریک له خو تان بکه نه وه بهرله وه ی من شیت بکهن. ئیوه هیچ نین جگه له سیسر که یه کی پیس و بۆگه ن، به لکوو ئیوه دار شخاته ن و هیچی تر، کوپانی ئیبلیس هه ی دار شخاته یه، نه وه تانی من دروستکراوی ئیوه.

ره حمان به جوریک ده هری بوو بوو، له و کاته دا هیچ هیزیک نه بوو دلی بداته وه و ساردی بکاته وه، ئاخو نه و ناهه قی نه بوو، نه و له گه ل ههر بیر کردنه وه یه کیدا تیکرای نه شکهنجه و نازاره کانی بیر ده که و ته وه، نه و نه شکهنجانه ی له زیندانه کانی

پژیمدا چەشتبوی، تالای مەرگیان بە گەروودا کردبوو، بۆیە
 ھەر کاتیك ئەو ئازارانەى بیر دەکەوێتەو، مرقایەتى خۆى
 لەدەست دەدات و پێك دەبێتە درێدەىەكى ترسناک.

بەرلەوہى زستان بارگەوینەى دابنیت ژوورى بەندیخانەکیان
 تەواو کرد، ژیانیش بە ھەمان شیوہ بێزارکەر و ساردوسپریەکی
 خۆى بەردەوام بوو، شەو پوژی پادەمالی و پوژیش شەوی
 بەرشەق دەداىو، وەکوو تۆپىكى خەر لە خولانەوہىەکی
 بەردەوامدا بوون، شتیکی ورووژینەر نەبوو، پاشان بەفربارین
 دەستى پێ کرد و جوولە و ئەملا و ئەولاکردن سست بوو.
 وایان لێ ھاتبوو شەوہ بێزارکەرەکیان بە قسەوباسى بێزارکەتر
 بە پێ دەکرد. ناوہ ناوہش ھەر لەگەڵ ھاتنى شەو و
 تاریکدھاتن ھەموویان پوویان دەکردە ژوورە گەورەکە
 جینگەى نزیکەى چل بۆ پەنجا کەسێکی لێ دەبووہو و بە پیز
 و شانەشانى یەکتیریەوہ دادەنیشن و دەورى یەکیك لە
 پیرەکانیان دەدا و ئەویش ژیاننامەى تیکوشانى خۆى بۆ
 دەگێرانەوہ. ئیدی ھەمووان گوێیان لێ دەگرت و باویشکیان
 دەدا و کەسێکیش بویری ئەوہى نەبوو ئەو بێزارییە دەربەرپێت،
 چونکە دانێشتەکە ئارەزوومەندانە بوو. ئەوہى بە دلی نەبێت
 دەتوانی بپروات و دانێشتەکە بەجێ بهێڵیت. کەچی زۆربەیان
 ئەگەر نەلێن ھەموویان بە مەبەستى بەدەستھێنانى پەرداخە
 چایەکی زیادە پوویان لەوێ دەکرد، چونکە بە بەردەوامى لەو
 کاتانەدا چای نامادە بوو. ئاخەر بەدەستھێنانى پەرداخە چایەک لەو
 ھەلومەرجە دژوار و داہراپان و گۆشەگیرى و ژیانە سەخت و
 بێشە لە ھەموو شتیك کە تیایدا دەژیان، زەحمەت بوو، بەلێ
 زەحمەت بوو مرقوف بتوانیت لە بەرانبەر بەدەستھێنانى پەرداخە
 چایەک خۆى رابگریت، ئاخەر چا لە شاخ و بۆ ھەندیک، ھەزار

قاورمه‌ی گوشتی به‌رخیش ده‌هیتیت، تا‌ئو ئاسته‌ی ئاماده‌ب وون چەند جارێکی دیکه و بۆ دووبارەش گوێ له‌ قسه و به‌سه‌رهاتی پیره‌کان بگرنه‌وه، به‌و مه‌رجه‌ی په‌رداخه‌ چایه‌که‌یان له‌ناو ده‌ستدا بێت و جارجاره‌ فرێکی به‌ چێژی لێ بده‌ن. به‌لام دوو زیندانییه‌که، ئه‌وانه‌ی له‌ خه‌می جێیه‌جێکردنی پیلانه‌که‌یاندا بوون، پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ ترس و دله‌راوکی‌که‌یان زیاتر ده‌بوو و چاودێری بارینی به‌فری زیاتر و که‌له‌که‌بوونی بوون له‌ به‌رده‌م ئه‌و کونه‌ی بۆ را‌کردن ئاماده‌یان کردبوو. ئه‌وان به‌ نیازی را‌کردن نین تا‌ئو کاته‌ی به‌فر به‌ ته‌واوی به‌رده‌می کونه‌که‌ داده‌پۆشیت و لێی که‌له‌که‌ ده‌بیت، خو‌ ئه‌گه‌ر به‌ پێککه‌وتیش پاسه‌وانێک له‌ ده‌ره‌وه‌ی به‌ندیخانه‌که‌ و به‌ ته‌نیش کونه‌که‌شدا تێپه‌ریت، له‌و ساته‌وه‌خته‌ی ئه‌وان ده‌یکه‌نه‌وه، هه‌ست به‌وه نه‌کات و نه‌یدۆزێته‌وه له‌به‌ر که‌له‌که‌بوونی به‌فره‌که‌. که‌واته زیندانییه‌کان ده‌بوایه‌ بۆ چەند پۆژێکی دیکه‌ش چاوه‌پوان بن، که‌ له‌وانه‌یه‌ درێژه‌ش بکیشیت تا‌کوو پلانه‌که‌یان سه‌ربگرت و نه‌که‌ونه ته‌نگه‌یه‌که‌وه. زیندانییه‌ پیلانگیره‌ که‌ ئارامی لێ برابوو، چرکه‌ به‌ چرکه‌ له‌ خه‌می جێیه‌جێکردنی پلانه‌که‌یدا بوو، ئه‌وه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی زیندانییه‌کانی دیکه‌شی قایل کردبوو به‌وه‌ی پێکه‌وه‌ را‌بکه‌ن. هه‌یج که‌سێکیش گه‌ره‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ناکات که‌ ئه‌گه‌ر کاره‌که‌ دوا‌ بکه‌وێت با‌وه‌پی ئه‌وانه‌ی تر چی به‌سه‌ر دێت. که‌واته‌ هه‌ر ده‌بیت ئاسنه‌که‌ به‌ گه‌رمی بکو‌تیت سه‌ر ده‌لێن- بۆ ئه‌وه‌ی شتیکی ده‌ستگیر بێت، بۆیه‌ ده‌ستی به‌ بیرکردنه‌وه‌ کرد، ئه‌وه‌تا له‌ کۆتاییدا گه‌یشه‌ بیرۆکه‌یه‌کی گونجاو که‌ کاته‌که‌ی پێ کورت بکاته‌وه‌ و له‌ جیاتنی ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی بارینی به‌فری زیاتر بکات و کاتیکی زۆرت‌ری بو‌یت بۆ ئه‌وه‌ی کونه‌که‌ به‌ باشی دا‌پۆشیت، چونکه‌ به‌فر له‌ سه‌ره‌تای زستاندا گه‌لێ زۆر نیه‌ تا مه‌به‌سته‌که‌ی ئه‌و مسۆگه‌ر بکات، بۆیه

دواى ئه‌وه‌ى بېرؤكه‌كه له مېشكېدا به ته‌واوى هه‌وېن بوو، به كه‌مېك پېژ و ترسه‌وه داواى له پاسه‌وانه كه‌كرد:

- كاكي برا پېنگه‌م ده‌ده‌يت به‌فرى سه‌ربانه كه‌ رابماله‌ خواره‌وه؟ وه‌ك ده‌زانى سه‌ربانه كه‌ تازه‌يه و پټويستى به كوټانه‌وه‌ى به‌رده‌وامى خو له‌بانه كه‌ هه‌يه.

پاسه‌وانه كه‌ پټلاوه‌كه‌ى پې دا و پېنگه‌يشى دا بچټه سه‌ربان. پاشان خاكه‌نازه‌كه‌ى دايه ده‌ستى و ئه‌وېش سه‌رقالې رامالېن و فرېدان و كه‌له كه‌كردنى به‌فر بوو به ئاړاسته‌ى ئه‌و كونه‌ى بؤ راكردن ئاماده‌ى كرابوو، هه‌تا به‌شېكى زؤرى داېوشى. دواى ئه‌وه‌ى له‌و كاره‌ى بووه‌وه، ئېنجا ده‌ستى به‌ گېړانى باگرده‌نه كه‌ كرد، تاكوو خو لى سه‌ربانه كه‌ پېه‌ستېته‌وه و دلؤپه‌ى ئاوه‌كه‌ بؤ ناوه‌وه رابگرېت. ئېدى هه‌موو پوژيځ و هه‌ر كاټېك به‌فر زؤر بيارېيووايه و سه‌ربانى پر له به‌فر بگردايه ئه‌و كاره‌ى نه‌نجام ده‌دا و زؤربه‌ى به‌فره‌كه‌يشى فرې ده‌دايه شوېتى مه‌به‌ست، هه‌تا به‌فره‌كه‌ به‌ژنه زه‌لامېك به‌رز بووه‌وه. كاټېكېش سانه‌وه‌ختى گونجاوى راكردن هات، به‌ گوڼى هاوړېكانېدا چاڼد:

- هه‌رچه‌نده كاټه كه‌ كورتر بكه‌ينه‌وه ئه‌وه‌نده بؤ ئېمه باشر ده‌بېت... چه‌ند خوله‌كيك و كونه كه‌ به‌ كراوه‌يى ئاماده ده‌بېت.

ئو خو لى له نزيك ئه‌و كونه ده‌نووست كه‌ بؤ راكردن ئاماده كرابوو، به‌ ئه‌نقه‌ستېش په‌تووه‌كانى له‌و شوېته له‌سه‌ر په‌كتري داده‌نا و كه‌له كه‌ ده‌كرد، هه‌تا پاسه‌وانه كانېش له‌و پوژه‌وه‌ى ته‌وان له به‌نديخانه كه‌دا بوون، ئه‌و په‌تووانه‌يان هه‌ر له‌و شوېته به‌سه‌ر په‌كتريه‌وه ده‌بېنى، زېندانېه پېلانگېره كه‌ له‌و كاره‌ى مه‌به‌ستى ته‌وه‌بوو ته‌گه‌ر پاسه‌وانه كه‌ له‌ ناكاو لېيان بېته ژووره‌وه، يان له‌ ده‌رگاوه سه‌رنجيان بدات، ته‌وا به‌ په‌تووه‌كان

ئەو شویتە داپۆشنەو، بەمەش پاسەوانە کە ھەست بە ھیچ گۆرانکارییە کە نە کات، چونکە پەتووە کان لە شویتی خۆیان دەبن و سەری کونە کەش دادەپۆشن.

پیلانگێرە کە بە گوێدا چاندن: ھەر یە کەو پێنەکانی خۆیان بە پارچەپەرۆ بە باشی بپیچن و خۆیان لەژێر پەتووەکانیان درێژ بکەن و رابکشین. ئیدی ھەموویان بە قسەیان کرد و پێی خۆیان بە پارچەپەرۆ بە باشی پێچا، دیسانەو بە چپەو پێی گوتن:

- ئەوەندە گەمژە مەبن، دەبێ یە کێکتان بە پێخواسی بمێننەو، تا کوو ئەوانی تر ھەموو ئامادە دەبن، نەبادا لە ناکاو پاسەوانە کە بۆ کاریک یە کێکمان بانگ بکات، چی دەئیت ئەگەر پێنە کانمان بەو جۆرە بییت و پەرۆی تیدا ئالێتراو؟ کاتیکیش بمانەوئ کونە کە بپین دەبێ بە خێرای ئەو بەکەین و یە کێکمان لای دەرگا کە رابووستیت و چاودێری پاسەوانە کە بکات، ئەگەر پاسەوانە کە ھات، بە ئامازە یە کێ خێرا ئاگادارمان بکاتەو. یان بکۆخیت.

پیلانگێرە کە ھیچ ماندووبوونێکی لە راکیشان و دەرکردنی بەردی ناو کونە کە ئەدەبینی، چونکە ھەموو بەردی بچووک بچووک و ھێندە مشتیک، یان گەورە تر دەبوون و زۆر وەستایانە پردێکی بە بەردێکی درێژ و پانیش لەسەرییەو کردبوو بۆ ئەو یە نەرووختەو. ھەر بەردێکی رادە کیشا دەیدایە لاو و لەژێر پەتۆکە ی دەشاردەو کە سەری کونە کە ی پێ داپۆشیوو. بەمەش نە پاسەوانە کە ئاگادار بوو و نە لەو دیوی بەندیخانە کە شەو کونە کە دەبینرا، چونکە بەفر داپۆشی بوو و بووبوو بەشترین پەناگەو سەرچاو بۆ ھەلاتیان. دوا ی ئەو ی ھەموو شتیک ساز و ئامادە بوو، بە بروابەخۆبوونەو پرووی لە ھاوڕێکانی کرد و بە پرویاندا بزیەکی کرد و ھانیدان کە کارە کە بە ئاسانی وەربگرن، لە ترسی ئەو ی نەبادا لە ناکاو

په کښکيان ورهۍ پرووخيت و کاره که يان لي تڼک بدات.

- باش گويم لي بگرن. بؤ هر که سيکتان پينج چرکه هه به که به کونه که دا تيپه پڼ و بچنه دهره وه، هيچ دهنگه دهنگيکيش روو نه دات و به تنه اش بؤ هيچ شوييتک يه که ههنگاو نه نين، هه تا هه موومان دهره چينه دهره وه، کاتيکيش چووينه دهره وه، پيکه وه هه رچه کم کرد ئيوهش وا ده که ن.

نيو خوله کی نه خاياند هه موويان چوونه دهره وهۍ زيندانه که و نازاد بوون و به فر سه رتاپای جهستهۍ داپوشيون، وه لي ئه وان هيچ هه ستیان پي نه ده کرد، چونکه جهسته يان بووبوه بزويته ريکي گه رمایي و گري بؤ به ره هم ده هيتان، له ناو ئه و سه هؤلبنده نه دا ناره قه له ناوچه وانيان ده چؤړا و ليداني دلان پيشپ کتي له گهل هه ناسه کانين ده کرد، هيتدهۍ نه مابوو له ترسان هر په کښکيان قاچه کانين بده نه دم باوه و تبي ته قينن، پيلانگيره که تا ئه و کاته ش به ميشکيکي سارده وه مامه لهۍ ده کرد، ترسي گه ورهۍ ئه وه بوو نه بادا له و چرکه ساته دا پاسه وانه که سه ريک به ژووره که دا بکات و ناشکرا بين. بيري کرده وه: "ئه گه ر پاسه وانه که يه که خوله که يان دووان دواۍ ئه وهۍ هه لدين ناگای لي مان نه ييت، ئيدي هيز نيه ئه و قاچه هه لاتو وانه مان بگريته وه."

ئيدي ئه و قاچ و پينه پيچرا وانه به پارچه په پړوه، هه لاتنيک هه لاتن، وه کوو مووشه که دهر په پښ. پاسه وانه که ش ناگای له مه حموي بين زه واد نه بوو، هه لبه ته ئه ویش به و شه وه سارده، داخو هزر و خه يالي ده ست له ملانتي کام بير کردنه وه بووه و، ئاويزاني کام باوه شي گه رمي دلخوازه کهۍ کردوه، وا له خه يالان پړو چووه، هه رگيز بير له وه نه کاته وه سه رنجي دلنایي له مانه وهۍ زيندانيه کان بدات. زيندانيه کانيش هر په که و له ناخي خؤی و به شيوازی خؤی له پارانه وده ايه: "خواۍ نه فره ت،

خوای که عبه هیزی زیاترم بدهرئ. خوای سۆزانیه کان و گهواده کان پښگم بده کاتی زیاتر و دریژتر رابکه‌م."

هر یه که یان به پښگه و شتوازی تایه تی خوایان بیریان ده کرده وه و له دلی خوایاندا نکا و نزیان بوو، هاوړتی پیلانچیه که له گهل خویدا ده یگوت: "چی ده بیت نه گهر ئیستا بماندۆزنه وه؟ پتویسته له سه‌رمان هر رابکه‌ین و رابکه‌ین و رانه‌وستین نه گهر ته‌قه‌شمان لی بکه‌ن. نه‌خیر... نه‌خیر، نه‌گهر بماندۆزنه وه را ناکه‌م و له به‌رده‌ستیاندا کړن‌نوش ده‌بم و ده‌گریتم و داوای به‌زه‌یی و لی‌خوش‌بوون ده‌که‌م. له گریانه که شمدا راستگو ده‌بم و پتیاں ده‌لیم نه‌م نه‌فره‌تیه وای لی کړم رابکه‌م، نه‌گهرنا من پوژنیک له پوژان بیرم له راکردن، یان فیلکردن له ئیوه نه‌کردۆته‌وه، پتیاں ده‌لیم: ئیوه مروڤدۆستن و به مروڤدۆستی و خوشه‌ویستی خوټان بمبه‌خشن... به‌لام کئی ده‌لی ده‌مانبه‌خشن؟! نه‌خیر هر گیز باوه‌ر ناکه‌م بمانبه‌خشن. نه‌وه‌نده له‌گهلمان سه‌رسه‌خت و توندوتیژ ده‌بن هر مه‌پرسه، هه‌تا نه‌گهر له‌سه‌ر چوکیش کړن‌نوشیان بو به‌رین و له په‌شیمانیشدا بگریین و شیوه‌نیش بکه‌ین هر سوودی ناییت. که‌واته هر راکردنه که چاره‌سه‌ره‌و راکردنه کهش ده‌ربازبوونه." به‌رپوه‌به‌ری پلانه‌که‌ش له دلی خویدا ده‌یگوت: "خو نه‌گهر ئیستا بماندۆزنه وه خو‌م ده‌کوژم... به‌لام چو‌ن خو‌م ده‌کوژم و به چی؟ من هیچ شتی‌کم پی نییه‌ خو‌می پی بکوژم، که‌واته ناچاریان ده‌که‌م بمکوژن، چونکه هر راده‌که‌م و راناوه‌ستم هه‌تا ته‌قه‌م لی ده‌که‌ن و ده‌مکوژن... هه‌ر گیز راناوه‌ستم و پښگه نادهم جاریکی دیکه به‌ ساغی بمگر نه‌وه‌."

دوای ماوه‌یه‌ک راکردن، ئینجا هه‌ستیان به‌ پتوه‌چزانی به‌فره‌که و سووتاندنه‌ ئازاربه‌خشه‌که‌ی بن پتیاں ده‌کرد، بۆیه پیلانگیره که بانگی کردن:

- به رهو ږووباره که... به رهو ږووباره که، با پټه کانمان
گهرم بکهینه وه.

به فره که پټه کانیانی شه قار شه قار کړدبوو، ناوی ږووباره که
که مټک گهرمایي پټ به خشین و ناگری پټوه جزانی به فره که ی
کپ کرده وه، نیدی به ناویدا ده ستیان به را کړدن کړد، به لام له
ترسی له ده ستدانی کات، ناوه که یان جی هیشت و گهرانه وه ناو
به فره که و به هه لبه ز هه لبه ز و به لټواری ږووباره که دا
شوږپوونه وه، هر کاتیک نازاری به ستنی به فره که ده یچزانده وه،
نه وان سهرله نوږ پټه کانیان ده خسته وه ناو ناوه که.

- خیرا که خیرا که ن. ده بی په له بکهین، نیستا ناوچه که
ثابلقه ده دن، هرچند خیرا تر را بکهین زیاتر و باستر،
پاراستنی گیانی خو مان مسوگرتر ده کهین.

دوای ماوه یه ک نازانم کورت بوو یان درټز، پاسه وانه که به
هه لاتینانی زانی، نیدی زهنگی ته له فونی نیوان ژووره کان ده ستی
به لیدان کړد، پیره کان شیت و هار بوون، ناخر نیم کاره
نه وپه ږی سووکایه تییه بویان، ږیز و سهنگیان لای سهر کړده ی
هیزه هاوپه یمانه کانی دیکه ناهیلټیت. ده ستیان به هه نارده کړدن ی
ده سته ده سته ی پټشمه رگه کانیان کړد، تا کوو شوین پټیان
هه لبرگن و بیان دوزنه وه، به لام ږووباره که یارمه تی هه لاتووه کانی
دا و شوین پټه کانیان ون کړد. نیدی ناوه که یان جی هیشت و
به چه پ و راستدا که و تنه گهران و به دوای ږینگه یه کدا
ده گهران بیان دوزنه وه. هر که شوین پټه کانیان ده دوزیه وه
جاریکی دیکه و نیان ده کړده وه و ده چووه وه ناو ناوه که، به ممش
کاته که یان به خیرایی له ده ست دا و هیچیان به هیچ نه کړد،
هه موویان ږیک و ږیک گهرانه وه شوپته کانی خو یان!

بهشی حه‌قده‌یه‌م

"پشتاشان" ئەو گونده‌ی له لاپه‌په‌کانی میژوودا په‌له‌یه‌کی شهرمی م‌رو‌فایه‌تی نایه ته‌وتلی ئەوانه‌ی خیا‌نه‌تیان له برا‌کانیان کرد. پ‌ئ‌ک ناوه‌که‌ی به‌خ‌ویه‌وه‌یه، پ‌و‌ژ‌گاری‌ک‌ ئاشه‌کانی که به‌ ئاو‌ کاریان کردووه، له‌ خ‌زمه‌تی خه‌ل‌کی ناوچه‌که‌دا بوون، تا ئیستاش که‌س نازانیت که‌ی و‌ چ‌و‌ن ئەو گونده به‌ردی بناغه‌ی دانراوه؟ پ‌ئ‌ک له‌ چه‌قی ن‌ی‌وان گونده‌کانی کاس‌کان و‌ ق‌ر‌نا‌قه و‌ په‌ژیکه‌ریان و‌ بیانه و‌ ک‌و‌پ‌نگه و‌ کان‌ی جه‌نگه و‌ شاخی کونه‌ک‌وتر‌دایه، پ‌و‌ژ‌گاری‌ک‌ ق‌وتا‌بخانه و‌ نه‌خ‌وشخانه و‌ ز‌و‌ر‌ئ‌ک له‌ پ‌ئ‌داو‌یستیه‌کانی سه‌رده‌می ت‌ئ‌دا داب‌ین کراوه، پ‌و‌ژ‌گاری‌ک‌یش ده‌سه‌لات ئەم‌یشی وه‌کوو ده‌سته‌خ‌وشکه‌کانی دیکه‌ی کاول و‌ و‌یران کردووه و‌ پ‌ای‌گ‌واستوون.

هه‌ند‌ئ‌ک له‌ جووتیارانی گوندی پشتاشانی کاول و‌ و‌یران‌کراو له‌ ه‌باو‌ینی پ‌ا‌بر‌دووه‌وه‌ گه‌پ‌ا‌سوونه‌وه‌ گونده‌که‌ی خ‌و‌یان، گونده‌که‌ له‌ سه‌رووی باره‌گای پ‌یره‌کانه‌وه‌ ته‌نها ده‌ خوله‌ک‌ئ‌ک به‌ پ‌ئ‌ دوور بوو. جووتیاره‌کان خاوه‌نی په‌سه‌نی خ‌ا‌ک و‌ باغ و‌ ی‌س‌تانه‌کان بوون. به‌ در‌ئ‌زایی پ‌و‌ژ سه‌رقالی ک‌و‌کردنه‌وه‌ی به‌ری دار‌گو‌ئ‌زه‌کانیان بوون و‌ بایه‌خیان به‌ دره‌خته به‌ریه‌کانی دیکه‌شیان ده‌دا، بوونیان ج‌و‌ر‌ئ‌ک له‌ ژایانی به‌و ناوچه‌ جوان و‌ داب‌راوه له‌ جیهان به‌خ‌شیبوو. ئەم ناوچه‌یه‌ پ‌ئ‌ش‌بینی ئەوه‌ی ل‌ئ‌ ده‌کرا له‌ ئاینده‌دا هه‌لات‌وو‌ه‌کان سوودی ل‌ئ‌ وه‌ر‌ب‌گ‌رن و‌ وه‌کوو ئەلقه‌ی گر‌ئ‌دانی ن‌ی‌وان ئەو گونده‌ه‌ی ده‌که‌ونه‌ ناو سنووری ئ‌یران و‌ گونده‌کانی ئەم‌دیو ب‌و‌ داب‌ین‌کردنی پ‌ئ‌داو‌یستیه‌کانی خه‌ل‌کی به‌کاری به‌ئ‌ن، به‌ ت‌ایه‌تی له‌و

قهيرانانهی که خه لکی به هژی ئه و شه په نه گریسهی نیوان ههردوو ولاته وه تووشی هاتبوون. به لام گرفتسی گه وره و کۆسی به رده می ئه و گریدان و به سته وه یی نیوان ههردوو دیو و گونده کانی ههردوو لا، ئه و شاخه بالابه رز و سه رکه ش و ترسناکه بوو که پیان ده گوت "قه ندیل"، ئه و قه ندیل یی په کیکه له چایه به رزه کانی ئیران، قه ندیل سیکوچکه ی سنووری ئیران و عیراق و تورکیابه، گه یشتنیش به لوتکه که ی وا ئاسان نییه و پتووستی به که ره سته و پیداووستی خۆی ههیه، هیچ که سیک توانای گه یشتن و تپه پوونی نییه، به هژی ئه و هه موو زریان و به فره توانا پرووکتین و تاشه به رد و قه دپاله تووشانه ی ههیه تی، هه موو ئه مانه وا له مرۆف ده که ن خۆی بداته ده سته وه و پتسپرکتی و ململانییه کی پتشی نه دۆراو له گه ل سرووشته که یدا نه کات. وه لپی گوندنشینه کانی ده فهره که له به رده م سه ختییه که یدا چۆکیان دانه ده دا و له سه رکه وتن و برینی ئه و شاخه سه رکه شه ده سته پاچه نه بوون، به تاییه تی له و وه رزانه ی که زریان و هه رهس و دارپمانی به فر هه په شه له مرۆفه کان ده که ن، جگه له وه ش جووتیاره کان پینگه ی پتچاوپتچی دیکه یان به ناو دۆل و قه دپاله کانه وه چئ کردبوو، هه رچه نده درپژ و پر کتیشه و دۆخه ش بوو، وه لپی بۆ ئه وانه ی پینگه که یان ده زانی بی کیشه و تا پاده یه ک ئاسانیش بوو.

گوندنشینه کان زۆر به جوانی له سرووش و مه ترسییه کانی گه یشتبوون و پتزیان له توانا یته ندازه که یشی ده گرت، هۆکاره کانیش هه رچییه ک بن، ئه وان هه رگیز پرووبه پرووی نابنه وه.

سرووش تا ئیستاش کپ و خامۆشه، وه رزی زستان تا ئیستاش له سه ره تادایه، ئه وانه ی پروویان له ده فهری پشتاشان کردبوو خۆیان له ژووره کانیان په ستابوو و باوه شیان به

زۇپاكانياندا كړدبوو، شهوگاره دوورودرېژ و توانا پروو كينه كانيان بهوپه پرى بېزارىيېوه به پړى ده كړد و هېچ گډوانكارى و شتيكى نوځى له نارادا نه بوو. بډيه ههسته كانيان بهر له جهسته يان له خهويكى قولدا بوون، ههستيان بهوه نه ده كړد كه چ جوانيېهك لهو سرووشته سه رشېته پدا خوځى مه لاس داوهو زور جار دواى توپره بوونه كهى خه نده يهك ده كات و خوځشى به دلان، ده به خشيت، هه ر ئه مهش واى له شاعيريكى وېژدان و ههست و نهست زيندوو كړدووه بليت:

با بچينه كويستان بډ گه شتى ئه و ناوه

قه نديل مه نديلى هه ر فرې نه داوه..

ئاخر قه نديل سال دوانزهى مانگ و هه ر چوار وه رزه كه ناماده نيه مه نديله سپيه كهى سه رى بډ هيزى گهرمايى و تيشكى هه تاوى چلهى هاوېنېش يېتته خواره وه، وه لې ئه و قه نديله شېته كاتيك دواى هېتمن بوونه وه كهى توپره ش ده بېت، له ناخى مرؤفه مرؤفدوست و تيكؤشه ره كاندا هه ر جوان و جوان دهرده كه وېت، ئه مه ياساى سرووشته و منه تى به كهس نيه، دېت و دهروات، ئاههنگ و پيكه نين ساز ده كات و قورېش بډ نازيزان ده گريته وه. ئه م سرووشته شېته ده ميكه شه مه نده فهرى خوځه ويستى جئى هېشتووه، بډيه له سه ر شوستهى ويستگه كه بې ئه وهى بروات له چاوه روانيى هاتنى شه مه نده فهرىكى ديكه دايه، له وانه يه له م دلته نكييهى دهر باز بكات و به ره و ئاميزى شوېته خوځه كانى به رېت. هه ر بډيه ش وا خوځى پازاندوته وه، وهك ئه وهى بډ ئاههنگيكي هه لپه ركى له ساز و ناماده باشيدا بېت، ئاههنگيكي هه مووان تيايدا له وپه پرى خوځشى و سه مادا بن. ئه وه تانې بابه كه كړ و مانگه كهش له چوارده دايه و مانگه شه وه كه ناوچه كهى كړدوته چراخان. به فرېش برېسكهى دېت و په ننگه

سپښه که ی پهنګی قاوه ییه کی مه یله و سووری جوانی پوښیوه و مانګیش له شهرمان کولمی به فرو شاخ و دشت و دهری سوور هه لگه پړاندووه. تیکړای نه و دیمه نه جوان و قه شه نګانه پوځی مردو و زیندو و ده که نه و و سهرله نوئ گیانی پی ده به خشنه و و هه سته نو و ستووه کانیش به ناګا ده هینه و و. نه مه چ سرووشتیکی سهرنجر اګیشه، کاتیک به هره کانی قولپ ده دن و کانیاو ناسا ده ته قنه و و. توانایه کی داهیتانی نه و توئی تیدایه هیچ هونه رمه ندیک تا ئیستا له دایک نه بووه شان له شانی داهیتانه کانی بدات، لیره دا سرووشت ته لیسمه و ته لیسمیش سرووشت، هه ردو و کیشیان له لوتکه دان. و هلی شه مه نده فهری خوشه ویستی نا ئومیدی کردو و و ناخی شله ژاندو و و، مه حاله بو هه تاهه تایه بهرگی چاوه پوانی بګریت، بیزاری و و هه پښوونی دواکه و تنی خه ریکه سهرله نوئ تو و په یی پوځی به ته قنیتته و و، خه ریکه د و و دوشاوئ تیکه له ده کات و هه رچی له ده ورو به ریدایه بهر چه پو کانی ده دا، و ه کوو چو ن ماوه به ک پښ ئیستا ش نه و په نګه جوانانه ی تابلوی شاخه کانی پازاند بو و و به سهر په کتریدادان و هه رچی گول و گزو گیواو په پووله ی باله خشین هه بوون پو و کاندنیسه و و باله کانی هه لکړ و وزاندن، که و ته پراوه دوونانی بالنده و سموره و که رویشکه کان و هه ر په که و به لایه کدا ئاواره ی کردن، هه وریکی ساردی له شاخه کان پیچایه و و ئیدی تا چاو بر ده کات، جګه له باهوز و زریانی سهرشیت و کړیوه و ساردی به ولاره شتیکی دیکه به دی ناکریت. له ناکاو جوانی کوچ ده کات و گهرماییش داده هیژریت و مهرگی خوئی پاده گه به نیت، و ه کوو چو ن هه موو زینده و هره کان و ئاژه له کان کوچ ده که ن، کاتیک ژبان ته نګیان پی هه لده چنیت، سهری خو زبان هه لده گرن و نه و هی لایان ده میتته و و نه و سوز و یاده و هریانه به که هه یانه. نه و ه تانی ژبان و شاخه کان، ته نها به و

خهلقه‌نده بیده‌سه‌لاتانه دلته‌نگ نه‌بوون، به‌لکوو هه‌تا به دوزمه
 ږموزنه‌که‌ی ږهمانیش بیزار و وه‌پسه، نه‌و ناحه‌ز و دوزمه
 سه‌رشیتته‌ی که ه‌اوسه‌ری خاتوونه‌که‌ی خوشکی که
 به‌فرینه‌که‌یه، ئیدی شاخه‌کان توانای له‌خو‌گرتنیانی نه‌ماوه،
 نه‌وانیش به‌م وه‌رزه ترسناکه ږوویان له‌م ده‌فه‌ره ک‌ردووه، به
 د‌وای د‌وزینه‌وه‌ی په‌ناگه‌به‌کی ئاسووده و ئارامدا ده‌گه‌ږین،
 به‌لئ، کاتیک زه‌وی ب‌و که‌سئک به‌رته‌سک ده‌یتته‌وه و ناچاری
 ده‌کات مل به‌داروبه‌رده‌وه بیت، به‌لکوو نه‌مه خوابه له
 کوچک‌ردن و هه‌لاتیدا ده‌رگا و ده‌روازه‌به‌کی لئ بک‌ریته‌وه.
 خاتوونه‌که‌ش له‌گه‌ل که‌سئک، که تا ئیستاش ږهمان نایناست
 و به سه‌رشیت و به‌ره‌للا دایده‌نیت، به‌ره‌و چاره‌نووسئکی نادیار
 مال‌شاوایی ده‌که‌ن و ده‌ږون و دوور ده‌که‌ونه‌وه، نه‌و سه‌رشیتته‌ی
 جی‌او‌ازی له‌نیوان جوانی و ناشیرینی و ساردی و گه‌رمیدا
 ناکات.

تا ئیستاش ږهمان پئی وایه نه‌و شیتته خو‌شه‌ویسته‌که‌ی لئ
 ږفاندووه و به زوری زو‌رداری هه‌لیگ‌رتووه، یان خو‌ی له‌گیلی
 ده‌دات و به خه‌یال باوه‌ږئکی وای به خو‌ی هیناوه، که هیچ
 گومانئیک هه‌لناگ‌رئت، که نه‌و شیتته وه‌کوو کوئله و دیلئک ب‌و
 خو‌ی بردوویه‌تی و ب‌و هه‌ر شتئک خو‌ی بیه‌وئ ملکه‌چ و
 ناچاری ده‌کات، له‌و سارد و سه‌رمایه‌دا وه‌پیشی خو‌ی داوه و
 گوئ به‌وه نادات نه‌م سرووشته سه‌رشیت و د‌ږنده مرو‌فکوژه
 چی له‌خاتوونه ناسک و ته‌نکه‌که‌ئی ده‌کات. ئاخر ږهمان به
 شپه‌به‌کی تیژ تپه‌ږ هه‌والی ږویشتنی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی له
 په‌کینکپانه‌وه به‌ر بای گوئی که‌وت و ږایچله‌کاند، ږایچله‌کاندئیک
 وای لئ ک‌رد، خو‌ی و هه‌موو شتئک له‌بیر بکات و د‌وایان
 بکه‌وئت، باجه‌که‌یشی هه‌رچییه‌ک بیت، ئاماده‌به‌له‌و ململانی

ترسناکەى له گەل ئەو سرووشتە پر له باوبۆران و گێژەلووکەىەى
 کە زۆر له دوژمنەکەى شیت و گەمژەترە بیدات و گیانی
 خۆیشی بیهخشی و بکاته قوربانی، ئاخەر ئەمە چ شەیدابوون و
 شیتى و گەمژەییەکە...؟! پریاریکە و داویەتسى، ئەگەر له
 کەشکەلانی فەلەکیش بن، یان زەویش قووتى دابن، هەر دەبى
 بیاندۆزیتەوه و له دەستى رزگارى بکات. ئەو کاتیک گویستى
 ئەو هەوالە بوو کە خاتونەکەى له گەل هاوسەرە شیتەکەى به
 گوندی پشتاشاندا تێپەریون و پیتیشاندەریکیشیان به کرئ
 گرتوو، تاکوو بیانگەیهنیتە گوندیکى سەر سنووری ئێران و به
 ناو ئەو دۆلە تەنگەبەرەى چای سەرکەش و ترسناکى قەندیلدا
 بیانبات، ئیدی به جۆریک شیتگیر و هەراسان بوو، مەحاله
 ویتایەکی تەواوی بکری، ناخی ئاگری گرت و ئۆقرەى لى
 بر، ئەو له دلی خۆیدا دەیگوت هەرگیز ئەو نایت، مەحاله
 مەحال، مەگەر پیتیشاندەرەکە له بەر هۆیەکی تایبەت ئەو
 سەرکیشییە کردبى و ئەوانى بهو شویتەدا بردی،
 پەلەکردنەکەیشی بهو ئاراستەیه هەر بهو هۆیەوه بووه بەرلەوهى
 کەشوهوا خەراپتر بى. بۆیه زیاتر له دوو کاتر میتریک بهولاوه
 له پشتاشان نەماونەتەوه، ئەوەش بۆ پشوودائیک و نانخواردنیک
 نەبى، پاشان هەرسێکیان بەرهو ئامانجەکەیان له پۆژەلات
 تیان تەقاندی و پۆشتبن. ئەگەرنا کام مروفی عاقل کارى وا
 دەکات؟ ئاخەر ئەو جۆریکە له سەرشتى و بهگژداچوونەوهى
 سرووشت، ئینجا چ سرووشتیک و له چ وەرزیکیش، زستان...
 وای له زستانی قەندیل، کە دار و بەرد و هەموو شتیکى تیدا
 دەبىت به سەهۆل. هەرچەندە له گەل خۆیدا دەیهیتا و دەبیرد
 نەدەگەشته هیچ دەرئەنجامیکى لۆزیکى و دلخۆشکەر، ئەو
 کاتەى پەحمان هەوالەکەى بیستوو و له گەل خۆیدا کەوتبووه
 ئەو لیکدانەوانە، نیوهى پۆژەکە تێپەریبوو. بۆیه به جۆریک خەم

دايگرتبوو و دلی گوشرابوو و ههناسهی سوار بووبوو، مهحاله مرؤف توانای گيړانهوهی ههبيت، ئاخړ ئو بهو ههواله ههموو شتيکی دهوروبهري خوی له بير کردبوو، ههتا خودی خویشی، تنها ئو نهبيت. بویه لاقهکانی سهرخوش ئاسا چهپ و راستيان دنووسی و بيئاگايانه ههنگاويان دهنه. له دلی خویدا دهیگوت: "هر دهبيت شویتييان ههلبگرم و بيانگهمن، ئاخړ ئوه تاکه دلخواز و دلبر و خوشهويستی منه، نهك هی ئو درندهیه. دلنيام ئهوان هيشتا زور دوور نهكهوتوونهتهوه، نيوانمان تنها نيو روزه پيگايهكه به پی، له پيناويدا روزه به شو و شو به روزهوه پينه دهكه و راناوهمستم ههتا دهيانگهمن، هرگيز راناوهمستم و بۆ ساتيکيش پشوو نادهم، ئاخړ من جاری دیکهش وام بهسهر هاتووه روزهيك و دوو شهو بهبی راولهستان تنها چهنده خولهکيکی ناچاری نهبيت رانهوهستاوم. ئهم جارهشيان له پيناوی ئودا دهیکهم، قيروسيا ئهوپهري گیانی خومی له پيناودا دهبهخشم، بهلام ئی چون پارچه ناتيکم چنگ بکهويت، ئاخړ ئوه پيگهی هاتونههاته، بهبی پارچه ناتيک و لهم سههولبهنداندها دلنيام له سهرمان و له برسان رهق ههلديم و سندانم دهگاتنی و به ئاواتی خویشم ناگهم."

ئو دهيزانی له پيگهيدا دوو گوند ههن و يهکيکیان کاول و ويرانهيه و کاتی خوی چهنده ماليکی دوو خيژانی گهوره که هردوولايان پهيوهندي خزمایهتيان له نيواندا ههبووه ئاوهدانيان کردوتهوه تييدا نيستهجي بوون، وهکوو زوربهی گونده شاخاويهکان، لهويوهش دؤل و قهدهالتيکی دريژری لي دهبيتهوه، به دلنياهيهوه ئيستا بهفريکی چر داپوشيوه و ماوهی دوو کاتزميرنک پيگا دهبيت، تا دهگاته گونديکی دیکهی کهميک گهورهتر و دهكهويسته لای روزهواوی ئو پيگايهی ئهوان

دهیگر نه بهر. په حمان به دووری زانی نهوان پرووی تی بکه و
تیدا بمینه وه، چونکه مانه وه یان دویان ده خات و کاتیان لڼ
ده کوژیت، له کاتیکدا نهوان زوریان پتویتی پیوه نایانه وئ له
دهستی بدن، ناخر که شی ئیره وهك ناشی نیسکه بهر و پستی بو
نیه، هاكا له ناكاو گورپانی به سهردا هات و زریانه که گورگناسا
دهستی به لووره لوور کرده وه، نهو کاته کرپوهی به فر و زریان
له پهلو پویان ده خات، وه لڼ بو نه وهی په حمان بگاته لای
دوو پریانی دوو قه دپاله که، پتویتی به نیورپوژه پڼگا و بگره
زیاتریش هیه، چونکه ده بی به پست. نهو شاخه سهر که شهی له
پیشیدا چه قیوه بسوور پته وه و پیچ بداته وه. گومانیش له وه دا نیه
که ئیستا خاتوونه کهی و ناحه زه کهی خهریکه به ناسانی بگانه
سنور، هه لبه ته نه مشه و له ویدا ده مینه وه و سبه یتیکه ده ست به
پویشتن ده که نه وه. نه وهی زور په حمانی نیگه ران کردبو و
خه یاللدانی ده رزیثاژن ده کرد، بیستی نهو هه واله گورچکپه بو
که له ناخه وه په حمانی ویران کردبو، نهویش پویشتنی
یه کجاره کی نهو گه مژهیه و به جیه پشتنی ولاته و گه پانه وهی بو
نیسه، نه مش و اتای هه لگرتنی خاتوونه که به تی، که واته بو
هه تاهه تابه له وانه یه چاوی به چاوی نه که ویته وه. نهو ناراسته یه
نهوانیش پروویان تی کردووه، پیک به لگه ی نهو بوچوونه ی
نهو. له ناخی خویدا هه زار و یهك لیکدانه وهی بو ده کرد، به
خه میکی قووله وه گوتی: "تهم شیته لهم شاخانه باشتین و
جوانترین ثافره تی سهر پرووی زه وی به ده ست هیئا و لپی دا
پویشت، ناخر نهو ده به نکه خوایه که ی لڼ بردم و په رستگا که ی
کویر کردم وه".

لهو باره گایه که سیک نه بوو به پرووی په حمانی لاساردا
بوه سیتته وه و پڼگه ی لڼ بگریت و له بریاره که ی پاشگهزی

بکاتهوه. ئاخړ ئهوان له بنه پرتدا هيچيان نه يانده زانی ئهم نه گېته
چي له ناخيدايه و بۆچی وا ده کات؟! يان خو له وانه يه وایان
زانییت له پشت ئهوانه وه ئه رکيکی پي سپړدراوه و ناچاره
جيته جيی بکات. چونکه ئهوان له گهل ئه و جوړه گهشت و
سهره پړيانه ی په حمان راهاتبوون. ئه و هه میسه هزی له وه بوو
سهرکيشی له گهل ئه و سرووشته سخت و دژواره دا بکات، به و
قه دو بالا باریکه له بهی خو ی له گهلیدا بکه ویته زورانبازی و
هه ولی بردنه وه ی بدات. سرووشتیش به وپه پری خویتساردیه وه
هه په شه که ی په سهند ده کرد و له پووی کاتبه سهر بردن و
شوخییه وه، ئه وه نده گوئی به قه به یی و باریکه له یی جهسته ی
به رانه به که ی نده دا، چونکه هه ردووکیان، چ زل و قه به که و
چ باریکه له کهش له به رانه بهر سهختی ئه ودا له وپه پری
بیده سه لاتیدان، ئاخړ ئه وه سرووشته سرووشت، گهمه ی پي
ناکړی، سرووشتی کویتش! سرووشتی قه ندیلن... وای له و
قه ندیله ترسناکه ی به زه یی به که سدا نایه ته وه! به دیوکی
دیکه شدا په ناگه ی ليقه و ماوانه. په حمان له و چرکه ساته دا ئه و
گوزانییه کوردیه شو پشگنپیه ی بیر که و ته وه که ده لیت:

له قه ندیلی سهر به رزه وه هه والت بۆ دهنیرمه وه

شه هید بوونم شانازییه، دایه په نگه نه تبینمه وه.

ئې چ قه یدی، ده با ئه ویش شه هیدی خو شه ویسته که ی یت
و بۆ هه تاهه تايه دایکی نه یییته وه و له و قه ندیله سهر به رزه وه
هه والی مهرگی مسؤگه ری به هه موو لایه ک رابگات. هه لبه ته
ئه وه ی سرووشت به په حمانی کرد، پیتستر به زور که سی
دیکه یشی کرد بوو، پیک وه کوو ئه و پارتیزانه ی زورانبازی
له گهل شه پوله رقاویه کانی پووباره که دا کرد و له گهل خویدا
پایمالی و نه گه راپه وه. ئه و سرووشته شیتیه هیچ هیزیک نییه

بازووه بههیزه کانی بچه میتته وه، جگه له عقل و زیره کی و
 بلیمه تی و نارامگری و خورپاگری مرؤفه کان نهیت. ئه وه له
 خه می ئه وه دا بو، ئه وه شیتۆ که یه ی که خۆشه ویسته که ی لئ برد،
 خۆی و ئه ویش پتکه وه له ناو ده بات. رۆیشتی له م کاته ناسکه دا
 هیچ ژیری و زیره کیه کی تیدا نیه، به لکوو جگه له سه رشتی
 مرؤفکی گه مژه به ولاره که توانای بیر کردنه وه ی نهیت، شتیکی
 تر نیه. ئه وه که سه ی هه لومه رج و پۆزگاره که وایان کرد بیته
 ناحه زی ره حمان، ئه وه ره حمانه ی نایه ویت ئه وه خه یالپلاویه له
 میشکی خۆی ده ربکات و به وه پازی بیت که ئه وه شیتۆ که یه
 دلخوازه که ی پفاند و خه ونه ئه رخنه وانیه که ی زپاند و هه موو
 شتیکی تیکو پیک دا، هیوا و ئاواته کانی هه لپروو کاند و هه تا
 تروو سکیه کی که میشی له ژیان بۆ نه هیشته وه و خاتوونه که یشی
 لئ دزی. ئه وه هه موو خولپا و خه ونانه ی به مۆته که یه کی ترسناک
 گۆرپیه وه که ناخ ده هه ژیتیت و پۆح ده خنکیتیت و خه و
 ده زپیتیت، ئه وه مرؤفه ی خۆشه ویسته که ی لئ دزی و هه لات،
 ژیانیه ئه میش ده دزیت و ده بیات، ئاخه ر پۆیشتی له م وه رزه
 باوبۆران و زریان و سه هۆلبه ندانه دا ئه وپه ری گه مژه یه. وه ک
 ئه وه ی ئه وه مرؤفه شیت له ناو که لله سه ریدا میشکی ماسیه کی
 هه بیت، نا نا هه تا ماسیش له م باشتره، ئاخه ر خۆ ماسیش
 یادگه یه کی وای هه یه لایه نی که م بۆ ماوه ی چه ند چرکه یه ک
 هه ست به مه ترسیه کان ده کات و خۆی لیان دوور ده خاته وه،
 وه لئ ئه م گه مژه یه هه رگیز په ی به و مه ترسیانه نابات که
 هه ره شه ی لئ ده که ن، به لکوو هه تا درکیشیان پئ ناکات. ئه مه
 چ به لایه که تووشیان بووه؟! له ناوچوونی هه موویان به ده ستی
 ئه م گه لحویه ده بیت. گه مژه یه که ی هه تا پالی به ره حمانیشه وه نا
 بخزیته ناو ئه م مملانی دۆراوه ی که پشوه خته ده رته نجامه که ی
 پروون و ئاشکرایه و خۆی بۆ ساز و ئاماده نه کردووه.

زۆرانبازىيەكى دۆپاۋە لە گەل دوزمىتىكى بەھىز كە ھەرگىز بەزەيى بە كەسدا نايەتەۋە، دوزمن و ناحەزىك بەۋەندەۋە نەۋەستا كە خوشكە جىمكەكەى بىكەتە كىلىكى بەفرىنى رەقەلاتو، دلىايە ئەمىش دەكەتە كىلىكى بەستوو و بىگيان لە شويىتىكى ئەم شاخە سەختە. خوشكەكەى لە چىاي ھەسارۋىستى نەفرەتى بەفر رەقى كەردەۋە، ئەمىش لەم قەندىلە نەفرەتاۋىترە دەبىتە پارچەبەك لە بەفر.

ئەم دوو خاتوونە جوانكىلەيە بوونە قورىانى مېردەزمەى سرووشت و دېندەيى نەرىتە ھىچ و پوۋچ و قىزەۋنەكانى خەلكى. رەحمان بە پۇزدى و پەرۋىشەۋە گوتى: "مىن پزگار كەرى قوم و ناگەپىمەۋە، بېيارىكە داۋمە و لىي باشگەز نامبەۋە، چاۋەپوان بە فرىشتەكەم بۇ لات ھاتم، ھاتووم بۇ ئەۋەى لە چىنگى ئەم سرووشتە سەخت و سەرشىتەت دەرەھىنم. لە چىنگى ئەۋ دىۋە ناقلایەى ھىچ پىز و سەنگىكى بۇ ناسكى و شۇخوشەنگىت دانەناۋە و بەرەۋ ئەۋ چارەنۋوسە نادىارە پەلكىشى كەردوۋىت پزگارت بىكەم".

كاتىك پەحمان پوۋى لە لوتكەكان كەرد، پارچە نائىك و كەمە ئاۋىكىشى لە گەل خۇيدا ھەلگەرت، سەربارى ئەۋ چەكەى پۇژىك لە پۇژان لە شانى نەبوۋەتەۋە، لە گەل پەتۋىيەكى تەنكى پەلكەپىازئاسا سووك، لە شىۋەى پەتىك لوولى دا و ئەمسەر و ئەۋسەرى پىكەۋە گرى دا و كەردىە شانى راستى و بەسەر سىمى چەپىدا سووراندىيەۋە و شۇپرى كەردەۋە. توۋىشۋى سەفەرە و مرۇف ئەگەر لەۋ پىگابانە پىشتر بىرىك لە خۇى نەكەتەۋە، بە دلىايەۋە پۇچ دەرنابات، لە شىۋەدارى تەر و دەزوۋى گوۋىشش تۋپرىكى چىراۋى ژىر پىلاۋى ناۋەفرىشى بۇ خۇى دروست كەرد، كە نىزىكەى دوو بىست دىرېژ و بىستىكىش پان

ده‌بوو، نه‌وه‌یشی خسته ژیر پټلاوه‌کانی، تا‌کوو پوښتنی بو
 ئاسان بکات و قاچی له به‌فره‌که زور نه‌چټه خواره‌وه. سپره
 نیگایه‌کی سره‌وانده ده‌وروبه‌ری خوی و بینی لوتکه به‌رزه‌کان
 یه‌کیان له‌وه‌ی تر سه‌رکه‌شتر خویان ده‌نوټن، په‌حمان پرووی له
 یه‌کټکیان کرد و ناوړېکی له‌و دۆله‌ش دایه‌وه که به‌جی هیشت.
 له‌و چرکه‌ساته‌دا ده‌بی له ناخی په‌حماندا چ گرگانیک له
 کولاندا بیت و ها‌کا ده‌رفه‌تیکي دوزیه‌وه و ته‌قیه‌وه، نه‌وه‌تا نه‌و
 په‌یارېکی مه‌ترسیداری داوه و لیشی پاشگه‌ز نابټه‌وه، هه‌رچه‌نده
 زیاتریش به‌قه‌دپاله‌که‌دا هه‌لده‌گه‌را و به‌رزتر ده‌بووه‌وه دۆله‌که
 ته‌سکتر و قوولتر ده‌که‌وته به‌ر چاوی. تا ئیتستاش چیا‌یه‌که لیره
 به‌خشنده و هین و نارامه، هه‌تا نه‌گه‌ر په‌حمان به‌چاوړېکی
 سووکیشه‌وه ته‌ماشای بکات و هه‌نگاوه‌کانی به‌متمان و
 سووربوونیکي زیاتره‌وه به‌اوړټټ که به‌هیچ جوریک شکست
 و نووچدان نه‌زانن. وه‌لې نه‌و باش په‌ی به‌وه بردبوو که له‌چاو
 نه‌و شاخه نه‌گریس و چیا‌یه به‌رز و پر له‌نافاته‌دا، شتیک نیسه
 جگه له‌نه‌سپټه‌کی ورد، یان کټچټکی بزوز، ختووک‌ی
 به‌شینکی پو‌شاکه سپیه‌که‌ی بدات که پټک له‌کفنی مردوو
 ده‌جوو، هیشتا نزیکه‌ی کاترمیریک و دووانی مابوو بگاته
 لوتکه‌ی شاخه‌که. له‌و‌تسه‌وه ده‌بی به‌ثا‌راسته‌ی نه‌وه‌ی دیکه‌یان
 هه‌نگاو بیت و له‌وانه‌یه یه‌کټکی دیکه و هی دیکه‌یشی به‌دوادا
 بیت، به‌رله‌وه‌ی به‌لای دووه‌می نه‌و دۆله‌دا پیچ بکاته‌وه که
 به‌ره‌و گونده‌که‌ی ده‌بات، نه‌وه‌ی می‌شکی په‌حمانی سه‌رقال
 کردبوو و وه‌کوو می‌شه گرگزه هه‌راسانی کردبوو، خه‌می
 خاتوونه جوانکیله‌که‌ی بوو، کاته‌که به‌گرانی تیده‌په‌ری،
 په‌حمان له‌گه‌ل خوی و به‌ده‌نگیکي بیستراو ده‌یگوت: "نه‌ری
 نه‌م چیا‌یه کۆتایی نیسه؟ ده‌ترسم په‌نگه‌که‌م ون کردیت، ئا‌خر
 باوه‌ر ناکریت نه‌و شټه جوانکیله‌که‌می به‌م شوټه توقینه‌ره‌دا

برديټ. لهوۀش سه مه رۀ تر به ميټشكي كه سدا ناچټ، جووتياران لهو لوتكه پروتوقووته گونده كانيان بونياد نايټ و ټاوه دان كرديټه وه. ټاخر هه ميشه گونده كان له دۆل و پټده شته كان و له نزيك سه رچاوه ټاوه كاندا ټاوه دان ده كړيټه وه، بۆ ټه وه ټي گه رمايي و ټاسووده ييان ده ست بكه ويټ. هه ر ده بې پړنگه يه كي ديكه هه يټ بيانگه يه نيټه مه به ستي خويان بي سه ركيشي و ټه وه هه موو شه كه تي و ماندوو بوونه. هه لبه ته ټه وان پړتشانده رڼكيان له گه ل خوياندا بر دووه، ټاكوو پړنگه كه يان بۆ ټاسان بكات.

په له هه وړيكي چلكن و ته مو مژاوي پرووي ټي كړدبوو. په حمان خهريك بوو به رده مي خوي نه يټيټ، ته مومانه كه وا ټابلوقه ټا بوو، پړك خستبوويه ناو هه ناوي خويه وه، بۆيه يان ده يټ به يه ټاړاسته ټا پړوات، يان ټه وه ټا پړاوه سټيټ، ټاكوو ته مو مژ و هه وړه چړه كه ده پړه ويټه وه، بۆ ټه وه ټي پړنگه لوتكه به رزه كانه وه ټاړاسته ټي پړيشني خوي پي ده سټيشان بكرټ. به لّام پړاوه ستانيش باجي خوي ده ويټ، هيچ دوور نيه بيه سټيټ و ټه ويش بيټه كټله به فريكي په قوته ق و ساردوسر. ټه وه ده يزاني لهو دۆله ټي پشت ټه و شاخه وه شوټه واري ويړانه ديټه كي پړاگواستراو هه يه، ټه مه ټه گه ر پړنگه ټي پړاسټي گرتيټه به ر و ويټل نه بوويټ، ييري له وه كړده وه په ناي بۆ بيټات و هه ر كاتيټك گه يشته ټه ويټ خوي له ناو داروپه ردووي ديواره پروخواه كانيدا حه شار بدات، ټاكوو با و زريانه كه ټيسټيټك ده كه ن و پشويه ك و ه رده گرن كه تازه ده ستيان پي كړدبوو. ټينجا پروو لهو گونده بكات كه خو شه ويسته كه ټي پښدا ټيپه پړيوه و. پشويه كي كه مي داوه و ټؤز پكيش خوارديان و ه ر گرتووه، به رله وه ټي پروو له سنووري ټيړان بكه ن. وه ك ده لّين تراكتوريكي كشتوكاليش له گونده كه دا هه يه و عاره بانه يه كيشي پړيوه يه، زؤر جار

جووتیاره کان بڼو گواستنې وهی که لوبېل و پيداويستېه کانيان به و
 رېنگه کشتو کالیه به رته سک و پېچاوپېچې نېوان که ندوله ننده کان
 به کاریان هېناوه. خاوه نې ته و تراکتوره ش هه رگیز ناجوولیت
 ته گهر هه لومهرجه که له بار و گونجاو نه بیت، چونکه ته و
 سه لامه تی و ئاسووده بی به لاوه له هه موو شتیک گرنکتر بوو، له
 سونگه ی ته وهی جهنگیکې ترسناک له نېوان هه ردوولادا هه به و
 زور جاریش خه لکی بوونه ته قوربانی کانی نه گونجاو، که
 نه ده بووايه له و کاته دا له وئ بن و به ویدا تیپه پڼ. گرفتې
 به فره که و که له که بوونیشی له سره رېنگا که گالته ی پې نه ده کرا،
 وه لې خاوه نې تراکتوره که هزی له شیلانی به فره که بوو،
 چونکه سه لامه تی بڼو دابین ده کرد. له بهر ته وهی له و بارودوخه
 به فراوییه دا شه پې نېوان شه پرکه ره به دبېخته کانی هه ردوولا
 بوونی نه ده ما. په حمان بڼو ته وهی پېیه کانی گهرم بکاته وه و
 هیزیان بخاته وه بهر، په تووه که ی له خوی ئالاندو له شویتې
 خویدا قاچه کانی به زه ویدا ده کیشا و رېک وه کوو نه سپیکې
 چه مووش سمکولانی ده کرد، ئاخر ته گهر نه مه چه مووشی
 نه بیت، ده بی چ زاراوه و دهربرېتیک هه لبریت، وا دوا ی ته م
 خه یاله سه رشیتانه یه ی خوی که وتووه، بیرې له وه کرده وه وا
 باشره به پشته ستن به ئاراسته ی روزه لات ده ست به رۆیشتن
 بکاته وه. وه لې دوا ی دوو سه ره ولېژی و پېچدانه وه، ئیدی هه موو
 ئاراسته کانی تیکه ل کرد و چتر توانای دیاریکردنی شوین و
 ئاراسته ی خوی نه ما، چتر نه یزانی له کوپې شاخه که دایه و پروو
 له کوپش بکات. ته وهی هاته وه یاد که پېشتر به ک جار له گه ل
 ده سته که ی رۆست به م شاخه دا رۆیشتوون و قه دپاله کانيان
 کوتیوه ته وه، ته و کاته وهرز هاوین و قه دپاله کان پروون و لوتکه
 و نه ستیره کانیش به ره و ئامانجی خویان رېتوتیپیان ده کردن، جگه
 له بوونی رېتیشاند رېک که بست به بستی رېنگا که شاره زا بوو،

به هۆی هاموشۆی بهردهوامی بهویدا و هیچ پۆیستی به نهستیره و ههتا سههرنجدانی لوتکهکانیش نهده کرد بۆ دۆزینهوهی ئارپاستهکهی. ئیستا ئیدی پوخساری شاخه کهش دیار نهما و هیچ شتیکیش به دی ناکریت که مایهی دهستیشانکردنی شویته کهی بیت. جا نه گهر له شویتی خۆیدا وه کوو هیستره چه مووشه که سمکۆلان بکات، ئهوا به فره که ده بیهستیت و له په لۆپۆی دهخات، بۆیه ناچاره پئی بکات و بۆ ساتیکیش پانه وهستیت، وه لئی بۆ کوئی و بۆ کام لا؟ ئاخیر ئهوه بهم که شه به فراوی و بهو چاوه وه جگه له یه که مه تر به ولاره زیاتر پۆشی خۆی نابینیت، که ئه ویش به ته مومزی قه دپاله که داپۆشراوه، هیچی له بهردهمدا نییه ته نها سههر که وتن به رهو سه ره وه نه بیت، به لام هه لوه سته یه کی کرد، ئاخیر له سه ره ئه و لوتکه یه ش جگه له زریان و به فر و سه رمایه کی توانا پوو کین چی ده بینیت و چی ده ست ده که ویت، جگه له وهی به دۆله که دا به رهو خوار شۆر بیته وه و له کوئی کۆتایی هات با بیت، بۆیه ئارپاسته ی گۆپی و به ناگایه کی زۆره وه به لێژایه که دا شۆر بووه وه، ترسی گه وره ی له وه بوو که ئه و شۆر بوونه وه یه بیاته وه ئه و شویته ی لێیه وه ههنگاوی ناوه، ئه وه تانی هه رچهنده سه د ههنگاویک به رهو خوار شۆر ده بیته خواره وه، زیاتر ده ور به ری پوونا کتر ده بیت و ته مومژه که ده په ویته وه و ئاستی بینینی زیاتر و زیاتر ده بیت، تا خه ربکه هه موو نیشانه و شته کان وه کوو خۆی ده بینیت. ئینجا بئ گۆیدانه ئه و ته مومژه ی به رهو پووی دیت، ههنگاوی به رهو پۆژه لات نا، نه بادا پینگه که ی لئ و نییت. دوو کاتژمیری په به قی له دابه زین به هه در دا و بریاری ئه وه ی دا به دۆله که دا پئی بکات و که مێک به رهو سه رووتری به ریت، تا ده یگه یه نیته پێچه یه ک و به رهو پشتی چایه که ی ده بات، له وئ پووباریک هه بسوو ده پزایه دۆلێکی دیکه وه، په حمان بریاری دا به

پنځه‌وانه‌ی پټپړه‌وی ټاوه‌که پټ بکات و هه‌نگاو بښت، تا تاریکایی داهات، به‌لام ټو پانه‌وستا و هر به‌رده‌وام بوو، دواتر هه‌ندیک نیشانه‌ی دوزیه‌وه و ټاراسته و پټگه‌ی دروستی هه‌لبزارد، گوندیکي راگواستراو و ویرانی قه‌دپالیک بوو که دواتر ده‌بووه دوو قه‌دپال، وه‌لی بارینی ټو به‌فره‌هه‌موو که‌لاوه‌کانی داپوشیوون، ټاسمانیش هه‌پره‌شهی زریانه به‌فریکي ترسناکی ده‌کرد.

په‌حمان که‌میک له‌گونه‌که دوور که‌وته‌وه، تا گه‌یشته پروبه‌ر و پانتایه‌کی که‌میک کراوه، له‌گورستان ده‌چوو، پټی خلیسکا و که‌وته ناو چالیکه‌وه که‌نزیکه‌ی مه‌تریک ده‌بوو و به‌فر داپوشی بوو، ټازاری به‌ر نه‌که‌وت، به‌خیرایی هه‌ستایه‌وه و هه‌نگاوه‌کانی به‌دوای خویدا په‌لکیش ده‌کرد، هیشتا سټی کاترمیر زیاتر پټگه‌ی له‌به‌رده‌م ماوه، به‌شه‌که‌تی و ماندویتی بیپټ. به‌لام بایه‌کی سه‌رشیت و سارد هه‌لی کرد و که‌وته لووره‌لوور و هه‌پره‌شه، وه‌ک ټه‌وه‌ی سرووشت ټو شوټنه‌ی هه‌لبزاردیت، که‌په‌حمانی دژبه‌ری زورانبازی له‌گه‌ل ده‌کات، دوای چه‌ند خوله‌کیک بوی ده‌رکه‌وت که‌زورانبازیکه‌هاوسه‌نگ نیه، نه‌خاسمه‌شه‌که‌تی داپرووخاندبوو، بویه‌بریاری گه‌پانه‌وه‌ی دا بوی پنه‌ای ټو داروپه‌ردووه پروخواه‌ی گونه‌که. په‌حمان هه‌لات و هر که‌گه‌یشته‌وه گورستانه‌که‌خوی کوتایه ناو ټو چاله‌ی پیشت پټی خزیبووه ناوییه‌وه، بوی ټه‌وه‌ی خوی له‌به‌رکه‌وتنی راسته‌وخو له‌گه‌ل بایه‌سارده‌که‌لا بدات که‌هه‌پره‌شهی له‌ناو‌چوونی لی ده‌کرد. دوای ټه‌وه‌ی په‌تووه‌که‌ی له‌خوی ټالاند، ټینجا تیای دانیش، زریانه‌که‌تا ده‌هات زیاتر هاروهاج و خیراتر ده‌بوو، کلوبه‌فر ته‌قله‌ی به‌کلوبه‌فر لی ده‌دا،

ههتا به تهواوی پهحمانی داپوښی و شتیکی تهوتوی لی دیار
نما. نو له سهرمان ههلهلهرزى، وهلی ههرچهنده سهرمای بیت
باشتره لهوهی پووبهپووی زریانه که بیستهوه، لهبر نهوهی
گومانی لهوهدا نهبوو که دهیبهستیت. دواى چهند کاتزمیرنک
ئیدی پهحمان هستی به هیچ نهده کرد، تا دههات جهستهی
سپرتر دهبوو، هستی بهوه کرد ئیدی نه مه کۆتاییه تی و مهحاله
لم نههامهتیه دهربازی بیت. به جوولهیه کی سست و به هزار
حال توانی دهستی بخاته گیرفانییهوه. پارچه نانه کهی ده رکرد و
به ددانهچهقیوه دهستی به کرؤشتنی کرد. بهو نومیدهی نهو
پارچه نانه تۆزیک وزه ی پی بهخشی، دواى نهوهی گهرمای
جهستهی به تهواوی لهدهست دابوو، نومیدی نهوتو نهمابوو.
بههرحالیک بوو سی بهشی پارچه نانه کهی خوارد، هیشتا
بهشه کهی دیکه ی له نیوان ههردوو شهویلاگه ی بوو، چتر
ناگای له خوی نهما و بوورایهوه.

له سبهینتی پوژی دواى، نزیکه ی کاتزمیر نو، بایه که چهند
کاتزمیرنک بوو پراوهستابوو، ههوره که له ئاسماندا چین لهسهر
چین کهله که بووبوون، تهومژه که لهسهر زهوی زور چر بوو،
ئیدی هیواش هیواش دهستی به لهرزین کرد. وپرای نهوهی
زریانه بهفراوییه که کۆتایی هاتبوو، کهچی هیشتا سهرماکه
نهوهنده بههیز بوو، بی بهزهییانه به مؤخی ئیسقانهکاندا پو
دهچوو خوارئ. لهو کاتهدا دوو گوندنشین گهیشته نهو شویته
و ههر یه که و قپووتیکی دروستکراوی لوای بهرخیان بهسهر
شانی خویاندا دابوو، نه سهرما کاری تی دهکردن و نه ئاویش
نهو توانایه ی ههبوو بیانسمیت و بگاته دیوی ناوهوهیان، دیار بوو
ناراسته ی نهو دووانهش ههمان ناراسته ی پویشتنی پهحمان بوو،

وا پي ده چوو خه لکي نهو گونده بن که نزیکه ی دوو
کاترمير ټک له دوو پړاني دوو قه دپاله که وه دوو بن، لهو کاته ی
نهوان بهره و پوژ هلات ده پوښتن له ناو گورستان ی گونده
پراگوزراو و چوله که شتيک سهرنجی پراکيشان و ئیستيکی پی
کردن، که ميک پاره وستان و به ديقه ته وه ته ماشای نهو شته
سهرنج پراکيشه یان کرد. به لکوو ههنگاو ههنگاو لپی نزيک
که و تنه وه و دلنابوون له وهی پړيوه که ده گرن که سهرماوسوله که
سړی کردییت و له پهلو پوی خستیت و توزه نووړه و
جووله یه کی تیدا ماییت، به لای خه لکي گونده شاخو یه کانه وه
گوشتی پړوی یه کیکه له گوشته باشه کان. به لام نهوه ی له ژیر
به فره که وه ده رکوت گومانه که ی په واندنه وه. که به لایانه وه
جوریک بوو له مه حال، هه تا له سهره تادا باوه پړان به چاوی
خویان نه ده کرد له وهی ده یینن. به جوریک له شویتي خویان
حه په سان و هه تره شیان چوو، له ترسی نهوه ی یینیان هه تا توانای
هیچ جووله یه کیشیان نه ما. ئاخر نهوه ی نهوان یینیان پړيوه کی
سهرما برده له نه بوو، به لکوو نهوان به چاوی خویان مردوویه کیان
یینی له گورپه که یه وه هه لده ستیته وه و دیته دهره وه. ده موچاوی به
به فر داپوشر او و شتيکیش له نیوان شه ویلاگه ی به فر به ستاویتی.
نهو شته ی له ناو ده میدا به فر به ستاوی و له گهل پوخساره
داپوشر او که ی به به فر زیاتر شیوه که ی توقتیه ترتر کردبوو.
جووله هیواشه که ی نهو تهرمه ی ده موده ست له گورپه که وه هاته
دهره وه و هه ستانه وهی به قورسی و په تووه به ستووه که ی سهر
جلوبه رگه کانی و نهو به فری سهرتاپای جهسته ی داپوشی بوو،
نهو بوونه وهری که ناوی په حمان بوو، شیوه ی مردوویه کی
پاسته قینه ی وهر گرتبوو، وه که نه وانه ی له گورپه کانیان دینه

دهره وه، يان شهوانه ی ناوی زؤمبیان لی نراوه. په حمان پتی و ابو
 دوو تارمایی بینوه، چونکه نه توانای ناخواتنی نه مابوو، به لام
 به زه حمت هه ستایه وه و ملیشی به هوی سهرما
 توانا پروو کینه که وه خوارو خپچ و رهق بوو بوو. دهستی بؤ دوو
 گوندنشینه تارماییه که دریژکرد، وهك نه وهی داوی
 یارمه تیه کیان لی بکات، چهند ههنگاوینک به زه حمت به رهو
 پرویان پویش و دهنگیکی نزم و خنکاوی لیوه ده هات که
 هیچ واتایه کی نه بوو، گوندنشینه کان وه ها نه توقیوون خوشه وه
 بیت، هاواریان لی ههستا و هه ریه که و به لایهك و به بی
 راههستان تیان تهقاند و ههلاتن، په حمان کهوته سهر زهوی،
 وه لی دواي ههول و کوششیکی زور توانی ههلبستته وه و به رهو
 دۆله که ههنگاو بیت و پارچه نانه که ی هیشتا له نیوان
 شهویلاکه کانی و ناو ده می به به سترای مابووه وه. نهو نازانیت
 چهند کاتی ویستوه تا گه یشتونه پروباره که که ده پڑیته ناو
 دۆله که وه. ناوی پروبار و پرای ساردیه که ی، وه لی له ههوی
 دهره وه گهرمتره. په حمان خوی کوتایه ناو ئاوه که وه،
 قوولاییه که ی ده گه یشته نزیکه ی سمتی، ههستی به گهرماییه کی
 چپژبه خش کرد، له سهر چوکی دانیش و ئاوه که گه یشته
 سینگ، هینده گهرماییه که ی چپژبه خش بوو، بویه خوی نقومی
 ئاوه که کرد و له توفی سهرییه وه تا نووکی پتی بهو ئاوه
 شله تینه ته پرکرد، شله تینی چی خو ئاوه که ش هه رتوزینک له
 به فره که گهرمتره، به لام له چاو نهو سه هۆلبه ندانه ی په حمان
 تیدا ده ژیا، ئاوه که شله تین دیار بوو، هه ر بهو ئاوه ش پارچه
 نانه که ی ده میشی ته پر بوو، دهستی به جوینی کرد و دواتر قووتی
 دا. پاش که میك له ئاوه که هاته دهره وه و به پیچه وانیه ی پرپهوی

ئاۋەكە بەسەر بەفرەكەدا كەوتەۋە پېڭگا، سەرتاپاي جەستەي
 ئاۋى لى دەچۇپا، جلوبەرگە كانى بەرى ھېندە ئاۋيان ھەلگرتبۇ
 تەۋاۋ گران بوبوبۇن. ئەم جارەشيان مەرگ پەي بە پۇخى نەبرد
 و نەۋوۋ شەھىدى خاتوۋنە چاۋگەشەكەي، كەۋاتە نەگەر
 گېانىشى بېخىشېت، ھەر دەبى بە ئاۋاتى خۇي بگات. ھەستى
 بەۋە كرد پوۋبارەكە لە زەۋى و زىيانەكەش بەبەزەبىترە، ۋەكوۋ
 بىي ناۋ ئاۋ ھەلدەلەرزى، ناچاربۇۋ جارېكى تر خۇي بخاتەۋە
 ناۋ ئاۋەكە. لەگەل خۇيدا دەيگوت: "ئاخر پەحمان، چى ناچارى
 كردبۇۋى وا خۇت توۋشى ئەم شىتېيە بكەيت، ئەۋە چ كىزېكى
 بەدەختە لە چىنگى شىتېك دەربازى بىت و بكەۋىتەۋە چىنگى
 كەسېكى لەۋ شىت و ۋىتسەر. ئەۋە چ چارەنوۋسىكى شوۋمە
 چاۋەروانى ئەۋ خاتوۋنە قوربانىيە دەكات". پەحمان لەناۋ
 پوۋبارەكە ھاتەدەرەۋە ۋ ھەر مىنگەمىكى بوۋ، تا دەھات لەرزىن
 و دانەچۇقەكەي زىاتەر دەبوۋ: "ھەر دەبى لە دەستى دەربازى
 بكەم... ئەمە ھەموۋ شتەكەيە. ناچارى ئەۋەي ناكەم كە ھەزى
 لى نەكات، ئاخىر فرىشتەيەكە ۋ دەبى پاسەۋانى بكەم و لە
 ھەموۋ دېندە ۋ ئەھرىمەكانى پيارېژم. لە سۇنگەي ئەۋەي خۇشى
 ۋىستوم، مىش بە درېژايى تەمەن بۇي دەژىم و بۇشى دەمەرم.
 ھەموۋ داخۋازىيەكانى بۇ دابىن دەكەم و شەۋنخوۋنى بۇ
 ئاسوۋدەي دەچېژم. ۋاى خۇشەۋىستى چەندە جوانە، لە ھەمان
 كاتىشدا چەندە ئازارەخشە، تاكە شىتېكە شايانى ئەۋە بىت
 مەۋف لە پىناۋىدا ئەۋ ھەموۋ ئازارو ئەشكەنجەيە بېچېژىت".

كات زۇر بە سەختى و ئازارەۋە تىدەپەرى. ھەرچەندە
 سەرماكە زىاتەر پەلامارى دەدا و ھەستى بەۋە دەكرد خەرىكە
 بىيەستى، سەرلەنۇي بۇ چەند خولەكىك دەگەپايەۋە ناۋ

رېووباره كې. پاشان ده هاته دهره وه و ده ستي به رېويشتن ده كرده وه،
 تا له ناكاو بوي دهر كهوت هه سته كاني به ناگا هاتنه وه و
 كهوتنه وه كار. بوني شتيك هه ستي بونكر دني بزواند، هه ستيكي
 رېاگرت نه وه بايه كه يه، به لي بايه كه يه له گهل خويدا بونوبه رامي
 داري سووتايوي بون هينا و كونه لووتي چزانده وه. بونيك له
 كوتاييدا ناواته كه ي ده هينيته دي. واي له بوني داري سووتايوي
 چي له مروي سهر مابرده له ده كات، هم جوړه بونوبه راميانه
 ياده وه ريه كاني مندا ليمان وه بير ده هينه وه، ويرا ي دژواي و
 سه ختيه كانيان. ره حمان بوني ناني تهنووري له گونده كان هاته وه
 ياد، نه و بونوبه رامي ته كه ل بوو به بوني ناني تهنوور كه
 نارزوو و حزي خواردن ده كاته وه و برستي دهورو و ژيتيت.
 شاره بچكولانه كه ي و گهره كه ميلليه هه ژارنشيه كاني
 بيرخسته وه، بوني دوو كه ل به لاي نه وه وه جارن شتيكي
 چاوه روانكراو بوو، نه خاسمه له كوتايي هه موو هه فته يه ك. كه
 به زمي خوشورين ده ستي پي ده كرد، خيزانه هه ژاره كان له
 زوربه ي گهره كه كاندا داريان بون گهرمكر دني ناوي خوشورين
 به كار ده هينا كه ريزيان ده به ست و يه ك له دواي يه ك خويان
 ده شوست. گهرماوي مالاني جارن له كووره يه ك پيك ده هات و
 ناگريان تي بهر ده دا و زهويي گهرماوه كه و مهنجه له گهره پر
 ناوه كه ش گهرم ده بوو و بوريه ناويكي شي به قه ده وه بوو، له
 ژيري شي دا هه زويكي بچووك هه بوو، له سهره وه ي شي
 به لوو وه يه كي ديكي ناوي سارديش هه بوو، له كووره كه وه
 دوو كه لكيشيك بون دهر كرندي دوو كه له كه بون دهره وه ي
 گهرماوه كه به كار ده هينرا و دوو كه له كه ي به سهره وچاوي
 دانيشتواني شاردا ده كرد. هم شيوازه سهره تاييه بون ماوه ي

چهندين سالى دوورودريژ بهردهوام بوو، ههتا پهره ميږي نهوتى
 بو گهرمكردنى مهنجه له گهوره كان و گهرمكردنى زهوى
 گهرماوه كه هاته كايه وه. وپراى نهوهى پهره ميږه نهوتيه كان به
 خيراى له شاره كاندا بلاو بوونه وه، كه چى له گهل نهوه شدا
 تواناى نه هېستنى بونى دارى سووتاوى له ميشكى خه لكى
 نه په واندوه وه. نه وه تاني په حمانيش يادى نه و پوژانه ده كاته وه و
 وزه يه كه به جهسته ي سر و ته پ و شه كه تى ده به خشيت و به
 ناراسته ي بونى داره سووتاوه كه ههنگاو ده نيت. دواى زياتر له
 نيو كاترمير له دووره وه خانوچكه يه كى بچكولانه ي تا راده يه كه
 دابراو و دووره ده ست له گونده كه وه به دى كرد،
 دوو كه لكيشه كه ي دوو كه لى به ره و ناسمان راده كيشا و
 په رتوبلاوى ده كرده وه، به زه حمه ت به ناو به فره كه دا پنى ده كرد
 ههنگاوى دنا، ناخر ناهه قى نه بوو، نه و وپراى ماندووبوونه كه ي،
 به فره كه ش ههتا چوكى هاتبوو، پووى له خانووه بچووكه كه
 كرد، له نزيكويه بينى له سر به فره كه شويته وار و جيپى ناژهل
 ديار بوو كه پى ده چو جهنگيان له و شويته دا به ربا كرديت.
 نه وه ي به لايه وه مايه ي سهرسوپمان سوو گويى له هيچ
 سه گوه پيك نه بوو، چونكه سه گهل كاتيك ههستى كه سيكي
 نامو بكن، دهنگى وه پينيان ده گاته دوورترين شوين.

په حمان ههستى به زيادبوونى ليدانى دلى ده كرد. ههناسه ي
 برى و به ورياييه وه سهرنجى ده وروبه رى خوى دا، تفهنگه كه ي
 خسته ناو ده ستى و خوى بو هه ر پيشهاتيكى له ناكاو و
 نه خوازراو ثاماده كرد، گه يشته خانوچكه كه و دوو جار به
 قونداغى تفهنگه كه ي له ده رگاى خانووه كه ي دا كه له ته نه كه
 دروست كرابوو، له ناو ژووره كه وه دهنگيك به هاواره وه وه لامى

دایه‌وه، وهك نه‌وهی یه‌كیك ناژه‌لیك دهرېكات. له‌ژیړ
دەرگاكه‌وه‌ش چالېك هه‌بوو، سه‌گيټك ده‌یتوانی پیندا بچیته
ژووره‌وه. دارېك كه‌سه‌رېكي به‌ئاگره‌وه‌بوو یه‌ك دوو جار
له‌ژیړ دەرگاكه‌وه‌ده‌رده‌كه‌وت و ده‌گه‌پایه‌وه‌ژووره‌وه.

په‌حمان به‌زمانیكي كوردی كرچوكال بانگی كرد:

- من دؤستم... دەرگاكه‌بكه‌نه‌وه‌پټویستم به
هاو‌كاریتانه.

دوای چركه‌ساتيټك دەرگاكه‌كه‌مېك كرایه‌وه، به‌په‌له
پوخساری گه‌نجیكي لیوه‌ده‌ركه‌وت، به‌شله‌زاوییه‌وه‌گوتی:

- ده‌ی... وه‌ره‌ژووره‌وه.

بواری پټ نه‌دا، ده‌ستی راكیشا بؤ ژووره‌وه و دەرگاكه‌ی
داخسته‌وه، پاشان گوتی:

- چؤن هاتیت بؤ ئیره‌؟

په‌حمان هیچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، به‌لكوو گوتی له‌هیچ نه‌بوو،
یه‌كسه‌ر پرووی له‌ئاگری زؤپا دارینه‌كه‌كرد، كه‌به‌هؤی زؤر
به‌كاره‌یتانه‌وه‌له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه‌قوپا‌بووه‌وه، ده‌یویست له
نامیزی بگریټ، به‌و پشكو و گپ و بلیسه‌یه‌وه‌به‌سه‌ر جه‌سته‌ی
خؤیدا بكات و به‌چیژ و خؤشیه‌وه‌بلیټ: ئای كه‌دؤزه‌خ
خؤشه. زؤری نه‌برد هه‌لم له‌ته‌واوی جلویه‌رگه‌كانی هه‌لده‌ستا و
هه‌سته‌ی به‌خؤشیه‌ك ده‌كرد كه‌هه‌رگیز پټستر خه‌ونی پټوه
نه‌ینیوو، سه‌ربوونیکي سه‌یر به‌خیرایی سه‌رتاپای جه‌سته‌ی
داگرت، چاوه‌كانی گران بوون، هیتده‌ی نه‌ما‌بوو هه‌ر به‌پټوه‌له

بەردەم زۆپاكدە خەو بىياتەو. لە كۆتايىدا بە نىمچە ھۆشكەو
گوتى:

- چى ڤووى داوھ؟

بۆ يەكەم جار سەرنجى دەوروبەرى خۆى دا، بىنى شویتەكە
پەر لە سوالەى وشكەو ەبووى ڤووشوبەلاشە، ديارە ئاليكى
هەلگىراوى مېگەلى يەكێك لە گوندنشینەكانە. زەويىبەكەش بە
كایەكى زەردباو داڤۆشراڤوو. پەنجەرە بچووكەكان بە بەرد
گىراڤوون و بە قوریش سواخ دراڤوون، لەوانەى ئەم خانۆچكەى
هەى يەكێكان ڤوویت و لەبەر ھۆيەك لە ھۆيەكان پشنگوى
خرايت و ەو كوو كادانێك بەكار ھىترایت.

بەلام گەنجەكە ەلامى نەدايەو، بەلكوو پرسىارى لى كرد:

- ئايا ڤيتيشاندەرەكە تۆى بۆ لای ئیمە ناردوو؟

ڤەحمانیش بە پرسىارەو ڤووى تى كرد:

- كامە ڤيتيشاندەر؟

- ئەو ڤيتيشاندەرەى لەگەلمان بوو، بۆ تۆ لە گوندەكەو
نەھاتووت؟

- نەخىر لە گوندەكەو نەھاتووم، بۆ لىرە چى ڤوو
دەدات؟

- ئەى كەواتە لە كوێو ھاتووت؟

گەنجەكە ڤەنگى ھەلېزېكا، بەلام پەى بەو بەرد كە ئەوەى
قسەى لەگەل دەكات كوردى نازانیت، ئەمەش كەمێك ئارامى
پەى بەخشى. كەچى ڤەحمان بە دەنگێكى نزم و بە زمانى داىكى

وهك ئهوهى له گه‌ل خۆيدا قسه بکات پيى ده‌لئت:

- به دۆزه‌خ ييت... ئايا پرسيار به پرسيار وه‌لام ده‌ده‌يته‌وه؟
له گه‌ل خۆيدا به منگه‌منگه‌وه گوتى: "وا هه‌ست ده‌که‌م
شتيکى نامۆ له ئارادايه".

گه‌نجه‌که به زمانى ره‌حمان و به شيوه‌به‌کى پاك و بيگه‌رد
له گه‌ليدا که‌وته قسه‌کردن و گوتى:
- که‌واته تۆ عه‌ره‌ييت؟

ره‌حمان هه‌ستى به رووگيرى کرد له‌وهى گوپي لى بوو، له
هه‌مان کاتيشدا هه‌ستى به خۆشى کرد، به‌وهى ئه‌وهى له گه‌ليدا
قسان ده‌کات زمانى عه‌ره‌بى ده‌زانئيت. ئاخى ناحه‌قى نه‌بوو به
ده‌گه‌من نه‌ييت گوندن‌شینه‌کان زمانه‌کهى نازانن، له‌به‌ر ئه‌وهى له
گۆشه‌گيرى و دوورپيه‌کهى ته‌واوى شارددا ده‌ژين. به‌لام خيرا
خۆشپيه‌کهى ره‌ويه‌يه‌وه و بيري کرده‌وه: "چى ده‌ييت نه‌گه‌ر
ئه‌وهى قسه‌ى له گه‌ل ده‌کات جاشيکى به‌کريگراو ييت... ئه‌وا
ناوم ده‌دات و لي‌ره چاره‌نووسم له ده‌ست ده‌ده‌م!" گه‌نجه‌که لئى
پرسى:

- تۆ له کام مه‌له‌بندى؟

ره‌حمان بيري له‌وه کرده‌وه که وه‌لامى نه‌داته‌وه هه‌تا به
ته‌واوى له ناسنامه‌کهى دلنيا ده‌ييت، پرسياره‌کهى پشتگويى
خست و گوتى:

- ئه‌وه لي‌ره چى روو ده‌دات؟

گه‌نجه‌که سه‌ريکى داره‌کهى ده‌ستى خسته‌ناو کونى

زؤپاكه وه، وهك نه وهى سوور بټت له سهر نه وهى نه هټلټ
بكورټته وه و به گه شى بمټټته وه:

- دوټټى شو خه و نه چوه چاومان، گورگ په لامارى
داين، تو پټم بلئ چؤن گه ټټټته ټټره؟

- هټچ گورگټم نه بټنوه.

- تو به ته واوى ته ر بوټ؟

- نه وه له بهر نه وهى كه وټمه ر ووباره كه وه؟

له و كاتهى گه نجه كه چاوه ر وانى ر وونكر دنه وهى زياتر بو،
ره حمان درټزهى داټ:

- وټستم به سهر به ر دټكى گه ورهى به ستو و له ر ووباره كه
به ر مه وه، پټم خټسكا و كه وټمه ناوه كه وه.

- كه واته تو به به خټټ... نازارت پټى نه گه ټټتوه و
نه به ستو وټ.

- خو نه گهر ټم خانؤ چكه به م نه دؤزى و وابه وه هه لبه ته
ده به سټم... ټى چى ر كه كهى تو له گه ل گورگه كان چټه؟ چؤن
په لامارى داټ؟

به ر له وهى گه نجه كه باسى نه وه بكات كه ر ووى داوه،
ره حمان هه سټى به وه كرد كه جو و له بهك له نټوان دى واره كه و
سوالهى ټالىكه كاندا هه به كه هه تا بنمټچه كه هه لدر اوه ته وه. وا
دىار بو و له وئ كه سټك ټالىكه كهى كردؤ ته پټخه ف و پالى
داوه ته وه و خوئى له كؤنه په تو و به كه وه ل وول داوه. زؤرى
نه خاټاند هه تا ره حمان نه و كه سهى بټنى. له شوټنى خوئى

پاچلہ کی و توانای دهربرینی یهك وشهشی نه ما... ئای... خو ئه وه
خوئیه تی... پووگه و په رستگا که یه تی، که نه وه هموو
ده رده سه ریبه ی له پتتاویدا کیشاوه، وه کوو په یکه ریکی
دروستکراو له مەرمه ری سپی له به رده میدا رهق راوه ستا. به
باویشکدانه وه سلاوینکی سه ریپانه ی لی کرد. له تهنیشت
هاوسه ره که یه وه راوه ستابوو، تاکوو چیژ له تۆزه گه رمیه ک
وه ربگریت.

گه نه ج که به سۆز و خو شه ویستییه کی زۆره وه به
هاوسه ره که ی گوت:

- بۆچی هه ستایت؟! ته نها کاتزمی ریکه نووستوویت؟
گوتی:

- قه یناکا، ئیستا هه ست به ئارامی ده که م.
پیاوه که ی پووی له په حمان کرد که له شویتی خو ی
داکو ترابوو:

- نه مه شیرینه، هاوسه ر و پووناکی چاوه کانمه.
ئه ویش به ده نگیک ی نزم و به زمانی کوردی به پیاوه که ی
گوت:

- من ده یناسم، دیته وه یادم پیش ماوه یه ک جاریک
میوانمان بوون. ئیستا شویتیک ی بۆ پیک ده خه م.

پیاوه که ی قسه کانی بۆ په حمان کرده عه ره بی، له و کاته
ژنه که سه رقالی پیک خستنی شویتیک بوو له سه ر زه ویبه که به
داخستنه وه ی هه ندیک له و پووشوپه لاشه ی هه بوو، له ژیر لیوه وه

وهك ئه وهى له گه‌ل خوي‌دا قسه بکات:
 - ئيتر له گورگ ناترسين. ميوانيكمان له گه‌لدايه تفهنگي
 پښه.

هيندهى نه‌خاياند رايه‌خيكى به‌و پووشوبه‌لاشه له ده‌ورى
 زو‌پاكه ريك خست كه به‌شى همويانى ده‌کرد.

به‌شی هه‌ژده‌یه‌م

ئەو گەنجەیی بە زۆری زۆرداری بە سەرشییان دانابوو، ناوی سامان بوو، ئەو کۆری پیاویکی قەساب بوو. لەناو براکانیدا پێنجەمینان بوو، هیچیان لە خۆیەندا سەرکەوتوو نەبوو، ئەو بە دەبەختیی باوکیان هەتا قۇناغی سەرەتاییشان تەواو نەکردبوو جگە لە سامان، بۆیە بە شیوەیەکی خۆکردەیی ئەوانیش بوونە قەساب و لە کارەکاندا یارمەتی باوکیان دەدا. سامان سەرباری براکانی چوار خوشکیشی هەبوو، هەموویان لە تەمەنی شووکردندا بوون. ئەو لە مائیکدا دەژیا پیشەیان سەرپرینی ئازەل بوو، باوکیان لە سەرەتاوە ویستی سامان فیری پیشەکەیی خۆی بکات، بەلام ئەو گەنجە چاوی بە سەرپرینی هیچ ئازەلێک هەڵنەدەهات و بە تەواوی لەو خانەوادەییە جوودابوو، پێک پێچەوانەی براکانی بوو، ئەم هەلوێستەیی لای براکانی ئەویان تووشی سەرئێشە و سووکایەتی دەکرد، ئەو لە یەکێک لە شارۆچکە بچووکه‌کانی بەری رۆژەلاتی ولات هاتبوو ژيانەو و گەورە بوو، ژمارەیی دانیشتوانی لە چەند هەزار کەسێک تێناپەری، بۆیە خەلکی شار هەموویان بە باشی یەکتریان دەناسی. هەوالی خەلکی ئەوەندە زوو بە ناویاندا بلأو دەبوو و بۆ ساتیکیش دوانەدەکەوت. سامانی هاوڕێمان توانی خۆیەندی دواناوەندی تەواو بکات و بچیتە یەکتێک لە زانکۆکانی بەغدا. ئەو قوتابی خۆیەندی زمانی فەرەنسی بوو. هەر لە منداڵییەو خۆی بە فیربوونی زمانی فەرەنسییەو سەرقال کردبوو، بە تایبەتی لە پێگەیی ئەو کتیبانەیی بازارپیان پێ کردوو و

ناوښانيان "له ماوهی حوت پوژدا فیری فلانه زمان به"، نهو
 هميشه په نای بۇ دهربدن و وردورد وشه کانی نه زبهر ده کردن،
 سهرباری په نابردنی بۇ هندیك کاسیتی تومارکراو. زور جار
 ده تیښی له بهر خوږه وه و به دهنگیکی نرم قسانی ده کرد و
 هندیك لهو دهسته واژانه ی که نه زبهری کردبوون دووباره
 ده کرده وه، نه مهش وای لی کردبوو بکه ویتته بهر قسه وقسه لویکی
 برا و هاوړپیکانی، پڼکه نښیان بهو قسانه ده هات که نهو
 ده یگوتنه وه. ناخر لهو شاروچکه بهی نهوان زورینه ی خه لکی
 نیمچه خوږتده وار بوون، له سر نهو په پانه ده هاتن نه گهر
 خوږیان دایان نه نایت، نهوان هیتا باوه پیان به جتوکه و ختو
 و دیو هه یه. هه تا به شیک له توپژه خوږتده وار کانیښیان،
 بیرو باوه پیان هاوشتوه ی نه خوږتده وار و نه زانه کان بوو، تیکرای
 خه لکی ملکه چی ثابین بوون و خوږیان به بیروبوچوونه خه یالیه
 ثابینه کانه وه توند توند شته ک دابوو، هه موو نه وانهش له ترسی
 سزای نهو دنیا، واته کومه لکه که به گشتی له سر بنه مای ترس
 چه کهره و گه شه یان کردبوو، وای لی کردبوون توانای
 بیر کردنه و یان نه مینیت و تووشی به سته له کی هزر و میشک بیتن،
 وه لی سامانی هاوړپیمان، هیچ بایه خی بهو نه ده دا که نهوان
 بیریان لی ده کرده وه، زور جاریش رقی بهو عه قل و تیگه یشتنه
 پر شهرمه زاریانه و سهیره یان ده هات. نهو تانی به هو ی
 بیکاریه وه تووشی ناو میدی بووه و زور جار تووپه و توند
 هه لسو کهوت ده کات و خه ریکه نارامی لی ده بریت. نهو له
 شاره گه وره کانیښ به ختی خوی تاقی کرده وه و هه موو هه ول و
 کوششیکي بۇ دوزینه وه ی کاریك به هه دهر چوون، تا کوو به
 ناچاری گه پرايه وه شاروچکه که ی خوی. دواي نهو ی ناسته نگ
 و سه ختیبه کانی ژبان زیاتر ته نگیان پی هه لچنی، ئیدی هه تا
 توانای کار کردنی له گه ل باو کیشی نه ما، تا وای لی هات شه قام

و چایخانه کان یهك له یه کیان وهرده گرتوه و بووبووه باریکی گران به سهر خیزانه که یه وه، نه وانیش له سهرزه نشترکردنی به وهی چهند سالیکه خویندنی ته و او کردووه و خویندنه که ی هیچ سوودیکی نه بووه، که مته رخه میان نه ده کرد و هه راسانیان کردبوو. خو ئه گهر نه ندازیاری، یان پزیشکی بخویندبووایه، ئیستا له فه رمانگه یه کدا داده مه زرا و خه لکی ئیره یان پی ده برد، وه لئ ئیستا سه رنج له خو ی دها و هه لپژاردنی زمانی فه رهنسی له ولاتیك که تاکه که سیک به و زمانه نادویت، به که لکی هیچ نایه ت، نه مه ش جه ختکردنه وه یه کی ئاشکرا و بنی ئه ملا و نه ولای زیاتری شیتیه که یه تی. نه وه نده ئه م قسه وقسه لۆك و توانجانه ی به پرودا درابوو، بیزار و وه رسی کردبوو. نه وه تانی ئه م جاره ش وا که سیک له چایخانه دا دانیشتووه و پرووی ده می تی کردووه و هه مان قه وانی سووای بۆ لئ ده داته وه، هه لبه ته ئه م قسانه ش سامان دلته نگ ده که ن و هینده ی نامیتیت له پیستی خو ی به چیه ده ره وه، ئیدی نه ویش بی بیر کردنه وه له نه نجامی قسه کانی ده لیت: ئه م ولاته باشتین نمونه ی هاوسه رگیری و ده سته ملائی ماسوشیه کان و سادیزمه کانه، واته یه کیان چیژ له نازاری نه وه ی تر و نه وه ی تریش چیژ له نه شکه نجه دانی جه سته و پۆحی خو ی وهرده گریت و ئه م کۆمه لگه به ی هیچ به لاوه گرنگ نیه، به لکوو رقی لیه تی و هه تا رقی له و که سانه شه که ده بنه هۆکاری مانه وه ی وه کوو گوماوینکی گهنیو و ریگه له وه ش ده گرن گۆرپانکاری به سه ردا بیت. له و کاته دا که سیک له وئ دانیشتبوو، له وانه ی نه لقه له گوئی ده سه لاتن، ئه م ده ربهرینه مه ترسیداره ی وا شروقه کردبوو، گوایه نه و رقی له کۆمه لگه به کی وا کۆیله و ملکه چه و دژی فه رمانپه وایه تی و ده سه لاتیکی وا سته مکاره. ئیدی ئه م ده سته واژه و ده ربهرپانه بۆ سامان بوونه دهر د و به لا و به هۆیانه وه راپینچی به ندیخانه کرا و

ټازار و ټهشکه نجه يه کي درېندانې و بڼه نډازانه ي چه شت. باوکيشي بڼ ټه وې له سڼنگه ي سهرکيشي و سهرشيتي کورپه کي، دهستي چه پيلي سزا و زيندانې کردن نه گاته خږي و ټنداماني دېکه ي خيزانه کي، پووي له هه موو لايه ک نا و که و ته پارانه و و ده ستم اچکردني ټم و ټو، به ټيني ټه وې شي به ده سلات دا که به باشرين شتو ه کورپه شتو که و کالقامه کي ته مې ده کات و ده يکاته و ه که سيکي دلسو زې حزب و نېشتمانې کي، هه رچه نډه له قسه کانېشيدا جاروبار به لاي ټو پراستيه شه و ده چوو، له وې که کورپه کي گوتو ويه تي هيچ مه به ستيکي نه بوو، چونکه ټو زور جار قسه ي ده مي خږي نازانيت، به ټيني ټه وې شي پي دان که چاره سهرې بکات، خو ټه گهر پيوستېش بکات، ټوا به دهستي خږي بڼ نه خو شخانه ي نه خو شيه عه قليه کاني ده بات، واته بڼ شتخانه. له بهر ټه وې پاسه واني زيندانيه کان و به شتک له بهر پر ساني ټو ي خه لکي شاره بچو که که بوون، ټه وانيش هه موو شتيکيان ده رباره ي ټاک به ټاکي شارو چکه که يان ده زاني و ټاگيان له بڼ نه و به رده و کالقامي ټو کورپه ش هه بوو و گويشيان له و قسه و قسه ټوک و گالته جار پيانه ش بوو بوو که ده يکردن، بڼيه دايانه و ده دهستي باوکي به و مه رجه ي خږي بيات و بيخاته شتخانه و، ټه وې شيان پي راگه يانډبوو که ټه گهر ټو کاره نه کات، ټوا خږي و ته واي ټنداماني خانه واده کي تووشې سهر ټيشه ي زور ده بن. بڼيه پوړي دواتر باو که به سته زمانه کي گه پايه و له لاي بهر پرسي زيندانيه کان و کڼمه ټک له خزمانيشي له گه لدا بوون، سامانيان و ه رگرتو ه له و کاته ي له بهنديخانه يان ده رده کرد- پي و ابوو باوکي توانيو يه تي به واسيته و له پي ټم و ټه وې ټازادي بکات و له و ټازار و ټهشکه نجه يه ي ده يچه شت پرزگاري بکات. بڼيه له بهرانه ر باوکي و خانه واده که يدا ههستي به شهرمه زاري

دەکرد، بە ھۆی ئەوێ بووبوو ھۆی نینگەرانیان، سوپاسگوزاری باوکیشی بوو کە پېشتر بۆ جارېکیش ھەستی بە سۆز و خۆشەویستی باوکانەى نەکردبوو. ئۆتۆمبیلە کە بە ئاراستەى پېرنى زیاتر لە سەد و حەفتا کیلۆمەترى پېنگای بەغداى بردن، سامان ھەولێ دەدا بزائیت ئاراستە کەیان بەرەو کۆیە و بۆ کۆی دەبەن؟! بەلام ھیچ پرسیاریکی لێ نەکردن، تەنھا ئەوئەندەى دەزانى کە دۆخە کە ترسناکە و پتویست بە ئاشکراکردنى شتە شاراوەکان ناکات، ئاخىر وەك دەلێن: دیواریش گۆی ھەیا! ھەر قسە یەکیش ئەگەر لە شویتى خۆیدا نەیت، نەك تەنھا خۆى، بەلكوو خانەوادە کەیشى بەرەو مالدوێرانى دەبات، بە تايەتیش کە لەو ماوێدە بە ھۆى قسە یەکی سەرزارییەو لە زیندان مەرگی بە چاوى خۆى بینبوو، بۆیە پتێ وابوو پېرارى بە قاچاخ دەرکردنیان داو، کتێ دەزائیت؟ خۆ لەوانە یە پرە پارە یە کى خەیاڵیشیان لە پتتاویدا بە ھەدەر دايت. بۆیە لەم لایەنەو خۆى یە کلاى کردەو. دواى زیاتر لە دوو کاتریم پوشتن ئۆتۆمبیلە کەیان دەرگایە کى گەورەى تپەپاند و ھەردوو لای شەقامە کەش بە دیواری بەرز ھەلچنرابوون، سامان دەرڤەتسى خۆتەندەوێ نووسینی سەر تابلۆ پەشە کەى بۆ نەپەخسا. ھەموو خەلکیش دەیانزانی مردن لەژێر ئەشکەنجە و ئازارى بەندیخانەکان باشتەر لە چوونە ئەو شویتە تۆقینەرەو، ئەوێش لە ترسى ئەوێ لەو شویتەدا مرقوف تووشى دەرد و بەلاى وا دەیت کە ھىچیان لە ئەشکەنجە و مەرگەساتى بەندیخانەکان کەمتر نیە. دواى کەمێك سامان تووشى شۆك بوو، وەك ئەوێ ھەورە تریشقە لێى دايت، راجلە کى کاتیک خۆى پینى وەکوو مشکێك کەوتۆتە تەلە کەو و تازە دەرزابوونى مەحالە. بە ھەموو ھێزى خۆى ھاواری دەکرد و لە باوکى دەپارایەو کە لەناو ئەو شیتانەدا بەجێى نەھێلن. وای لە

دل و ناڅي نهو چرکه ساته ی باوکی چهند به نازار بوو، کاتیک فرمیسی کوپه که ی دهینی و گوئی له هاوار و پارانه وهی ده بوو، جهرگی خویته ده ده لاند! وه لئ به سهر سؤزی خویدا زال بوو به رانبر قوربانیه که ی، دیمه نیکی سه ختی قه سابه نه ی خسته سهر پوخساری خوی و خوی دایه دهستی چاره نووسیکی سهر شؤرانه وه، بویه له ناخه وه نازاری ده چه شت و له داخان خهریک بوو خوین له شاده ماره کانی ملیه وه فیچقه بکات. دوا وشه کانی کوپه که ی لهو کاته ی که دوو که س له کارمهنده کانی نهوئ که پیک له گای بنه ده چوون و ترسناکیه که یان بیته ندازه بوو، کوپه که یان پاپیج ده کرد، هاواری سامان وه کوو قامچی بهر ناڅي نهو باوکه بیده سه لاته ده کهوت، کاتیک ده یگوت:

- تو ههر گیز باو کم نیت. ئیوه ههر گیز که سوکاری من نین. من ناتاناسم... تف له ئیوه. باو که که ههر چهند هه ولی ده دا به سه رخویدا زال بیت و له هه مبر نهو دیمه نه ترازیديا و قورپوانه دا خؤر اگر بیت، که چی خهم و نه ندیشه کانی وه کوو بهر داشی ئاش ده یانهاری و وردوخاشیان ده کرد، وه لئ نه یده زانی چی بکات و پوو له کوئ بکات، ئاخر نهو چی به دهسته تا کوو بیکات؟ دؤخه که ناچار یان کرد به زؤری زؤرداری باوه پ به خوی بهییت که کاریکی دروستی کردوه، قوربانی به یه کیکیان داوه له پیتاوی پارتر گاریکردن له وانه ی دیکه ی له دهستی سته می ده سه لات. بهم کاره ی له وانه یه ده سه لاتی قابل کردییت به وه ی دلسؤزه بؤی و ئاماده یه ههر که سیك له خیزانه که ی بکاته قوربانی بؤ مانه وه ی ده سه لات، تنه ا نه گهر به وشه یه کیش به رانبر ده سه لات و حکوومه ت ناحه قییان کردییت. خؤ له وانه یه نه م به ختی گه وره بوو بیت،

باوکی وا هه‌بووه ناچار یان کردووه به دهستی خۆی کوپه
 سه‌رکیشه‌که‌ی بکوژیت، تنه‌ا بۆ ئه‌وه‌ی گومانی ده‌سه‌لات له
 خۆی و ئه‌ندامانی خه‌زانه‌که‌ی دوور بخاته‌وه و لایه‌نگیری خۆی
 بۆ ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ سه‌لمیئت. پیکارییه‌کان ئه‌وه‌نده‌یان نه‌خایاند،
 به‌ خه‌یرایی باوکه‌که‌ و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون به‌ هه‌مان ئۆتۆمبیل
 گه‌رانه‌وه‌ که‌ پیتی هاتبوون. وه‌لێ سامان س‌وای له‌ سامان-
 هه‌ردوو کارمه‌نده‌ زل و ناقۆلاکه‌ به‌ناو ژوور و پیره‌و و دالان و
 عه‌مباری گه‌وره‌ و له‌ یه‌کتر جیاواز و به‌رزدا راپه‌چیان کرد،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رخۆله‌یه‌ک بیت و که‌وتیته‌ ده‌می گورگه‌وه،
 گوپی له‌ هاوار و فیغان و ده‌نگه‌ده‌نگی که‌سانیک بوو که‌ له‌ودیه‌
 دیواره‌ تاریکه‌کانه‌وه‌ بۆ ساتیکش یه‌نده‌نگ نه‌ده‌بوون و
 موچه‌کیان به‌ سه‌رتاپای جه‌سته‌یدا ده‌هیتا. له‌گه‌ل خۆیدا
 ده‌یگوت: "فهریم ده‌دنه‌ ناو یه‌کیک له‌و هۆلانه‌ و له‌گه‌ل ئه‌و
 که‌سانه‌ی هاوار و فیغانیه‌؟ له‌ناویاندا چی بکه‌م؟! چۆن
 هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه‌م؟!"

هه‌ردوو گای بته‌، مه‌به‌ستم دوو کارمه‌نده‌ زل و ناقۆلاکه‌ن،
 دره‌زه‌یان به‌ هه‌نگاوه‌کانیان دا و به‌ره‌و ته‌لاریکی دوور له‌
 ده‌روازه‌ی نه‌خۆشخانه‌که‌ په‌لکیشان ده‌کرد، وه‌لێ هه‌ر له‌ناو ئه‌و
 دارودیواره‌ بوو، ئینجا به‌ پیره‌وێکدا به‌ره‌و ژووریکیان برد،
 گه‌وره‌یی و شکۆداری پتیه‌ دیار بوو. وا پێ ده‌چوو به‌ پتیه‌به‌ری
 نه‌خۆشخانه‌که‌ بیت، نه‌خۆشخانه‌ی چی تۆ بلی شیتخانه‌که‌!
 به‌ره‌له‌وه‌ی یه‌گه‌نێ هه‌نگاوه‌کانیان خه‌راتر کرد و سامانی و ه‌کوو
 بیه‌چووه‌ چۆله‌که‌ به‌ ده‌ستیانه‌وه‌ هه‌په‌سابوو و به‌ بیده‌نگی و بێ
 ئه‌وه‌ی هه‌چ به‌ره‌هه‌ستکارییه‌ک بکات له‌گه‌لایاندا هه‌نگاوی خه‌یرای
 ده‌نا. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ نزیکانه‌وه‌ شتیک پوو بدات، سامان ده‌یزانی
 هه‌ر شه‌رێک له‌گه‌ل ئه‌مانه‌، شه‌ری خۆتپه‌ته‌ و تنه‌ا سووکایه‌تی

و نازاری بهر ده که ویت. به پړوه بهری نه خوشخانه که بڼی ټو هی
 سه ری له سه ر په ره کاغه زه که ی به رده می هه لېریت و خوی
 ماندوو بکات، هر به نوو که ټماژیه که به دهستی هه ردوو
 کارمنده که ی له کولی خوی کرده وه، ټو پیاوړکی تا راده یه که
 به سالاجوو بوو، قزیکې سپی و لووسی هه بوو، پښی ده چوو
 پوژگاریکې دوور نیوه ی قزی هه لوه رانديت. روخساريکی
 نیمچه لاوازی هه بوو، دیمه نیکې نارسه نانه بالی به سه ر
 روخساریدا کښابوو، وه که ټو هی هه میسه بلیت: "ټمه شانیني
 منه و هه موو ټوانه ی لیره شن کویله ی منن، جگه له وه شا به
 سه پانی خوم نازانم، ټوه نده لووتبه رز و له خوبای دیار بوو".
 که مه بیزاریه کیش نفورچه ی دها، تاکه که سینکی ټو
 فرمانگه یه ش نه بوو سه رچاوه که ی بزانت، هه تا خویشی له م
 ساته وه خته دا له وانه یه هوکاری ټو بیزاری و وه پسوونه ی به
 دروستی نه زانت، ټیدی هه ردوو کارمنده که دهموده ست بڼی
 ټو هی ورته یان لوه بیت، ټو ییان به جڼ هیشت و به ناو کووچه
 و پیره وی نیمچه تاریکی فرمانگه که دا پشته ملی سامانیان
 گرتوو، به رخناسا وه پیښی خویان دابوو، فرمانگه چ فرمانگه؟
 کاکه فرمانگه ی چی؟! ټیره شیتخانه یه شیتخانه! سویند تان
 له سه رم نییه، ټه گهر که سینکی بلیمه ت و په یتوولیش په لکیشی
 ټیره بکه ن، له کون فیه کونیکا هه رچی ته خته ی میښکی هه یه
 له کاری ده خن و شیتی ده که ن، یاخوا که س نه که ویته
 به رده ستیان، ټه مانه دزنده به کن و له پیستی مروځدا، داخو چهند
 که سی بلیمه تی ټم ولاته یان له وی به زه بری کیل و کاره با و
 جوره ها ټامرازی ټه شکه نجه دانی دیکه هه ر به راستی شیت
 کردیت. ټه وان له راپیچکردنی سامان به رده وام بوون، له پر
 دهنگی هاواریک له دهره وه ی ته لاره که نیستیکی خیرای پښی
 کردن و سامانی به سته زمانیش به ده ستیانه وه په تللیکی به ره و

پشته‌وه‌دا، هینده‌ی نه‌مابوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پشته‌ملی گرت‌بوو، تامپونتیکی ترسناک بکه‌ن و به‌ریه‌ک بکه‌ون و سه‌ر و سینگ و ده‌موچاوی یه‌کتری بقوپیتنه‌وه، تا ده‌هات ده‌نگه‌کان به‌رزتر هاواریان ده‌کرد: "ئاگر ئاگر... له‌هۆلی نه‌خۆشه‌ ترسناکه‌کان که‌وتوته‌وه... فریاکه‌ون". به‌خیرایی یه‌کیکیان په‌لاماری سامانی دا و فرپی دایه‌ ناو یه‌کێک له‌و ژووران‌ه‌ی به‌ به‌رده‌میدا تیپه‌رین و ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر داخست. ئینجا خۆیان به‌ پراکردن به‌ره‌و شویتی ئاگره‌که‌ چوون. ژووره‌که‌ نیمچه‌ تاریک بوو، په‌نجه‌ره‌یه‌کی چکۆلانه‌ی لێ بوو له‌ نیو مه‌تر دووجا زیاتر نه‌ده‌بوو، لای سه‌ره‌وه‌ی به‌ بنمیچه‌که‌وه‌ لکیندرا‌بوو، به‌ سێ شیشی ژه‌نگرتوو داخرا‌بوو، پووبه‌ری ژووره‌که‌ش به‌ پانی ده‌رگا‌که‌ و دوو مه‌تریش درێژی بوو، ته‌نه‌که‌یه‌کیشی لێ بوو پیسای و پاشه‌پۆی تیدا‌بوو و بۆنی گه‌نیوی مرۆفی ده‌خنکانه‌د. می‌شومه‌گه‌ز به‌ ده‌ورییه‌وه‌ گیزه‌گیزیان بوو، ته‌نه‌که‌یه‌کی دیکه‌ی پڕ له‌ شله‌ی بۆگه‌نی که‌س نه‌یده‌زانی له‌ که‌نگیوه‌ پڕ بووه‌، ئه‌ویش له‌ نزیکیه‌وه‌ دانرا‌بوو، که‌س نه‌یده‌زانی ئه‌و شله‌یه‌ ئاوه‌ یان می‌ز؟ که‌شه‌وه‌ه‌وای ژووره‌که‌ش قرچه‌ی گه‌رمایه‌ک بوو نه‌بیته‌وه‌، پێک له‌ گرکانی نانه‌واخانه‌یه‌ک ده‌چوو له‌ چله‌ی هاویندا جۆشی سه‌ندییت. له‌و ژووره‌دا نه‌ پارچه‌ دۆشه‌کێک، یان هه‌تا حه‌سیرێک و شه‌ر په‌یه‌خیکیشی لێ نه‌بوو له‌سه‌ری دابنیشیت، تینویتی ناو هه‌ناو و گه‌رووی ده‌سووتانه‌د، هه‌ناسه‌برکیتی وێ که‌وت‌بوو، وه‌لێ هانده‌ری گه‌وره‌ی ناخه‌ شکاوه‌که‌ی، گیانی شکۆمه‌ندی و ده‌روونی به‌رزى بوو، ئایا ده‌بێ به‌م جۆره‌ سووکابه‌تی پێ بکری‌ت و ئازادی و ژبانی لێ زه‌وت بکری‌ت، وه‌ک می‌روویه‌کی بێکه‌لک مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکری‌ت و تووڕه‌هه‌ل‌دري‌ت و هه‌مووان پش‌تی تی بکه‌ن؟ پاشانی‌ش ئه‌م هه‌موو ده‌رد و به‌لا و نه‌هامه‌تییه‌ به‌ر شه‌قی بده‌ن؟ بۆیه

هه سټکر دنی به سووکایه تی و ئاېرووبردنی له ناخه وه
وردوخاشیان ده کرد و ټیکړای تهو سووکایه تیانه ش تنها به
هوی دهسته وازه یه که وه بوو بیت که له باریکی دهروونی
بیزاریدا گوترا بیت؟ نه مه به عه قلی کیدا ده چیت دوو کارمندی
زل و زه به للاحی وه كه تهو دووانه ئاوا په لکیشی بکه ن و بهو
شیوازه سووکایه تییه وه مامه له ی له گه لدا بکه ن، بی تهوی
به رگری له خوی بکات، یان ناره زایی ده ربیریت، یاخود هه تا
جووله یه کیش بکات که واتای ره تکر دنه وه بگه یه نیت، له
کاتیکدا تهو مروفتیکه شانازی به شکوی خوییه وه ده کات،
دیمه نه که ی کړووزهی له ناخه وه ده رهیتا و مروفت به زه یی پیدا
ده هاته وه. تهو سووکایه تی و ئازار و نه شکه نجانهی که له
دهره وهی تهو شویتنه ژبانی خه لکی هه راسان ده که ن، له هم بهر
تهو ساته وه خته سه رشو پیه ی که خوی به زلیل و دهسته پاچه
ده بیتیت، هیشتا هیچ نیه، ناخر تهو له نه نجامی هه سټکر دنی
به وهی کارمندانانی تیره له ئاستیکی نرمتر له مروفتی داده نین،
ناخی ویران ده کرد و له داخان له ناخه وه به کول بو حالی
خوی ده گریا، خهون و خولیا و نه ندیشه کانی تهو له کوئ و
تهو دوخه ی ئیستای له کوئ؟! لیره ده توانن هه موو شتیکی
له گه لدا بکه ن، بی تهوی که س سزای تاوانباران بدات، هه تا
تهو گهر بشیکوژن و فرپی بدنه زیرابیکیشه وه، خو که س مته قی
لیوه نایه ت. به لام تهو خوییه دهسته وه دانه ی بو؟ تهو ونده ی به س
نیه که به زیندویتی له گورپکیان په ستاوه؟ تهو جیگه یه هیچ
جیاوازییه کی له گه ل گوردا نیه، به لکوو گور زور لیره
به زه ییانه تره، چونکه تهوی له گوردا بیت هه ست به وه ناکات له
چیدا به، تهوی تو بلای که سیک هه بیت تهو هه موو نه شکه نه چه یه
بچیزیت و چه ز به مانه وه و به رده وامبوون له ژبان بکات؟ ئایا
له ژبانیه ی ئیستا تهوی تیدا ده ژی، ترووسکایه كه له هیوا و

ئومىد، ئەگەر زۆر كزىش بىت نىيە بۇ ئەوۋى پىنى بەردەوام بىت؟ ئەم شويته زۆر لە مردن دژوارترە، مەگەر تەنھا شىتەكان بەرگەى بگرن. خۆزگە ھەر بە راستى شىت دەبوو، وەلىن لەبەر ئەوۋى شىت نىيە، بۆيە وەكوو ئاۋى سەر ئاگر بلق دەدات و پەيتا پەيتا خەرىكە لەناو دەچىت و كۆتايى دىت، بۆيە لەگەل خۆيدا برىارى دا ھەر دەبىت ئەم شويته جى بھىلت، نەك تەنھا بە جەستەى، بەلكوو بە عەقل و ھەستىشى. ئاخىر ھەر كەسىك ھائىتە ئەم شويته دەربازى نەبوو، مەگەر پەرچوۋىك دەربازى كردىت. ھەر كەسىكىش لىرە بە پەرچو دەربازى بوويت، ئەوا جارىكى تر لەناو كۆمەلگە پىۋىستى بە كەسائىكى تر ھەيە، تاكوو وا لە خەلكى و كۆمەلگە بكەن، وەكوو كەسىكى ئاسايى پەسەندى بكەنەو و سووكايەتى پىۋە نەكەن و ئازارى نەدەن. ئاخىر ئەم ولاتە، ولاتىكى ئەوروپايى نىيە. ئىرە ولاتىكە لە ولاتەكانى جىھانى سىيەم، خۆتىش نازانىت دەرد و بەلا لە چ ئانوساتىكدا پرت پىدا دەكات و لە مرۆفوبون داتدەشۇرىت، ئەم ولاتە زەرەيەك مرۆفدۇستى تىدا نەماو، بەزەيى و لۆژىكى دروستىشى تىدا نغرو بوو، راستىيەكان سەراۋىن و سىخوپى و گوى لە مستى و درۆش، برىار لەسەر عاقلدارى و شىتى مرۆفەكان دەدەن.

سامان باش دەيزانى ئىدى نەك تەنھا لەناو خەلكى، بەلكوو ھەتا لەناو خىزمە نىكەكانى خۆشى جىگەى نايىتەو. بۆيە نەفرەتى ئەم شويته بۇ ھەتاھەتايە دەبىتە لەكەيەك و بەدوايەو دەبىت و پىۋەى دىلكىت، ناچارە دەبى بۇ ئەۋەپرى زەۋى رابىكات و بە جۆرىك خۆى ون بكات، كە ھىچ كەسىك نەيناسىتەو، بەلكوو وا باشە، ئەگەر بكىرئ ھەر زەۋىش جى بھىلت، لەم شويته دەربچىت و تەنھا جەستەى تىدا بھىلتەو،

شاخړ مردن باشته له مەرگه ساته ی تیدایه، تهنه او بڼه
 گهنوهی ناو تهنه که که بهسه بڼه وهی بیر له لهنابردنی ژبانی
 خوی بکاته وه، به لام چوڼ ده توانی خوی بکوژیت؟ نه و
 پیوستی به شتیکی تیزه تا کوو شاده ماری دهستی پی بیریت،
 یان هر په ټیک خوی پی بخنکیت، کات به نازاریکی زوره وه
 تیده په پی، ړیک ده تگوت گالیسکه یه کی پاچکه شکاوه و
 کیسه لاسا هه نگاوه دهنیت، شهو به باریکی زور گرانه وه بارگی
 خست، نه خوی خنکاند و نه شاده ماری دهستی پی بری. تا
 ئیستاش خوی کرووشکه کردووه و دهسته کانی له لاقه کانی
 ئالاندووه، ناوچه وانیشی خستوته سهر چوکه پیکه وه لکاوه کانی.
 دهنگی نووزه و ناله یه کی کز له شویتیکه وه بهر گوئی
 ده که ویت، وه لی هه رچهنده هه ست راده گریت، نازانیت نه و
 نووزه یه له کوپوه دیت، جار جاره ش دهنگی قاقای پیکه نینیک
 هه رچی تارمایی ییده نگی هه یه دهره ویتته وه و له ناکاویش
 دهریت و نامیتیت. وه که نه وهی هم شویت هیچی لی نه بیت
 جگه له خپو و دیو و درنج و تارمایی. چهند ساتیکی به سهردا
 تیپه پی، گوئی له دهنگی فیشکه یه که بوو له شویتی خویدا
 وشکی کرد، له وانه یه ماریکی ژهراوی بیت و له م که شه وشک
 و برینگه دا دزه ی کردیتته ناو به ندیخانه که وه، وپرای ترس و
 توقینه که ی له ژیر لیوه وه گوتی: "خوزگه به پیوه دانیکی خیرا،
 ماره که کوتایی به ژبانم دهینا، دهی ماری دوژمنی هه موو
 گیانه به ران، تاقه دوسته که ی من، چاکه یه کم له گه لدا بکه و
 ددانه ژهراوییه کانت له جهسته م بچه قینه، هه رچی ژههری
 کوشنده ت هه یه له جهسته مدا به تال بکه، وای نه گهر نه وه م
 له گه لدا بکه ییت، قهت له چاکه ت دهرناچم". ړوژنکی ته و او
 تیپه پی و نه و هر له و حاله ته ی خوی به پی جووله دانیشته و،
 تا کوو ههستی به په قبوونی هه موو نه دمانی جهسته ی کرد، هه تا

توانای جوولاندنی دهسته کانی و دريژکردنی قاچه کانی نه بوو،
 نازاريکی دژوار وه کوو ئه و ماره کينگلی پين ددها، که بريار بوو
 بيت و که چی نه هات و له م قهيرانه تواناپروو کينه ی پزگار
 نه کرد، له بهر خويه وه گوتی: "ئه ری به راست ئه و دوو کارمهنده
 بو کوی چوون؟ بوچی نه هاتنه وه بو لام؟! تو بلایی له بیران
 کردبم؟ خو ئه گهر نازه لیش بوومايه له بیران نه ده کردم! تا به
 پارچه نانیک و قومه ئاوئیک ناگری ناخیمان دابمر کاندبووایه وه،
 ده بی چی بکه م، وا تینویتی خه ریکه ناگر له هه ناوم بهر ده دات!
 نازانم له و شله بوگهنه ی ناو ته نه که که بخومه وه، یان نا؟"

ئه مپوکه زور له دویتیکه وشک و برینگتر بوو. پتوستی به
 شنه بایه ک بوو، هه تا ئه گهر گرپه یه کی گهرمیش بیت، هه ولی دا
 هه ستیت، وه لی هه موو جه سته ی داهیزرابوو، دوا ی هه ول و
 کوششیک ی زور ئینجا توانی له سه ر قاچه کانی بوه ستیت، که میک
 بهرچاوی پروو بووه وه، ته وای سه رنجی خوی کۆکرده وه و
 له و شویت به چوو که که وته پایدۆزی ماره که و هه ولی
 دۆزینه وه ی ددها، وه لی هه ر نه ی دۆزییه وه، ئایا هه ر به راستی
 ئه وه فیشکه ی مار بوو، یان ئه و وا هه سته کرد؟! له ته نه که که
 نزیک که وته وه، به دوو ده سته ی له رزۆکه وه گرتی، له لووتی
 نزیک ی خسته وه، بۆنه که ی ئیجگار قیزه ون بوو، وه ک ئه وه ی
 تیکه له یه ک بیت له میز و ئاو، له شویتی خوی داینایه وه، هیلنجی
 هاتی و خه ریک بوو برشیتته وه، ئاخه ر ئه و ناو هه ناوی به تال بوو.
 وه ک ئه وه ی له و چرکه ساته دا به ئاگا ها تیتته وه، ئینجا بۆی
 ده رکه وت، ئه وه چه ند پۆژیکه خواردن به گه روویدا نه چۆته
 خواره وه، ئه وه ی زیاتریش ئازاری دل و ده زوونی دا و له
 ناخه وه هه راسانی کرد و وای لی کرد دلی به خوی بسووتیت،
 ئه وه بوو کاتیک باوکی بو ئیره ی هینا هیچ خواردنیک ی له گه ل

خویدا بڼ نه هیتا بیخوات. ده بی نهو پاوکه چ بڼوونیکي هه بوو بیت؟ تو بلای وایری کردیتته و کوره کای له میوانخانه یه کی پینچ نه ستیره نیسته چی ده بیت و هه ریتا له چیشخانه پر له بونوبه رانه کای ده رچوته دهره وه و هه رچی خواردنی خوشه نوشی کردوه؟ ناخر خو دیتوانی له نریک هه چیشخانه یه ک داوا له شوفیره که بکات رابوه ستیت و خواردنیکي بڼ بهیت تا کوو گه ده ی خوی پی بر بکات. خو هیچ که سیکان رینگریان نه ده کرد نه گهر ژمه خواردنیکي پی بدابوونایه. که چی وای پی ده چی نهو پاوکه وای پی باشر بوو بیت کوره کای برسی بکات و له گیرفانی خویشی هه موو نه وانه ی دیکه تیر بکات، نه ی بڼ نه یکرد؟! نه مه یان وه لاهه کای لای پاوکه داماهه که یه تی!

له دهرگاهه کونیکي چوارگوشه هه بوو له بستیک زیاتر نه بوو، سامان دهستی پڼوه گرت و ده موچاوی خوی خسته ناوییه وه، بیري کرده وه بانگ بکات، به لکوو یه کیک گوئی له دهنگی بیت، به لام له نه نجامه کای ترسا، باشه نهو له چی برسیت؟ نایا نازار و نه شکونه چه له ویش زیاتر هه یه که ریتا نهوی تیدایه؟ نایا که سیک هه یه بزایت وای نهوه چیه که مروفت تینوی بیت؟ پاشان له نا کاو تووړه یه کای ته قیه وه، به توندی دهستی به هاوار و راوه شانندی دهرگاهه کرد، وه لی له نا کاو بیده نگ بوو، ههستی کرد دهرگاهه دانه خراوه، که واته لهو کاته وهی دوو کارمه نده که ریشتون دهرگاهه کراوه بووه. به هوی ژهنگه که یه وه ناگایان له وه نه بووه که قفلی دهرگاهه ته وای نه چوته شویتی خوی و کلوم نه دراوه. به وریاییه وه سه ری دریژ کرده دهره وهی دهرگاهه، ریره ویکي دریژی پینی، نه بیده زانی به ره و کوئ دهروات، وه که نه وهی بڼ جاری یه که م بییت!

برپاری دا پشیدا تیپه پیت، ترسی گه وره ی له وه بوو، نه بادا شتیکی ترسانك، یان کارمه ندیکی تووړه بییتیت و پقی خو ی لی به تال بکاته وه، به خیرایی و له سهر نووکی پی ههنگای دهنه، نه بادا دهنگی پی که سیک ناگادار بکاته وه و ناشکرای بکات و بکه ویته ناو گیتراو یکه وه ده رباز بوونی نه ییت، به به ردهم ده رگای زور ژووری چه پ و راستدا تیپه پری، زور به یان دانه خرابوون، وه كه نه وه ی به تال بن، به رله وه ی بگاته کوتایی پاره و دالانه که، گوپی له دهنگی ههنگای پی و ناخاوتنی که سانیك بوو لی نزیك ده که و تنه وه، به خیرایی گه پاره وه دواوه و خو ی کوتایه ژوور یکی دانه خراوه وه، ژووره که گه وره بوو و زیاتر له بیست مهتری دوو جا ده بوو، پر بوو له که لوپه لی جوراو جور که زور به یان شکابوون، وه کوو ته ختی دانیشن و میز و تنکی ناو و شتی جیاوازی دیکه، له و ژووره ش پهنجه ره یك پیک وه کوو پهنجه ره ی گزپه که ی پشوو ی، بیورن مه به ستم ژووره گه نیوه که ی پشوو ی، به بنمیچی ژووره که وه لکابوو، به لام به قه در یژایی دیواره که در یژ بوو، وا پی ده چوو نه و دوو که سه ی بوونه هژی خو حه شاردانی سامان، گه یشتنه پشت دیواره که، سامان سهر که و ته سهر نه و که لوپه له که له که بوو و شکاوانه ی ناو ژووره که و به هیواشی سهری به رز کرده وه و له پهنجه ره که وه ته ماشای نه وانی کرد خه ریکی ناخاوتن بوون. دیمه نی هه ردوو کیان له کریکاری ته لارسازی ده چوو و هه ردوو کیان پروویان له چوله وانیه که کرد بوو که به ره و شو ی پتیکی دووری ده بردن، به دار و دره ختی کورت و به به رزی مه تر یك یان زیاتری تیدا پروو ابوو، له دووری نزیکه ی چاره که کاتزمیر یکی پیاده پزیش شه قامیکی گشتی هه بوو، ئوتومیل له هه ردوو لایه وه ها توچویان ده کرد، تیشکی خو ره که ش له جامی ئوتومیله کانه وه ده بریسکانه وه و به خیرایی له چاویان ده دا.

سامان له خوښۍ نهوې به چاوی خوۍ بينی دلی له ناو سینه‌یدا
 که‌وته که‌وته کوت، نه‌مه هل و دهرغه‌تیکه و هرگیز دووباره
 نابیته‌وه، نابې کاتی زیاتر به فیږ بدات، بویه بې نهوې زیاتر
 بیر بکاته‌وه بریاری دا به‌دوای نه‌و دوو که‌سه‌دا بروات که له
 پیش نه‌ویسه‌وه دهرچوونه دهره‌وه، ټیدی نه‌ویش له
 حه‌شارکه‌ی دهرچووه دهره‌وه و به خیرایی به پاره‌وه که و
 دالانه‌که‌دا هه‌نگاوی خیرای دهن‌ا، تا گه‌یشته کۆتایه‌که‌ی، له‌وئ
 ټیستیکی کرد و سه‌ری دهرکرده دهره‌وه و به ناگایه‌وه
 سه‌یریکی نه‌ملا و نه‌ولای پاره‌وه‌که‌ی کرد، ترسی نه‌وه‌ی هه‌بوو
 نه‌بادا پرووداویکی له نا‌کاو چاوه‌پروانی بکات و پسه‌که‌ی لئ
 بکاته‌وه خوری، به‌لام که‌سی نه‌بینی، پاره‌وه‌که به لای چه‌پدا
 زور درېژ بوو، به‌لام به لای راستدا دهرگایه‌کی ټاسنینی له
 دووری پنېج مه‌ترېک به دی کرد به‌ره‌و ناوچه چوله‌که‌ی ده‌برد
 که پیش که‌مېک دوو که‌سه‌که پیندا تېپه‌پین، به خیرایی و بې
 نه‌وه‌ی هېچ دهن‌گېک دهربکات، لای پاستی گرت‌به‌ر و تنه‌ها
 دواي چه‌ند چرکه‌به‌ک خوۍ بینیه‌وه وه‌کوو تیر له که‌وان
 دهرېچیت، نه‌ویش نه‌وها به ناو دار و دره‌خته په‌رشوبلاوه‌کان و
 ده‌ونه‌کاندا بوی دهرچوو. هه‌رچه‌نده‌ش دوورتر ده‌که‌وته‌وه
 زیاتر ټاوری له دواي خوۍ ده‌دایه‌وه و ژماره‌یه‌کی زور و
 گه‌وره‌ی ته‌لاری هاوښوې نه‌و ته‌لاره ده‌بینی که پیش که‌مېک
 نه‌وی لئ بوو، که‌چی له‌و لایه‌وه هېچ دیوار و په‌رژینتکی لئ
 نه‌بوو، ده‌ورانده‌وری شوټنه‌که‌یان دابیت، دیاره له‌م لایه‌وه
 پټو‌یستیان پټی نیبه، چونکه وا پې ده‌چیت به بر‌وای نه‌وان،
 نه‌وه‌ی بیت نه‌و په‌کېک له‌م دالان و هولا‌نه‌وه ټیدی به سه‌لامه‌تی
 لئی دهرناچیت، مه‌گه‌ر به مردووی و بۆ ناشتن به‌ره‌و شوټیتکی
 دووری بیه‌ن. خو نه‌گه‌ر دهرگای گۆږه‌که‌ی، بیورن دهرگای
 ژووره ته‌نگه‌به‌ره‌که‌ی داخراو بو‌وایه، هه‌لته‌ته نه‌ویش به دهردی

ټوانه‌ی دیکه ده‌چوو و کاتیک لټی به ټاگا ده‌هاتن، لاشه‌که‌ی
 بۆگه‌نی ده‌بوو و ټوو ناوه‌ی پر ده‌کرد. له‌ پړوشتن به‌رده‌وام بوو،
 له‌ شه‌قامی گشتی نزیك که‌وته‌وه، زور به‌ وردی چاودپړی
 ناوچه‌که‌ی ده‌کرد و ترسی ټوه‌ی هه‌بوو نه‌بادا به‌لا و
 نه‌هامه‌تیه‌کی دیکه له‌ نا‌کاو په‌خه‌ی بگرن و تووشی
 ده‌رده‌سهریه‌کی دیکه‌ی بکه‌نه‌وه، ټوه‌ی نیگه‌رانی کردبوو،
 گیرفانی فته‌پړی ده‌گوت و پړک له‌ هه‌نبانه‌یه‌کی به‌تال ده‌چوو،
 نه‌ فلسپک و نه‌ شتیکی ټوټوی پی نه‌بوو ییداته کریی
 ټوټومیلپک ټه‌گه‌ر له‌ گه‌ل خویدا هه‌لیگریټ. بۆ ماوه‌یه‌ک به‌
 لیواری شه‌قامه‌که‌دا ده‌پړوشت و زوو زووش ټاوپری به‌ملا و
 به‌ولادا ده‌دایه‌وه، دواتر بیرى کرده‌وه: "چی ده‌بی ټه‌گه‌ر به‌
 هه‌لاتنه‌که‌ی بزائن و له‌ پړنگه‌وبانه‌کان به‌دوایدا بگه‌پړن، چ
 گه‌مژه‌یه‌که‌ ټه‌گه‌ر بکه‌وټته‌وه چنگیان، وای ټوو کاته ده‌بی چ
 سزا و ټه‌شکه‌نجه‌یه‌ک چاوه‌پوانی بکه‌ن؟!" بیرۆکه‌که‌ توقاندى،
 که‌واته‌ وا باشته‌ له‌ شه‌قامه‌که‌ بپه‌پټته‌وه و تا بۆی ده‌کریټ له‌و
 ناوچه‌یه‌ دوور بکه‌وټته‌وه. دواى نزیکه‌ی کاتزمیرپک پړوشتن،
 زه‌وییه‌که‌ به‌ره‌و پووباریکی پانوبه‌رین خلوری کرده‌وه، که‌
 ټه‌مبه‌ر و ټه‌وبه‌ری به‌ دره‌خت و دار و ده‌وه‌ن داپوشرابوو. به‌
 په‌رؤشه‌وه‌ پرووی له‌ ټاوه‌که‌ کرد، نه‌یده‌زانی له‌ خویشیان چی
 بکات، ه‌زى ده‌کرد ټاوی پووباره‌که‌ هه‌مووی بخواته‌وه، به‌لام
 هه‌ر زوو فیلمی پیاوی بیابانه‌که‌ی وه‌بیر هاته‌وه، که‌ خه‌ریک بوو
 تینویتی له‌و بیابانه‌ وشکوبرینگه‌دا بیکوژیت، کاتیکیش پیتوارانی
 په‌وه‌ند و کۆچه‌ری ده‌یدۆزنه‌وه، سه‌ره‌تا ته‌نها لټوه‌کانی ته‌پ
 ده‌که‌ن و دواتر چهن‌د دلۆپه‌ ټاوپکی به‌زاردا ده‌که‌ن و به‌
 تپه‌پوونى ماوه‌یه‌کی تر چهن‌د دلۆپه‌ ټاوپکی دیکه‌ی بۆ زیاد
 ده‌که‌ن، تا له‌ کۆتاییدا پیاوه‌که‌ توانای خواردنه‌وه‌ی ټاوی ده‌یت
 و له‌ مردن پزگاری ده‌یت و تینویتی ده‌شکیت، هه‌لبه‌ته

خواردنه‌وهی ټاو به سکی به‌تال و گه‌دهی گډگرتوو له تینووان، مه‌ترسیه‌کهی په‌کسانه له‌گه‌ل وشکېوون، سامان به زه‌حمه‌ت توانی به‌رگهی ټاره‌زووی ټاوخواردنه‌وه بگړیت، سه‌ره‌تا ټاو‌ه‌کهی له ده‌می وهرده‌دا و فږتی ده‌دایه‌وه سه‌ر زه‌وی، له‌به‌ر ټه‌وه‌ی ته‌واوی جه‌سته‌ی به ه‌وی ټاره‌فکردن و خویتی وشکه‌وه‌بوو، جله‌کانی پیس کردبوو، بویه به هیواشی چوه‌ ناو ټاو‌ه‌که و ده‌ستی به شوشتی جله‌کانی کرد، هر که هه‌ستی به نزیك بوونه‌وه‌ی که‌سټك بکردبووايه به خیرایی خوی له‌ناو دار و ده‌ونه‌کان ده‌شارده‌وه، ټه‌و نه‌یده‌زانی که ټه‌وه ږووباری سیروانه، بیړی له‌وه کرده‌وه ږویشن به پیچه‌وانه‌ی ټاراسته‌ی ټاو‌ه‌که به‌ره‌و باکووری ده‌باته‌وه و له‌گه‌ل ږویشن ټاو‌ه‌که‌ش به‌ره‌و باشوور، بویه بریاری دا به که‌ناری ږووباره‌که‌دا به‌ره‌و باکوور هه‌لبکښت. ږویشن‌ه‌کهی له‌سه‌رخو به ټاگایه‌وه بوو، سه‌رنجی هیچ که‌سیکی له‌وانه ږانه‌ده‌کښا که به لایاندا تیده‌په‌ړی، ماوه‌ی پینج ږوړی به‌رده‌وام به‌و شپوه‌یه پتی کرد، کیلگه‌ کشتوکالیه‌کان له مرؤفه‌کان چاوتیرتر بوون له‌و میوه و سه‌وزه‌یه‌ی هه‌یانوو خوی تیر ده‌کرد و له‌و به‌لایه‌ی تووشی هاتبوو خوی به براوه‌ ده‌زانی، وه‌لی خوی له‌گونه‌کان به دوور ده‌گرت، چونکه‌ سه‌گه‌کانیان ډډن و هز له‌ چاره‌نی خه‌لکی نامؤ و ږیواران ناکه‌ن، هر که ږیکه‌وتی شویتیکي ټاسووده و ټارام و بی مه‌ترسیشی بکردایه و دار و دره‌خت دابیوشیووايه، شه‌وه‌کهی لی به‌سه‌ر ده‌برد. هر که ږوړیش هه‌لده‌ات ده‌ستی به ږویشن ده‌کرده‌وه. دواي چهن‌دین شه‌و و ږوړو ږویشن‌تیکي زوړ، سه‌رنجی دا مال‌ه‌کان به پانتایی بیننی ټه‌و په‌رشوبلاو بووبوون، هیواش هیواش له ږویشن به‌رده‌وام بوو، کاتیک به خوی زانی هه‌موو لایه‌کی خانوو و مال‌ه، که‌واته گه‌یشته‌ شاریکی گه‌وره و له‌ناو خه‌لکه‌که‌یدا ونبوو، وا

ههستی ده کرد ئه و شاره ده ناسیتته وه، یان به شه قامه
سه ره کیه کهیدا تیه پیه کاتیک بۆ بۆ به غدا چوو، به لکوو هه تا
ئه وهیشی به بیر هاته وه که بیرده دا بردوو یانه بۆ شیتخانه. ئه مه
رێک شاری باقوویه یه. ئیستا شویتی خۆی له سه ره خشه و گۆی
زه وی زانی و ده توانی ئاراسته ی خۆی ده ستیشان بکات، له و
شاره دا هاوپییه کی هه بوو، به لام ناویشانه که ی نه ده زانی. وای چ
رێککه و تیک ده بوو ئه گهر به دیداری شادبوویه؟! هه رچی
کیشه ی هه یه چاره سه ره ده بوو. بیر ی له وه ده کرده وه: "ئه گهر
رێککه و ت نه وه م له گهل بکات و بیینم، بره پاره یه کی لی قهرز
ده که م و به و پاره یه خۆم ده گه یه نمه شاخه کانی کوردستان،
له وئ ده توانم بۆ هه تاهه تاهه خۆم بشارمه وه و که سیش دهستی
پیم نه گات. نا نا به ره له هه ر شتیک داوای پیاله چایه کی لی
ده که م، ئینجا پیاله یه که چیه تۆ بلی دووان، کورپه بلی قوریه
چایه کی ته و او و پارچه نایتیک، وای بۆ پارچه نایتیکی گهرم،
ناوه لا بلی ده ناتی ته و او."

له و کاته ی ئه و له گهل خه و نه ساده و ئه ر خه وانیه کانیدا
ده ستله ملانی بوون، له دووره وه چه ند سه ربازیکی کلاو سووری
به دی کرد، خه ریک بوو دلی له لیدان بکه ویت، ئاخه ئه و هه یچ
شتیکی پێ نیه که سایه تی و ناسنامه ی به لمییت. ئه و ئیزیهاته
سه ربازیانه ش خه لکی راده گرن و وردینی له ناسنامه کانیا
ده که ن، خاوه ن به ختیش ئه و که سه یه له چنگیا ن ده ربازی
ده ییت. وای له و به لایه! ئاخه دوای ئه و هه موو ئازار و
ئه ندیشه یی چه شتوویه تی، ئیستا جاریکی تر بکه ویتته وه ده ستیا
و هه مان ریسوایی بییتته وه و ئینجا راپێچی به ره کانی شه ری
بکه ن و له وئ بکوژریت؟! له باشتین حاله ته کانیدا تووشی ئه و
چاره نووسه ده ییت، هه تا ئه گهر که سایه تی و ناسنامه

راسته قینه که ی خۆیشی بشاریته وه، چونکه به لاکه گه وره تر ده بیټ ته گهر ناسنامه ی راسته قینه ی بزائن. بۆیه خۆی له وان لادا و ئاراسته یه کی دیکه ی به ره و باخه کان وه رگرت و به سه ر دیواره نزمه قوپینه که یدا ئاو دیو بوو و خۆی ده رباز کرد، له ناو گزوگیا و دار و دره خته کانیدا خۆی شارده وه، چش له وه ی با سه گه دره کان له توپه تی بکه ن، به لام نه که ویتته دهستی نه و جه لادانه، که مێک له دووریی په رژینه قوپینه که ژووریکی له قوپ دروستکراوی به دی کرد، خۆی کوتایه ناوییه وه و به وردی سه یری ده وروبهری کرد، له ترسی شتیکی نادیار، بنمیچی ژووره نزمه که له قه دی دار و گه لای دارخورماکان دروست کرابوو، له ناوه راستیدا دار ستوونیککی ته ستوور به رز بوو بووه وه، چهند قه رتاله یه کی دروستکراویش له لق و گه لای خورما به قه د ستوونه که وه هه لواسرابوون، ناو ژووره که پر بوو له کۆمه له خورما و تا بنمیچه که به سه ر یه کتریدا هه لدرابوونه وه، به هۆی قرچه ی گهرماکه، خورماکه ته واو ترشابوو، بۆنیککی سه رخۆشکه رانه ی به ده وروبهری خۆی ده به خشی. هه ر که سیټک بچیتته ناو ژووره که راسته وخۆ ته ختانه جه یه کی پان که به دیواره که وه چه سپیندراوه سه رنجی پاده کیشیت، هه رچی که لوه پهل و پنداویستی کرێکارانی کشتوکاله له سه ری دانراون، سه رباری چهند دۆلکه پلاستیکیکی دوو لیتری. سامان بۆ چهند ساتیک له پشت ده رگای ژووره که پاره ستا، به وردی سه رنجیککی ته واوی شویتته که ی دا، کپ و خامۆش هه یج مه ترسییه که له ئارادا نه بوو، ماندویتی و شه که تی و ترس و دلّه پراوکیکی چهند پۆژه ی، هه رچی وزه ی جه سته ی هه بوو سووتاندبوو، بۆیه ئاره زوویه کی زۆری چوو خورماکه له جیاتیی میوه و سه وزه وات که چهند پۆژیک بوو له کیلگه کشتوکالییه کان گه ده ی خۆی پی خامۆش ده کرده وه. بۆیه

ئەو ھەندە خورماي خوارد كە بەشى وزەي دوو پۇژى تەواوي
 جەستەي بىكات، پاشان سەرتاپاي جەستەي خاۋ بوۋەۋە، بە ھۆي
 بۇنى سەرخۆشكەر و خواردنى ئەو ھەموو خورما ترشاۋەۋە،
 ھەستى بە خەۋىكى قوۋل كەرد، تواناي بەرگە گرتنى نەما،
 ژوورە كەش نىمچە تاريك بوو، ئىدى خۆيدا يە دەست خەۋىكى
 قوۋلەۋە كە تا ئىۋارەي خاياند، ۋەلى سەگۈەرى ناۋ باخ و
 بىستانەكانى دەۋرۋەرى بە ئاگايان ھىنايەۋە. سامان لە شوپىتى
 خۆي پاجلەكى، ئاخىر ئەو سەگانە ئەۋەندە دېن، پىك لە
 گورگ دەچن. بۆيە ھەر دەبى لەۋ شوپتە دەربچىت و لەۋ ناۋە
 دوور بىكەۋىتەۋە. سەربازە كلاسوورەكانىش لەۋ كاتانەدا
 شەقامەكان چۆل دەكەن و تاكوتەرا نەپىت كەسيان نامىتنەۋە،
 ئەۋانىش ماندوۋىتى و شەكەتى بىزاريان دەكات و تواناي
 گىچەلكەردىيان بە پىۋاران و خەلكى نامىتت، ھەتا نەگەر
 توۋشيشيان بىن. لەگەل خۆيدا بىريارى ئەۋەي دا زۆر لەم شارەدا
 نەمىتتەۋە، بەرەۋ باكوور و بە پىچەۋانەي ئاراستەي ئاۋەكەۋە
 بىروات، سەبىنىش خۆر لاي خۆرەلاتىيەۋە ھەلدەت و ئەۋىش
 بەرەۋ پىش ھەنگاۋ دەنەت، ئەۋ باشى دەزانى كە پۇژەلاتى
 ۋلات لەناۋ گېركانى شەپكى خوتناۋىدايە، بۆيە بە ھىچ
 شىۋەيەك نابى ھەلە بىكات و ئاراستەي خۆي بگۆپىت. بەرلەۋەي
 لەۋى دەربچىت، دەستى دا يە قەرتالەيەك و ھەندىك خورماي
 تىھاۋىشت و يەك دوو دۆلكەي بەتالىشى كەردە ناۋى،
 چاۋدېرىيەكى وردى دەۋرۋەرى خۆي دەكەرد، بە ئاگادارىيەكى
 تەۋاۋە دەرگاى ژوورەكەي كەردەۋە و بە ھەنگاۋى شەلەزاۋانە و
 لەرزۆكەۋە بەرەۋ نزمترین شوپىتى پەرزىنەكە پۇيشت، ھەر كە
 گەيشتە ئەۋدىۋى پەرزىنەكە، ھەستى بەۋە كەرد كە ئىدى گىيانى
 ھاتۆتەۋە بەر، تا ئەۋ كاتەش سەگۈەپەكە لە دوورەۋە دەھات،
 لە قوۋلايى باخ و بىستانەكانەۋە دەھاتن و بە خىرايى لىتى نىزىك

ده كه و تنه وه، بۆيه به و پېړۍ توانای خوږه وه ږووه و ماله كان ټيټې ته قانده، خوۍ كوتايه ناو كډلانه تنگه بهر ځانيه وه و نه يده زانې بهر وه كوټې ده بن، به مېش ږووباره كه و باكووريشي ون كړد. نهۍ چي بكات؟! ږيوارېك ږا بگريټ و پړسياري ږووباره كه و ټاراستهۍ باكووري لۍ بكات؟ هم پړسياره گومان دروست ده كات، نه وېش پيوستې به ورووژاندني نه و جوړه گومانانه نيه. كه واته با پړسياري پرده كه بكات، هم پړسياره هيچ گومانېك ناو وروژيټيټ، هه موو ږيوارېكي نه شاره زاي شار پړسياري ده كه، له وېوهش به پيچېه وانهۍ ټاراستهۍ ټاوه كه بهر وه باكوور مل بښت.

دواۍ كه مېك زه حمه تي، سامان پرده كهۍ دؤزيه وه، ټيستا زياتر له سۍ سده كيلومه تري ماوه تا بگاته شاخه كان و له وې ټارام و ټاسووده يټ، نه و كاتيک منډال بوو، چهندين جار سهرداني شاخه كانۍ كړد بوو، تا ټيستا ش نه و ياده وه ريپانهۍ له بير ماوه كاتيک له گهل كه سو كاريده سهرداني ههنديك خيژانيان ده كړد كه خزميان بوون. ټيډي بهر وه لاي نه وان ده چيټ. هم گه شتهۍ وا سووك و ټاسان نه بوو، ژياني له سهر ده ستي خوۍ دانابوو، له ههر چركه ساتيک و ههر ههنگاو ټيكيده مۆته كهۍ مهرگ چاوشاركي له گهلده كړد، تا له ساته وه ختي وادا ده گه يشته ناو ميډيه كي وا له مهرگي نزيك ده خسته وه، بۆيه چۆله وانيه پر له مه ترسيه كهۍ به جي ده هيشت و پهنای ده برده بهر ږيگه سهره كييه كان، ده ستي له ټوټمبيله باره لگړه كان بهرزه ده كړد وه بهو ټومېدهۍ له گهل خو ياندا هه ليگړن و كه مېك نه و ږيگه و ژيانه دؤزه خيپهۍ لۍ كه مېك نه وه. له بهر خوږه وه ده يگوت: "له ناو ټوټمبيلي باره لگريش مهرگ چاوه ږيډم ده كات، وهك نه وهۍ له چۆله وانيه كه، پړسه كه تنها به يوه سته به

كەمە بەختكەو و هېچى تر". بەلام تۆبلىنى ئەو بەختە ياوهرى
 بېت و بەدمىيەو پېنكەنېت و جارېكى دېكە هېوا و ئارامى پى
 بېخىتەو؟ ئەدى كاتېك گەيشە خالى پشكىنى سەر شەقامە
 گىتىيەكان و زالگەكان چى بىكات؟ ئەو هېشتا لەو وړپنەبەى
 خۇيدا بوو كاتېكى زانى داواى لەو شوفېرە كرد كه له گەل
 خۇيدا هەلگرتبوو، چەند كېلۆمەترېك دوور له خالى پشكىنەكه
 داىبەزېتېت، ئەم داوايەى بوړى و ناوېدىيەكى زوړىشى تېدا
 بوو، ئاخىر ئەمە وا له شوفېرەكه دەكات باوهر به خالى خۇى
 نەكات، چونكه هەندېك جار ماندووتى وا له مرؤف دەكات
 بەبى هېچ بەرگرېيەك مەرگ پەسەند بىكات، چونكه لەو مردنەدا
 دەرېازبوونى خۇى دەبىتت. شوفېرەكه پرىسارى هۇى داىبەزىنى
 لى نەكرد، وړپاى ئەوەى هەستى بەوە كرد ئىستا ئەو بەلايەكى
 لەناو تۆتۆمىلەكەيدا هەلگرتووه و لەوانەيە تووشى سەرئىشەيەكى
 گەورەى بىكات، هەنووكە ژيانى سامان بە دەستى ئەو شوفېرەيە،
 دەتوانت پادەستى يەكەم خالى پشكىنى بىكات كه پىندا تېپەر
 دەبن، بۆ ئەوەى خۇى له لېرسىنەو دەرېاز بىكات، وەلى بە
 هۇى ئەو پياوەتییەى هەيەتى، پىش ئەوەى بگەنە خالى پشكىن
 داىدەبەزىتت، تاكوو تەگىرىكى خالى خۇى بىكات. بەمە
 خۇيشى لەو تەنگرەيە دەرېاز دەكات. شوفېرەكه له دەوروبەرى
 تەمەنى پەنجا سالى دەبوو، پەشتالەيەك بوو، دەموچاوى
 چرچولۇچى داىپۇشيوو و له پىاوېكى پىر دەچوو، دواى
 ماوہيەك له پىدەنگى كه نزيكەى كاترمېرېك دەبوو، له ناکاو
 گوتى:

- منىش سى كورم له بەرەكانى جەنگدا بوون. تەرمى
 دووانيان پى دامەو و ئىستا چارەنووسى سىيەميان نازانم! چەند
 ئاواتەخوازم دەرەفەتېكى بۆ هەلېكەوېت و رابىكات، تاكوو ژيانى

خوی دهر باز بکات، گرنګ نییه به لاهمه به بؤ کوئ دهر ووات و
چون دهر ژیت؟ گرنګ نه وه یه لای من نه وه سلاهت بیت و له
ژياندا بیت. نیمه لهم شه په دا هیچ به رژه وه ندیه کمان نییه.
وهك نه وهی شوفیره که بهم قسانه ی سامان دلنیا بکاته وه که
ترسی لی نه بیت.

سامانیش به منګه منګیک و ناخ هه لکیشانیکه وه گوتی:

- مامی به پرېرم بؤ کور په کانت هه ست به خه م ده که م.

شوفیره که دواي خه یال پریشتیکی زور و ییده نګی گوتی:

- کور ی خوم تؤ بؤ کوئ ده چیت؟ ده توانم له خالی
پشکین نه جات بدهم، من شویتي شاروهم له توتومیله که مدا
هه یه، که س ناتوانیت ییدوزیته وه. بهرله وهی بګه ینه خالی
پشکین تیدا رابکشی و دواي پینج خولهك له تپه پوون وهره وه
نیره دابنیشه. من نه مه له پیناوی کور په که مدا ده که م، که له وانه یه
به هه مان دؤخی تودا تپه پر بیت.

سامان به که مه شله ژان و راپایی و به منګه منګیکه وه گوتی:

- مامی به پرېرم باوه پر پی بکه حالی من ته وواو جیا وازه،
نه وهی من دهمه وئ پیش نه وهی بګه ینه خالی پشکینه که به
چند کیلومه تریك دامبه زیته و خوم ته گیری حالی خوم ده که م.

شوفیره که له گهل خویدا بیر ی کرده وه: "ماfi خویه تی
متانه به که س نه کات، نیمه له پرژگاریکدا دهر ین، پیاوه تی و
چاکه ی تیدا مردوه. پاشان به دهنګیکی نرم گوتی:

- چونت پی باشه وا بکه. که واته دواي نیو کاترمیر دهر ین
دابیه زیت.

جاریځی دیکه بیده نگی شویته کە ی تەنیه وه، تەنها دهنگی بزویتەری ئۆتۆمبیلە کە دههات. دواى نیو کاتژمێره کە، پاراپی و دلەپاوکی بای به سەر ناخ و پوخساری ساماندا کیشا، هەتا شوڤیره کەش هەستی به و دلەپاوکیه ی کرد. ئەوه تا ئەو ئۆتۆمبیلە کە له تەنیشته قامه کە وه راده گریت و به پهنجه ی به ره و ئاسۆ ئاماژه ده کات:

- تەماشای ئەو خانوو به کە ده لیتی شخاته یه، ئەوه خالی پشکینه، ئاگات له خۆت بیت.

سامان دوودلیه کی زۆری پتیه دیار بوو، ئاخو جاریکی دیکه به پێی پۆشتن، لهوانه یه پتووستی به ده پۆزه پێ بیت، نازانیت تینویتی ده یکوژیت، یان برسیتی. یاخود ده بیته خۆراکی گورگه برسیه کان. ده رگای ئۆتۆمبیلە کە ی کرده وه و دابهزی، به رله وه ی شوڤیره کە ده ست به جووله بکاته وه. سامان به په له هاواری کرد:

- مامه مامه... مامه گیان، له گەل خۆتدا بمبه، یاخو له گەل کوڤه کانت به یه کتر بگه نه وه.

وه ک ئەوه ی شوڤیره کە چاوه پێی ئەو داوا یه بکات، به په رۆشه وه دابهزی و به ده وری ئۆتۆمبیلە کە ی سووپا یه وه و سندووڤیکی یه ده گی کرده وه و شویتی خۆشاردنه وه کە ده رکەوت، کە له شیوه ی سندووڤیکی تهنگ و درێژ بوو، پێ بوو له تهخته دار، یه ک یه ک تهخته داره کانی راکیشا و فرپی دایه ناو سندووڤه گه و ره کە وه. ئینجا داوا ی له سامان کرد له شویتی تهخته داره کان خۆی درێژ بکات. پاشان ده رگا کە ی داخسته وه

و به بورغی و سەموولەیکە قایمی کردەو، سامان له ژوورەو
 به زۆر هەناسە دەدا، شوفیرە که هاتەو شویتى خوێ و بى
 ئەوێ کات به فیڕۆ بدات، دەستى به پوښتن کردەو و
 خیرایە کهیشى زیاتر کرد، ئەو شویتى سامان خوێ تیدا
 حەشاردابوو گری گرتبوو ئەوێندە گەرم بوو، بەلام خیرایى
 ئۆتۆمبیلە که له درزیکەو فینکایە کى پى دەبەخشی، کاتیک
 سامان هەستى کرد بايە کهم دەبیت و خیرایى ئۆتۆمبیلە کهش
 هیواشتر دەبیتەو، دلنیا بوو که ئیدى گەشتونەتە خالی
 پشکینە، بەلام ئۆتۆمبیلە که پانەووستا، بەلکوو خیرایە کهى
 کهم کردەو، پاسەوانە کهش به خیرایى ئامازەى به شوفیرە که
 کرد له پوښتن بەردەوام بىت و پانەووستىت، به پەلە تەنها چەند
 قسە یەکیان له گەل یەکتەدا گۆپیەو. دیارە شوفیرە که دەناسن و
 زۆر بیرەدا تێپەر دەبیت. بەو جۆرە سەرلەنوێ دەستى به خیرایى
 کردەو تا به تەواوى ماوێه کى باش دوور کەوتەو و دلنیاوو
 لەوێ کەس چاودێریان ناکات، ئینجا ئۆتۆمبیلە کهى له تەنیش
 پینگاکە پراگرت و دەستى به کردنەوێ بورغى و سەموولە که
 کردەو که سندوقە کهى پى داخستبوو، جارجارەش
 تەماشایە کى ئەملا و ئەولای خوێ دەکرد، پینگاکە تەواو چۆل
 بوو، لەو ساتەوختەدا هیچ ئۆتۆمبیلێک دیار نەبوو، قاچەکانى
 سامانى گرت و پرایکیشایە دەرەوێ حەشارگە کهى، پاشان
 سندوقە کهى وەکوو خوێ داخستەو، فرمیسکەکانى چاوى
 سامان له خوښیان و به هۆى کاریگەرپوونى ئەو چاکە و
 پیاوێتیەى که ئەو پشکەشى کردبوو، خەریک بوو دابارزین.
 ئۆتۆمبیلە که دەستى به پوښتن کردەو و پینگە یەکی زۆرى بۆ

سامان کورت کرده‌وه، بۆیه سامان بیرى له‌وه کرده‌وه که شهرمه نه‌یتی و دۆخى ناله‌بارى خۆى بۆ ئەم پیاوه باشه نه‌درکیتیت، دواى ئەوه‌ی ئەو هه‌موو چاکه‌یه‌ی له پیتاويدا کرد، نه‌خاسمه هه‌ولێ ئەوه‌ی نه‌دا پرسىارى هۆکارى دۆخه‌که‌ی لى پرسیت و ناشکرای بکات، به‌لام سامان سوور بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی پرسى بردنى بۆ شیتخانه‌که‌ باس نه‌کات. ته‌نها چیرۆکیکی بۆ خۆى داتاشی به‌وه‌ی له زینداندا مه‌رگى به‌ چاوى خۆى بینوه، ئیدی شوفیره‌که‌ سه‌رزه‌نشتى زۆرى کرد بۆ ئەو خه‌م و ناسۆره‌ی تووشى که‌ سوکارى کردووه و به‌ ده‌نگیکی له‌سه‌رخۆ و پته‌وه‌وه گوتی:

- کوپى خۆم ئایا ده‌زانى چ خه‌م و ئازاریکت به‌خشیوه‌ته دایک و باوکت، به‌ هۆى ئەو قسه‌ سه‌رشیتانه‌یه‌ت؟ تۆ نازانى ئیستا ئەوان به‌ هۆى تۆوه‌ چهند ئازار ده‌چێزن. ئایا هه‌یچ عاقلێک هه‌یه‌ له‌ چایخانه و به‌ به‌رچاوى ئەو هه‌موو هه‌شامانه‌وه قسه‌یه‌کی وا بکات؟ بۆ تۆ نازانى هه‌تا دیواریش گویى هه‌یه و گویى له‌ هه‌موو شتێک ده‌ییت؟ نا کوپم من هه‌رگیز له‌ گه‌ل ئەو کرداره‌تدا نیم. ده‌بوایه تۆ له‌وه ژیر و زیره‌کتر بیت.

سامان له‌ گه‌ل خۆیدا بیرى کرده‌وه: "واى چ کاره‌ساتێک ده‌بوو ئەگه‌ر زمانم خوار پرۆیشتبوایه و باسى پروداوى شیتخانه‌که‌یشم بۆى بکردبوایه، هه‌ر به‌ جارێک به‌ شیتی داده‌نام، خۆ له‌وانه‌شه‌ مامه‌له‌ کردنى له‌ گه‌لمدا بگۆرپبوایه". جا بۆ ئەوه‌ی ئەو گومانه‌ له‌ خۆى دوور بخاته‌وه که‌ خۆشى پێدا نایه‌ت و هه‌زى لى ناکات، گوتی:

- نه وه هه له يه ك بوو كردم، بوم بووه وانه يه ك و هه تا له ژياندام له يادى نه كمم. مامه گيان زور په شيمانم له و قسه يهم. وه لى نه وه ي تو له گه ل من نه نجامت دا، مه گه ر تنها خوا پاداشتي چا كه كه ت بداته وه. له ناخى دلمه وه هيواخوازم كه گه رايته وه كوپه كه ت له ماله وه له چاوه پوانيتدا بيت.

نه و هيواخواستنه ي سامان له شادبوونه وه ي شوفيره كه به ديدارى كوپه كه ي، خهم و خوشى پي كه وه له ناخيدا گريان سهند و له سونگه ي نه و په روشى و هاتنه دى نه و ناواته ي كه چاوه پوانيه تى بيته دى، بريارى دا چا كه كه ي له گه ل نه و گه نجه تا كوتايى بېرته وام بيت، وازى لى نه هيتيت هه تا ده يگه به نيته نه و نامانجه ي كه له پيناويدا نه و سهر كيشيه ي كردووه و نه و شويته ي كه ليه وه به ره و ناسووده ي و نارامى ده روات، جگه له وه ش هه تا بره پاره يه ك و پارچه نانتيكيشى پى دا، به لكوو خواى گه وره كه سيكي بو ته رخاڼ بكا ت و به سه لامه تى بگاته شويتيكي نارام و ناسووده ي. وه لى پياوه كه گه رايه وه ماله وه، به لام به ديدارى كوپه كه ي شاد نه بووه وه، هه تا هه واليكي دلخوشكهريشى گوى لى نه بوو. ناخر هيواخواستن شتيكه و واقعيش شتيكي ديكه، به لام سامان گه يشته نامانجي خوى و لاي خزمه كانى له گونديكي خنجيلانه كه له وانه يه رورگارتيك بيت بيته شاروچكه يه كى بچووك، رووداوپكي ناخوش له چاوه پوانيدا بوو، بينى خزمه كانى رووى ناده نى و هه والى شيتبوونه كه ي گه يشته نه مانيش، بهرله وه ي روو له مان بكا ت و بير له وه بكا ته وه، بويه هر له سه ره تاوه له ژووريكي تايه تدا دايا نېرى و گوشه گريان كرد و نه يده توانى نه كه س بيتيت و نه

كەسپش بېيىت و كەسپش له گەلیدا بدویت. ئەو ش بەو
 بیا نوو هی ئە گەر خەلكی به نهینییه كهی بزانی، ئەوا هەلویستیان
 به رانبه ری خهراپ و توند دهییت. خو ئە گەر بیزانییا حاله ته كه
 وایه، هەرگیز وا خو سووك نه ده كرد و شكۆمه ندى خویشی
 له ده ست نه ده دا. ئاخر مامه له كردنی خزمه كانی بهو شیوه یه،
 هەرگیز شایانی كه سایه تی ئەو نه بوو، ئەوان به چاوی شیتوه
 سهیریان ده كرد و به زهحمهت له گەلیدا ده دوان، تا حال گه یشته
 ئەو هی بیریان له وه كرده وه شه وانه قاچی به قه ره وێله كه یه وه
 بیهستنه وه. ئەو كاته ئیدی سامان ئوقره ی بر و لیان پاپه پری و
 بریاری دا به جیان بهیلت. به لام دواتر كه و تنه پارانوه لئی و
 هیوریان كرده وه كه لیان توورپه نه ییت. مادام هەر بریاری داوه
 به جیان بهیلت با سبهی به یانی ییت، نهك بهم شه وه
 ئەنگوسته چاوه.

ئەو شه وه ئەو خیزانه چاویان نه چووه خه و، نه بادا بهو شه وه
 بروات و پوو له شوینیکی نادیار بكات، كه چی ئەو به جۆریك
 میشکی پۆییوو خهريك بوو له داخان و له گەل فرمیسكه كانیدا
 بخنكیت، له سبهینی پۆزی دواتر، دواى نانی به یانی
 هیستریکیان به كری بۆی گرت، تاكوو دوو پۆزه پێگه ی
 بهرزونزمی پێی بپرت، تا دهیگه یه نیته لای ئەو پیره ژنه ی كه
 خزمایه تیان له گەلیدا هه بوو، پیره ژنه كه به گهرمی پێشوازی لێ
 كرد و به سۆز و خو شه ویستییه وه له ئامیزی گرت. ئەو هی
 ها ته وه یاد جوانترینی ئەو كورانه بوو كه خو ی سه ره رشتی
 له دایك بوونی كرد بوون، سۆز و خو شه ویستییه کی وای به سه ردا
 باراند هەرگیز پێشتر خه ونیشی پێوه نه بینییوو، ئیدی له وێ

ټاسووده بوو و ټهو ژنه وه کوو کوږی خوۍ مامه لهی له گه لدا
 ده کرد، ټهو وه کوو ټهوانهۍ دیکه سه یری نه ده کرد، به لکوو
 بوونی ټهو فهراموښی بوو بوۍ و پریری دا یه کټک له کچه کانی
 گونده که شیان بوۍ بهیئتیت، ویرای ټهو ده نگوۍیه که
 گوندنشینه کان باسی ده کهن و ټاماژهۍ پښی ده دهن. سامان بریری
 دا ماوه یه که له لای بمیټته وه و دواتر ته گیری حالی خوۍ
 بکات و بهره و دهره وهۍ ولات بروات و لهوۍ ژبانیکۍ جیاواز
 ده ست پښ بکاته وه.

بهشی نۆزده يه م

له راستيدا سامان ههستی به كه ميک ترس کرد کاتيک له کادانه که په حماني بينی، چونکه وای زانی به کيکه له دهسته که ی نزيك مام جه مال، به لام ترسه که ی په وييه وه کاتيک زانی په حمان عه ره به، بۆ به روخساری گه شايه وه و گوتی:

- كه واته تو له دهسته که ی مام کاکيليت؟

په حمان سه يری به قسه که ی هات و پرسى:

- چۆن زانيت؟!

سامان به بزه و خهنده يه کی زیاتره وه گوتی:

- وا پي ده چيټ زۆر ماندوو بيت و پتويستيت به كه ميک خه و يټ.

په حمان دووباره گوتی:

- به لي زۆر ماندووم، به لام چۆن زانيت من له دهسته که ی مام کاکيلم؟

- چيه بۆ وا زوو له بيرت کرد؟ له بهر نه وه ی شيريني هاوسه رم ئيستاپي گوتم ده تناسيت و ئيوارائيكيان له ماليان نانتان خواردوو، نه ی قسه کانيم بۆت نه کرده عه ره بي، نه ی نه مه مانای نه وه نيه که تۆ ماندوويت و توانای وه بيرهاته وه ی شته کانت نيه؟

- راست ده که يت. خه ريکه بۆ تۆزه خه ويک کوير ده بم،

ئەوئەندەم خەو دیت. جگە لەوئەش ھەموو ئەوانەى لە دەست ستم و زۆردارى دەسلاتى بەعس پايانکردوو لە دەستەكەى مام كاكيلن. ئەى بەسەرھاتان لەگەل گورگدا چيە؟

- چيرۆكەكە ئەوئەى كە شەوى پابردوو پەوئە گورگيكي برسى ھيرشيان كرده سەر گونڊەكە، ئەوانە بەر لە دوو كاژمير ھيرشيان كرده سەر ئيمەش. بەلام لوورەلووريان بە دريژاي شەو نەبراوئەتەو.

سەپوون و باويشكدان بە خيڤايەكى بى ئەندازە جەستەى پەحمانى داگرت، تا وای لى ھات بە كزى دەنگى سامان بيسيت، وەك ئەوئەى لە ئاسۆو دەنگى ييت، پاشان سەرى قورس بوو و ملی توانای ھەلگرتنى كەللەسەرى نەما و ھىدى ھىدى نووشتايەو، تاكوو چەناگەى گەيشتە سەر سىنگى، ھەر بە دانىشتەوئە خەو بردييەو، وەلى بە ھەردوو دەستى توند ئاميزى بە چەكەكەيدا كەردبوو. زۆر بە زەحمەت سەرى بەرز كەردەو و بە زۆر چاوى بۆ كرايەو، پوخسارە منداليە ھيمنەكەى سامانى كەوتە بەر چاوى، كە خەندەيەكى دلنابى و پەر لە ئاسوودەيى و ئارامى بۆ كرد، نەخاسەمە كاتيك ھەستى بە دەستەكانى كرد لەسەر شانين و بۆ دريژبوونى يارمەتى دەدەن. پەحمان گوئي لى بوو پى گوت:

- پشتت بكە زۇپاكە... وای خوايە تۆ چ تەپوونيك تەر بوويت؟

شيرين گوتى:

- پەتوويەكى پيدادەم؟

سامان گوتى:

- وا باشره هیچی پتدا نه‌ده‌ین، به‌لکوو جله‌کانی وشك ده‌بنه‌وه.

ئه‌وان سه‌رقالی په‌حمان بوون، گوئیان له ده‌نگی پتیشاندهره‌که‌یان بوو بانگیان ده‌کات و له ده‌رگاش ده‌دات، سامان ده‌رگاکی لێ کرده‌وه و هینایه ژووره‌وه، پیاوه‌که توشووبه‌ره‌یه‌کی پر له نانی تیری و جه‌په‌یه‌ك ئاو و کیسه‌یه‌ك ژاژی شی پییوو. له بن پشتوینه‌که‌ی ناوقه‌دیشیه‌وه کیسه‌یه‌کی بچووکی ده‌ره‌ینا، مشتیک گه‌لا چای و نه‌ختیک شه‌کری قه‌ندی پارچه‌ پارچه‌ی بچووک و که‌مه شه‌کریکی وردیش، ههر که گه‌یشه ژووره‌وه ئه‌و شتانه‌ی له گونده‌که‌وه له‌گه‌ل خۆی هینابوونی دایه ده‌ستی شیرینی شو‌خوشه‌نگه‌وه و ده‌سته‌کانی به‌ناو یه‌کدا ده‌هینا و له نزیک ئاگره‌که‌وه دانیش و گوتی:

- ئه‌وه چیه خاتوون قۆری چایه‌که له‌سه‌ر ئاگره‌که‌ نابینم. ده‌ی زوو که چایه‌کم بو‌لینیی، تا په‌رداخیک بخۆمه‌وه و بگه‌پیمه‌وه لای که‌سوکاره‌که‌م، چونکه زۆر په‌له‌مه. کاره‌که‌ی من تا ئیره له‌گه‌ل ئیوه ته‌واو بوو. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ك پشوو ده‌ده‌ن، قه‌دپالی به‌رده‌م ده‌رگا که بگرنه‌به‌ر و به شوین پئی مندا وهرن که له‌سه‌ر به‌فره‌که‌ دیاره، ده‌تانگه‌یه‌نیته گونده‌که‌ و له‌و‌یوه گه‌شته‌که‌تان به‌ره‌و ئیران ته‌واو ده‌که‌ن. چونکه خاوه‌نی تراکتۆره‌که‌ سبه‌ی دوا‌ی نیوه‌پۆ ده‌روات.

پاشان پتیشاندهره‌که‌ سه‌رنجی په‌حمانی دا و گوتی:

- ئه‌و پیاوه نووستوه کییه؟

سامان وه‌لامی دایه‌وه:

- دۆستیکی ناوچه‌که‌ی خۆمانه.

- لیره چی ده کات؟!

پیتیشاندهره که وای گوت و سامانیش وه لامي دایه وه:

- نهوان هه میسه له جووله دان و له شویتیک نامیتنه وه.

پیتیشاندهره که په حماني پشتگوئ خست که له خه ویکی قولدا بوو، دهستی به زیده پویی کرد له گتپانه وهی نه وهی تووشی بووه:

- راسته له هاتنم بۆ لاتان دواکه وتم. چی بکه م؟! به دهستی خۆم نه بوو. کاریکی باستان کرد، لیره مانه وه له جياتی نه وهی بین بۆ گونده که، به دلناییه وه نه گهر ئیوهم له گه ل بووایه گورگه کان له توپه تیان ده کردن. ته نها به خت ده ربازی کردم، چونکه نهو کاتهی ئیوهم به جی هیشت و به رهو گونده که پویشتم و دواي پویشتی نزیکه ی پینج خوله کیك، سه رنجی لای راسته م دا، بینیم گورگیك خۆی بۆ مه لاس داوم، نینجا چ گورگیك؟! هه ر هیستریك بوو بۆ خۆی نه وهنده گه وره بوو! هیستری چی؟! تو بلئی فیل! به دوو چاوی بریسکه داره وه، نازانم چۆن له سه ره تاوه ههستم پینی نه کردبوو، به تایه تیش مانگه شه وه که نهو ناوهی تهواو پرووناك کردبووه وه.

خاتوونه که له ترسان چاوه کانی نه بله ق بوون، که چی سامان پیکه نی و ههستی به خۆشیهك کرد له سادهیی نهو جووتیاره و گه مژه ییه که ی، به لکوو هه تا به زهیی به هاوسه ره که شیدا هاته وه، چونکه پروخساری وه کوو پروخساری مندا لیکي تۆقیو گۆرا که گوئیستی چیرۆکیك له چیرۆکه کانی جنۆکه و خپوه کان ده بن، دهستی له سه ر شانه کانی دانا و پیکه وه له نزیک زۆپاکه دانیشن، له پالیدا ههستی به گه رمایی ناگره که و چیر و خۆشیه کی دلنایی کرد، پیتیشاندهره که درێژه ی به قسه کانی دا:

- نیوان من و گورگه که تنها چهند ههنگاوئیکی کهم
بوو. له دووری سهد ههنگاوئیکیش دارگوئزه تاقانه که ههبوو، به
ژیریدا تیدهپهړن کاتیک دهچن بۆ گونده که. من ته ماشام ده کرد
و ئه ویش ته ماشای ده کرد.

سامان به شتوازیکی شوخی ئامیزه وه دیسان لئی پرسیه وه:

- ته ماشای کیی ده کرد؟

پیتیشاندهره که وه لام ده داته وه و ده لیت:

- هه لبه ته ته ماشای دارگوئزه که.

- بۆچی؟

پیتیشاندهره که به گومانه وه کوتی:

- له کوئ بزانه؟! بۆ لئی پرسه!

کاتیک سامان ههستی کرد پیتیشاندهره که له پرسیاره کانی
دلته نگ بووه، به خهنده به که وه ئه مە ی خسته سه ر قسه کانی:

- باشه، ده ی قهیناکا، ئه ی دوا ی ئه وه چی پرووی دا؟

پیتیشاندهره که وه لامی دایه وه:

- به ره وه داره که پام کرد، به تایبه تی دوا ی ئه وه ی چهند
گورگئیکی دیکه شم بینى لای راسته وه به پاکردن به ره وه لای
من ده هاتن، له به ختی خۆم گورگه کانی دیکه هه ندیک لیمه وه
دوور بوون، به لام ئه و گورگه ی له نزیکمه وه بوو که وته دوام،
من پاکه و ئه ویش پاکه، من پام ده کرد و ئه ویش پای
ده کرد...!

سامان بۆی ته واو کرد، نه بادا ئه و دهسته واژه یه دووباره و
سپیاره بکاته وه:

- به لئی به لئی تو پات ده کرد و نهویش پای ده کرد تا گه یشته داره گه وره که و به بازداښکی گه وره سهرکه و تیه سهری.

پتیشانده ره که به سهر سو پرمانه وه گوتی:

- چون زانیت؟ تو لیره وه چاودیریت ده کردم؟

- نه خیر لیره وه چاودیریم نه ده کردی. به لام نه وه نییه تا ئیستا زیندوویت، به دلنیا ییه وه سهرکه و توو تیه سهر داره که. نه و گورگه فیله تنه ی دوو ههنگاو ښک لیته وه دوور بوو، نه توانی بنگریت و نه توانیشی سهر بکه ویته سهر داره که.

- وهك نه وه ی باوه پر به وه ناکه ی که ده یلیم؟!

- نا نا... چون شتی وا نییه، به دلنیا ییه وه باوه پرت پی ده که م، به لام که م ښک له سهرخو یوم باس بکه.

- پیت وایه نه وه ی گوتم زیده پړویی تیدایه؟

- زیده پړویی نا، به لام شتیکی که م له وه.

پتیشانده ره که جار ښکی تر بی نه وه ی گوی بداته توانجه کانی سامان گوتی:

- هه تا پړوی دواتر له سهر دره خسته که مامه وه. په وه گورگه که په لاماری پانه بزنی گونده که یان دا و زیان ښکی زوریان لی دان. هه ښکیان بو ژپر نه وه داره هیتا که من له سهری بووم. له ووی له تو په تیان کردن، دوا ی نه وه ی تیر بوون، وازیان له من هیتا و پړوشتن، نه و کاته منیش له داره که دابه زیم و گه پامه وه گونده که. جوو تیاره کان گوتیان: به فر و برسیتی گورگه کانی ناچار کردبوو بیته خواره وه و په لاماری گونده که بدن بو گه پان به دوا ی خورا کدا. جوو تیاره کان له ماله کانی

خۆيان دا، خۆيان حەشار دابوو و پەنجەرەى ماله كانيان به هەموو شتێك داخستبوو كە دەستيان پى راگەشتبوو، پشتى دەرگاكانيشيان به هەموو شتێكى گران توند و قايم كردبوو، جەنگىكى درندانەو ناهاوسەنگ بوو، يەكەم قوربانىيە كانيش سەگەكان بوون، هەر هەموويان كوشتن، مەرۇمالاتە كانيش لە گەورەكانى خۆياندا تۆقيوون و بە هەموو لايە كدا رايان دەكرد و هەر كۆن و پەناگەيە كيان دەست كەوتبوو خۆيانيان تىدا حەشار دابوو. گرتى گەورە ئەو بوو خەلكى گوندە كە چە كيان نەبوو، ئەوەى هەشيان بوو تەنها تاپرى راو كردن بوو، ئەوانيش بى فېشەك، زۆر دەمێك بوو بە كاريشيان نەهتانبوو، بۆيە زۆربەيان ژەنگ لى دابوون، بە هەر حال هەر ئەوئەندە خواردنەشم بۆ پەيدا كرا بۆتانی بهتيم، زۆرىش پتويستە بگەرمەو مالهو، چونكە هەوالى رۆژى حەشر لەناو گوندەكاندا بلاو بووئەو، گوايە بەم زووانە رۆژى كۆتايى دەست پى دەكات. من هەر ئىستا دەبى بگەرمەو بۆ گوندەكەم.

سامان پرسىارى لى كرد و دوودليش بە رۆخسارىيەو
ديار بوو:

- چى رۆو دەدات؟! ئايا هەردوولايان سوپاكەيان بۆ ئەم ناوچەيە كۆ كردۆتەو؟

- نەخێر ئەو نىيە... جەنگى ئىوان ئەو دوو ولاتە لە بىر بكە، ئەو بەرانبەر ئەو شتەى بەسەرمان دىت هەر هېچ نىيە.

- سەيرە! ئەى دەبى چى هەيىت لە جەنگيش خەراپتر؟!

- رۆژى حەشر بەرپۆيە، خەلكى لە نزيك ئەو گوندەى دراوستيمان مردوويان بينيوە لە گۆرەكانيانەو دەرجوون، ئەو رۆژى قىامەتە. لىرە گورگ هێرش دەكاتە سەر گوند و لەویش

مردووه كان زیندوو دهنهوه تاكوو بیانخون. ئەللاهو ئەكبهـر...
خوایه له گوناھی خۆم و كهسوكاره كهشم خۆش به.

به لای خهلكی گوندەكانهوه خۆش بوو، ئەگەر
ههـموویشیان نهـییت، خهـلكی شۆك بکهـن بهـ کارێک که ئەوانیش
بهـشدارییان لهـ بهـدهـستهـتانیـدا نهـبووـییت، واتهـ تهـنها ئەو ههـوالهـ
دهـگوازنهـوه که لهـ یهـکیکهـوه گوئیستی بوون، کهچی دهـیینی لهـ
ساتهـوهـختیکی نامۆدا بهـوپهـری توانا بانهـوه ههـست بهـ بایهـخی ئەو
شته دهـکهـن بهـ مهـبهـستی سهـرقاڵکردنی خهـلکی بۆ زانینی شتی،
یان گواستهـوهی ههـوالێک. بۆیه ئەو جۆره کهسه لهـ باسه که
دهـردهـچن و زیدهـپۆیی لهـ خستهـپرووی ئاخواتنهـکانیشیان دهـکهـن،
بهـ تابهـتیش ههـر کاتێک سهـرسامی و شۆکیبون لهـ پوخساری
گوێگرانیاـندا بیـنریت. کهچی سامانی هاوپیمان ئەو چیژ و
خۆشییهی لهـ پێتیشاندهره که سهـندهـوه که دهـیویست لهـ پێگهـی
باسکردن و گێڕانهـوهی ئەو چیرۆکه ههـلبهـستراوه پێی دلخۆش
بیت، چونکه کاتێک بێنی پوخساری سامان نهـگۆڕا و تووشی
شۆک نهـبوو، یان زۆری بۆ شل نهـکرد، بهـلکوو پێکهـنینتکی
پهـچپهـچی بۆ کرد و پێتیشاندهره کهش لهـ ئەنجامی کاریگهـری
ئهـوهـدا دهـیهـوی بـهـرواـت بـی ئهـوهی زیاتر چاوهـپێ بکات و
پهـرداخیکی دیکهـی چایهـش بخواتهـوه، که شیرین لهـسهـر پشکوو
پهـژووه که ئامادهـی کردبوو.

سامان گوتی:

- ئیستا مهـپۆ، ئەی چی لهـ گورگهـکان دهـکهـیت؟! بهـ
تابهـتی گورگهـ فیهـلهـنهـکه؟!

- دهـزانم تۆ باوهـرت نهـکردووه، تۆ خهـلکی شاریت و لهـ
گوندی ناو چیاوچۆلهـ داهاو و دوورهـدهـستهـکان نهـژایویت... تۆ

ئەگەر لێرە بژیا تايە شتی سەیر و سەمەرەت دەبینی.

سامان بە زەر دەخەنە یەكەوێ گوتی:

- بۆ پێت وایە خەلکی شارەکان جیاوازان؟ لەوێش مەرگەسات و شتی سەیر ترمان بینیوە، شارەکانیش لە گوندە دوورە دەست و داپراوەکان جیاوازتر نین، جگە لە تەلار و خانوو و کانیا نەپێت، کەچی عەقل و ھۆشی خەلکە کە هیچ جیاوازییەکی لە گەل عەقل و ھۆشی خەلکی ئێرە نییە، بەلام چاوەڕێ بکە چایە کەمان لە گەل بخۆرەو.

جووتیارە پێتیشاندەرە کە هیچ شتێک لە قسەکانی تێنەگەشت، بەلام ھەستی بە جۆرە وەپسبوون و بێزاری و جۆرە سووکایەتیەك کرد، بۆیە وای پێ باشتر بوو بپروات و گوتی:

- وا پێ دەچێ چایە کەتان کاتیکی زۆرم بە فەرۆ بدات، دەبێ ئێستا بپۆم بۆ ئەوێ بۆ ئیوارە بگەمەوێ گوندە کەم.

سامان دیسان گوتیەو:

- ئەو دەربارەی گورگەکان چی؟! دەترسم شتێک لێ بکەن.

پێتیشاندەرە کە بە پڕوایە خۆبوونەوێ گوتی:

- گورگەکان تێر بوون، ئەگەر لە پێگە بشمێنن مەترسیان نییە.

سامان لە گەل خۆیدا کەوتە منگەمگ و بە ھەسرەتەوێ گوتی: "تۆ لەمەیان راست کرد. گورگەکان بەبێ ھۆ کەس ناخۆن، تاوانیشان نییە کە بەو جۆرە خولقاون جگە لە گوشت ھێچی تر ناخۆن". ئینجا گوتی:

- كاكه چاوه پټكه، نهى لهو مردووانه ناترسيت كه له
گډړه كانپانه وه ده رچوونه ته دهره وه؟

- به لى ده ترسم، به لام خيزانه كه له وپه ده بى دهر بازى
بكهم، خوا فرياد پر سه.

- به لام تو هم هه والانه له كوئ ديتيت؟

كاتيك هم دهسته واژه يهى دوايى گوت، پټيشانده ره كه
ماوه يه كه رويشتبوو و كه ميك دوور كه وتبووه وه. ئيدى سامان
كهوته ناو گيژاوى سهرسامى و بير كرده وه له وهى چون
هه واله كان له نيوان گونده كاندا بهم خپرايه ده گوازيته وه و
ده مادهم ده كن، ناخر خو هيچ نامرازيكى په يوه ندي كردن و
گواسته وه له نيوانپاندا نپه، هه نديكيش هر بو شوخى ده لين
هه واله كان بهرله وهى روو بدهن له نيوان گونده كاندا
ده گوازيته وه.

شيرين به جلو بهر كه په نكاو پرهنگ و پر نه خش و
نيگاره كانپه وه ماوه يه كى كه بو له بهر دم زوږا كه به بډه ننگى
دانيشتبوو، كاتيك دانيشته كهى دريژه ي كيشا، سامانپش شانيده
به شانيه وه و به قه ده كه وه دانيشتن و چاندييه گويچكه يه وه:

- بوچى هم بډه ننگيه؟ بير له چى ده كه يته وه؟

شيرين به دهنكيكى نزمه وه گوتى:

- من ده ترسيم.

- مه ترسى. هه مووى يه كه دوو رويژيكي تره و له سنوور
ناوديو ده بين بهر و ئيران. نه بوجگاره ش نامانگاتى، ته نانه ت
نازائيت ئيمه له كوئين و بو كوئش ده چين؟!

- من له نه بوجگاره ناترسيم.

- كهواته له كې؟ گورگه كان، هر ترسی ناوې، نهوان له كويوه هاتن، گه پانهوه شويته كاني خويان.

شيرين لهو كاته ی تفی قووت ددها گوتي:

- لهو مردووانه ده ترسم كه له گورپه كانيانهوه ده رچوونه ته دهره وه.

سامان دهستی به قاقای پيکه نينتيكي پچرپچر كرد، هندیك لهو ترس و دلپراو كتيه ی ناخی شیرینی په واندوه.

- نهوه چيپه ده لئى باوه پت به قسه كاني نهو گه مژه به كـرد؟ نهوه به كه م دروژنه. هاوشـپوه ی هندیك له گوندنـشینه كاني تر زنده پويی له هه موو شتيكدا ده كات. ده زانی ژيان لم گونده داپراو و دووره ده ستانه لای خه لكی خه يالی فراوانی نهوتويان خولقاندووه باشرين نووسه ر پويستی پيشانه و ناتوانی بيانگاتې. وه لې خه يالتيكي هه په مه كيانه، نازانم چوڼ بوئی باس بكه م، نهوه ی سهير و جيگه ی سه رسوپمانه نهوه به هه موو نهوانه ی له گونده كان گويان لهو خه يالپلاوييانه ده بيت كه بويان ده گيردريته وه و سووريش ده زانن درويه و راست نيه، كه چي وپراي نهوش هه ر باوه پي پي ده كهن و به هندیك ترشوخي پيوه كړدنه وه ده ماوده م بلاوی ده كه نه وه و لايان ده بيته راستيه كي حاشاهه لنه گر، خو له وانه به بو وروژاندنيش بيت، چونكه لم گوشه گيري و داپران و دووره ده ستيه دا وروژاندن بو جوولاندن و شله قاندي گوماوه گه نيوه كه ی دهروونی خه لكی پويسته، بگره هر زوريش پويسته.

شيرين زور له قسه كاني تينه گيشت، به لام نهوه نده ی گوت كه له گهل په بيردنی به وشه و ده سته واژه كان ويك دینه وه، بويه گوتي:

- ټيمه ټاوی پراوه ستاومان نيه، کانياوه کانمان شهو و پوژ
ټاویان له بهر ده پوات و پاناوه ستیت.

سامان زه رده خه نه یه کی بو کرد و دهستی کرده ناو دهستی
و بو دلنیا کردنه وی گوتی:

- خه می هیچت نه ییت، له ټیکړای نهو شتانه ت ده پاریزم
که لیان ده ترسیت و بیریان لی ده که یته وه.
نه ویش پنی گوت:

- گومانم له وه دا نيه، تو سه رچاوه ی دلنایی و نارامیی،
نه خاسمه دواي نه وه ی له گهل گورگه کان جهنگایت و
پاراستمت، نه مه دووه مین جاره له ده ست سته می پوژگار
ده مپاریزیت.

نهو قسه به ی شیرین له ناخی ساماندا کاریگه ریه کی زوری
هه بوو، ههستی به شکومه ندی کرد.

بو به نه یوانی خوشیه که ی ناخی بشاریته وه و گوتی:

- من به مهرگ و له ناوچوونی خوم ناماده م بو پاراستت،
گیانم ده که مه قوربان ی تو، به لکوو من سوپاسگوزاری توم،
نه گهر تو نه بو ویتایه توانای سه رکه وتنم به سه ر گورگه کاندا
نه ده بوو.

شیرین به ناسکی و جوړه نازیکه وه گوتی:

- نامه وی له پیناوی مندا سه رکیشی به زیانی خوته وه
بکه یت. ټاخر من به بی تو هیچ شتیک نیم.

شیرین دواي نه وه ی له نزیکه وه زیاتر سامانی ناسی و له
په وشت و ټاکار و که سایه تیه که ی دلنیا بوو، خوشه ویستیه کی

راستگويانه خوځى دهويست. ناخر نهو پياوهى به لای جووتیاره
 نوزانه کانهوه مایه ی گالته جارې و به سهرشیت و په فتاری سهر
 ناویان دهبرد، که سیکی زور وریا و ژیر بوو، به لام جووتیاران تا
 کوتایی به که سیکی خهراپیان داده نا، تا نهو ناسته ی گالته یان به
 قسه کانی دههات، چونکه نه یانده زانی چی ده لیت و لیتی
 تینه ده گیشتن و لهو جلوه رگه یشی که نهوان پیی رانه هاتوون
 بیوشن سهریان دههات، هه تا شهرم و شکوکه شیان به ناوومیدی
 و باشیه که یشیان به لاوازی و بیده سه لاتی و هیوا و
 تیرامانه کانیشیان به سهرشیتی و لیوورده یه که یشیان به ترستوکی
 ده دایه قه لهم، بی نهوه ی هه ست به وه بکه ن که نهو پیاوه،
 مروفنکی هه ست ناسکه و که سایه تی خوی خوش دهویت و
 زور نازا و بویره و تیکوشه ریکیشه له جوریکی تایهت،
 پوشنیریکه هه رگیز به پوشنیریه که ی خویه وه ناناویت. سامان
 له زیانیدا تووشی گرفتی زور بووبوو و بوهر گرفتیکیشی
 رینگه چاره یه کی گونجاوی ده دوزیه وه، نهو کاته ی
 هاوسه رگیری له گهل شیرینش کرد، گه وره ترین کیشه ی
 نهوه بوو چون باوه ر به شیرین به یتت که شیت نیه؟! تنه ا دوی
 چهند کاتژمیریکی که م به هه لسوکه وتی باش و ژیری و
 مروفدوستانه و په وشته رزانه ی خوی توانی نهو ترس و
 دلهر اوکیه له دهروونیدا به یه کجاری برپه ویتته وه و دواتریش
 نه به لیت، به لکوو وای لی کردبوو جگه له دهنگی نهو به
 دهنگی که س توره نه گریت و نارام و ناسووده نه ییت. هه تا له
 یه که م شوه ی بووک و زاوایه تیان که هیشتا دههول و زورناکه له
 دهروه ی ماله که یان گرمه ی دههات، دوی نهوه ی په پوی
 بووکتی به دهسته وه بوو و نیشانه ی پاکیزه یی که چه که ی پیشان
 ده دا، دوور له هاوسه ره که ی دانیش و سهری سوورماوو چون
 گومانی ناخی هاوسه ره که ی به سوز و خوشه ویستی بگوپیت،

کچه که له سهر پښخه فە که ی به خەم و ناسۆره وه دانیشتبوو. له گەل خۆی له بیر کردنه وه یه کی قولدا بوو: "شاخ ته گەر وازیان له وه ده هۆل و زورنایه ده هینا و لئ ده گه پان به حالی خۆمانه وه دانیشین، هیچم نه ده ویست." به لام هه یهات! نه وانه چۆن واز له وه به زم و په زمه ی خۆیان ده هینن؟! به رله وه ی زاوا یته دهره وه و موژده ی به زاوا بوونی خۆی به هه مووان رابگه یه نیت و پیشوازی له پیروزیایی و توانجه ییمانا کانیانیش بکات، که نه مه یان نه ریتیکه و دهر بازوون لئی کارینکی نه سته مه و بگره جۆرینکیشه له مه حال، نه وه له هاوسهره که ی نزیك که و ته وه، وا خۆی نشان دا که ناگای له هیچ نییه، به گوینچه که یدا چرپاند:

- تا ئیستاش ده ترسییت و و شله ژاویت؟! چیه ده لئی تا هه نوو کهش له من دلنیا نیت؟ پیم گوتی لیم مه ترسی من که سیکی بیوه ییم وه کوو چۆله که و بالنده کان، خو ته گەر مهرگی من ئاسووده یی و ئارامی بو دهر وونت دیتیت، به لین بی ئاماده م هەر ئیستا خوّم بکه مه قوربانت و خوّم بکوژم. ده زانم نه وه ی بیرى لئ ده که یته وه شتیکه و راستیش شتیکى تر. به لام دلنیا به کیشه که ته نها حالینه بوونه و هیچى تر. نه وه ی هه یه نه وه یه خه لکی له من تیناگه ن، نه وان ناتوانن وه کوو من بن و منیش ناتوانم وه کوو نه وان بم، هیوادارم متمانه م پئ بکه یت، به میردی خوّم دامه نئ، به لکوو به خزمه تکارینکی خوّم دابنئ، رازیم و فه رمانه کانت جیه جئ ده که م. تکات لئ ده که م رینگه م بده ته نها جارینک واهه ست بکه م که لیم ناترسیت... تکه یه!

شیرین که مێک چاوه شله ژاوه کانی به رز کرده وه و هه ر به سه رله قانده وه ئاماژه یه کی نه ریتی بو کرد.

سامان پنی گوت:

- ئىستا ناچارم دەرېچمە دەرەوۋە بۇ لاي ئەوانەي ئاھەنگ دەگىرن، ھەندىك پتوپىرەژن دېتە لات، بايەخيان پى مەدە و ھېچ قسەيە كيان لە گەل مەكە، بە تايەتېش پىرسى پەرۇ و خويتەكە. ھەر كە ئەوان ھاتتە دەرەوۋە، يەكسەر دېمەوۋە لات و خواردنىشت بۇ دەھىنم. دەزانم ئىستا زۆرت برىسيە، دەزانم ماوۋى چەندىن كاتىمىرە بە لاي نانخواردندا نەجوويت، قەيناكا، بايەخ بە ھېچ مەدە، تەنھا كەمىك بەرگە بگرە و ھېچى تر.

جارىكى دېكە شىرىن بە وريايەوۋە سەرنجى دايە و بە سەرىشى ئامازەيەكى ئەرئىتى دېكەي بۇ كىردەوۋە. ھەر كە سامان دەرچوۋە دەرەوۋە مالەكە، ھەرچى كوپوكالى ئەوئى بوو لىي كۆبوونەوۋە و دەستيان بە پىرۇزبايى و توانجدان و قسەي حەلەقۇمەلەق كىرد، ئەوئىش بە دەميانەوۋە بىزەي دەكرد و ھېچ وەلامى نەدەدانەوۋە، ھەتا يەكىك لە گەنجەكان سنوورى خوى بەزانىد و قسەيەكى كىرد لە ناخەوۋە ئازارى دا، دواي ئەوۋە پىرۇزبايى لى كىرد، بە بەرچاوى ھەمووانەوۋە گوتى:

- ئەگەر پىويستىت بە يارمەتى ھەبوو، بانگم بىكە من لەجياتىي تو كارەكە ئەنجام دەدەم.

سامان بە جۆرىك لەو قسەيە توورە و نىگەرەن بوو، سوورەلگەرە و وەلامى دايەوۋە:

- جا تو ئەو پياوۋەي كارى وا ئەنجام بەدەيت؟

ئەوۋەي تر لە جۆرى دەنگى سامان جۆرە بەلئىتىكى شەپخوازەنى بە دى كىرد، لە گەل ئەوۋەشدا گوئى نەدايە و ديسانەوۋە گوتى:

- تاقىم بىكەرەوۋە، ئەوجا بە چاوى خوت دەيىنى.

سامان شهر له چاوه کانی دهباری و گوتی:

- له پیش ههمووان پټ ده لیمه وه، نه گهر پیاوی وهره و پیاوه تی خوت بسلیمنه، نه گهر نه یه پټ ههر گیز پیاو نیت.

نهم قسه یه له بهرانبهر ههمووان گه نجه که ی خسته دؤخیکی دژواره وه و وای لڼ کرد، نه توانیت وا به ئاسانی لپی دهر باز بیټ، چونکه چاک ده یزانی مه حاله بجیته ژووره وه، نه ک له بهر نه وه ی دابونه ریت پڼگه ی نه و کاره قیزه ونه نادهن، به لکوو نه و باش ده یزانی به و کاره ی پاساوڼکی ته و او ده داته ده ستی سامان بؤ نه وه ی بیکوژیت و که سیش بهر بهرچی نه داته وه و هه تا گلەیشی لڼ نه کهن. خو نه گهر نه شچیت، نه و له بهرچاوی ههمووان پیاوه تی خو ی له ده ست ده دات که به لای جووتیارانه وه به ردی بناغی شکومه ندی و سهر بهرزییه. سامان بهم هه لوڼسته ی شکوی نه و کوږه جووتیاره ی کرده په روی بیتوژ و چتر نه و کوږه له ناو خه لکی و هاوړنکایدان توانای سهر بهر زکردنه وه ی نه ما.

کاتیکي زوری نه خایاند ناهه ننگیره کان په رته یان لڼ کرد و ههر یه که و بؤ مالی خو یان گه پانه وه، ژنه کانیش لای بوو که خان هاته دهره وه، سامانیش گه پانه وه بؤ ماله که ی و سینییه کی پر له خواردنی له گهل خویدا هه لگرتبوو، کاتیک چوه ژووره وه سینییه که ی له سهر زه وییه که دانا و له سهر زوپاکه ده ستی به گهر مکردنه وه یه ک به یه کی نه و قاپانه کرد که خواردنه کانیاں تیدا بوو، بوو که خانیش که له برسان ده تلایه وه و به بیده نگی سهر یی ده کرد و ترس و دل په او کیکه ی په وییوه وه و روخساری گه شتر بوو بوو. پاشان داوای لڼ کرد بیټ و له نزیکیه وه دابنیشیت، به که مڼک شهر مه وه داوا که ی جیه جی کرد، ههر که دانیشته سهر پانه خه که، نه و پارچه گوشتیکي

هه لگرت و ویستی بیداته هاوسه ره که ی، کاتیک ویستی
گۆشته که ی له ده ست وهر بگریت، به خۆشه ویستییه وه پتی گوت:

- نه خیر، ده بی به ده ستی من بیخویت. من له ئیستاوه له
خز مه تدام، له م دونیا به هیچ شتیک به لای منه وه گرنگ نییه،
ته نها شه ونخوونی بۆ ئاسووده یی تۆ نه ییت.

ئافره ته گوند نشینه کان فیری ئه وه نه بوون پیاوه کانیا ن
خز مه تیا ن بکه ن، ئه مه ش تووشی چه په سانی کرد، ئاخو پیاو ده بی
پیاو بی و خۆی بۆ هیچ که سیک دانه نه ویتته وه، به تایه تی بۆ
هاوسه ره که ی، له بهر ئه وه ی ده بی ژن خز مه تی پیاو بکات و
شه ونخوونی بۆ ئارامی و ئاسووده یی بکیشیت، نه ک به
پنجه وانه وه، چونکه ئه و سه رچاوه ی ئارامی و ئاسووده ییه تی له ناو
خه لکی دا، ئیدی ئه مه یاسا و کولتووری باوکسالاریه و هه ر
ده بی وا بی و، که چی ئه م پیاوه پیچه وانه ی هه موو پیاوانی
دی که یه و ئاماده یه خز مه تی بکات، ئه وه ده بی چ پیاوه تیه ک
بی و، کاتیک پیاو له ماله وه پۆلی ژن بگریت و خز مه تی بکات
و بۆ ئاسووده یی شه ونخوونی بچیت؟ ئه ی که واته ئه و چی بۆ
ده مینیتته وه؟ خۆزگه ئیستا له جیاتیی ئه و سۆز و خۆشه ویستییه ی
لئی ده دا و به سه ریدا هاواری ده کرد، تا کوو هه ست به ئازایه تی
و پیاوه تی بکات.

ئاخو ژنه جووتیاره کان چه ز له پیاوی دلپه ق و سه رسه خت
ده که ن، توندو تیژی و سه رسه ختی کۆله گه کانی مال
داده مه زریتن و توکمه و پته وی ده که ن: "تایا ده بی خه لکی شار
هه موویان هاوشیه ی ئه م، ئاوا موونه رم بن، یان ئه و هه ر به
پاستی شیتۆکه و کالقامه؟". شیرین به و جوړه بیر ی ده کرده وه و
هه ر به نه یی ئه مه یشی بۆ زیاد ده کرد: "به هه ر حال، ئه وه ی
گرنگه، ئیدی ئه و جینگه ی ترس نییه."

په یوه نډی له گډل شیرین به نهرمونیانی و پر له سۆز و
 خوشه ویستییه و درېژه کیشا بڼه ووی بۆ ماوهی چهنډین پوژ
 دهستی لڼ بدات، شیرینیش وپرای نه ووی له ناخه و په رۆشی
 نه ووی بوو پیاوه که ی توندوتیز و ئازا بیت، تاکوو له گه لیدا ههست
 به ئارامی و ئاسوده یی بکات، وه لڼ سامان ناچاری کرد، سۆزه
 بیته ندازه که ی خوش بویت و هه ر به راستی سه رنجی رابکیشیت،
 ههستیش به بوون و به ها که یی بکات، به لام خۆزگی نه ووی
 دهخواست که له بهرچاوی خه لکی وا نه کات، نه بادا له
 بهرچاویان بکهویت و وای دابتن که ماله که ی پیاویکی تیدا نیه
 پشتی پڼ به ستریت، به مهش هه ر که سیک بیت و بروات خوی
 بۆ مه لاس بدات و به بی شه رمانه و که سیکیش نه بیت
 بیانگیتیه و، له بهر نه ووی که چه که له ههنگوین شیرینتر و له
 جوانیش جوانتر بوو، به تام و سازگاریه که یی عه قل له میشکی
 پیاودا ناهیلیت، نه مهش وای کرد میشومه گز له دهوری
 ماله که ی کۆ بکاته و. نه ووتانی نه بوجگاره له گه ل دووان له
 پاسه وانه کانی له ده رگای ماله که یان ده دهن، تاکوو بینه میتوانی،
 سامان به گه رمیه و پيشوازی لڼ کردن و پڼژکی زوری لڼتان،
 به لام به درېژایی کات وا ههستی ده کرد که نه بوجگاره نه ووی
 پشتگوئ خستوه و به تیلای چاوه چلیسه کانی راوی
 شوخه که ی ده کات، وه لڼ نه و ته نانهت پروویشی بۆ بهرز
 نه ده کرده و و سامانیش له خزمه تکر دنیان به رده وام بوو. ترسی
 گه وری شیرین نه و بوو باشی هاوسه ره که ی بقۆزنه و و
 میتوانه کان به که سیک شلوخاو و گیلو که ی دابتن، به ووی
 له گه ل پیاوه تیدا ناگونجیت، به مهش بیکه نه خۆراکی خۆیان،
 کاتیکیش نه بوجگاره به بیانوی به سه رکردنه ووی نه ندامانی
 دیکه ی دهسته که ی که به ناو گونه که دا دابهش بوو بوون، داوای
 له پاسه وانه کانی کرد بچنه ده ره و، شیرین له ناخه و په چله کی

و ترسه‌ک‌ی زیاتر بوو و ذه‌ستی له‌س‌ر دل‌ی خو‌ی دانابوو، هر که پاسه‌وانه‌کانی چه‌که‌کانیان هه‌لگرت و له‌ماله‌که‌چوونه دهره‌وه، نه‌بوجگاره‌یه‌ک‌س‌ر داوای له‌سامان کرد بجیت له‌دوکانی گونده‌که‌یان پا‌که‌تیک جگه‌ره‌ی بو بکړیت، به‌م داوایه سامان وه‌که‌نه‌وه‌ی هه‌وره‌تریشقه لی‌داییت راجله‌کی و بیری له‌وه کرده‌وه که پیش‌وازیه‌که‌ی و خزمه‌ت‌کردنیان وه‌کوو می‌وان، نه‌مه‌یان شتیکه و له‌شکو‌ی مرو‌ف که‌م نا‌که‌نه‌وه و نه‌وه می‌واندوستی و به‌خشنده‌یه، وه‌لی کاتیک وه‌کوو مندالیک‌ی خزمه‌ت‌کار مامه‌لی له‌گه‌لدا ده‌کات، نه‌مه‌یان هه‌رگیز مایه‌ی قه‌بول کردن نیه. به‌تایه‌تیش کاتیک هه‌ستی به‌وه کرد چی له‌میشکی نه‌بوجگاره‌دا ده‌خولیت‌ه‌وه و نیازی پاک نیه و چاوی بریوه‌ته هاوسه‌ره‌که‌ی، نه‌وه‌ی زیاتر له‌وه دل‌نای کرده‌وه نه‌وه هه‌موو ده‌نگو و چیرۆکانه بوو که هه‌موو که‌س دهرباره‌ی نه‌م پیاوه ده‌یانزانی و ده‌ماوده‌م بو یه‌کتریان ده‌گیرایه‌وه که چ شه‌روالیسیکه، خو له‌وانه‌یه ئیستا لاوانی گوند له‌به‌رده‌م مالی سامان خو‌یان مه‌لاس داییت و دل‌نابن له‌وه‌ی پاش که‌میکی تر سامان له‌ماله‌که‌ی خو‌ی دیته دهره‌وه‌و ژنه‌که‌ی به‌ره‌و چاره‌نووسیکی نادیار له‌گه‌ل نه‌بوجگاره‌دا به‌جی ده‌هیلیت، له‌و کاته‌دا نه‌بوجگاره‌ده‌ستی بو سامان دریژ کرد، تا‌کوو نرخ‌ی پا‌که‌ته جگه‌ره‌که‌ی بداتن، وای له‌و کاته‌دا شیرین تووشی چ دل‌ه‌کوته‌یه‌که‌ بوو کاتیک بینی سامان زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی زوری بو کرد و هه‌ستایه‌سه‌ر پین و پیلاره‌کانیشی کرده‌پین، خه‌ریک بوو بتوقیت، نه‌وه‌ی شیرین لی ده‌ترسا، له‌وانه‌یه پاش که‌میکی دیکه‌روو بدات، نه‌و کاته‌زانی هاوسه‌ره‌باش و نه‌رمونیانه‌که‌ی که نه‌وه‌هه‌موو سۆز و خوشه‌ویستییه‌ی پیشک‌ش کردووه، شتیک نیه جگه له‌شیت و گه‌مژه‌یه‌که. نا‌خر چ پیاویکی عاقل ناماده‌یه به‌و ناسانیه‌هاوسه‌ره‌که‌ی بو که‌سیکی به‌دره‌وشت و دزیوی وا

بدوړښت، تنه مه گهر هر به راستی شیت بڼ، نا نه وۀ تا سامان به کرده یی شیتیه که ی خوی دوو پات ده کاته وۀ، به لام نه ک وهك نه وۀ ی هاوسه ره که ی بیری لیځ کردبو وۀ وۀ، چونکه سامان له چرکه ساتیکدا په لاماری نه بوجگاره ی دا و ده مانچه که ی له قهه قایشه که ی ناو قه دی ده ره ټنا و زور به خیرایی میلی ده مانچه که ی راکښا و نایه ژیر چه ناگه ی نه بوجگاره، که له شویتی خوی راجله کی و چاوه پوانی نه و پرووداوه له ناکاوه ی نه ده کرد، سامان به دانه جیره و به هه پره شه یه کی تر سنا که وۀ گوته:

- نه ی تو گویت له شیتی من نه بو وۀ؟ ئیستا وۀ ها ریسوات ده که م هه رچی سام و شکوت هه یه له م ناوچه یه دا نه مینیت! ئیستا ده رده که ویت کی به دپره وشت و گه مزه یه و کیش پیاوۀ؟!

نه وۀ تانی شیرین به و هه لویتسه له ناکاوه ی پیاوۀ که ی به چه په ساوییه وۀ په ق پراوه ستاوه و باوۀ په وۀ ناکات که ده یینیت. پاشان راسته وخو له بوجونه کانی په شیمان بو وۀ و چوکی دادا و سهرنجی له و پیاوۀ نهرمونیان و پر به زه یه ی خوی گرت که ده ریایه ک بو له سوز و خو شه ویستی، نه دی چو ن وا له ناکاو بو وۀ نه و درنده به هه لمه ته و وای له و دوژمنه ناحه زه ی کرد به و هه مو و پله و پایه و ده سه لاته ی که به ده سته هینابو و به هوی نریکی له مام جه مال وۀ؟! له پرکا بیکاته جرجیکی توقیو، نه و ده یزانی بوجی هاوسه ره که ی ب و وا هه لچوو و بوجی نه و کاره ی کرد، له و چرکه ساته وۀ خو شی ویست و پیاوۀ تی و ناسووده یی تیدا به دی کرد. سامان یه خه ی نه بوجگاره ی گرت و به پتخواسی له مالۀ که ی بر دیه ده ره وۀ و له گوړه پانی گونده که رایگرت، تیکر ای خه لکی گوند به و دیمنه شوك بو و بوون، نه یانده زانی به رانه ر نه و هه لویتسه چی بکن! چه کداره کانیشی

نەياندەزانی چۆن بەرپرسەكەيان پزگار بكن، سامان بە دەنگىكى بلند و پر له نەعرەتەو بە سەر ئەبوجگارەدا نەپراندی:

- بەو سەگە گەپوگولانەت بلى هەر ئىستا لە گوندەكە بچنە دەرەو و ملی خۆيان بشكىن، ئەگەرنا مېشكت بە گوللە دەپزىتم، بەلام تۆ ئەمپۆ بە مېواندارى لای من دەمىتتەو. گۆيگرن، هەتا پىنج دەژمىرم، بەلەين بى ئەگەر يەك كەسەشيان لەم ناوہ بىنم، مېشكى بۆگەنت لەسەر زەوى پەرشوبلاو دەكەمەو.

دەستى بە ژماردن كرد. خەلكى گوندەكەش بە ژن و پياو و گەورە و بچوو كەوہ لە دەوريان كۆ بووبوونەو، بە وريايى و دلسووتانەو سەيرى ئەبوجگارەيان دەكرد، ئەوہش لە ترسى ئەوہى نەبادا دواتر تۆلەيان لى بكاتەو. بەلكوو هەتا هەندىكيان سېگرە زۆربەيان- خۆزگەى ئەوہيان دەخواست كۆتايەكەى بە دەست ئەو شىتە بىت، كە لەو پەرى توورەيدا بوو و دەمودەست كۆتايى پى بھىتت. ژنەكەيشى بە سەرىكى بلند و شكۆمەندى و دلىكى پىر لە خۆشى و خەمەو سەيرى پياوہكەى و خەلكەكەيشى دەكرد، خۆشى و شكۆمەندى لەوہى پياوہكەى ئەنجامى داوہ و خەمىش بۆ ئەوہى لە پۆژانى دواتر دەبى چ بەلا و نەهامەتتەك چاوہ پروانيان بكات. بەلام هەر خەراپىيەك روو بدات لە بەرانبەر ئەوہى پياوہكەى بەدەستى هتتاوہ، هېچ نىيە، لە كۆتاييدا هاوسەرىكى بەدەست هتتاوہ و كارىكى كردوہ هەموو پياوانى گوندەكە دەسەلاتى ئەوہيان نىيە بىكن، كەواتە چى دەبى با بى. ئەو لە مالەوہ كەسكى بەسۆز و دلەرم و بەخشندە و لە دەرەوہشدا درندەيەكى چرنووك بە خوين، ئەو خەونى بەوہو دەينى كاتىك بە سۆز و خۆشەويستتەو تەماشاي دەكرد. يەكەك لە چەكدارانى ئەبو جگەرە لە گەل خۆيدا

ده يگوت: "دنيا بوم پوژيک که سيکی به غيره تت لی قيت ده بېته وه و ئاپرووت ده بات، ده بيخو دهی، ئاخر ئاپرووی خه لکی به لاشه يه، تو وا سووکايه تی پی بکه يت؟"، "ئاخر به ده گمنه نه بی کوا شتی وا لای که سانی شوپشگير هه يه؟!". يه کيکی دیکه شيان له ناخه وه رووداوه که ی پی خوش بوو، به لام له ترسی بهر پرسه که ی و چه کدارانی دیکه نه يده ويرا نه و خوشيه ی دهر بيريت، له دلی خویدا ده يگوت: توخه ی خو ئیدی ده سته که مان له و پسيه پاک ده بېته وه".

نه بوجگاره ناچار بوو نه و سووکايه تيه قه بوول بکات، بويه هاواری کرد و به نه دمانی ده سته که ی گوت گونده که چول بکه ن و بگه پته وه باره گاکه ی خويان، دياره له سونگه ی نه وه ی ماوه يه ک بوو نوابانگی نه بوجگاره له گونده کان زړابوو و هه نديک له چه کداره کانیشی له تيوان خوياندا نه و سووکايه تیکردنه ی بهر پرسه که يان به ئاپرووی خه لکی رت ده کرده وه و له ناخيشه وه پيان ناخوش بوو، به لام هيچيان پی نه ده کرا بيکه ن، بويه به خيرایي و بی نه وه ی له گهل سامان بکه ونه مرخيش مرخيش و پارانه وه و خويان سه رقال بکه ن و هه ولی چاره سه رکردنی کيشه که بده ن، وه کوو پاساو و بيانويه کيش بو جيه جيکردنی فه رمانی گه وره که يان و له خوشه ويستی و گوپراه ليان بو نه و ناچارن گونده که چول بکه ن، به لام يه کيکيان نه گه ر هه ر بو پازيکردنی بهر پرسه که شيان ييت، رووی کرده سامان و گوتی: "باش گوئ بگره، په نجه يه کی به خوین ييت، له تو په تت ده که ين، ئيتا ئيمه برياری بهر پرسه که مان جيه جي ده که ين، نه گه رنا ئاماده نين گونده که به جي به يلين، دلنبا به نه مه شت لی به سه ر ناچيت. سامان به سه رياندا نه رانديده وه و گوتی: ده پياون ئتوه به قسه ی من مه که ن، نه و جا بزائن چی روو ده دات! يه کيکی دیکه يان گوتی:

براده‌رینه‌ئو کابرایه‌شیتته، تازه‌کار له‌کار ترازاو، نه‌بادا ده‌ست‌بو‌شیتت و هه‌ره‌شه‌که‌ی جیه‌جی بکات، وا‌چاکه‌به‌قسه‌ی بکه‌ین و برۆین. ئه‌بوجگاره‌له‌و چرکه‌ساته‌دا خۆزگه‌ی ده‌خواست یه‌کێک له‌ئهندامانی ده‌سته‌که‌ی دزه‌بکات و خۆی له‌په‌نایه‌کی نزیک مه‌لاس بدات و له‌هه‌ر ده‌رفه‌تیکدا بیت به‌گولله‌یه‌ک می‌شکی سامان بپژیتت. که‌چی هه‌یچ یه‌کێک له‌ئهندامانی ده‌سته‌که‌ی ئه‌و کاره‌یان نه‌کرد و هه‌موویان به‌بێ‌ده‌نگی پاشه‌کشه‌یان کرد و سه‌ره‌ۆکه‌که‌یان له‌گه‌ل چاره‌نووسنکی نادیار و پراوپر له‌شه‌رمه‌زاری و دۆراویه‌وه به‌جی هیتت. ئاخ‌سه‌ره‌ریتی و به‌دپه‌وشتی مرۆف هه‌رچه‌ندێک و هه‌رچۆنێک بیت، به‌لام سنوورێک هه‌یه‌نایت له‌گونده‌کاندا به‌زیتدریت، ئه‌گه‌رنا خه‌لکی له‌نزیکت‌ترین ده‌رفه‌تدا لێی هه‌لده‌گه‌رپته‌وه و شکستی پێ ده‌هینن. نه‌مه‌لا و نه‌کوێخای گونده‌که‌ش هه‌یچ کامیان بۆ دانوستان له‌گه‌ل سامان و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌که‌ ورته‌یان لێوه‌نه‌هات و لایه‌نگیری که‌سیان نه‌کرد، چونکه‌لایه‌نگیریکردنی سامان تووشی به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی ده‌کردن و ئه‌وانیش خۆیان له‌به‌لای وا‌دوور ده‌گرن، ده‌ستپه‌ردانی‌شیان له‌به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌بوجگاره، پێک‌بارته‌قای پشتگیری و ئه‌ستۆپاکیی هه‌لسوکه‌وته‌خه‌راپه‌که‌ی بوو، بۆیه‌کوێخا و مه‌لا ئه‌گه‌ر کارێکی وا‌بکه‌ن، ئه‌وا پیاوه‌تی خۆیان و گونده‌که‌ و ته‌واوی دانیش‌توانه‌که‌ی ده‌که‌نه‌دیاری بۆ ئه‌بوجگاره و هاو‌شپه‌وه‌کانی و دواتر به‌زه‌یی به‌ناپه‌رووی که‌سیاندا نایه‌ته‌وه، ئاخ‌ئو سه‌مه‌کارێکی ده‌گه‌من بوو. جگه‌له‌وه‌ش خۆ ئه‌و شیتته‌گوێ له‌که‌س ناگریت و گوێ به‌که‌شیش نادات، هه‌رچه‌نده‌پله‌وپایه‌که‌یشی گه‌وره‌بیت، به‌لکوو هه‌تا سه‌نگ و کیشیش بۆ که‌س دانابیت، ئه‌و هه‌ندێک قسه‌ده‌کات که‌س لێی تیناگات، کوێخای گوندیش هه‌روا بیرى ده‌کرده‌وه.

سامان دوژمنه کي له يه خه يوه پراکښا و به شه قلیدان فرپی دایه وه مال له کي خوی و به هه په شه کردن به ده مانچه کي ده ستيه وه پی پراگه ياند نه گهر يه ک جووله بکات ته و او پی فیشه که کاني له می شکیدا به تال ده کات. له مال وهش پشتوتی دوژمنه کي کرده وه که جهوت هه شت مه تریک ده بو و هه به و پشتوتی خوی به ستيه وه و چتر توانای جووله يشی نه ما. له به ختي سامان مام کاکیل و ده سته کي له و ناوچه يه له سو و پرانه ودا بوون، کاتیکش هه والی پرو و داوه که يان پی گه يشت. به په له که و تنه پرنگه بؤ نه وهی هېچ کات به فېر و نه دن و به سر دؤخه که دا زال بن، به رله وهی زیاتر ته شه نه بکات، خویان گه يانده نه وئ، کاتیک مه لا و کویتخای گونده که بينانيان به گهرمی پیشوازيان لی کردن و زوریش دلخوش بوون به وهی ئیدی چاره سه کردنی کښه که له ده ستي خودی به رپرسی ده ستي پیشمه رگه کاندایه، نه و به رپرسی که سيکی سه نگين و دنيادیده يه، لای زوربه ي خه لکښ خؤشه ويسته و قسه ي يه که و نابې به دووان. سامان هندیك له ده سته کي مام کاکيلي دهناسی و جاريك له مال له کي خوی میوانداريی کردبوون، سه ريشی له وه سو و پرما بوو که هندیکیان خاوه ن پروانامه ن و هندیکی دیکه شيان خویتندي بالاشيان ته و او کردووه، جگه له وهی ژماره يه کيشيان له دهره وهی ولات خویتنده بوويان و پروانامه ي به رزيشيان هتيا بووه وه و گه رابوونه وه بؤ خه بات دزی ده سه لات. نه و کاته سامان هه ستي به وه کردبوو که زمانتيکی هاو به ش له نتواناندا هه يه و ده توانن پی بدوئن و له يه کتر حالي بن، نه ک وه کوو پیشمه رگه ي هندیك لایه ني دیکه که زوربه يان پؤله ي گونده کان بوون و هه تا خویتنده واريشيان نه بوو، جگه له زمانه کي خویان هېچ زمانتيکی دیکه نازانن.

پهق بووبوون، بۆيه سهرى نزم كړدبوو، نهیده زانی سهرنجی کامه یان بدات. نه خاسمه مام کاکیل که به یهك وشهش له باره یه وه له گهل سامان هیچی نه گوت و بایه خیشی پې نه دا.

مام کاکیل دواى ئه وهى ههنديك دانېشت و له گهل سامان ده ربارهى ههنديك کاروبارى سهرپښى قسه یان كړد، که بریتى بوو له هه والېرسین و زانینى هه والى که سوکارى و ده بې چوڼ بن و بارودوڅى شاره که یان ده بې چوڼ بیت؟ پاشان مام کاکیل سهرى قوریه چایه که ی كړد و گوتى:

- ئه رڼ به په رداخه چایه ك میوانداریمان ناكه ن؟

ئیدى سامان و هاوسه ره که ی پروو گیر بوون و شهرم دایگرتن له و که مته رڅه مییه ی نواندبوویان. هاوسه ره شوڅه که ی به خیرایى هه ستا و کتريه که ی هه لگرت و گوتى:

- هه ر ئیستا چایه کی نویتان بولې ده نیمه وه تکیاه بمانبورن.

سامان پاساوى هینایه وه و گوتى:

- زور داواى لیبورتن ده که م، بول نه م بیتا گایه مان، به هه رحال ئیوه خوټان خاوه ن مال و ئیمه ش میوانتانین.

مام کاکیل راسه وخو گوتى:

- پټویستی به چای نوئ ناکات، نه گهر که میك له قوریه که ماوه ته وه، که میك ئاوى گهرمى تې بکه و ته واو، کچی خوځ، خوټ ماندوو مه که، ئیمه په له مانه و ده بې برؤین.

دواى نزيكەى پينج خوله كيك مام كاكيل و نهوانه
له گهلدا بوون تهواوى چاى ناو قوريه كهيان خواردوه، ئينجا
مام كاكيل راسته وخو پرووى له نه بوجگاره كرد و گوتى:

- تو گوئ بگره... بوون و مانه وهت له ناوچه كه ده يته
مايهى شهرمه زارى بو هه موومان، ئاخىر له ريزى تيكوشه راندا
چون رهفتارى وا ده كريت؟ بويه ده بى ليره برؤيت و هه رگيز
بؤى نه گه پيسته وه، خو نه گه ر بگه پيسته وه نه وه خويست حه لال
ده بى، ئيستا تيكه يشتيت يان نا؟!

نه بوجگاره له داخان چاوه كانى ده رپوقيوون و به نيمچه
هه ره شهيه كه وه گوتى:

- تو هه له يه كى گه و ره ده كه يت، من جگه له مام جه مال
گوئ به كه س ناده م. نه گه ر نه مه بكه يت، نه وا ده سته كه م به
ده سته ستروى نامينه وه.

مام كاكيل په نجهى بو راداشت و گوتى:

- كه واته مادام واى لى هات، نه وا ده بى له ماوهى ته نها
دوو رپوژدا ده سته كه شت باره گاكه يان چول بكه ن و له م ناوه
نه مين، نه گه رنا ده بى رووبه روومان ببنه وه.

ئاوپى له يه كيك له و پيشمه رگانهى له گهلدا بوون دايه وه و
پنى گوت:

- يه كيك له پيشمه رگه كان له گهل خوت ببه و برپون بو
باره گاكه يان و نه م فه رمانهى منيان پى رابگه يه نن. نه بوجگاره ش
به رن و له ده ره وهى نه م ناوچه يه به ره للاى بكه ن، نه گه ر بيريشى
له گه رانه وه كرده وه بيكوژن.

دووان لهو پښمه رگانه ی له گه لیدابوون هه ستانه سهر پی و ده ست و قاچی نه بو جگاره یان کرده وه و دایانه پیش خویان، نهو به جوریك هه لچووبوو، له داخان دلی كوته کوتی بوو، به ناشکرا هه ست به لیدانی دلی ده کرد، به چاویکی شه پانگیزانه وه سهیری پیاوه پیره کی کرد، به لام نهو هر گویشی نه دای.

مام کاکیل که میکی دیکه له وی مایه وه و له سهر خوی و به بیده نگی چایه کی خوارده وه و که میکش خه یال بر دیه وه، که چی له ناکاو گوتی:

- پښم بللی مه زنده ی چ مه ترسیه ك له هه لویسته که ت ده که یت؟

سامان گوتی:

- من ده زانم بوومه هوی کیشه یه کی گه وره، به پاستی من زور داوای لیور دن ده که م...

مام کاکیل قسه کی پی بری و گوتی:

- داوای لیور دن مه که، تو هیچ هه له یه کت نه کردو وه، هر ده بوایه نه وه ت بگرد بوایه که کردت و ده ست خوش بیت، تو نمونه یه کی ده بی پیاوانی گونده که له توه فیری نه وه بن، چتر ریگه به که س نه دن پسوا و سووک و چروو کیان بکات... من تنها پرساری نه وم لی کردیت، له پوزانی داهاتوو چی ده که یت و به نیازی چیت؟ نه بو جگاره بیده نگی نابیت. توش ثامانچی کی دیار و به رچاوی نه دمانی ده سته کی نه ویت. من پښم وایه مانه وه ت لیره مه ترسی بؤ سهر خوت و

خیزانه کەت دەبێ. راستە ئیمە ناچار یان دەکەین ناوچە کە چۆل بکەن، بەلام ئەم شاخانە ئەوەندە فراوانن، زۆر بە ئاسانی یەکیکیان دەتوانن بۆسە یەکتایان دابنێت و بکۆژن، ئەوانە حیزفرسەتن، چونکە پێشتریش کاری لەم شتووەیان کردووە و ئیمە ھەرگیز متمانەیان پێ ناکەین، پشتی خۆمانیان لێ ناکەین.

سامان بە دەنگێکی لەسەرخۆ و ھێمنەوە گوتی:

- تۆ چ پێتمای و ئامۆژگارییەکم دەکەیت؟

مام کاکیل ناوچەوانی خۆی خوراند و گوتی:

- دلێام چ درەنگ بێت و چ زوو، دەستی ستمەکاریت پێ دەگا. من پێم باشە بۆ ماوێک لە سایە ئیمەدا بمیێتەو، تا کوو شویتێک بۆ ژیاڵی خۆت دابن دەکەیت، کە کەس نەزانی.

- ھەر لە سەرەتاوەش پێشبینی ئەوەم کردبوو، بەلام لەوێ پووی دا ناچار بووم بیکەم. وا پێ دەچن زەوی بۆ من بەرتەسک بووینتەو. ئاخەر من ھەتا ناتوانم بگەڕێمەو بۆ شارەکەشم، ئەگەر راستیت دەوێ من بۆ ئەو نەخولقاوم لە گوندێکی دوورەدەستی شاخاوی وەک ئیرە بژیم، بە پاشکاوی من دەمێکە بیرم لەو کردۆتەو ئیرە بەجێ بهێلم و بەرەو ئێران بڕۆم، لەوێوەش بۆ ھەر ولایتێکی دیکە کە بتوانم داوای پەناوەری لێ بکەم و ئاواتەکانی خۆم بەیمنە دی. ئێستاش من زیاتر لەسەر ھێناوەدی ئەو بیرۆکەیەم سوورم، ئەمە نەک لەبەر ئەوەی ئەبوجگەرە ھەرەشە لە ژیاڵم دەکات، بەلکوو بە داوی

سه قامگيرييه کدا ده گه پرېم بؤ خوم و هاوسه ره که م.

مام کا کيل دواي هه ناسه هه لکيشانتي کي قوول گوتي:

- باشتريه بيرو که يه، که واته هر له ئيستاوه ده ست به
جنيه جيکردني بيرو که که ت بکه، به لام به نه نيه کي ته واو، که س
نه زانيت و لای که سيش باسي مه که، بؤ نه وهی هيچ يه کيک له
پياواني سر به نه بوجگاره دوات نه که ون.

به‌شی بیستم

په‌حمان كه مېك له خه و هه‌ستا، ماوه به كېش به نېمچه
خه و تنېكه وه هه‌ر نه‌مدېو و نه‌و دېوى ده‌كرد. به‌لام كاټېك بونی
چای كړد، خوی بۆ نه‌گېرا و له شویتى خوی دانېشت،
به‌رله‌وه‌ی نه‌و هېچ بلېت، سامان لى پرسی:

- خېرا هه‌ستایت! پشووت دا؟

په‌حمان گوتی:

- هېشتا ماندووم و پتوېستېم به‌خه‌وه، به‌لام كى به‌رگه‌ی
بونی چای ده‌گرېت؟

- وا پې ده‌چې برسېشت بېت؟

په‌حمان به‌ده‌نگېنكى نزم:

- خه‌رىكه له برسان ده‌مرم.

سامان به‌چاو تېرىه‌كه‌وه گوتی:

- ئېمه تا ئېستا نانى سبه‌ينيمان نه‌خواردووه، با بزاني
هاوسه‌ره‌كه‌م چيمان بۆ ئاماده ده‌كات؟

شېرىن به‌زمانى كوردی وه‌لامى دایه‌وه:

- نه‌وه له‌سه‌ر نه‌و كا برایه‌ راوه‌ستاوه، بزانه‌م چى له‌ناو
كېسه‌كه‌دا بۆ هېتاوین.

سامان به‌وه‌لامه‌ی شېرىن چه‌په‌سا، وه‌ك نه‌وه‌ی

ټيگه یشټيټ که په حمان چي گوت. له نزيك زوږپاکه وه
دانيشت، هر که نه وه ناو کيسه که ي بيني ده ستي به قاقاي
پټکه نين کرد، پټکه نينه که ي زور له دهنگي بولبوليکي خوځخوان
له گوڼچکه يان خوځستر بوو، په حمان به بزه يه که وه سه يري
هر دوو کياني کرد، هاوسره که يشي به هه مان شيوه روخساري
که شايه وه و پرسى:

- چي ؟!

شيرين به زماني کوردي گوتي:

- هيچ شټيک له کيسه که دا نيه جگه له ژاږي.

سامان به پټکه نينه که ي سه يري هات و گوتي:

- ښجا نه وه چي ټيډايه ؟!

هيشتا روخساري زهرده خه نه ي لي دهباري و به پټکه نينه وه
گوتي:

- ټاخر ميتوانه که مان هز له خواردني ناکات، نه گهر
بزانيټ شيت ده بي.

سامان ټاوړيکي به لاي په حمان دايه وه و زهرده خه نه يه کي
بو کرد و نه وه هاوسره که ي گوتبووي بو په حمان ي
وهر گټرايه سر زماني عه رهي، په حمان سه ري سوږما و له ناو
زهرده خه نه شله ژاوه که يه وه گوتي:

- نه و چوڼ ده زانيټ من هز له چاره ي ژاږي ناکه م ؟!

شيرين به شيوه زاريکي عه رهيي دروست وه لام ي دايه وه:

- خو م گويم لټ بوو وات گوت، نه و کاته ي پيش
ماوه يه ک لاي ټيمه ميتوان بوون.

رەحمان خەرىك بوو لە ئەنجامى بىستنى ئەو قسە لە ناكاه
لە شويتى خۆيدا ھەلبەزىتەو، ھەستکردىكى تىكەل بە خوشى و
شەرم و شلەزانی لا دروست بوو. سامانىش ھەپەسا و سەیری
بەو ھات ھاوسەرەكەى چۆن بەو شارەزايە بە زمانى عەرەبى
قسە دەكات، بۆيە ھەردووکیان بە يەك دەنگ ھاواریان کرد:

- تۆ بە عەرەبى قسە دەكەیت؟!

شیرین بە شۆخى و گالەيەكەو گوتى:

- بەلى دەيزانم... بۆ... چى لەو ەدا ھەيە؟!

سامان چاوى لەسەر پوخسارى دانەگرت و گوتى:

- ئاخىر پىشتەر نەمدەزانی... چۆن بەو شارەزايە فێرى
بوویت؟

شیرین بەوپەرى شادی و بەختەو ەريەو گوتى:

- ئەو كاتەى حكومەت بۆ شارەكانى باشوور
پايگواستين، من ھىشتا بچووك بووم، چەند سالىكى كەمە
گەراوينەتەو شاخ، ھەتا ئەو گوندەى كە تىيدا نىشتەجىن،
گوندى خۆمان نىيە، ئەو ەى خۆمان ويران كرا و لەگەل زەويدا
تەخت كرا.

رەحمان بە سەرلەقاندەو گوتى:

- ھەست بە شەرمەزارى دەكەم لەو سەختىەى بەسەرتان
ھاتووە.

ئەو بە دلدا ەو ەى گوتى:

- تۆ بۆچى ھەست بە شەرمەزارى دەكەیت؟ تاوانى تۆ
چيە؟!

سامان:

- توش وه كوو ټو و منيش قوربانیه كين، له هه موو
نيشتمان و نه ته وه كاندا كه سانی شه پانگیز هه و ناژین، تنها
له سه ر خه م و ئازار و مهرگی ټه وانه ی دیکه نه ییت، كه سانی
باشی دیکه ش هه ن، له پیناو خه لکانی دیکه دا خه م ده خو ن و
ده بڼه قوربانی. پیکه نه برام، ټه وه ی به یه ك چاو سه یری نیوانی
تو و ټه وان ده كات وه كوو ټه وان شه پانگیزه، ټه مه له میسکی
خوت دابنی.

په حمان سه ری به رز کرده وه و به شیرینی گوت:

- له و قسانه ټیگه یشیت كه له نیوان من و هاوړیكه مدا
گوتمان، ټه و کاته ی له مالان بووین؟
شیرین زه رده خه نه یه کی توانجنامیزانه ی بو کرد و به
شوخیه وه گوتی:

- هه موومان له قسه کانتان ټیگه یشیت.

په حمان هاواری لی هه ستا:

- وای وای له و شهرمه زارییه ی هه ستی پی ده كه م... زور
داوای لیبورده ده كه م له هه ر وشه یه ك ټه و کاته گوتیتمان.
شیرین كه هیشتا له گالته و شوخی خوی نه كه وتبوو
گوتی:

- داوای لیبورده مه كه، من ټیستاش دلخوشم به وه ی تو
ده رباره ی من گوت. به لام باوكم و براكه م به زور توانیان به
سه ر تووړه یی خویندا زال بڼ و هه ردو وکیان تویان خوش.
نه ویست، به تایه تی ټه و کاته ی تو گوت: کی ده لی ټه و مانگه
له و پیره یه. باوكم بو ماوه ی دوو سی پوژ هه ر ده یگوت و

ده یگوتته وه: ئه رڼ من پیرم؟! ئاخړ ئه و گه مژه یه چاوی نه یده بیڼی
که هیشتا به بهرمه وه ماوه؟! چونکه باوکم ئه و کاته خوی بو
هاوسه رگیری له گهل کچیکي زور له خوی مندالتر دانا بوو.

سامان به شوخیه که وه گوتی:

- ها... ئه وه چییه ده بینم دلداریشته له گهل هاوسه ره که مدا
کردووه.

ره حمان به خهم و شیواوی و شهرمیکه وه گوتی:

- ئاخړ ئه و کاته هاوسه ری تو نه بوو.

- ده زگیرانی من بوو!

- به و هم نه ده زانی ها!

سامان ئه مه ی گوت و ده ستی له سه ر گونای هاوسه ره که ی
دانا:

- هه تا نه گه ر بشمزانیو وایه، کی هه یه نه م گوله جوانه
بینیت و به شیریتترین وشه به به ژن و بالایدا هه لنه دات.

- به مه رجیک پنی لی نه نیت و نه یژا کینیت.

ره حمانیش ئه مه ی گوت و شیرینیش دلخوش بوو، له و
کاته ی کیسه نانه که و ژاژییه که ی له نیوان هه ردوو کیان داده نا و
چایه که ی بو تی ده کردن گوتی:

- ترسی گه وره م له م دونیا یه نه وه بوو پوژگار پیم لی
بنیت و بمژا کینیت، وه لی ئیستا هیچ ترسم نیه، نه وه تانی سامانی
هاوسه رم فیری خوشه ویستی کردووم و دلنایبی و خوشی پی
به خشیوم و بوته هه موو که س و ژبانم.

ره حمان به نیگه رانی و نیمچه رقیکه وه سه یری کیسه

ژاږيه كې ده كړد و گوتی:

- نه وه چيه نهم ژاږيه بڼو هر شويتيك برېږم هر به دوامه ويه و وازم لڼ ناهيتيت؟

شيرين به دهنگيكي پر له به زه يې و سۆزه وه گوتی:

- ده زانی خۆزگه م ده خواست له مالماندا زياتر له ژاږي هه بووايه تا نه و کاته ی ميوانمان بوون پيشكه شتاتم بکړدبووايه. دلنيام له و کاته وه ی پرووتان له شاخ کړدووه خوارديکي واتان نه خواردووه به ها و تاميکي نه ووتوی هه ييت. به تايه تي که ئيوه خه لکي شارن و ده سته برداري نه و خو شيانه ی بوون که له سهری رها تېوون و پرووتان له م ده شتوده ر و چۆله وانيه کړدووه، بڼو سه رخستي حق.

دوای سوو که گفتوگو يه ک و له کاتي چا خواردنه وه و خواردنی ژاږي به و سبه يتي سالحانه، په حمان هه ستی به حه په سان و شهرمه زاری کړد، ناخر نه و خوی به وه داده نا که هه نديک پوښبيره و شتيک له پوښبيری ده زانیت و که ميکيش په ی به ژيان ده بات و درکی پي ده کات، که وای لڼ ده کات شانازی به و که مه زانسته وه بکات که هه يه تی، که چی کاتيک له گه ل ساماندا که و ته گفتوگو، خوی وا بينی، جگه له گه نجیکی هه لپه کاری بی زانست هيچی تر نيه. نه و هاتووه تا کوو خودا که ی له م شيته بسيتته وه، که چی ده بينيت شيتی چی؟ پياوړکی نه و تويه به ده گمه ن له ژياندا پړيککه و تی مرؤفیکي وای کړدووه، گه شته نه و باوه په ی که نه و نافره ته سه نگينه ش نه وه نده دلخوش و به خته وه ره له گه ليدا، ناماده په بيکاته خوای خوی و بيه رستيت. نه وه نده ی خوش ده ویت، هيتده ی توانای خوشه ويستی هه موو ژنيک، خوشه ويستيه که يشی

قەدەرئىكى نووسراو نەبوو، وەك ئەوئى ژنە جووتيارەكان تەنھا لەبەر ئەوئە پياوئەكانيان خۆش دەويست چونكە مێرديان بوون. بەلام ئەم لەبەر ئەوئە خۆشى دەوئىت، چونكە شايانى ئەو خۆشەويستىيە، لەبەر ئەوئە تواني بچئتە ناخى ھەستەكانىيەو و بە راستىش سۆز و خۆشەويستىيە بخروئىتت. تا پادەيەكى زۆرىش كورپئىكى قىت و قۆزە، سەربارى ئەوئەش زۆر ژىر و زىرەك و دانايە و گەنجانى دىكە ئىرەيى بەو زىرەكىيە دەبەن.

پەحمان بە تەواوى ھەستى كرد بوونى ئەو لە ئىوانيان ھىچ سوودئىكى نىيە، چونكە مانەوئە ئەو لە گەليان ساتەوئەختە جوان و خۆشەكانيان ھەلەدەبزرپكئىت و دەبزرپكئىت كە ئەوان تىيدا دەژىن، پاستە ئەو پووگە و پەرسنگاكەى خۆى لەدەست دا، بەلام ئەوئە تواني دلى بباتەوئە و بىكانە بەشئىك لە خۆى، ئەوئە شايانىيەتى و پىروۆزى يەك بن، نە ملشكاندن جىگەى دەيئتەوئە و نە پق و كىنەش، دەبئى وەكوو سوارچاكە خانەدانەكان ئەو چارەنووسە پەسەند بكات. يئدەنگىيەكى درىژ و زۆر بالى بەسەردا كئىشان. شىرىن جارىك بە چلە دارەكەى دەستى يارى بە پشكۆى سۆبەكە دەكرد و جارناجارپكئىش چاى بۆتى دەكردن و بىرى لە زۆر شت دەكردەوئە، ئەوانىش بە شىوئەكەى خۆكردەييانە چايەكەيان وەردەگرت و دەخواردەوئە و روخسارىان لە تابلۆيەك دەچوو، مرقفەكانى ناوى خەيال بالى بەسەردا كئىشابن و بىر كەردنەوئەكەى قوول سەرقالى كەردبن. پەحمان لە دلى خۆيدا دەيگوت: "واى چەند گەمژە بووم، چ كەسئىكى گەوج و نەزان بووم". سامانىش بە دوودلى و شلەژاويئەو بىرى لەوئە دەكردەوئە كە: "واى دەزانى ئەو كەسەم كە خەلكى باسيان كەردووم، ئەو ھاوسەرەكەشم دەناسئىت، خۆ لەوانەشە لە پئتاوى ئەودا ھائىت!"

شیرین دواى نهوې ههستى به دوودلې مېرده کې کړد، به
پرسپاره وه پېرى کړده وه: "تهى خوايه دهېى چى له ناخپاندا
بخولېته وه؟"

دوا جار، په حمان له وکاتهى زه رده خه نه يه ک سهر
پوخسارى دا گرتبو، گوټى:

- ده زانن، من له کاتى شاههنگى هاوسه رگيريه که تان
به ويدا تپه پېم، به لام له وکاته دا زور به لم بوو و به تنه اش
نه بووم، تنه ها که ميک له وئ ماینه وه و گونده که مان به جى
هېشت؟

ئینجا دهستى کړده گيرفانيه وه دينارېکى ته پى ده رکرد و
گوټى:

- جگه لم ديناره ته په هيچى تر شک نابه، نه مه ش
ده که مه ديارى هاوسه رگيريتان.

سامان پېنگه لى له وه رگرتنى پاره که گرت، وېړاى پيوستى
زورى بو هر بره پاره يه ک، به لام په حمان سوور بوو له سهر
نهوې وه رېگريت و گوټى:

- نه گهر ليمى وه رنه گرن فرېتى ده ده مه ناو زو پاکه وه...
دهستى درېژ کړده وه و گوټى: جارېکى تر هاوسه رگيريه که تان
پيروژ ده که مه وه. به راستى هه لېژاردنېکى چاکت کړدوه، تو
شوخترين کچى گونده کانت هه لېژاردوه، توش هاوسه رگيريت
له گهل باشترين پساودا کړدوه، پيروژى يه کترېن و له گهل
يه کتريدا پير و خه پو بن.

لېره دا نهو دلېراو کتپه لى سهر پوخسارى بووک و زاواکه
په وييه وه و جوړېک له دهروونپاکى جېگه لى گرتوه.

سامان لهو کاتهی دهستی بۆ شیرین دريژ ده کرد و
دیناره کهی ده دایین گوتی:

- ئەم دیناره بۆ خۆت، بە ئاره زووی خۆت خهرجی بکه.
وهريگرت و له چاوه کانییدا شهرمێک به دی ده کرا.
پاشان به هۆی چهند جاريکی ليدانی ده رگا که وه بازيکی
دا و هاواری کرد:
- گورگه کان.

شیرین خۆی به دیواره که وه نووساند و په حمانیش په لاماری
چه که کهی دا و ئامادهی ههر پيشهاتیک بوو، لهو کاته دا گوێيان
له دهنگیک بوو هاواری ده کرد:

- ئهري ئه وه ده رگایه م لی ناکه نه وه. من خاوه نی
تراکتوره کهم.

سامان که مێک درزی ده رگا کهی کرده وه و کاتیک جگه
لهو که سیکي دیکه ی نه بیني، بویريی ئه وه ی هه بوو ده رگا که
بکاته وه و دلی به په حمان و چه که کهی خوش بوو، خاوه نی
تراکتوره که بی ئه وه ی بیته ژووره وه گوتی:

- هاتووم بۆ ئه وه ی پیت بلیم سبه ی دوا ی نیوه پۆ
ده رده چم، نهک ئه مرۆ. بۆیه داوا ی لیسوردن ده کهم، کاره که به
ده ست من نییه، بۆیه تکیاه له گه لمدا وه رن و له ماله وه
میوانداریتان ده کهم.

سامان ههستی به جۆره شله ژان و دلپا و کتیهک کرد، بۆیه
که مێک زمانی گیرا و گوتی:

- سوپاست ده که یین بۆ ئه وه ی پیت راگه یان دین. به لام بۆ

میوانداریه که داوای لیږدډن ده کهم، هرچه نده ده زانم نه وه بڼ
من شیاو نیه که ده یلیم، وه لڼ خۆزگه که میڼک نان و شه کر و
چایت بڼ ده یتانین، سوپاسگوزار ده بووین.

خاوه نی تراکتوره که گوتی:

- نه وه ی پیوستانه بڼ تانی ده یترم. به لام نه گهر پای
خۆتان گورپی نه وه ده رگای مال کهم کراوه یه بڼ تان و به خیر
بین.

سامان که هیشتا ههستی به که میڼک دوودلی و پارایی
ده کرد گوتی:

- سوپاسی میوانداریه که ت ده که ین، سبه ی داوای نیوه پڼ
به دیداری یه کتر ده که ین.

خاوه نی تراکتوره که له کوپوه هاتبوو گه پرایه وه شویتی
خۆی، سامان چاودپری کرد تا خه ریک بوو بگاته وه
گونه ده کی، پاشان به وریاییه وه ده رچووه ده ره وه و ده وروبه ری
نه و ژووره ی پشکنی که تیندا بوون، هه لبه ته په حمانیشی له گه لدا
بوو، سه رنجیان له هه موو ناراسته کان ده دا بڼ نه وه ی بزانیټ لیږه
چی پوو ده دات، پاشان گه رانه وه بڼ ژووره که و ده رگا که یان
توند له سه ر خۆیان داخست و له نریک زڼپاکه وه دانیشن و
چپژیان له گه رمایی ناگره که ی وه رده گرت، به تایه تی په حمان
هیشتا جلوه به رگه کانی ته پڼ و سه رما برده له بووه و سه رما که به
مؤخی ټیسکه کانیدا پڼ چۆته خواری.

چه ند چرکه ساتیکی بیده نگی تیپه پڼ، به رله وه ی په حمان
پیرسیټ:

- داوای لیږدډن ده کهم، به هوی ماندو و بوونمه وه بیرم

لای قسه کانت نه بوو، حیکایه تی ئیوه له گه‌ل گورگه کان چی بوو؟ بۆچی سووریت له سهر مانه وهت له‌م ژووره چۆله؟ باشر نه‌بوو میوانداری ئه‌و پیاوه‌تان په‌سهند بکړدبووايه؟

ئیدی سامان ده‌ستی به گټپړانه‌وه‌ی ئه‌وه کړد که به‌سه‌ریان هاتبوو، هه‌ستیکي زۆری دلنایي و ئاسووده‌ییشی بۆ گه‌رپا‌بووه به‌هوی بوونی په‌حمان و چه‌که‌که‌ی، بۆیه‌گو‌تی:

- پټیشاندەرئیکمان له‌گه‌ل بوو، وا بریار بوو بمانگه‌یه‌نیته لای خاوه‌ن تراکتۆره‌که، ئه‌وه‌ی ئیستا بینیت، گونده‌که‌یان ههر هینده‌ی هاویشتنی به‌ردیک لیمانه‌وه دووره، وه‌لئ پټم باشر بوو لیره‌چاوه‌پوان بین، ئیدی ئه‌ویش به‌جیی هیشتین و پویش، تاکوو خواردنمان بۆ به‌یئت و له‌خاوه‌ن تراکتۆره‌که‌ش پیرسیت و بزائیت چ کاتیک بۆ ئیران ده‌پوات، چونکه ئیمه‌ش نیازی ئه‌ویمان هه‌یه، به‌هه‌رحال پټیشاندهره‌که پویش و نه‌گه‌پا‌یه‌وه. پټمان وابوو پویشتووه بۆ ئه‌وه‌ی پشوویه‌ک بدات و نانیک بخوات، خۆ له‌وانه‌یه ویستبیتیشی ییته‌وه لامان به‌لام له‌و کاته‌دا گورگ هیرشی کردبیته‌سه‌ر گونده‌که، ئیدی ئیمه‌ش لیره‌به‌دریژایی شه‌و گویمان له‌لووره‌ی گورگ و چه‌په‌ی سه‌گ بوو، هه‌تا نزیکي کازیوه ئینجا نه‌لووره‌ی گورگ ما و نه‌سه‌گوه‌پیش، له‌وانه‌یه ئه‌وه‌نده‌یان گوشتی بز خواردبیت، کولی برسیتی خویان دامرکاندبیته‌وه و ئیستا له‌پشوودا بن، به‌رله‌وه‌ی تو‌بیست به‌نزیکه‌ی دوو کاتژمیریک ویستم بچه‌مه‌ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌که هه‌ندیک داری که‌له‌که‌کراوی به‌رده‌م ژووره‌که به‌ینم و لینه‌گه‌پټم ئاگری زوپاکه خامۆش ییت و بکوژیته‌وه، ژماره‌یه‌کی که‌م له‌گورگه‌کان چه‌ند هه‌نگاوێک له‌ده‌رگای ژووره‌که‌وه دوور بوون، ئه‌وه‌ی به‌لامه‌وه سه‌یر بوو، ئه‌وه‌نده ییده‌نگ بوون، نازانم چۆن هه‌ستمان به‌بوونیان نه‌کړدبوو، چونکه یه‌ک جووله‌شیان لټوه نه‌ده‌هات، یه‌کیان له‌ناکو

ههلمه تی بۇ هیتام، نهوئنده کتوپر بوو، زور ترساندمی، چونکه چاوه پټی شتی وا نه بووم، منیش به جووله به کی خیرا و سهیر پرووم له دهرگا نیمچه کراوهی ژووره که کرد، تاکوو خوم له پالی بیاریژم، کاتیک ویستم دهرگا که دابخهم، نیوهی جهستهی گورگه که له نیوان دهرگا که و دیواره که گیری خوارد، لهو کاته دا شیرین بهو پووشوپه لاشه خهریکی پیکختنی شویتی خهوتن بوو، کاتیک هاوارم بوی کرد که خوی به شتیک بیاریژت، وا ههستم کرد تووشی شوک بوو له ترسی نهوهی پرووی دا و له شویتی خویدا وشک بوو، به لام زوو هاتهوه سهرخوی و فریام کهوت و یارمه تی دام... هاوسره کهم مهزنه مهزن، زور شانازی پیوه ده کهم، دهستی دایه کوله داریک و په لاماری سهری گورگه کهی دا که له نیوان دهرگا که و دیواره که گیری خوارد بوو، گورگیکی دیکهش له ژیر دهرگا کهوه خهریکی هاتنه ژووره وه بوو، منیش بی پراوهستان به شق به ربوومه سهر کهله و لموزی و هاوارم بۇ شیرین کرد: پارچه داریکم بدات، داره کهی دامی و به ربوومه سهر و گویلاکی گورگه که، تاکوو سهری خوی له نیوان دهرگا و دیواره که کیشایه وه و به نووسکه نووسک پای کرد، منیش له کوتاییدا دهرغه تم بۇ په خسا دهرگا که دابخهم و به هه موو هیزی خوم پالی پیوه بنیم، له ترسی نهوهی نه بادا به هوی خوییدا کیشانی گورگه کان دهرگا که له بنه وه هه لته کیت و بینه ژووره وه، چونکه گورگه کان که خویان به دهرگا که دا ده دا، که وه که دهینی له تهنه که دروست کراوه و بهرگهی هیچ ناگریت، دهنگی شقه شقهی دهرگا که ترسی نهوهی پی ده به خشم، نه بادا بهرگهی نهو خوییدا کیشانهی گورگه کان نه گریت و له بنرا هه لته کیت، لهو کاته دا شیرین کولکه داریکی دیکه ی له ناو سوبه که وه پراکشا که سهریکی ناگری گرتبوو، نیدی لای گرپه کهی نایه سهروچاوی نهو گورپه گی له ژیر دهرگا که وه

ده بويست بيته ژووره وه، لهو چركه ساته دا داره كه لم له شيرين وهرگرت و به وپه پي تواناي خوځمه وه په ستمه ناو دهمي گورگه كه وه، له تاو گهرميي ناگره كه زور به نازاره وه قوړپاندي و به ترسه وه خوي و نهو گورگانه ي له گه ليشي بوون هه لاتن و دوور كه و تنه وه، نه و يش به شي خوي له پشكوي ناگره كه بهر كه وت بهرله وه ي بمانكاته نيچيريكي چه وري خوي و گورگه هاوپنكاني، ناي چ ژيانكي سه خته، پاسته نازه لنيكي دپنده و بياره و كه لبه كاني ترسناكن، به لام چون ناخم پيگهي پي دام به و جوړه داغي بكه م، دنيام ئيستا نازار ده چيژيت، له وانه يه نازاره كه شي دريژه بكيشيت، هيچ بزارده يه كي ديكه م نه بوو، دواي چركه ساتيكي ترس و دله پاكوي و دواي نه وه ي ده رگا و په نجره و هه موو كون و كه له بهر يكمان داخست كه ترسي هاتنه ژووره وه و دزه كردني گورگه كاني لي ده كرا، به ترسه وه كه ميگك پشوومان دا، به تايه تيش دواي نه وه ي سهر ي چهنه دار يكي ديكه مان خسته ناو ناگره كه وه بو بهر په رچدانه وه ي گورگه كان نه گهر هير شيان هينا يه وه سهرمان، من چهنه به به ختم، نه گهر شيرينم له گه ل نه بووايه گورگ له توپه تي ده كردم.

شيرين به شهرميكه وه گوتي:

- نه گهر له گه ل تو دا هه ستم به دنيايي و نارامي نه كړد بووايه دواي نه و شهره، يه ك چركه ش خو نه ده چووه چاوه كانم، له پشته وه باوه شي پي دا كړد و به نازه وه ده ستي له سهر شانه كاني دانا و گوپي له چپه ي ده نكي سامان بوو گوتي:

- تو نازايت، ناي چهنه دم خو ش ده وييت خوايه!

په حمان به تيله ي چاوي خيسه يه كي بو كردن، هه ستي به وه

کړد، بوونی له وی کارښکی جوان نیه و پټوښته بږوات و به جیان بهیلت، نهو چایه ی له ناو په رداخه کی مابووه به په یه فره لپوراند و هه ستایه سر پی و گوتی:

- سوپاس بو میوانداریتان، ئیستا ده بی بږوم.

سامانیش هه ستایه سر پی و گوتی:

- چیه ده لئی کارښکت هه یه وا په له ته؟ چاوه پروان به هه تا جلوبه رگه کت وشک ده بنه وه.

- نه خیر په له م نیه، به لام هه ست ده کم مانه وه م لیره پیوښت ناکات، نامه وی بیمه بارگرانی به سر هچ که سیکه وه!

- ئینجا کی ده لئی تو بارگرانییت به سرمانه وه؟

وهک نه وه ی سامان گوتی، شیرینیش نه وه ی بو زیاد کړد:

- زیاتر هه ست به دلنایی و ئاسووده یی ده که ین، نه گه ر له گه لمان بمینته وه، به لایه نی که موه وه چه کینک پینه و که سیش نازانیت چی چاوه پیمان ده کات.

په حمان گوتی:

- وا تیکه یشتم که بوونی من له گه لثان بیزارتان ده کات؟

سامان به نیگه رانییه وه قوئی په حمانی گرت و گوتی:

- هه رگیز برا، به لکوو ئیمه پیوښتیمان به مانه وه ی تو یه له گه لمان، دانیشه و جلوبه رگه کانی خوت وشک بکه ره وه.

ئینجا دوو کوله داری هه لگرت و فرپی دایه ناو سو به که وه، له و کاته دا شیرین گوتی:

- جای دیکه تان بو ئاماده ده کم.

رەحمان ھەستى بە جۆرە ئاسوودەيەك کرد و گوتى:

- ئەى لە گەپانەوہى گورگەکان ناترسن؟

شيرين خەريكى كۆكردنەوہى پشكۆكان بوو لە بەردەم زۆپاكە، گوتى:

- ھەلبەتە لىيان دەترسين، واى ئەگەر دەتيني چۆن ھيرشيان دەھيتا...؟! ئەى خوايە چەند ترسانك بوون.

- كەواتە بۆ ناچنە گوندەكە، خۆ خواوہن تراكتۆرەكە بانگھيشتى كردن.

سامان گوتى:

- ھۆكارى خۆم ھەيە، وام پى باشترە ئەمشەو لىرە بىنمەوہ، سبەى پىش نيوہپۆ دەچينە گوندەكە، ئەگەر پاستيت دەوئ، ھەرگيز بىرم لە بەجىھيشتى ئەو گوندە نەدە كردەوہ كە تىيدا ھاوسەرگيرىم كرد، ئەگەر لەوئ تووشى ئەو كىشە گەورەيە نەبوومايە. پاستە مەن بىرم لە پۆيشتن بۆ دەرەوہى ولات كردبووہوہ، بەلام نەك لە ئىستادا، بەھەر حال، ئايا دەزانى؟ ئىستا زۆر ھەست بە ئاسوودەيى دەكەم، لەبەر ئەوہى سەر بە دەستەكەى مام كاكيلىت. ھەرگيز ئەو پشنگىريەتانم لە ياد ناچىت كە لەو كارەساتەى بەسەرمدا ھات نواندتان. دەمەوئ باش بزانيەت كە مەن لە چ گرفتتەكدام، بۆيە ئەگەر دەتەوئ بەجىمان بەيلىت و خۆت تووشى كىشە نەكەيت، ئەوا ئازاديت و بژاردەكە لای خۆتە و ھەر كاتىك بەتەوئ دەتوانى بپۆيت.

رەحمان بە منگەمنگىكەوہ دەپويست يادگەى خۆى بۆ رووداوئىكى وا بگەرپۆيتتەوہ:

- لەوانەيە گوئيىستى رووداوئىكى وا بوويم، بەلام لە

هموو شته كه ټينه گه ښتووم، نهوهم زانيوه كيښه يه كه له نيوان دهسته كه ي پړوست و دهسته كه ي مام جه مالدا پروو داوه، بويه به ناچارى ناوچه كه يان به جې هښتووه و پړويشتوون.

سامان قسه ي به په حمان بړي و گوتى: من هوكارى نهو ناكوكيه بووم و خوميش لايه نيكي بووم، بويه ده ترسيم يه كيښ له وانه ي نزيكي مام جه مال دوامان كه وټيټ، يان يه كيښ يان له گونده كه خزيان بؤ مه لاس دابين.

- نه ي بوجى يه كيښ له دهسته كه ي مام كاكيل بؤ ئيره له گه لټ نه هاتووه.

- له راستيدا مام كاكيل پښنيارى نهو ه ي بؤ كردم، وه لى من په تم كرده وه و پازى نه بووم، نه بادا دهر چوونمان سهرنجى كه سيكيان رابكيښت. به تايه تى له سهر نه وه پړك كه وتين كه دهنگويه كى وا له ناو جووتياران و خه لكى گونده كه بلاو بكه ينه وه كه ئيمه له ميواندارى و له ژير سايه ي مام كاكيلداين.

په حمان گوتى:

- ههر له بهر نه مه ش كهس له كومه له كه ي مام جه مال دواتان ناكه ويټ، كاتيك به تنها كوچ ده كه ن و ده پړون، چونكه مه حاله مام كاكيل به بې دابينكردنى پاراستتن پړنگه ي پړويشتتن بدات.

- پړك وابوو.

- زور چاكه، پلايكي باشه.

شيرين گوتى:

- كاتيك نه مړو كه تو هاتى، پيم وابوو مام كاكيل توى به شو يتماندا ناردووه.

په حمان گوتى:

- هەرگیز کەس منى بە شویتاندا نەناردوو، هەتا لەو کاتەوێى من تووشى ئەو برینەى چاوم بووم لە ئەنجامى ھێرشەکەى سەر مۆلگە سەربازییەکەى ئەو شەوێى کە ئێو لە مالى خۆتان مێوانداریتان کردین، من لە دەستەکەى مام کاکیل داېراوم.

شیرین بە زەردەخەنەى کەوێ گوتى:

- من دەمزانی ئێو دەچن بۆ شەپ، هەتا باوک و براکەمیش ئەوێان دەزانی.

رەحمان بە ناوچەوانى خۆیدا کیشا و گوتى:

- ئەوێشان زانى؟!

- لە پێگەى قسە کانتانەوێ زانیمان.

- چۆن؟ خۆ ئێمە باسى چالاکیە کەمان نەکرد؟

شیرینى شۆخوشەنگ گوتى: وەك ئەوێ قسەکانى ئەو ئێوارەى تانم ھەمووى ئەزبەر کردییت:

- ھاوڕێکەت پێى گوتى. ئەمڕۆکە کیشە و ئاریشەى کى زۆر و تەقوتۆقمان ھەبە.

رەحمان دیسانەوێ گوتى:

- ئافەرىن ئافەرىن... تۆ مانای تەقوتۆقیش دەزانیت، ئەو وشەى تەنھا فەلەستینیەکان بە کارى دەھێتن.

شیرین گوتى:

- ھەمووتان بە کارى دەھێتن.

- چۆن مەبەستى ئێمە زانى؟!

- مهبهسته که له دهرېږینه که تانه وه دیاره... به لام ئیمه نه ښه که مان پاراست.

په حمان لاجانگی خوی خوراند و گوتی:

- بۆ ئه مه ده بې هه زار جار سوپاستان بکه ين.

- تنه ها له بهر نه وه ی پړیممان لې ټاگدار نه کړدنه وه؟!
 ټاخر خو هه موو گوندنشینه کان هاوکاری پړیم ناکه ن،
 به هه حال جاشه کان ناسراون و ئیمه هه موومان خو مان له شه ر و
 گنچه له کانیان لا ده ده یڼ، چونکه نه و جاش و به کریگیراونه
 جگه له پاره هیچ هاوړپیه کی دیکه یان ښه.

په حمان به سهربادانه وه گوتی:

- راست ده فهرمووی. به لام تۆ پیم بلې چۆن بوونه
 لایه ټپکی کیشه ی نیوان دهسته که ی مام کاکیل و نه وه ی تریک
 له مام جهماله؟

سامان دهستی. به گنپړانه وه ی هه موو چیرۆکه که کړده وه،
 هه تا بچوو کترین دیمه نیشی له دهست نه ده دا، په حمان پر به
 هه ردوو گوینچه که کانی گوئی بۆ شل کړدبوو و وه کوو
 لایه نگیریه که سهری بۆ ده له قاند، له کوتاییدا ناوړپکی بۆ لای
 شیرین دایه وه و گوتی:

- نه وه ی پیاوه که ت کړدوویه تی، مایه ی سهربرزییه، ده بې
 تۆ شانازی پتوه بکه یت.

سامان به شهرمه وه سهری دانه واند، پاشان گوتی:

- ئیستا که چیرۆکه که مان و نه و مه ترسیانه شت زانی که
 چاوه روانمان ده کات، بزارده ی خوته ده ته وئ برؤیت، یان لامان
 بمینسته وه. چونکه لیتی ناشارمه وه ترسی نه وه م هیه له هه ر

چرکه ساتیکدا یه کیک له پیاوه کانی مام جه مال به دوامانه وه بن،
خو ئه گهر ترسی شیرینم نه بووايه، منه تیانم نه ده زانی.

په حمان گوتی:

- من ده زانم ده ستی مام جه مال دريژ و سته مکاریشه، له
پشته وه ده ستی خو ی ده وه شینیت، چهن دین جار له گهل ئیمه و
خهلکانی دیکه شیان کردووه، به ده ستیک ته ووقه ی له گهل
ده کردین و هر که یه ک دوو ههنگاو لیان دوور ده که وتینه وه
به ده سترپیژی گولله یان ساردیان ده کردینه وه، به لام گوئ
مه ده ری، من هه تا سبه ینیش له گهل تان ده مینمه وه و ناگه پیمه وه
هه تا ده ینم ئه و تراکتوره ی ئیوه ده بات له پیچه پیچه کانی
پینگاکه له چاوان ون ده بیت، به لام له وئ چو ن ته گیری حالی
خوتان ده که ن؟ چو ن ده ژین؟

- له راستیدا له ئیران زور نامینینه وه، به دلناییه وه له
سه ره تاوه بارودوخمان باش ناییت، به لام کاریک هر
ده دوزمه وه، بۆ ئه وه ی پاره ی پیویست په یدا بکه م، که به شی
پویشتمان بۆ فهره نسا بکات. پیویسته مه حال نه نجام بده م بۆ
ئه وه ی بگه مه ئامانجی خو م.

په حمان به سه رسامیه وه گوتی:

- بۆ فهره نسا به تایه تی؟ له وئ ژیان نه سته م و گرانه.
- له بهر ئه وه ی زمانی فهره نسی ده زانم، له زانکو فیتری
بووم.

په حمان زیاتر سه رسام بوو و چاوه کانی ئه بله ق بوون:

- که واته تۆ ده رچووی زانکوشی! له دلی خو مدا

دهمگوت ئاخاوتنی تۆ له گهل گوندنشینه کان جوودایه.

سامان گوتی:

- ههر له بهر نهو هۆیهش له گهل کۆمه له که ی مام کاکیل بوومه دۆست و هاوړی، له بهر نهو هی نهوانیش هه موویان خاوه ن بړوانامه ن، له م ماوه یه ی دوا یی زوو زوو سهر دانیان ده کردم، مشتمړ و گفتوگۆی زۆر و بیته ندازه و ینکۆتایی له نیوانماندا ده هاته ئاراهه... ئاخو زمانیکی هاوبهش له نیوانماندا هه بوو، وړپای جیاوازیی بۆچوون و باری سهرنجمان.

- به ئی، قسه که ت ئاشکرایه، جیاوازیه کانیش نابیی بینه مایه ی تیکدانی دۆستایه تی... باشه که واته بۆ له گهل یاندا نه مایته وه، هه تا هاوسه ره که تیش ده توانی چه ک هه لېگریت و بیته پېشمه رگه... زۆر پېشمه رگه ی ژنمان هه یه له گهل هاوسه ره کانیا ن چه کیان هه لگرتووه.

- له بهر نهو هی باوه ړم به وه نیه که نه نجامی ده دهن، نهو کارانه ی ده یکه ن هیچ ئامانجیکی نیه، وړپای ړیزم بۆ ماندوو بوونیان.

ړه حمان له کاتیکدا هه رچی وشه و قسه ی هه رزه کارانه و هه لپه کارانه ی له میشک و که لله سه ریډا هه بوو به جۆشو خرۆشه وه ده ریډه بری و گوتی:

- ئیمه له جیهانیکي ړه شدا ده ژین، نهو هس له میانی نهو خاله سپیانه ی به خویتی خۆمان له پیناوی نهو هکانی ئاینده دا دروستی ده که ین و ده یبه خشین.

سامان زه رده خه نه یه کی بۆ کرد و گوتی:

- نهو ده رپړینه ت زۆر جوانه، ئیوه هه مووتان نهو جۆره

دهسته واژانه دهرده بړن. پاشان قاقايه کي کرد و چاوه کاني پر
بوون له فرميسک و به بي پق و کينه وه گوتي:

- هر به راستي خوشتاتم دهوئ.

په حمان گوتي:

- تنه ها خوشه ويستيت به س نيه، كه واته له گه لماندا
بمينه وه، ئيمه پتويستيمان به خه لکي وه کوو تويه.

- بوجي؟

سامان نه و پرسياړه ي لي کرد و په حمانيش وه لامی دايه وه:

- له پتناوی دواړوژ، له پتناوی نه وه کان.

ليړه دا سامان خوی بؤ نه گيرا و به وپه پي هتيزيه وه دايه وه
قاقاي پيکه نين و گوتي:

- ليړه دا بمينمه وه له پتناوی ثاينده و دواړوژي نه وه کان؟!

پاشان ينده ننگيه کي دريژ بالي به سه رد اkitشان، سه رنجيکي پر
به زه بيانه ي سره واندۀ په حمان، له و کاته ي نه و په رداخه چايه ي
که شيرين ناماده ي کرد بوو ده يدايه ده ستی و به دهنگيکي هيمن
و ساز گاره وه ليی پرسى:

- پيم وايه زور كه ستان له گه لدايه مال و منداله کاني

به جي هيشتووه و هاتوته پيزي ئوه و پرووی له شاخ کردووه؟

په حمان به خيرايبی وه لامی دايه وه:

- به لي... هه لبه ته هن.

سامان قسه كه ي ته و او کرد و گوتي:

- به دلياييه وه هندیکیان توانای دارايشيان باشه و

مندالہ کانیښیان برسی نابن، هندیکیښیان هیچیان نیه و
مندالہ کانیان به دهست برسیتههوه دنالین.

په حمان به شانازییهوه گوتی:

- راسته، نه دی نهو باوکانه پالہوان نین؟ ئایا لای باوک له
مندال ئازیزتر ههیه، که چی دهیانکه نه قوربانی و دینه ریزی
ئیمهوه بو لیدانی دهسلات؟

سامان بیدهنگ بوو، بیرى لهوه ده کردهوه چوڼ میښکی
مروؤ بهو جوړه ده شورتهوه! بیر کردنهوهی نهو خه لکه تهواو
هاوشیوهی په کترین.

کاتیک بیدهنگییه کهی سامان دریژهی کیشا، په حمان گوتی:

- ئایا جینگهی شانازی نیه نهوه کانی داهاتوو پهیکه ری
یادگاری بو نهو پیاوه خو به ختکه رانه دروست بکه ن؟

سامان دهموده ست وهلامی دایه وه:

- نه خیر، نهو باوکانه شایانی پهیکه ری یادگاری نین،
به لکزو هه تا نه گهر دهسلاتیش بگر نه ده ست، شایانی وه رگرتن
و هه لگرتنی هیچ بهر پرسیار تیه کیش نین، له بهر نهوهی شایانی
نهوه نین.

- پیاوی باش به قسه په کی دیکه بکه!

سامان نه مهی گوت و دلشی به توندی ده گوشرا:

- ئاخر چوڼ پشت به باوکیکی تیکو شدر ده به ستریت، که
بیر له به خته وه ری و خوشی نهوه کانی داهاتوو بکاته وهو ئایندهی
چاوه پروانکرویان بو بونیاد بنیت، که چی نهو له راستیدا هیچ
شتیکى لی نه زانیت، مندالہ کهی له و په ری په رو شیدا به جی

هېښتیت، منداله که ی حەز بکات وشە ی بابە بە کار بهیئت و گویئ له وهلامی باوکی بیئت، که چی نه گویئ له دهنگی دهیئت و نه هەرگیز خۆشی دهیئت؟ ئاخەر پیم نائی چون په یکه ری یادگاری بۆ باوکی لهو جۆره دروست ده کریت؟ ئایا ئەمە ئەوپه پری دلپەقی نیه، هەتا ئەگەر پۆله که یشی تیریئت و برسی نه یئت؟ ئە ی ده بی رات به رانه ر ئەو باوکه چی بیئت که منداله کانی بۆ هه ژاری و نه داری به چی ده هیلت و پارووه نایک نه بی بیخۆن و بهو حاله وه به جیان به یلت له برسان سکی خۆیان هه لېگوشن، ئەویش به خۆی پیکه نیئت و له پیناوی نه وه کانی ئاینده ی خۆشگوزهراندا تی بکوشیت؟ ئەوه چ گهوجی و گه مژه یه که که خه لکی خۆی له گه لیدا ده گونجیئت. چ می شک شوشته وه یه که تووشی ده بن و به ری ده که ون؟ باوکیکی له م جۆره چون بویری ئەوه ی هه یه به رپر سیاری تی وه ربگریت و کار بۆ به رژه وهندی خه لکی و کچان و کورانی خه لکی بکات و له به رپه تیشدا منداله کانی خۆی بۆ ده رده سه ری و ده ربه ده ری واز لی هیناییت؟ تۆ ده ته وی باوه پ بهو جۆره باوکه بکه م چاکه ی بۆ خه لکی هه یئت، دوا ی ئەوه ی مال و منداله که ی خۆی ئازار و ئەشکه نجه داییت؟! هه رگیز شتی وا به می شک و ویزدانی شدا ناچیت.

پێ ده جوو په حمان بیر پوشتیئت، بۆیه هه یج وه لامیکی نه بوو. سامان ههستی به ئازاری دهروونی ده کرد و فرمی سکی چاوه کانی شی ده دره وشانه وه، گوتی:

- ئەو کاته ی فریان دامه زیندانه وه، له وی دیمه نیکم به چاوه کانی خۆم یینی، بۆیه هه تا من له ژياندا بم ئەو دیمه نه م له یاد ناچیته وه. لهو کاته ی له ژێرزه مینیکی نیمچه تاریک به زنجیر به دیواره که وه به سترابوومه وه، که بریتی بوو له ژووریکی

گه وره ی بښ په نجه ره، تنه ها به گل و پیکي کز پرونا کیان
 کړد بووه وه، لیدان و نه شکه نجه یه کی وایان دابوم بورابوومه وه و
 ناگام له خوم نه مابوو، بویه به شلوخواوی به دیواره که وه شوړ
 بوو بوومه وه و قاچه کانم توانای هه لگرتنی جه سته میان نه مابوو،
 نازانم چند به و حاله وه تیپه ریوو، کاتیک به ناگاهاته وه، له
 ترسی نه وه ی نه بادا تووشی نه شکه نجه و سزادانی زیاتر بېمه وه،
 وا خوم دهرده خست که هیشتا هوشم نه هاتو ته وه سه رخوم. له و
 ژیرزه مینه دوزه خیه ینده نگیه کی ترسناک بالی به سه ردا
 کیشابووم. به لام به دزیه وه، سه رنجم دا بووه ثافره تیکی نزیکی
 بیست سالان که له ولامه وه له سه رزه وی و له ژیر پیی گه نجیک
 خوی گرموله کړد بوو، پی ده چوو هاوسه ری بیت و له هه مان
 ته مهنی هاوسه ره که یدا بوو، نه ویش وه کوو من به زنجیریک به
 دیواره وه به سترابووه وه. کاتیک جه لاده کان هاتن ثافره ته که
 دهستی به جتیودان و هوتافکیشان کرد: بزی گهل! پیاوه که یشی
 به هه مان شیوه. ژیرزه مینه که یان پر کړد بوو له هوتافکیشان و
 جتیودان و هاتوهاوار. جه لاده کان چاوه پروانی نه وه بوون
 ینده نگ بن و واز له هوتافکیشان بهینن. دواي نه وه قورگیان
 نووسا و گه روویان وشک بوو، ئینجا ینده نگ بوون، یه کیک له
 جه لاده کان قاقایه کی گالته جارپانه ی کرد و به بیزاریه که وه پیی
 گوتن: "نهم په رانه واژو بکه ن و ملی خوتان بشکینن. نه گهر
 جارپکی تر یننه وه ئیره نهم جاره وه کوو دوو تهرمی مردوو لیره
 دهرده چن".

ئیمه هه موو ده مانزانی نه و په رانه تنه ها به لیدانی نه وه بوو که
 چیر دژی ده سه لاتی فرمانره واکار نه که ن، نه گهرنا سزاکه یان
 مهرگ ده بیت. به لام نه و دوو هاوسه ره گه مژه یه په تیان کړده وه
 له سه ر به لیتنامه که واژو بکه ن، هه رچه نده نه گهر وه کوو

تاکتیکینکیش بیت بۆ هه لائن و خۆده رباز کردنیان. جارێکی تر دهستیان به هوتافکیشان کردوه، جهللاده کان وازیان لى هیتان و جیان هیشتن. پاشان کاته که ئه وهنده به قورسی تیده په پى مرۆف نهیده زانی درێژییه که ی چهنده. کاتیکی وا درێژ، هه ر پۆژگارێک بوو بۆ خۆی و نه ده پرايه وه. جهللاده کان جارێکی تر هاتنه وه ژێرزه مینه که، به کێکیان دۆشه کێکی ئیسفهنجی کۆن و شرۆلی هه لگرتبوو و فرپی دایه سه ر زهوی، دواى چه ند چرکه یه ک ژنه که یان خسته سه ر دۆشه که شرۆله که و پرایانکیشا، ئه ویش جارێکی دیکه دهستی به هاوار و جێتودان و هوتافکیشان کردوه، بژی گهل...! پیاوه که یشى هه مان هه لویستی نواند، له کاتیکدا هیشتا به دیواره که وه به سترابوو وه. پاشان جهللاده کان دواى ئه وه ی جلوبه رگی ژنه که یان دراند، یه ک یه ک ده سترێژیان کرده سه ری و لاقه یان کرد، به راستی دیمه نیکى قیزه ون و مایه ی هیلنجدان و پشانه وه بوو. دواى ئه وه ی هه موویان لاقه یان کرد، ئینجا له تهنیشت پیاوه که ی به پرووت و قووتی به ستایانه وه، دواى ئه وه دیمه نیکى ملیۆن جار دژوارتر پرووی دا، هه تا جهللاد و قوربانیش له ئه نجامیدا شایانی نه فره تکردن بوون، گویمان له هاوار و گریانى مندالێک بوو، هیتده ی نه خایاند منداله که یان هیتا، وا پێ ده چوو له تهمه نی چوار پینچ مانگان بیت، منداله که گریانیکى وا ده گریا، وه ک ده لێن به ردی ده تاوانده وه، هه ر به و گریان وه بۆ ماوه ی نیو خوله کێک له سینگى دایکیان نزیک خسته وه، به لام ئه و دایک و باوک ه سه رشیتته مێشک داشۆراوانه، ده ستیان به جێتودان و هاوار و هوتافکیشان کردوه، جهللاده کانیش چێژیان له و دیمه نه ناشیرین و قیزه ونه وه رده گرت.

سامان قسه که ی به ری و له ژیر هه ژموونی کاربگه ریه کی

د ژواره وه بڼه ننگ بوو، ده سټی به ټاخاوتن نه کړده وه، هه تا
په حمان لټی پرسي:

- دواى ټه وه چى پرووى دا؟

لږه دا سامان دا پرووڅا و لټوى ته ته له ی ده کړد و چاوه کانی
پر بوون له فرميسک، ده یو سټ پر به ناڅی بگریټ، به لام زور
به زه حمه ت توانی څوی را بگریټ، هاوسه ره که ی له باوه شی
گرت، په حمان سه ری داڅست، سامان به ده نگیکی څنکاو و
هه ناسه به کی پچر پچره وه گوتی:

- جه لاده کان هه ردوو قاچی مندا له که یان گرت و
هه لټان تلیشان و کړد یانه دوو پارچه...!

له م کاته دا شیرین په نگی هه لږ پرکا، سامان سه ری خسته
باوه شی څوی، ماچیکى کړد و پرومه تی به سینگیه وه نوو ساند.
به لام په حمان څوی بډ راگیرا و به بڼه نگی مایه وه.

دواى ټه وه ی سامان خه م و ټازاره کانی به و چیرو که به تال
کړده وه، به ده نگیکی هیمنه وه گوتی:

- خه بات و ټیکو شان ټه وه به بزاین چو ن پو له کانمان
ده پارټرین، نه ک چو ن بیان که یه قوربانى، من دلنیا م زور ټک له و
باو کانه شانازی به وه وه ده که ن که پو له کانیا ن له پټناو ی... له
پټناو ی... کړدو ته قوربانى... تفوو له و جوړه خه باته و له و
نیستمانه ش. دایکى کی فه له ستینیم بینى شانازی به وه وه ده کړد که
پو له کانی به دینامیته وه څویان له ناو ژماره به ک له دوژمنانیا ن
ته قاندو ته وه، به لکو و هه تا ده یگوت واز له مندا لېوون ناهیتیت و
گه وړه یان ده کات و هه مو و پو له کانی ده نیریت، تا کو و څویان
به قننه وه و دوژمنى زیاتر بکوژن. ټه وه چ کولتو و و
پو شنبیری به کی مهر گه تیدا ده ژین، ټه وه چ پرسنیکى پیروژه وا

شايانى ئەو ەيىت دايكىت ك قوربانى بە رۆلە كەى بدات لە پىناويدا؟ ەەرچەندە ئەگەر نرخى شۆرشى ەزاران زىادىبونى برىتتى رۆلە كانىان ەيىت لەسەر ئەو برىتتى ەيىت دەژىن، يان لە شەقامە كاندا سەرگەردانىان دەكات بۆ بەدەستەيتانى پارووە نائىكى كەم و مەمرە مەزى، كە پىشتىر باوكيان بەرلەو ەى بەجىيان بەيلىت و روو بىكاته خەبات و تىكۆشان لە شاخ بۆى دابىن دەكردن. من ئەم ئامرازە رەت دەكەمەو ەەرچەندە مەبەستە كەيشى مەزن و پىرۆز ەيىت، خەباتى راستەقەنە ەو ەى كە باوك ئەو دەرد و بەلايانە دوور بخاتەو ەى كە چاوەروانى رۆلە كانى دەكەن، ەمىشە بەسەر سەريانەو ەى ەيىت و لە ەزارى و نەدارى بيانپارەيت. دايكىش ەمىشە لەگەل منداڵە كانىدا ەيىت و سۆز و خۆشەويستى و كەمىك لەو خۆراكەيان پى بىخەيت كە باوك دابىنى كەردو ەى، ئايا ئەو خەبات نىيە باوك رىگە لە دەربەدەربوونى منداڵە كانى بگريىت؟ يان خەباتىك نىيە جگە لەو ەى دايك منداڵە كانى بۆ مەرگ و لەناوچوون بئىريىت لە پىناوى ئايندەى نەو ەى كان... ەا، دواپۆزى نەو ەى كان! ئەو چ قىزەونىيە كە ماسۆشيوونە كەيان بۆيانى دەيتىت. دەك بە دۆزەخ بن، ئەوانە چ مەروفيكن و لە چ قورپىك دروست كراون؟ من دەمەوئ لە يەك كاتدا ەم جەللاد و ەم قوربانىش دادگايى بكەم، نەك تەنھا جەللادە كە، بەلكو دەمەوئ قوربانىيە كە بەر لە جەللادە كە دادگايى بكەم، شۆرشگىر بەر لە دەسلەت دادگايى بكەم...

تۆ تەماشای ناشىرىنى ئەو قوربانىيە تىكۆشەرە بكە. من باسى تىكۆشەرانى ژن دەكەم نەك تىكۆشەرانى پياو. خۆى دەيت ژن نەرمونياتر و ەست ناسكتىر ەيىت لە پياو. باسى جەللادە كانىش دەكەم، كارى ئەوانىش ەيتە قىزەون و ترسناكە نەيتەو ەى، بەلام

تو بیر لهو دیمه نه واقعیه بکهره وه که پرووی دا... به دلناییه وه
بیز له خودی خوت و خهباتی لهو جوړهش ده که یته وه، خهباتی
چی، بلنئ نهو شیتیه. کاتیک گهلی ټیران دژی شا پاسان و
پا په پین، زریپوشه کان هاتنه ناو بازار و ناو خه لکی، تیکوشه ره
ژنه کان چیان کرد بؤ راگرتنی زریپوشه کان؟ به کیکیان
منداله که ی فری دایه ژیر زنجیری تانکه که، کاتیک زریپوشه که
منداله که ی پان کرده وه، شو فیره که له زریپوشه که ی دابه زی و
به سه رخزیدا کیشا و بهو تاوانه ی نه نجامی دابو و نه و دیمه نه ی
بینی وه کوو شیت هه لات و پویش، نهو شیتیه جوشو خرؤشی
تیکوشه ره ژنه کانی دیکه ی زیاتر کرد و نه و انیش منداله کانیا
فری دایه ژیر زنجیری زریپوشه کانه وه، به مهش توانیان به هه
نرخیک بی زریپوشه کان پابگرن؟ نه مه چ دارو و و خانیکی به های
مرو فایه تیه نهو دایکه جه لاده شیتانه ی لیوه هاتن. جا نه گهر
دایک بهو جوړه منداله که ی بکوژیت و فری بداته ژیر زنجیری
زریپوش و تانکه وه، نه ی که واته جه لاده کان چی بکه ن؟! نهو
دایکه چو ن ده بی له ژیاندا بمیتیت که به چاوی خو ی بیستیت و
به گوپی خویشی گوپی له هاوار و نازاری کوړپه که ی بیت که
بهو جوړه ده هاردریت و پان ده کریته وه، تاوانباریش خودی
خو ی بیت؟! نازانم چو ن شیت نایت؟! ده بینی ئیستا له ناو
هاورپیکانیدا به سه ره رزی و شکومه ندیه وه دانیشتوه، چونکه
کوړه نازیزه که ی ناخی جگه ری خو ی له پتیاوی نیشتاندا
به خشیوه. هه ی هزار نه فرهت لهو نیشتانه. ئیستاش له م جه نگه
زیان به خشه دا که خه لکی وه کوو ئاش ده هارپیت و به رداشی
ئاشه که ش له هارپینی خه لکی دیکه به رده وامه له نیوان هه ردوو
ولات، دلنایم دوا توکی پروزی له قهواره ی مرو فدا تکاوه و
نماوه.

ناخر تو سهرنج بده، هتړنكي ئيراني بهرهلستكار هه ن
 شانه شاني ديكتاتور هكهي ئيمه دژي ولاته كهي خوږيان
 ده جه ننگن، له گهل جه لاده كاني ئيمه دا هاتن و به گه لابه يه كي
 گه وړه ي پر له خه لكې سفيل و ژن و منډال و پياو، نازانم له
 كوږه يان هينابوون و له كوښ كږيان كړد بوونه وه، چالنيكي
 گه وړه يان به شوفل بو ليدان و هه له دووره وه گه لابه كه
 هتواش هتواش بهر و دواوه كشيده وه، هاوار و گريان و ږوړوي
 ژن و منډال و نهو خه لكه ده شتوده ري پر كړد بوو، بهرله وه ي
 گه لابه كه بگاته سهر چاله كه منډالنيكي نزيكه ي هه شت سالان
 كه وته ته نيشت گه لابه كه وه، شوفيره كه عاره بانه ي گه لابه پر له
 مروفه كاني بهر ز كرده وه و يه كه له دواي يه كه ده كه وته ناو
 چاله كه وه، هاوار و فيغانيان بهر ي ناسماني گرت بوو،
 جه لاده كانيش له ده وري چاله كه كو بو بوونه وه و به
 شانازي وه سهرنجي ديمه نه كيان ددها، لهو كاته دا يه كيك له ژنه
 جه لاده نيمچه قه له وه كان كه بهر گيكي سهر بازي زه يتووني
 له بهر دابوو به را كړدن بو لاي منډاله هه شت سالانه كه ږوي، بو
 منډاله كه چه مایه وه كه لهو كاته دا ويرا ي نهو گريان و
 هاتو هاوار نهو دوش دامابو و به بڼه نكي سهر ي نهو ديمه نه
 توفينه ري ده كړد و ترس و دله ږاو كي بالي به سهر ږوخساريدا
 كي شابوو، نهو ژنه جه لاده له جياتي نه وه ي له باوه شي بگري ت و
 به سينگيه وه ي بنووسيت و دلوه فرميسكيكي بو ږي تيت و
 بپاريتريت، يان له سهرووي خوي بوي پاريته وه كه وازي لي
 بين، به لكو و ده ست و قاچي گرت و له ژير توتوميله كهي
 دهره ينا، به هه ناسه پر كي بهر و چاله كه را ي كړد و منډاله كهي
 فرې دايه ناويه وه، ده موده ست شوفله كان ده ستان به
 پر كړدنه وه ي چاله كه و زينه ده به چال كړدني نهو هه موو مروفه كړد
 و له ماوه يه كي كه مده نهو خه لكه به هاوار و پارانه وه و

باوکه پړویان بڼو هه تاهه تايه خړانه ژير خو له وه و زینده به چال. کران.

ئو ژنه بهرگ زه يتوونيه له ولاته که ی خو ی به قوربانى داده نيت و له هه مان کاتيشدا ليره خو ی به قاره مان و بهر هه لستکارىکى تیکوشه ر ده زانیت. ئه وهش له پروانگه ی ئه وه ی قوربانى یاخى بوو به پټى ئو پټوهرانه ليره ده بټه تیکوشه رىکى قاره مان... ئو ولاتانه چند شایانى نه فره تلېکړدن و ئو گه لانه ش چنده شایانى نه فره تن که به و جوړه ره فتار ده که ن؟! ئایا پټ وایه دیکتاتوریتیه کانی ئو ولاتانه له هیچه وه هاتوون و سهریان هه لداوه؟! ئو هه موو دیکتاتورانه رهنگ و دهنگ و ره فتار و هه لسو که وتیان هه رچیه ک و هه رچونیک بووین، له هیچه وه نه هاتوون، به لکوو له خودی ئو گه له به دبه ختانه وه خولقاوون و سهریان هه لداوه و ده سه لاتیان گرتوته ده ست، من ئم جوړه گه له رهت ده که مه وه و توانای ژبان کردنیشم له گه لیان نیه، بویه ده روم و سهری خوم هه لده گرم، ده زانى بڼو؟! پټ ده لیم: له بهر ئه وه ی ئم خاکه بڼو دروستکردنی مروفه جه لاد و بکوړه کان دروست کراوه، ئم خاک و زه و ییه بڼو ئه وه دروست کراون مروف بکه نه پاشماوه ی مروف، ئینجا مروف کور، یان کوژراو و قوربانیان لى دروست بکه ن، منیش لیره دا بمینمه وه یان ده بمه بکوړ، یان کوژراو، که واته نامه وئ هیچ کامیکیان بم.

ره حمان به هه ردوو ده ستی سهری خو ی گرت و بیده نگى هه لېژارد. ئاخړ ده بې بهرانه ر ئو راستیانه ی که له گه ل خودی خویدا باش ده یان زانیت چى بکات و چى بلیت؟! به تايه تی که خویشی تالای مەرگ و ئه شکه نجه و نازاری له زیندانه کاندا به گه روودا کرایت، له سه ر هیچیش نا، ته نها له سه ر دوو وشه ی ناره زایى. پاشان له میشکیدا یاده وه ریه ک وریای کرده وه، که

هېشتا تازه بوو و مۆته كه به كي ترسناك و له ناخې مرؤفدا خهم و خهفەت و مهرگ و له ناوچوون ديتيسته ئاراوو و جهختيش له سەر قسه كه ي سامان ده كاته وه، به وه ي ئهم ولاته بؤ ئه وه دروست كراوه مرؤفه كان بگورپيت و بيانكاته بكوژ و جهللاد، يان قورباني و كوژراو.

ناخې په حمان ناخېكي پاك و بيگهرد و جوان بوو، وه كوو ناخې منداليكي پرووخوش. عاشقيت بوو له گهل خوشه ويستی و ژياندا ده توابه وه و خەزى له جوانى بوو. پاك و بيگهرد و به به زه يى و باش بوو. ئه و خهسله تانهش بهس بوون بؤ ئه وه ي بيه نه ده باغخانه ي مرؤفه كان و پيستی له جهسته دابمالن و شتواندنيكي وا ترسناك و توقيتهر بيشويتن، ههر نه يته وه، به چاوى خوى سهر و سهرنجى ولاتيك بدات پراوپر له هاوار و ههر هاوار و داد و فيغان، هاوار و يئداديه كي يئكو تايى تاكوو واز له وردوخاشكردن و ويرانكردنى بهينن. به لام پيكه نينه كه يان و گالته جارپيان به ئازار و خه مه كانى، تاكه وه لامى هه ميشه ييان بوو... جهسته له پولواواز و كپ و بيدهنگه كه يشى هه لگري ئازار و ئه شكه نجه كانيان بوو، به مهش ئازارى كاو لكارى بالى به سهر هه موو شتيكدا كيشا... هه موو شتيك... به سهر هه ست و نهسته ناسكه كانى و به سهر خوشه ويستی و خوشيه كانى، خهم و گريان و ئه نديشه كانى، به سهر دهنگ و پهنگ و جوشوخروشى، به سهر يئزاري و پيكه نينه كانى، به سهر منداليتى و ههرزه كاري و گه نجيى، به سهر هه موو جيهانه شيتانه بؤگه ن و سهخت و دژواره كه ي. پاشان ماسولكه كانى جهسته ي خاو بوونه وه و كيشى زيادى كرد، تا واى لى هات تواناي جوولاندنى به شيكيشى له جهسته ي نه ميئيت. ته م و تارمايه كي خوله ميشى و

تۆزۈۋى چاۋى داۋۇشى، كەللەسەرى پىر بوون لە دەنگىك نىزىك
 لە دەنگى تەقوھوپى مەنجهل و قازان، تا وای لى ھات ۋەك
 ئەۋەى بخزىتە ناو قوۋلايى زەۋىيەكى لماۋىيەۋە، يان زەلکاۋىكى
 قوۋراۋى قوۋنى بدات و ھىدى ھىدى بەرەو قوۋلايى و ناخى
 زەۋى بىات، مەرگىش بە خىرايى ھەلېكوتىتە سەرى و نقومى
 بىكات و بە ھىۋاشى و لەسەرخو بخنكىت و بمرىت. پاشان
 دەنگى پىكەنەكانيان دەگۆرپىت بۆ دەنگى ترس و تۆقن و
 لەگەل لىدانهكانى دلى تىكەدەقزىن: "چەندە كات تىپەپىۋە؟" بىر
 دەكاتەۋە و لەگەل خۆيدا دەپرسىت... كات بوونى نىيە.
 لىدانهكانى كاتزمىرە كە پادەۋەستىت لە كاتى شۆرپوۋنەۋە بۆ ناو
 بازەنى شىۋاندنى مەۋفایەتى. مۆتەكە تۆقنەرەكان! ترس، زان،
 ئەشكەنجە دەبنە پاشاى شوپتەكە و بالى بەسەردا دەكىشن: "من
 لە كوۋى ئەم جىھانە تارىك و قىزەۋنەدام؟ من جگە لە
 بوۋكەلەيەكى فرىدراۋى ژىرزەمىتىكى شىدار و تارىك و توون
 بەۋلاۋە شىتىكى تر نىم، لەۋى كات بوونى نىيە، شەۋ لە
 ناۋەپاستى پۆژدا تارىك و ئەنگۈستەچاۋ، نە ئەستىرە
 دەپرازىتتەۋە و نە مانگ. كات پادەۋەستاۋە، ژيان سەرەۋخوار پى
 دەكات، ھەموو شىك سەراۋىن و ئاۋەژوۋ بۆتەۋە، مەۋفەكان بە
 ئاۋەژوۋى لە دايك دەبن! بە گەۋرەيى دىنە دۇنياۋە. پاشان
 بچوۋك و بچوۋك و ھەر بچوۋكتر دەبنەۋە، تاكوۋ ۋەكوۋ
 مەۋف لە بەرچاۋان ون دەبن و نامىن! جەستەشيان ھەر گەۋرە
 و گەۋرە و گەۋرەتر دەيىت. ئەۋ جەللادانە ھەر بە گەۋرەيى
 لەدايك بوون، دايكىان بە گەۋرەيى ھىتايانىيە دۇنياۋە، ئەۋ كاتەى
 ھىشتا مىندال بوون و خەندە و پاكرىيان لى دەبارى، بە
 تىپەپوۋنى سالاەكانىش مىندال بوونەۋە و جەستەشيان گەۋرە و

گه‌وره و گه‌وره‌تر ده‌بوون، ددانه‌کانیشیان گۆپان و بوون به که‌لبه‌ی تیژ و خویتمژین، خه‌نده مندا‌لانه‌یی و جوان و پاك و بیگه‌رد و نه‌رمونیاییه‌کیان هیدی هیدی ون بوون و هیچ شتیک شویتی نه‌گرتنه‌وه، نه‌خه‌نده و نه‌گرژومۆنیش. نه‌خه‌م و نه‌خویش. میشکی مندا‌له‌بجووکه‌گه‌وره‌که‌نه‌ما و سراپه‌وه و هیچ شتیک شویتی نه‌گرتنه‌وه. ئاخ... ئاخ و دیسانه‌وه هه‌ر ئاخ، ئاخ له‌م سرووشته، ده‌بی چی هه‌بیته و جیشی به‌سه‌ر هاتیته؟ ئایا شیت بوو، یان منم شیت بووم و هۆشم نه‌ماوه؟! ئایا پراسته هه‌موو شتیک ئاوه‌ژوو بۆته‌وه و سه‌راوژیر پیده‌کات و ده‌پوات؟ به‌لام نه‌ی خوايه‌ نه‌فرت، سۆزانییه‌ نازارچه‌شتوو‌کان، کی ده‌لی نه‌و زۆلانه به‌ مندا‌لیتی له‌دایک بوون و له‌گه‌ل خویندا خه‌نده‌ی جوان و پاك و بیگه‌ردیان هه‌لگرتبوو؟! خو له‌وانه‌یه هه‌ر له‌بنه‌په‌تا مروّف نه‌بووبن، نه‌وانه‌ نه‌هریمه‌ن نه‌هریمه‌ن به‌ماسکی مروّفه‌وه. له‌وانه‌یه‌ دایکیان به‌ که‌لبه‌ی تیژه‌وه نه‌وانی بوویته، کاتیکیش بۆ ژیان شیریان پیدان، گازیان له‌مه‌مکی دایکیان گرتیته و له‌وانه‌شه هه‌ر خواردیته‌یان و پۆچوونه‌ ناو جه‌سته‌کانیشیانه‌وه، به‌وپه‌ری بیه‌زه‌ییانه‌وه دل‌یشیان خواردوون، ژیانیان له‌و سکا‌نه‌وه مژی که‌ نه‌وانی هی‌نایه‌ بوون. نه‌وانه‌ نه‌هریمه‌نی شیتن و وایان له‌ مروّف کردووه بیته‌ بووکه‌له‌ بۆیان و یاری و گه‌مه‌ی پی بکه‌ن. فرپی بده‌نه‌ سه‌ر زه‌وی و به‌پیه‌کانیان بیانلیشینه‌وه و به‌وپه‌ری گه‌مه‌یی و گالته‌جاریه‌کی دۆپاوه‌وه پتیا‌ن پتیکه‌ن. نه‌وان بووکه‌له‌ی زۆریان هه‌یه، گه‌مه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن و کاتی پی به‌سه‌ر به‌ن، نه‌گه‌ر یه‌کیکیانیش شکا، فرپی ده‌ده‌نه‌ ناو خو‌ل و خاشاکه‌وه و ئۆتومیلی زبله‌که‌ش دیت و پاکه‌ره‌وه‌کان هه‌لیده‌گرن و فرپی ده‌ده‌نه‌ که‌ناری شار و

دانه يه كى تر بۇ خۆيان دىنن. ئەگەر هيچيان دەست نە كەوت،
 ئەوا لە ھەر مرقۇڧىك بىي دانە يەك دروست دەكەن و پاشان
 وردوخاشى دەكەنەو. ئەگەر ھەموو بووكەلە كانىشيان شكا و
 لەناو چوون، ئەوا ھەندىك لە خۆيان دەكەنە بووكەلە و پاشان
 وردوخاشيان دەكەن، ئەو ەش سەربوردەى ژيانيان و ياساى
 مانەو ەيانە. واى لەو ترسناكيە، واى واى! ئاىا ژيان بەو جۆرە
 دەبىت؟! ئاىا دەبىي ژيانى بوونەو ەرىك تەنھا لەسەر ژيانى
 بوونەو ەرىكى دىكە بىت؟ ئەرى ھۆ كورپى ماسىيە بۆگەنەكان...!
 ئەرى ھەر بە راستى ژيان ئاوەژوو بوو ەتەو ە و بە پىچەوانەو ە پى
 دەكات؟!

به‌شى بېست و په‌كم

سې كاژمير ټپه‌پړوه له و كاته‌وه‌ى پړتېشانده‌ره لادېيه‌كه
 مال‌ئاوايې له سامانى هاوړېمان كړدووه و گه‌پاوه‌ته‌وه بؤ
 گونده‌كه‌ى خؤى "پشتاشان"، به‌لام به‌هؤيك له هؤيه‌كانه‌وه له
 پړگه‌ى خؤى لاي داوه و به‌و ئارپاسته‌يه‌دا پړويشتووه كه
 داروپه‌ردووى گونده‌ پړوخواه‌كه‌ى ليه و ئارپاسته‌يه‌كى ديكه‌ى
 گرتووه، تاكوو بيگه‌به‌نيته‌ گوندى ئه‌و جووتياره‌ى په‌حماني
 بڼي له گؤړه‌كه‌ى هاته‌ دهره‌وه. پړويشتنى پړتېشانده‌ره‌كه‌ نزيك
 بوو له گورگه‌لؤقه و دواتريش راكردن. به‌هموو لايه‌كدا
 ده‌پروانى و له‌گه‌ل هر هه‌نگاوښكېشيدا تا ده‌هات ترس و
 توقيټكى زياتر پړوخسارى داده‌گرت. كه‌س نه‌يده‌زاني گورگ
 هؤى دل‌پړاو كيكه‌يه‌تى، يان چيرؤكى له گؤړ ده‌رچوونى
 مردووه‌كان. له‌وانه‌شه‌ هه‌ردوو چيرؤكه‌كه‌ بڼ. له چركه‌ساتيكى
 له‌ناكو له‌دووره‌وه هه‌نديك كه‌سى به‌دى كرد شيوه‌پان
 ئاساي نه‌بوو، جلوه‌رگه‌كانيان له‌كوټه‌په‌رؤ و شيتال ده‌چوون،
 پيشيان په‌ش و دريژ، قزيان گف و ده‌گه‌يسته‌ خوار
 شانېشيانه‌وه، تنكه‌ ته‌موژيڪ تا ئيستا نيمچه‌ داېوشيټيڪ،
 داېوشيون، پيوستى به‌كات هه‌يه بؤ ئه‌وه‌ى بړه‌ويته‌وه و
 به‌رچاوى پړوونتر بېيته‌وه. جلوه‌رگه‌كانيان به‌به‌فريكى
 په‌رچراوى وه‌كوو په‌مؤى نهرم داېوشراوه، وا پي ده‌چيټ له‌ژير
 دره‌ختيڪ دانېشتبن و له‌ناكو له‌سهر لقوپؤي دره‌خته‌كه‌وه

سمۆره يەك بەفرى سەر دارە كەى بەردايتهوه سەريان، بۆيه بەپەلە
هەستاييتن و بە ھىواشى دەستيان بە پۆيشتن كوردیتهوه، ئاخىر
ئەوان زۆر ماندوو و نەخۆش و برسیش ديارن، يان وەك ئەوہى
لە پښگەيەكى زۆر دوورەوہ ھاتبن و تا ئاستيكي وا ماندووى
كردبن، تواناى لادانى ئەو بەفرەيان لە سەر و گوڤلاكى خويان
نەييت كە لە درەختە كەوہ كەوتۆتە سەريان، ياخود ئەوان ھەر
خويان وان و گوڤ بە ھېچ شتيك نادەن و سەنگ و
بەھايە كيش بۆ ھېچ شتيك دانائين، بە تايەتى ئەم ژيانە كە بە
لاى ئەوانەوہ واتا و بايەختيكي ئەوتۆى نسيە، ئەوان لە ھەر
شويتيك بن پەشمالي خويان ھەلدەدەن و لىي پادەكشين و
دەخەون، بە سكي برسپيەوہ بە سەر ئەم بەفرە چرەدا پښ
دەكەن، ھەتا قاچەكانيان تواناى پاكيشانيانى ھەييت، ھەر پښ
دەكەن و دەرپۆن. "ئەوانە يښگومان مردوون". پښيشاندەرە كە دواى
ئەوہى لتيان دلنيا بوو وەكوو تير لە كەوان دەرچيٹ، ئاوا بۆى
دەرچوو، دواى پۆيشتن و تپەپوونى ماوہيەكى باش ئەو
گوندى يىنى كە بۆى دەرچوو. لە دوورەوہ وا دەرەدەكەوت كە
چۆلوھۆلە و ھېچ كەسيك تايادا ھاتوچۆ ناكات و جوولەى تيدا
نسيە. وپښاي ئەوہى دوو كەلى لوولەى زۆپاكاني دەيىنى وەكوو
ھەورپيكي خۆلەميشى لە مزگەوتە كەو دوو مالي ديكەوہ بەسەر
ئاسماني گوندى كەدا پەرتوبلاو دەبوونەوہ، ئەوہ تا ئيستا وا گوڤي
لە حەپەى سەگەكانە، چاك دەيزانى كە ھۆكاري ئەو سەگوہرە
ھاتنى ئەوہ، بەلام لەگەل ئەوہ شدا يىرى لەوہ دەكردەوہ كە
لەوانەيە سەرچاوہى ئەو سەگوہرە مردووە زىندووہ كان بن.
گوندىنيە كانيش ترس و دلەپاوكي دەيتوقاندىن كاتييك

گوځيان له دهنگي سه گه كانيان ده بوو و وایان ده زانی ئیدی
 نه وه مردووه کائن و زیندوو بوونه ته وه و بو لایان دین، گوندنشین
 پټیشننده ره که، دهستی به بانگه بانگی خه لکی گونده که کرد بو
 نه وهی له په لاماری سه گه کانیاں بیاریزن که له هه موو لایه که وه
 په لاماریان دده و نه وه و له دوور خسته وه یان له خوی دده و
 به داره دریژه که ی دهستی له خوی پاسی ده کردن، له و کاته دده
 گه یشتهووه بهر ده می به کیک له ماله کان، گنجیک له ماله که
 هاته دهره وه و به سر سه گه کانداهواری کرد و بهر توبه له
 به فری دان، به لام بهر له وهی توبه له به فره کانیاں بگاتئ و نازاریان
 بدات هه ره له پټیوه توبه له کان له هه واده هله دوه شانوه،
 گه نجه که پټیشننده ره که ی برده ژووره وه. نه وه گه نجه زاواکه ی
 بوو که ماوهی چند مانگیک بوو هاوسه رگیری له گهل
 کچه که ی کردبوو، باوکه کهش له و کاته وه تنه ها جاریکی تر
 سهردانی کچه که ی کردبوو، نه وه سهردانهش تا پاده یه ک
 ماوهی که ی باشی به سهردا تپه ریوه. ناخر نه وه پټیشننده ره خو
 که سیکی پیر و به سالاجوو نه بوو، به لکوو هیشتا ته منی
 نه گه یشتهووه چل سالیس، نه وه کاتیک هاوسه رگیری کرد هیشتا
 ته منی پازده به هاری تپه په راندبوو، له و کاته وه نیو دهسته
 مندالیان هیثابووه دنیاوه، ئیدی به و شیوه به رده وام بووبوو،
 تا کوو هاوسه ره که ی توانای مندالخته وهی نه مابوو. نه م پایوه بو
 کاریک پرووی لیره کردووه و ده یه وی زاواکه ی له گهل خوی له
 کاریکدا به شداری پټ بکات، پټیشننده ره که پټی و ابوو خه ریکه
 گریهستی ته من به دهست ده هیئت، نه گه ره ژوی دواپی به رپا
 نه بیت و کوتایی به دنیا نه یهت و خوا بوو ژوی لیپیچینه وه

بانگیان نه کات. بهمهش گریبهسته که له دهست دهچیت و ههر له بڼه پړه ته وه له ناو دهچیت.

له یه کهم بیننی کچه که ی که خه ریک بوو دهستی ماچ ده کرد، پئی گوت:

- هاتووم له بارودوخت دلاییم و له نزیکه وه بتینم، دواى نه وه ی هه والی شوومی نه و مردووانه مان بیست که به پڼگه دا ده پړون، نه وه له پړوژى حه شر ده چى، خه لکى گونده که بو کوئ چوون؟

زاوا گه نجه که ی گوتی:

- له مزگه وتن نویژ ده که ن... جگه له نویژ کردن و پارانه وه و په رستنې خدا به ولاوه هیچ شتیک ده ربازمان ناکات و نه و مردووانه مان له کول ناکاته وه. من فهرمانی مه لای گونده کهم پیته بو بردنی هاوسه ره کهم بو نه و شویته ی که ژن و منداله کانی لی کو ده بڼه وه.

باو که که پرسى:

- به تنها له گهل منداله کان؟

- نه خیر، که ساتیک هه ن پاسه وانیان ده که ن.

- نابى تو هاوسه ره که ت به جى بهیلت، له گهلدا بمیته وه.

- به جیى ناهیلیم. منیش له گهل نه و که سانه دا ده بيم که ده یانپاریزین و پاسه وانیان ده که ین.

- که واته با پړوین، من ده چمه لای نه وانه ی له مزگه وتن، چونکه وا دیاره خدا فهرمانه که ی له سه رمان دواخستوه و هیشتا پړوژى دواى و زیندووبوونه وه نه هاتوه، ده مه وئ ده رباره ی

بابه تېك قسه له گډل بكه، كه لهوانه به بڼ هردوو كمان
داهات و قازانچكې باشي تېدا بېت و بهشي چندين سالمان
بكات، بهلام ناگدار به ها، نه نهنييه كه نه گهر نه پياريزيت
لهوانه به سهرمان تېدا بچيت و نه نجامه كه ي بڼ هردوو كمان
خه راپ بېت و لهوانه به مالوړايش بېين.

هه رسيكيان ده رچوون و به ملا و به ولاي خوياندا
ده يانړه واني له ترسي نه وه ي نه بادا مردووه كان په لاماريان بدهن.
پروويان له مزگه وتي گونده كه كرد، دهنكي نوړكهران به رز
ده بووه وه و له دهره وه گوږت له دهنكيان ده بوو، پريشانده ره كه
راسته وخو بڼ لايان چوو، دهر كه وتني له ناكاوې بووه هوې
شله ژان و دلهر اوكتي زياتري نه وانه ي له وي كڅ بوو بوونه وه،
بهلام به خيرا ي هتور بوونه وه و پرسياربارانيان كرد، نه وېش به
جوشو خروشيكي زوره وه وه لامې ده دانه وه و جله وي خيال و
ورده دروشي بڼ وه لام و گپړانه وه كانې شل كړد بوو، له ناو نه و
هه وال و دهر بېين و قسانه ي پتي گوتن، نه و له پريگه تووشي
مردووه كان بووه و هه موويان به ناراسته كانې لاي پوره هلات
به ره و تيران پويشتوون و هه تا به ره و گونده كه ي نه وېش،
هه نديكي شيان به ناراسته ي نه مدا هاتوون و لهوانه به بهم زووانه
بگه نه جي، نه وه يشي گوت كه شيوه و پوخساريان توځينه ره،
دواي نه وه ي هه موويان بېدهنگ بوو بوون و سهرتاپاي جهسته يان
كړد بووه گوپچكه و به هه موو توانايانه وه گويان له
پريشانده ره كه گرتبوو، په كتيكيان هاواري كرد و گوتي:

- من نه مه م پي گوتن، ناخر من به چاوې خو م نه وانه
بيني له گوره كه يانه وه ده هاته دهره وه، پويسته تيوه باوه رم پي
بكه ن.

مه لاي گونده كه گوتي:

- کورې خوم ئيمه به دروت ناخهينهوه و گومانيشمان له قسه کانت نيه، نه گهرنا ليره کو نه ده بوينهوه و کورپه که ی خوم بو لای خواناسان نه ده نارد بو نه وهی له م به لایه دا پښوتی و یارمه تیمان بدن، خودا ئيمه ی خوش ده ویت، نه وه تا له به ختی ئيمه خه لکی خواپه رست و ثاین دار ماوه ی چند پوژیکه پرویان له ناوچه که مان کردووه و نرای سه لامه تیمان بو ده که ن، کورپه که ی منیش به کیکه له وان و هه تا بللی لئی پازی و سه ربه رزم که هه موو ژيانی خوی بو خزمه تی خه لکی ته رخان کردووه و دونیا و خوشییه کانی داوه ته لاه و خوی بو به ده سته تانی پوژي دواپی ساز و ناماده کردووه، له وهش دلنای کردم هوه، که نه وان نیوه ندگیری نیوان خه لکی و ناسمان ده که ن، هه تا مردووه کانیش له به رده میاندا کړنؤش ده بن و چوک داده دن و لای خوا داوی لیور دن و نرایان بو ده که ن.

پښتانشانده ره که جاريکی تر ده ستي به قسان کرده وه و هه والی نه و گونده ی پی پراگه یان دن که له سه ر سنوور تووشی هیرشی گورگه کان بووه، به جوریك باسی ده کرد و جله وی خه یال و ناخوتنی شل کردبوو، هه ر مه پرسه، وا شوولی لی هه لمالیوو، هیز نه بوو خوی له قهره ی بدات، درؤ به درؤی ده گوت پیم بکه تا جیت بکه م، تا گه یشته نه وه ی بلیت نیوه ی پیاوه کانی گونده که گورگ له تپه تی کردوون و خواردوویان، ناماده بووانیش که نزیکه ی پازده که سیك ده بوون به هه موو ده نگیان هاواریان ده کرد و له خوا ده پارانه وه و (نه للاهو نه که ره) به ری ناسمانی گرتبوو و داوی نه وه یان له خوا ده کرد له و به لایه دووریان بخاته وه و بیانپاریژیت.

هه ستانه وه ی مردووه کان شتيك نيه، جگه له نامازه یه ك بو نه وه ی پوژي کوتایی نزيك بوته وه و مردووه کان و

حی"یان دووباره و سټیاره ده کړده وه، هیډی هیډی
جوشو خرؤش زیاتر چوو پوځپانه وه، تا نه و ئاستی زور به یان
حال بیانگریټ و هه ست به وانه ی دهوروبه ری خو یان نه کهن،
وای له به خته وهریې نه و که سانه ی له و هه موو گه مژه یی هدا ده ژین
و وای له سه ختی و ئازاری نه و مرو فانه ی کاتی خو یان له
هوشمه ندی و بیر کړدنه وه به سر ده به ن. نه و ژپانه ی ده ژین
خوړسکی و ساده به، نه هیچ بیر و که به ک ده چټه می شکپانه وه و نه
هیچ فله سه فیه ک ژپانیان ئالوز و شتواوتر ده کات. هه موو شتک
لای نه وان به ساده یی و خو کړده یی و سرووشتی و شتوازیکی
گونجاو به پړپوه ده چټ، وه کوو تر به و په زم و نه زم و جووله ی
نهریته ئایینییه کانیان.

کاتیکي زور تپه پړی، که چی نه و خه لکه له نهریته
ئایینییه که ی خو یان و نوټ کړدن و سه لاواتلیدن پانه وه ستان، هه تا
یه کټک له که سه گه وړه کانیان به ده نگټک که له ده نگي
هه موویان گه وړه تر بوو گوتی:

- تنه ها خوا به رستی به س نیه، ده بی قوربانیه کیش وه کوو
قوربانی و پارانه وه و نزا کړدن بو خوا پټشکه ش بکه ین.

هه مووان له جووله و حه ی نه لای خو یان که وتن و
بیده نگ بوون، یه کټکیان گوتی:

- ده با مه پومالاتی بو سر به پړین.

نه وه ی ده یو یست چا که ی زیاتری ده ست بکه ویت و به
پروویه کی سوور و سه ریکی به رزه وه بچټه دیداری خودا،
یه که سر هاواری کړد:

- من دوو بز ن ده که مه قوربانی له رایي خوا.

مه‌لای گونده‌کەش بۆ ئەوێ پارێزگاری له شکۆی خۆی بکات گوتی:

- منیش پێنج بزن دەکەمه قوربانی له پایی خوا، بۆ ئەوێ رۆژانی داها توومان تاییهت بیت به خودا په‌رستی.

له‌و کاته‌دا کابرایه‌ك که باش مه‌لای ده‌ناسی له‌ گه‌ل خۆیدا سه‌رقالی شرو‌فه‌کردنی هه‌لو‌یستی مه‌لا بوو، پتی سه‌یر بوو، مه‌لا ئەو خه‌نجه‌ره‌ کوله‌ له‌ خۆی بدات و به‌یه‌ کجار پێنج بزن بکاته‌ قوربانی، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد باوه‌ری نه‌بوو مه‌لا ئەو کاره‌ بکات، چونکه‌ مه‌لاکان به‌ زۆری هه‌ر وه‌رده‌گرن و نابه‌خشن، خێره‌ له‌و کاته‌دا وا پروخواه‌، پچ ده‌چی ئەویش هه‌ر به‌ ته‌واوی باوه‌ری به‌وه‌ هاتییت که ئیدی ئەوه‌ رۆژی کوتاییه‌ و وا باشه‌ ئەویش خه‌ریک بکات.

پاشان ده‌نگیکیان له‌ ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وته‌ که گوی لێ بوو، هاواری ده‌کرد:

- ده‌رویشه‌کان گه‌یشتن... ده‌رویشه‌کان گه‌یشتن.

ئیدی هه‌موویان پالیا‌ن به‌یه‌کتريه‌وه‌ ده‌نا بۆ پێشوازیکردنیا‌ن و مه‌لای گونده‌کەش له‌ پێشی هه‌موویانه‌وه‌ بوو. کاتیك ده‌رویشه‌کان بېنیا‌ن خه‌لكی گونده‌که‌ به‌ پیریا‌نه‌وه‌ هاتن. ده‌ستیا‌ن به‌ نمايشی ده‌رویشه‌نه‌ و خودا په‌رسته‌ی خۆیا‌ن کرد، به‌ جو‌ریکی وا به‌هێز ناوی خوایا‌ن ده‌هێنا و "ئه‌للاه‌و ئە‌که‌به‌ر"یا‌ن ده‌کرد، ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌، هه‌موو پێکه‌وه‌ ده‌فیا‌ن ده‌ژهنی و هه‌رچه‌نده‌ش له‌ مزگه‌وته‌ که نزیکتر ده‌که‌وته‌وه‌ ده‌نگی لێدانی ده‌فه‌کانیا‌ن و نزا و پا‌رانه‌وه‌ی خودا په‌رستی خۆیا‌ن به‌رزتر و پ‌ر جو‌شو‌خرۆشتر ده‌کرد، به‌ جو‌ریک دلی ده‌تواند. به‌ شیوه‌یه‌کی بازنه‌یی ده‌ستیا‌ن به‌ جو‌ولاندنی سه‌ریا‌ن کرد، بۆ ئەمه‌ش

مه به ستیان په رشوبلاو کړدنی قزه دریژه کانیان بوو، ژن و مندالانی
 گوند که خویان له ماله کان په ستابوو هاتنه دهره وه و چوونه
 سهربانه کان و دهستی منداله کانیان توند گرتبوو، نهوجهوان و
 هرزه کاره کانیس ټیکه لې خه لکه که بوون، نهوانه ی له دهوری
 دهرویشه کان کو بوو بوونه وه چند ههنگاو ټک کشانه دواوه و له
 بهردهم مزگه وته که نه لقه به کیان به دهوریاندا دروست کړد،
 یه کیک له دهرویشه کان شمشیره که ی له کالانه که ی دهره یتا و
 ده یو یست بیچه قینیتته قهرغه ی راستیه وه، له گهل به رزبوونه وه ی
 زیاتری دهنگی نه للاهونه کبری خوی و ژهنینی دهفی
 دهرویشه کان شیره که ی له سکی خوی پاکړد و لهو دیوه وه
 دهرچوو، نهو دیمه نه و جوشوخرؤشی دهرویشه کان ترسی
 خستبوه دلی ناماده بووانه وه، بهره و پووی خه لکه که ده پویش
 و شوی شمشیره که ی به هه مووان نیشان ددها که چون له ملاوه
 له سکی پاچووه و لهودیوی سکیه وه دهرچووه، ئیدی تهواوی
 ناماده بووان، نهوانه ی له دهوری دهرویشه کاندبا بوون دهستیان به
 گورانیه ناینیه کانی خویان کړد و نهوانیش له گهل ترپه و
 په زمی دهفه کان دهستیان به زیکر و سهربادان کړد، دهنگی پیره
 دهرویشکی کورته بنه بو نهوه ی سهرنج و ناگایی ناماده بووان بو
 لای خوی په لکیش بکات، به "نه للاهونه کبر" سهرنجی
 هه مووانی بو لای خوی پاکیشاو مشته به ردیکی پیشانی ئاپورای
 خه لکه که ددها و یه یه که بهرده کانی دهخسته ناو ده می که
 تنها چند دداتیک کی که می تیدا مابوو، بهرده کانی به دواوی
 یه کتریدا قووت ددها، کوپی مه لای گونده کهش که نهویش
 چووبوه پیری دهرویشه کانه وه، دهستی دایه خه نجه ریکی تیژ و
 خستیه ناو ده می و له پوومه تیه وه دهریکرده دهره وه. ئیدی
 دهستی به جوولهی هیستریایانه کړد و به ناو خه لکی گونده که دا
 دهخوولایه وه و نهوه ی پیشانی خه لکه که ددها که نهنجامی داوه.

بهمهش مندالان پتی سهرسام دهبوون و گهوره کانش شانازیان
 پیوهی دهکرد، به تایه تی باوکی که زیاتر به جووله کانی
 کوپه کهی جۆشی سهندبوو و سینگى خۆی دهرده په پاند و له ناو
 خه لکیدا خۆی به شکۆدارتر دههاته بهر چاو، پتی وابوو نه وهی
 کوپه کهی نه نجامی داوه کاریکی له پاده به دهر گرنگه و له
 وینهی نییه و له ناو خه لکیشدا سهری بهر زتر و شکۆ و سام و
 دهسه لاتی زیاتر دهکات. له ناوه پراستی بازنه کهش یه کیک له و
 دهر ویشانه له سهر چۆک دانیش و نووکی خه نجه ریکی له سهر
 تهوقی سهری خۆی چه قانده بوو، یه کیکیش له پشتیه وه
 پراوه ستابوو و بهردیکی هیندهی مشتیک له ناو دهستیدا بوو و
 په یته پیتا خه نجه ره کهی داده کوتی، وهک نه وهی میغنجیر، یان
 سنگیک له زهوی دابکوتیت، هه تا ته واو خه نجه ره که له ناو
 کهلله سهری دهر ویشه گه نجه کهدا نقوم و جیگیر بوو. هه مان
 دهر ویش درپژهی بهو کاره ی دا و به ناو خه لکیدا ده سووراپه وه
 و ههر سین خه نجه ره چه قیه کهی ته پللی سهری به ئاماده بووان
 نشان دهدا که چۆن له ئیسکی کهلله سهریدا چوونه ته خواره وه.
 چهنده گه نجه کیش ژماره یهک بزنیان هیتا و له بهر پیتی
 دهر ویشه کاندا سهریان برپین، پاشان بزنه سهر برپاوه کانیان به
 دره ختی که وه هه لواسی و کهولیان کردن، ههن دیک گه نجه
 دیکهش داریان ده هیتا و له ناو بازنه ی خه لکه که و دهر ویشه
 حالگرتووه کان که له که یان کردن، نه ویتیکی زۆریان پیدا کرد،
 هیندهی نه برد بلیسه ی ئاگر پووناکی دایه ده وروبهری و
 روخسار و چاوه کانی ده وروبهری ده بریسکانه وه، یه که
 دهر ویشه کان ده فه کانیان له ئاگره که نزیک ده خسته وه و ده ستیان
 به ده فزه نین ده کرده وه و خۆشتر دهنگی ده دایه وه. گه نجه کانش
 تا ده هات جۆشوخرۆشیان زیاتر ده بوو و جواتر ده فه کانیان
 ده ژهنی، گه نجه کیش هه بوو هاو پیتی کوپى مه لای گونده که

بوو، له بهردهم گه وره ی دهر ویشه کان له سر چۆك نووشتایه وه، تاكوو "تەریقەت" ی پښ به خشیټ و توانای بهرگه گرتنی ټهو ئیش و نازاره ی هه یټ، بهمه ټهویش ده یټه دهر ویشټك وه كوو ټهوان، هه تا ټه گهر له گه لیشاندا به گونده كاندا نه گه رپټ. شیخی دهر ویشه کان به دهستی سه ری گه نجه كه ی گرت و به منگه منگه وه شتیکی نادباری گوت. له ناو بهرداخیکی بچووك كه مټك ټاو هه بوو، دایه دهستی و داوای له گه نجه كه كرد به یهك قوم فری بكات. گه نجه كه یه كسر ههستی كرد بۆته شتیکی دیکه و توانایه کی یټه ندازه ی له بهرگه گرتنی نازار و ژان هه یه. ټهمه حاله تیکی زور ټالوز و دژواره و له ټه نجامی باوه پی په ها به وه ی دهر ویشه کان ده یكه ن، له و كاته دا سه ری خوی گرتبوو و ټه و ټاوه ی خواردیه وه پیروزی كرد، ټه وهش دوا ی ټه وه ی و یرده پیروزه كانی به سه ردا خویند، توانایه کی له راده به دهر و نااسایی پښ به خشی و به سه رانسهری جهسته و رۆحیدا بلاو بووه وه و ته شه نه ی كرد. گه نجه كه له ټیوان هه موویاندا تووشی هیستریا بوو و به جووله ی خیراوه ټه مسه روئه وه سه ری ده كرد، هه موو خه لكی گونده كه سه رنجی ټهویان ده دا و لټی ورد ده بوونه وه و ده یانو یست خو یان ټه و په رچووه بیښن كه چاوه پروانی بوون. گه نجه كه گه یشته حاله تیکی دهر وینی ټه و ټو، هه ستردنی به دهر و به ری خوی له ده ست دا، ته نها یهك پرووداو نه یټ، كه ده یویست له رپگه به وه توانا له راده به دهره كانی خوی به له میټ كه هه ر ټیستا به دهستی هټا بوون. شیخی دهر ویشه كانیش زیاتر ده بورووژاند و هانی ده دا، تاكوو زیاتر و زیاتر تووشی هیستریا یټ، ټیدی كاتی تا قیكر د نه وه كه یه. له بهردهم ټه و جه ماوهره شله ژاو و توقیه، خه نجه ریکی تیژی راكیشا و ده می كرده وه و به و په پی خرۆشانه وه ده یویست توانا كانی خوی له بهردهم

هه مووان ده ربخات و نمایش بکات. شیخی ده رویشه کان خه نجه ره که ی هیواش هیواش له ناو ده می ده چه قاند و ده یو یست له پرومه تیه وه ده ری بکاته ده ره وه، به مهش خه نجه ره که و پرومه تی گه نجه که وه کوو په شمال و ستوونیا ن لی هات، هینده ی نه برد نوو کی خه نجه ره که له گوپیسه وه هاته ده ره وه و ته نها دلۆپه خویتیکی که می لی هات و هیچی تر، ئیدی گه نجه خرۆشاوه که به ناو خه لکیدا ده هات و ده چوو، تاکوو خه لکی به سه رسامی و چاوی ته به لقه وه لی پروانن، که چۆن له پرپکا ئهم کوپه بووه گه نجیکی وا به توانا. ئیدی ئهم هاوار و لووره لوور و ده فزه نینه هه تا پاشنیوه پۆیه کی دره نگی خایاند، به شیک له ئافره تانیش ئاماده کردنی خواردنیا ن بۆ هه موو خه لکی ئاواپی گرته ئه ستۆ و کوانووی له به رد دروستکراویان ئاماده کرد و مه نجه لی گه وریان له مالی مه لاه هینا، گه نجیکیش فهرده یه ک گه وری ساوهری هینا، که هه میسه جووتیاران له جیاتیی برنج وه کوو خواردنیکیی دیار و ناسراو به کاری ده هینن و به جۆره ها شیوهش لیی ده نین، ئیدی زۆریه ی ژنان سه رقالی ئاماده کردنی خوان و ژهمیکی خوش بوون.

ده رویشه کانیش گۆپه پانه که یان چۆل کرد و چوونه ناو مزگه وته که، له ویش ئه لقه یه کیان سازدا و ماوه یه ک خه ریکی حالگرتن و ده فزه نین بوون، دوا ی ماندوو بوونیکیی زۆر ئیدی ئه وانیش هیور بوونه وه و ئه وه له چوون و جۆشو خرۆشه ی هه یانبوو دامرکایه وه، ئیدی قسه قسه ی راده کیشا و وری خه لکه کهش تا راده یه کی زۆر به رز بووه وه، گوایه به هاتنی ئه وه خواناس و پیاو چاکانه، ئیدی مردوو و زیندوو و کان بویری ئه وه ناکه ن پروو بکه نه گونده که یان و له وانه شه له ترسان جاریکی تر گه رابیتنه وه ناو گۆپه کانیا ن. خۆ له وانه شه خودا دوا ی ئهم هه موو

زیکړ و ده‌فزه‌نین و پارانه‌وهی هم خواناسانه پوړی حه‌شری
دواخستیت. پاش ماوه‌یه‌ک خواردنه‌که کولا و له‌سهر سینی
گه‌وره گه‌وره‌ی پر له ساوه‌ری کولا و گوشت پښکه‌شی
ناماده‌بووان کران و نه‌وانیش ده‌سته ده‌سته له ده‌وری سینی‌کان
کوبونه‌وه و به سکی برسی و چټکی زوره‌وه ده‌ستیان به
خواردن کرد و نه‌وه‌ی له به‌رده‌میان مایه‌وه تنها کومه‌له
ټسقانیکی پروتوقوت بو، بوونی ده‌رویتسه‌کان له گونده‌که،
دلنایي و ناسووده‌یی بۆ هه‌مووان گه‌رانده‌وه به ژن و
مندالیشه‌وه، سهرباری نه‌وه نازایه‌تی و بو‌یریه‌کی زوریشی پی
به‌خشین که هه‌رگیز چاوه‌پوانیان نه‌ده‌کرد، دوا‌ی نه‌وه‌ی وه‌ها
ناو‌مید و توقیون هه‌راسانیان لی هه‌لگیرابو، به جوری‌ک هه‌تا
ده‌یانویست به چاوی خویان مردووه زیندووه‌کان بی‌ن ب‌ی
نه‌وه‌ی سلیان لی بکه‌نه‌وه، چونکه له خه‌یالی نه‌وده‌ا بوون که
نه‌گه‌ر ب‌ین، ناچارن له ده‌روازه‌ی گونده‌که‌دا بۆ هی‌زی
ده‌رویتسه‌کان چۆک دابده‌ن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی لای خودا بویان
پارانه‌ته‌وه و نیوه‌ندگیریان بۆ کردوون. هی‌دی هی‌دی ژیان و
نارامی بالی به‌سهر خه‌لکی گونده‌که‌دا کټشایه‌وه، تا نه‌و ناسته‌ی
نازه‌له‌کانیان له گه‌وپه‌کانیان بۆ له‌وه‌پانندن ده‌رکرده‌ ده‌وروبه‌ری
گوند که برستی شپزه‌ی کردبوون و به‌فره‌که‌یان بۆ لاده‌دان و
هه‌ر که پووشوپه‌لاش و پنچکینک ده‌ربکه‌وتایه، نازه‌له‌کان له
برسان په‌لاماریان ده‌دا و له په‌گه‌وه هه‌لیانده‌کټشا و شو‌ته‌که‌یان
جی نه‌ده‌ه‌شت هه‌تا به‌ته‌واوی خا‌که‌کی ده‌رده‌که‌وت و
ته‌له‌پووشیکی تیدا نه‌ده‌ما. ئیدی پټیشانده‌ره‌که‌ بریاری دا
بگه‌پټه‌وه گونده‌که‌ی خوی "پښتاشان"، به‌رله‌وه‌ی شه‌ودا یټ،
وی‌پای تکا و پارانه‌وه‌ی کچه‌که‌ی بۆ نه‌وه‌ی نه‌مشه‌ویش له
لایان بمټټه‌وه، به‌لام نه‌و سوور بوو له‌سهر پویشتن و به‌لټنی
نه‌وه‌ی پی دا که دوا‌ی چهند پوړی‌کی که‌م دټه‌وه بۆ سهردانی،

وہلئ لہ ناکاو، مہ گہر تہنھا خۆی ھۆیہ کە ی زانییئت لہ
 بپیارہ کە ی پاشگەز بووہوہ، خۆ لہوانہ یہ لہ ترسی ئەوہ بوویئت
 کە بەرلہوہ ی بگاتہوہ گوندہ کە ی خۆی شەو ی بەسەردا دیت.
 یان بە ھۆی خەیاڵ سەرشیئەکانی لہوہ ی ئەگەر بپروات لہوانہ یہ
 تووشی مردووہ زیندووہ کان بیئت و پەلاماری بدەن، ئەو باش
 دەیزانی کە ئەوہ ی بینی تہنھا دەرویشەکان بوون و ھیچی تر،
 یان لہوانہ یہ بییری لہو مەترسییہ کردییئەوہ کە بکەوئیتە بەر
 پەلاماری پەوہ گورگیئک و لہتوہتی بکەن. کەمە ترسیکی پتوہ
 دیار بوو، کاتیئک بییری لہ خێزانہ کە ی کردەوہ، کە ئەگەر
 گوندہ کە ی بکەوئیتە بەر ھێرش ی گورگەکان، وەک ئەوہ ی لہو
 گوندہ ی ئەولا پوو ی دا حالیان باش نایئت، بەلام دلئ خۆی
 بەوہ دایەوہ کە جووتیارانی ئەوئ خێزانہ کە ی دەپاریژن، بۆیہ
 ھیچ پتوئیست بە دلەپاوکی و بیرکردنەوہ ناکات. جگہ لہوہ ی
 پێشمەرگە ی پیرەکانیش، ئەگەر گورگەکان ھێرش بکەنە سەر
 گوندہ کە، یەک یەک گورگەکان دەپینکن و پراویان دەکەن،
 چونکە بارە گاکیان بەو ناوہدا پەرشوبلاو بوونەتەوہ، بەمەش
 دەروونی ئارام بووہوہ و بە لایەوہ ئاسایی بوو ئەگەر ئەو شەوہ
 لای کچہ کە ی بمیئیتەوہ.

ئەم جووتیارہ پتیشاندەرہ، لہو کەسانہ بوو گیانیان لەسەر
 لەپی دەستیان دانابوو، ھەمیشہ بەملا و بەولادا لہ ھەلپەدا بوو و
 ھاوشیوہ ی جووتیارانی دیکہ، ژیانیکی پەر لہ ئاستەنگ و
 زەحمەتی دەژیا، بەلام بۆچی تہنھا ئەم بەو جۆرہ گیانی لەسەر
 لەپی دەستی بوو، خۆ ھەمووان ھەر ژیانیکی کولەمەرگی
 دەژیان؟ ئەو چی کردبوو وا بەو جۆرہ ژیان ی خۆی بخاتە
 مەترسییەوہ؟ وئپرای ئەوہ ی کە برسیتی بەو جۆرہ بە
 پوخسارییەوہ دیار نەبوو، وەک ئەوہ ی بە پوخساری ئەوانہ ی

دیکه‌وه به دی ده‌کرا و سیسه‌لې کردب‌وون. هه‌تا هه‌ندیک جار ده‌یگوت: "من له دووری ده‌ پوژه پښگاهه بونی نان ده‌کم و پانه‌هاتووم هه‌تا پاروویه‌کیش له ده‌ست خوم بده‌م". به‌لام چوون له‌و دووره‌وه بونی پارچه‌ نایک ده‌کات، ده‌توانی بلیت نه‌وه که‌س نه‌یده‌زانی جگه‌ له‌ خوی نه‌ییت، چونکه‌ سه‌رچاوه‌ی ژيانی بووه، نه‌و زور. پوژدبوو له‌سه‌ر پاراستنی نه‌ییتی کردنه‌وه‌ی نه‌و ده‌رگایه‌ی که‌ لپی‌وه‌ پارووه‌نایکی ده‌ست ده‌که‌ویت. هه‌تا خه‌لکیش سه‌نگ و پوژیکیان بو‌ داده‌نا، وپرای نه‌وه‌ی جیاوازیه‌کی نه‌وتوی نه‌ له‌ شیوه‌ و له‌ گوزهرانش له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی دیکه‌دا نه‌بوو، به‌لام نه‌و سه‌نگ و پښگه‌یه‌ی له‌ میانی نه‌و یارمه‌تی و ده‌ستباره‌ داراییانه‌وه‌ به‌ده‌ست هینابوو، که‌ پښکه‌شی خه‌لکی ده‌کرد، هه‌ر کاتیک په‌نایان بو‌ به‌ینابووايه، خوویه‌کی سه‌یری هه‌بوو داوای که‌سی په‌ت نه‌ده‌کرده‌وه. وپرای نه‌وه‌ی یارمه‌تیه‌کانی بویان زور نه‌بوو، وه‌لې نه‌و دلنابوو له‌وه‌ی که‌ نه‌و که‌سه‌ توانای گه‌راننده‌وه‌ی نه‌و قهرز و یارمه‌تیه‌ی نیه‌ که‌ بیداته‌وه، نه‌و په‌ی به‌وه‌ بردبوو که‌ ئیدی نه‌و که‌سه‌ی نه‌و یارمه‌تی داوه‌ به‌ درپژایی ژيان خوی به‌ قهرزباری ده‌زانت. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ناکاریکی مرؤفدؤستانه‌ی هه‌بوو، هه‌رگیز نه‌و چاوخواریه‌ی نه‌وانی نه‌ده‌قؤسته‌وه‌ و له‌ بری نه‌وه‌ داوای کاری پښکاری و شتی وای لې نه‌ده‌کردن، وه‌ک نه‌وه‌ی شینخ و ده‌ره‌به‌گ و ناغاکان ده‌یانکرد، ته‌نانه‌ت نه‌و جووتیارانه‌ی نه‌و هاوکاری و یارمه‌تیشی دابوون، به‌ ثاواتی نه‌وه‌وه‌ بوون پوژنیک له‌ پوژان کاریکی پښان بکه‌ویت و داویان لې بکات، نه‌وانیش له‌ به‌رانبه‌ر نه‌و قهرزه‌ی که‌ له‌ نه‌ستویانه‌ به‌ خو‌شیه‌وه‌ کاره‌که‌ی بو‌ نه‌نجام بده‌ن، به‌لام هه‌رگیز هه‌تا پوژنیک له‌ پوژان بیري له‌وه‌ش نه‌کردبووه‌وه. بویه‌ له‌ناو خه‌لکی ناوچه‌که‌ و لای گه‌وره‌ و بچووک پښگه‌ و که‌سایه‌تی دیار و به‌رچاوی

خۆی ھەبوو. ھەتا زۆر جار بۆ چارەسەرکردنی کێشەى نێوان جووتیارەکان پەنایان بۆ دەبرد، تاكوو بۆیان چارەسەر بکات کە بە ھۆکارى جۆراوجۆرەو ھەروێشان دەدا، ھەر کە نامۆزگارییە کیشى دەکردن، لە ناواخیدا واتای خۆى ھەبوو و دەتبینى کێشە کە چارەسەر کراو و دلەکانیش بەرانە بەر یەکتەرى گەردیان تیدا نەماو. ھەندىك جاریش ئەگەر کێشە کە پارە بووایە، ئەوا لە گىرفانى خۆى بەر پارە بە کى دەبەخشى بۆ چارەسەرکردنى کێشە کە و ناشتکردنەو ھەردوو لا، بۆیە ھەمیشە ئەوانەى کێشەیان ھەبوو کاتىك لاى دەردەچوون پەزەماند و دلخۆش دەبوون. ئەو ھى سەر بوو کە سىك بوێرى ئەو ھى نەبوو پێى بلیت ئەرى کاکە تۆ سەرچاوەى ئەو داھاتەت لە کوێو، لە کاتىكدا ھەر وەكوو ئىمە دەژیت و ھىچت لە ئىمە زیاتر نییە. بە ھەر حال جووتیار پەيوەندى بەم جۆرە پرسیارانەو ھەم، بە تايەتى ئەوان دەزانن کە "خوا بۆئوى ھەر کە سىك دابىن دەکات ئەگەر بىھوئ بەبى ھىچ حىسايىك". کەواتە دەبى پێژ لە وىستى خودا بگرن و خۆیان لە کاروبارى ئەویش ھەلنەقورتىن، کە ھەلبەتە ژىرى و دانايى کى تىدايە، جگە لە خۆى کەس پەى پێ نابات و درکى پێ ناکات.

ئەو جووتیارە پێشاندەرە زىدەپۆیى لە قسەکانیدا دەکرد و ئەمەش وای لە جووتیارانى دىکە دەکرد بە ئاخوتنەکانى سەرسام بن و چىژ و خۆشى لە دانىشتنەکانیدا وەر بگرن و لە کەسايەتیشیدا جۆرە بوێرى و ئازايەتییە ک بە دى بکەن کە تاكى گوندنشین ھەمیشە شانازى بەو ئازايەتییەو دەکات. ئەو ھەمیشە شتىکى لە جووتیارەکان دەقاچىيەو ئەگەر کەم و سادە و بىکەلکىش بوو پێت بە لاى ئەوانەو، بەلام بۆ ئەم زۆر پىويست و بەھايە کى گەورەى ھەبوو، بەدەستەھىنانى ئەو

خزमे تگوزاريانهش به جوړيک بوو نهوانه دی دیکه هستی پښ نه کهن. زوره یی نهو خزمه تگوزاريانه تنها قسه وقسه لوک بوون و شتيکی نهوتویان تیدا نه بوو، به لام بو نهو سهرمایه یی بژیویه که یی بوو، شاخ نهو جووتیاره به کریگیراو بوو، له بهرزه وهندیی لایه تیکدا کاری ده کرد و له کاتی تنگانه شدا ده پانپاراست، ماوه ماوهش یه کییک چاوی پښ ده کهوت و تیکرای نهو زانیاریانه یی له ودرده گرت، هرچنده ییکه لکیش بوونایه. نهو تا نهو له کوتایی هاوینی رابردووه ده داوای لیکراوه هموو شتيک دهرباره یی نهو که سانه بزانتیت که پوو ده که نه ناوچه که، ژماره یان چنده؟ چه که کانیان چین و چوئن؟ باره گا کانیان، فیشه ک و نازووقه یان، زووره کانیان، گه وره کانیان و بچوو که کانیان و هه تا نه خو شه کانیان و باسی چی و چیش ده که نه؟ بو کوئی ده پوڼ و دین؟ هموو زانیاری و ورده کاریه ک دهرباره یان. وهلی نهو ده یی سهرسورمان بوو، که ستيکی وه که هم پیاوه که هموو شتيکی ده زانی، چوڼ سامانی نه ناسیه وه؟! چوڼ هه له یه کی وا گه وره یی کرد و خوی و شیرینی هاوسه ری گه یانده سنووری ئیران؟ سامان چوڼ توانی که ستيی راسته قینه یی خوی لښ بشاریته وه؟ به لام هه له به ته هموو شتيکی ده زانی، نه گهر بو تنها رڼوژیکیش له گونده که یی بمابایه ته وه. له وانه یه نهو ده یی خزمه تی سامانی کردیت، نهو بوویت هه تا بواری پشودانیشی پښ نه ده دان، چونکه نهو نه خشه یی رڼویشتنی بو گوندی که چه که یی دارپشتبوو. له سونگه یی نهو ده یی که شه کهش هانی دواکهوتنی نه ده دا، بویه نهو تنها بیري له گه یانددنی نهو رپیواره و ژنه که یی کردبووه وه بو سهر سنوور و له وپوهش به ره و لای که چه که یی با بداته وه، چونکه زور پتویستی به زاواکه یی بوو تا کوو له کاریکدا به شداری پښ بکات، که بهر له مانگیک و له سهردانی یه که میدا بو لای له سهری

پیکه و تبون، ههتا زاواکه‌ی‌شی به‌وپه‌پی نا‌ئارامیه‌وه چاوه‌پروانی هاتنی ده‌کرد، و‌پ‌رای‌ئوه‌ی بارود‌خ‌ی گونده‌که ته‌واو شله‌زابوو، به‌لام‌ئو توانی کاتیک بقوزیته‌وه و هندیك نه‌ینی به زاواکه‌ی بلیت و داوای‌ئوه‌ی لی بکات که خوی ساز و ناماده بکات بۆ قۆسته‌وه‌ی ده‌رفه‌ته‌که، هه‌ر که کاتی هات. هه‌تا خودی جووتیاره‌ پ‌یتیشاند‌ره‌که‌ش نه‌یده‌زانی چ پرووداو‌یک چاوه‌پروانیان ده‌کات، ته‌نها‌ئو پاداشته‌ زۆره‌ نه‌یت که له‌ ئاینده‌دا وه‌ریده‌گرن. به‌لام‌که‌ی و چۆن و بۆچی؟ وه‌لامی‌ئوه‌ی نه‌ده‌زانی.

له‌ به‌ره‌به‌یانی پۆزی دواتردا جووتیاره‌ پ‌یتیشاند‌ره‌که‌ به‌ره‌و گونده‌که‌ی خوی گه‌پایه‌وه‌ و بۆ نیوه‌پۆکه‌ی گه‌یشه‌وه‌ گوندی "پشتاشان". هاوسه‌ره‌که‌ی وه‌کوو پیشه‌ی هه‌موو ژنه‌ گوند‌نشینه‌کان پ‌یشوازی لی کرد و هه‌موو پ‌یداویسته‌ی‌کانی پ‌ش‌وودانی بۆ دا‌یین کرد، تاکوو‌ئو ماندویتی و شه‌که‌تیه‌ی له‌ جه‌سته‌یدا‌یه‌ به‌رویت‌ه‌وه‌ و نه‌م‌یتت. به‌رله‌وه‌ی له‌ هه‌والی خوی و کچه‌که‌یان پ‌رس‌یت، هه‌ر له‌ به‌ر ده‌رگاوه‌ هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ گو‌ییدا چ‌رپاند که براکه‌ی له‌ دو‌یتنی ئیواره‌وه‌ می‌وانه‌ لایان، برای هاوسه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر پایه‌خه‌که‌ پ‌الی داب‌ووه‌وه‌ و سه‌ر‌ینتیکی کورده‌واریا‌نه‌یشی نابوو بن شانی خوی. په‌رداخه‌ چایه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، ته‌نها‌ ف‌ر‌یکی ت‌یدا ماب‌ووه‌وه‌، له‌ به‌رده‌می و له‌سه‌ر زۆپا دا‌رینه‌که‌ش قۆریه‌ چایه‌که‌ ق‌یت دان‌رابوو. که‌م‌یک له‌ شو‌ینه‌که‌ی خوی جوولایه‌وه‌، تاکوو په‌رداخه‌که‌ی پ‌ر له‌ چای بکاته‌وه‌، به‌لام‌ زاواکه‌ی بی‌نی هاته‌ ژووره‌وه‌، بۆیه‌ په‌رداخه‌که‌ی دانا و هه‌ستایه‌ سه‌ر پ‌ی و به‌ خۆشه‌ویسته‌یه‌وه‌ باوه‌شی به‌ زاواکه‌یدا کرد و ده‌ستی نایه‌ سه‌رشانی، له‌ ژووره‌که‌ی دیکه‌وه‌ گو‌یی له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ و زریقوزاقی منداله‌کانی بوو، له‌سه‌ر

دوشه که ئیسفه نجه کان هه لده په پین و یارییان ده کرد،
گه ووره که یان نژیکه ی سیانزه سالان و بچو که که شیان هیشتا سنی
سالی ته و او نه کرد بوو، ژووره که یان گهرموگوپ بوو، خوی و
هاوسره که یشی هه ر له و ژووره دا ده نوستن.

میوانه که ده رفه تی دانیشتی نه دا و هه ر به پیوه لی پرسی:

- کابرات گه یانده کوئ؟

نه و مه زنده ی وا بوو که له وانه یه خوشکه که ی نه و
هه والهی پی داییت، بژی به که میک ئارامی و دوور له
سه رسامیه وه گوتی:

- ئیستا که س ناتوانیت مه زنده ی نه وه. بکات گه یشتون نه ته
کوئ، له دویتیکه وه پویشتون.

- نه ها... واته گه یشتو ته ئیران و له قهره بالغی شاره کانیدا
ون بووه؟

- بینگومان.

- که واته تو نه یتده ناسی. باشه، به لام نه ینیبه که بو خوت
بیت. نه وه ی تو له گه لی پویشتی و ده ربازت کرد، نه وه داواکراو
بوو. نه و که سه بوو که خزمه که ی مام جه مالی پیسوا کرد بوو،
خوت نه و چیرۆکه ده زانی.

پتیشانده ره که ده ستی کیشا به ناوچه وانی خوی دا و گوتی:

- تو سه برکه، په ککووووف! کوره خو به که سایه تی
تایبه تی خوی فیللی لی کردم، چون ئاگام له وه نه بوو؟

- ده زانی ده سته که به دوايه وه بوون، به لام ده ربازی بوو؟!

کاتیک خوشکه که ی هاته ژووره وه، نه وان قسه که یان بری،

ئەویش يەك دوو سەرىنى كوردەوارىيانەى دىكەى بۆ ھىتان و
يەكيانى دابە دەست پىاوەكەى، تاكوو بە ئارامى دابىشىت و
لەسەرى پال بداتەو، دواى ئەو گەشت و ماندوووونە درىژەى
چەشتىبووى، ئىنجا زوورەكەى جى ھىشت و پۆشت نانى
نپوھۆ ئامادە بكات.

خالى مندالەكانى قسەكەى تەواو كرد كە پىشتەر بە ھۆى
ھاتنى خوشكەكەى بربووى:

- لە راستىدا بە شىك لەوانەى بەدوايەو بوون، بوونە
كۆسپ لەوھى دەستگىر نەكرىت، وپراى ئەو خەلاتە گەورەيەى
بەدەستيان دەھىتا ئەگەر بيانگرتىووايە، لەبەر ئەوھى زۆربەيان لەو
پەفتار و ھەلوپستانەى خزمەكەى مام جەمال دەيكرد ناپازى
بوون و نەشياندەوپرا ناپەزايى دەربېرن. ئەى چىت دەكرد ئەگەر
ئەو داواكراووت بناسىووايەو؟

پىتشاندەرەكە كەمىك يىدەنگ بوو و داماء، چى بلىت...
وھلىن لە كۆتايىدا بە منگەمنگىكەوھ گوتى:

- ئەو ھەر دەبووايە وا بكات و بەرگرى لە نامووسى
خۆى بكات... بەلام، دەبى بەرگەى ئەنجامى كارەكەى خۆيشى
بگريت.

- واتە دەتگرت و خەلاتەكەشت وەردەگرت؟

- مەسەلەكە كەمىك ئالوز و گرانە، ئاخىر ئەو لەژىر سايەى
مام كاكىلدا بوو، ھەرگىز نامەوئ خۆم لەو گرفتانە بشالپىم و
خۆم تووشى يىتەوبەردەى لا بەلا بكەم، جگە لەوھش دەستەكەى
مام كاكىل سەر بەمانەى ئىرەن. ئەى تۆ چىت دەكرد ئەگەر
بكەوتايەتە دەست؟

- كارەكە لەسەر بېرى خەلاتەكە پادەوھست... بەلام ئەو

کاتهش ههستم به قیزهونی خۆم ده کرد، ئاخړ پیاوه که بهرگری له شه پرف و ئابرووی خۆی کردبوو.

دیسانه وه پیتیشاندهره که پرسییوه:

- منیش وه کوو پیتواریک مامه لَم له گه لیدا ده کرد، پیاوه که هه لای نه کردووه، ئابروو گرانبه هایه، باوه پ ناکه م بمدايه ته دهست مه رگی خۆیه وه، نا نا هه رگیز نه وه م نه ده کرد نه گهر هه زار دیناریشی پی بدامایه. پیاو ده بی بایی نه وه نده پیاوه تی تیدا بی، که نامهردی قه بوول نه کات. نه وه ی نه و کابرایه کردی نه وه پری نامهردی بوو، نه وه ی نه و کوپهش کردی نه وه پری جوامیری و ئازایه تی بوو.

- که واته بهردیکی له سه ر دانئ. نامانه وئ له گه ل گه وره کاندای تووشی گرفت بین، پرسه که له بیر بکه، وهك نه وه ی شتیک رووی نه داییت... نه رئ به راست پیتش چهند پوژیک که سیکم بۆ لات ناردبوو.

پیتیشاندهره که یه کسه ر گوتی:

- به لئ به لئ، منیش به پیتی توانای خۆم کارم تیای کردووه، له گه ل نه وه ی نازانم نه و هه موو شته بۆچی؟

- نه وه ی پتویسته له سه رت جیه جیی بکه و ئینجا پرسیار له پشکی خۆت بکه و بزانه چهندت دهست ده که ویت.

- نه وه ی تا ئیستا ئی حالی نه بووم، بۆچی بارکردن؟!

- ئیستامان نه گوتووه، تنها ئاماده ی بارکردن به و هیچی تر، نه مه هه موو شتیکه. له وانه یه به م زووانه پروودای گه وره پروو بدات. به لام که ی و چیه و تاییه ته به چ شتیک، نه وه یان نازانم؟! ده لئ هه تا خودی مام جه مال بایه خی به م پرسه داوه و به دوا داچوونی بۆ ده کات.

پټيشاندهره که بیری به ههزار لادا دههات و دهچوو و
چاوی برېبوه خالیکې پېش خوی. برای ژنه که ی دواى که میټک
بیده نگی پرسى:

- پټم بلې پاداشتی پټماییکردنی پټواره که باش بوو؟

- بهلې بهلې باش بوو، ههروا ده بیت خوا نه یېړئ.

تو برای هاوسه ره که می، نهټیه کت لا ده درکینم... گوئ
بگره... ده زانی ټو کوږه سووکایه تی پټی کردم؟ هه رچنده
مه به ستیشی سووکایه تیکردن نه بوو، به لکوو گالته ی به قسه کانم
دههات، نهک له سهنگ و به های من کم بکاته وه. به لکوو
له وانه یه ټو هه ر بؤ خوشکردنی دؤخه که ټه وه ی گوټیت، یان
وه کوو جوړیک له نه هیشتنی کرټیه که، یان پته وکردنی
هاوړپه تی ټوانمان، هه رچنده جاریکی دیکه یه کتری
نابینه وه، یان نازانم قسه کانی له گهل من بؤ وا نامؤ بوون... پټم
وايه ټو هه ر به راستی شټ بوو، ټه گهرنا بؤچی وا به سووکی
قسه ی له گهل ده کردم... دان به شټکدا ده ټیم، ټو شټه شایانی
یارمه تیدانی من نه بوو، به هه ر حالیک بووايه نه ده بوو یارمه تی
بدم. ټه رکی من کوکړدنه وه ی زانیاریه کان و گوټیگرته له
خشپه ی پټی میرووله یه ک و هه ر که س و پټواریک بیت و
بچټ، هه ر گیز نه ده بوو بوار بؤ شټیکې وا بره خستیم که به
که سایه تی خوی فریوم بدات، له یه کم چرکه ساته وه که بینیم
ناسیمه وه، به لام نهټیه که م شاردنه وه، به لکوو هه تا نه مه یشته له
گونده که بمټټه وه و هه تا له دانیشتنش له ویدا دریژه بکیشټ،
بیانوی ټه وه م هټایه وه که ده بې به زووترین کات برؤم له بهر
ټه وه ی کاتم که مه و توانای چاوه پروانیم نیه. ناسیم و پټزی ټو
پیاوه تی و بوټریه یم گرت که بؤ هاوسه ره که ی هه یسوو، به لام

سووکایه تیکردنی به قسه کانم وام لږ ده کن له و یارمه تیدانم په شیمان بېمه وه.

برای هاوسه ره که ی گوتی:

- ده ی قه یناکا په شیمان مېمه وه. تۆ یارمه تی پیاو ته و بوږییه که یست داوه که داکو کی له ژنه که ی کردووه، نه مه ش به سه، نه گهر نه وه ی بزانیو وایه پږی لږ ده گرتی و سووکایه تی به قسه کانت نه ده کرد، هر چه نده ناشزانم ئیوه باسی چیتان کردووه.

پښتاند هره که دوودلی به روخساریه وه دیار بوو گوتی:

- هه لېبه ته زانیویه تی، ده بی ئیستا په نجه ی په شیمانی بگه زیت... به و که سه م گوت که ده سته به ری بردن و دهر کردنی بو ئیران ده کرد، هر که گه یشته ئیران که پی پی بلیت: "پښتاند هره که نامه یه ک به ناوی توه ده نوو سیت و تیایدا سلاو له نه بوجگاره ده کات".

دیسانه وه به هاتی هاوسه ره که ی بو ئاماده کردنی خوانه که، هه ردو وکیان بیده نگ بوون. ئیدی منداله کانیش هاتنه ژووره وه و باوه شیان له باوکیان دا و به ته وای قسه کانیان گۆرانی به سه ردا هات و که و تنه باسی کاروباری خیزانی و گشتی.

دوای نانخواردنی ئیوه پږ و جای خواردنه وه، میوانه که بریاری دا بچیت بو گوندی ناشقوولکه، به لام داوای له زاواکه ی کرد ماوه ی نیو کاتژمیریک له گه لیدا به روات، وا پی ده چوو بیه ویت دهر باره ی شتیک قسه ی له گه لدا بکات.

بهشی بیست و دوهم

وه کوو زانیمان گهشته که ی سامان بۆ پۆزی دواتر
دواکهوت، ناچار لهو ژووره بچوو که مانهوه، دوا ی ئهوه ی
میوانداری خاوهن تراکتوره که ی رت کردهوه، بهلام پیاوه که
پیش نیوه پۆ دوو گهنجی گونده که ی نارد له لایان و هه ندیک
په تووی نیوداشتی بۆ ناردن، له گه ل ده به یه ک شیر و مه نجه لیک ی
مسی بچووک که هه ندیک ساوه ری تیدا بوو له گه ل نه ختیک که ره
و پر یاسکه به ک که هه ندیک نانی تیدا بوو، له گه ل شه کر و
چایش، ئه و خواردنه به لای ئه وانه وه ژه میکی به تام بوو، له و
برستییه ی ئه وانی تیدا بوون، به یه ک ژه م هه موویان خوارد و
هیچیان تیدا نه هیشته وه، به ره به ری ئیواره ش هه ردوو گهنجه که
هاتنه وه و هه ندیک خواردنی دیکه یان بۆ هینابوون، جه ختیان
له سه ر ئه وه کرده وه که سه ینی پیش پۆژئاوابوون بۆ پۆیشتن
ئاماده بن و دوا نه که ون. ئیدی سامان و په حمان ده ستیان به
کۆکردنه وه ی داری وشک کرد بۆ ئه وه ی ئه و شه وه به شی
خۆگه رمکردنه وه یان بکات، له به ر ئه وه ی هیچ ته ورکیان پی
نبوو داری گه وره ی پی پازچه پارچه بکه ن، بۆیه هه رچی
کۆلکه داری ئه و ده ور به ره هه بوو له ده ور ی زۆپاکه خرپان
کرده وه، له ده ره وه ی ده رگای ژووره که ش داری گه وره ی
زۆریان کۆ کرده وه که به که لکی زۆپاکه نه ده هات، کاتیکیش
تاریک داها ت ئاگریان له به شیک له و داره به ردا، له ترسی
هاتنه وه ی گورگه کان، ناوه ناوه ش سه ریکیان له ئاگره که ده دا و
داری گه وره ی دیکه یان ده خسته سه ری و لی نه ده گه ران

خاموش بیت و بیټه خو له میښ. نو پارچه دارانه ی له گهل سووتانیان بچووک ده بونوه و به که لکی ناو زوپاکه ی نه مان ده هاتن، لایه کیان ده گرت و ده یانه ټیا به ژووره و له زوپاکه یان ده په ستا، گوندنښینه کانیش نو شه وه هه مان شتیان کرد، داری گه وړه یان له به رده م گه وړی ناژه له کانیا ن و ده روازه ی گونده که یان کو کرده وه، کاتیک هه ستیان کرد لووره ی گورگه کان نریک ده بیټه وه، ناگریان له داره که بهر دا و به مهش نارامی و ناسووده یان بو خویان و ناژه له کانیا ن مسوگر و دابین کرد و گورگه کانیش بوړی نریک که و تنه وه یان له ناگره که نه بو، بویه به ناو میدی ده گه رانه وه و له شویتیکي دیکه به دوا ی خوراکی خویاندا ده گه ران، تا کو و ورگی خویانی پی تیر بکه ن.

له ژووره کهش، دیاره به خت هه رسیکیانی به بی چاوه پروانی کو کرد بوه وه، له و کاته ی شیرین ناو ژووره که و شویته که ی ریک ده خست، له ژیر سواله و باوه شه پووشوپه لاشه کاندو دوو کیسه ی بچووکي گوړی بینیه وه، که به دلنیا ییه وه نه وه خاوه نی ژووره که بو نه م زستانه له وئ هه لیگرتوه.

سامان به خو شیه وه گوتی:

- نه م گوړه نازداره له کاتی خویدا هات، به شی خومانی لی ده خوین، سبه ینیش پرسیا ری خاوه نه که ی ده که ین، تا کو و پاره ی گوړه که ی بده ینی.

شیرین یه کسه ر هاته دهنګ و گوتی:

- نه وه نابیت، گوړه که ی بخوین و سووکا یه تیشی پی بکه ین!

سامان به سه رسوپمانه وه گوتی:

- نهوہ چۆن؟!

شیرین گوتی:

- نهوہ شهرمه، خاوه نه که ی ئاماده نییه نرخه که ی وهر بگریت، نهوہ ی له سه زمانه خاوه نه که ی بدۆزینه ووه و سوپاسی بکه ین، گوندنشینان و یرای هه ژاری و نه داری و دهستکورتیان به لام چاوتیرن.

پاشان خهنده یه کی کرد، چ خهنده یه که هه ر پێک کازیوه و به ره به یانێک بوو له جوانی، ئه م جار ه یان رووی له ره حمان کرد و گوتی:

- خۆ نهو کاته جگه لهو ژاژییه نه فره تییه وه کوو خۆت وای پێ ده لێی، ئه گه ر شتیکی دیکه مان هه بووایه، هه رگیز ره زیلیمان نه ده کرد، به لام چی بکه ین له گه ل هه ژاری و دهستکورتی هه یچ ناگوتریت!

ره حمان به جۆرێک له سه رزه نشتکردنی و یردانه ووه گوتی:

- کهس گومانی له ووه دا نییه، هه تا ئیمه ش شهرمان ده کرد به شداریی له خواردنی مندالی گوندنشینه کان بکه ین، نهو قسانه ی نهو کاته ش له گه ل هاو پێکه م کردم، ته نها قسه ی پووچ و یتمانا بوون و نازانم چۆن وا په لکشیان کردم. هه ندیک جار مرۆف شتی وای له ده م ده رده چیت زۆر بیا به خه و هه ر هه یچیش نییه، به لام بێ نهوہ ی مه به ستیکی هه بیت لهوہ ی ده یلێت، له وانه یه له به ر نهو دۆخه نااساییه بیت که تیدا ده ژین.

شیرین له ناکاو پرسی:

- ئه ر ئ به راس ت تو ره حمانه مار نیت؟!

ره حمان به سه رسامیه ووه دووباره ی کرده ووه:

- په حمانه مار! مېبه ست چیه؟!
- سامان له جياتي ئو وه لامي دايه وه:
- مېبه ستی په حمانی مار.
- په حمان ئم جاره ش به سهرسامیه وه وه لامي دايه وه:
- په حمانه ماری چی؟! ئو وه یه کم جاره گویم له و
نازناوه ده بیت!
- شیرین گوتی:
- هه موو گوندنشینه کان به و نازناوه ده تناسن.
- بړچی؟
- ده لین جارېک ماریکی گه وړه قووتی داوی و به قه ممه
سکی ماره که ت هه لدریوه و هاتوویته ته دهره وه، هه روه ها
ده شلین دواتر ماره که شت خواردووه.
- سامان له قاقای پیکه نینی دا و په حمانیش له سهرسامی
ده می به شه وه بووبوو، دواتر سهر و ده ستی پیکه وه راوه شاند و
گوتی:
- من نازانم ئیوه ئم قسه سهرانه له کوپوه ده هین؟!
شیرین دیسان پرسیه وه:
- که واته تو مار قووتی نه داویت؟
- هه لبه ته نه خیر، نه گهرنا ئیستا له گهل ئیوه دا نه ده بووم.
- سامان به زه رده خه نه یه که وه گوتی:
- خه یالکی فراوانیان هه یه.

شیرین جاريځکی دیکهش پرسیه وه:

- ئه ی ماره کشت نه خوارد؟

- به لئ، خواردم به لام ماريځکی بچووک بو.

سامان به سهرسوړمانه وه هاواری کرد:

- مارت خوارد؟!

- به لئ، ئه وه چی تیدابه؟ خو هیچ جیاوازی له گڼل
گۆشتی ماسی نیه، دلشی هر کتومت دلی چوله که یه.

سامان به پیده نگی و سهرسامیه وه سهرنجی ددها، په حمان
وه کوو پروونکردنه وه به ک گوتی:

- ده زانم هه نديکتان هم کاره به کاریځکی کتویانه و
نه زانانه داده نین و به لاتانه وه پیوستیش نیه. به لام به لای منه وه
کاریځکی پیوست بو.

- چؤن؟

سامان پرسى، په حمانیش وه لامی دایه وه و پؤ چووه ناو
گنځرانه وه و شروځه کردنی دؤخه که، وه ک ئه وه ی مامؤستا عومه ر
ده یکرد، کاتیک باسی شتیکی ده کرد:

- هه میسه حزم لی بوو به تنها بؤ راو بچم و ئه و
نه شکه و ته تاریک و په ناوپه سیوی شاخانه به سهر بکه مه وه که تا
نیستا پئی مروځ به ریان نه که وتووه، بؤ خؤم چیژ له و جوړه
دهرچوونانه وهرده گرم و ئه وه وه کوو پیکردن نیه به قه دپالی
ناسایی که هه میسه گوندنشینه کانیش پیدا هامویشؤ ده که ن،
چونکه سهرکیشی و پرووداوی له ناکاوی وای تیدا پروو ده دات
که نه پیستر چاوه روانیان بویت و نه پیشینشت کردوون،

نښه شته نهها لهو شويته چول و دووره دهستانه پروو دهدهن،
چونكه نهو شويته چولانه پرن له پښهاتي سهير. جاريكيان له
پوژيكي گهرمي هاویندا به شويټيكا پوژيستم هه مووی
پووشوپه لاش بوو، گه يشتمه شويټيک پووشوپه لاشيكي زوري لن
پروابوو هيندهی پشويټه ی زه لاميک، له شيوه و پرهنگدا به
پووشوپه لاشي گوله گهنم دهچوو، به هه حال، دوا ههنگاوم به رهو
پيش دهن، بيټاگايي خوم له ناکاو وهما له خوم هه لدا و
هه لبه زيمه وه و بؤ دواوه کشامه وه كه له دؤخي ئاسايدا هه رگيز
توانای نه انجامدانی بازدانی وام نيه، له چركه ساتيكا ماريكي
گه وره له پيشمدا قيت بووه وه پيشتر له زيانمدا ماري وام
نه بينيوو، له وانه يه به هؤی له ناکاوييه وه بوويت، بؤيه من له
شويټي خوم راچله کيم و به هه مان شيوه ماره كesh له شويټي
خؤی رهق وهستا و راچله كي، خؤ له وانه يه ماره كه له دلي
خؤيدا گوتبيټي: "نم گيانله بهره سهيره له ناکاو له كويوه بؤم
دابهزي، له كويش؟ له شويټه چوله؟". له ترسان له شويټي
خوم رهق راوه ستام، نه گهر زيده پويي نه يټ تاله قزه كاني سهرم
له ترسان، وه كوو پهري سيخوړ قيت بوونه وه. باوه رم پي بكن،
كه مندال بووين له فيلمه كارتونييه كان ده مانيني چون له ترسان
تالي قز رهق راوه وه ستيت، ههر به پاستيش تالي قز له ترسيكي
له ناکاو رهق راوه وه ستيت! يان ده توانين بليين پيستي سهر له
ترسان ده جووليت و تاله قزه كانش له گه ليذا ده جوولين،
پوخساريشم وا زهر د هه لگه را، خهريك بوو پوحم ده ربجيټ،
موچر كيكي نامؤ سهر تاپاي جهسته ی راچله كاندم، وا دياره
ده ماره كان هه موويان په يوه ستن پيكه وه، بؤيه نهو له رز و هه ژينه
له ناکاوه پروو ده دات، بهو پروو دواوه زور شله ژام، له بهختي خوم
ترسه كه وا رهقي كردم له شويټي خوم په پ راوه ستام و
جووله م نه كرد، لهو چركه ساهدا هه تا چه كه كي شانيشم له بير

کرد، لهو حاله تانه دا له سهر مروث پټويسته به نازايه تي خوۍ
 ننازيت، چونكه ههر جووله يه ك كه له منه وه پروۍ بدابووايه،
 ماره كه وای ده زانی ده سټيكي شهر و بهر ننگار بوونه وه يه،
 هه لبه ته ټو له من خير اتره و ههر ټو وندهم ده زانی سهرم له ناو
 ده ميده ده بينيه وه و بهر له وهۍ برو كانم بجوولټنم به ده وړانده وړۍ
 جه ستم ده نالا و له په لوپوۍ ده خستم. ټمه له گهل زور يک لهو
 زانا يانه دا پروۍ داوه كه له دارستانه چرپه كانی ټه فريقيادا
 خهريكي ليكولټنه ون، كه هه نديكيان ههر به ته وای به خوۍيان
 و پټووس و كاغز و ناميره كانی ده ستiane وه بڼ هه تاهه تايه ون
 بوون و نه دوزرانه وه. به لام ماره كهۍ من دلۍ گه وړه و ليي ورده
 بوو، وهك ټه وانهۍ ټه فريقيايان پي نه کردم، ماره كهۍ من رقي له
 تر سټو كيه كه م بووه وه و تاماده نه بوو شهر له گهل كه سينك بكات
 له ترسان له شوټي خوۍ په قهه لټ و جووله نه كات. ته نها
 نز يكهۍ دوو مه تريك ليمه وه دوور بوو، وا خوۍ بهر ز
 كر دبووه وه سهرۍ ده گه يشته ناستي شانم، زوو زوو زماني
 ده رده كرد و ده بيرده ژووره وه، فيشكه يه كي وای ده كرد هټندهۍ
 ديكه ده ټوقاندم و وشكي ده کردم، دواۍ چهند چر كه يه كي
 كه م ټاوړيكي دواوهۍ دايه وه و چووه وه سهر زه وۍ و له نيوان
 پووشوپه لاشه كاندا خشي، ټو پووشوپه لاشهۍ له گوله گهنم
 ده چوو، به هوۍ پويشتني ماره كه وه ده ميك به لای چه پ و
 ده ميك به لای راستدا لار ده بوونه وه، ټو پوژه پاره كه م ته وواو
 نه كرد، كه له جياتي ټه وهۍ پاوچي بم، خهريك بوو بيمه نيچير،
 بهر وه دواوه گه پامه وه و تا ماوه يه كيش چه په سابووم. وا شوك
 بوو بووم، ناهاتمه وه سه رخوم، گوټم له خشپهۍ ههر شټيكيش
 بووايه، يان هه تا بابه كهش ييجوولاند بووايه وه، من له ترسان
 هه لده به زيمه وه و خهريك بوو زيقي بكمه. وهك ده لټن: هه تا له
 خشپهۍ گوري سيش ده تر سام. له بهر ټه وهۍ له شاخيش ده ژيام

هر دېوو نهو ترسه بشکينم و بهسهریدا زال بېم، نه گهرنا
پېشمه رگايه تی بهو ترسه وه ناکړیت که بوو بووه به شیک له خوم.
دوای نزيکه ی ههفته يک گویم له يه کيکيان بوو ماريکی
بجووکی له بنمچی چيشته خانه ی باره گاکه دا کوشتبوو که
نزيکه ی بال و نيوک دېوو، بينم خستويه تيه سر داریک و
دېگيريت، داوام لڼ کرد بوم بيخاته سر زه وييه که، وپرای
نهو ی سهری پان کردبووه وه، که چی هيشتا کينگلی دېدا،
تېماشام. دې کرد و بویزی نهو م تېدا نهو دېستی لڼ بدم، له
راستیدا نازانم بۆچی هر له منداليه وه نهو ترسه دزی مار له
ناخماندا دېچين، په نجهم دريژ کرد، هر که بهر پستی ماره که
کهوت، ماره که له گهل نهو ی سهری پان کرابووه وه، که چی
خوی لوول دا، به خیرایي دېستم کشانده وه و هېستم به
موچر کیک کرد سهرتاپای جهسته ی داگرم، له ژيانمدا دېستم
بهر مار نه کهوتووه. دووباره ههولم دايه وه، کاره که دريژه ی
کيشا، دېمويست له دېستلیدانی پاييم و لڼی نه ترسيم و
قیزو بيزیسی لڼ نه که مېوه، لهو کاته دا واهېستم کرد که
کاريکی له راده به دېر گرنګم نه نجام داوه، کاتيک دېستم لڼی
دا، دېشمزانی له هيندستان خه لکی مار له مالې کانين به خيو
دېکه ن و مندالان له گه ليان یاری دېکه ن و بۆ راوکردنی مشک
شوینی پشيله ی گرتوته وه. به لام چی بکه یسن، هر ولاته و
کولتور و پوښیری خوی هيه، خو نه گهر منداله هيندييه که
بينيت واه به په نجه لیدانی ماريک راده چله کيم و توقم دېچي،
گالته ی پڼ دې کردم و پيم پیده که نی و له وانه يه بشيگوتبايه: های
ترچيو، تو دېته وی نازادی و ناسووده یی بۆ گهل بهينيت؟ نه مېم
به خیرایي به خه يالدا هات، دواتر نهو م بير کهوته وه که
هنديک له گه لان گۆشته که يان له گۆشتی ماسی پڼ باشر و
خوشره. نا نهو تانی من زوربه ی پوژه کانم نهو ژاږيه نه فره تيه

دهخوم که هەر بۆنی خەریکه دەمکوژیت، بۆیه له رقی ئەو ژاڤیه، ماره کەم گرت و پێسته کەیم دامالی و لەسەر ناگر برژاندم، تامی گۆشتەکی له گۆشتی ماسی خۆشتر بوو، بڕبڕەکانی پشیتی ئەو ئەندە له بڕبڕە پشتی ماسی جیاوازیان نیه، ئەو کاتەوێ ئیدی فێر بووم، هەر کاتێک ماریکم تووش هاتیی، کردوومەتە ژەمە خۆراکیکی خۆش و گەدەدی بەتالی خۆم پێ پر کردوو. هەر گێز ئەوێم بە خەیاڵدا ئەدەهات ئەم کارەم بگاتە بەر گوێی گوندنشینەکان و ناوی رەحمانە مارم لی بنێن، ئەمە ئەواوی ئەو چیرۆکەیه بەبێ زیاد و کەم.

ئىدى ھەرسىڭيان دەستيان بە گىرانهوۋە و كاويژ كوردنى ئەم
جۆرە ناخوتنانە كرد، تاكوو شەو درەنگ داھات، ئەو شەوۋە بە
لاى پەحمانەوۋە يە كىك بوو لە خۆشترىن و بە تامترىن شەوۋە كانى
ژيانى، يادەوۋەرىي ئەو شەوۋە بۆ ھەمىشە لە خەيالىدا بە قوولى
نەخش دەشت و ھەلدە كۆلدەرت و دەمىنتەوۋە.

له به‌یانی پوژی دوايي، له نزيكهي كاتزمير دهی پتیش
نيوه‌پو، دواي نه‌وهی نان و چای سبه‌يتيان خوارد له ژووره‌كه
ده‌رچوون و ناگري زوپاكه‌شيان به توزيك به‌فر كوژانده‌وه،
هه‌رسيكيان به شوين پتي پتيشانده‌ره‌كه‌ی دوتيكه به‌ره‌و
گونه‌كه رویشن كه هشتا له‌سهر به‌فره كه مابووه‌وه، له‌و كاته‌دا
كه‌شه كه كه‌ميك به‌ره‌و باشر ده‌چوو، بابه كه هيمن بووبووه‌وه و
چتر به‌فره‌كه‌ی هه‌لگير و وه‌رگير نه‌ده‌كرد تا هه‌رچی هه‌یه
بیسرپته‌وه و دايپوشيت، ئاسمانيش تا نه‌و كاته ساف و بنگه‌رد
و شين ده‌چوووه‌وه. خوړيش به خنده و پتیکه‌ينه‌وه ده‌روبه‌ری
تیشكاويز ده‌كرد، وه‌ك نه‌وه‌ی گالته‌ی به قسه‌كاني دوتيكه‌ی
پتيشانده‌ره‌كه بيت و سوور بيت له‌سهر به‌دروخته‌وه‌ی
دروكه‌ی، ئاخړ نه‌وه‌و نه‌و دره‌خته‌به كه نه‌و ئاماژي پتي دا،

گوايه پيدا هه لگزاوه و چوته سهری، زه ويه کهش تهخت و پرک
پاکشاوه و بهر دايوشيوه، نه شويته واری پي گورگ و شه پ و
په لاماره کانيان نه له ژيري و نه له ده وروبه ريشي به دی ناکريت
و هر بوونی نينه.

سامان به دهست ناماژهی بو درهخته که کرد:

- شیرين بر وانه، نه وه نه درهخته به که پښاند هره که
بانگه شهی نه وهی ده کرد، گوايه له ترسی په لاماری گورگه کان
پيدا هه لگزاوه، شويته واره که ی ليره له قه دپاله که و ژير
درهخته که دا وه کوو خوی ماوه ته وه، ها ها ها... پاشان نهی کوا
خويته نه و نازه لانهی گورگه کان له تو په تيان کردن و
هه ليلووشين؟

شیرين لچيکی سهر سوړماني هه لينا و گوتی:

- له وانه به بهر بارييت و پری کردیته وه، نه وهش شوي
په کانيه تی دواي نه وهی بو لای نیمه هاتوه.

په حمان به منگه منگه وه سهرنجی زه ويه کهی ددها، نه وه
شويته چوون و هاتنه.

سامان له قه دپاله که لای دا و گوتی:

- واته بهر له و کاته وه نه باریوه.

شیرين پي گوت:

- نهی تو بو کوئ ده پريت؟!

- دوو هه نگاو بو لای درهخته که تا کوو گومانم ليی
نه مي پيت.

شیرين جاريکی تر گوتی:

- ئەرئى ئەو كارە ئەوئەندە گىرنگە؟!
- نەخىر، تەنھا حەزى زانىنە و ھىچى تر.
- پاشان گەيشتە لای دارەكە و بە دەوریدا سووراپەو، بە
پتەكانى بەفرەكەى پەرشوبلاو كردهو، تا بزائیت چى لەژىر
بەفرەكەدا ھەيە، ھىندەى پىن نەچوو گەپاپەو و گوتى:
- ھەرگىز ھىچ شىتەك نىيە!
- پەحمان پىكەنى و گوتى:
- لە شوپىنى گورگە فیلەتەنەكە دەگەپىت؟
- شیرینیش پرسى:
- چۆنت زانى؟
- ئەو كاتە لە نىوان خەوتەن و ئاگاییدا بووم،
گوپچەكانم ھەندىك لە وشەكانى وەردەگرت، ھەتا لام وابوو
خەو دەبینم، ھەلبەتە خەيالى گوندەنشەنەكان من سەرسام ناكەن،
چونكە من لەگەلىان پاهاتووم.
- ئايا باشە يان خەراپ؟
- باشە، بە مەرجىك سنوورىك بۆ زىدەپۆيەكانيان دابىتىن.
- بە بىن زىدەپۆيى لە باسكردنى شتەكان، ھەوال بەھای
خۆى لەدەست دەدات، خەلكى لە سەرنجراكىشان چىژ
وەردەگرن، لەبەر ئەوھى ھەستيان دەبزويىت.
- رەتەشاندەرەكە چى دىكەى گوت؟
- شیرین بە جۆرە ترسەكەو وای گوت:
- دەلىن كە مردووھەكان لە گۆرەكانيان ھاتوونەتە دەرەوھە.

- بؤ گهشت و کاتبه سهر بردن دهرچوون؟

په حمانيش پرسى و قاقاي پټکه نينى سامانيش له خوشيدا له
ئاسماندا دهنگى دده دايه وه.

شيرين نهو وېشى خسته سهر:

- رېتشاندهره که ده يگوت پوژى حه شره.

سامان به خوشيه وه گوتى:

- له شاره کهى من به هؤى قهيرانى خورا که وه هه موو
پوژه کان پوژى حه شر بوون. ههر که خه لکى گوښى ستى نه وه
ده بوون فلانه دوکان کارتونه هيلکهى بؤ هاتووه، ئيدى ده بووه
پوژى حه شر و هه موو خه لکى پروويان تى ده کرد و له پټناو
به ده سته تيانى کارتونه هيلکه يه کدا قيامه تيان بهرپا ده کرد، ديمه نى
به يه کدا هاتن و پال به يه کتريه وه نانيان پټک وهك نهو وه بوو قيامه ت
پابووييت، وا پى ده چيت نهو مردووانه ي له گورپه کانيان
هاتبوونه دهره وه چووين له گهل نهو خه لکه بؤ به ده سته تيانى
کارتونه هيلکه يه ك حه شر بکړين.

شيرين گوتى:

- نه دى چوون نهى پوژى حه شر نيه؟

په حمان گوتى:

- گريمان وا پوژى حه شر هه يه. ئايا له سهر زه وى حه شر
ده کړين، يان له ئاسمان؟

سامان نهو وى بؤ زياد کرد:

- ئايا زه وى حه شر کردنى نهو خه لکهى پى ده وى؟
نهو وى تيدا حه شر کراوه به سه و ليشى زياده، دواى ده

سالیکی دیکه ده بی هه ساره یه کی دیکه به کری بگرین نه مه به شمان ناکات.

ئهو ئاگره ی دویتنی گوندنشینه کان کردبوویانه وه، هه مووی بوو بووه خۆله میس، ته نها کۆمه لئیکی گه وره نه بیت که پاشماوه ی په گه داریکی زه به لاج بوو، پی ده چی توانای پاکیشانیان نه بوو بیت، بۆیه هه ره له شویتی خبۆی ئاگریان تیه رد او و ئیستاش ئاگره که ی نه ماوه و خامۆش بووه و بۆته کۆمه له پشکۆی گه وره گه وره و هه ره که سیک به م ساردوسه رمایه له ده وری کۆ بیته وه گه رمایه کی خوش و به چیژی پی ده به خشیت. په حمان و سامان راوه ستان و خۆیان گه رم ده کرده وه، دوا ی ئه وه ی سامان له گه ل شوفیری تراکتۆره که ریک که وتن بۆ پۆیشن، به لام شیرین له یه کیک له ماله کاندایه وه، تاکوو پشوو بدات، سامان له کاتیکدا گه مه ی به پشکۆکان ده کرد گوتی:

- نه زیزم ژیان به به رده وامی په ره ده سییت، بۆیه له سه رمان پئویسته هاوشان له گه ل په و په وه ی ئه م په ره سه ندنه دا ری بکه ین، ئیمه ئیستا له سه رده می فیدیۆدا ده ژین.

په حمان به منگه منگیکه وه ویستی بۆی راست بکاته وه و گوتی:

- مه به ست فیتۆی نه ته وه یه کگرتو وه کانه؟

- نه خیر، مه به ستم مافی فیتۆ نیه، که ولاته زله تزه کان بۆ ریگریکردن له هه ندیک بریار به کاری ده هین، هاهاهاها...

- که واته فیدۆ، یان فیدیۆی چی؟ نازانم تۆ چۆن گوت.

پیشتر هه رگیز گویم له زاراوه ی وا نه بووه.

- ئەمە زاراۋەيەكى سىياسى نىيە، ئەۋە ئامېرىكىكى كارەبايى بېچوۋكە، چۆن تۆ پىشتەر گوپت لىنى نەبوۋە؟
- ھەرگىز... پىشتەر گوپىستى نەبوۋم!
- ئامېرىكىكە تەنھا چەند مانگىكە ھاتۆتە بازارەۋە. كەۋاتە ئەۋە داھىئەنلىكى نوپىيە، ۋە كوو جادوو، شىۋەكەى برىتپىيە لە سندوۋىكىكى بېچوۋكە ۋە بەرزىيەكەيشى نىزىكەى نىو بىست دەپت.
- ئەۋە فېدېۋىيە كارى چىيە؟
- ھەر زۆر بە سادەيى، بە تەلەفزىۋنەۋە دەبەستىرپتەۋە ۋە ھەر بەرنامە ۋە فېلمىكت بە دل پىت دەتوانى لەسەر كاسىتتەك تۆمارى بىكەيت ۋە دواتر تەماشاي بىكەيتەۋە. ۋە كوو پىكۆردەرى گۆرانى.
- ۋاۋ... ئايا شتى ۋا دەبى؟! يىنگومان تۆ شۇخى دەكەيت.
- ھەرگىز شۇخى ۋە گالتە ناكەم. ئەۋەى دەپلىم بە راستىمە.
- لە قسەكانت ۋا تىدەگەم ئەگەر بىمەۋى بۆ نموۋنە فېلمىكى جۆن ۋاين بىيىنم، دەتوانم تۆمارى بىكەم ۋە بۆ پۆزى دواتر تەماشاي بىكەمەۋە؟
- ھەلبەتە پىك ۋايە.
- چەند جار دەتوانم ئەۋە فېلمە بىيىنمەۋە؟
- ھەر كاتىكەتەتەۋىت ۋە ئارەزوۋى بىكەيت، پىك ۋە كوو پىكۆردەر كە دەتوانى بە بەردەۋامى ۋە بۆ چەندىن جارىش بەتەۋى گۆى لە گۆرانىيەكان بىگرىتەۋە، ئەمىش ئاۋايە.

- ئەى خوايە. ئەمە چ داهىتائىكە ھەتا لە خەوينىشدا شتى
وانىيە!

- باشە، ئەى دەتوانم خۆمى تىدا بىينم، وەك ئەوہى
دەتوانم دەنگى خۆم بە پىكۆردەر تۆمار بىكەم؟

- نەخىر... ئەمە كارىكى جياوازە. تەنھا دەتوانىت ئەوہ
تۆمار بىكەيت كە لەسەر شاشەى تەلەفزیۆنەوہ پىشان دەدرىت،
بەلام كى دەزانى، لەوانەيە لە ئايندەدا بتوانن كامىرايەكيش
دابهىنن، مرؤف لە پىگەيەوہ بتوانىت وىنەى خۆى تۆمار بىكات
و راستەوخۆ لەسەر شاشەى تەلەفزیۆنىشەوہ بىيىت. ھەموو
شىك لەم دونيايەدا دەشى پروو بدات، بەلكوو ئەگەر راستىت
دەوئ گوئىستى ئەوہش بووم كە كامىرايەكى واشيان داهىناوہ،
بەلام ھىشتا نەخراوہ تە بازارەكانەوہ و بە ئاسانى دەست
ناكەوئ، ھايھوو ھاي، ئىمە لە كوئى ئەم پەرەسەندە
سەرسورھىتەرەنەداين؟! ئەزىزم من پىم وايە ئەم ولاتە ھەرگىز
پىش ناكەوئ، بۆيە راشكاوانە دەلیم رىژ لە ولاتىك ناگرم، كە
نەتوانم سەرى تىدا بەرز بىكەمەوہ، تەنھا مەگەر ئەو كاتەى خاك
و خۆلەكەى بگۆرپىت بۆ ئۆتۆمبىل و تەلەفزیۆن و فىدىۆ.

رەحمان بە گالته جاپىيە كەوہ گوتى:

- خۆل بگۆرپىن بۆ فىدىۆ؟! ھاھا... ئىمە بە ھەزار
دەردەسەرى لە خۆل كەرپوچمان دروست كرد، ئەوئىش ھەر
تۆزىك پالەپەستوى بخەيتە سەر لەناو دەست ھەلدەوہرئ.

سامان گوتى:

- بۆيە ئىمە مردووين و تازە ناگەينە ئەو دونيايەى وەكوو
تير لە كەوان دەرچووہ و بەرەو پىش ھەنگاو دەنىت و
گەرانەوہى بۆ نىيە. خۆزگە لەم دۆخەى ئىستاشمان بىمىينەوہ،

ئەوئى چاۋەرىمان دەكات زۆر لەمەى ئىستاش خەراپترە و
پۇژىك دىت دەبىن خۇزگە بەم ژيانە بخوازين، وپراى نەهامەتى
و خەم و خولياكانىشى.

- ئەرى ھاوپى ئەم ھەموو پەشىنىيەت لە چى؟

- ئەوئە پەشىنى نىيە، بەلكوو ئەوئە تابلۇ و دىمەنى
روخسارى ژيانمانە و دلنام ئاپرووى ئايندەمان دەبات.

- چۇن؟

- لەبەر ئەوئى خەلكانىكى دۇراو و شكستخواردووين و
لەسەر خاكىكدا دەژىن لەسەر دەرياي نەوت مەلە دەكات، كە
ھەموو جىهان پىوئىستى پىيەتى... ئىستا لە مەبەستم تىگەيشىت؟

پەحمان گوتى:

- نەخىر!

سامان گوتى:

- ئەمە واتاى ئەوئە كە ئىمە ھەتا دونيا دونيايە دەجەنگىن
و يەكتر دەكوژىن و بە جۆرەھا شىوئە و شىواز لە پرووى
جەستەبى و ھزرىشەوئە دەمرىن، ئەوانەى بەرپرسى ئىوئەشن كۆ
دەبنەوئە و پراوئىز و گەتوگۆ دەكەن و ئاوتزانى يەكتر دەبن و
ئاشت دەبنەوئە، دواى ئەوئى دەيان ھەزار كەس لە پىاوئەكانىان
دەكوژرىن، پاشان جارپكى دىكە دەگەپتەوئە و دواى ماوئەيەك
سەرلەنوئى دەست بە مەملانى دەكەنەوئە و يەكتر دەكوژنەوئە و
دواتر ئاوتزانى يەكتر دەبنەوئە و سەرلەنوئىش ئاشت دەبنەوئە. ئىوئە
جگە لە سەربازى شەترەنج بەولاوئە شىتىكى تر نىن،
يارىزانەكانىش لە لاىەن فەرمانپەرەوا راستەقىنەكانەوئە پىگەى
مانەوئەيان پى دەدرىت... ئەو فەرمانپەرەوايانەش سەر بە كەسانى

له خویان به هیتر و خاوهن دهسه لاترن، له کوتایی یاریه که دا خاوهن بهرژه و ونډیه گه وره کانیش برپار ددهن کام له یاریزانه کان ده بی بیاته وه و سهرکه وتوو بیت، چونکه براوه که نه وه یانه که زیاتر بهرژه و ونډیه گه وره کان به پپی پلانه دارپژراوه کانیاں ده پاریریت.

په حمان گوتی:

- نهی دهربارهی شوړشی گه لان چی؟

- نه یزیم پوژ و سهرده می شوړشی گه لان، یان نه وهی جارن بیان ده گوت شوړشه میلیه پزگاریخوازه کان که تهخت و تاراجی فرمانپه وایانیاں دهه ژاند کوتایان هاتوه و به سهر چوه، جارن گه لانی چهوساوه و ژیردهسته به دار و بهرد و شمشیر و هه تا پتلاوه کانیشیاں ده جهنگان و له شه پیکي دهسته ویه خه دا بوون، هاهاها... دهی پیم بلخ، خاوهنی نهو تهخت و تاراجانه چیان هه بوو، تاکوو وه لامی نهو ئازارانه بده نه وه و خویانی پی پاریرن، جگه له شمشیر و چه که ساده کانی دهستیان که زور جار گه دل دهست به سهر نه وانه شدا ده گرن، نهو جوړه شوړشانه لهم پوژگار هه دا سهرکه وتن به دهست ناهینن، چونکه ئیستا له سهرده می ته کنه لوژیای هاوچه رخدا ده ژین، ته کنه لوژیایه کی نهوتو، تنها به داگرتنی دوگمیه که ده توانن ملیونان کهس له ناو بهن و ته و وشک پیکه وه بسووتین. وا گریمان گه لان له شوړشه کانیاںدا سهر که وتن و توانیاں فرمانپه واکانیشیاں بگورن، نهی نهو کاته چی پوو ده دات؟ دوخی گه لان هه وه کوو خوی ده میتیه وه، فرمانپه و نوپه کانیش یان ده کوژرین، یاخود هه مان پیکه کی نه وانهی پیش خویان ده گرنه وه بهر، نهو کاته گه لی تیکوشر شیک ناییت جگه له گورپینی ده موچاوه کان و شیوهی فرمانپه واکان،

وهلې كار و كړدوه كان هه مان تاس و هه مان هه مان. نه مه راسپته كه له بهرچاوى خوتى دابني و هه رگيز نه كهى له يادى بكهيت، بېكه نه لقه و له گوټى كه، تاكوو دلتيايت له وهى نه مړوكه ده بكهيت ده بې سووډى هه بېت يان نا. تايا ئيستا تيگه يشتى بوجى من ناو ميډم و ده مه وئ له م ولاته پرؤم؟

- تيگه يستم.

سامان ديسان هه گوټى:

- واز له وانه يينه، با سياه تى هه نوو كه يى و نه و ململاتنيانه ي ئيستا له پيناوى سامانى سرووشتيدا پوو ده دهن له ياد بكهين و له پووى جيهانيه وه بير له دابه شكر دني گه لان بكهينه وه، ئيمه له روانگه ي ولاته پيشكه و توه كانه وه جيهاني سينه مين، نه مه ش و اتاى نه وه يه به پني نه و دابه شكار يه ده كه وينه بهر هه لمه تى قړ كړدن وه كوو دانيشتوانه په سه نه كانى نه مه ريكا و كنه دا و ئوستراليا. به كورتيه كهى بته وئ يان نه ته وئ مانه وه تنها بؤ باشتريه كانه. بؤ نمونه: نه گهر گريمانه ي نه وه بكهين هه ساره ي زه وى، به هؤيه ك له هؤيه كان، تنها جيگه ي دوو مليار كهسى لى ده بېته وه، نهى چى له و هه موو ملياره مړؤفه ي ديكه ده كهيت؟ مانه وه بؤ كيته؟ وه لامى كى لؤزيكيانه و هؤشمه ندانه م ده وئ، نهك سؤزداريانه، دهى هه ر ئيستا وه لامى كى قايلكه رم بده ره وه.

په حمان به منگه منگه وه وه لامى كى پيشتر ئاماده كراوى دايه وه كه پيشتر گوټيستي بوو بوو:

- زه وى زؤر له وهش زياتر هه لده گريټ، نه گهر مړؤف شيلگيرانه هه ولى خوى بدات...

سامان قسه كهى پي برى:

- ئا ئەو تانى تۆ بە ۋە لامدانە ۋە يەكى سۆزدارىيەنە ۋە ھۆشمەندىيە كەى خۆت توور ھەلدە دەيت، بەم قسانەت لە ۋە لامە كە رامە كە و خۆت مەدزە ۋە... تىكرای پىگە و پىشنيارە لاۋە كىيە كانت لى دە گرم و پىت دە لىم: گریمانەى ئەو بەكە، ئەگەر كارەساتى سرووشتى زەوى گرتە ۋە و جگە لە دوو مليار مروڤ بەرگەى زياترى نەگرت، بۆ نمونە ئەگەر سەھۆلبەندانى ھەردو جەمسەر بتوئە ۋە سەر پرووى زەوى تووشى بەلايەك بوو، يان چاخى سەھۆلبەندان گەپىيە ۋە، ئەو كاتە ھەرچى پروو ك و گزۈگىايە لەناو دەچىت و ئازەلە كانىش نامىن و برسىتى بال بەسەر زەويدا دەكىشىت.

پەحمان گوتى:

- پىم وايە ئەو كاتە تەنھا ئەوانەى سرووشت دەستەبۇزىيان دەكات بۆ مانە ۋە باشتىرەنە كان دەبن.

- ئەمە ۋە لامىكى ھۆشمەندا نىيە... ئەمەشى بۆ زياد دەكەم و دەلىم مروڤ يارمەتى سرووشت دەدات لە رامالين و نەھىشتى لاواز و بىھىزە كان و مانە ۋەى باشتىرەنە كان بەھىزىرەنە كان.

پەحمان بە خۇبە دەستە ۋە دانە ۋە گوتى:

- كەواتە چى چاۋەپىي ئايندەى جىھانى سىيەم دەكات؟!

- ئايندەى چى؟! ھەتا بۆ ھاۋشىۋە كانى جىھانى سىيەمىش ئايندەيەك لە ئارادا نايت، كە لە ئىستادا بە سەرانسەرى پرووى زەويدا بلاۋ بوونەتە ۋە، پەگەزى ئادەمىزاد بە بىژىنگدا تىدەپەپىت، ئەمە كارىكە و كەس پىگەى لى ناگرت.

- هېچ چاره سهرېك بۇ ټو به لايه نيه كه به سهر جيهاندا ديت؟

- خوت به دواي چاره سهرې باشرتدا بگه پي، وا خه يال بكه كه تو له جيهانيكي ته واو پيشكه وتوودايت، گريمان دواي سهد سال، يان زياتر پووبه پرووي كاره ساتيك بوونه وه. ټه گهر شويټيك نه دوزنه وه و په ناي بو نه بن و خوتاني لي نه پارترن، ټه وا هه مووتان قر ده بن و له ناو ده چن، پيم ناليت ټه و كاته ټيوه چي ده كهن و چي له و هه موو ته كنه لوژيايه ده كهن كه به عه قلي خوتان دروستان كرد و داتانهينا، به فيديوشه وه... زور به ساده يي به رله وه ي ټه و كاره ساته پروو بدات ده بي ټيوه به زووترين كات به ره و شويټيكي ټاسووده و ټارام كوچ بكه ن. ټه گهر گريمانه ي ټه وه بكه ين ټاراسته كه تان به ره و ولاتاني جيهاني سيهمه و سهرچاوه و ده رame ته كاني زه وييش به شي هه مووان ناكات، ټه و كاته به دلنياه وه گهلاني ټه و ناوچه يه قر ده كهن، بو ټه وه ي له ټاينده دا خوتان بچنه جيگه يان. ټه م ململاتييه سرووشتيه و له گهل سهره لدان و په يدابووني گيانله به ره كانه وه تاكوو ټيستا به رده وامه، كه واته بزانه ټاينده بو كه ساتيك ناييت كه له كارواني به ره سهندن دوا بكه ون.

په حمان له كاتيكد ا چاو و هه ستي به دواي لوژيكه كه ي ساماندا ويل و سهرگه ردان بوو گوتي:

- وا پي ده چي په چه له كي مرؤفه كان به بي په بيردن و دركپكردن دابهش بووبن و لقيان لي بوويته وه.

- وا پي ده چيت.

- بوچي ململاتيكان به و پيگه درندانه و دواكه وتوانه يه ټه نجام ده درين؟ جا ټه گهر پتويست بيت زه وي له ميلله ته

دواکه وتووہ کان چؤل و پاک بکریٹوہ، ئەدی لایەنە
 مرؤفایەتیە کە ئەوہ ناسە پیتی کە زاناکان مادە یە کە دابھینن و
 بیخەنە ناو ئاوی پرووبارەکان، یان ھەر خوار دنە وە یە کە تر،
 یاخود جۆرە پیکوتە یە کە دیاریکراو، تاکوو کار لەسەر زاوژی
 و زۆربوونی ئەو گەلانە بکەن، کە ئامادە نین بە ئارەزووی
 خۆیان باوە بە راگرتنی زاوژی و ئەو زۆربوونە خیرایە بھینن و
 ئەو داوا یەش پەت بکەنەو، ئایا وا باشتەر نییە بۆیان بە پینگە ی
 نامرؤفانە ی دیکە خەلکی بۆ ئەوہ ناچار بکەن، ئەو کاتە ھەر
 خیزانی ک یە ک مندالی بییت و لە ئەنجام و دوا ی چەند سالی ک
 ئەو سەدان ملیۆن مرؤفە دەبنە تەنھا چەند ملیۆنیکی کەم بەبی
 شەر و جەنگ.

سامان لاجانگی خۆی دەخوراند و گوتی:

- بەھا مرؤفایەتیە کان ئەوہ قەدەغە دەکەن! ھاھا...
 سەیرە ئەم بەھا پەوشتیانە دەبی چی بن؟! لەوانە یە تا پادە یە ک بە
 پینگە یە کە مرؤفدۆستانە پینگە لە پامالین و نەھیشتی پە گەزبکی
 بیسوود لەسەر زەوی بگرن، ھەموو پۆزیکیش بە جەنگە
 نەگریسەکانیان و پاکتاوکردنی نەژادی ویپرای دژواری و
 قیزەونیە کە ی چاوی خۆیان لە ئاست پامالین و نەھیشتی گەلان
 دەنوو قینن.

پەحمان گوتی:

- ئەگەر کارە کە بە دەستی من بییت جووتە شەقی ک بەھا
 پەوشتیە کان دەدەم و توو پریان ھەلدە دەمە پاشە لەکە ی و
 ولاتانی جیھانی سیئە مییش ناچار دەکەم کرداری زاوژی و مندال
 خستەوہ رابگرن. پیم نالین بۆچی ژیان ی نو ی دەخولقینن، لە
 کاتی کدا بوونی نەبییت و کار لەسەر ئەو ئازار و سەختیانە

ده كهن كه چاوه پړوانيان ده كات. تنها مه گهر عه قلیان په كی كه وتیټ؟ پټم وایه باشرین چاره سهری مرویی، ده سټیكر دنی راسه وخوځیه به په كخستنی زور پړوانیان و كه مكر د نه وهی ژماره ی كه سه كان.

سامان گوتی:

- له وانه یه بیكه ن! كی ده زانیت پړوژگار چی حه شار داوه؟ هه موو شتیك ده شی بكریت. له ئیستاوه تا ئه و كاته پټیسته من كۆچ بكه م و وه كوو مروف بژیم.

په حمان به جوش و سوور پړونه وه گوتی:

- له ئیستاوه تا ئه و پړوژگاره، ئیمه ش پټیسته بژین، بړ نه وهی وه كوو مروفیش بژین، ههر ده یټ كۆتایی به و دیکتاتوریه نه گریسه به ینین. پاشان مستیكی به تفهنگه كه یدا كیشا و به هه مان جوشو خرۆشه وه گوتی:

- هیچ شتیك كۆتایی به دهر د و نه هه مه تیبه كانمان ناهیتت تنها ئه مه نه یټ.

- وای له و كار ه ساته... دواى ئه و هه موو مشومړ و گفتو گویه تازه وه كوو سهر بازی شه تره نج ده گه پټیته وه شویتى خوت؟ هی هی هی. ئای چهنه ئاره زووی ئه وه ده كه م بزانه چون میشك ده شونه وه... ده ترسم پړوژك بیمه وه، ژيانمان هیشتا به ره و خه راپتر خلور بوو یټه وه. پاشان پرسیارى تو بكه م، په كینكیان به ره و پارچه زه ویه كم بیات و به په نجه ئاماژه بو شویتك بكات و بلئ فرموو ئه وه خو یه تی! ئه و كاته منیش به دیار ته وه دوشد ابمټم و ئه م په كه م دیداره مانم بیته وه یاد و بلیم: ژيانی ته واو نه كرد، لیان دزی، بی ئه وهی بتوانیت

گۆرپانكارىيە كى تىدا ئەنجام بدات. ئىنجا پىشت تى بىكەم و سەرلەنۇئ كۆچ بىكەمەو و جارىكى تر نەگەرېمەو. لىرە هېچ بژاردەيەك بۇ مرۇف نىيە، يان دەبى بكوژ بىت يان كوژراو... جەللاد بىت يان قوربانى، كۆيلەيەكى سەرشۆر و ھەموو چركەساتىك مەرگ چاۋەپروانى بىكات و ئەويش بە بىدەسەلاتانە پەسەندى بىكات و بويرى ئەوئى نەبىت ورتەيەكى ناپەزايى لىوئە بىت، وەك ئەوئى مەرگ ئەركىكى پىرۇز بىت و خەلكىش بەوپەرى سەرشۆرى و بىبارىيەو گويپرايەلى بن، وەكوو چارەنووسىكى ھەمىشەيى.

رەھمان ھەناسەيەكى قوولۇ ھەلكىشا و ھەناسەكەى دايەو و بىدەنگ بوو.

سامان گوتى:

- وا پى دەچىت خاۋەن تراكتۇرەكە خۇى بۇ پۇيشتن ئامادە بىكات، ئەوئەتانى بەفرى كەلەكەبووى ناو عارەبانەكەى خاۋىن دەكاتەو.

- ئەگەر وا بىت ھەتا كاتزمىرىكى دىكە ئىنجا دەتوانىت ئامادە بىت.

رەھمان واى گوت و تەماشاي شىرىنى شۇخوشەنگى دەکرد كە لەو كاتە بۇ لايان دەھات و بوخچەيەكى بەدەستەو بوو، وەك ئەوئى بە راستى ساتەوختى پۇيشتىان ھاتىت. كاتىك گەيشتە نىوانىان، سامانى ھاوسەرى گوتى:

- دەچمە لاى شوفىرەكە و قسەى لەگەل دەكەم، لىرە پراۋەستن و خۇتان گەرم بىكەنەو، تا دىمەو.

شیرین گوتی:

- ئەم تراکتۆره بەستاویه تی چۆن تیاى دانیشین.

سامان وه لآمی دایه وه:

- منیش بۆ ئەوه قسه ی له گهل ده کهم. داواى لى ده کهم هه ندیک باوه شه گز و گیا و پووشوپه لاشى وشکه وه بووى تیدا دابنیت، یان هه ر شتیکی وشک که بتوانین له سه ری دابنشین.

داواى ئەوه ی سامان پویش، شیرین پرووی کرده په حمان که له ناخه وه داڕووخابوو و هه ر به ته واوى وێل و سه رگه ردان بووبوو، خویشى نه یده زانى چى بکات!

- ئەم پریاسکه یه بۆ تۆیه، بۆ پێگه ی گه ڕانه وه ت یارمه تیه کی باشت ده دات، هه ندیک نان و توزیک ساوه ری تیدا یه، له ناو کاغه زیکیش کولیره یه کی خۆمالیم بۆ به دۆشاوه وه کردووی، له ناو کترى چایه کهش هه ندیک شه کر و گه لآچام بۆ داناوی.

په حمان به ده نگیکى پر له شه رم و ئاڤرووه گوتی:

- سوپاس بۆ تۆ، به لام وه ریناگرم، له وانه یه ئیوه خۆتان له گه شته که تاندا پتووستیتان پێی ییت.

شیرین به ده نگیکى جوانتر و خوشر له موزیک وه لآمی دایه وه:

- ئیمه پتووستیمان به نان نابیت، خو به پێ ناڤۆین، ئەگه ر شتیکیشمان پتووست بوو، ئەوا له گونده که وه ریده گرین.

په حمان تویشوو به ره که ی له ده ستى وه رگرت و سه ری نه وى کرد و نه یزانی چى پێ بلیت، چه ند ساتیکى درێژ به

بیده‌نگی تپه‌ری، ره‌حمان هیوای ده‌خواست سامانیان له‌گهل
بووایه، پاشان شیرین بیده‌نگیه‌که‌ی شکاند و گوتی:

- وا بزائم ئیوه به‌ته‌ن‌ها ناگه‌پژین، هه‌میشه‌ده‌سته‌ده‌سته و
به‌کۆمه‌ل ده‌سووپژنه‌وه.

ره‌حمان گوتی:

- راس‌ته، پێداویستی‌ه‌کانی سه‌لامه‌تی و دنیایی وا
ده‌خوازیت.

ره‌حمان له‌و کاته‌ی قسه‌ی له‌گهل شیرین ده‌کرد سه‌رنجی
نه‌ده‌دای، نه‌بادا گری‌خۆشه‌ویستی‌ه‌کی بیهوده‌بلێسه‌بستیت، له
کاتیکدا ئه‌و ئیتسا هاوسه‌ری پیاوێکی دیکه‌یه و مرۆف ناتوانیت
جگه‌ له‌ پێز هه‌چی دیکه‌ی به‌رانبه‌ر بنویتیت، ره‌حمانی‌ش
پیاوێکی به‌ ئاکار و په‌وشته و ناگرێ و ه‌کوو که‌سیکی بیه‌ها له
شیوه‌ی نه‌بوجگاره و ه‌سف بکری‌ت.

جاریکی تر شیرینی جوانکیله گوتی:

- ده‌بینم تۆ له‌م ناوه به‌ته‌نای.

ره‌حمان منگه‌منگیکی کرد و گوتی:

- به‌لێ من به‌ته‌نهام.

شیرین پێی گوت:

- ده‌گه‌پژێته‌وه بۆ ئه‌و شوینه‌ی لێه‌وه هاتبوویت، یان له‌م
گونده‌دا ده‌مێنێته‌وه؟

ره‌حمان سه‌رنجیکی خیرای به‌ره‌و لای تراکتۆره‌که‌ ئا‌راسته
کرد و ئینجا خۆی به‌ پشکۆی ئاگره‌که‌وه خه‌ریک کرد و
گوتی:

- هەر که ئۆه پوښتن منښ ده گه پښمه وه.
- شیرین بزه یه کی پر له بزه یانه ی بو کرد و له پرېکا گوتی:
- که واته تو له پیناوی مندا هایت؟!
 - په حمان سهری هه لېری و سهرنجیکې پر له سهرسامی و
 - خه ماویانه ی ئاراسته کرد و پاشان بو ئه وه ی بوچوونه که ی
 - شیرین به درو بخاته وه گوتی:
 - نه خیر له پیناوی تودا نه هاتم.
 - ئو ترس و شهرمه ی له روخساریدا دیار بوو، دروکه ی
 - ناشکرا ده کرد، دیسانه وه شیرین لئی پرسیه وه:
 - قهت عاشق بوویت... ئه ی خوښه ویستیت تاقی
 - کردو ته وه؟
 - په حمان به ده نگیکی نزم، ههر ئه وه ته ده بیسترا گوتی:
 - به لئی.
 - ئه ی خوښه ویسته که ت له کوینه؟
 - لیره یه... له یه کینک له م چیا یانه.
 - شیرین گوتی:
 - که واته ئه و کچه کوردیکه.
 - به لئی.
 - ئه ی بوچی هاوسه رگیری ناکه ن؟!
 - مرد!
 - مرد؟!
 - مرد!

- به لئی مرد، کوشتیان... به لام هر ده بی تۆله ی بکه مه وه.
- تۆله له کئی؟
- له وانه ی کوشتیان.
- ده یاننا سیت؟
- که سوکاری به بی تاوانی کوشتیان.
- بۆچی؟
- نازانم.

ههردووکیان بیدهنگیه کی درێژ بالی به سهرداکیشان، ئینجا شیرین که دلۆپه فرمیسکیکی سکالاکارانه له چاویدا قهتیس مابوو و دهبریسکایه وه، گوتی:

- منیش خوشکیکی جمکم هه بوو، نه ویش مرد...
- کوشتیان... نه گهر ئیستا بمابووایه خوشی ده وستی، ئیمه ی کچ له وه زیاتر چیمان ده ویت خوشه وستی که هه ییت هه ست و سۆزیککی پر له خوشه وستانه مان پی به خشیت و هه چی تر.

شیرینی شۆخ به ههسته خۆرسکی و هزرینییه که ی خۆی و ههسته ناسکه که ی په ی به وه بردبوو که په حمان له یه که م چرکه ساتی مالی خۆیان، نه و ئیوارانه ی میوانیان بوو خوشی وستیوه، ئیستاش به م سه رماوسۆل و سه هۆلبه ندانه له پیتاوی نه ودا هاتوه، به لام دوا ی نه وه ی تارمایی نه و وینه ته لڅ و هه له یه ی له میشکی خۆیدا به رانه بر هاوسه ره که ی هه یبوو، په ویه وه و نه ما، ئیدی له و بریاره ی پاشگه ز بووه ته وه و به به شی خۆی رازی به وه ی خوشکه کوژراوه که ی خوشه وستی ییت.

لهوانه به بهم دوايانهش گوييستی چيرؤكى خوشكه كهى
بوويټ.

ئوه چ زيره كى و بليمه تيه كه ههيه تى.

له روخسارى په حمانى ناخسووتاودا ئوهى خوټنده وه، لهو
كاتى ترستك دلى ده گوشى گوتى:

- به لټيم پټ بده توله له بكورزه كانى نه كه يته وه.

په حمان به زور چاوه كانى كرده وه و دلؤبه فرميسكينا له
چاويدا قه تيس مابوو، هيشتا له ناو چاويدا دهريسكايه وه و
نه خليسكابووه سهر روخسارى، ديسانه وه شوخه زن گوتى:

- تؤ دليكى پاكته ههيه. په وشته رز و خانه دان و
به خشنده شيت. نه گهرنا ژيانى خوت به جټ نه ده هيشت و پرووت
نه ده كرده ئيره و له چيا نه ده ژيايت. دهى... به لټيم پټ بده توله
له بكورزه كانى نه كه يته وه.

په حمان بټه ننگ بوو، گرژى و خهم و ناسور روخساريان
داپوشى، شيرينيش ههر دووبارهى ده كرده وه و فرميسكيش له
چاوه كانى قه تيس مابوون:

- دهى به لټيم پټ بده... ئيستا به لټيم پټ بده، دهى ده سا
توو خوښه ويستى ئهو كه سهى خوشت ده ويست سويټد بخؤ و
به لټيم پټ بده.

په حمان هه ناسهيه كى قوولى هه لكيشا و گوتى:

- به لټين بټ، به حقهى ئوهى خوښم ده ويست، به لټنت
ده ده مټى كه پيگه له هيچ كه سيكيان نه گرم.

شؤره زن هه ناسهيه كى خوشى و ناسووده يى هه لكيشا.

سهرنجيکي دوووووری له پوخساره گرژ و هه‌لېزپ‌کاوه‌کەي
 په‌حمان دا، پاشان خه‌نده‌یه‌کی خه‌ماوی به‌سەر پوخساریدا
 په‌خش بوو، پټی گوت:

- له ئیستا به‌دواوه تۆ به به‌شیک له خیزانه‌که‌م ده‌زانم...
 وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆشه‌ویست و هاوسه‌ری خوشکه‌ کوژراوه‌که‌م
 بیت.

دوای نزیکه‌ی نیو کاتژمێر، ئینجا سامان گه‌رایه‌وه‌ لایان،
 پټش ئه‌وه‌ی بگاته‌ لایان شتیکی بۆ په‌حمان فری دا، ئه‌ویش
 هه‌ر له ئاسمان به‌ خیزایی قۆستییه‌وه، ئه‌وه‌ش شخاته‌یه‌کی
 لولدراو بوو به‌ پارچه‌ نایلۆنیک. به‌ بزه‌یه‌که‌وه‌ به‌ په‌حمانی
 گوت:

- نه‌گه‌ر ئه‌م جاره‌ بکه‌ویته‌ ناو پووباره‌که‌وه‌ هیچ شتیک
 ده‌ربازت ناکات ئه‌م شخاته‌یه‌ نه‌بیت.

له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگی خاوه‌ن تراکتۆره‌که‌ هات و بانگیانی
 ده‌کرد و به‌ده‌ست ئامازه‌ی بۆ ده‌کردن، هه‌رسینکیان به‌ره‌و لای
 پۆیشن، ئه‌و تراکتۆره‌که‌ی خستبووه‌ کار، شیرین به‌ ده‌نگیکی
 خه‌ماوی مالئاوایی له‌ په‌حمان کرد و سهرنجيکي خه‌ماوی و به
 ئازار و قوولی دایه‌ ئه‌و شاخانه‌ی لێیه‌وه‌ هاتبوو و شتیک دلی
 ده‌گوشی، شتیک نزیك بوو له‌ سۆز و خۆشه‌ویستی بۆ شوینی
 له‌دایکبوون و ترسیکیش له‌ ئاینده‌ی نادیار. کاتیک شیرین له‌ناو
 عاره‌بانه‌ی تراکتۆره‌که‌ دانیش، په‌حمان و سامان به‌ گه‌رمی
 باوه‌شیان به‌ یه‌کتیدا کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی دوو هاو‌پټی گیانی به
 گیانی بن و ده‌میکی زۆر بیت یه‌کتی بناسن.

دوای ساتیکی که‌م تراکتۆره‌که‌ که‌وته‌ پټی و به‌ملا و
 به‌ولادا ده‌هات و ده‌چوو، هی‌دی هی‌دی له‌ په‌حمانی دوور

خستنه‌وه، که له شویټی خۆیدا په‌ق پړاوه‌ستابوو به ناخیکی
 پړاوپړ له خه‌م و ناسۆر و چاویکی فرمیسکاوی و پړوخساریکی
 خه‌مباره‌وه سه‌رنجی ده‌دانی، ناوه‌ناوه‌ش هه‌تا له پړیگه
 پیچاوپیچه‌که له چاو ونبوون ده‌ستی بو به‌رز ده‌کردنه‌وه و
 خوداحافیزی لڼ ده‌کردن. له‌و کاته‌دا ده‌بی قولپیکی گریانی
 چه‌نده به‌سوئ له‌ پړۆح و ناخی په‌حماندا ئاره‌زووی
 ده‌نگدانه‌وه‌ی له‌و که‌شه‌سارد و سه‌هۆل‌به‌ندانده‌دا هه‌بوویت؟!

بهشی بیست و سیهم

هاوینی رابردوو، باره گاکانی "پشتاشان" شەش چەکی سەرشانیان لە جۆری پۆکیتی سام ۲ وەرگرت. ئەو چەکی لە ئاسماندا دوای فرۆکه دەکهوێت و هەتا پارچە پارچە نەکات لە کۆلی نایتەوه و وازی لێ ناهێت. ئەمەش بە لای ئەو گەوره چاودێرانە کە سووسە و پایدۆزی گەمە خوێتاویە کە جەنگی نیوان عێراق و ئێران دەکرد، هێلکی سوور و پیشهاتیکی مەترسیدار بوو، وەلێ یاریزانە بچوو کە کان مەترسی بەدەستەنانی ئەو چەکیان هەست بێ نەکردبوو، لەوێ گەوره چاودێران لە ئەنجامی ئەو سنووربەزاندنەیان بیدەنگ نابن و گۆیان راده کێشن و سزایەکی وایان دەدەن کە حەوت پشتیان عاقل بکات.

لە شوێتییکی دوور... زۆر دوور لەم چیاوچۆلە دابراوانە لە ژیان، زۆر دوورتر لە تیکرای ئەم دۆل و پتەشت و زەویانە، لەوێ لە پشت دەریاکانەوه، کە شارستانی هەیه و شارە گەوره کان و تەلار و بالەخانە بەرزەکان بەرهو ئاسمان هەلکشاون، لەوێ لەو قەرەبالغیە بەردەوام و هەراوزەنایە هەرگیز نابڕتەوه. لەوێ ئەو خەلکە پۆژەکانی خۆیان بە دوای خۆشی و بەختەوه و سەرچاوەکانی خوشگۆزەرانیاندا وێڵن کە هەرگیز کۆتایی نایەت و وشک ناکات، لەوێ پیاویک هەیه دەتوانن بە کەسیکی گەنجی دابنێن، چاویلکە گەنجیکی بیست سالانی لە چاودایە، وێرێ ئەوێ خۆی لە تەمەنی سی و پێنج سالی دەبێت. نەك وەکوو ئەو برسی و ماندووانە

شاخه‌کان که پړوخساری که سیکی بیست سالیان له پړوخساری که سیکی ته مه‌ن چل ساله‌ی نه‌وینده‌ری ده‌چیت، نه‌وانه‌ی له‌و شاره‌گه‌وران‌ه‌ی پښت ده‌ریا‌کانه‌وه ده‌ژین. له‌هه‌لسوکه‌وتی نه‌و پیاوه‌پښت ته‌ر و ناسکه، هیچ‌نښانه‌یه‌کی گه‌وره‌یی و به‌رپر‌سیاریتی به‌دی نه‌ده‌کړا، هر که‌سیک سهرنجی بدابوایه، جگه‌له‌مرؤفیک وه‌کوو هه‌ر مرؤفیک‌کی دیکه‌ی ئاسایی شتیکی نامؤی به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت و به‌دی نه‌ده‌کرد، مرؤفیک‌سبه‌ینانی زوو له‌ماله‌که‌ی دپته‌ده‌روه‌و و ده‌چپته‌سهر کاره‌که‌ی و ئیواره‌ده‌گه‌پښت‌ه‌وه‌بؤ مال، له‌گه‌ل‌خانه‌واده‌که‌ی داده‌نښیت و یاری له‌گه‌ل‌منداله‌که‌ی ده‌کات و له‌نه‌نجامدانی نه‌رکه‌کانی مال‌ه‌وه‌ی بؤ قوتابخانه‌یارمه‌تیی ده‌دات، هه‌ندیک‌جاریش که‌زوو بگه‌پښت‌ه‌وه‌مال‌ه‌وه، به‌راکردن ده‌رده‌چپته‌ده‌روه‌و و له‌شه‌قامه‌که‌را ده‌کات و خوی ده‌گه‌یه‌نپته‌نزیک‌ترین باخچه‌و له‌وئ هه‌ندیک‌را‌ده‌کات و دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌شپکی زوری وزه‌ی زیاده‌ی جه‌سته‌ی ده‌سووتینیت و راکردنی نریکه‌ی کاترمیریک، ئینجا ده‌گه‌پښت‌ه‌وه‌مال‌ه‌وه‌و کاری ئاسایی خوی له‌گه‌ل‌خیزانه‌که‌ی ده‌ست پښت ده‌کاته‌وه، به‌لام‌نهم‌رؤ کاریک‌ناچاری کرد سهرله‌نوی بگه‌پښت‌ه‌وه‌بؤ سهر کاره‌که‌ی، وه‌لئ‌نهم‌جاریان نه‌چووه‌نوو‌سینگه‌که‌ی، به‌لکوو له‌یه‌کک له‌باره‌کاندا چاوی به‌به‌رپرسه‌که‌ی که‌وت، که‌ته‌مه‌نی ده‌ورو به‌ری چل سالان‌ده‌بوو، پیکیک‌شهرایان‌نوشی و باره‌که‌یان به‌جئ‌هپشت، که‌هپشتا‌ده‌نگی‌موزیک و هه‌راوزه‌نای‌گورانی و غه‌ل‌به‌غ‌ل‌ب‌تایدا له‌وپه‌پیدا‌وو.

به‌رپرسه‌که‌به‌سهرسور‌مانه‌وه‌گوتی:

- پړوبی وه‌لامم‌بده‌روه‌و، نه‌گه‌ر که‌شتیه‌وانیک‌بیت و که‌شتیه‌که‌ت‌خه‌ریک‌بئ‌نقوم‌بیت، به‌له‌می‌ده‌رباز‌کردنه‌کانیشت‌به‌شی‌ته‌ن‌ها‌چاره‌کک‌له‌و ژماره‌یه‌ی‌ناو

کەشتییه کەت بکات، ئەو کاتە کێ دەرباز دەکەیت؟

- تەنها لەبەر ئەوەندە بانگت کردم؟!

- نا نا... ئەمە بیرۆکەیە کە لە دیمەنی فیلمیکی سینەمایدا بینیم و سەرقالی کردووم.

پۆبی وەلامیکی بەلگەنەوێستانەیی دایەو:

- تەنها منداڵەکان و پیرەکان. ژنەکان نالین، نەبادا تووڤهیی سامیتا بورووزیت، لەبەر ئەوەی میزاجی تیک دەچیت و ناپەزایی دەردەبەیت و وای دادەنیت کە ئەو کەمکردنەوێهە لە توانای ژن.

- واتە یەكەم جار لاواز و یتدەسەلاتەکان؟

- ئەدی ئەو هەنگاویکی لۆزیکیانە نییە؟

- نەخێر.

بەرپرسە کە وا وەلامی دایەو، پۆبیش بە منگەمنگەو گوتی:

- ئەی کەواتە چۆن؟!

- بە دواي بیرۆکە کەدا بگهڕی، وەلامە کەیی دەدۆزیتەو، یان هەر وازی لی یتنە و لە بیری بکە. پرسیکی گرنگتر هەیه، وەلامی ئەو ڤاپۆرتەیی نووسیووت و یشانت دام، یتستا وەلام دراوێتەو.

پۆبی بە سەرسامییەو پرسى:

- بەم خیراییە؟!

- بەلی بەو خیراییە.

- ئەي وەلامى ئەوان چىيە؟
- دەستەواژەيەكى كورته: بەو كارە گەوجانەيەتان وەپرس و يىزارمان مەكەن. دەمانەويى كەش و ئاو و ھەواكە پاك و يىگەرد يىت.
- كەواتە ئەر كەكە خراوەتە ئەستوى ئىمە.
- بە تاييەت بۆ تۆ... بەر لە كۆتايى زستان دەمەويى گويم لە ھەوالى نوئ يىت.
- كەشەكە پاك و يىگەر دەيىت... بەلام بۆچى باليۇزخانە لەويى دەستەبەرى ئەو كارە ناكات.
- نازانم... لەوانەيە بوارى ئەوەيان نەيىت و سەرقال بن.
- ورچەكە پەيوەندى بەووە نىيە.
- بەرپرسەكە ئەوەي گوت و پويشت.
- خۆت تەمبەل مەكە... بە خىرايى كارەكەت ئەنجام بەدە، تۆ مووچە وەردەگريت، پەنا بۆ سامىتا بىە.
- پۆبى پوخسار تەپ و ناسك ھاوارى كرد:
- ئەدى سامىتا پشوى وەرنەگرتووە؟
- بەرپرسەكە بە يىزارى و بە دەست ئاماژەيەكى بۆ كرد و لىي دا پويشت.
- بەيانىي پۆزى دواتر سامىتا لەگەل پۆبىي تەپپۆش و ناسك، پىكەووە پويشتن، سامىتا ئافرەتيكى قژ زەرد بوو، پوخساريكى جوانى ھەبوو، وپراي ئەوەي كەمىك مەموچ بوو، برۆكانىشى بە يىزارى بەيەكديدا دەدا، لە تەمەنى سى و دوو سالىدا بوو. زمانى عەرەبى باش دەزانى. سرووشتى كارەكەي

واي لڼي كړدبوو وشه و دهسته واژه ي وا به كار بهيښت كه جوړه بهرزي و شكويه كيان تيدا يټت. سامينتا وه رگيړكي به متمانه بوو. نهو ټركي كاروباري عيراق ي له نهستو بوو و گهلن جاريش نيونه دگيري ي به پړيوه بردني گفتوگو كاني ده كرد. به لام هرگيز له سهر شاشه دهر نه ده كهوت و قه تيش له گهل نه وانه كو نه ده بووه وه كه قسه ي له گهل ده كردن، به لكوو هه موو شته كاني له پړگه ي له فونه وه بوو، توژنيك بيزاري پيوه ديار بوو، له كاتيكددا به كه ميك تووړه ييه وه قه پي له سيونك ددها گوتي:

- پړوبي به سه چيتر نوو كي قه له مه كهت مه دهره سهر ميره كه.

پړوبي گوتي:

- دهمانه وي ئيستا ته واو بين.

- ته واو بين؟! بؤ من كو توبه ندم كړدوي؟! ده ي منيش دهمه وي ته واو بم. من به هؤي تووه مؤله تي پشووه كه م پرت كرده وه. من داله كه م له گهل باو كي به جي هيتشت و بؤ لاي تو هاتم.

- من داواي ليږدن ده كه م، به لام تو هه ستيا ري و ورد ي كار ه كه مان ده زانيت.

- ده ي كه واته با كو تاي ي پي بهيښن.

- نهك پيش نه وي سيوه كهت بخويټ. يان ده ته وي سيوه كهت بخويټ و قه ش بكهيت.

- ئاي پړوبي چهند مروف بيزار ده كهيت، من ئاماده م، ئايا هيلي گهرم ئاماده يه؟

پاشان به سوو كه له ييه كه وه پاشماوه ي نهو سيوه ي به ده ستيه وه

ٻو وڙي دايه ناو سبه ته ي زبله كه وه، كه له گوشه يه كي
 ژووره كه دانرايو.

پۆبی هاواری کرد:

- گۆۈۋۇۋۇۋۇۋۇۋۇۋۇۋۇۋۇۋۇل.

بہ پر تہ و بولہ وہ ہہ ناسہ یہ کی ہہ لکیشا و گوتی:

- ٹای کہ ہوہ سیکی نہ سیاوت ہہ یہ!

پاش که میک ره بوی و سامیتا له سهر هیلای گهرم بوون،
گویان له دهنگینکی هینمن و لووتبه رزانه بوو:

پڑوسی به زمانیکی ئه مه‌ریکیانه ده‌ستی به قسان کرد و سامیتاش راسته‌وخو قسه‌کانی وه‌رده‌گیرا:

- به یانی باش سەرۆکی بهرێز...

بیدەنگ بوو کاتیک گوینی له وهلامی لایەنی بهرانبه‌ر بوو
له‌سه‌ر هه‌تله‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌. پاشان ده‌ستی به‌ ته‌واو کردنی
وه‌رگیرانه‌که‌ی کرده‌وه‌، کاتیک ته‌واو ده‌بوو، ئینجا که‌میک
قه‌ی ده‌کرد، کاتیک بیدەنگ ده‌بوو، سامیتا ده‌ستی به‌
وه‌رگیران ده‌کرده‌وه‌، لایەنی به‌رانبه‌ر به‌ ده‌گمەن به‌دواداچوونی
بو‌ قسه‌کان هه‌بوو، له‌ کۆتاییدا سامیتا گوتی:

- ههروهه ئازانس زانیاریه کی مهترسیداری لایه، ده‌باره‌ی باکووری ولات، به‌وش که‌شه که‌خاوتن نییه، دوی ئه‌وه‌ی به‌کێک له‌هێزه‌کان شه‌ش پارچه‌چه‌کی سام ۲ دوویان له‌به‌کێک له‌رێک‌خواه‌فه‌له‌ستینسه‌کانه‌وه‌هر‌گر‌توه‌.

دوای گفتوگو بہ کی خیرا دہربارہی تھو ہنز و لایہ نہی تھو

چه که یان به ده ست هیناوه و کاریگه ریی ئەو چه که له سەر جووله ی فرۆکه جهنگیه کان.

لایه نی به رانبهر له سەر هیله که به هیناوشی و له سەر خۆ گوتی:

- گه یشت... ده ست خۆش.

هەر که گفتوگۆ ته له فۆنییه که ته وای بوو و هیله که داخرا، سەرۆک به په کێک له راویژکاره کانی نووسینگه که ی گوت:

- بانگی سووره م بۆ بکه، پێم وایه ئیستا ئەو لێره یه.

وهك ئەوه ی سووره له پشت دەرگا که وه له چاوه پوانیدا بیت، دوا ی چرکه ساتیک له بهرده م سەرۆک ئاماده بوو. دوا ی سلاو و پێشکه شکردنی گوێرا یه لی بۆی، له سەر تهختیکی نهرمونۆل دانیش، نووسینگه ی سەرۆک پانونبه رین بوو، شکۆ و گه وره یی پێوه دیار بوو، به برشترین خه یالیش توانای وه سفکردنی نه بوو، زیده باری جوانیه که ی، به جۆریکی وا نه خشه سازی بۆ کرابوو که سام و ترس بخاته دلی هەر که سیك بچیته ژووره وه، یه کسه ر مرۆف ههستی به له ناچوون و نغزۆبوونی خۆی ده کرد. ئەو ههسته هه رگیز نه ده په ویه وه، ته نها دوا ی راهاتن و دانیشتی زۆر له و شویته و راهاتنی چاو و سه قامگیربوونی ده روونی تیا ی.

کاتیک سووره چوه ژووره وه، که مێک شله ژا، وهك ئەوه ی بۆ یه که م جاری بیت ده چیته شویتی وا. راسته نووسینگه که ی سووره ش زۆری له و شکۆ و مه زنییه که متر نه بوو، به لام سنووریک هه یه، نا کرئ ئەو بیبه زیتیت. چونکه گه وره یی و

قەبەبى نووسىنگەى سەرۆك و كۆشك و تەلارەكانى بە جۇرىكن نابى كەس زىدەپۇيان بەسەردا بىكات، نەبادا لەگەل مەزىتىسى سەرۆكدا بىكەوئىتە پەكەبەرى و مەملانى كە هىچ شىك لەو بەرزتر نىيە.

وا پى دەچوو ھەوەسى سەرۆك كراو و خۆش يىت، لە پىشت مەزەكەيەو ھەستا و لە بەرانبەر سوورە دانىشت، كە پاشكۆيەتى و وابەستەيى و دىسۆزى زۆرى بۇيان ھەبوو. سەرۆك بە پىكەنەو ھەگوتى:

- ھە ھە ھە دوا نوكتەى ناو مىللەت گوتى لى بوو؟

- سوورە بە زەردەخەنەيەكەو ھەگوتى:

- نەخىر گەرەم.

دىسانەو ھەسەرۆك بە پىكەنەو ھەگوتى:

- ھە ھە ھە گەل دەلى: سەرۆك لە سوورەى پەرسى ئىستا كاتزىمەر چەندە؟ سوورە وەلام دەداتەو ھە دەلىت: وەك ئەو ھەى خۆت دەتەوئىت، ھە ھە ھە ھە.

سوورەش بە شەرمەو ھەپىكەنى و بەو نوكتەيە ھەستى بە پەزامەندى كرد، لەبەر ئەو ھەى ئەو ھەستۇپاكى گەلە بۇ ئەو و نىشانەى دىسۆزى و وابەستەبوون و گوپرايەلىيەتى بۇ سەرۆك. ئەو ھەش تاكە شىك بوو ئەوانەى لە سەرۆكەو ھەزىك بوون ئاواتى بۇ بخوازن، لەبەر ئەو ھەى تەنھا گومانىكى كەم بە وابەستە نەبوون و تەنھا وشەيەكى سەرزارەكى و بى مەبەستىش يىت،

ئەو كەسە و خانەوادەكەى بە گەورە و بچووكەوۈ توۋشى
لەناوچوون دەكات. سەرۆك لەم لايەنەوۈ ھەرگىز شۆخى
نازائىت.

جارىكيان سەرۆك لە ژوورىكى فراوان لەگەل ۋەزىرەكانى
كۆ بوۋەو، لە پشت تەختى دانىشتەكەى سەرۆك و بە دوورى
دوو مەتر دەرگاىەك ھەبوو، نەمدەزانى بۆ كۆى دەپوات. ئەو
كاتە گفتوگۆكە دەربارەى جەنگ بوو، كاتىك يەككىك لە
ۋەزىرەكان نەيزانى وابەستەيى و پاشكۆيەتى پەھاي خۆى بە
شۈيەكەى باش بۆ سەرۆك دەرېرېت، وپراى ئەوۋەى سەرۆك
باش لە پابەندبوون و ملكەچبوونىشى بۆى دلىابوو و ھىچ
تەمومژىكىش لەو دلسۆزىيەيدا نەبوو، ۋەلى سەرۆك لە شۈيتى
خۆى ھەستايە سەر پى و داۋاى لە ۋەزىرى ناوبراو كرد
لەگەلىدا بروات، لە دەرگاى پشت تەختەكەى خۆيەوۈ چوونە
دەرەوۈ، تەنھا داۋاى چەند چركەبەك ۋەزىرەكان گويان لە
دەنگى گوللە بوو. سەرۆك گەپايەوۈ لايان و لە شۈيتى خۆى
دانىشتەوۈ و ھىشتا دەمانچەكەى بەدەستىيەوۈ بوو و لە نزيكى
خۆى دايئا. دواتر ئەم زانبارىيە دزەى كرد و ئىدى ھەر كەسك
لە بەرپرسانى دىكە دىمەنەكەشى نەدييت، ئەو ھەوالە دەيتۆقاند
و پرزەى لەبەر دەپرى.

ئىستا سوورە ھەست بە ئاسوودەيەكەى ئەوتۆ دەكات باس
ناكرېت، چونكە سەرۆك كەيفسازە، سەرۆك بە ھىۋاشى گوتى:

- دەمەوى لەگەل مام جەمال كۆ بىيەوۈ و داۋاى ئەوۋەى
لى بىكەيت گوتى پىرەكان رابكىشېت، پى بلى دەمەوى گوتىم
لە ھەوالى خۆش يىت. ھە ھە ھە.

- سووره به هیمنی و ریژیکهوه پرسی:
- گهورهم نهو یاخیووانه چیان کردووه؟
 - ههوالی نهوهم پی گیشتووه که چه کی (سام)ی
سه‌رشیان به‌ده‌ست هیتاوه.
 - له ورچی پرووسییه‌وه گهورهم؟
 - نه‌خیز. ورچه که نه‌وه ناکات... ورچه کهش وه‌کوو مام
سام هاوړیمان... هع هع هع.
 - که‌واته له کتوه گهورهم؟
 - له فه‌له‌ستینییه‌کانه‌وه.
 - فه‌رمانته گهورهم.
 - که‌واته پیوستیان به گوړپراکشان هه‌یه.
 - هه‌ردووکیان؟
 - یه که‌م جار یاخیووه‌کان... حه‌ق و حیسابی من له‌گه‌ل
نه‌و هیژه فه‌له‌ستینییه‌کاتیکي تر ده‌بیت.
 - گهورهم وای دابنی که‌شوه‌واکه خاوین و ینگه‌رده.
 - باره که‌للات لی بی.
 - مام جه‌مال بۆ ئهم ئهر که‌ راده‌سپیرم.
 - پی‌ی بل‌ی تن‌ها نینوکیان بکات و ده‌ستیان نه‌بریت،
هه‌رچۆنیک بیت نه‌وان له‌خه‌لکی دیکه‌ باشترن.

- نینۆ کپری بده منی گه وره م؟

- هع هع هع هع نهم نوکته یه یان به هیزه. نینۆ کپره کم به دلّه.
هع هع هع، مام جه مال ههر یارمه تیه کی پتویست بوو بیده ری...
مام جه مال شایانی هه موو چاکه یه که. پیتی بلای: عهره ب بۆ من
و کوردیش بۆ خوی. هع هع هع هع...
- فرمانته گه وره م.

زۆری نه خایاند، کۆپته ره کان راسته وخۆ له گهل شانديکي
حکوومهت به سه ره پرشتی سووره به ره و لای مام جه مال
هه لفرین و له وی خودی مام جه مال و گه وره یاریده ده رانی
پیشوازیه کی گهرميان لی کردن و هیوای نه وه یان خواست که
سه رۆك لیان پازی بیت و توزیک سۆز و خۆشه ویستیان پی
بیه خشیّت. مام جه مال نه وه ئه رکه ی وه کوو پیشه کیه ک بۆ
خۆشه ویستی و متمانه پیکردن و پینگه ی به رزی له دلی سه رۆكدا
ئه ژمار کرد، په یامینکی زاره کیشی دایه میوانه کانی به وهی: "با
سه رۆك -خوا بیارێت- دلنیا بیت له وهی داوای کردووه له
کات و ساتی دیاریکراودا جینه جی ده کریت".

دوای گه پانه وهی شاندي حکومهت. مام جه مال به رپرس و
سه رکرده کانی خوی کۆ کرده وه و له کۆبوونه وه کی فراواندا
گوتاریکی پر جۆشوخروشانه ی پی دان و وهی به رز کردنه وه
و له و پلان و نه خشه سازیه ی بۆ نه وه کاره کردوویانه نابج هیچ
هه له و که مته رخه میه ک پروو بدات و ته وای هیزه کانی بۆ
نه نجامدانی نه وه کاره خسته ناماده باشیه وه، په یوه نديی به
جاشه کانی سه ر به پزیمیش کرد و داوای چه کی په ره سه ندوو و

فېشەك و پېداوېستېي زۆر و جۇراو جۆرى شەپشى لىي كىردن. پاشان مام جەمال سېخو پەكانى لە دەورو بەرى بارە گاي ھاو پى پىرەكانى لە "پشتاشان" چىتر و زۆرتر كىرد و وردترىن زانىارىي لە سەريان بە دەست ھىئا. كە كاتى جىيە جىكر دنە كەش نىزىك بوو ھو، چە كدارەكانى لە لايە كى چىاي قەندىلە ھو دەستيان بە ھىرش و پەلاماردانى سەر بارە گاكانى "پشتاشان" كىرد، پىگەي ھەندىك لە چە كدارەكانىش بەو بارە گايەي پىرەكاندا تىدە پەپى كە لە گوندى پەزگە بوون، ئەوانىش دەستەيە كى دىكەي سەر بە پىرەكان بوون لە ناوچەيەك نىزىكەي شەش كاتىمىر بە پىي لە بارە گاكانى "پشتاشان" ھو دەورو بوو و دەكەوتە لاي پاستى چىاي قەندىل كە لە سنوورى ئىرانە ھو درىژ دەپىتە ھو بۆ ناو عىراق. ئەو ھى بارە گاكەي پەزگەي پىرەكانى لەوانەي دىكە جودا دەكردە ھو پىكەھاتە خىلە كىيە كەيان بوو كە يە كى خستبوون و بەھىزى كىردبوون! ھەموو پىشمەرگەكان لەو جوتيارانە بوون لە گوند و چىاو شارۆچكە بچوو كەكانى نىوان لوتكە بەرزەكاندا لەدايك بووبوون و پابەندبوونى خۆيان بەو كەسە ئازايەي ناويان دەبەخشى كە بەرپىسارىيان بوو، بە ھىچ شىو ەيە كىش لە فەرمانى دەرنەدەچوون، دروشمى خۆپسكانەي دەستەكەي پەزگەش تەنھا ئازايەتى بوو و شوپىتى كەسپكىشان لا نەدەبوو ھو كە بەرگى ترستۆكى لەبەردا بىت، جگە لە ئازايەتى نەپىت. ھىزەكانى مام جەمال دەستەدەستە و بە دواي يەكتىردا پىويان تىي كىرد، دەستەي بارە گاكەي پەزگە پىشوازي گەرميان لىي كىردن و بەوپەپى دىلۆزىيە ھو مپواندارىيان كىردن. ئىدى دەستەدەستە و بە دواي يەكتىردا دەستە و ھىزى دىكە دەھاتن و تىدە پەپىن، دواي

تپه‌ریوونی کات، نه‌وانه‌ی باره‌گای په‌زگه گومانیان له‌و جووله
 نا‌اساییه په‌یدا کرد، به‌تایبه‌تی دوا‌ی نه‌وه‌ی زانیان می‌وانه‌کانیان
 له‌هم‌وو لایه‌که‌وه پیش‌په‌وی ده‌کن، به‌مه‌ش پیش‌مه‌رگه‌کانی
 په‌زگه‌که‌وتنه‌ن‌اماده‌باشییه‌وه و به‌په‌له‌پیره‌کانیان له‌و جووله
 گومان‌اویانه‌ن‌اگادار کرده‌وه، به‌لام‌وه‌لامی پیره‌کان پ‌ومانسیانه
 بوو و توانی به‌س‌ر نه‌و حاله‌تی ن‌اماده‌باشییه‌ی‌اندا زال بی‌ت،
 کاتیک له‌وه‌لام‌دا گوت‌بوویان: "مامه‌له‌ی باش له‌گه‌ل
 پیش‌مه‌رگه‌کانی مام جه‌مال‌دا بکه‌ن و هم‌وو پ‌نداویسته‌کی
 حه‌سانه‌وه‌یان ب‌و دابین بکه‌ن!"

تا نه‌و کاته‌ی هم‌وو ه‌یزه‌کان م‌لیان خوارد و خواردنی
 باشیان ده‌ست که‌وت و حه‌سانه‌وه، ئینجا ده‌ستیان به‌غ‌در و
 س‌ته‌مکارییه‌که‌ی خ‌ویان کرد، می‌وانه‌کان له‌گه‌ل
 خانه‌خ‌ویه‌کانی‌اندا ده‌سته‌ویه‌خه‌که‌وتنه‌شه‌پ‌یکی گه‌رمی له
 ناکاوه‌وه، له‌نه‌نجامی شه‌پ‌ه‌ده‌سته‌ویه‌خه‌که‌دا خانه‌خ‌وی‌کانی
 پیره‌کان، نه‌وانه‌ی چ‌ند پ‌وژ بوو له‌خ‌زمه‌تی نه‌و سپ‌لانه‌دا بوون،
 به‌ره‌و شاخه‌کان پ‌اشه‌کش‌ه‌یان کرد، به‌لام‌دوا‌ی نه‌وه‌ی ت‌ای
 ته‌رازووی ه‌یز به‌ل‌ای ده‌سته‌که‌ی مام جه‌مال‌دا شک‌ایه‌وه، له‌گه‌ل
 قرمه‌ژنی ده‌نگی گول‌له و بل‌یسه‌ی چ‌ه‌که‌کان و نه‌و گال‌ته‌ج‌ارییه‌ی
 نه‌و ناوه‌ی پ‌ر کرد‌بوو، ده‌نگی یه‌ک‌یک له‌پیش‌مه‌رگه‌کانی په‌زگه
 به‌رز بووه‌وه و پ‌ر به‌گه‌رووی هاواری ده‌کرد: "نه‌وه‌تان‌ی
 ج‌اری‌کی دیک‌ش ده‌ستی س‌ته‌مکاری و غ‌درتان ل‌ی
 وه‌شان‌دینه‌وه. نه‌وه‌ی نه‌نجامی ده‌دن، په‌له‌ی شه‌رمه‌به
 می‌ژووتانه‌وه و هه‌تا دنیا دنیا‌یه‌ده‌ب‌ی به‌و شه‌رمه‌زارییه‌وه بن‌الین

و بتلینهوه، نهوهی ئیوه کردتان کهسی تر له دواى ئیوهوه له پرووى نایهت بیکات". میوانه بهدنه که کانیش له شویتى بالادهستى خویانهوه دهیانگوت: "ئیمه غهدرمان لى نه کردوون، بلین نهوه فیلک بوو کردتان، نهدى نه تانیستوو، شه پیل و فریودانه". ئیدی دهسپری گوللهی ههردوو لا بهردهوام دهیت. که چى ئاگرى چه که کانی نهو چه کدارانهی مام جه مال که بهرهو لوتکه بهک له لوتکه کانی قه ندیل هه لشکاوان و له ناو کونه مۆلگه ی چۆلى سه ربازه کان له پشت گوند و پشه وه ی باره گا کانی "پشتاشان" خویان قایم کردوو، نهو شویته ی پتی ده لین "ئاشقوولکه" که دهسته بهک له پشهمه رگه کانی پیره کان لهوئى گردبوو بوونهوه و هه رسى په بایه سه ربازیه چۆله که ی نهویان گرتبوو. وپرای نهوه ی لیتره شه پ گهرم بوو، که چى پیره کان له هاوینه هه وارى "پشتاشان" نهو نه ده بایه خ و گوینان پتی نه دا. هو ی سه ره کى نه م شلوخوا به ش متمانه ی په هایان بوو بهوه ی نهوان دهست بو کۆتره کانی ئاشتی نابهن، چونکه ناکۆکیه کى راسته قینه یان له گه ل مام جه مالدا نییه، له بهر نهوه ی چه ندین جار وه کوو فریسته ئاشته وایان هتیاوه و ناکۆکی و ململا تى نى وانی و نىوان ناحه زه که ی مه محمود بورهانی چاره سه رکردوو و ئاشتیان کردوونه ته وه. چه ندین جار له گه ل ههردوو لا دانیشتون و له سۆنگه ی زۆرى و له پاده به ده ری دۆستایه تی و هاوپییه تی گهرمو گوپیان شه ونخونی و مشومریان له نىواندا کردوون، که چى نهو سته م و غه دره ی نهوان تا کۆتاییش نه گه یسته خودی پیره کان، به لکوو ئاپراسته ی

چه كداره كانيان بوو كه ليره و لهوئ پهرتوبلاو بووونوه،
ويزاي ههموو نه مانهش مام جه مال نه و په پري ريز و شكوي بو
پيره كان داده نا.

رؤژيكي ديكه و په كينكي ترش تپه پري و چه كداره كانى
مام جه مال تا ده هات زياتر خپ ده بوونوه و ژماره يان لهو
ناوچه يه زياتر ده بوو، پيره كان نوميدى نه و يان ده خواست كه
نه و دووره ته قانه كوتايان پي بيت و هردوو لا بگه پينه وه
شوئ و جيگه وړيگه خويان. به لام وا پي ده چوو دوخه كه
سات له دواى سات نالوزتر بيت، په كيك له پشمه رگه كان هات
و داواى خواردن و ته قه ميني زياتري كرد، نه و انيش داويان له
په حمان كرد كه تاكوو نه و كاته جبه خانه كه ي له به رده ستدا
بوو، ههموو شتيكيان بداتى كه پويستيان پيه تى. په حمان
حه زكردنى له زانينى شته كان، پالى پتوه نا روو له به رى شه پ
بكات، ويزاي كزي چاوى كه وه كوو جارن توانيان نه مابوو،
به لام دواى كه ميك مشتم و گفتوگو له گه ل به رپرسانى نه وئ
توانى پيره كان قايل بكات و بچيت بو به رى شه په كه، به
پاساوى نه وى كه نه و پيستر و له ههمان ناوچه و بهر له سال و
نيوتك شه پري له گه ل كردوون، بويه بوونى نه و زور پويسته بو
زانينى نه وى له وئ روو ده دات، به و مهرجه ي رؤزي دواتر
بگه پسته وه باره گا. كاتزمير چوار و نوى پاشنيوه پو و
ده وروبه رى عه سر بوو، له گه ل نه و پشمه رگه يه ي بو چه ك و
ته قه ميني هاتبوو، چوونه جبه خانه كه و بارى هيستريك له وى
داويان كردبوو بار كرد، هه والده ريكيشى له گه ل خوي برد كه
تواناي كردنه وى جوفره ي له گه ل ناميري بيتل هه بوو.

پاشان به ناو نهو تاشه بهردانه دا بهره و گوندي ناشقولکه
 پښگه ځوږيان برې، نه و تاني سه گه که شيان "نانو" که له گه ليان
 ده ژيا، له ناکاو له په ناي تاشه بهرده کانه وه ده رکوت و به دواي
 هيستره که دا که و ته پښ. هاواري به سهردا کرد بگه پښته وه، تبي
 قوچاند و هه لات. دواي که ميک گه پرايه وه لايان و دوايان
 که و ته وه. دواي نه وې ماوه به کي باشيان برې، هيستره که به
 هوې پښتگويځسته وه شه که ت و ماندوو بوو بوو و هيواش
 هيواش خيږايه که ې که م ده بوو وه و نه ده ما، په حمان هه و لي دا
 خيږاتر بروات، به لام يه که سانيمه ترش خيږايه که ې زياتر
 نه کرد. نانو نه م ده رفته ته ې قوښته وه و ويستی سوودی خوې
 بويان ده ربخت، به چه چه پ په لاماري هيستره که ې دا، نیدی
 نه وېش په يثا په يثا له جياتي پښکردن خه ريک بوو بکه ويښته
 گورگه لوقه، هر کاتيک هه و لي پراوه ستان و هيواش بوونه وه ې
 ده دا، نانو له دواوه هه ليده کوتايه وه سه ري و وای لي ده کرد
 له گه له نه و هه لمه ې له دم و لووتيه وه ده رده چوو بکه ويښته
 پښبرکي، تا گه يښته ناشقولکه، نه و گونده ې تا نه و کاته ش
 شه پ له شاخه کاني ده ورو به ري به رده وام بوو. له ويښه وه لايه کي
 چاي قه نديل به به رزي و شکومه ندييه وه ده رکوت، بالايه کي
 به رز و دوو شاني پانو به رين هه تا چاو برکات دوو دوو دريژ
 بوونه ته وه. لوتکه که يشي پښک له که لله سه ري پياوښکي
 به سالاجوو ده چوو، به فر پيري کردييت و مملاني له گه ل
 پري تيدا بکات، تا کوو گه نجيتيه که ې بگه پښته وه. له سه ره وه
 لوتکه به کي بچوو کتري له ناميز گرتووه هر ده لني جلي سپي
 بوو کيني پوښيوه. نه وېش نه وه جوانکيله که ې بوو. گيزه و
 قرمه زني گولله گويچکه يان که پ ده کرد، گولله توپه کانش

نووپره یان دههات و دهته قینه وه، وهك ئه وهی ئاههنگی بوو كگواسته وهیه کی گوندنشینانه بیت، شه په كه تا ئیستا بهرده وامه و تا دیت گره كه ی گهرمتر ده بیت. دهنگه كانیش بهوپه پری سهختی و شله ژاوییه وه له ههر سنی په بایه چوله كه ی خوار چیا ی قه ندیله وه دههاتن و ئاگری شه په كه یان خوشتر ده كرد.

په حمان بۆ ئه وانه ی له گه لیدا بوون گوتی:

- چ به دبه ختییه كه، هه مديسان كه وتینه وه ناو هه مان كیشه و قه يرانی پيشوو، كاتيك له هه مان ئه و دوو شویتنه وه كه وتینه وه شه پ... په بایه كانمان به دهسته وه بوو، به لام قه ندیل و پرپه و و په یژه ستراتیژییه كه ی دوژمن به سه ریدا زال بوو، به راستی كاره ساتیكي گه وریه كه وتن و داگیر كردنی ناوچه كه له لایه ن دوژمنه وه مسۆگه ره و هېچ چارېك نییه.

هه والده ره كه پرسى:

- چۆن؟!

په حمان به دئلیاییه وه گوتی:

- ئه و سنی په بایه یه زۆر خویان پاناگرن، ده بووايه پيشمه رگه كان قه ندیل و په یژه و پرپه وه كانی بگرن، بۆ ئه وه ی پرېگه ی گه یشان و تیپه پرینی دوژمن نه دن، كه وایان لی ده كات له دۆخیكي بالاده ستدا بن، ئه و كاته پرېگه ی گه یشان به و سنی په بایه یه ش ده گرن، له بهر ئه وه ی له بنه په تدا ده كه ونه ناوچه كه مانه وه.

سه گه كانی ئاشقوله كه ده ستیان به وه پرین كرد و به راكردن

به‌ره و لایان هاتن، ئانۆش له ترسان به ده‌وری خۆیدا ده‌خولایه‌وه و هه‌تره‌شی چووبوو:

- ئه‌وه‌تانی هه‌ی گه‌مژه، ئیستا به‌ری لاساری خۆت ده‌چنیه‌وه، سه‌گی گونده‌که پارچه‌پارچه‌ت ده‌که‌ن.

سه‌گه‌کان له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌وره‌یان دان، هێستره‌که‌ش تۆقی و له شوێتی خۆیدا راوه‌ستا. په‌حمان به هه‌موو توانیه‌وه په‌شمه‌که‌ی راوه‌کیشا، به‌لام جه‌نه‌ی گرتبوو له ترسی جه‌په‌ی سه‌گه‌کان جووتکه‌ی ده‌هاویشته. ئانۆ له‌گه‌ل سه‌گه‌کاندا که‌وته شه‌په‌وه، چونکه ئه‌وان به سه‌گیکی نامۆیان دانابوو که هاتبووه ناو گونده‌که‌یانوه. ده‌نگیان دا و هاواریان بۆ کرد:

- بگه‌پۆه و وازیان لی بینه، دوا‌یی له‌تۆپه‌ت ده‌که‌ن.

به‌لام شه‌په‌که ده‌ستی پێ کردبوو و هه‌یچ پێگه‌یه‌کیش نییه بۆ راگرتنی، ئه‌وه‌تانی تووکی ئانۆ په‌رشوبلاو بووه‌ته‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر خه‌لکی گونده‌که به‌ داره‌کانی ده‌ستیانه‌وه فریا نه‌که‌وتبوونایه و به‌ زۆر سه‌گه‌که‌کانیان نه‌کشانده‌بووایه و به‌ په‌قه‌وه رایان نه‌کردبووایه، دۆخی ئانۆ باش نه‌ده‌بوو، ئه‌وه‌تا ئانۆ چنچکی داوه‌ته‌وه و تووکی جه‌سته‌ی ده‌سپێته‌وه، که‌ خه‌ریک بوو له‌تۆپه‌تی بکه‌ن و به‌ زمانی برینه‌کانی جه‌سته‌ی ده‌لێته‌وه.

له‌ گونده‌که‌دا چهند جووتیارێک گۆریان بۆ کوژراوه‌کان هه‌لده‌که‌نی، هه‌والده‌ره‌که‌ پرسى:

- ده‌بێ کامیان له‌ناو ئه‌و چاله‌ شێداره‌دا پال بده‌نه‌وه؟!

له‌ باره‌گای ده‌سته‌که‌ش ته‌نها چهند که‌سێک مابوونه‌وه پاسه‌وانی شوێته‌که‌یان ده‌کرد، هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کیشیان له‌گه‌ل

ئەوانەى دەۋرۈبەر، يان ناو رەبايەكان نەمابوو، كە نزىكەى كاتزميريك پىنگاى سەر كەۋتن بوو بۆ سەر ئەو چىايەى دەپروانىيە سەريان. سەرنجيان لە قەدپالە كە دا و لە پۆشتى خۇيان بەردەوام بوون، بەلكوو قەدپالە كە نىشانەيەكى لىي بىت و پىنگەى چوون بەرەو لوتكە كە يان پىشان بدات و هېچ پىنگەيەكى دىكەى لىي نەبىتەو و نەبىتە مایەى مەرگى مسۆگەريان. لە پىنگەيان و لە نزيك يەككە لەو مالانەى ھەندىك لە گوندەكەو دەور و دابراو بوو، برىندارىكيان بىنى لەسەر زەوى پاكشابوو، جووتيارەكان دەورەيان دابوو، وەكوو ھەزىك سەيرى كردارى چارەسەر كەردنى برىنەكەيان دەكرد، گوللەيەك بەر دەستى كەوتبوو و لەو دىوہو ھەلپتەكاندبوو، كوئىكى گەورەى لىي كەردبوو، خوئىن لىيەو ھىچقەى دەكرد.

جووتيارىك ھاۋارى كەرد:

- ئەو ھەيەككى دىكەشيان ھىتا.

ھەموويان بە يەك جار ئاۋريان داہو و كەۋتنە پايدۆزى سەرنجدان و دۆزىنەوہى برىندارى دووہم، كە لەناو ئەو دار و درەختانەوہ دەر كەۋت شاخەكەى داپۆشيوو، لەسەر ھىستىرىك بوو و دوو پىشمەرگەش ئەملا و ئەولايان گرتبوو، شەكەتى و ماندووبووتىكى زۆريان پىوہ ديار بوو.

- ئەوہ تانى. پوخسارى چۆن ھەلبىزكاو و شىۋاوہ! زۆر بە خەراپى خويىتى لىي دەپوات، ئەگەر ئەو خويىتەى پانەگىرى دەمرىت.

گوندنشيتىك پەرسى:

- نابې خوټی بهرخنکی تی بکهین؟

یه کینکی دیکهیان گوتی:

- په کوف چ نهزانت! خوټی بهرخ چن دهیت؟ دهبی خوټی مړوف بخواتهوه.

- دؤخه که موزدهی خیری پتوه نیه.

- هه موویان پاشه کسه ده کهن.

پاشان کومه له پیشمه رگه یه ک وهك ئه وهی جهسته ی چلکنی خوټیان به زوری زورداری به سهر زه ویدا رابکیشن و چاویان نیمچه داخراو بیت، هه موویان به یه ک شتواز به پندا ده پویشن، رېك وهك ئه وهی به رېنگه ی موگناتیسې خه ویتدرا بیتن. ههر که گه یشته باره گا رېك له سهر زه وی لئی راکشان، هه تا توانای قسه کردنیشان نه مابوو، شه که تی و ماندویتی ته نانه ت زمانیشی له گو خستبون، چاوه پروانی ئه وهیان بوو که میك پشوو بدن، ئه وه یه کینکیانه ههر که جهسته ی گه یشته سهر زه وی پرخه پرخی لې بهرز بووه وه.

رهمان به بیده نگی و چه په ساوی پراوه ستابوو، له گهل خؤیدا بیرى ده کرده وه: "ئهی خوایه خؤ ئه وه پاشه کسه ده کهن، چن به بی یارمه تی و پشتگیری جیان هیشتوون؟ ئه وانه زور شه که ت و ماندوون... ههر ده بی که میك بنوون، ده بی که میك پشوو بدن... به لام چی ده بیت ئه گهر ئیستا دوژمن په لاماری داین؟ ها، باوه ر ناکهم ئه وان ئیستا په لامارمان بدن، تاریکاری دادیت و پیکهاته ی ئه وانیش وه کوو پیکهاته ی سوپا وایه، ئه مه ش واتای ئه وه یه که ئه وان سبه ی به یانی زوو هیرش

ده كهن، هه تا نه گهر په بایه کانیسیان بو چؤل بکړیت. نهی چی ده بیت نه گهر ژماره یه کیان وهك ده لین له ویدا بمیننه وه. نه م دهسته یه به ژماره یهك كه تنها به كه لکی شه پی پشمه رگه یی دیت، شه پی داگیر کړدنی شویتیان ده کړد، نه بو شاملیل چ هه له یه کی گه وړه ی نه نجام داوه، پشمه رگه کان زه ویان نیبه و باره گا کانیسیان نه شکوه و کونوکه له بهری شاخه کانه. پیدا تینا پرن نه گهر لیه وه ده ست پی نه کهن و ههنگاو نه نین.

په حمان به دوو دلیه کی زوره وه به هه والده ره که ی گوت:

مه حاله له ئیستا به دواوه بتوانریت پاریزگاری له باره گا کانی "پشتاشان" بکړیت. نه وهی نه م پشمه رگانه ده توان نه نجامی بدن، تنها نه وهنده یه به پی توانای خویان رینگه له پشړه ویی دوزمن بگرن، تا کوو باره گا کانی دیکه بتوانن پاشه کشه بکه ن، نه گهرنا نرخه که ی زور گران ده بیت.

پاشان هه ندیکې دیکه ش گه یشتن، حالی نه وانیش له وانیه ی پیش خویان باشر نه بوو، نه وانیش هینده شه که ت و ماندوو و بیزار بوو بوون، توانای هیچیان نه مابوو، بهرله وهی هوشیان له سر خویان نه میتیت، هه والده ره که له یه کیکیانی پرسى:

- نه و گورانه بو کین وا خه لکی گونده که هه لیده که نن؟
پشمه رگه ماندوو که به پرویه کی شه که ته وه سه رنجی دا و پاشان وه لامی دایه وه:

- فه رمانده ی دهسته که مان.
- توو خوا پیم بلې کی دیکه ش؟
- نازانم، به لام جگه له و شه هیدی دیکه شمان هه ن،

خۆزگه دۆخه كه لهوهندهش دهووستا و كۆتايى دههات.
 پهحمان به دوودلى و شلهژانى زياترهوه گفتوگوى لهگه
 كردن:

- دهزانم ئيوه لهوپهپى شه كه تيدان، بهلام نه گهر خوتان
 بدهنه دهستى خهوهوه، نهوه دلنابن جاريكى ديكه ههلاستنهوه،
 چونكه خهوتنتان واته مردنتان.

پاشان بهو پيشمه رگهيهى گوت كه لهگهليدا بوو و واى
 لهوهى ديكهش كرد به ئاگاييهوه گوپى لى بگريت:

- باش گوپى بگيره و ههر وشهيك كه دهيليم جوان
 نهزبهري بكه: ههر ئيستا بگهپيوه و به زمانى منهوه به ئهبو
 شاميل بلنى، ئيدى لهمهودوا نهسته مه بتوانريت پاريزگارى له
 ناوچه كه بكريت، با نهوانيش ئاگادارى خويان بن و بهوپهپى
 خيراويهوه لهوئيش برپارى پاشه كشي بدهن، لهوهش ئاگاداريان
 بكهوه كه نهو ناوچهيهى پشتيان فراوانه و لهوانهيه بهشيك له
 دوژمن له پنگهى زنجيرهى قهنديلهوه دزه بكهنه نهو ناوچهيه و
 پشتيان لى بگرن، نهووشيان بو بسهلمينه كه دهنگى چه كه كانى
 دوژمن نهو جوو له و ئاراستهيهيانى دهردهخست. زوربهى
 گومانه كانيش نهوهن كه دهبه هيزى پشتگيرى بو نهو هيزانهى
 دزه دهكهنه نهو ناوچهيه. سوور به لهوهى جهخت لهسهر نهوه
 بكهيهتهوه كه له ئيستا بهدواوه پاريزگار بكرن لهو ناوچهيه
 سه رشيپيه.

كاتيك پهيامه كهى پهحمان گهيش، پيره كان كهوتنه
 ئاماده باشيهوه، دهستان به كۆبوننهوه كرد، تاكوو له دۆخه كه
 بكولنهوه، به عهقلى كيدا دهچيت ههموو شتيك بهجى بهيلن و

ټه و باره گایانه چول بکهن؟ جگه له ووش بؤ کوئ برؤن؟ هیچ
 شویتیکیان له پشدا نیه بؤی بچن، جگه له لوتکی قه ندیل، که
 ټه ووش مه حاله و کهس نایگاتی. ټمه دؤرانه و شکویان
 ده شکیت، به لام کئ ده لئ ټه و په حمانه له قسه کانی راست
 ده کات؟ ټایا و باشر نیه له دؤخه که ته و او دلنیا بین، بهرله ووی
 به قسه ی بکهین؟ ټهی چی ده بیت ټه گهر قسه کانی راست
 ده رچوون؟ ټم شته زور ژیر و وریایه له خورپا قسه ی و
 ناکات، ټه و له چهن دین شه پی گه وره به شداری کردوه،
 به لکو و هه تا له هه مان شوین، پیشتر له گهل هیزه کانی مام جه مال
 که و توتته شه په ووه. پیش ما ویه کی کورتیش ناگاداری کردینه ووه،
 وه که ټه ووی پیشینی شتی کی کردیت، گوتی بارکردنی هه ندیک
 له گوند نشینه کان له گوند و توپارانیه هه په مه کی به لگه ی
 ټه ویه که پیلانیک دزمان داپژراوه. به لکو و هه تا خودی ټه و
 شامیلی به بهرچاوی هه مو وانه ووه ناگادار کرده ووه و داوای ټه ووی
 کرد له حاله تیک ټه گهر هیزشمان کرایه سر ده بی په له په له کانی
 قه ندیل بگرین. نابی ئیستا هه واله که ی به هه ند وهرنه گرین،
 ټه گهرنا تووشی کاره ساتیکی گه وره ده بین و نازنین قه باره که ی
 چهن ده بیت، به لام پیره کان هه تا پاشنیوه پوی پوژی دواتر
 نه گه یشته هیچ بریاریک. ټه و کاته ئیدی هیزشه که به ره و
 باره گا کان دهستی پی کردبو و لئی دلنیا بوون. هینده ی نه خایاند
 باره گا کانی پیشه ووه یه که له دوا ی یه که ده شکان و داگیر ده کران
 و ده که و تنه ده ست دوژمن، پاشه کشی هه په مه کیه کانیش له
 هه لانتیک ده چوو به هه مو و لایه کدا. زوربه ی ټه وانه ی له ویش
 بوون هه تا توانای بهرگریکردنیا له خویانیش نه بوو. بویه ټه ووی
 کوژرا کوژرا و ټه ووی به دیلیش گیرا به دیل گیرا. ئالوزی و

ههرا و ئاژاوه هه موو پشتاشانی گرتەوه، باره گاکانی پیره کان
یهك له دواى یهك له لایه ن خۆیانه وه ئاگریان تی بهر ده درا و
هه رچی به لگه نامه و ویتە و ناو هه بوو هه موویان سووتاند، هه تا
گه یشته پینخه ف و په توو و ژوووری ئازوووه و چیتخانه کانیا ن له
ترسی ئه وه ی نه بادا دوژمن له دواى ئه وانه وه سوودیان لی
وه ربگریت.

حالی هیزه کانی دیکه ش که له ویدا بوون له پیره کان باشتەر
نه بوو، ئه وانیش به هه مان ده رد چوون و چه ندین شه هید و
بریندار و دیلیشیان هه بوو.

هیرش به ران له ئیزگه که یانه وه موژده ی سه ره که وتنی
هیزه کانیا ن به دوژمنه گه وره که ده دا و نوقلانه ی پاوانانی هیزی
پیره کان و نه وانه ی دیکه یان به گوئی خه لکی داده دا... ئاخ
خیانه ت!

بهشی بیست و چوارهم

لوتکه‌ی قه‌ندیلی سهرک‌ش به دیوی ئه‌ودیدوا بووه ئارپاسته و پرووگه و په‌ناگه‌ی خۆده‌ربازکردنی ئه‌وانه‌ی له ژياندا مابوونه‌وه و غه‌در و ده‌ستی خیانته و خویناوی ئه‌وانه‌یان پی نه‌گه‌یشتبوو که له ختوخۆپایی هیرشیان کردبوونه سهر و به‌و سهرماوسۆله‌ی ده‌ستپیکي ئایاره‌دا به‌و ده‌رده‌یان بردبوون و به‌ناو ئه‌و چیاوچۆلانه‌دا په‌رته‌وازه‌یان کردبوون، ههر که چهند که‌سیک ده‌گه‌یشته‌وه یه‌ک و کۆ ده‌بوونه‌وه، به‌ره‌و ئه‌ودیدو هه‌نگاوی کویرانه‌یان دهنه‌ و سهرمای ئه‌و قه‌نديله به‌ ده‌ست و په‌نجه و بنا‌گوێچکه و سهرتاپای جه‌سته‌یانه‌وه ده‌جزا، به‌و هیوایه‌ی -ئه‌گه‌ر له‌و ساته‌وه‌خته‌دا ترووسکه‌یه‌کی هیوا له ناخیان مایه‌ته‌وه، ته‌نها خۆده‌ربازکردن بوو له‌ چرنووکی خویناوی ئه‌و چه‌کدارانه‌ی وه‌کوو گورگی هار په‌لاماریان ده‌دان و له‌ هیچ شتیک نه‌ده‌پرینگانه‌وه- تا‌کوو بگه‌نه ئه‌وانه‌ی پێش خۆیان، هه‌ندیکیش له‌وان له‌ سۆنگه‌ی نه‌شاره‌زایی و هه‌له‌یه‌ی خۆده‌ربازکردن له‌ مه‌رگی مسۆگه‌ری براکانی دویتنی و له‌ گه‌یشتیان به‌ لوتکه‌ی قه‌ندیل پێگه‌ی خۆیان ون کرد و که‌سیک نه‌بوو بیه‌ته‌ پێشانده‌ریان و پێگه‌ی رزگاربوونیان نشان بدات، بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ون بوون و نه‌گه‌رانه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌وی قوتوی دابن و هه‌لی لووشین.

وای چ مه‌رگه‌ساتیکه، چ فیلمیکی تراژیدیای پر له‌ سوێه، له‌و ده‌ستپیکي ئایاره‌دا، ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌ستی رژیمنیکی هاروواج له‌ په‌نای ئه‌و قه‌نديله‌دا خۆیان دالده‌ دابوو و به‌ ههر جۆریک ییت

له دهربازبوونيان له چړنووکي درنده کاني دسه لات لهوئ ټارام
ټارام هسابوونهوه، که چي ټيستا وا له ناکاو هيرشي مهرگان
ده کړي ته سهر، خویشيان نازانن به چ ټاراسته يه کدا هه لئن و لن
نه گه پښ ددهستي ره شي مړو فکوزه کاني مام جه ماليان بگاتي!
واي چ کويره وهري و دارووخانيکي به ها و ټاکاري مړو فايه تيه!
وا لهو ساته وهخته دژواره دا هم کومه له مړو فاه دهربازبووه ي
چنگي به عس، له ناو ټهو سه هژلبه ندانه دا، تواناي
خوږ زگار کړدنيان بؤ نه په خساوه، يه ک يه ک و دهسته دهسته
ده که ونه بهر دهستي جه لاده چړنووک به خويته کانيان، ټهو
چه کدارانه ي له ټيز گه که يانه وه سات له دواي سات، بيزره که
دنه پيټ و په ياميکي ترسناکي گه وره که يان به گويچکه دا
دهدات و ده لټ: "په ريزتان پاک بيت"، واي لهو په ريزه پاکه ي
هه يانبو! په ريزتک خوي تاوي و پر له شهرمه زاري ميژوو،
په ريزتک ټه وان له کاتي درويته که ياندا له دواي خويانه وه جي
دهيلن: تنه لاشه و خويته به ناحه قرزاوي تیکوشه رانيک که له
دهستي ديکتاتور پايان کړدووه و ليرش بؤ ديکتاتور بهر گولله
ده درينه وه، دروينه و په شه کوږي مړو فاه تیکوشه ر و پير و
په ککه وته کاني ټاميږي پيره قنديله، واي له قنديل دهبني لهو
ساته دا چنده هوره باراني تف و نه فرته ت لهو گه مژه
چه کدارانه کړديت که به فيتي گه وره کانيان ټهو
کومه لکوږي به يان له وينده ري ټه نجام دا و به فري سپي قنديليان
به خويتيان ټالووا لا کړد؟!

ټه وانه ي به ختيش ياوه ريان بوو، جووتيارتک، يان شوانتک
وه کوو فرياد په س لټيان پهيدا بوون و پيگه ي دهربازبوونيان
پشان دان و له مهرگي مسوگه ر پزگاريان کړدن، ټه وي به
دي ده کرا خوده ر باز کړدنيکي هه په مه کي بوو، دوور که و تنه وه

بوو له جهلاده كان، ههرچهنده سهره تا ټو پټيشانده رانه ټاماده يې ټوه يان نه بوو ټو كومه له ټيكشكاوه له پټيگه ټو لوټكانه وه بهره و ټيران بيهن، كه هه تا هه وره كانيش تواناي هه لگزانې بهو قه دپالانه دا نه بوو، وه لې وه ك ده لټن پوچ شيرينه و به ديليش كه وټنه ده سټي ټو چه كدارانه، بو ټوان دوو جار مردن بوو، بو په مردنيان له سهرما پي باشر بوو له وه ټو ده سټيگر بگريڼ، ههرچهنده دلنياش بوون سهرماي قهنديل گه مه ټو پي ناكريټ و به مسوگه ري ره قيان ده كاته وه، چونكه پټيگاكه دوورودريڼ و پټيگه ټو هاتوونه هات بوو، باوه پ ناكه م كه سيك، هټريك، هه تا ده ولټ و حكومو مه ټيكش له وه رزيكي وادا سهر كيښي ټوه ټو كريدټ وا كوټرانه به گڼ قه دوبا لاي ټو قهنديله دا بجيټ، ټو مه ټو ده كريټ، جوړيكه له مه حال، ټينوبوونيكه به خوټن نه بيت ناشكي و ټوانه ټو خوټن و ههر خوټن به ري چاوي گرتوون، ته نها به خوټن و مهرگي مروفه كان سوكنايي دلي ره شيان ديټ، به لټي ټوانه ټو له و چركه ساته دا پروي ده ربازوونيان له قهنديل كرد، مه گهر ټو نزا و تكايه يان كريدټ:

يا قهنديلي جوان بهره و پروت هاتم
له ده سټي نامه رد بده يت نه جاتم
دلنيام پيشم سه هولي به ندانه
وه لې دواوه شم ټاگر بارانه
تاكه په ناگه و پزگار كهرم به
پټيشانده ري ده شتوده رم به.

ټيدي چاره نووس، چاره نووسي ره قبوونه وه يه كي مسوگه ر

بوو، کومه له ټيکشکاوه کان ترسی ټهوهيان هه بوو ټهوه دروازه
 کورته ی که ده یکه یاندنه ټیران، ټهویش له لایه نه چه کداره کانی
 مام جه ماله وه داگیر بکریټ و بوسه ی ټیدا دابینه وه. له بهر
 ټهوه ی ټهوان دلنیا بسوون لهوه ی مانه وه یان واته قړکردن و
 له ناوچوونی هه موویان، به تاییه تی له بهردهم ټهوه ژماره زوره ی
 ټهوانه ی ټراوه دوویان ده نین و ټهوه چه که پټشکه وتوانه ی پی
 ده چیت تازه وه ریانگریټیت و ټهوه هه موو ته قه مهنیه ی کړتایی
 نایه ت و پارسه نگی هیزی نابهرابه ری هه ردوو لایان. ټهوان له
 پښکه ی هه ندیک پښهر و پټیشاند هره وه بهره و لوټکه کانی
 قه ندیل له هه لکشاند ا بسوون، وه لی چوڼ هه لکشانیک؟! ټهوان
 ویزدان و مرقفایه تی ټهوه شاره زایانه یان به پاره کړیوو، ټهوانیش
 هه رکاتیک هه ستیان به راخستنی دهستی ټيکشکاوه کان ده کرد،
 زیاتر هه ولی ده ربازکردنیان ده دان له پټناو به ده سه ټیتانی بره
 پاره یه کی زیاتر و زورتر، کاتیکیش زیاتر هه ستیان به بایه خ و
 گرنگیان ده کرد له لای ټهوانه ی شکاندوویانن و پاشه کشیان
 پی کردوون، مهرجی دیکه یان به سه ردا ده سه پاندن، وه کوو
 دووری ټهوه مهودایه ی ده یان بهن، به لکوو هه تا زیاتریش له وه
 شوولیان لی هه لده مالی و به هه نگوو حسابی دیناریان له گه ل
 ده کردن. هه ندیکیان ماوه یه کړیان نشانندان و دواتر حقه ی ټهوه
 ماوه یه یان وه رگرت که بریوویان و ټیدی وازیان لی هیتان و
 گه پانه وه. هه ندیکي دیکه یان پټشوخته پاره ی پښکه کیهان
 وه رده گرت و بهرله وه ی ټهوه ماوه یه ش ته و او بکه نه هه لده اتن و
 ټهوانه یان له نیوه ی پښکه به جی ده هیشت، ټهوانیش به ناچاری
 پروویان له لوټکه کانی ده ربازبوون و مهرگ ده کرد و به وپه پی
 رق و تووړپیه وه نه فره تیان ده کرد و جنتویان ده دا و ناره زایان
 ده رده بری، قاچه کانیان له پښکه ټیک ده ئالان و خویشان
 نه یاننده زانی بؤ کوئی ده پوڼ و پروو له کوئی ده کهن، ئاخر

ئەوانەى ھىرشىيان دەھىتا و تىنوى خويى پىرەكان بوون، شەپى
بە وەكالىەتەن دەكرد و بۇ ئەوەش جەتمەن سەرانىان بارتەقەى
رېشتى خويى ھەر كەسىكىان باجى خويان وەردەگرت!

دىمەنىك، تابلۆيەك، مەھالە نە مېژوو و نە مەرفايەتى لە
لەپەرەكانى وىژدانى خوياندا بېسپنەوہ —ئەگەر وىژدان توسقالىك
پىرۆزى مابىت- دىمەنى ئەو پىرەژنە خانەقىنىيە تىكۆشەرە بوو،
كە كاتى خۆى پىاوہ ھەللاجەكەى لەسەر ھەمان بىروبەوہر لە
لايەن خودى سەرۆكى خويى و تاوانەوہ، لە ھەمبەر بوپرى و
گىناقىمىدا خويى كرابووہ كاسەوہ و گىانى بەخشىبوو، ئەوہ تا
ھاوسەر و سى كۆپەكەى پىواری ئەو كاروانە پىر لە
تراژىدىيەى قەندىلن، لەوى سەرۆك باوكى كوشتوون و لىرەش
ھاوسەر و رۆلەكانى بە پاساوى شۆپشگىرپىيەوہ، وا لە بەردەم
ھەپەشەيەكى ترسناكى دۆستەكانى دوتىكەدان و ھەر سى
كۆپەكەى بە نۆرە دايكە پىرەكەيان بە كۆلەوہيە و بەو قەدپال و
نشىوہ سەھۆلەندەندا، ئەوانىش لە ھەولى خۆدەرباز كردندان.

لەو تابلۆ خويىاوى و پراوپىر لە چەرمەسەرىيەى كە
دانىشتوانى "پشتتاشان" تىيدا ژيان و بە قورسى پىيدا تىپەپىن، ئەو
گوندىنىيە دەركەوتەوہ كە ماوہيەك بوو سىخوپى لەسەر ھەموو
شتىكى ناو بارەگەى پىرەكان كەردبوو بە گەورە و بچووگەوہ.
ئەوىش ھەمان ئەو پىتەشاندەرە بوو كە سامان و شىرىنى شۆخى
گەياندە سنورى ئىران، وەكوو پىتەشەش زانىمان كە لە كاتى
گەپانەوہيدا سەردانى زاواكەى كەردبوو، ھەر ئەو كاتىش داواى
ئەوہى لى كەردبوو كە خۆى ئامادە بكات بۇ پووداوپكى
گەورە، كە خويى نەيدەزانى كەى و چۆن پوو دەدات؟! بەلام
ھەر كە كاتى جىيەجىكردنى پىلانەكە ھات، ئەو لايەنەى كارى
بۇ دەكرد پىيان گوتبوو لەگەل خىزانەكەى گوندىكە بەجى
بەتلىت و خۆى بگەيەننە ئەو ھىزانەى ھىرشىيان دەكرد، ئەو، ئەو

زانياربانهی له ناغاکانی شاردبووه وه که پیره کان له باره گاکانیاں مولک و مالیکي زوریان حه شار داوه. هه لښته له لایه ن هه نديکپانه وه ده دزريت و ديزه به ده رخونه ش ده کريت، هه روه ها ژماره يک له وانه ی له به رژه ونديی حکومته، يان ده سته که ی مام جه مال کاریان ده کرد دزه يان کردبووه ناو باره گای پیره کانه وه و هه تا هه نديکیان له پڼگه ی نه وتودا بوون وردترین زانباری و نه تیشیان ده زانی. ثامانجی هه مویشیان گه یشتن و به ده سته پڼانی نه و سه روه ت و سامانه بوو. بویه له و کاته دا پڼتیشانده رکه و زاواکه ی و یه کتیک له سیخوره کانی دیکه ده سته یه کیان بۆ پاره دوونانی که سیکي دیاریکراو پڼک هینا. دوا ی که مپک ماندوو بوون نه و که سه که و ته چنگی نه و ده سته یه وه. نه و که سه به سته زمانه به قورسی پڼگه ی ده کرد و له بهر قه له و یه که ی توانای پڼیشتنی به ثاسانی نه بوو، ته نانه ت نه پده زانی روو له کوئ بکات، دوا ی نه وه ی هه مووان به جیان هیتنبوو، پڼک وه کوو پۆپی خوراوی لی هاتبوو، نه و له ده وروبه ری چل سالانی ته مه نیدا بوو، هه میسه که سیکي روو خو ش بوو، زور حه زی له گیرانه وه ی چیرۆکی پڼکه نیناوی بوو، زوری ش چپزی له په رچه کرداری نه وانه ی ده وروبه ری و قاقای پڼکه نینه کانیاں وه رده گرت، نه و کاته ی ده ستگیریان کرد زیاتر قه له و و په نماو ده هاته بهر چاو، نه مه زیاتر دلی نه وانه ی پاره دوویان ده نا خو شتر کرد بوو، چونکه نه وان توانیاں ده ست به سه ر یه کتیک له و گه نجپانه دا بگرن که په رۆشی بوون، نه وه تانی نه وان وا هیرشی ده که نه سر، وه کوو چۆن که متیاره کڼوبیه کان هیرش ده که نه سر نیچیره کانیاں و هه ر به زیندویتی له توپه تی ده که ن، بهرله وه ی گیانی ده ربجیت. له هه موو لایه که وه جلوه بهر گه که ی به ریان شیتال شیتال کرد، هه رچی دوگمه ی هه بوو پچران و دران، ئیدی له خو شیی نه و پوول و پاره یه ی لای نه و ده ستیان که وتبوو و به و ناوه دا په رشوبلاو

بووبووه هه لده په پښ و هه له له یان لږ ددها، به و نه دده شه و نه و نه ستان پر سیاری نه و نه یان لږ کرد، که نه و نه ی و نه کوو نه و پاره و گه نه جینه ی باره گا کانیا نه هه لگر تووه به ره و کوئ پوښتون، به لام کاتیک جگه له بیده نگی هیچی تریان لږ ده ست نه کهوت و له وه دلنیا بوون که ئیدی سوو دیکي بویان نابیت، بویه له گه لیدا که و نه ده ستبازی و گالته کردن، بردیانه لای دره ختیک و توند توند شه ته کیان دا و ده ست و قاچیان کرده نیشانه ی تفه نکه کانیا، نه و پیاوه به ست زمانه کاتیک لوولای تفه نکه کانی بینی پرویان له و کردووه، خه ریک بوو زنده قی بچیت، دواتریش گولله ی چه که کانیا نه جه ستیان دایتری و سنوورنکیان بۆ نه و نازاره ی دانا و بۆ هه تاهه تایه نارامیان کرده وه. ئیدی به جیان هشت و به دوا ی که سی دیکه دا ده گه پان تا کوو ده ست کهوت و پاره یان لږ ده ست بکه ویت. ریک هیزی پاتاله و به قه ندیلوه وه ربوون، هه ر ده لئی ره وه کوللن و نه ر و وشک پیکه وه هه لده لووشن و ده ست له هیچ ناپارتن، باره گا تالان ده کهن و دیل ده کوژن!

کاروانیکی پر له پښواری سه رلیش توای دیکه ماوه یه کی زوره به یه کدا دین، چاوی چه کداره کانی ناویان به په رو شه وه به دوا ی شتیکدا ده گه پښ، جگه له به فر، هه موو جه ستیان کرد بووه گوئ، به و ئومیده ی گوئیان له هه ر نه فره تیک بیت، جگه له لووره لوور و گفه گفی با، نه و لوتکانه له هه موو شتیکي ژیان پرووت کرابوونه وه، ته نها مهرگ و له ناوچوون له ویدا شاباشی قر کردنیا بۆ پیره کان و نه وانی تر به گوپچکه ی سروشتدا ددها، وه لږ هه ر نه هات و هه ر نه هات فریاده سی پزگاریان بکات.

چاوه نه بلق و هه تره شچووه کان، له سه رما خه یالی په ناگه یه کیان ده کرد، له دووره وه لادیواریکی دا پروخوا یان

ده بښی به فر دایو شپوه، به بیتا گایی و بی بیر کردنه وه لافه کانیان به ره و نه وی په لکیشی ده کردن، وه لی جگه له که پرؤ که به کی هاوینه ی گوندنشینان، که بنمیچه که ی دارو و خابوو و ستوونه کانی خوار بوو بوونه وه، شتیکی نه وتویان نه بښی.

دوژمنه کانیان لیره و له وی به دوایانه وه بوون و شوین پټیان هله ده گرتن، نه و جوو تیارانه ی به نه ینی هاو کاریان کردبوون وه کوو پټیشاندهر به کار ده ینا، نه و کاروانه زوره ی ماندویتی شه که تی کردبوون و خم و نازار و ناسور دایه یزانده بوون و سارد و سه رما له تله تیان کردبوون، لای دارو په ردووی نه و که پره پروخواوه دا کو بوونه وه، به و په پی ماندویتییه وه هولی هله کیشانی ستوونه دارینه کانی بنمیچه پروخواوه که یان ده دا، تا کوو له سه ر به کتری کو مه لیان بکه ن و به هه موویان له هه ولی نه وه دا بوون ناگرېک به و دارانه بکه نه وه، وه لی که سیکیان پڼگه ی نه و کاره ی لی گرتن، نه و که سه ش به ناو نازاره کانی ته مه ندا پو چووبوو، پروخساریکی ساده ی هه بوو، هه میسه وه که سیکی ناسایی خوی ده نواند، له و پیره خاوه ن ده سه لاتانه بوو که مام جه مال پټزی لی ده گرت و به گه وره یی ته ماشای ده کرد، که چی له و شه وی سه هؤله ندان و شه خته و زوقمه دا... له ناو نه و لادیواره پروخواوه و دارو په ردووی نه و کاوله دا هیچ که سټک له هاو پټیانی گوپیان له ده نگ و فره مانه که ی نه گرت و له ده روونی تیکشکاویاندا ته نانه ت ده نگدانه وه به کیشی نه بوو، کردنه وه ی ناگره که مه ترسیدار بوو، وه لی بو گهر مکرده وه ی جه سته ی سه رما برده له یان ناگره که یان کرده وه و باجه که یشی و پرای توو په بوونی پیاوه پیره که و دوور که وتنه وه لیان، بووه باشرین هیما و نامازه بو دوژمن، بویه به پټدزکی به ره و لایان چوون و له نزیکانه وه بو سه یان بو دانانه وه و بی نه وه ی

كه سيكيان ههست به بۆسه كه يان بكه، ههستی چی؟! ناخر
 چيژی گهرمی له ناو نهو سههۆلبندهندها، ههرچی ئاگايی و
 وريايی ههبوو ليی دزيبوون، ترووسكه و بليسهی نهو ئاگره
 گهشه، ههتا بيناييشی ليئل كردبوون، پيلوه كانيان بهسه ريه كديدا
 دهكهوتن و ئارهزووی خهويكي خوشيان بوو، هيچ شتيك
 وه ئاگای نههينانهوه و له دهوړی ئاگره كهی دوور نهخستهوه،
 تهها دهستريژ و قرمهژنی گوللهی دوژمن نهبيت كه له ناکاو
 وه کوو گهوالهی بههار داباريه سهريان، ئاگره كه بووه ئاگری
 نهبهدی و پتيشاندانی جهللادهكان، وای لهو جهللادانهی چۆن
 پشان پراگهيه ندرابوو "پهريژتان پاك بي!" پيك ههلگری پهيامی
 سهرووی خويان بوون، دهستريژی گوللهيان يهك يهك بهلايدا
 دهخستن و هاواری لي ههلهستهاندن، به ههر لايه كدا ههولی
 خۆدهرباز کردیان دهئا، ييسوود بوو، ههتا پوو كرده
 تاريكايه كesh باوهشی بۆ نه كردهوه و دالدهی نهدان، كام
 تاريكي؟ بۆ نهو دهشتودهوه بهفراويه له سپتي ههلكيشراوه،
 تاريكايی به سرووشتهوه هيشتبوو؟ بهفر تال تال قژی تاريكي
 سپی سپی دههۆنيهوه، تاريكايی كزولواوا، ئاستی بينی
 دوژمنی زیاتر كردبوو، جهستهی تارمایی ئاساو و پاكشاوی
 سه ر بهفره كه زیاتر دهبوونه خۆراکی گوللهی دوژمن، تاكه
 چارهسه ر، بهرگری لهخۆ كردن بوو، دهستبردن بوو بۆ تفهنگ،
 گولله به گولله وهلام دهدریتهوه، به خیرایی دهستیان لهسه ر
 پهلايتكهی تفهنگه كانيان كهوته جووله و قرمهژنی گوللهی له
 ناکاویان دوژمنیان شهزیه کرد، وهلی کوانی گورگی چرنووك به
 خوين وا به ئاسانی له كۆل نيچيره كهی دهبيتتهوه، نهوانه
 هيزيان تيداوو بهرهو قوولایی زیاتری بهفره توقيتهره كه و لوتكه
 بهرزهكان كه مهرگی مسۆگهري پهقبونهوه چاوهپي دهکردن
 ههلكشان و شوپ بوونهوه. دوژمن توندتر و دژواتر گهمارۆی

ټوانه يان دا كه تواناي پاشه كشي و هه لانتيان نه بوو، له ناو
ټوانيشدا پيره كه، ټوو پيره ي پټي گوتن ټاگر سه رمان ده خوات،
گه رمايي له بنمان ديټټ، لي گه پښ با به فر سارد و سارد ترمان
بكاته وه، وه لي كه س گويي لي نه گرت و ټوه تاني ټو شيان به
ديلي به رهو باره گاكاني مام جه مال په لكيش كرد.

ټوه چ رق و كينيكي بار گاوي به خويته وا به ري چاوي
گرتوون و كه متيار ناسا به هه موو لايه كدا په لامار ده دهن، هيرش
ده بن، گاز ده گرن و چه پوك و چرنوك ده وه شين، بو گياني
كي؟! گياني ټوانه ي سته مي ده سولات به رهو قه نديلي هه لپښ،
وه لي له قه نديليش هه ر مه رگ و مه رگ!

ټوانه ي به هه موو ټاراسته يه ك و به په رتوبلاوي له هه ولي
خوده رباز كردندا بوون، خويان كو ده كرده وه و هه ولي
دوزينه وه ي ونبوه كانيان ددها، له ناوياندا گه نجيكې بريندار،
وه لي چ گه نجيك؟! له سه رته ي ته مه نيدا بوو، به دژواي خوي
له لاقې ده چوپا، خوي به شاني هاوپنكانيه وه هه لواسيوو، وه
ټوه ي بيه ويټ باوه شيان پيدا بكات، ټوانيش به سه ر به فره كدا
پايانده كيشا، كاتيك له ناكاو گيزه ي گولله ي دوژمن ته نكه تاوي
كردن، گه نجه كه پټي گوتن:

- ليره وازم لي يئن و برپون، گوي مه دهنه ټوه ي
چاوه پښ ده كات، من هه ر ده مرم هيچ چاره يه كم نيه، ټيوه
خوتان دهر باز بكن، خه مي منتان نه يټ، من هه تا هيز له
جه سته مدا يټ، ده جه نكم و دوا فيشه كيش دياربي كه لله سه ري
خوم.

وه لي ټوان وا گوش نه كراون هاوپي زامداري خويان
توپ هه لدن و خوياني لي نه بان و نامو بكن، كه چي ټوو، بو

ئەوئى ئەوان نەبىنە قوربانىيى ئەم، غافلگىرى كردن و لوولەى تەنەنگە كەى لەژىر چەناگەيەوئە شىرخەى كرد و لەسەر بەفرەكە ڤاكشا، چەشنى بالەندەيەكى سەرپرەو خويى لى دەچۆڤا. ئەوانەى لە پاشەكشىدا بوون بەو دىمەنە شۆك بوون، وەك ئەوئى باوئەڤيان بەوئە نەكردىيت كە لە بەردەمياندا ڤووى دا، لەو سەرسامى و شۆكبوونەى خۇيان بە ئاگا نەهاتنەوئە، هەتا دەستپىژى گوللەى دوژمن دانەبارىيە سەريان، ئىدى ئەوانىش دەستيان بە تەقە كردهوئە و بەرەو سەرەوئە هەلەكشان و لە دوای خۇيانەوئە لاشەى گەنجەكەيان بەجى هيشت تاكوو بىتتە ژەمىكى چەورى گورگە برسەيەكان و سوكنايى دلى گەورەخويىرەڤەكان.

كاتىك ئەو كۆمەلە گەيشتنە شوپىتتىكى ئارام و ترسيان لە ئاگرى چەكى دوژمن نەما، كە بەرەو دۆلەكان گەڤابوونەوئە، لە دوورەوئە كۆمەلەكى دىكەيان بە دى كرد، لە بەرانبەريان و هاوتەرييش بە ئاراستەى ئەوان بە شەكەتى ڤى دەكەن، هەردوو كۆمەلەكە بە گومانەوئە تەماشاي يەكترىان دەكرد، گومانەكان هەزار و يەك حىسايان دەكرد و ئەنجامەكەى زەنگى مەترسى لى دەدا، هەر لايەكيان پىيان وابوئە ئەوئى بەردەميان دوژمنە.

يەككىيان گوتى:

- لەوانەيە ئەوانە دوژمن بن، دەبى لىيان دوور بكەوينەوئە بەرلەوئەى بماندەنە بەر دەستپىژى گوللە و فىشەكىشمان لە تەواو بووندايە.

يەككى دىكەيان بە دلىايەوئە گوتى:

- چەكدارەكانى مام جەمال ئەو وزە و توانايەيان نىيە تا ئىرە دوامان بكەون، ئىستا ئەوان ڤووى خۇيان وەرگىڤراوئە و گەڤاونەتەوئە. ئەوان دەزانن كە زريان و ڤەنووى بەفر لەو لوتكە

به‌رزانه‌وه زه‌نگی مهرگمان بۆ لی دده‌دن، ئیدی ئەوان بۆچی
خۆیان ماندوو بکەن؟!

تا ئەو کاتەش ئاتۆ سەگە به‌وه‌فاکه له‌گه‌ڵیاندا‌بوو، هه‌تا
نه‌يانده‌زانی چه‌ند ده‌بێت ئەو له‌گه‌ڵیاندا‌یه و چۆن گه‌یشت‌وه
پیشان؟! ئاتۆ به‌وپه‌ری خه‌یرایه‌وه به‌ره‌و لای کۆمه‌له‌کی دیکه
ده‌رپه‌ری، بۆ ئەوه‌ی سنوورێک بۆ چه‌چپ و گومانی
کۆمه‌له‌کی ئێره‌ دابنیت. لای هه‌مان کۆمه‌لیشه‌وه تارماییه‌ک به
هه‌موو خه‌یرایه‌که‌وه پووی له‌و کرد. پاشان پوخساری
ده‌رکه‌وت، ئەویش سه‌گه‌یکه‌ی گه‌وره‌ بوو پێک هه‌نده‌ی شیرێک،
تیز و هه‌کوو گورگ، تووکی درێژ و په‌نگی سوور بوو،
پیشمه‌رگه‌کان ناویان نابوو سووره، به‌ هۆی په‌نگی سووری
تووکه‌که‌یه‌وه. هه‌ردوو سه‌گه‌که‌ گه‌یشتنه‌یه‌کتري و به
جۆش‌خه‌روشیکی زۆره‌وه که‌وتنه‌ گۆرپه‌نه‌وه‌ی سۆز و وه‌فا و
ئاوێزانی یه‌کتربوون، بۆنی یه‌کتريان ده‌کرد، له‌ پێگه‌ی به‌یه‌کتري
گه‌یشتنی ئەو دووانه‌وه هه‌ردوو کۆمه‌له‌که‌ یه‌کتريان ناسیه‌وه.
هه‌ردووکیان سووره و ئاتۆ- به‌ شێوه‌یه‌کی نامۆ سه‌رنجیان
به‌ره‌و شوێنێک ئا‌راسته‌ ده‌کرد و خۆیان مه‌لاس ده‌دا و
گوێچه‌که‌کانیان قیت ده‌کرده‌وه، به‌ جۆرێک وایان له‌ هه‌مووان
کرد هه‌ست به‌ شتێکی نامۆ بکەن، وه‌لێ نه‌يانده‌زانی چی له
ناخی ئەم دووانه‌دا هه‌یه. له‌ چاو‌تروو‌کاتێکدا سووره وه‌کوو تیر
له‌ که‌وان ده‌رپه‌ری، به‌لام ئاتۆ نه‌پۆشت و له‌گه‌ڵیان که‌وته‌ پێ
و کاروانه‌ تیکشکاوه‌کی جێ نه‌ه‌شت، دوا‌ی تێپه‌ربوونی
نزیکه‌ی دوو کاتریمێرێک ئاتۆش وه‌کوو په‌شه‌با به‌ره‌و دواوه
گه‌پایه‌وه و هه‌لات، هه‌نده‌ی نه‌برد سووره ده‌رکه‌وت و
ژماره‌یه‌که‌ که‌سی به‌دوا‌ی خۆیدا هه‌نابوو که‌ هه‌ر ئەوه‌ته‌ و
زه‌یان له‌به‌ر مابوو، پێ ده‌چوو پێگه‌یان ون کردبێت و سووره
ئەوانی دۆزبێته‌وه، سووره ئەو شه‌وه‌ فربه‌شته‌ی فريادپه‌س و

پژگار که ری هه مووان بوو! تۆ سهرنج بده، مرقفه کان یه کتر ده کوژن و سه گه کانش بو پژگار کردنی مرقفه کان له دوا هه ولی خویاندان! بی ئه وهی ساتیک پشوو بدات، دیسانه وه سووره پووی له لایه کی دیکه کرده وه و تیی تهقاند، ماوه یه کی زۆر لیان داها، هه مووان له هاتنه وهی ناو میند بوون، گومانیان هه بوو که ئیدی زۆر لیان دوور که وتۆته وه و تازه ناگاته وه پشان، به تایبه تی ئه وان له هه لگزان به ره و لوتکه بهرده وام بوون، وه لی ئانو که جاری یه که م پیشوازی له سووره کرد، ئه م جاره بان زۆر شله ژاو دیار بوو، هه ر ئه مسهروئه وه سهری ده کرد و ده یقروو سکاند و دهنووزایه وه، بۆیه هه ندیکیان به ملا و به ولای خویاندا ده یانپوانی و سهرنجیان دها، به لکوو شویتیه ک، نیشانه یه کیان ده ست بکه ویت، به لام شتیکیان به دی نه کرد، له ناکاو ئانوش وه کوو گولله ده ره پری و لیان دوور که وته وه، هه مووان به نیگا ماندووه کانیان و بیده نگیه وه هه تا له چاو ون بوو سهرنجیان دای، پاشان راهه ستا، ئینجا گه راهه وه، پیشمه رگه کان نه یانده زانی ئانو له م هاتن و چوون و پا کردن و راهه ستانه له ناکاوانه ی ده یه وئ چ په یامیک بگه یه نیت، بۆیه به وردی سهرنجیان دها و له ده ورو به ری خویان ده پوانی، نه بادا ئه و شله ژانه ی ئانو به هۆی هاتنی گه له گور کیکه وه بیت، هه لبه ته ئیستا گورگه کان له به رزایه کان کۆ بوونه ته وه و به و سارد و سه رمایه، به وه پری ئارامیه وه چاوه پوانی ژه میکی چه و و به تامی گوشتی مرقف ده کهن، ناخر نه گه ر هۆکاری ئه و شله ژانه ی ئانو سووره بیت، ئه ی بۆچی تا ئیستا دیار نیه و وه کوو جاری پیشوو ده رناکه ویتیه وه؟ له ناو گیزاوی ئه م بیر کردنه وانه و پرسیارانه دا ده سته ردار ی پیکردن به ره و لوتکه بوون و بی ئه وهی ئاگیان له خویان بیت به ره و لای ئانو چوون، تا کوو بزائن چ به لا و نه هاهمه تیه کی دیکه چاوه پریان ده کات، که گه یشته لای، دیسانه وه ئانو هه مان به زمی ساز دایه وه و ده هات

و ده چوو، هيندهى نه برد له دووره وه هه ستیان به هاتنى كومه له كه سيكي ديكه كرد، كه سووره پيشپه ويى ده كردن، به لام چوڼ پيشپه ويكر ديتك؟! نه وهى هيز و وزه به له بهر نه و به سته زمانه نه مابوو، هه رگيز به گوتن وه سفى شه كه تى نه و نازه له وه فاداره ناكړئ، كه چوڼ بهو شه وه سارد و سه رما و سه هؤل به ندانه بوته فريشته و يه كه يه كه ده ستى نه و مرؤفه په راگنده و ليقه و ماوانه ده گريټ و كويان ده كاته وه سه ريه كه و له مهرگى مسؤگه ر ده رازيان ده كات، ده بى له و راكه پاكه ي چ نازار يكي ده روونى چه شتيت و چند وزه به خشييت، تا نه و مرؤفه تيكشكاوانه كو بكا ته وه سه ريه كترى، تو به راوردنك له نيوان سووره ي نازه ل و مرؤفه درنده كانى مام جه مالدا بكه، كه چوڼ نه و مرؤفانه ي له ده ستى سته مكارى پريم هه لاتوون و له م چياوچوله گيرساونه ته وه و خويان په نا داوه، وا بوونه ته نيچيرى راوچيه كانى مام جه مال. نه و ده سته يه ش له شه كه تيدا پرزه يان له بهر برابوو، به هه زار ده رده سه رى به ناو نه و به فر و ليته ساردوسپه دا له خه مى خؤده ريزا زكردن، هه ر نه وه ته و تواناى جوولاندنى قاچه كانيان هه بوو. كه واته شله ژان و شپزه بوونه كه ي نانؤ به هؤى سووره وه بوو، نه كه هاتنى گه له گورگ. سووره ي فريشته هه ر كه نه وانيشى گه يانده نه مان، نيدى له سه ر نه و به فره سارد و سه هؤل به ندانه دا لى پاكشا، پاكشايك پى ده چوو دوا پاكشاني ژيانى بيت له سه ر زه وى، به هه زار حال هه ناسه ي ده دا و كه فيكى سى چر له دم و لووتيه وه ده رده چوو و لرخه ي ده هات، نه و توو كه دريژه سوور و جوانه ي جه سته ي داپوشى بوو له ته رى و ناو نه و سارد و سه رمايه دا وه كوو تاله ده زووى پيسراوى لى هاتوو، نه وانه ي له وى بوون و له په رؤشى سووره دا بوون، نيگه رانى بالى به سه ردا كيشان، نه وان پيان و ابوو، نه م سووره فرياد په سه يان، گولله يه كي مرؤفه درنده كانى به ر كه و تووه، يان نه وه تا له گه ل گه له گورگي كدا بالانگزي يه كتر

بوونه ته وه و خوی کردو ته قوربانۍ نه مان، تا ده هات نیگه رانیان
 زیاتر و زیاتر ده بوو، وردتر سهرنجیان ده دایښ، چونکه پی
 ده چوو دوا ساته کانی ژبانی سووره یت، ئیدی سووره ی ناژه لۍ
 وه فادار نه و پراکشانه ی پراکشا هه لنه ستایه وه و چووه خه ویکۍ
 قووله وه که زیاتر له مهرگ ده چوو نه که له خه. دوا ی نه وه ی
 سه رما که خه ریک بوو هه موو جه ستیان ژاراوی بکات و به ناو
 ماسولکه کانیاندا په یتا په یتا هه لکشیت و داکشیت و له په لو پویان
 بخت، به نا چاری بریاری پوشتیان دا، ناخر هر پراوه ستایتک
 له ناو نه و سه هؤله ندانه دا مهرگیک بوو بۆ خوی، ته نها پرکړدن
 که میک گهرمیان ده کاته وه، نانوی هاو خه می سووره ی
 هاوړه گزی، وه کوو خولخولؤ که به ده وریدا ده خوولایه وه و
 دلۍ نه ده هات به و جوړه به جی به یت و خوی بروت و
 نه ویش به مهرگیکۍ هه تاهه تایی بسپړیت، نه و سووره یه ی که
 باوه پر ناکه م هیچ مرؤفیک پوژیک له پوژان بگاته ناستی
 به شیکۍ که م له و نه مه کدارییه ی نه و شه وه ی نه و ناژه له له
 پیتاوی نه واندا نواندی، نه مه کدارییه که تا ناستی قوربانیدان. نه وان
 که وته پۍ و جار جاره ش ناوړیکیان له فرشته فریاده سه که یان
 ده دایه وه، تا وای لۍ هات وه کوو خالیکۍ په ش، وه کوو په شی
 دلۍ مرؤفه درنده کان، له ناو لاپه په یه کی سپیدا ده هاته بهر چاو.
 ئیدی نه وانه ی سووره یان له و دؤخه دژواره دا به جی هیشت هر
 یه که و له پیتا و مانه وه ی خوی ململانی ی له گه ل سروشتدا
 ده کرد و به یه کدا ده هاتن. هر که ده گه یشتنه لوتکه یه که،
 لوتکه یه کی ساردوسرتر و به فراویرتر و به رزتر چاوه پتی ده کردن.
 که شه که ش له هه وه سی خوی نه ده که وت، هر ساته و به
 جوړیک، ده میک کپ و خاموش، ده میکی تر لووره ی باو
 زریانیک وه کوو گورگ ده یلووراند و دلۍ مرؤفه کانی
 داده خورپاند، کاروانی تیکشکاو و لټقه و ماوه کانیش له و په پۍ
 شه که تی و برسییدا لاکه یان ده هات، هه تا هه ندیکیان چاوی

چلیسی و برستی و شه‌خوازیان بریووه ثانوی به‌سته‌زمانیش، به‌تایبه‌تی نه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌تای ده‌ستیکی شه‌په‌که‌وه هیچیان نه‌خواردبوو. به‌لام نه‌و وه‌ك نه‌وه‌ی له‌فیتیه‌ی حه‌رامزاده‌یی نه‌وان تیگات و له‌نیگا و سه‌رنجه‌کانیانه‌وه نیازی په‌شیان بخویتیته‌وه، له‌و کاته به‌دواوه به‌وریایه‌وه له‌گه‌لیان پئی ده‌کرد و هه‌زار و یه‌ك حیسابی بۆ مه‌به‌ستی گلاویان ده‌کرد. بۆیه بریاری دا به‌جۆرێك له‌گه‌لیان ه‌روات و زۆر لیان نزیک نه‌که‌ویته‌وه، دوا‌ی ماوه‌یه‌ك یه‌کیکیان دوا تنۆکه‌ توانا و وزه‌ی جه‌سته‌ی له‌ناو نه‌و به‌فره‌دا به‌خشی و که‌وته سه‌ر زه‌وی، نه‌وانه‌ی تر که‌وتنه هاندانی، تاکوو به‌رانبه‌ر نه‌و سه‌ختیه سه‌رشیتیه‌ی سرووش خۆراگر بیت و کۆل نه‌دات، وه‌لێ ده‌نگدانه‌وه‌ی وشه له‌رزۆکه‌کانیان لای نه‌و تازه هیچ واتایه‌ك نابه‌خشیت، دوا‌ی نه‌وه‌ی ئاگای له‌وان نه‌ما و هه‌موو هه‌ست و نه‌ستی له‌خالی‌کدا کۆ بوونه‌وه و وه‌کوو پێوه‌جزانی ئاگر ده‌یجزانده‌وه، ئیدی نه‌و "گانگری"یه نه‌فره‌تیه له‌نووکێ په‌نجه‌کانی پئی و ده‌ستیه‌وه به‌ره‌و ته‌واوی جه‌سته‌ی هه‌لکشا و خانه‌خانه ده‌ستی به‌خواردنی شانه‌کانی جه‌سته‌ی کرد، وه‌کوو ته‌نه‌که‌یه‌کی شکاو خه‌ریک بوو سه‌ر په‌نجه‌کانی هه‌لبتلیشیت، به‌ره‌نجامی به‌ستنی به‌فره‌که‌ش شه‌قشه‌قی بکات و په‌ش په‌ش هه‌لیگه‌پیت، ئیدی ته‌واو خۆی دایه ده‌ستی ناو‌می‌دیه‌کی بکوژ و ئازاریکی بیده‌نگ و مردنیکی هێواش و له‌سه‌رخۆوه. په‌نگی پوخساری شینیکی ترسناک دایپۆشی، ته‌نها مه‌گه‌ر مه‌رگ به‌زه‌یی پێدا بێته‌وه و له‌و ئازار و نه‌هامه‌تییه‌ی رزگار بکات. نه‌و جه‌سته‌یه بووه پارچه‌یه‌کی په‌ش و په‌ق، هه‌تا درنده چرنووک به‌خوینه‌کانیش توانای له‌توپه‌تکردنیان نه‌ما... مالشاوا سته‌م... نه‌فره‌ت عه‌ق‌لی نه‌زۆکی مرو‌فه‌کان.

بهشی بیست و پینجهم

پیش قهره ولی نهو هیزه تیکشکاوه گه‌یشته ئیران، په‌یتا‌په‌یتا ده‌گه‌یشتن و له‌ دۆله‌ گهرمه‌کاندا کۆ ده‌بوونه‌وه و بۆ ماوه‌یه‌ك خپوه‌تیا نه‌لدا، تا‌کوو نه‌وانه‌ی له‌ملا و له‌ولاوه‌ ئاواره و په‌راگه‌نده‌ بووبوون، پینگایان ون کردبوو و مهرگ په‌ی به‌ پۆحیان نه‌بردبوو و گولله‌ی چه‌ کداره‌کانی مام چه‌مال جه‌سته‌ی دانه‌بیزابوون، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هاته‌وه و سه‌ریان ده‌نایه‌وه یه‌ك، نه‌و کاته‌ش مه‌حموود بورهانی پیککه‌وتنی هاوبه‌شی له‌ گه‌ل ئیراندا هه‌بوو، بۆیه ده‌سه‌لاتدارانی نه‌و ده‌قهره‌ مۆله‌تی دانانی باره‌گایان له‌سه‌ر خاکی ئیران به‌ پیره‌کان به‌خشی، نه‌و کاته‌ هیزه‌کانی نه‌وان له‌ شاره‌ سنووریه‌کان تراکتۆریان بۆ گواسته‌وه و ها‌توچۆ به‌کار ده‌هێنا. به‌و شیوه‌یه‌ هیزه‌کانی مه‌حموود بورهانی پیشوازیان له‌ هیزه‌ شکسته‌خواردوو‌ه‌کانی پیره‌کان ده‌کرد و وای پیشانی پاسه‌وانانی ئیرانی ده‌دا که نه‌مانه‌ هیزی چه‌ کدارانی خۆیه‌تی، چونکه ئیرانییه‌کان زۆر خوشیان به‌ چروچاوی پیره‌کاندا نه‌ده‌هات. به‌لام نه‌وان له‌و باره‌گایانه‌ی ده‌ورو به‌ری شاره‌کان، توانیان هیزه‌ تیکشکاوه‌کانی خۆیان کۆ بکه‌نه‌وه و هیز و وزه و وره‌یان بۆ بگه‌پێتنه‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی بۆ ماوه‌ی چه‌ند پوژیک میواندارییه‌کی باش کران. ئیدی له‌و‌پوه ده‌ستیان به‌ گه‌رانه‌وه‌ی هیزه‌کانیان کرده‌وه و له‌ نزیک سنووره‌کانی تورکیا، یان لیره و له‌وی و له‌ ناوچه‌ نیمچه‌ ئارامه‌کان به‌ په‌رشوبلاوی باره‌گای بچووک بچوکیان دامه‌زراند‌وه‌.

په‌حمان له‌ گه‌ل یه‌کێک له‌و هیزه‌ تیکشکاوانه‌ بوو که له‌

ميوانداري باره گاکاني مهـحموود بورهانيـدا بوون، يه کيک له پيره کان لهـم و لهـو پرسیاري نهـوی دهـکرد، تا دهـرتهـنجام گهـيشته لای.

- زور باشه، له کوتايدا توم دوزيه وه... لهو قهره بالغيهـدا دهـميکه به دواتدا دهـگهـرېم و پرسیارم له هـمـووان کـردووه.

پهـحمانيش بهـوپهـري ساردي و بيزاري و ناوـميـديـه وه گوتی:
- بهـلـي فـهـرمـوو.

پيره که لهـسر زهـويه که دانـيـشت و بهـدهـنگيکي پر له نازار و خهـمهـوه، لهـسـهـرخـو دهـستي به قسان کرد، زماني لهـناو زاريدا به شپوهـيه کي ميکانيکي له هاتن و چوونتيکي سهـيردا بوو، وهـکوو ناميريکي دهـسـتـکـرد دهـهـاته پـنـشهـوه و دهـگهـرايهـوه دواوه و بهـر ناوهـوي لچي خوارهـوهـي دهـکهـوت که تهـرايـي تيـدا نهـماـبوو، دواي چـهـند پـنـکـدا داتـيک و دهـرپـرني چـهـند وشـهـيه ک کهـفـيکي سبي تيـدا دروست دهـکرد، بهـو حالـهـوه به پهـحماني گوت:

- حـهـزم کـرد بـتـيـنـم و پـنـکهـوه باسي هـنـديک کاروبار بکهـين.

لهـو ناوـسـاـتهـدا پهـحـماـن تووړه و بيـدهـنگ، خهـريکه له پيـسـتي خـوـي بيـتهـدهـر و نهـوهـي ناـشـي پـيـي بکات و تهـنـها به سهـرنـجه کاني دهـيهـوي تهـزـره کوتي پرسیاري بکات، وهـلـي پيره بواړي نادات ورتهـي له دم بيته دهـري و پيـي دهـليـت:

- دهـمهـوي هـنـديک شت دهـرـبارـهـي دـوـخـه که بزـانـم، دلـيـام تو ناگات له زور شت هـيه... نهـو کاتهـي توـماـن نارد بـو نهـوي، هـلـبه ته دواي داواکردن و سووربووني خـوت که بچيت بـو ناشقوولکه، نامهـيه کمان پيـي گهـيـشت تيـايدا باسي نهـوه کرابوو که

دۆخه كه دژواره و دوژمن به پړويه به بۆ باره گای کاسکان، لهو کاته دا زور خه مبار بووین به چوونی تۆ بۆ ئه وئ... چونکه له چاره نووست ترساین... به لام گوتمان: تۆ شایانی ئه و بهرپرسیار یتیه و ده توانی لۆژیکیانه مامه له له گه ل دۆخه که دا بکه یت!

پیره که له سه رخۆ له قسه کانی بهرده وام بوو، زمانیشی له ناو زاریدا له هاتن و چوونیکى بهرده وامدا بهر ددانه شاش و کهمه کانی ده که وتن و پێک له کونی کووره ی که ره بووچی کۆن ده چوو.

دواى ئه وهى له قسه کانی بووه وه، په حمان گوتى:

- کاسکان و هه موو باره گا کانی دیکه بۆ پۆژى دواتر شکان و داگیر کران.
پیره که یه کسه ر:

- به لى ته واوه، بۆیه دهمه وئ له تۆوه هه ندیک شت بزانم، له بهر ئه وهى تۆ گه واهیده ریکی راسته قینه و ئاماده ی ناوجه رگه ی پووداوه کان بویت، بۆ نموونه دهمه وئ بزانم دۆخی چه کداره کانمان له وئ چۆن بوو، حال و ئه حوال و و ره ی شه پرکردنیان له چ ئاستیکدا بوو؟ بۆیه به تایبته له تۆ ده پرسم، چونکه تۆ جهنگاوه ریکی راسته قینه و ده توانی ئه و کاروبارانه به زیره کی بখে ملێتیت و راستگۆیانه پای خۆتمان پێ بلیت.

بێدنگی بالی به سه رداکیشان و دیار بوو پیره که بیرى خزا بته قوولایی بێدنگیه کی تاریکه وه، که هه یج وه لامیکى ده ست ناکه وت، جارێکی دیکه ده ستی به قسان کرده وه و ئه مه ی خسته سه ر قسه کانی پێشووی: ده زانم ئه و لوتکانه ی

پوږټيک له پوږان "تو" ټماږت پی دان، ټیمه به هه ندمان وەرگرت و لیکولینه و هه مان دهرباره شیان کرد و چوینه نهو لوتکانهش، هه تا من خوم له گهل هاوسه ره کهم چوینه سر یه کیک لهو لوتکانهش، به راستی گرنګ و ستراتیژی بوو، دهموده ست په لیکمان له هیزه کانمان لهوئ دانا.

- به لام دواي چی؟! دواي نهو هی کات تیپه پریوو و کار له کار تراز ابوو، ټاخر نهو کاته هه موو لوتکه کانی تر له لایه ن دوژمنه وه داگیر کرابوون، جگه له و ههش په لیک به تنها له ناو هیرشیکي وا گه ورده دا ده توانی بهرگی چی بگریټ؟!

پیره که به هه مان پیمي له سه رخو گنوکردن و قسه کردنی لایه نگیری قسه کانی په حمانی کرد، لهو کاته دا هه ر که سیټ گویی له قسه کانی بووايه وای ده زانی نهو هی دهویت له سه ره مه رگدايه:

- قسه کانت زور راستن و... و... به راشکاوییه وه ده لیم ټیمه پیاوی سیاسیین نهک سهربازی... به لام تاییه ت به لوتکه و پینگه سهربازییه کان، نهو هه یچ دهرباره یان نازانم. نهو انیش... هه رگیز له تاییه تمه ندیی مندا نین.

په حمان خزایه ناو بیرکردنه و هه کی تاریک و په شه وه و گویی له ونه ونی دهنګی سه ره مه رگی پیره که ده بوو، وه کوو قوتاییه ک شه ونخوونی ماندووی کردیت و ماموستا که یشی ناچاری گویگرتی وانه یه کی گرانی زانسته په تییه کانی کردیت، چاوه کانیشی برپیوو په رخساری پیاوه پیره که، بی نهو هی بیانپروو کیټت، سه رنجه کانی دوور دوور و ساردوسر و مردوو بوون. نهو قسانه ی ده ټپایه وه بیري خوی که له ټیوان خوی و ساماندا پرووی دابوو، هه ر له بهر خوییه وه گوتی: "هه رچی تو

گوتت ڤاست ده رچوون".

پيره كه قسه كه ی پئی بری:

- بۆچی وا ته ماشام ده كه یت؟

ئه ویش منگه منگیکی کرد و به هیواشی پالینکی به دهستی
ڤه حمانه وه ناو گوتی:

- به هه ر حال سو پاس بۆ خودا كه سه لامه یت.

ڤه حمان زۆر لهو شویتنه نه مایه وه، هینده ی پئی نه چوو ڤیری
گه ڤانه وه ی دا بۆ لای دهسته كه ی پیشووی له جیای
حه سارۆست، ئه و باره گا و شویتنه ی كه زۆری خوش ده ویت.
وه كوو جاران گه ڤایه وه ناو هاو ڤیکانی، دکتۆر و سعوود و
مامۆستا عومهر و ئه وانی تر. ماوه یه کی زۆری پئی نه چوو
دهسته كه هه والی ئه و بیان پئی گه یشته كه سوپا و جاش هیرش
ده كه نه سهر ناوچه كه، ئه وانیش له باره گا ده رچوون و له قه دپال
و لوتكه و سهر چیا كاندا كه وتنه دانانی بۆسه بۆ دوژمن،
ڤه حمان و سعوود له ناو تاشه به رده كاندا دانیشتبوون و سهرنجیان
له گونده دووره كان ده دا كه زۆر جاری تر ڤژیم هیرشی بۆ
کردبوون، به رله وه ی ئه م هیرشه یان بکاته سهر. به لام دۆخه كه
زۆر کپ و هیمن بوو، هه تا چاو بر کات له ڤینگه خۆلینه
پنچاو پینچه کانی به رچاویان هیچ کاروانیکی سهربازیان به دی
نه کرد، هینده ی نه خایاند مامۆستا عومهر هاته لایان و پئی گوتن:

- هه واله كه جگه له زیده ڤۆیه کی جووتیارانی گونده کان

و شوانه کان به ولاره هیچی تر نه بوو، نه هیرشی جاش دیاره و
نه سهربازیش... له وانه یه به ڤینگه كه دا کاروانیکی سهربازی به
ئاواسته ی فه وچه كه هاتییت، یان ئه وه ی به ره و شاری ڤه واندز
ڤۆیشتییت، هه تا هه واله كه له زاری شوانیکه وه گه یشتیته

گوڼچکې جووتیارېک و گه‌یشتېته ئه‌مان، ترشوخوئ کرابیت
و ئه‌نجام کاروانه که‌مه که بووېته سه‌د دانه‌یه‌ک.

سعوود به بیزاریه‌وه:

- بگه‌پښه‌وه شوئې خو‌مان، یان هر لیره‌دا بین؟

ماموستا عومر له‌سه‌رخوئ:

- هیشتا نا... با که‌میکې دیکه‌ش بمښینه‌وه، له‌وانه‌یه
یه کټک چاودېری شوئنه‌که‌مان بکات.

خوله‌کټکې بې نه‌چوو دکتوره‌که‌ش خوئ گه‌بانده‌ لایان،
بیزاری بالی به‌سهر هه‌موو ئه‌ندامانی دیکه‌ی ده‌سته‌که‌دا کټشابوو
که لیره و له‌وئ و له‌پهنای تاشه‌برده‌کان خوئان له‌بوسه‌ نابوو،
هه‌موویان وه‌ک ئه‌وه‌ی شټکیان ون کردیټ، ئه‌وه‌نده‌ بیزار و
وه‌پس بوون، که‌سیان نه‌یانده‌زانی هوئ ئه‌و بیزاریه‌یان چیه‌ا
یه کټکیان گوتی: ئه‌ها... هوئیه‌که‌ی ته‌نها ئه‌وه‌ ئه‌و، ئه‌وه‌ یه‌که‌م
جاره‌ به‌بنئ ئه‌و له‌بوسه‌داين، ئای چؤن هه‌مووانت بیکه‌س
کرد...؟!

دکتوره‌که به‌ده‌نگټکې ئاساییه‌وه گوتی:

- به‌بې ئه‌و وه‌کوو هه‌تیومان لی هاتووه‌ا!

په‌حمان به‌ده‌نگټکې خه‌مباره‌وه:

- مه‌به‌ستت مام کاکيله‌؟

سعوودیش به‌تاسه‌وه:

- هه‌رگیز باوه‌ر ناکه‌م کاره‌که به‌بې ده‌ستکټشی که‌سټک
کرابیت.

ماموستا عومر:

- زۆر دەربارەى ئەم گومانە قسەمان کرد. هیچ بەلگەيەك نىيە پشتگىرى ئەو بەكات.

- كەواتە چۆن دركیان بە جۈولەمان کرد و بەو ژمارە زۆرە بۆسەيان بۆ دانايەنەو. ئاخىر مام داواكراو بوو. خۆزگە لە قسەكانى ياخى دەبووين و لەگەلیدا دەماينەو. بەلام ئەوئەندە توند بوو كى دەيوئرا لە قسەى ياخى يىت. ئەو گوتى: هەمووتان بپۆن تاي تەرازووى لاىە يەئىزەكە راست بکەنەو... حەقى مەنتان نەيىت، مەن دەتوانم چارىيان بکەم، ئەو چ ئازايەتتەك بوو. بە تەنها پرووبە پروويان بوو، ئەو هەموو ەئىزەيان نەيانتوانى يەك هەنگاو يىنە پىش، مام كاكيل بە تەنها پىنگەى لى گرتبوون و لە دواو پاریزگارى لى دەکردىن، هەموومان باش دەمانزانى و شارەزای دەست و تەنگ و ورەى پۆلاين و ەزرى تىزى بووين، ئەو ەەر كە سەنگەرى خۆى لە پەنا بەردىك گرت و تەنگە كۆنەكەى خستە كار و پرووى تى کردن، ئىدى ەئىز نىيە بتوانىت تىبەپىت مەگەر بەسەر لاشەكەيدا.

ەەر كە سعوود قسەكانى تەواو کرد، پەحمان بە سەرسوپمانەو لى پەرسى:

مەبەست لەوەى ناوى داوين و نەئىنى ئاشكرا کردووين كىئە؟!

- تەنها قسەيەكى بى بەلگە بوو، ەراوهورىايەكى نىوان خۆمان بوو، كە قاسم يىت. ەۆيەكەيشى ئەو بوو كە مام كاكيل دواى ەئىزشى دووهمان بۆ سەر مۆلگەكەى دوژمەن دەرىكردبوو، چونكە لە كاتى پەلامارداندا ترستۆك دەرچووبوو. ئەمەش واى لى کردىن هەموومان بۆ ئەو بچىن كە قاسم لە

نهنجامی نهو پږق و قینهی هه ییووه وای لښ کردووه ههوالی جوولهی مام کاکیل به دوزمن بلیت... وهلی نهوه تنها گومانیک بوو و هیچی تر.

دکتوره که گوتی:

- نابې هر له خومانهوه زولم له کابرا بکهین. چونکه دهرکردنی پیویست بهوه ناکات خوی بدوړیتیت و بچیت ههوالی یتمه به دوزمن بدات، جگه لهووش نهو چوڼ دهزایت چی دهکهین و بۆ کوئ دهچین، که نهو له ناوماندا نهماییت؟

په حمان گوتی:

- نهو چوڼ له گهلان نیه، بهلکوو تا یتستا له ناوتاندايه؟
- مهبستت نهوهیه دواي نهوهی نهو جاره دهریکرد، بهلام دوايي پارایهوه که جاریکی دیکه وهریگرینهوه، دواي نهوهی دانی بهوهدا نا که له چالاکیه که ترسنوک بووه.

دیسانهوه په حمان گوتی:

- یتوه سهیرن...! چوڼ وهریده گرنهوه دواي نهوهی مام کاکیل دهریکردبوو. سوودی بۆتان چییه؟! به راستی نهمه زوره.

مامؤستا عومهر گوتی:

- نهو کوپې نهم ناوچهیهیه له وهرگرتنی ههوال و زانینی رووداوه کاندا سوودی بۆمان دهیت.

- سوودی بۆتان دهیت؟! ها! چوڼ سوودی بۆتان دهیت؟! نهو ههوالی جووله و هاتوچوتانی ئاشکرا کردووه، ههتا نه گهر بې مهبست و تنها بۆ چهنه بازیش بوویت.

- گومتان هیچ بهلگهیهک له دزی نیه. ناشیت بهو جوړه

زولمی لښ بکهین، تنها له بهر نهوې گومانی خهراپمان لټی
کردووه.

سعوود گوتی:

- ده زانی جه ماعه ته که ی مام جه مال چهند به شانازییه وه
باسی خوږیان ده کرد و ده یانگوت: "لهو شهړه دا چندیان لښ
کوشتین؟ ده، بیست، قهیناکا کوره تو بلښ سه دا ئی چ قهیدی؟
هرچییه کیان کرد، خو ده رنه نجام ئیمه سرکه وتین، له بهر
نهوې نهو مام کاکيله مان کوشت!"

دکتوره که گوتی:

- ئای چهند سووک و چرووک و گهمژهن. نهوانه ی ئیستا
به خوږیانه وه دهنان که مامیان شهید کردووه، ژماره یان له
ژماره ی پوه کولله زورتر و زیاتر بوون، یه که سیان زاخی
نهو یان نه بوو سهریان له پهنای گاشه بهرده کان و نهو
سهنګه رانه ی خوږیان تیدا هشار دابوو هه لېرن، مام کاکیلش
دانه دانه بهو فیشه که که موی که پټی مابوو، یه که ده یکرده
ئامانچ و نیشانه، تا نهو کاته ی کۆتایی به فیشه که کانی هات و
نهو به ژن و بالا شکوداره یان بینی که وېړای که میڼک پشته
چه ماوه که ی، که چی وه کوو لوتکه شاخیکی سرکه ش له
به رانه ریان په ق پاره و ستاوه و هه تا چاویش ناپروو کینیت، ئینجا
نهوان له بن بهرده کان هاتنه دهره وه، که چی نهو به نه نفه ست له
به رانه ریان وه کوو چیای هه ندرین سرکه ش سرکه ش به پیوه
پاره و ستابوو. نه م قسانه یه کیڼک له چه کداره کانی مام جه مال
گټې اېوویه وه، ده لښ: که فیشه کی پټ نه مابوو، ئیدی چه که که ی
تووپه هله داوه و کاتیک بینویه تی لووله ی تفه نګه کان هه ر
هه موویان ترستوګانه پروویان کردو ته نهو، ئیدی به سینګ

دەرپه پانندنه وه به رانبه ريان په پ راوه ستاوه و سهرنجه کاني
 ناراسته ی ئاسۆيه کی دوور کردووه، هه تا نهو چرکه ساته ش
 چۆکی بۆ دانه داوون، نه وان زۆريان پي خۆش بووه نهو لتيان
 بترسیت و رابکات، يان لتيان پياپته وه که نه يکوژن، هايهوو
 های! ئينجا مام کاکيل که ی باکی به مهرگ هه بووه، تا له
 بهرده م نهو هه رزه ومه رزانه دا چۆک دابدات، يان رابکات، تا کوو
 نه وانيش له پشته وه به گولله دايبيژن؟! به لام نهوه هه رگيز له
 خه سلته و که سایه تي نه ودا نه بووه، نهو لهو خۆشی و خه زه يان
 چاوه پواني بوون، يېبه ش و هيواپراوی کردن، نه له وان و نه له
 مهرگيش نه ترسا، ئیدی له چرکه ساتیکی غه در و خيانه تدا له
 هه موو لایه که وه دايانه بهر ده سترپژي گولله و جه سته
 باريکه له که يان دايژاو هه ر به چاوی کراوه و ئومیده وه که وته
 سه ر زه وی و له کاتي دوا ساته کاني مهرگيشيدا گۆشه نيگای
 سهرنجه کاني له ئاسۆی لوتکه ی مروڤدوستی لانه دا... ئاخ مام
 کاکيل... ئاخ!

په حمان له گه ل خوی و به ده نگيکی نزم و دانه جيره وه
 گوته:

- به دلنایيه وه نه گه ر بزائم نهو هه والی گه ياندوته دوزمن،
 به لتيان بي بهم ده ستانه ی خۆم پارچه پارچه ی بکه م.

مامۆستا عومه ر لهو کاته ی به سه ری ئامازه ی بۆ شویتتيکی
 دوور ده کرد، گوته:

- ناوی پشيله مان هيتا به مياوه مياو هات.

- کي؟

په حمان پرسيا ری کرد و مامۆستا عومه ريش وه لامی دايه وه:

- قاسم و ئه‌وه‌ی له‌گه‌لیه‌تی، پێك وه‌كوو سیبه‌ری لێ هاتوه‌، ب‌رای خوشكه‌ كوژراوه‌كه‌، عه‌ولا.

په‌حمان به‌وه‌په‌ری توانایه‌وه‌ هه‌ولی ئه‌وه‌ی ده‌دا كه‌ هێمن و ئاسایی بێت، كاتێك چاوی ب‌ریسووه‌ ئه‌و دوو گه‌مزه‌یه‌. ماموستا عومه‌ریش له‌ خه‌م و ترسی ئه‌وه‌دا بوو كه‌ ئیستا نا ئیستا په‌حمان له‌ ناخه‌وه‌ خویتی فواره‌ ده‌كات و هه‌لده‌قوولیت و دۆ و دۆشاو تێكه‌ل ده‌كات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ روخسارییه‌وه‌ دیار بوو، وه‌كوو گه‌رکان خه‌ریك بوو ب‌ته‌قیته‌وه‌، چونكه‌ له‌ ئه‌نجامی هه‌لچوونی زۆرییه‌وه‌ سوور هه‌لگه‌رابوو.

ماموستا عومه‌ر له‌ ته‌نیشتی دانیشبوو و به‌ چرپه‌وه‌ شتیکی به‌ گوێدا دا:

- ده‌بینم خه‌راب هه‌لچوویت... په‌حمان ئه‌وه‌ت له‌ یاد بێت كه‌ پێت گوتم.

- چیم پێ گوتی؟

- پێت گوتم كه‌ به‌لێنت به‌ خوشکی ئه‌و شیتۆكه‌یه‌ داوه‌ كه‌ گێچه‌ل به‌ هێچ یه‌كێك له‌ خانه‌واده‌كه‌یان نه‌كه‌یت. ئه‌دی تۆ ئه‌و به‌لێنه‌ت به‌ خۆت نه‌دا بوو؟! كه‌واته‌ پێویسته‌ پابه‌ندی به‌لێنه‌كه‌ی خۆت بێت، تۆ كه‌سێکی به‌لێنشكێن نیت. هێچ كێشه‌ و هه‌رایه‌ كمان ناوێت. جگه‌ له‌وه‌ش كاره‌كه‌ به‌ باشت‌ترین شیوه‌ كو‌تایی هات. ئه‌دی نه‌تگوت ئه‌و كچه‌ شو‌خه‌ عاشقی پیاوه‌كه‌ی بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ستی به‌ باشی و ناسکی كرد، سه‌رباری ئازایه‌تییه‌كه‌ی كه‌ ئاسووده‌یی و ئارامی پێ به‌خشی كه‌ هه‌موو كچه‌ گوندنشینیك خه‌ونی پێوه‌ ده‌بینیت؟

- پێك وابوو، ئه‌و شیرینه‌ شو‌خه‌ هه‌ر به‌ ته‌واوی عاشق و شه‌یدای بووبوو، ئاخ‌ر هه‌موو كچیك خه‌ون به‌وه‌وه‌ ده‌بینیت

خۆشه ويستېكې وه كوو سامانى هه بېت، به لام خو له هه موو
 گونده كاندا هېچ كه سېك هاو شپوهى سامان بوونى نيه و هه تا
 به شيكيش له ئاكار و خه سلته كانى نهو شك نابهن. وه لى من
 هينده يه ك دنيا لهو دوو مروفه پيس و گه مژانه توو پهم، ئاخر
 هه ردووكيان به وپه پرى درنده ييه وه دوو كچى جوان و
 شوخو شهنگان به پاساو و له سايه ي هزرى باوكسالاريه وه
 خه لئانې خوږن كرد و گولې به هارى ته مه نيانيان هه لوه راند،
 كه سېكيش له ئيمه تواناى سزادانى نهو دووانه مان نه بوو.

نهو لهو چركه ساته دا وا هه ستنى ده كرد هه ردوو
 قوربانپه كه، - كچه به فرينه كه و خوشكه كهى قاسم، نهو عاشقهى
 برا گه مژه كهى نه يه شت خو شى له هاوسه رگيرى بييت و
 كوشتى - نهو دوو كچه ي به ناههق خو تيان پزا وا بانگى
 ده كه ن و ده موده ست داواى توله كردنه وه يان ده كه ن و واى لى
 ده كه ن هه ر ليره نه م دوو درنده يه بكوريت و توله ي نهو دوو
 شوخه كچه يان لى بكاته وه.

ماموستا عومهر هاته دهنك:

- په حمان نه مه زور قورسه ها. نهوه ياسا و ده ستورى
 ژيانپانه. له شهو و پوژيكي شدا هه رگيز گورپانى به سهردا نايه ت.
 نهوانه پتويستيان به سه ده يه كى ته واوه، تاكوو هزر و هو شيان
 توژيك پيش بكه ویت و گه شه بكات و پهره بسيتت. نه م شاخه
 چولو هو له مروفى ناگاتى. نهوه ي پيمان ده كريت و نا كريت
 نهوه يه كه ناوه ناوه به ئاشكرا له گه ل جووتياراندا كو بينه وه و به
 هه نديك بيروكه ي هاوچه رخانه كه ميك نهو ميشكه
 زهنگر تووانه يان مشتمال بكه ينه وه، به لكوو كه ميك هو شيار
 بينه وه و هه ولى پو شنيير كردنيان بده ين، تيره و نه مانه هه ر به
 ته واوى له دنيا داپراون، داپرائتيكى قيزه ون و سه ير، جگه

لهوېش خؤ خه لکى هه تا له شاره گه وره کانېش گه مژه بى وا
نه نجام ده دن، نه دى ليره و له م چؤ له وانى و دوور له
شارستانيه ته چؤن کارى وا ناکه ن؟!

- تو راست ده که یت. نازانم بؤ سهرى خؤم له گه ل نه مانه
ده ئيشتم و ميشکى خؤم له پيناوياندا ده سوو تيم، ده با هه موويان
توناو تون به ره و دؤزه خ بچن، ناخر نه مانه شتک نين جگه له
کؤمه له گه وجيک به ولاوه.

قاسم ليمان در که وت و عه ولاى هاو پيشى به دوايه وه،
ناوه کهى عه ولاش کور تکراره و ناوى عه دولا بوو، نه وان،
هه زار و يه ک ناوى لاهه کى له ناوه په سه نه کهيان جيا ده که نه وه،
ههر به نموونه قور به سهر يه کيک نه گهر ناوى محمه د بيت،
ئيدى له حه مه وه بيگره تا ده گاته عه مه و حه مه د و حه مکؤ و...
تاد، ناوه کانى دیکه ش هه روا. هه ردو و کيان سهرنجيکى سارد و
بزپ کاويان ئاراسته و نه وانه کرد که له وئ دانيشتبوون، به لام ههر
زوو سهرنجه کهيان بهر سهرنجه بکوزانه کهى په حمان که وت وه.

قاسم راسته وخؤ له به رده ميان له سهر چنچک دانيشت و
گوتى:

- سوپا و جاشه به کړنگير او هه موويان به ره و په واندز
پاشه کشه يان کرد و کهسيان له ناوچه که دا نه مانه وه.

مامؤستا عومه ر گوتى:

- ئه م هه والانه باشن، که واته ئيمه ش ده کشينه وه،
مانه وه مان ليره هيچ پيوست ناکات.

په يوه ندييه کى هاو پيه تى و دؤستايه تى به تين له نيوان
قاسم و عه ولا که لووتى خوشکه کهى بهرى دروست بوو بوو،

ماوېه کی درېژي نه خایاند په یوه نډیه کې نیوانیان به هیتر بوو، هویه کېشی نهو بوو بارو دڅی هه ردو وکیان هاو شیوه بوو، بویه له گهل په کتری هه ستیان به ئاسووده یی ده کرد. له کاتی دیدار و چاو پیکه وتنه کانیاں هه میسه قاسم هه ولی نهو هی له گهل ده دا که بیته پیزی پشمه رگه کانه وه و پارچه چه کیك و مانگانه ش پینج دینار به ده ست بهییت، عه ولا زور حزی ده کرد، به لام نهی چی له باوکی بکر دایه، که له کاروباری مال و کشتو کال و بایه خدان بهو ئاژه له که مهی هه یانبوو زور پیوستی پی بوو، بویه نهو کاته نهو بریاره ی دواختیوو، به لام زور زوری حزی لی بوو، چ زوو بیت، یان درهنگ هه ر ده بی پوژیک نهو ئاواته ی بهییته دی. له وانه په نهو کاته ناچار بیت بو چه کهه لگرتن، کاتیک جاشه چلکاو خوره کان و سو پای پزیم په لاماری گونده کان ده دن بو ده ستگیر کردنی گه نجه کان و ناردنیان بو بهره کانی شه پی نیوان هه ردو و لات، نهو کاته چوونه پیزی پشمه رگه کان ده بیته کار پکی پیوست و به سوودیش بوی و باشتره لهو هی به خورتی بیکه نه سهر باز. نه خاسمه له گوند و ناوچه که ی خویانیش دانا پریت و هه ر کاتیکش بیهو یت ده توانیت سهر دانی ماله وه یان بکات. جار پکی دیکه دلپراو کتی و شله زانی دهروونی په حمان له پوخساریدا ده رکه و ته وه، نهو هس کاتیک لاجانگ و کاجیره کانی گرژ ده بوون و په نگی تیک ده چوو، دیسانه وه سهر نجه مردووه کانی به رانه ریان به ئاگا ده هاتنه وه، وا سهرنجی ده دانن وه نهو هی بیهو یت راویان بکات. نهو به لینه ی به شیرینی شوخو شه نگی دابوو، بهو هی ده ست له که سوکاره که ی نه دا، هه موو جار پک ساردی ده کرده وه، وه لی خه ریک بوو ده یخنک اند، نهو به لینه نه فره تیبه ی خوژگه ی ده خواست نه یدابو وایه، به لام چو ن له به رده م مه ترسیه کانی دلخوازه که ی و چاوه پر له فرمیسه که

دره‌وشاوه‌کانیدا خۆی ده‌گریت، هه‌لبه‌ته هه‌ر ده‌بوو نهرم بیت و
ئهو بریاره بدات، هه‌تا ئه‌گه‌ر دلێ له‌ به‌ردیش بووایه.
یاده‌وه‌ریه‌کانی له‌و چرکه‌ساته‌دا که‌مێک ده‌روونیان گه‌شاندوه
و ئهو سۆزه‌ی بۆی وای لێ کرد توو‌په‌یه‌که‌ی له‌و دوو
گه‌مزه‌یه‌ که‌متر بییت و به‌په‌یته‌وه. هه‌تا ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌و‌یت
له‌ گه‌لیشیدا بدوین، ئهو وه‌لامیان ده‌داته‌وه و هه‌تا ئاماده‌شه
بیان‌بوریت، هه‌رچه‌نده‌ خه‌یالی کچه‌ به‌فرینه‌که، وه‌کوو ئازاری
سه‌هۆلبه‌ندان ده‌یه‌ستی، کاتیک ییری له‌و مه‌رگه‌ پڕ ئازار و به
سوێه‌ی ده‌کرده‌وه، ئاخ‌ر چۆن بتوانیت لیان خۆش بیت.
مرو‌فایه‌تی له‌ ناخی په‌حماندا هێنده‌ له‌پولاواز بووبوو، پێک له
مه‌په‌ که‌تره‌یه‌کی له‌پانداپراو ده‌چوو، وه‌لێ پق و درنده‌یی له
ناخیدا له‌وپه‌ری به‌هێزی و سه‌مکاریدا بوو، به‌لکوو هه‌تا
ئاره‌زووی تۆله‌کردنه‌وه له‌م دوو بکوژه‌ لای ئهو بووبوو
خولیا‌یه‌کی پۆژانه و خه‌میک‌ی کوشنده و هه‌موو سنووریک‌یشی
به‌زانده‌بوو، کوشتنی ئه‌وان به‌لایه‌وه، تاوان نه‌بوو، به‌لکوو خودی
دادپه‌روه‌ری بوو به‌ هه‌موو ژیری و حیکمه‌ته‌کانیه‌وه، وه‌لێ
مرو‌ف له‌و جیهانه‌دا، مرو‌فی خۆپسک، بوونه‌وه‌ریکی لاواز و
بێده‌سه‌لات و خاوه‌ن دلێکی نه‌رمونیان و پڕ له‌ سۆزه، له‌و
جیهانه‌ پراوپر له‌ مرو‌فه‌ ئه‌هریمانانه، هه‌تا توانای پاراستنی خودی
خۆیشی نییه. خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان بۆ مرو‌فی خۆپسکی له‌پولاواز و
بێده‌سه‌لات، واته‌ مه‌رگیکی مسۆگه‌ر و ملکه‌چکردن بۆ
سه‌مکاری. خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان به‌لای مرو‌فی ئاشتیخواز و تابلوی
دیمه‌نی قوربانیه‌کانیش به‌ به‌رچاویدا دین و ده‌چن، ده‌مرن و
ئازار ده‌چێژن، بچ ئه‌وه‌ی یه‌ک جووله‌شی لێوه‌ بیت، ئه‌مه‌ خۆی
له‌ خۆیدا خودی تاوانه‌که‌یه. لای ئه‌م مرو‌فی ئاشتیخوازیش
به‌شداره له‌ کوشتن و ئه‌تکه‌کردنی ئهو کچه‌ی وایان لێ کرد
له‌ناو به‌فردا په‌قه‌لێت و به‌ ئازاره‌وه به‌مریت و بێته‌ تۆپه‌له

به فرېك، نهك هەر ټو هه تا كچه ناشقه كې دېكهش، بډيه مرؤفايه تې له په حماندا بوو بووه تارمايي و تاوانباريكي درنده و چړنووك به خويي ټو ټو كه به زه يي به هردوو كياندا نه به ته وه، ئيسټا ټو پړك ټو ته كيويك له درنده يي و ده به وي ټوله بكا ته وه، ټوله كردنه وهش به لاي ټو وه وه واته خودي دادپه روهري، ټو درنده تاوانبارهش له بڼه چه دا مرؤفيكي ناشتيخواز و ټيكشكاوه و ټو پيش به لاوازي و بيده نكيه كې به شداري له تاواني هردوو كياندا كردووه. په حمان به وپه پري تواناي خوي وه جله وي سهر كيشي خوي توند توند به رزه فت ده كرد، نه بادا داپرووخت و كه تتيك بيته وه، بډيه به جووله يه كي له ناكاو هه ستايه سهر پي و وه كوو هوره تريشقه لئان دوور كه و ته وه و له بهر خوي وه ده يگوت: "تاخر ټه گهر كه ميكي تر ليره بمينمه وه، كاريكي وا ټه نجام ده دم دواتر لئي په شيمان بمه وه، ټو كاته په شيمانيش دادم نادات". ههر كه نزيكه ي سده هنگاوېك لئان دوور كه و ته وه، پر به گهرووي نه پاندي: مام كاكي سييل... بډي جيت هيشتيسين؟!!!

قاسم له دلي خويدا گوتي: "چند هز ده كه م سينگي ټو په حمانه وه كوو خوشكه كه م و ميرده كې به گولله دايژم... پړژيك ههر واي لي ده كه م، بډ كوئ ده چيت؟! ټو كاته پيشاني ده دم قاسم كيه؟!"

عه ولا كه سهرنجي دابووه پيش خوي و ته ماشاي دووري ده كرد گوتي:

- ټم په حمانه ئيمه ي خوش ناويت، من نازانم چيم كردووه، تا ټو ونده سووكايه تيم پي بكات و ټو وندهش رقي ليم بيته وه؟!

مامۇستا عومەر ھەلى دايە و گوتى:

- ئەو رېقى لىتان نىيە، بەلكوو خۆى ھەر وايە، لەگەل ئۆۋە
و لەگەل كەسانى دىكەش. دىسانەۋە عەولا ھەلى دايە و پىرسى:

- بەلام بۇچى؟

- وا (موعەقەدە)، واتە وا مېومۇچە؟

دكتورىش بە دەنگىكى شۇخىئامىزەۋە پىروۋى لە قاسم كىرد
و بە ھەندىك وشەى شىۋىندراۋى عەرەبىيەۋە، كە زۆر جار
كوردەكان بۇ سووككىردنى گرانى و زەحمەتى شىۋەى زمانى
عەرەبى بە كارى دەھىنن گوتى:

- مازا يەنى معكد؟ لەۋەش مەبەستى "ماذا يەنى معكد؟"
واتە مېومۇچ يانى چى؟!

دىسانەۋە دكتور گوتى:

- واتە پىاۋە كە "عكدە"ى ھەيە، بە واتايەكى دىكە
گرىكوپىرەى دەروونى ھەيە و پىۋىستىي بە كەسىكە بۆى
بىكاتەۋە. سعوودىش بە پىكەنەۋە پەنجەى بۇ قاسم پاداشت و
گوتى:

- كەس "عەككەد"ى نە كىردوۋە تۆ نەيىت، واتە كەس
مېومۇچ و توۋپەى نە كىردوۋە تۆ نەيىت.

- ئىنجا من حەقم چىيە؟

قاسم دەستى بە منگەمىگ و پىرتەۋبۆلە كىرد، دكتورىش بە
زەردەخەنەيە كەۋە ۋەلامى دايەۋە:

- لەۋانەيە ۋىستىيىتى ھاۋسەرىگىرى لەگەل خوشكە كەتدا

بکات، توش به په تکرده وهی، وهك نه وهی سعود ده لی ناوا
"معه ککه دت" کردوه.

په نگوړووی قاسم هه لېزې کاو شه پانگیزی له چاوه کانیدا
ده باری، به تووړه ییه وه وه لامي دایه وه و گوتی:

- قسه کردن سنووری خوی هه یه، پړنگه نادم بیه زیتیت.

دکتور ویستی هیوری بکاته وه و گوتی:

- چیه ده لی توش "معه ککه د" بویت، هیچ مه به ستیکم
نه بوو، ته نها بؤ خوشی بوو، نه وه تو چیه؟!

قاسم هه موو قسه کانی به تووړه یی کزد و گوتی:

- نه مه په یوه ندیی به پیاو تهی و شه پهمه وه هه یه.

- باشه باشه، که واته بابه ته که دابخه و وازی لې یتنه.

به لام قاسم به شیوازیکی واوه که و ته قسه کردن وهك نه وهی
زور شانازی به خویه وه بکات، کاتیک گوتی:

- من نامادم بمرم، به لام ده سته رداری پیاو یم نام.

سعودیش وه کوو سوو کابه تیهك و به توندی پنی گوت:

- باسی چ پیاو تیهك ده که یت هه ی گه مژه.

زور بهی نه دمانی ده سته که ده یانزانی که نه م قاسمه
نه فره تیه خویتی له لایه ن په کیک له خیله کانه وه حلال کراوه،
به لام نه وان زور بایه خیان به وه نه ده دا، چونکه نه وه تاییه ت بوو
به خویه وه، هه روه ها خه لکه خیله کیه که ش ده یانزانی چؤن نه م
جؤره کیشانه له نیوان خویاندا چاره سر ده که ن، جاریکیان له
ناخاوتنیکیدا هه ولی نه وه یدا پاساو بؤ نه و کرداره چه په له ی

خۆی بهیښتهوه، که خیلنک خویان بۆ کوشتنی مه لاس دابوو، چونکه نهم نهو کهسهشی کوشتبوو که دالدهی خوشکه کی و هاوسره کهی دابوو. به جۆرنک قسهی ده کرد، مرؤف هیلنجی دههاتی لهوهی که دهیگوت. نهو داپران و گۆشه گیریهی بهسهر نهم ناوچانه دا سه پیندراوه نهو دابونه ریت بهسهر چوانه ی بههیزتر کردوو و ههتا دهیگۆرن پتوستان به یاساگه لکی زۆر نهستم ههیه، تا کوو مرؤف بیان شکیت، یان ههتا سنووریکشیان بۆ دابیت، لیره ئافرهت نهو نه ملکه چ و وابسته ی پیاوه تا ئاستی کۆیله بوون، چاره نووسی له لایه ن باوک و برا و میرد و پیاوانی خیله وه بریاری لهسهر دهریت، نهوان بریار ددهن هاوسهرگیری له گه ل کتی بکات و ژیانیشی چۆن به پتوه بچیت؟ پرنک هاوشیوهی گونده عهره بییه کان که هیچ شتیک بهرهم ناهیتن، جگه له دواکه وتووی نهیت، وهک نهوهی پهتایه ک بیت و به ههوادا پهرتوبلاو بوو پتوه. کرداریکه وه کوو گرینه ستیکی بازرگانی وایه و کالاکهشی کچ و ژنی نهم کۆمه لگه یه ن و پتوسته لهسهر یان ملکه چی خاله واژۆکراوه کانی نهو گرینهسته بن. نهم قاسمه ی له مه پ خۆمان خوشکیکی هه بوو هیشتا حه فده بههاری ته مه نی تهواو نه کردبوو، بههاری چی تو بلن زستانیکی پر له باران و بهفر و کرپتوهی نه هامت ی و دهردهسهری تهواو نه کردبوو، ئاخیر کوانی کچانی گوندنشین بههاری ته مه نی خۆیان دهینن، نهو بهدبهخته هاوشیوهی هه موو کچه چاره نووس په شه کانی دیکه ناسکۆله و چاو جوان، بهژن و بالایه کی زراف و پرنک، پرنکیه کی وا مرؤف سه ری لهو لهشولاره یان سوور ده میتیت، هه لبه ته نهو ههش له نهنجامی نهو توانا له پاده بهدهری له کاری هه مه جۆری ناومال و کاری کشتوکالیدا نهنجامی ددهن،

نه جهسته له ږولواواز و نه پشت و شانی کډم و چه ماوېش، له شولاریځی و اړیک و جوان هر شایه نی پشېرکټی شاجوانه کانی جیهانن له ږیکې و پټوانه ی به ژن و ناوځه و جوانیدا، که نهسته مه له وټه یاندا هه یت. ږیک له وټه یه که ده چن، به هره مه ندرین وټه کیشی جیهان وټه ی کیشابن، له راستیدا پیاوه کانیش به شی خوځیان لهو به ژن و بالابه رزی و ږیکیه بهرکه وتبوو، نهو شیان هر له سونگه ی زوری جووله و سهرکه وتن به قه دپالی شاخ و چایه کاندا به ده ست هینابوو، لیږه مه حاله مروږ بتوانیت به سستی دابنشیت و ده ست به خویدا شوږ بکاته وه، چونکه سرووشتی ژیانیان جووله و ږویشتنی به رده وام و بی ږاوه ستانه. نهو تانی خوشکه که ی قاسمیش به تیری عه شقی به کیک له کوږی نهو مالانه ده پیکریت که له کوټای وهرزی به هار و سهره تای هاوین، ناوه ناوه ږوو ده که نه قه دپال و لوتکه ی شاخه کان و ږه شمالي خوځیان هه لده دهن و ده که ونه کوکرده وه ی بهری دار و درهخت و به دوا ی شانه ږږ له هه نگوینه کانی هه نگه لانه کاندا ده گه ږین و هه ندیکیشیان له ناو نهو میږگ و میږغوزارانه دا نازه له کانیشیان ده له وه ږیتن. دواتریش مووی بزنه کانیان و خوری مه ږه کانیان ده ږیسن و گوریس و که ژی و کونی دږاوی ږه شماله کانیان پی نوی ده که نه وه و ږایه خی جوان و دلږ فینیشیان لی دروست ده که ن. نهو خیزانانه جاری واهیه به ټو ماوه ی چهن دین ږوژ و شهو هیچ که سیلک نابین و لهو ده شتوده ره به تاقی ته نها خه ریکی کار و کاسین، هه تا ږیواریکیش به دی ناکه ن، چهن د ساتیکې خوشی له گه لدا به سر بهرن. وه لی واه پی ده چی نه م جارهیان خیزانیکې دیکه ش له نریک خیزانه که ی دیکه ږه شمالي خو ی هه لدا یت و

بارگه وېنه 'داناييت، که له گونده دووره کانه وه بۆ هه مان
مه به ست هاتوون، هينده نابات هه ردوو خيزانه که دؤستايه تي و
هاموشو له نيوانياندا دروست ده ييت، نهو خيزانه دوو پياوي
خواهه ښ و مال و کولتيک مندالي کوپ و کچي
سه رکه وېنکه يان ده ييت، له گه ل ښ و پياويکي پير که دا يک و
باوکيان ده بن، وپراي گه نچيک به ناوي عوسمان، که
ده وروبه ري بيست سالاتيک ده ييت و هيشتا سه لته و
هاوسه رگيري نه کردووه، عوسمان دوو خوشکي هه بوو،
هه ردوو کيان به ښ به ښي بۆ هه ردوو براکهي شوويان کردبوو.
مالباته که ي قاسميش له دا يک و باوک و خوشکه که ي و خو ي
پتيک هاتوون، نه نداماني دیکه ي خيزانه که ي که چوار براي
بوون، هي وايان هه بوو له گونده که له گه ل مال و منداله کانيدا
مابوونه وه و يه کتيکي دیکه شيان له پيزي سوپادا بوو، ماوه يه ک
بوو هيچ هه واليکيان نه ده زاني. ته نها هه فته يه ک له ديدار و
يه کترناسيني هه ردوو خيزانه که تپه پري بوو، گر کاني عه شقي
نيوان خوشکه که ي قاسم که ناوي جوان بوو له گه ل عوسمان
ده ته قيته وه، نه م عه شقه هه ر له سه ره تاوه ديار بوو که پر له که ند
و کو سپ و در که زي ده ييت، چونکه خيزاني کوپه که باري
دارايان زور باش نه بوو، به مەش تواناي پيشکه شکردني هيچ بړه
پاره يه کيان ناييت وه کوو ماره يي پيشکه شي باوکي کچه ي بکه ن.
جوان به لاي قاسمه وه تاکه سه روه ت و ساماني بوو که دلي پي
خوش ييت، چونکه هه ر نه وه ده يته هو ي نه وه ي که قاسم
ناره زووي کچي هه ر خيزاتيک بکات ييده ني، بۆيه ده ييت
پاريزگاري له م سامانه گه وريه بکات و پيگري له وه بکات که
بيدزن و يان رووداويک روو بدات و له ده ستي بچي ت. له

بېئاگايي هەردوو مالباته که، عاشقه کان جوان و عوسمان هەر که
 شهو پاده شکي و که سوکاری هەردووکیان دواي کارپکي
 قورسي پۇژانه له شیرين خهودا دهب، نهوان هەردووکیان دزه
 ده که نه دەر وهی په شماله کانیان و له دووری سه د ههنگاوێک و
 له په نای بهردی که ده که نه رامووسانی پۇچی یه کتری، سه ره تا
 عوسمان ده ست له ناو دهسته کانی جوان ده نیت و له نامیزی
 ده گریت و به گریکی هه لایساوه وه ماچی ده کات و به گویدا
 ده دات:

- دهمه وئ هاوسه رگریت له گه لدا بکه م، نه مپو بهر له
 سه یینی، به لام زور ده ترسم.

- له چی ده ترسیت؟

- که سوکارت پازی نابن.

- بۇچی پازی نابن؟! من وای ده بینم که خیزانه که مان،
 خیزانه که ی ئیوه یان زور به دل و خوشیان ده وین و هه موویان
 پیکه وه پیک و ته بان.

عوسمان له کاتی که ده خه ریک بوو فرمیسک له چاوه کانی دا
 بینه خواری گوتی:

- هەر سه باره ت به خومان به برا که م گوت دهمه وئ
 هاوسه رگریت له گه لدا بکه م، نه ویش به باو کمی گوت، نازانی
 باو کم به م هه واله چهند دلخۆش بوو، تا نه و ناسته ی یه کسه ر
 باوه شی پندا کردم و خوشحالی خۆی ده ربپی، به لام... به لام...
 له راستیدا، فرمیسکینکی قه تیسماوم له چاوی باو کمدا بیني و
 گوتی: "چهند ئاواتی نه وه ده خوازم هاوسه رگریی له گه ل نه و
 که چه دا بکه یه ت، چونکه که چیککی په سه ن و له بنه ماله یه کی

رېسه نیشن، به لام توانای پتدانی ماره ییه که یم نیه... من له ئیستادا هیچم به دهسته وه نیه. خوټ ده زانی خوشکه کانت له جیاتیی ژنی براکانت شوویان کردووه... پټم بلئی چی بکه م". منیش پټم گوت: "ههول بده باوکی قایل بکه یت"، باوکم گوتی: "به بی دابینکردنی ماره ییه که ی هیچ شتیکمان دهست ناکه ویت، تنه ها سه رشوړی نه بیت".

دهی تو پټم بلئی چی بکه م؟ ئاخر نه گهر من تو نه هیتم شیت ده بم، یان له وانه یه خوټم بکوژم.
جوان له کاتیکدا موچرکه به هه موو جهسته یدا ده هات، گوتی:

- خوانه کا چاوه که م، توخوا قسه ی وا مه که، به لام خو ههر ده بی شتیک بکه یت بهرله وه ی وهرز کوتایی بیت و هه ردوولامان له یه کتری دابیرین. ئیمه نه گهر بکه پټینه وه گونده که مان، دلنیا به ده مده نه پیاوټک ههر ناشیناسم، قاسمی برام ئامازهی به شتیکی وا کردووه، له بهر نه وه ی نهو پیاوه خوشکینکی هه یه و له وانه یه بیته به شی براکه م، تکایه باوکت قایل بکه با داوای من له باوکم بو تو بکات.

- باوکت چوټ قایل بکات. پټی بلیت له پایی خوا و بی مارهیی کچه که تم پیشکه ش بکه، نهو کاته باوکیشت تووړه ده بیت و سووکایه تی به باوکه موو ده کات، ئاخر هیچ که سیټ بهر له ئیستا کاری وای نه کردووه، نهو کاته باوکت هه ست به سووکایه تی ده کات، به پرسیار له خو کردنه وه ده لیت: "تابا کچه که م نه وهنده هه رزانه، یان نه نگی و کیماسیه کی هه یه؟!" نه مه کاریکی زوړ قورسه... گهلئ زوړ.

- که واته ده سته ردارم ده بی و وازم لی ده هیئت؟!

- نه خیر... نا قسمی وا مه که، نه گهر تو نه هیتیم دلنیا به خوم ده کوژم.

- که واته نهی چی بکهین؟!

- باو کم رازی ده کهم... تکای لی ده کهم... هه ول بدات باو کت رازی بکات، جگه له من نه تداته که سی تر... به لام نه دی نه گهر باو کم له قایلکردنی باو کت سه رکه توو نه بوو، نه و کاته هیچ چاره بهک له بهرده مماندا نامینیت جگه له... جگه...

- جگه له چی؟!

- تو نامادهی هه ر چاره سه ریکی دیکه ی؟

- وه کوو چی؟

- هاو سه رگیری بکهین و هیچ گوئیان پی نه دهین.

به دوو لیوی له رزوک و به منگه منگه وه:

- ناخر وازمان لی ناهین... هه موویان دژایه تیمان ده کهن.

- من گوئ به هه موو دنیا نادهم، ته نها تووم ده وئ. ثایا تو له گه لمدا راده که ی بؤ هه ر شویتیک که تیدا ئاسووده بین و کهس ده ستمان لی نه دات؟

له کاتیکدا وه کوو گه لای بی ده له رزی گوتی:

- نه گهر هه موو ده رگا کان له بهرده ممان داخران نامادهم، به لام به که مجار باو کت قایل بکه با هه ولی خوی بدات.

به لام کئی دابونه ریتی سه دان ساله پشتگوئ ده خات؟ نه و دلنیا بوو له وهی هه وله کانی نه م عاشقه شیت به هه ده ر ده چیت و شکست ده خوات، بویه بریاریان دا پیکه وه رابکه ن. شانازی کردنی کچه که به خویه وه، وای لی کرد سوور و رژد بیت و گیانی

ياخيوونيشى تيدا بيت. ئەو كچىكە نايەويت كەسوكارى وەكوو كالايەكى ھەرزانبەھا و لە پىتاۋى بەرژەۋەندىي خۇياندا مامەلەي پىۋە بىكەن. ئەو بېرىارەي ئەم دوو عاشقە ۋەريانگرت، فېلىي توۋپەيى لە نىۋان ھەردوو خىزانەكە ئاگر دا. بەلكوو لە نىۋان ھەردوو خىلەكەش كە ھەر يەكە و سەر بە خىلىك بوون. بەھەر حال، مالباتى كچەكە بە ھەرپەشەۋە ئەۋيىان بەجى ھېشت و بە بارىكى گرانى شەرمەزارى و ئازارەۋە گەپانەۋە، مالباتى كوپە عاشقەكەش لە ترسى تۆلەسەندەۋە كۆچيان كەرد، بە تايبەتى كە خىزانى كچەكە زۆر لە گوندەكەي ئەۋانەۋە دوور نەۋون و داۋاي تۆلەسەندەۋەيان لى دەكردن ۋەكوو سزايەك بۇ ئەو كارە دزىۋەي سە بۆچوونى ئەۋان- كوپەكەيان ئەنجامى داۋە. ھەردوو عاشقە سەرگەرمەكە پوويان لە گوندىكى دوورەدەست كەرد، كە ھاۋپىيەكى كوپەكەي لى بوو، ئەۋىش پىشۋازىيەكى گەرمى لى كەردن و ھەموو پىداۋىستىيەكانى ھاۋسەرگىرى پىشكەش كەردن، ھاۋسەرگىرىيەكى پىدەنگانە، نە دەنگى دەھۆل و نە دەنگى زوپنا و نە ھەلەھەلە و نە ھەلپەركى و نە ژنان و پىۋان و كوپوكالان و نە پاكەپاك و قىژە و ھاۋارى ھەرزەكاران و مېردمندا لان. ئەۋانىش - كچەكە و كوپە- گويىيان بە ھىچ يەكەك لەۋ پىداۋىستىيانە نەدا كە ئاھەنگى ھاۋسەرگىرى بەبى ئەنجامدانى ئەۋانە تەۋاۋ نايىت، بەلكوو تەنھا بە مانەۋە و لەئامىزگرتنى يەكتىرى، لەۋپەرى دلخۆشى و بەختەۋەرىدا بوون، لە راستىدا ھاۋپىكەي عوسمان بەۋە پازى نەۋو كە ئەنجاميان دابوو، بەلكوو پىيى ۋابوو ئەۋەي كەردوويانە گەمژەيەكى گەۋرەيە و باجەكەيشى گران دەيىت، بەلام وپراي ھەموو ئەۋانە بېرىارى دا بەۋپەرى توانايەۋە يارمەتییان بدات، لەبەر ئەۋەي ئەۋ خۇي بە قەرزبارى عوسمان دەزانى كە پۇژىك لە پۇژان چاكەيەكى لەگەلدا كەردوۋە و ئىستاش كاتى ۋەلامدانەۋەي چاكەكەيەتى، ئەگەر ھىچ كەسەك لە خەلكى

گونده که سهرنجی ئهوه نهدهن و دهست به ناپهزایی دهبرپن نه کهن دژی ئهوه کاره ی کردوو یانه و له ناو خۆیاندا دالده بان بدهن و بیانپارێژن، له ترسی ئهوه ی ئهنجامی ئهوه مێواندارپیه باش ناییت و قسه وقسه لۆک و ههراوهوریای زۆر به دوا ی خۆیدا دههیتیت و ئهوانیش له وانه یان کهم نییه.

قاسم له شهرمه زاریدا گری لئ هه لدهستا و زیاتر له وهش ئهوه خوشکه ی له دهست دابوو که له جیاتی سهرهوت و سامانه که ی بوو، ده بووه مایه ی گۆرینه وه ی به هاوسهریک، ئهوه ی هاوسهرگیری له گه ل خوشکه کهیدا کرد و هه لیگرت، وه ک ئهوه وایه سهرهوت و سامانه که ی دزی ییت، ئیستا له سهر قاسم پیویسته مۆلک و مالتیکی زۆر کۆ بکاته وه، تا بتوانیت مارهی و خهرجی هاوسهرگیری دابین بکات، بۆیه نابێ رینگه بدات دزه که به ئارامی بژی و ئاسوده ییت، پاش ماوه یه ک که نزیکه ی مانگیک ده بوو، ئاراسته و شوینی خوشکه که ی زانی، ئیدی خێله که ی چه کیان بۆ دابین کرد و ئه ویش یه کسه ر کهوته ری، ئهوه گونده ی ئهوانی لئ بوون، له دووری نزیکه ی ده پۆژ و شهو پیاده ری بوو، کاتیکیش گه یشته گونده که، که ته نها نزیکه ی پانزه مالتیک ده بوون، خۆی مه لاس دا تا کوو هه وایان بزانیت. له سهره تای ئیواره دا خوشکه که ی و پیاوه که ی له مالی هاوڕیکه یان چایان ده خواره وه. له چه ند چرکه ساتیکی که مدا دهنگی سه گوهر به هانتی که سه نامۆ که دهستی پئ کرد و له چاوتروو کاتیکدا په لاماری خانه خوئ و ههردوو مێوانه که ی دا و ده سترپی گوله وه کوو باران داباریه سهریان و به و په ری شه پانگیزی و درنده ییه وه دهستی لیان نه پاراست. پاشان قاسم چۆن به نهینی خۆی گه یانده بووه ئهوی، هه ر به و شیوه یه ش پای کرد و به خیرایی له و ناوه ون بوو.

بهشی ییست و شه شهم

له به یانی پوژی دواتر، دهسته که ی پوشت لیره و لهوئ و له نیوان تاشه بهرد و که ندوله نده کاندای دابهش بووبوون، وه کوو خوپار یزیه که له و کوپته رانه ی به ئاسمانی ناوچه که وه دهفرین، په حمان تا ئاستیکی باش له هاوړیانی دیکه دوور که وتبووه وه و له ناو کومله بهرده کاندای دانیشتبوو و پوړمانیکی دهخوینده وه، چهنه دین جاری تر خویندبوویه وه، به لام به هوئ نه بوونی کتیه وه، ناچار بوو جاریکی تر بیخوینتیه وه، کاتیک ههستی به ییزاری کرد، پنال کهوت و تفهنگه که ی له سهر سکی دانا، کتیه که ی له ناوه راسته وه کرده وه و چاوی خوی پین داپووشی و هینده ی نه برد ههستی به گرانی چاوه کانی کرد و خهریک بوو خه و بیاته وه، به لام بهرله وه ی بچینه ناو بینا گاییه کی سووکه وه، له پر به نیمچه توقوی ههستا و چه که که ی خسته ناو دهستی، قاسم و عهولای بینی له شویتی خومه لاسدانه که ی نزیک ده که ونه وه، که زیاتر لئی نزیک که وتنه وه، سلاو یکیان لئی کرد و چهند مه تریک له دووری ئه و دانیشن.

قاسم پرووی له په حمان کرد و بئ ئه وه ی سهرنجی روخساری بدات گوتی:

- ئیستا چاوت چونه؟ پین ده چی ساغ بیت، ئه ی وا نیه؟
- وه کوو جارای نیه، ئه ی بوچی و دوور دانیشتون، ده ی نزیک بکه ونه وه.

بەرلەۋەى رەحمان وشەيەك بلى، عەۋلاش ھەلى داىە و
ئەمەى بۇ زىاد كىرد:

- ئى خۇ مىش ھەر ئەۋەتە دەتناسم و تا ئىستا پۇژىك
قسەشم لەگەل نە كىردوۋىت، كەچى لەگەل ئەۋەدا ھەست
دەكەم رقت لە مىشە و دەتەۋى پارچە پارچەم بىكەيت.

رەحمان نىشانەى سەرسوپمان بە روخسارىەۋە دىار بوو و
گوتى:

- كى؟! من رقم لىتانه؟! ئەم قسە سەيروسەمەرانه چىيە
گوۋىيىستى دەبم، ھەتا قسەشمان لەگەل يەكتى نە كىردوۋە، ئىدى
چۇن رقم لىتانه و لەبەر چى؟!
عەۋلا دىسانەۋە گوتى:

- كاتىك سەيرمان دەكەيت شەر لە چاۋەكانت دەبارىت.
قاسمىش ئەمەى بۇ زىاد كىرد:

- خەتاي ئىمە نىيە، شىۋەى روخسارت وامان پى دەلىت.
رەحمان پىكەنىيىكى ساردى دروست كىرد و لەسەرخۇ
گوتى:

- ئەۋە بە راستانە، روخسارم ئەم ھەموو رق و كىنە
دەردەبىر؟! سەيرە، لەگەل ئەۋەى لە زىانمدا رقم لە كەس
نەبۇتەۋە، كەچى ئىۋە وا دەلىن؟!
قاسم گوتى:

- مەبەست ئەۋەيە ھىچ رق و كىيىكت لىمان نىيە؟!
- دەزانى ئىۋە سەيرن! ئاخىر بۇچى رقم لىتان بىتەۋە؟! ئىۋە
لەو گومانەتاندا ھەلەن، بە پىچەۋانەۋە، من زۇرىش رىتران لى

ده گرم، راسته من هاوپښه تېي کهم کهس ده کهم و پوژنک له
پوژانېش نه گوئ به ئیوه ددهم و نه به کهسی دیکهش، به لام
بهو جوړهش نیم که ئیوه لیم حالی بوون.

قاسم منگه منگیکی لیره هات، لهو کاته ی هیشتا په حمان له
قسه کردن بهرده وام بوو:

- واته موعه ککه د... یانی موپوموچ نیم!

لیره دا په حمان قاقایه کی له ناخه وه کرد، ئه وهش به هو ی
گوتنی ئه و وشه یه ی که له بنه په تدا بو شوخی کردن له گهل
که سیک ده گوتريت، به هو یه وه ئه وانېش پیکه نین:

- ئه و وشه یه ت له کوپوه هینا؟

- دکتوره که ئه وه ی گوت.

- ئای چ شه رانی و دووپوویه که. هر ئه وېشه ئه و
درویانهم به دمه وه ده کات و تووشی ئهم به زمه ی کردووم، هر
بو خوشی ئه مېشی بو زیاد کرد:

- باوه پ به و دووپووه مه کهن، هه مووان ده زانن من پرتان
لن ده گرم، له بهر نه وه ی دوو پیاوی ئازا و به جهرگن و هرگیز
پینگه به هه له و کاری چهوت نادهن، کاتیک زانیم ئیوه ئه و
کارانه تان کردووه، زیاتر سه رسام بووم پیتان، پیاوی راسته قینه
ئه وه یه که پینگه نه دات ناوبانگی بزپیت، ئه گهر له لایه ن هر
که سیکېشه وه بیت، منیش ئه گهر له جینگه ی ئیوه بو مایه هر
هه مان شتم ده کرد، ئیوه له و جوړه که سانه ن که پرتیان لن
ده گرم، ئه و جوړه ی هه میشه به سه ربه رزی به پینگه دا ده پوات و
هرگیز ناماده نیه سه ری شوپ بیت، نه ک وه ئه و جوړه ملشوپ
و زه لیل و خو پریه، مه به ستم شوانه ناوبانگ زپاوه که یه، که
هه موو جار میتوانداری ئه بوجگاره ی ده کرد له ماله که ی.

عهولا به ههناسه دانیکه وه گوتی:

- ئه گهر پارێزگاریکردنی ئه بوجگاره نه بووايه بۆی، ئهوا خه لکی گونده که له گه ل ژنه به درپه وشته که ی له تو په تیان ده کردن... ههر که مام کاکیل ئه بوجگاره ی له ناوچه که ده رکرد، یه کسه ر شوانه که و ژنه که یشی گونده که یان به جی هیشته و دوور که وتنه وه، تاکوو له په نای ئه و پیاوه ده سترۆشیتووه دا بژین، هه لبه ته نرخه که یشی لای هه مووان دیار و ئاشکرایه.

په حمان به قیزلیوونه وه گوتی:

- ئای چ سووکایه تیه که، خه ریکه به گێرانه وه ی سه ربورده ی ئه وانه دلم ده گوشریت و له رق و قینی ئه وانه دا خه ریکه ده خنکیم. ئاخو چۆن مڕۆف تا ئه و ئاسته داده به زیته خواره وه و خۆی پيسوا و سه رشۆر ده کات... من ئه گهر چاره نووس وا بخوازیت رقم له که سیک بیتته وه، ئهوا رقم له که س ناییتته وه جگه له م جوړه مڕۆفه سه رشۆرانه، که سووکایه تی قه بوول ده که ن و تۆله ی خۆیان ناکه نه وه، ئیستا زانیتان پۆزیک له پۆزان من رقم له ئیوه نه بووه؟ به پێچه وانه وه به ئیوه وه هه ست به شانازی ده که م، ئیوه به راستی دوو پیاو... پیاو.

له به رده م ئه م ستایش و پێداهه لدان هه ردووکیان زۆر له خۆیان بایی بوون و شیوه ی دانیشنه که شیان گۆپی، به لکوو هه تا سه رنجیان به رانه ر په حمانیش گۆرا، له گه لیدا هه ستیان به ئارامی و ئاسووده ییه کی زۆر کرد.

قاسم دلی خۆی بۆ کرده وه و گوتی:

- له راستیدا من له چالاکیه که ی سه ر په بایه که ی ئه و

جاره وه ههست به پښوونه وهی تۆ ده کهم، له بهر نه وهی دهستی یارمه تيم بۆ خۆت و بۆ سهوودی هاو پښت دريژ نه کرد، چونکه نه و کاته زۆر شه کهت و ماندوو بووم، پاسته من وه کوو ئتوه زامدار نه بوو بووم، به لام به زۆر خۆم له سه ر قاچه کانم پاده گرت. په حمان به لايه ن گيري کردنه وه گوتی:

- مافی خۆته قاسم... هه موو که سيک توانای ئارامگرتن و بهرگه گرتنی دۆخی وا توانا پروو کيتی نيه. له گه ل نه وه شدا ناکرئ مرؤف رقی له که سيک بيته وه ته نها له بهر نه وهی یارمه تیی نه داوه، کئ له و دۆخ و هه لومه رجانه دا توانای پتوانه کردنی بهرگه گرتنی مرؤفه کانی هه په؟ من خۆشم وه ها شه کهت بوو بووم، نايه ته باسکردن، باش ده زانم شه که تی یانی چی! به لکوو مرؤف له و جزوره دۆخانه دا له پستی خۆيشی ده رده چیت، نه وه کار يکی سرووشتيه، هه ر که نه و دۆخه ش نه ما، ئیدی هه موو شتيک ده گه پته وه بارى ئاسایی خوی.

قاسم ههنگاو يکی دیکه ش له دانيشته که ی په حمان چووه پتسه وه، عه ولاش هه ر وای کرد، ئینجا قاسم گوتی:

- به لام ليتی ناشارمه وه که زۆربه ی دهسته که رقیان لی هه لگرتووم.

- باوه پ ناکه م، تۆ له و بۆچونه دا به هه له دا چوویت، چونکه هيج که سيک رقی له تۆ نيه.

- به لئى، من خۆم نه وه ده زانم، وا ههست ده کهم، هه رچه نه دا تا ئیستا پۆژيک له پۆژان که س نه وهی به پروو دا نه داومه ته وه. له و کاته وهی له چیا ی هه ندرين ون بووین، که سیان خۆشيان پيمدا نايه ته وه... ديته وه يادت له پتايوی زه مزه ميه که ئاو...!

- ئەو بارودۆخە دژوارەم لە یاده، بەلێ باشم لە یاده...
بەلام بە راستی پێم بلێ: هەر بە راستی پاشەلی خۆت پێ
شوشت یان خواردتەوه؟ من هەرگیز لۆمەت ناکەم، مەرۆف لە
هەلومەر جی وا کوشندەدا هەموو شتێک دەکات.

- حەق حەقە، بەلێ بە کەمێکی پاشەلم شوشت کە
لەوانە یە چارەکیکی دەبوو، ئەوێ دیکەشم خواردەوه، ئاخێ
توانای بەرگە گرتنی ئەو تێنویتیە دژوارەم نەبوو.

عەولاش لایەنگیری کرد و چەند وشە یەکی لە قسەکانی
رەحمان وەرگرت و گوتی:

- لە هەلومەر جی وادا کاری وا ئاسایە.

قاسم بۆی تەواو کرد و گوتی:

- بەلام رەقەکیان لێم بە هۆی ئەو ئاوەوه نییە کە لە چیا
هەندری ئێمە لێی بێبەش کرد، بەلکوو بە هۆی کوشتنی
خوشکە کەم و هاوسەرە کە یەوێ، وەکوو تۆلێ شەپەف و
ئابروو و ناوبانگم.

رەحمان بەسەرپاوە شاندنەوه گوتی:

- وازیان لێ بێنە، ئەوانە زۆر لە پرسێ شەپەف و ئابروو
تێناگەن.

عەولا راستەوخۆ گوتی:

- تۆ چی دەلێی؟ بۆ تۆ لە پرسێ شەپەف و پاراستنی
ئابروو تێدەگەیت؟

رەحمان بە توندی هاواری کرد:

- هەئێ گەمژەئێ شێت چۆن بویری ئەوێ دەکەیت قسەئێ
وام پێ بلێی؟

عهولا به دهنګيځي خاوهوه که جوړه ترسټکيشی تيدا بوو
گوتی:

- وام زانی توش وه کوو نهوانیت، ئاخر نهو کاته ی له
مالمان میوان بوون، بهرلهوهی هیرش بکه نه سهر په بایه که
قسه کانت وا نه بوون، بهلکوو تهواو پیچهوانه ی نه مه بوون.

- تو له هیچ تیناګه یت... ییده نگ به... تو پیت وایه من
هانی ئافره ت ددهم له سهر بیره وشتی و به دکرداری، ئیوه چوڼ
له شته کان تیده گه ن؟!

قاسم ویستی هیوری بکاته وه و گوتی:

- نهو مه بهستی شتیک نیسه نا، بهلکوو نهوی و ههموو
خهلکی گونده کان سهریان سوپماوه چوڼ له ناوتاندا ئافره تی
سەلت ده ژییټ؟! چوڼ مامه له یان له گهلدا ده که ن؟! له کوئ و
چوڼ دهنون، له کاتیکدا ئیوه ههمووتان خوټان له ژووریکي
بچووک یان دوو ژوور ده په ستن، نه مه کاریکه وا به ئاسانی لئی
تیناګه ی!

- خهلکی گونده که له گهلما ن نه ژیاون تا کوو لئی تیېگه ن،
نه ی تو هیشتا تینه گه یشتوویت؟ تو له گهلما ندا ده ژییټ و به
چاوی خوشت ژیا نمانت بیڼوه.

قاسم به منگه منگه وه:

- له راستیدا من ئافره تم له گهلما ن نه بیڼوه، ههموو هر
پیاون.

په حمان به سهر خوراندنه وه گوتی:

- مه بهست به شتیه یه یان ناوه پوک؟

قاسمیش سەرى بادا و گوتى:

- بە شىۋە و بە ناۋەپۇكىش.

- ھەي زۇلى ھەرامزادە!

پەھمان بە دەنگى بلندەۋە ۋاي پىي گوت و بە قاقاي
پىكەننەۋە گوتى:

- كەۋاتە بە شىۋە و ناۋەپۇكەۋە... ھا ۋايە؟ ھەي نەفرەت
لىي يىت، لەۋانەيە ئەۋانىش ۋابىن، ئەگەر بە كىچانى جوانى
گونىدەكان بەراۋردىيان بىكەين... بەلام ئەگەر جىلوبەرگى
پەنگاۋرەنگى كوردىيان بىكەينە بەر و بۇنى خۇشيش لە خۇيان
بدەن، دۇخەكە دەگۇرپىت.

قاسم گوتى:

- نەخىر ناگۇرپىت.

دىسانەۋە پەھمان دايەۋە قاقاي پىكەننە و گوتى:

- بە دلنایيەۋە ئەگەر يەككىيان گوتيان لىت يىت، سەرت
لە جەستەت جيا دەكەنەۋە.

عەۋلا گوتى:

- چى...؟! ئافرەت چۇن دەتۋانىت سەر لە جەستە جيا
بىكاتەۋە!؟

- ئەۋە بە راستە، توۋرەيان بىكەيت، سەرى تۇش لە
جەستەت دەكەنەۋە. ھاھاھا... لە راستىدا ئىۋە بە قسەكانتان
دلخۇشتان كردم، سوپاستان دەكەم، ئاخىر لەۋ كاتەي خەمۇكى
خەرىك بوو وىرانى دەكردم، ئىۋە ھاتن و بەم قسە خۇشانەتان
خەمتان لىي پەۋاندەۋە، بۇيە مىنىش لە پاداشتى ئەم پياۋەتتەتان

دياريه كي واتان پي ده به خشم، هه رگيز بيريشان ليی
نه كر ديته وه!

هه ردووكيان پي كه وه:

- چ دياريه كه؟!

- هه نكه لانيكتان پيشان ده دهم، پراوپر له هه نگوين، دليام
زياتر له دوو ته نه كه ي گه وړه پر ده كهن، نه گه ر زياتر يش
نه بيت، نه وه له ئيستاوه هي ئيوه به.

قاسم به سه رساميه وه گوتي:

- نه وه به راستيه يان شوخيما ن له گه ل ده كه یت؟!

- شوخي ناكهم، به لام به مهرچيڼك.

- مهرجه كه ت چيه؟

- چاره گيكي هه نكه لانه كه له شوي تي خو ي به جي بهيلن،
نه وه يان به شي منه، هه ووه ها نه مه به نه يتي له نيوانماندا بمي تته وه.

- بو چي بيشارينه وه؟

- بو نه وه ي نه نداماني ده سته كه شيت نه بن و له سه ر
له ده ستداني هه نكه لانه كه گله ييم لي نه كهن، له بهر نه وه ي زور
پويستييان پيه تي، شتيكي شياو يش نيه نه وه نكه لانه تان
پيشكه ش بكهم تاكوو بيفروشن و ده سته كه ي لي بيه ش بكهم.

- باشه، به لام له كوييه؟

- له شوي تيكي پاريزراودايه و كه س نا يگاتي، له ليواري
خه رهنديكي به رزدايه.

عه ولا كه روخساري پرساري پيوه ديار بوو گوتي:

- دے توانین بیگهینی، یان زه حمه ته؟
- زور ئاسانه، من ناوه ناوه ده چم بهشی خۆمی لى دینم،
ته نها پتویستان به دۆلكه يه ك یان ته نه كه يه ك هه به بۆ ئه وه ی پری
ههنگوین بکهن.
- ئه ی سه باره ت به گوریس؟
- پتویستان به گوریس نیه، پشتو ته کانتان به سه.
- قاسم به په له پهلکه وه:
- که ی پیمانی پیشان ده دهیت؟
- ئه و کاته ی ته نه که، یان دۆلكه يه ك ئاماده ده کهن، به لام
وریا بن کهس نه تانییت، له بهر ئه وه ی دهسته که ههنگوینه که بۆ
خۆیان ده بهن.
- قاسم به سه رسامیه وه گوئی:
- ئه ی بۆچی به دهسته که ت نه به خشی ئه و کاته ی
دۆزیه وه؟
- په حمان هه ناسه یه کی دایه وه و گوئی:
- به ته ما بووم به دهسته که ی پیشان بدهم، به لام دوا ی
ئه وه ی به شیکى باشی لى ده بهم.
- عه ولا هه ردوو ده ستی به ناویه کتردا ده دا و ده خشانده، گوئی:
- سه به ی نا دووه ی لیتره یه کتر ده بیننه وه.
- لیتره له چاوه پروانیتاندا ده بم.
- قاسم به زمانی کوردی له گه ل عه ولا کهوتنه قسه کردن،
وه ك ئه وه ی هه نگه لانه که له نیوان خۆیاندا دابهش بکهن،

ههروه‌ها چهند قسه‌یه‌کی دیکه‌ش که په‌حمان لئی ټټنه‌گه‌یشت و که‌میکش بیرې پوښتېوو، به‌ ټاگا نه‌هاته‌وه هه‌تا هه‌ردووکیان به‌ره‌و گونده‌که‌یان خودا‌حافیزیان لې کرد.

"تو بلئی لوزیکې ټاکار و په‌وشت، نه‌و دوو خله‌فاو و دواکه‌وتووه له‌ په‌گه‌زی مروّف نه‌ژمار بکات، یان له‌ په‌گه‌زیکی دیکه، که نه‌ مروّیانه بیت و نه‌ ټاژه‌لیش؟! تم دوو چرنوک و که‌له به‌ خوږته له‌ چ خانه‌یه‌کی دابونه‌ریت و ټايندا جینگه ده‌گرن؟! نه‌مانه چ جیاوازیه‌کیان له‌گه‌ل جه‌للاده ټټوو به‌ خوږته‌کانی حکومومه‌تدا هه‌یه‌؟!"

په‌حمان سه‌رنجی له‌ ټاسو گرتېوو، هزر و میښکیښی بالی پرسپاریان به‌ ټاسمانی خه‌یالدا لیک ده‌دا: "با گریمانه‌ی نه‌وه بکه‌ین به‌ها مروّفایه‌تیه‌کان له‌سه‌ر په‌گه‌زی مروّف نه‌ژماریان ده‌کات، له‌بهر نه‌وه‌ی یاسای په‌وشت، نه‌وه په‌ت ده‌کاته‌وه که له‌ په‌گه‌زی ټاژه‌لی دپنده نه‌ژمار بکړین، چونکه شپوه‌یان گه‌واهی نه‌وه ده‌دن که‌ ټاده‌میزادن، واته که‌سانیکن به‌ شپوه مروّفن، وټپای نه‌وه‌ی هېچ خه‌سله‌ت و په‌وشتیکې دیکه‌ی مروّفانه هه‌لناگرن، که‌واته هه‌ر ده‌بې یاسای مروّی و په‌وشتی بېنه یاسایه‌کی نامروّفانه و نارپه‌وشتیانه، نه‌گه‌ر هه‌مووان له‌ یه‌ک خانه‌دا دابنن، له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌وه کاته یه‌کسانیه‌ک له‌ نیوان قوربانې و جه‌للاد و نیوان مروّف و دپنده‌دا ده‌کریټ."

پاشان په‌حمان له‌ شیکردنه‌وه که‌یدا زیاتر پوچووه خواری و به‌ دواى هه‌موو شپوه و گرفته‌کانی به‌ها په‌وشتیه‌کاندا که‌وته په‌یدوز و گه‌پان، ټاکوو ټامانجه‌که‌ی خوی ده‌ست بکه‌ویټ و جلوهرگیکی پېروژیښی به‌ به‌ردا بکات، له‌ ناخی خویدا گوتی: "پټویسته مروّفایه‌تی به‌ ټاستی په‌ره‌سه‌ندنی ټاوه‌ز، واته عه‌قل

بېئورېت نەك بە ئاستى پەرەسەندىنى جەستە... جەستە
 جلوبەرگىكە و ھېچ بەھايەكى نىيە، مادامىك لە ناخى خۇيدا
 دېندەيەكى بكوژ و تۆقتەر دەشارىتەو. ئەمانەش ھەمويان
 دېندەن و لە جەستەى مرۆقدان، خۆزگە جەستەيان جەستەى
 دېندەى كىوى بووايە و ئاوەزىيان، ئاوەزى مرۆفكى شارىستانى،
 كەواتە جىاوازىيەكە لە ئاوەزدايە، نەك لە شىو، ئەمەش واتاى
 ئەوئەيەكە مرۆفایەتى و پىراى و ئىكچوونى لە شىو، كەچى لە
 پرووى ئەندامىتىيەو دابەش بوو، ئەم دابەشبوونە زىندەگىش،
 سەرچاوەكەى مېشكە، كەواتە با مرۆفانە بىن و لەسەر ناولىنانەكە
 ناكۆك و جىاواز نەبىن، قاسم و ھاوشىو كانى بە دېندەكانى
 دەسەلات و ئەوانەى لەسەر پرووى زەوى لەوانىش دېندەترن
 پۆلىن بىكەين، بەوئەى مرۆفن، و پىراى پىنەگەشتى ئاوەزىيان كە
 زىاتر لە ئازەلە دېندەكان نىزىكىان دەخاتەو، وەك ئەوئەى لە
 مرۆفبوونى ئاسايى نىزىكىان بخاتەو، بە دەربېرىتىكى وردتر و
 زانستىيانەتر: نە مرۆفن و نە ئازەل، ئەمانە جۆرىكى دىكەن لە
 پەرەسەندىنى مرۆفى دروست لايان داو. ئەمەش واتاى ئەوئەيە
 كە مرۆفى سەرکەوتوو ھەيە و ھى دىكەش ھەن بە ھەنگاوى
 ھىواش بەرەو سەرکەوتن و لوتكە دەچن، كۆمەلە كەسى
 دىكەش ھەن مېشكىان چەقيو و پەرە ناسىنن، كەچى كۆمەلەى
 دىكەش ھەن تواناى لادانىان بەرەو پلەكانى خوارەوئەى
 مرۆفبوون ھەيە، يان ھەر بە پراستى بەرەو پلەكانى خوارەوئەى لايان
 داو و خۆشچالېش بەوئەى لەو دۆخەدا دەژىن، لەمەياندا سوورم
 لەسەر ئەوئەى تا كۆتايى بە ئازەلېان ناوژەد نەكەم، نەك لەبەر
 ئەوئەى لقىكەن و لە مرۆفبوون لايان داو و داشقراون، بەلكو
 سووربوونم لەسەر ئەوئەى كە ئاوبانگى ئازەل پىس و قىزەون

نه کړیت، به لام چ مرؤفایه تی و لوژیکیک ده بیت نه گهر نه م
 جزره لادهر و مه ترسیدارانه له گهل مرؤفی سهرکه وتوو له پرووی
 عه قله وه تیکه لی یه کتر بکړین؟! ده زانم نه م تیکه لکردنه زور
 درېزه ناکشیت، چونکه نه مه پیچه وانه ی یاساکانی سرووشته،
 ناشکریت نه م جزره ئاده میه له ژبانیان له گهل نه وانی تر
 به رده وام بن، له بهر نه وه ی مه ترسیدارن و ههر ده بی چ زوو بی،
 یان دره نگ له ناو بچن و له سهر پرووی زه وی کوتایان پنی بیت،
 وای چ کاره ساتیکه؟! چوڼ پیشر نه مه م به خه یالدا نه هاتوه، وا
 پنی ده چیت نه م لوژیکیه یان دروست و ته وای بیت، ههر ئیستا
 له وه دلنیا بووم که مرؤفایه تی سهرکه وتوو، پرووی زه وی له م
 جزره مرؤفه عه قل و میشک ته پیوانه پاک ده کاته وه، که ئاماده
 نین په ره بستین و بگه نه ئاستی مرؤفبونی دروست، به لکوو لایان
 داوه و هه میسه به ره و پله کانی خواره وه ی مرؤفبون له هه لپه دان،
 ئاسانترین ریگه ش ئیستا نه وه یه بو کوشتی یه کتری هانمان
 ده دات، نه مه ش ململاتییه له پیناوی مانه وه دا. پرووی زه ویش
 نه مان و له ناو چوونی چهن دین په چه له کی جیاوازی به خو وه
 بینوه دوا ی نه وه ی یه کیکی دیکه ی بالاده ست و سهرکه وتوو
 زال بووه به سهریدا، وا پنی ده چیت له کوتاییدا دانیشتوانی سهر
 گو ی زه وی به ههر شه ش ملیاره که یه وه، یه ک ملیاری
 سهرکه وتوو یان لی بمیته وه، ملیاریک به ره و بالابوون و
 سهرکه وتن هه نگاو بنین و پرووی زه وی شویتی په چه له کی
 مرؤفه چه به ستووه کان و لادهره کانی تیدا نه یته وه، ئیستا ده لیم
 له وانه یه سامان له سهر حق بوو بیت! ده بی من له گهل کامه
 جزرو په چه له کیان پلین بکړیم؟! من له برېره ی پستی نه وانه وه
 هاتووم، تو بلنی منیش له وان بم، یان تایه مه ندی و جیاوازیه ک

ههيه. ههر دهيتت بازدانتيك پرووي دايتت و ئيمه ي لهوان جوودا
کرديتهوه، ئهمهش واتاي ئهويه كه من و ئهوانه ي هاوشيوه ي
منن له گهل ئهواندا پۆلين ناكريين، كهواته ينگومانم له وه ي
له گهل ئهواندا پۆلين ده كرين كه به ره و سه ركه وتن ههنگاو
دهنين، به لي ههر دهبي له گهل ئه و جوړه ياندا پۆلين بكريم،
عه قلى من چهقبه ستوو نيه و پۆزيك له پۆزانيش به ره و پله كانى
خواره وه ي په ره سندن خلور نايته وه. به لام دهبي من پشتگيري
كاميان بكهم؟ پرسياره كه ئه مه يانه... سه رم سوړ نامييت له
هه لزاردن ي ئه و لايه نه ي كه له گه لياندا ريز ده كريم، ئه مه
كارىكى به لگه نه ويسته و خومى لى لا ناده م، هيج په يوه نديى به و
خوينه شه وه نيه كه له شاده ماره كاندا ديت و ده چيت، گرفته كه
ته نها ئهويه له كيوه ده ست پى بكهم؟! كام دواكه وتوويان له ناو
به رم و كوتايى پى يينم، چ ئامرازىك هه يه بۆ له ناوبرديان؟
عومه ر ده ليت ئه وان به پى تواناي خويان هه ولى
هوشيار كردنه وه ي جووتياران ده دن، هه رچه نده له بنه رته دا باش
ده زانن كه ئه مه يان جوړىكه له مه حال، خو ئه گه ر به ههر
هۆيه كه وه بيت، يان په رچوويه ك پروو بدات و هه نديكيان لى
هوشيار بكه نه وه و ييانگۆرن، ئه وه به دلنياهيه وه ئه وان له
ميگه له كه نين، به لكوو هۆيه كه ي ئهويه ههر له ديژه مانه وه
گۆرپانكارى و بازدانتيكى جوړى له ميشكياندا پرووي داوه،
ئه وه ي مامۆستا عومه ريش ده يكات، شتيك نيه جگه له وه ي
فووى له خو له ميشه كه كردوو و پشكو خامۆشه كانى ژيړى
گريان گرتۆته وه. وه لي قاسم و هاوشيوه كانى له كه سه
بيربه سته لك و دواكه وتوووه كانن، ئه وان ه ي درنده ي ده سه لات و
خوينمى مرقه كانن، نه ك مامۆستا عومه ر سه دانى وه كوو

نډوېش ناتوانيت پشکوۍ خاموښی ژیر خو له میښی میښکیان به
 فوویه کی شارستانی بخاته وه گهر و گریان تیبه ریداته وه، نهک به
 فوویهک، به لکوو هه تا په میښکیښ بهیټیت و فوویان لی بکات
 سوودی نایت و په نچ به خه سار دهیټ، نه وهش له بهر هویه کی
 ساده، چونکه هیچ پشکوویهک له ژیر خو له میښی نه مانده گهرمایي
 تیدا نه ماوه، تا کوو بگه شته وه و میښکیان چه قیه ستووه و
 خو له میښ دایو شپوه، سهرباری نه مانه، خو نه گهر نه م خو له میښه
 له گهل زریان و په شه بایه کیښ به ئاسماندا بجیت، نه و کاته
 چاوی ټیگرای نه وانهی دهوروبه ریش کویر ده کات و هه موو
 شتیکی به رده می خویشی پیس ده کات. نه م قاسمه دواکه وتووه،
 هیچ جیاوازیه کی له گهل درنده کانی ده سلات و مه ترسیښی له
 مه ترسی ئیسلامیه توندپه و گه مژه و نه زانه کان که متر نیه، که
 مایه ی قیزلیبونه وه، ههر به راستی زبلدانیکي پر له خاشاکی
 زه هراوی و کوژهرن و هیچ مرؤفیک توانای گورپینی نه مانه ی
 نیه بؤ شتیکی به که لک. به لکوو دهر د و به لا و ئازارن بؤ
 مرؤفایه تی و ههر ده بی ق و قه لاچو بکرین و له ناو بیردرین...
 نه ی دهر باره ی خوشکه قوربانیه که ی چی؟! تو بلنی نه و خوشکه
 قوربانیه یښی ههر له ریزی نه زان و دواکه وتووه کان نه ژمار
 بکریت؟! ئاخر به پښی کټ په وایه تاوانبار و تاوانلیکراو
 ههر دوو کیان له سهر رووی زه وی بسریندریته وه و قه لاچو
 بکرین؟ نه خیر نه مه کرداریکی دادپه روه رانه نیه، تنها مه گهر
 تاوانلیکراو، واته قوربانیه که به نه زانی خو ی و بی نه وهی درکی
 پی بکات هه موو مرؤفایه تی له ناو بیات، سهرکه وتووه کان
 ههر گیز ریڼه ی مه ترسی نه م جوړه هه په شه به نادهن، هه تا
 نه گهر ناشتیخوا زانه ش بیت و له ریڼه ی زاوړتکردنی خیراوه

زړاوه و هرچېندی ده کهم و ده کؤشم نارام نابمهوه، تو بلتی
 نهو جووله و هاتوچؤ و نهټییه کانی مام کاکیلی ناشکرا کردیت
 و ههوالی دایته دوزمن؟! به دلنیا ییهوه نه گهر پاستیه که بزائم و
 نهوه پوون بیتهوه که نهو هؤی شهیدبوونی مام کاکیل بووه،
 به دلنیا ییهوه هرگیز له سهر تاشه بېرده کهوه فرپی نادهمه
 خوارهوه، چونکه به خیرایی دهریت و ئاسووده دهیت، لهو
 کاته دا من هرگیز به زه ییم پیدا نایه تهوه، ده بی نهونده
 نه شکه نجهی بدهم، هه تا وای لی بیت مردن به ئاوات بخوازیت،
 که چی مردن له بهری هه لیت و نهو نه یگاتی!"

به‌شی بیست و هه‌وتم

له پوژی دیدار و به‌کتر بینیدا، په‌حمان له هه‌مان شوین له چاوه‌پواناندا بوو، هه‌ر که ده‌رکه‌وتن و گه‌یشتن، کاتی خویان به‌فیرو نه‌دا و بوژی ده‌رچوون، له پینگه‌ی دۆلینگه‌وه که به‌ده‌وری خۆیدا ده‌خولایه‌وه و هیدی هیدی به‌ره‌و لوتکه‌که به‌رز ده‌بووه‌وه، خۆره‌که له لایه‌کی دۆله‌که‌وه تیشکی ده‌هاویشت و سیه‌ره‌که‌یشی له لایه‌که‌ی دیکه‌وه له نیوان دار و دره‌خت و تاشه‌به‌رده‌که‌نه‌وه په‌لی ده‌هاویشت و بالی به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا ده‌کیشا. هه‌ر که له دۆله‌که‌ ده‌رچوون، دۆلینکی دیکه‌ پيشوازیی کردن و ناچاری کردن به‌لوتکه‌یه‌که له لوتکه‌کاندا هه‌لبه‌گه‌پین که له‌سه‌ر ته‌وقی سه‌ری چایه‌که چه‌قی بوو، له به‌رانبه‌ریشاندا تاشه‌به‌رده‌سه‌رکه‌شه‌کان له دووریی نزیکه‌ی کاترمیرنک له‌و شوینه‌یانوه له پيشوازیی هاتنیاندا بوو، بزنه‌پیه‌کی قه‌دپالنیکیان گه‌رت و گه‌یانندیانییه‌ ناو که‌له‌که به‌ردی گه‌وره‌گه‌وره و زۆروزه‌به‌ند که له‌ژیر بالای تاشه‌به‌رده‌کاندا خویان مه‌لاس دابوو، له‌ویش لقیکیان لی جودا بووبووه‌وه و به‌ده‌وری چایه‌که‌دا ده‌سوورایه‌وه و به‌کینکی دیکه‌شیان به‌لای تاشه‌به‌رده‌کاندا هه‌لده‌زنا تا ده‌گه‌یشته‌کۆتایه‌که‌ی، وا پین ده‌چوو قه‌دپاله‌که له‌وه‌تای دروست بووه هه‌رگیز پینی مروقی به‌ر نه‌که‌وتییت. هه‌ر که زیاتر له که‌له‌که به‌رده‌کان دوور ده‌که‌وته‌وه ژماره و چهری دار و دره‌خته‌کان زیاتر و زۆرتەر ده‌بوون، تا له کۆتاییدا له لوتکه‌که‌دا گیرسانه‌وه، به‌ئاگیه‌کی زۆره‌وه په‌حمان به‌ره‌و لیواری تاشه‌به‌رده‌که دابه‌زییه‌ خواره‌وه و

خوۍ دايه سهر درهختيك له درهخته كاني تهوئ، به دهستی
 ثمازهۍ بؤ ههنگه لانه كه كرد كه له گوشه يه كي تهو گابه رده
 تهخته دا وه ستايانه دروست كرابوو و له لايه كي تاشه به رده كه وه
 دهرده كه وت و ديار بوو. ههنگ به هه موو لايه كدا گيزه يان
 ده هات و له هه لپه و كار و چالاكي خوياندا بوون، هه رگيز
 چاوهرواني هاتني مرقفه چاوچتوك و درنده كان نه بوون، نيشتمانه
 نارام و ناسووده و پر له خيتر و فهره كه يان ته فروتونا بكنه و
 نه وانيش دهر به دهر و ناواره و بي مال و جيگه بكنه، ناخر
 نه وان بؤيه لهو شوينه دا نيشتماني خويان بونياد ناوه، تاكوو
 دهستی هيچ كاولكه ريكي نه گاتي. دواي تهوهۍ به وردی
 سهرنجيان دايه شويتي ههنگه لانه كه، هه ردوو كيان چهك و
 فيشه كدانه كانيان دانا، نينجا قاسم سهرقالي كؤ كرده وهۍ
 گه لاداري وشك و گر تي به رداني بوو، دواتریش هه نديك چل و
 گه لاي تهپ و شيداري خسته سهر ناگره كه، تاكوو دوو كه لي
 زياتر بكات و ههنگه كان ناچار بكات ههنگه لانه كه به جي بهيلن
 و وا بيان شويتيت كه هيرشيش نه كه نه سهرۍ، هه نديك پشكو و
 گه لاي تهپيشي خسته ناو ته نه كه يه كي كونكوني دهسكداره وه،
 كه دوو كه ليكي چري ليوه دهرده چوو، به وريايه وه هه ليگرت و
 به رهو تاشه به رده كه دابهزي، عه ولاش به ناگاداريه كي زوره وه
 دواي تهوهۍ پشتوتيه كهۍ خوۍ و تهوهۍ قاسمي پي كه وه گري
 دا، سهر يكي بهو داره وه بهسته وه كه په حمان پالي پتوه دابوو و
 سهره كهۍ ديكه شي به ناوقه دي قاسمه وه شهك دا بهرله وهۍ
 تهویش به رهو تاشه به رده كه دابيه زيت. قاسم ته نه كه پر له په ژوو
 و دوو كه له كهۍ دايه دهستی عه ولا و خویشي دؤلكه كهۍ
 هه ليگرت و زياتر به رهو ههنگه لانه كه دابهزيه خواره وه.
 پشتوتيه كه بهو گرانيهۍ كه وتبووه سهرۍ له وپه پي خهراپيدا
 بوو، عه ولاش لؤيه كي پشتينه كهۍ له دهستی چه پي بادا و به

دەستەكەى دىكەيشى بەملا و بەولادا كەوتە جوولاندنى تەنەكە دووكە لاويەكە و دوورخستەنەوەى ھەنگەكان لە ھەنگەلانەكە، زۆر لە قاسم نزيك كەوتبوو، ھىندەى نەمابوو پىكەو ھەنگەلانەكە، قاسمىش پارچەيەكى گەورەى شانەى ھەنگوينى لە ھەنگەلانەكە دەرکرد و كرديە ناو دۆلكەكەو، پەحمان وای زانى قاسم دەستى خۆى دەليستەو و ئەو ھەنگوينەى پىوەى ماو دەخوات، لەو كاتەدا قاسم بە وريايى و ئەزموونىكى زۆرەو ھەولى گەيشتنى بە دوورترین خالى ناو ھەنگەلانەكە دەدا، كە ئەوئەندە گەورە بوو پىويستى بە گەپى دوو ھەميش ھەبوو بۆ بەتالكردى لە شەمى و ھەنگوين، پوخسارى پەحمان گۆرا و چيتر تواناى بىركردەو ھەى ھەچ شتەك نەما، جاريكى تر دانەجيپەى گرتەو و چاوەكانى دەرپۆقن، ھەك ئەو ھەى بيانەوئەت لە چالى چاويەو ھەى ھەنگەو، دلى ئەوئەندە بە خياري لى دەدا، ماسولكەكانى دلى بە بۆشايى سينگيەو ھەنگەو ھەنگەو لى دەبوونەو، بە ئاشكرا گوئي لە ترپەى دلى خۆى بوو، پەنجەكانى دەستى لەسەر مسكى نيزەكەى دەستى توند كردبوو، چ نيزەكەى ئەوئەندە تيز بوو، پىك لە گويزانى سەرتاشين دەچوو، ئەو ھەميشە نيزەكەى بە لايەكى تاخمەكەيەو شۆر دەكردەو و بەسەر پانيدا دەھاتە خوارەو، بە ھىواشى ئاورپىكى لە دەوروپەرى خۆى دايەو و ھەا گوئي ھەلخست، ھەتا تواناى بىستنى جوولەى پى مېرولەيەكيشى ھەبوو، بىركردەو ھەى ھەى خيتر، بىرپارىكى توند: "تستە دادگايكردەكەتان دەستى پىن كرد، دەبى واتان لى بكەم ھەر كارپىكى قيزەو و بەدەرەوشتان كردو ھەلپىتەو، وا لەو دېندايەتتەتان بكەم، بىنە دوو مشكى تۆقيو، دەبى واتان لى بكەم دەست بە گريان و پارانەو بەكەن و بۆ ژيان و مانەو تان داواى يارمەتى لە زەوى و ئاسمان بكەن. ئەو كاتە چاوى

داجه قیوی قوربانیه کانتان و دلره قیتان بهرانه ریان که هیچ بهزه ییه کی تیدا نه بووه، وه بیرتان دههینمه وه، دلنیام گهمه یه کی خوشتان له گهلدا ده کهم و چیریککی زورتان لی وهرده گرم بهرله وه ی بتانکوژم، تیرامان و سهرنجه توقیه کانی چاوتان دلخوشم ده کهن، نهو کاته ی ئتوه به چاوی نه بله قتانه وه له نیزه که ی دهستم ده روانن که له سر پستی پشتوته لهرزو که که دام ناوه و زیانی ههردوو کتان به تاله دهزووه کانییه وه بنده.

نینجا بریاره یه کلاییکه ره وه که ی جیه جی کرد و به جووله یه کی خیرا نیزه که ی ڤاکیشا، به لام ههر که ده می تیژی نیزه که تاله دهزووه کانی پشتوته لهرزو که که ی بری، له چاوتروو کانتیکدا بووه دوو پارچه و قاسم و عهولاش پی ڤانه گه یشتن ههتا سهیری ڤه حمانیش بکهن، که له سه سامیهی خو ی و هاواری نهوان و شله ی کهوتنه خواره وه ی سر زهویان دوش دامابوو، له چرکه ساتیک و بهرله وه ی ڤه حمان لهو سه سامیهی به ناگا بیته وه، چونکه پیشبینی نه وه ی نه ده کرد له چاوتروو کانتیکدا نه وه ڤوو بدات، چو ن نهو بیر له وه نه کرد بووه وه که برینی دهزووه کی باریکی قوماشیکی لهرزو که هه موو قوماشه که له چرکه ساتیکدا له توپهت ده کات، نه ی تو به وه چی ده لیت نه گهر قوماشی پشتوته که له نایلونه وه نزیک بیت، نهک په مو نه وه ههر خو ی ناگریت و خیراتر ده پسیت. له سر زهوی دانیش و پستی دایه نهو درهخته ی که پاشماوه ی پشتینه که ی پتوه به سترابوو، لیدانی دلی و ماسولکه کانی جهسته شله زاوه که یشی هیدی هیدی خاو ده بووه وه، ههستی به تالاوینکی سهیر کرد له ناو ده می که وشک بوووو، پاشان به ناگاهاته وه که هیشتا نیزه که ی له ناو ده ستیدایه، کردیه وه ناو کالانه که ی و له سه رخو ههستایه سر پی، سه ره تا خویشی نه یزانی ڤوو له

کوئ ده کات و خۆی دایه دهست پښه کانی و نه یشیده زانی بهرو و کوئی ده بهن! هیشتا له خه یالکی قولدا بوو، کاتیک به خۆی زانی وا خه ریکه ده گاته قه دپاله که و وه کوو مار له نیوان گابهرد و بهرزونزمی و پښچاوپنچي قه دپاله که دا شوږ ده بیته خواره وه، دواي نزیکه ی ده خولهك شوږ بوونه وه قه دپاله که دابهش بوو، بڼی نه وه ی بیر بکاته وه قاچه کانی بهرو نه و قه دپاله یان برد که هیشتا شوږ ده بیته خواره وه و به شیوه به کی میکانیزمانه پښکه که ی گرت بهر، له راستیدا پښکه نه بوو، به لکوو هه له زودابه زیکی ترسناك بوو بهرو خواره وه، لیره و له ویش که و له ژیر قاچیدا ده فږین، بڼی نه وه ی نه و ناگای لیان بیټ و بایه خنکی نه و توپان پڼی بدات، کاتیک به خۆی زانی وا له خواره وه ی تاشه بهرده گه و ره کاندایه، له ناو گابهرده په رشوبلاوه کان که و ته گه ږان، ینده نگیه کی ترسناك ناوچه که ی ته نیو وه وه، ته نها قه له مباری که رویشکیکی توقیو، یان دهر په پڼی له ناکاو ی پڼویه کی خه ولیزږاو نه بیټ، هچ ی تری به دی نه ده کرد، تیشکی خۆره که له سر بهرده کان بریسکی ده دایه وه، له لایه که وه بریسکه ی تیشکی خۆره که سه رنجی په حمانی پراکیتشا، وهك نه وه ی تیشکدانه وه ی خۆره که بیټ له ناوڼته یه کدا، په حمان سه رنجی گرت بهر بریسکدانه وه که و به وریایه وه بهرو لای هه نگاوی نا، هیته ده ی نه برد گه یشته نزیکی، تیشکدانه وه که له ته نه که که وه بوو که وه کوو دۆلکه بو تیکردنی هه نگوین به کاریان هینابوو، هه نگوینه که و خوینی قاسم له سر گابهردیك تیکه لی یه کتر بووبوون و جهسته یشی به بڼی جووله پراکشابوو، په حمان زاخی نه وه ی نه کرد زوړ له بهرده میدا بمیټته وه، له و کاته ی سه رنجی له تهرمه که ی قاسم ده دا قیزی له خۆی و له ویش ده بووه وه، پاشان تفیک ی کرد و دوو هه نگاو کشایه وه دواوه به ئاږاسته ی نه و شوڼته ی لیوه ی هاتوو، پاشان به

دلخوشییه وه پراوهستا، ئینجا داچه مییه وه شتیکی له سەر زهوی هه لگرت و خستییه ده مییه وه، ئه وهش پارچه یهك بوو له شانیه ههنگه كه، تا گه یشته شه میكه ی هه ر مژی و ئینجا كه میك جایی و دواتر تفاندیییه وه، له دووری دوو ههنگاویك له ولایه وه جهسته ی عهولاش له سەر گابه ردیكی زل نیوه ی شۆر بووبوه خواره وه كه نزیکه ی مه تریك له به ژنی ئه و بلندتر ده بوو، ئه و كاته ی گه یشته ئه وئ، به هۆی ئه وه ی سهرنجی دابووه تیشكدانه وه ی سهر ته نه كه ی ههنگوینه كه ئه و ی به دی نه کردبوو، ئه وه تا وا زیاتر سهرنجی تهرمی ئه و ده دات له وه ی قاسم، به لكوو لئی چووه پیش و قژی پراکیشا و به بیزراوییه وه له ناو دهستی خزی، چاوه کانی عهولا وهك ئه وه ی هه ره شه ی تۆله کردنه وه بیست، یان ئه و وا ههستی پئی کرد، زهق زهق سهیری رهحمانیان ده کرد، وه لئ ئه و چاوه زهقه تۆله سێتانه، ههچ ترسینکی له ناخی رهحماندا دروست نه کرد، به قهده ئه وه ی یادی ئه و به ئینه ی کرده وه كه به شیرینی خوشکه شۆخوشهنگه كه ی دابوو!

رهحمان به ئینی خۆی شکاند و براکه ی کوشت، ئه م بیرۆکه له ناکاوه قاسم و عهولای له بیرى برده وه كه خهلتانی خوین بووبوون. شیرینی شۆخوشهنگ به سهر بیر کردنه وه یدا زال بوو، خه یال شیرینی هینایه ئه وئ و په نجه جوان و ناسکه کانی خهریک بوون له بینه قاقای رهحمان گیر ده بوون و خهریک بوو هه ناسه ی بیرن، شیرین بووه خه م و ئازاری ئه و، یاده وه رییه کانی زیاتر ئازاریان ده دا، وهك له وه ی دلخوشی بکه ن. دلنیا بوو له م ساته به دواوه ژههری به گهروودا ده که ن و ئهشکه نهجه ی ده ده ن، بۆ کوئ له دهستی پراکات و خۆی ده رباز بکات؟! ئایا ژبان ئه و که مه خۆشیه تیکه ل به ترسه ی پئی رهوا نه یینی که سامان

پتی به خشیوو؟! ئەوە تانی مۆتە کە یەکی تۆقێنەری دیکە باری خەمەکانی قورستر دەکەن و خەم لەسەر خەمی بۆ زیاد دەکەن، لە سەرەتاوە خوشکە جەمکە کە ی بە دەستی باوک و براکە ی کوژرا، پاشان راستەوخۆ دایکی لە حەسرەتی کچە کە ی سەری نایەو و گیانی سپارد، ئیستاش وا عەولای برای دەمریت، بە دەستی کیش؟! بە دەستی کەسێک شایستە ی ئەو کولێرە بە نەبوو کە دەرخواردی دا و شایانی دلۆپە فرمیسکی کیش نەبوو کە لە کاتی پارێنەوێ ی لە پەرحمان بەوێ براکە ی و هیچ کەسێک لە کەسوکارە کە ی ئازار نەدات هاتنە خوارەوێ؟ ناخ چەند خۆزگە دەخوایم ئە ی شوخە کەم ئیستا بە دەستی خۆت تۆلەم لێ بکەیتەو، من ئیستا ئامادەم لەسەر ئەو تاشە بەردە لە بەردەمتدا رابووستم و ئەگەر بتهوێت فرێم بەدەیتە خوارەو، ئەگەر ئەو خەم و ناسۆری دلی تۆ دەرپەوێتتەو... شیرینە کەم... ئە ی پووگە و مایە ی ژیانم، وا پێ دەچێ تۆ ئازار بەخشی پۆحی من بیت، دەسا وەرە و ئەشکەنجە ی پۆحم بەدە و منیش ملکەچ و بێدەنگ لە حزووری تۆدا دەووستم، بە ئارەزووی خۆت و چۆنت دەوێ ئەشکەنجەم بەدە، وەلێ تەنھا تۆ خەم مەخۆ و ئازار مەچێرە. ئای لە بەدکرداری و سەرسەختیی من، خۆ ئەو منی بە یەکیک لە خانەوادە کە ی دانا، ئەو منی بە خوشەوێستی خوشکە کە ی دانا، ئای لە بەدبەختیم، بۆ کوێ لە دەستی خۆم را بکەم، جوانکیلە کەم چاوە کانت دەمکوژن و ئابرووم دەبن، من چۆن تۆم لە یاد کرد قیلە گا کەم؟! چۆن گیانی تۆلەسەندەو بەسەر بەلێندەم بە فرمیسکە کانت زالبوون و کویریان کردم؟! من ھەرگیز شایانی ئەو فرمیسکەنە ی تۆ نیم، کاری من تەواو، خۆزگە رێگە یە کە دەبوو بۆ ئەوێ تاوان و گوناھەکانی خۆم پاک بکەمەو و ئالای ئەستۆپاکی بە مەرگی خۆم بشە کێمەو!"

کهوتنه خواره وهی بهردیکی بچووک له دووری نزیکهی په نجا مەتریک له بهردهمی هینایه وه سەرخوی، بۆیه قەلەمبازیکی دا و خوی هەلدایه پەنای گابەردیک و سەنگەری گرت، چاوه پێی هاتنی پێشهايتک بوو، گریمانەى ئەوەیشى دانا، که لهوانەیه بهرده که بهر سەمى ئازەله کىويەك کهوتییت و خلۆر بوویته وه خواره وه، چونکه گەلێ جار شتی وا ڕوو دەدات. بۆیه هەموو جەستەى بوونە چاو و گوێ، سەرنجى بپیه شاخه که و قەدپال و پەنا بهرده کانی، له پڕیه کێک له پێشمەرگه ئافره ته کانی دەستە که کهوته ناو سێرهى سەرنجه کانییه وه، که به دزیه وه هاتبوو و خوی له پەنای گابەرده کاندایا حەشار دابوو، "بۆ خاتری ئاسمان ئەم بەلایه لێره چى دەکات؟! خۆ ئەگەر ڕووداوه کهى بینیییت، ئەوا هەموو شتیکی لێ تیک چوو!" بێ ئەوهى جووله بکات، هەناسەى له خوی بپری و له شوتی خوی چاوه پێی کرد، تا به تهواوی دەرکهوێت و له بوونی دلاییت، بەلام ئەو کارى وای نه کرد و خوی دەر نه خست، وهك ئەوهى چاودێرى بکات، یان لهوانەیه بوونی لێره دا تەنها پێککهوتیک ییت و هیچی تر، یان ژوانی له گەل یه کێکیان هەبووه، دواى چەند ساتیک که به لای پەحمانه وه درێژهى کێشا، سەرى له ناو گابەرده کاندایا به دى کرد و دیسانه وه به خیرایى ون بووه وه، پاش کەمیک بینى لەسەر هەر چوار پەلى دەپوات و تەفەنگە کهیشى لەسەر پشێیه، پاشان لەسەر چۆکی دادەنیشیت و سەیری هەموو لایهك دەکات، تا سەرنجى لەسەر تەرمه کهى عەولا نیشته وه، که لەسەر گابەرده کهوه شۆڕ بووبوه خواره وه، بۆیه دەستی لەسەر زارى دانا، له ترسى ئەوهى نهبادا له سەرسامیدا دەنگیکى لێوه ییت و بێ خواستی خوی هاواریک بکات، زیاتریش نزیك نه کهوته وه، بەلکوو جارێکی دیکه لهسەر هەر چوار پەلى کهوته وه ڕۆیشتن و له نێوان گابەرده کاندایا ون

بووه وه. په حمانیش به خۆچه ماندنه وه پاشه كشه ی كرد، تاكوو
 هیچ شویتکی دهرنه كهویت و دیار نه بیت، هر كه كه میك به
 ئاراسته ی پیچه وانه ی شوینی ئه و چه كداره ئافره ته وه پویشته، به
 خیرایی به ره و ناوداره كان پای كرد و مه و دایه کی باشی بری،
 له وپوه كه و ته سووسه كردن و چاودیری قه دپاله كه، پیک ئه و
 شوینه ی له كاتی گه رانه وه ی چه كداره كه لیوه ی دهرده كه ویت
 و دیار ده بیت، زور له شوینی خوی نه مایه وه، بینی له سهره تای
 قه دپاله كه وه خه ریکه به تنه ا ده پوات، بیرى له وه كرده وه:
 "له وانه یه پاش كه میك ئه و كه سه ش دهریكه ویت كه جیژوانی
 له گهل به ستووه، په نگه وایان پی باش بوویت كه له دووری
 یه كتر برپون بۆ ئه وه ی كه س هه ست به په یوه نندیان نه كات".
 پاشان په حمان ئه م بیرو كه یه ی له میشکی خوی دهر كرد. هیچ
 پی ناچی كاره كه به و جوړه بیت كه ئه و مه زنده ی كردو وه،
 بویه به خیرایی به ره و لای ئه و گردۆلكه یه پویشته كه له گهل
 دۆله كه دا دریز بۆته وه و پینگای گه رانه وه ی كورت ده كاته وه،
 كاتيك گه یشته ئه و قه دپاله ی ده یگه یه نیته ئافره ته چه كداره كه،
 به رده وام بوو له پویشن بچ ئه وه ی یه كتری بیسن، تنه ا دواى
 ئه وه نه بیت كه زور له یه كتری نزیك كه و تنه وه. وا پی ده چوو
 له لایه كه ی دیکه وه هاتیب، به لام كاتيك لی نزیك كه و ته وه،
 ئافره ته چه كداره كه پاچله کی و به وردی سیړه ی سهرنجه كانی
 كه و تنه پشکینی روخساری په حمان، تا راده یه کی زور به
 دیداری مشه وه ش و نامۆ و شله ژاو دیار بوو، په حمان وېستی
 بزانیته بیر له چی ده كاته وه؟! سهرنجیكى تیژی گرتنه
 چاوه كانی، ئه ویش به خیرایی روخساری خوی لی لادا و
 ئاماژه ی بۆ پشته وه ی خوی كرد و گوتی:

- له وئ... تهرمی دوو كوژراو هه ن!

- دوو کوژراو؟! له دهسته که ی خۆمانن؟
- نازانم!
- په حمان:
- شوپته که یانم پښ پشان بده.
- دیسانه وه به دهسته کانی ئاماژه ی کرد و گوتی:
- له وئ...!
- له گه لم دیت، یان ده گه پښته وه بۆ باره گا؟!
- له گه لت دیم و پښکه وهش ده گه پښنه وه. چونکه له پښکه ی گه پانه وه دلنیا نیم، ده ترسم ون بینم.
- هر دوو کیان بۆ ماوه ی ده خوله کتیک به پښه نگی پښان کرد و دوودلی و هزار و یهک پرسپاریش له میشکی هردوو کیاندا ختو و که ی پوڅی ده دان. کاتیک گه یشته لای گابه رده کانی خوار تاشه که وه، په حمان له ناکاو گوتی:
- چۆن بۆ ئیره هایت و پښکه ی گه پانه وهش نازانیت، مادام تۆ شاره زای پښکه ونه کانی دۆله کان نیت که مرقوف هه لده لولو وشن و توانای ده رچوونی لینان نیه؟!
- ئو سهرنجی گرتبوه گابه رده کانی پښ خوی و گوتی:
- کاتیک له باره گای دهسته که که میک دوور که و تمه وه، قه دپالیکم گرت و بڼ ئه وه ی ئاگام لڼ بیت ونی کردم و فرپی دامه ئیره، لیم شیواوو نه مده زانی قاچه کانم بۆ کویم ده به ن. ههستم به هیچ نه کرد، تا کاتیک خۆم لیره دۆزییه وه، وه کوو کویر له پوښتن به رده وام سووم و قه دپاله که له گه ل خویدا ده بیردم و دریز ده بووه وه و هه لده کشا، خۆ ئه گه ر تووشی تۆ

نەبووايەم، ئەوا پڭگەي گەپانەووشم نەدەزانی!

- وا پڭ دەچیت بەخت هەبیت.

- منیش پڭم وایە، بەلام ئەي تۆ لەم چۆلەوانی و شاخ و داخە چی دەکەیت؟!

- من بۆ ڤاو دەرچووبووم، پڭش تۆ لیترە ژیاوم هەموو دۆل و قەدپال و لوتکەکانی شارەزام.

چە کدارە ئافرەتە کە ئاگای لە تەرمی عەولا نەبوو کە لەسەر گابەردە کەووە شۆڤ بووبوووە، و پراي ئەوەی چاوەکانی هەلۆەدای گەپان و سوورپان و پشکنینی ناوچە کە بوون و بە دواي هەردوو تەرمە کەووە لە گەپاندا بوون و هەستیشی سەرقالی بیرکردنەووە لە شتیکی دیاریکراو بووینت، چاوەکانی لە چاوی باز دەچوون، وردورد ئەو دەورووبەرەیان دەپشکنی، لەو ئانوساتەدا ڤەحمان لە بەردەمیدا ڤاوەستا و سەرنجی گرتە ڤوخساری، ئەویش بە هیواشی سەری هەلبړی و پڭ ئەو گابەردەي کە سەری عەولا لیپەووە شۆڤ بووبوووە خوارەووە کەوتە بەر سیڤرە نیگای، بەلام بە بینینی دیمەنە کە نە هەناسە یەکی قوولی هەلکښا و نە سەرسامیش بوو، وەك ئەوەي لە جاری یە کەمدا کردی، کاتیک تەرمە کە یانی دۆزیپەووە، بەلکوو بە دل و میشک و هەستیکی جڭگیر و چەسپاو و خویتنیکی ساردەووە سەرنجی تەرمە کەي دا، پڭچەوانەي ئەوەي بە زۆری بە هۆی هەست ناسکی و هەستیاری ئافرەتەووە ئەو ڤوو دەدات.

ڤەحمان قژە سەری تەرمە کەي گرت و بەرزی کردەووە و لەژێر لیپەووە گوتی:

- ئەووە عەولایە!

- ټه وچه كداره گوندنښينه په كه لوتوتى خوشكه كهى ېرى
و كوشتى؟!

- بهلى خويه تى... بهرهو دوزه خ!

ټافره ته كه لهو كاتهى لىى دوور ده كهوته وه به دلىكى
سارده وه گوتى:

- سزاي خوى وه رگرت، شايانى ټم مردنه په، وهره با به
دواى ټه وهى ديكه دا بگه پين.

په حمان كهوته منگه منگ و به سهرى ټماژهى بوى پيشه وه
كرد:

- ټه وهى ديكه ش ټه وه تانى، ليره وه ده توانم بيينم.

كاتيك له نزيكيه وه پراوه ستان، پراسته وخو گوتى:

- ټه مه شيان قاسمه... نازانم ټم جوړه بيچمانه چوون وا
له گهل په كترى كو دهنه وه. ټم گه مژه په ش خوشكه كهى و
ميرده كهى و ټه وهى په نايشى دابوون و پيگهى بوى
هاوسه رگيريان خو ش كردبوو، ټه ويشى كوشتبوو، ته نها له بهر
ټه وهى هاوسه رگيرييه كه به بى په زامه ندى جه نايان بووه...!
تفووو!

ټافره ته كه به بيزاريه وه گوتى:

- چوون پيگه دهنه ټم جوړه قيزه ون و پيسانه له ناوماندا
بزين؟!

- ټير له ټيستا به دواوه ټه وان له ناوماندا نابن.

پاشان سهرنجى دابه دولكهى هه نگوينه كه و بوى لوتكهى
تاشه بهرده كه سهرى بهرز كرده وه، ټافره ته كه ش ههر واى كرد،
په حمان گوتى:

- وا پې ده چټ ههنگه لانيك له لوتكه ي تاشه بېرده كه دا هه بټ.

ثافره ته چه كداره كه به منگه منگه وه سهرنجي كوژراوه كه و پشټينه لولدر اوه كه ي تنگه ي و تهرمه كه ي دا و گوتي:

- كه واته هاتېون ههنگوين كو بكه نه وه و دياره كه وتوون.

- ده بې هر وايټ.

پاشان داچه مېه وه و سهرنكي پشټينه پچراوه كه ي گرته ده ستي و به دهنگيكي هاوسهنگه وه گوتي:

- پشټينه كه يان پساوه...

په حمان سهر ي پشټينه پچراوه كه ي له ده ستي وه رگرت، سهرنجي دا به و ورته ي له دم نه هاته دهره وه، ثافره ته كه بوي ته واو كرد و گوتي:

- يان كه سيك پشټينه كه ي پساندوون؟!

په حمان به سه خټيه وه چاوي برييه چاوه كاني و ماسولكه ي شه ويلگي گرژبوونه وه، به دهنگيك پيك له فيشكه ي مار ده چوو، گوتي:

- چټ گوت؟! پووني بكه وه!

ثافره ته كه هه ستي به موچر كيك كرد كه سهرتاپاي جه سته ي گرته وه، له گهل نه وه ش له كوژتايدا خوي بينيه وه كه ده لټ:

- ثاخر من بينم!

ماره كه فيشكاندي.

- چیت بینې؟!
- توم بینې!
- ته وای که!
- نه وانه هر دوو کیان شایانی سزان!
- که واته به دوامانه وه بویت؟!
- له وه تر سام غه درت لږ بکه، ناخر نه دوو تاوانباره
نه خوش و رقیشيان لږته!
- دواي نه وه؟!
- بیرم له وه کرده وه له وانه به له شاخه که وه هه لږیدیرن و
بلین که ووتو ته خواره وه!
- په حمان که مینک خوی هیور کرده وه و به منگه منگه وه
گوتی:
- جگه له تو کټی تریش ده زانیت؟!
- که سی تر...
- نهی تو چون زانیت نیمه دین بو ټیره؟!
- نه و روزهی له ناو گاهه رده کان به لږنی نه وه تان دا بڼه ټیره
گویم لږتان بوو، به لام ټیوه ټیښی متان نه کرد و نه کاته
ناگات له من نه بوو.
- که واته گویت له هه موو قسه کانمان بوو؟!
- به لږ، هر هه مووی، ناخاوتنه کانیش وایان لږ کردم
مه زندهی نه وه هه بیت که ده ته وئ له خوت دلنیا یان بکه به ته وه
و به ره و نه شو ټیته یان په لکیش بکه یت، قسه کانت له گه لیاندا

ئەوۋى ناختى ئاشكرا كرد، ئاگام لى بوو پىك بە لۆژىكى
ئاۋمىدانەى ئەوان قسەت دە كرد، بى ئەوۋى باوۋەپت بە
قسە كانت يىت!

- ئەى چى دەبوو ئەگەر باوۋەپم بەوۋە بوۋايە كە پىيانم
دە گوت؟!

- ئەوۋە مە حالە، ھەرگىز تۆۋە كوۋ ئەو دوو سەر شىتە
نايىت!

- جا تۆ چوزانىت؟!

- لەبەر ئەوۋى سزای تاۋانە كانيانت پى نۆشىن.

- لەۋانەيە بە ھۆى شىكى دىكەۋە كوشىتتىيانم!

- ھەرگىز ئەۋە نايىت، من زۆر باش بىر و بۆچۈنە كانت
دە زانم!

- ئەۋەى دە يلىن شىتكە و ئەۋەى لە ناخىشماندا چىتراۋە
شىكى دىكەيە!

- ئەۋەش مە حالە، ھەرگىز باۋەپ ناكەم!

- ھەلۈمەر جە كانمان ھاۋشىۋەن و ھەر ئەۋانەش
كەسايە تىمان گرىچن دە كەن، ھۆى سەرە كىي ئەو توندوتىزىيەى
دژى ئافرەت ھەيە چە پاندەن، ھەموومان لە بىيەشيدا دە ژىن، ھەتا
بوۋىن بە دېندە و كىۋى، من كەسكى پۆژھەلاتىي بەدبە ختم،
بە ناچارى و بى خواستى خۆم لە ولاتىك لەدايك بووم، ھەموو
كولتۈور و بۆماۋەيە پۆشنىبىرە كەى ئەۋەيە جەللادىك
بىمخىكىنىت، بۆماۋەيەك و پاشخانىكى سووك و چىرووك و
گەمزانە، ۋاى لە ھەموو خانە كانى جەستەم كىردوۋە چەپىندراۋ
يىت و لە بىزارى و ۋەپسبوندا بسوۋتىم، ئاگر بىگرم، بىمە

قهقهه، من كەسكى ئەوروپى نىم تا ئاستى نغۇبۇن تىر بىم،
خەرىكە من لە تىنۋان لە مەرگ نرىك دەبمەۋە. ئافرىتىش
پەرداخىك ئاۋە، ناخۇمەۋە چۈنكە پىسە.

- پىسە؟! بۇچى پىسە؟ ئەۋە چ قسەيە كى پوۋچە! دىئابە
پىسىيە كە لە مىشكى پىاۋدايە. پاشان ئەى دەربارەى من چى؟!
خۇ مىش پۇژھەلاىم و ھەموو خانەكانى جەستەم لە يىزارى و
ۋەپسبوندا چەپىندراۋە و پىك ۋەكوو تۇ خەرىكە گىر
دەگىرىت، بەلكوۋ لە تۇش زىاتىر، چۈنكە كۆمەلگە كەمان و ياسا
دارپوۋخاۋ و بىن بىنەما و پوۋچەكانى مۇلەتى زۇر شتى بە تۇ
داۋە، كەچى من ھىچ، بۇيە من بە پىس و خۇت بە خاۋىن و
يىگەرد دادەنىيت. ناتوانم باۋەپ بەۋە بىكەم كە تۇ پاشماۋەى بىر و
ھىزرى يىبانىشەكانى، نە من و نە تۇش ناكىرى ۋەكوو ئەۋ دوو
سەرشىت و گەمزانە بىن.

- بەلام خۇ ئەۋان لە بەدوۋى يىبانەكانەۋە نەھاتوۋن.

- ئاين مىشكى بۇگەن كىردن و واى لى كىردن ۋەكوو
بەدوۋى يىبانىان لى يىت. وام لى مەكە باۋەپ بەۋە بىنىم كە
تۇش ۋەكوو ئەۋانىت. ھەرگىز تۇ كارى وا ناكەيت ئاۋ لە
بىرىك بخۇتەۋە و بەردى تى باۋىت. ئەگەر ئەۋاىت، دەبى
پوۋبەپوۋم بىتەۋە!

پەحمان بە سوۋكايەتىيەۋە پىرسى:

- پوۋبەپوۋى تۇ؟! ئىنجا تۇ كىت؟!

- ئايا تا ئەۋ ئاستە تۇ رقت لىمە؟! پىشانى دەدەم من كىم!

ئەۋەى گوت و بە توۋپەيەۋە وىستى چەكەكى شانى
دابگىرىتە خوارەۋە، پەحمان دەرەفتى ئەۋەى پىن نەدا و مەچەكى

گرت و دهمی نیزه کە ی به سەرەوژیری لەسەر ملی دانا. وا هەستی کرد ئەو ئافرەتە هیزە کە ی لە ئاشکراکردنی نەیتیبە کە ی ئەمدایە، لاوازییە کە یشی خۆ ی لەو ترسەدا دەیتیتەووە نەبادا نەیتیبە کە ی ئاشکرا بکات، بۆیە بە دلەپاوکیووە پێ ی گوت:

- ئایا تۆ باوەرپت بەووە کردووە کە ئێوە پێشمەرگەن... هە؟! ئەوێ لە ئیزگە و پوژنامەکانیش لە سەرتان دەگوتریت و دەنوو سرت، تەنھا بۆ بەکاربردنی پوژانە یە و هێچی تر. تەنھا مشکێک دەتوانی هەترەشتان بیات و تیکتان بشکیتیت.

پەنگیکی سووری تۆخ سەرتاپای پوختساری ئافرەتە چە کدارە کە ی داپۆشی و گوتی:

- ئەو فرۆکانە ی دین و بۆردومانمان دەکەن، جیاوازی لە نێوان من و تۆدا دەکەن؟! ئەو قسە پووچە چییە دەیکەیت؟!

- بە راست؟! ئەو فرۆکانە ئەگەر بزائن ئێوە لیترەن، لەو کاتەووە لەجیاتیی پۆکیت و بۆمبا مشک بارانمان دەکەن!

- شەرمە سووکایەتیمان پێ دەکەیت... هە... وام زانی کەسێکی پێشکەوتنخوازی و جیاوازی لە نێوان ئافرەت و پیاودا ناکەیت...؟!

- من جیاوازی لە نێوان ژن و پیاودا ناکەم! بەلگەش ئەووەتە ئامادەم پووبەپووت بیمەووە. بەلام بەر لە تۆ هاتمە دەست و نیزە کەم لەسەر گەردنت دانا، ئەگەرنا لەوانە یە تۆ بەر لە من دەستی خۆت بوەشاندایە.

بە هەناسەپرکیووە گوتی:

- چاوەپێی چیتە؟! شادەماری گەردنم بێستینە، تۆ براووە و سەرکەتوویت!

پەرحمان نۆزەكەى لەسەر قورگى لادا و بە پىكەنەنەو پىنى
گوت:

- ئەو كەسەم خۆش دەوئ گوى بە مەرگ نادات و بوى
ناپارپتەو، كىماسى و نەنگىيەكەى تۆ لەو دەابوو كە زوو خۆت
دا بەدەستەو.

- چىيە، دەلىيى لەوەى كردت رۆلت نواند و شۇخىت
كرد؟!

- گومانەت لەو دەا هەيە؟!

- نەخىر... هەرگىز تۆ ناپىت لە بەدووەكانى يىبان يىت،
ئاخر تۆ هەتا باوەرپ بە خوداش نىيە.

- ئەوەى لە تۆدا بە دلم نىيە، خۆدانەدەستى مردن بوو.

- خـــــــۆم نەداوئە دەستى مەرگەو، ئەو
پرووبە پرووبوونەو مەرگە.

- ئەى تۆ رۆزىك لە رۆزان خۆت نەداوئە دەستى
مەرگەو؟

- من پىشى خۆم لە مەرگ ناكەم. لەبەر ئەوەى متمانەم
پىي نىيە.

بە هەناسە كىشانىكى قوولەو گوتى:

- هەر كاتىك مەرگ دىت با بەخىر يىت!

پەرحمانىش گوتى:

- ئاخر ئەمە خودى خۆبەدەستەو دانە... بۆسە بۆ مەرگ
دابىئو و پىش ئەوەى بگاتە سەرت بۆنى بكە، ئاخر مەرگ
بۆنىكى تىزى هەيە.

به چاوی پر له فرمیسکه وه گوتی:

- ده زانیت؟ نه گهر ههقت دهویت، قسه کانت تووشی شکست و ناو میدیان کردم، هه رگیز له تۆم چاوه پری نه ده کرد.

- ترسم له چاوه کانتدا به دی کرد. تهواوی پوخسارت خهم و نه ندیشه یه کی زۆری ده رده پری، زۆر ترسناک بوویت.

- نه گهر مرقوف بترسیت شهرمه؟! هه موومان ده ترسین.

- ترس نه و کاته شهرم و شووریهی ده بیت، نه گهر لئیه وه فیری ئاگایی نه بین.

- ئایا لئیم ده ترسیت؟

- به لئ، وه کوو تو چۆن له مشکێک ده ترسیت.

- ئاگات له قسه کانت بیت، من مشک نیم.

- بیوره له وهی گوتم، به هه له لئیم تیگه یشیت، مه به ستم نه وه نه بوو به قسه کانم بیریندارت بکه م. به دلناییه وه تو مشک نیت.

سه رنجی پوخساری دا و وهك نه وهی له ئاگایه که ی په شیمان بیته وه گوتی:

- که واته سلم لی ده که یته وه، وهك نه وهی من سل له مشک ده که مه وه؟!

- سلت لی ده که مه وه؟

- بۆچی لئیم ده ترسیت و سلم لی ده که یته وه؟

- نازانم.

- من بۆیه به دواتدا هاتم بۆ نه وهی پینگه نه ده م ده ست لی بوه شین، که چی تۆش له من ده ترسیت؟!

- با وای دابښین ههولیان دا دهستم لږ بوهښتین و تۆ
پزگار ت کړدم، که واته من قهرزاري تۆم؟!
- خو څه گهر تۆ نه تکوشتبان، به دلنښاييه وه من څه و هم
ده کړد. هه رچه نده ده يانمښی مۆته که ی تووړه یی هه راسانی
ده کړدم، ښاخړ څه وان هه ردو وکیان به وپهړی خوښساردی و
که مژیه وه خوشکه کانښان خه لټانی خوښ کړد.
- په حمان له و کاته ی خه ریک بوو پښه وه بنووسیت، گوتی:
- منښ خه ریک بوو پښ که مڼک تۆ بکوژم.
- تۆ پووه پروو به رهنگارم بوو ښه وه.
- په حمان خوی و تهرمی هه ردو و کوژراوه که ی له یاد
کړد و خرؤشانیکي هه وره تریشقه ښاسا له چاوه کانښه وه بریسکه يان
ده دا و ههستی مړؤفایه تی لښه وه هه لده قوولا، بلښه یه کی بریقه دار
له چاوه کانښه وه وه کوو تیشکی خۆر ده تریقانه وه، هه ولی دا
ماچیکي سوپاسگوزاری گهرم له سهر گؤناکانی بنه خشښیت، هه ر
که لښه کانښی بهر گؤنا ی که و تن، ښدی څه و لښه گرگرتووانه ی
که و تنه پایدؤزی لښه کانښی و ناوښته ی یه کتری بوون و ماچیکي
گهرم گهرم گه ښته لوتکه و چښ و خوښی که و تنه سه ما، ښدی
ده رگای لښه کان بؤ یه کتری که و تنه سهر گازهرای پښت و
زمانه کانښ تښکه لی یه کتری بوون، وه کوو دوو سه ما که ری
بالښ، ترقه ی تاخم و تفهنگ و خرپه ی فښه کی فښه کدانه کان له
کاتی که و تنه سهر زهوی له جوښو خرؤشدا بوون. جهسته ی څه و
میښه تښو و چه پښدراوه له ژږر جله فښؤله کانښه وه ده رکه و تن،
نږینه چه پښدراوه که ش باوه شی پیدا کړد و توند توند به
خوښه وه ی نووساند، څه و ښ به خانه گرگرتووه کانښی جهسته ی
زیاتر ښاگری تی به ردا. ښدی خرؤشان و ښلؤشی ناخی

چه پتندراویان جلّه ویان له ده ست دا و له ناویه کتریدا تووانه وه و
 بوونه پروباری گر کانتیکی گرم و له لوتکه ی شاخیکی
 نارامه وه هه لپه یان کرد و کهوتنه پامالینی هه موو شتیک، نارامی
 په ی پی نه بردنه وه، تا به ته وای ئالۆشی بارگاوپی ناخی
 چه پتندراویان به ته وای چکیان کرد. وه لئ وه کوو خویان
 مانه وه و بی جووله هیشتا ناخیان تامه زرۆپی دانه کهوتبوو و له
 خۆشیاندا پشکۆناسا به چێزه وه به یه کتریه وه ده چزان، هتده ی
 نه خایاند جاریکی تر وه کوو دوو ماری عاشقه و ماشقه به
 یه کتریه وه ئالانه وه و ئاوێزانی یه کتری بوونه وه، له خۆشیاندا
 کینگلیان ده دا و چێزی زیاتریان له یه کتری وه رده گرت، تۆله ی
 بیه شبوونیکي درێزخایه نی خویان له و چێزه تایهت و چرکه ساته
 خۆشه سنده وه. دوا ی بیتاگابوونیکي زۆر و هه سترکردن به
 بوونی خویان و چوونه ناو ورووژان و شۆرشی جهسته وه و
 دوا ی نه وه ی شيله ی ههنگوین ئاسای ناخی یه کتریان هه لمزی،
 هاتنه وه باری ئاسایی و پروخساری قاسمیان بینی گه واهی له سهر
 سه مای جهسته ی خرۆشاوی ههردووکیان ده دا، چاوه کانی
 له سهریان هه لئه ده گرت، وهك نه وه ی بیهوئ شتیکیان پی بلئت!
 ژنه که کهمیک پاجله کی و دواتر به سهر ترسه کانیدا زال بوو و
 به خیرایی جلوه رگه کانی خۆی پۆشییه وه و پشتوینه که ی له ناو
 قه ده باریکه که ی شه تهك دایه وه، تاخمه که ی توند له پشتی
 بهستی و چه که کهیشی کرده شان و به په حمانی گوت: که
 دوا ی مژینی شيله ی نه وه هه موو شه کره سیو و چێزه خۆشه،
 هیشتا خه ریکي ملچوهۆری مژینی پارچه شه مییه کی ههنگوینه که
 بوو:

- تۆ پیش من ده که ویت و من به دواتدا بێم، یان پیکه وه
 برۆین؟

- پټکهوه دهړوښ، پټش نهوهی بگهینه جی، تو بهر له من برړو و دواتر من پاش کاترمیریک یان دووان دیمهوه. بهلام بهرلهوهی دابرین بۆ زانینی پرنگای قه‌دپاله که و گه‌یشتهوه به دهسته که ریتمايیت ده‌که‌م.

- له پرنگه‌ی دۆل و پرووباره‌که‌وه ده‌زانم... له‌و شویته‌ی که پرووباره‌که‌وه کوو تافگه‌ دیته‌ خواره‌وه به‌ردیکی گه‌وره‌ی لیه.

- به‌و جوړه مه‌ودا که ده‌یته‌ دوو نه‌ونده.

- به‌لام مسوگه‌ر و نارامه.

- ده‌ی قه‌یناکا، چۆنت پی باشه.

ئیدی هه‌ردوو ته‌رمه‌که‌یان به‌جی هیشت و مه‌ودایه‌کی درټریان بری بی نه‌وه‌ی بچه‌ ناو دۆله‌که‌وه. زور به‌ هیواشی و له‌سرخو و به‌ بیده‌نگی ده‌ړویشن و باسی هیچیان نه‌ده‌کرد، چه‌کداره‌ ثافه‌ته‌که‌ ناوه‌ناوه‌ ناوړیکی له‌ تاشه‌به‌رده‌کان ده‌دایه‌وه، تا به‌ ته‌واوی دوور که‌وته‌وه و نه‌و تاشه‌به‌ردانه‌وه کوو پاکه‌ته‌ جگه‌ره‌ به‌ ته‌نیشتی یه‌که‌وه ده‌هاتنه‌ به‌ر چاو.

- تا ئیستاش لیم ده‌ترسیت؟

ثافه‌ته‌که‌ له‌ ناکاو و دوا‌ی بیده‌نگیه‌کی زور وای گوت، په‌حمایش بی نه‌وه‌ی زور گوئی بداتی گوتی:

- له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ نیوانماندا پرووی دا، ئیدی لیت ناترسیم.

ثافه‌ته‌که‌ قیژاندی به‌سهریدا و چاوه‌کانی زه‌ق بوونه‌وه:

- مه‌به‌ست چی‌ه؟! وای چ زو‌لیکت! چی‌ه هه‌ره‌شه‌ی

ئابرووچوونم لى ده كهيت؟! تۆ ئهوه بكه شهرت بى منيش
ده توكوژم و خوَميش ده كه مه قوربانى گولله يهك.

په حمان ئىستىكى كرد و به داخه وه گوتى:

- ئه رى تۆ ئه م بيرۆكانه له كويوه ده هئيت؟! گوئ
بگره... من به رد فرى ناده مه ناو بيرىكه وه چ ئاوم تيدا
خوارد بېته وه يان نا.

- كه واته چ مه به ستىكت هه يه و ده ته وى چى بليت؟! وا
هه ست ده كه م مه به ست پوون بىت، وهك ئه وهى ده ته وى ئاماژه
به وه بكه يت كه هه ر هه له يهك له منه وه روو بدات له وهى بينيم،
توش ئه وهى له نىوانمان رووى دا ئاشكرائى ده كه يت!

- ده به سسه كو تايى به م قسه قورانه بهينه. چ بيرۆكه ي
كه مژانه ت به ميتشكدا دىت؟! ئه و قسانه ت مايه ي
سووكايه تىكردن بۆ من. برۆ بى منه ت به چىت بينيه بۆيان
بگيره وه، هه رگيز ئه وهى له نىوانماندا رووى دا لاي كه س باسى
ناكه م، واى ئيه له م باره يه وه چهند هه ستيارن!

- له بهر ئه وهى كۆمه لگه كه ت كۆمه لگه يه كى پياوسالارى
قيزه ون و بىكه لكه.

- باشه، من چ په يوه ندىه كم به و قيزه ونىيه وه هه يه، تا ئىستا
به و گرێكوپره يه تم نه زانيوه.

- گرێكوپره ي من يان هى كۆمه لگه كه ت. به هه ر حال،
ئه وهى له نىوانماندا رووى دا شتىك نيه مادام دلىام ده كه يته وه.
ترسه كانمان به رانه ر يه كترى يه كسان بوون، ئىستا منيش لىت
ده ترسىم وه كوو چۆن تۆ لىم ده ترسىت!

- پىم گوتى من لىت نا ترسىم.

- ده زانم ئيستا ليم ناترسيت، له بهر نه وهی نهينيه کم ده زانيت، وهک نه وهی منيش نهينيه کی تو ده زانم... ئيستا جياوازی نيوان خوم و خوت بينی لهم کوهملگه قيره ونه مان؟! تو دؤن جوانيت و منيش که سيکی پيس و بهر په وشت!

- باشه چی بکه م بق نه وهی ناسووده و نارامت بکه مه وه؟! پاشان لولو لهی تفهنگه کهی نايه ژير چه ناگهی و گوتی:

- نه گهر نه وهی تو ده يلنيت له ميشکمدایت، ههر ئيستا له بهر چاوت ده پيژيتم، چونکه هيچ پتويستيم به ميشکيکی وا سپله نيه، ههر ئيستا وه لاملم بدهر وه، نایا تا نه و ناسته به زول و نمه کهه راملم ده زانيت؟!

نافره ته که پر به چاوه کانی ته ماشای کرد، ناسووده ييه که بالی به سره رو خساريدا کيشا و بزه يه کی له رزوک ليوه کانی گرته وه و گوتی:

- له ناخه وه هه ست به راستگويزيت ده کم، که ههر به راستی و بن دوودلی ده ته وی ميشکت بپيژييت، مروفي وهک تو ههر گيز نابن سپله ييت، وات لي کردم شهرم له مه ترسيه کانم بکه م!

په حمان منگه منگيکی کرد و گوتی:

- تو نه مروکه دووه جار ه ژيانی من پرگار ده که یت.

له سرخو و بن گویدانه شتيک گوتی:

- من ژيانتم پرگار نه کردوه، له بهر نه وهی ههر له بنه په ته وه هيچ شتيک به سر نه هاتوه.

- جاری يه که م نه و کاته ي به دوامدا هاتی نه بادا نه و

دووانه ی بکوژی خوشکه کانی خوځان بوون منیش بکوژن.

- به لَام نه یانتوانی ده ست لئ بوه شینن.

په حمان به رده وام بوو و گوتی:

- جاری دووه میش ئیستا، له بهر نه وه ی هر به راستی

نه گهر پیچه وانه ی نه وه ی گوتت بتگوتبایه، یه کسه ر پلم پیوه
ده نا.

- تو شیتیت؟!

- له وانه یه...

به رله وه ی له یه کتری دایرین گوتی:

- ئایا به دیداری یه کتر ده گه ینه وه؟!

- نه گهر به ویت.

- دهمه وئ به یه کتری بگه یـن، به لَام له وه ی پرووی دا

زیاتر داوام لئ مه که.

به سه رسورمان و که مئک تو وره ییه وه پرسى:

- مه به ست چیه؟!

- مه به ست نه وه یه ناتوانم خوشتم بوئ... نه ئیستا و نه

ناینده.

- چووزانی؟

- له خه یالمد ا نافره تیک هه یه، که له وانه یه هر گیزیش

نه یبینمه وه. به لَام هر به دوایدا ده گه ریم... ئیستا تیگه یشتیت؟!

- تیگه یشتم... خو تو دؤن جوان نیت ژنان به دواتدا شهیدا

بن؟!

ئەمەى به كەمىك پۆز و له پښت لووتيه وه گوت و به
لووتبه رزیه كه وه سه رى هه لېرى و لىدا پړیى، بى ئەوهى
ئاوپك له دواى خوى بداته وه.

په حمان له شوینى خوى رهق بوو، دهمه به شه داى گرت.
سه رنجى له راوه ستان و پړیشتنه كهى دا و له گه ل خوى و به
هه مان شیوه لاسایى كرده وه و گوتى: "تۆ دۆن جوان نیت،
تاكوو ژنان به دواتدا شه یدا بن!"

پاشان تفیكى به دوایدا كرد و به منگه منگه وه گوتى:

- ده زانم دۆن جوانى ئاژه لت دهوئ!

به‌شی بیست و هه‌شتم

به‌رله‌وه‌ی په‌حمان له باره‌گای ده‌سته‌که نزیك بکه‌ویته‌وه، له دووره‌وه گویی له ده‌نگی یه‌کیك بوو لقه‌داریکي وشکي له‌سهر زه‌وییه‌که که‌رت ده‌کرد، دواي که‌میك بوی ده‌رکه‌وت، نه‌وه ماموستا عومه‌ره ته‌وره‌که‌ی به ده‌سته‌وه‌یه و دار شه‌قوپهل ده‌کات. که زیاتر لئی نزیك که‌وته‌وه له ناکاو هه‌ستی به‌وه کرد که وه‌شاندنی ته‌وره‌که‌ی توندتر و دژوارتر ده‌ییت و به‌ر ههر شو‌ییتیکی داره‌که بکه‌ویت شه‌قی ده‌کات، به‌وه‌نده‌شه‌وه نه‌وه‌ستا هه‌تا سهری ته‌وره‌که له قه‌دی داره‌که چه‌قی و کلکه‌که‌ی شکا. ماموستا عومه‌ره له لی‌دانی کلکه شکاوه‌که‌ی ته‌وره‌که که له داره‌که چه‌قیوو، به‌رده‌وام بوو، لی‌دانیکی وا دژوار و سه‌خت ههر نه‌یته‌وه، به زمانی کوردیش هاواری ده‌کرد، وه‌لئ په‌حمان هیچی لی تینه‌ده‌گه‌یشت، به‌لام ههر که گه‌یشته به‌رانبه‌ری بوو هیور‌کردنه‌وه‌ی هاواری به سهردا کرد، کاتیک ماموستا عومه‌ره وه‌لامی نه‌دایه‌وه که له‌وانه‌یه گویی لئی نه‌بو‌ییت، په‌حمان به توندی باوه‌شی پندا کرد، به تاییه‌تی نه‌و کاته‌ی به مشته‌کۆله و هیستریاوه به‌رده‌وام بوو له لی‌دانی کلکه شکاوه‌که‌ی ته‌وره‌که، دواي ململانییه‌کی زور که زیاتر له شه‌پ و زۆرانبازی ده‌چوو، ماسولکه‌کانی ماموستا عومه‌ره خاو بوونه‌وه و له‌سهر زه‌وییه‌که دانیش و له شه‌که‌تیدا هه‌ناسه‌پر‌کئی بوو، له دووره‌وه گویت له ده‌نگی هه‌ناسه‌ی ده‌بوو، وه‌ک نه‌وه‌ی بگرییت و چاوه‌کانیشی پر له فرمیسک بوو‌بوون.

په‌حمان له کاتیکدا له‌وپه‌ری سه‌رسامیدا چه‌په‌سابوو، به منگه‌منگیکه‌وه گوتی:

- هاوړېم له سه رخو به، چيه بڼو له خوټ ده كه یت،
چی ږووی داوه؟!

له ناو هه نسكه شه كه ته كانيدا گوتی:

- تكايه وازم لڼ يته.

بيده نگیه ك بالی به سه ردا كيشان، دواتر ږه حمان بیږی
كرده وه: "تو بلتی ټویش به وهی زانییت كه به سه ر قاسم و
عه ولادا هاتووه، وهك ټو وهی ټو نافرته چه كداره زانی؟! تو
بلتی هه ست به وه بكات كه كه مته رخه م ږووه له وهی هه ولی
ټاسايي كړنه وهی ټیوانماني نه داوه؟! به لام كوشتنی ټو دووانه
پټویست به و هه موو هه لچوونه هیستریاییه ده كات؟!

ږه حمان به منگه منگ و به ده نگیی زور هیمنه وه گوتی:

- ده پیم بلتی چ شتیك له دنیا شایانی ټو هه موو.....

ماموستا عومهر قسه كهی پی ږی و گوتی:

- ټمه هه رگیز قسهی تو نیه ږه حمان!

- ټیتر له مړو به دواوه ټو وه قسهی من ده بیټ.

- تو هیچ نازانیت.

ږه حمان دیسان به منگه منگیك و به سه رسوږمانه وه:

- چی بزاتم؟ ده زانی نیگه رانت كړدووم!

- دلّم خه ريكه ده سووتیت، ټو گړهی له ناخمدايه ټه گهر
به سه ر شاخیكيدا بكه یت ده یتوتیتته وه. ږه حمان بیده ننگ ږوو و
بیروكه كان میشكيان داگیر كړد: "تو بلتی عاشق ږوویت؟ ټو وه
به عه قلی كیدا ده چیت، ټو وهی له گهل مندا ږوویت
دلخوازه كهی ږوویت؟! ټی هاوار، ټایا ده بی ټو هه موو شتیکی

زانىيٽ كه له نيوانماندا پرووى دا؟ ئايا ده بى ئه وىش به دوامدا هاتىيٽ و شويٽي هه لگرتيم؟ تو بلٽى ئه وىش بينيٽى كاتىك ئه و دووشكانهم له ناو بردا واي چ كاره ساتىك ده يٽ، ئه گهر ئه وىش زانىيٽى... هه... راوه سته... دياره كه سيٽ كه ماوه له م شاخه به كاره كه مى نه زانىيٽ... ههر له ئىستاوه كاره كه م ئاشكرا بو. ئه وه چى به سهر هاتووه، هه رگيز به م شيوه يه م نه بينووه... خو وا ده گريٽ!

ره حمان وازى لى هينا تاكوو به گريان خه مه كانى به تال بكاته وه. ئه وىش بو چهند ساتىكى ديكه له يٽده نكيه كه ي به رده وام بوو، ده ستي به بير كردنه وه كرد: "به لام ئه و شايانى ئه وه نيه به و جوړه له پټاويدا ئازار بچيٽ، به لكوو شايانى ئه وه نيه له پټاويدا ته نانه ت يه ك دلټوپه فرميسكىش برټيٽ، ئه و كورده و گه نجيكى قيتوقوزه، هه موو كچه جوانه گوندنshine كان به ئاواتيه وه... چيه ئه و شيت بووه ده سته ردارى ئه و هه موو جوانكيلا نه ده يٽ و به په رو شه وه به دواى ئه م ئازله كه وتووه، كه جگه له دؤن جوان كه س چاوى تير ناكات."

له كؤتايدا دواى ئه وه ي كه ميٽك ده روونى مامؤستا عومهر ئارام بووه وه، ده ستي خسته ژيړ كراسه كه ي و كيسه نايلؤنيكى گه وړه ي ده رهينا، كه نزيكه ي دووسه د په په يه كي تيدا بوو، به ده ستيكى نيگه ران و كه ميٽك له رزو كه وه كاغه زه كانى بو ره حمان دريټ كرد، به ده نكيكى نزميش منگه منگيكي كرد و گوتى:

- چاويٽك به و كاغه زانه دا بخشينه.

له سه ره تادا ره حمان چاويٽكى خيټراى به ژماره يه كي زؤرى كاغه زه كاندا خشاندا تا بزانيٽ چيان تيدا يه و باسى چى ده كه ن،

پاشان وردتر و به ديقه تر لتيان ورد دهبووه وه، سهرنجدانی
ههنديکيشيان دريژهي ده کيتشا و زياتر تهماشای ده کردن.

- تو ئهم تابلؤيانه ت کيتشاوه... وايه؟
- ههرگيز نه خير... من عاشقی ويته کيتشانم به لام نايزانم.
- ئهم هونه رمنده بليمه ته!
- مامؤستا عومهر له سه رخؤ و به منگه منگيکه وه:
- به لي، به راستی هونه رمنديکی بليمه ته.
- ئهي خوايه ئهمه چ تابلؤيه کی توقيته ره؟!
- رات چيه دهرباره ی ئه وه ی تيدا هاتووه؟
- ره حمانيش به منگه منگيکه وه و زهرده خه نه يه کی سه رسامانه
روخساری داپؤشی:
- ئهمه داهيتانه داهيتان ههر به راستی داهيتانه... به
کاره کانی ته واو سه رسامم، ئهم هونه رمنده له شيوي که مه.
- به وردی سهرنج له و تابلؤيه ی دواتر بده.
- ئهمه يان؟
- نه خير، ئه وه يان نا... ئه وه ی دواتر... نا نا ئهمه شيان نا...
- به لي ئه وه يان... که ميک سهرنجی بده ري.
- دواي چرکه ساتيک ره حمان به سه رساميه وه:
- به راستی دانسقه يه، تو سهرنج له چاوی ئه و پياوه پيره

بده، چەند بە وردی له یەك كاتدا خەم و خووشی تیدا بەرجەستە
كردوو.

- زێدەباری دوودلی و پەرۆشی، دواى چاوه‌پوانیه‌كى
زۆر و درێژ.

- هەر بە پاستى ئەو چاوه‌خەریكه‌ دەدویت، پێك وه‌كوو
چامه‌یه‌كى شیعری وایه‌.
مامۆستا عومەر گوتى:

- نازانم چامه‌یه‌كى شیعریه‌ و له‌ شیوه‌ی تابلۆیه‌ كدا
بەرجەستەى كردوو، یان له‌ بنه‌چه‌دا تابلۆیه‌كه‌ و له‌سەر شیوازی
چامه‌یه‌كى پراوپر له‌ ئەندیشه‌ و خەم و ئازار و نه‌هامه‌تیه‌كانى
ژیان داپرشتۆتووه‌. تۆ ته‌ماشای په‌ره‌كه‌ى دواتر بكه‌... ئەم
چامه‌یه‌ پێك له‌سەر ئەم تابلۆیه‌ په‌یره‌و و پیاده‌ ده‌كریت، هەر
ده‌لتی هێماكانى ناو تابلۆكه‌ن و به‌ زمانىكى ئەده‌بیانه‌ى دانسقه
گرێچتىكى وه‌ستایانه‌یان بۆ كراوه‌. وای له‌و ده‌ربهرینه‌ جوانانه‌...
ئەم داھێتەرە خۆ شاعیریشه‌!

په‌حمان به‌ پەرۆشه‌وه‌ گوتى:

- ئەمه‌ ده‌بێ كێ بیت؟! هەر به‌ پاستى له‌ پىزى
هونه‌رمه‌نده‌ جیهانىیه‌كاندايه‌، به‌لكوو من بۆ خۆم له‌ زۆر پێك
له‌وانیش به‌ باشترى ده‌زانم، ئەوانه‌ى شتىكى ئەوتو له‌ تابلۆكانیان
تێناگه‌م.

- ئیستا ئەم مڕۆفه‌ ده‌گه‌ن و هه‌ست ناسكه‌ت بىنى؟!!

دیسانه‌وه‌ په‌حمان گوتى:

- ئەمه‌ كێیه‌؟! به‌ دڵنیاىیه‌وه‌ ئەگه‌ر یه‌كێك بیت له‌وانه‌ى

له گهل څومانن، هر ئیستا به سهرسامیه وه له بهردهم هه موواندا په نجه کانی دهستی ماچ ده کهم و له جیاتی ئویش نوره دارشکاندن و به موو کاره کانی دیکه ی له ئهستو ده گرم، که دهست و په نجه کانی دهروشین.

ماموستا عومهر به خهم و داڅکی زور و له ژیر لیوه وه گوتی:

- نه ی چی ده بیت نه گهر له گه لماندا نه ژیت، یان با بلین په کیک بیت له دوژمنه کانمان.

- له سونگه ی ئه وه هونه ره بالایه ی هه یه تی، هر دهستی ماچ ده کهم. جگه له وه مرؤفکی وا مرؤف هر گیز نابیته دوژمنی کهس، ناخر ئه وه هونه رهنده، شاعیره.

- ناخر هر ئه وه یه دلم له تلته ده کات و له ناخه وه ده مگریتیت... به دهسته نه فره تیه کانی خوم ئه م هونه رهنده و ئه دیب و نوو سه رهم کوشت... په حمان به م دهسته شکاوانه ی خوم. چهنه خوزگه م ده خواست بهر له من ئه و چه که که ی ئاراسته ی من بکردایه و پلی پیوه بنابوویه، ئه و ئه گهر وای بکړدبوویه، ئیستا ئه و هه موو خهم و ئازار و ئه شکه نجه دهروونیهم نه ده چه شت، زور بوی خهفه تبارم و نه فره ت له و هه لومه رجه ده کهم که ناچاری کردین پووبه پرووی یه کتر بجه نگی!

- ئیستا له ئازاره کهت گه یستم... تیگه یستم له ئازاره کهت.

ماموستا عومهر له قسه کانی بهردهوام بوو و گوتی:

- کاتیک له م چالاکیه ی دوايماندا دزه مان کرده ناو مۆلگه که ی دوژمن، زوربه یان له شیرین خهودا بوون، له

چاوتروو کانتیکدا په لمارمان دان، وهك ده زانیت لهو جوړه
چالاکی و چرکه ساتانه دا هه لایه کی وا راده بی، هه مووان
سهریان لی ده شویت، هه ندیکیان په لاماری چه که کانیاں دا و له
دهرگا و په نجه ره کانه وه بهر ده سترپیژی گولله یان داین، نی لهو
چرکه ساتانه دا، نه گهر نه کوژیت ده کوژریت، مروؤف ناچاره بو
مانه وهی خوی گولله به سینگی بزای خوی وهوش بنیت، بویه
به پیی نهو نه خشه و پلانه ی دامان پشتبو به ده سترپیژی چری تیمه
نهوان پیده نگ کران، ههر هتندهم زانی خوم له بهردهم یه کیک
له ژووره کان بینیه وه و ناگربارنم کردن و ههرچی له ناو
ژووره که دا بوو کوژران و تیدا چوون، نهام شاعیره ی ناوی
سیروانه، لهو ژووره دا بوو، هه موو نه وهی باسی ده کم له
خوله کیک یان که متر له دوو خوله کدا پرووی دا، هه موو
نهوانه ی له ژووره که دا بوون بهم ده ستانه ی من له ناو چوون،
وه کوو گوتم نهام کوړه بلیمه تهش له ناو نه واندا بوو، بهرله وهی
وه کوو که سیکی په رکه مدار خویشی نه زانیت چی ده کات و
بهرله وهی به لادا ییت له چرکه ساتیکدا بینیم به په شوکاوییه وه
دانیشتوه، چه کی به ده سته وه نه بوو، هیشتا چه په سابوو نه یده زانی
چی بکات، لای راستیه وه جانتایه کی بچووک و له بهرده میدا
کومه له کاغذی کی په رشوبلاو هه بوون، لهو دره ننگانی شه و
دوخه هیمن و نارامه دا که هه مووان خهوتوون، نازانم
دهینوسی، یان لهوانه یی بیري له کیشانی تابلویه ک کردیتته وه،
خوشم نازانم لهو چرکه ساته دا بوچی نهو جانتا بچووکه ی
سهرنجی راکیشام و ده ستم بو برد و بی نه وهی هه ست به خوم
بکهم و لهو دوخه که ترسناکه دا، ده ستم کرد به کوکردنه وهی
کاغزه په رشوبلاوه کانی بهرده می، خوژگه نه وهم نه کردبووایه،
ناخر نهو کاغزه نه و نهو تابلویانه ی بهرده مت بو هه تاهه تایه
ناگریان له ناخی دلیم بهر دا و هه تا بمینم چره دووکه لی
قرچه یان یه خه ی هزر و هه لک پرووزانی ناخم بهر نادهن، خوژگه

٠
 ټه ووم نه كړد بوايه... خۆزگه، به لام كهنگی داری خۆزگه بهردار
 بووه، ټاخر ټه گهر ټم كاغه زانه نه بوونايه، وه كوو جاره كانی تر
 ټاسایی به سه رمدا ټیده په پری. دواى ټیپه پسونی ده ورو به وری
 ههفته يه ك به سه ر چالاكیه كه ماندا بیرم بۆ لای ټهو جاننا بچوو كه
 چوو كه له گهل خۆمدا هیتا بووم، له گهل كه لوپه له كانی خۆم له
 ژووره كه ماندا به لقه دارینكى بنمیچه كه وه هه لمواسیوو. هیتام و
 له بن دره خیتك دانیشتم و كه و تمه پشكنینی جانتا كه، په پراوینكى
 بچووك وا دیار بوو یاده وه وری خوی ټیدا تو مار كړدیټ، له
 پینگه ی خویندنه وه ی ټهو په پراوه بچوو كه زانیم دوانا وهندی ته واو
 كړدووه و نه یتوانیوه بچیته زانكو. بۆیه به ناچارى پرووی له
 خزمه تی سه ربازی زۆره ملتی كړدووه، ته نها چهند مانگیكیشی
 ماوه خزمه ته كه ی ته واو بكات، له شارى هه ولیریش داده نیشیت
 و له خیرا ټینكى زه حمه تکیش و ده ستكورتیشه، بۆ نه گبه تی
 باوكی هه زار و یه كه ټه ملا و ټه ولایشی كړدووه، تاكوو
 كوپه كه ی له باشووری عیراقه وه بۆ بگه پرتنه وه ټیره، داخو بۆ
 ټه مهش له چهندين بهرپرسی سووك و چرووك پاپراوه ته وه، هه ر
 به هو ی ده ستكورتیه كه یشیه وه ټهو كاته ی له باشووری عیراق
 بوو، دواى چهندين مانگ ټینجا توانیویه تی به مۆله ت سه ردانی
 كه سوكارى بكات، ده زانی باوكی كورده و دایكیشی عه ره به؟
 هه ر ټهو كوپه یشیان بۆ ما بووه وه دواى ټه وه ی كوپه
 گه و ره كه یان له به ره كانی جهنگی عیراق و ټیران بوو بووه
 قوریانی خواسته كانی ټهو ديك تا تۆره سه رشیته. ترسی گه و ره ی
 دایك و باوكیشی له وه دا بوو كه ټه میش وه ك براكه ی له ده ست
 بدنه. بۆیه كه س نامیتیت باوكی په نای بۆ نه بات و لیتی
 نه پاپرتنه وه بۆ گه پاندنه وه ی كوپه كه ی بۆ ټیره، هه ر له موختاری
 گه پره كه وه، تا دوا جار به ناچارى له به رده می ټاغا كړنوشی برد،
 ټهو ټا غایه ی كه هه رگیز داواى لای سه روك جاشه كان
 په تكدړنه وه ی نه بوو، تا له كۆتا یدا خاوه ن ده سه لاته كان توانیان

بیگه پیتنه وه و لهم په بایه یی دابتن که نیمه ده ستمان به سهردا گرت و نهو کاره ساته پرووی دا. نهو کاتیک گه پابووه وه ئیره ناوه ناوه له کوتایی ههفته دا سهردانی ماله وه یانی ده کرد، نهو باوکه جگه رسووتاوه یی هرگیز چاوه پروانی نه م خه مه کوشنده یی نه ده کرد. خوژگه هر نه گه پابووايه ته وه ئیره، ده زانی بیرم له خوم و هموو شتیک ده بیته وه، نهوانیش وه کوو نیمه چه وساوو و هه ژار و نه دارن. وای نهو که سه چند راستی فهرمووه کاتیک گوتویه تی: "له جهنگدا خه لکاتیک به کتری ده کوژن، هر به کتریش نانس، له پیناو که سانیک که به کتری ده نانس و شه پش له گه ل به کتریدا ناکه ن!" ناخ په حمان نه گهر ده زانیت چند نازار ده چیژم و خه م ده خوم.

په حمان به هیمنیه وه:

- خوت سهرزه نشته مه که، نه گهرنا ناتوانی لیره بژیت، له بیري که.

- هرگیز ناتوانم نه وه له بیر بکه م که پرووی دا.

- به لام نیمه له جهنگدا یی، یان ده کوژین، یان ده مانکوژن، هه لېژارده یی سیه ممان له به رده مدا نیه.

- لهم حاله ته دا بژارده یی کی دیکه م ده بیت! نه ری په حمان تو هه ست به وه ناکه یی نه وانه یی جهنگ هه لده گیرسیتن، وه که نهو که سه وان چه کیک هه لده گریته و به چیژ و خو شیه وه ناراسته یی دوو که سی هه ژاری ده کات که به کتریش نانس، له ژیر هه پره شه یی لولو له یی تفهنگه که پدا ناچار یان ده کات بهر بیسه ویزه یی به کتری و تا ناستی نه وه یی به کتکیان نه وه یی تریان له ناو بیات به نه گن، نیمه ش ئیستا نه وها یی؟!

- نه یی چیمان له ده ست دیت بیکه یی؟ نه م زه ویه هیچ که سیک یی تیدا نازیت، جگه له درنده کان نه بیت، خو نه گهر بیسه

کهرویشک، یه کهم پړوی که تووشت دهیټ له توبه ټت ده کات و ده تخوات. دهی و هره پیم بلې چوڼ له گهل هم درنده ادها هله ده کیت و ده ژیت؟ نه گهر داوای ناشتی و ناسووده یی بکه یت، نهوا پیمان دهننه سهر گهر دنت و ده بی ههر به کویله یی و زه لیلی بژیت، به لکوو هه تا نه گهر به و کویله یی و زه لیلیه ش رازی بیت له پیناوی نه وهی توژیک ناسووده و نارام بیت، له کوتاییدا توی هه ژار و ناشتیخواز خوټ ده بینته وه پاپچی جهنگیکت ده کهن هیچ بهرزه ونندیه کی توی تیدا نییه و ده بی شه له گهل که ساتیکی هاوشیوهی خوټ هه ژار و به ده بخت بکه یت، که نه ده یاناسی و نه ده تناسن.

ماموستا عومهر به خه میکی بیته ندازه وه:

- نه گهر شه له گهل درنده کتوبه کان بیت و بیاناسم نهوا به دلناییه وه پیشوازی لی ده کهم و ههر گیز بو ساتیکیش ویزدانم نازارم نادات، به لام کاتیک که سیکي هه ست ناسک و بیتاوان و له وپه ری هه ژاری و نه داریدا به دهستی من ده کوژریت، بهرگی نه وه یان ناگرم. ناخر په حمان خوټ ده زانی نیمه له بنه په تدا له پیناوی نهو جوړه که سه باش و بیتاواناندها شه ده که ین و ده جهنگین.

- هاوپاتم، نه گهر درنده یه ک بکوژیت، جیاوازه له وهی مروفنیک بکوژیت که له بنه په تدا خوټی قوربانی بیت. به لام جهنگه و له جهنگیش ههر ده بیت قوربانی هه بی.

- پیت باشه خوټ یان کوړیکت بینه قوربانی جهنگیکي وا قیزه ون؟!

- هه لبه ته رینگه نادهم، به لام تو پیم بلې چیمان له ده ست دیت؟ که مه به کی پیس و ترسناکه و له نیمه گه وره تره!

- ناخ په حمان نه گهر حالی دايك و باوكيت ده بينی؟
- دايك و باوكی كی؟!
- ناخ په حمان، چیه تو له گه لم نیت! بیرت له كوییڼه؟! من پټوېستم به كه سېكه گویم لئ بگریټ، به كه سېك نازاری ویزدانم كه م بكا ته وه... مه به ستم دايك و باوكې شاعیره هونه رمنده قوربانيه كه ی ده ستی خو مه... نه و قوربانيه ی ئیستا تو به ده سته كانی خو ت هه سته تو مار كراو و كیشراوه كانیته له هژنراوه ی جوان و تابلوی سهرنجراكیش به ده سته وه گرتووه.
- هیچ هه والټك لټیانه وه پټی گه یشت؟!
- خو م بینیانم، له پټگه ی نه و نامانه ی له ناو جاننا بچوو كه كه یدا بوو ناو نیشانه كه یانم زانی و به نه ټی چووم بو هه ولیر.
- چی...؟! چو ن و بچی؟!
- نازانم. هه نديك پاره م له گه ل خو م دا برد. نه وه ی هه مېوو، له گه ل قهرز كړدنی پرې پاره یه کی ديكه له و هاوړپټیانه ی جگړه ناكیشن، تا بېوو پرې پاره یه کی باش، پاشان پووم له و ماله كړد كه دايك و باوكی قوربانيه كه می تندا نیشته جی بوون، ماله كه یان به لگه ی هه ژاری و نه داریان بوو، له ناكاو هاتمه وه سه رخو له وه ی پټیان ده لټم. هه رگیز نه وه م به خه یالدا نه هاتبوو، پاسته من به مه به ستی یارمه تیدانیان چووم بو لایان، وه لئ تا ئیستا من بكوژی كوپه تا قانه كه یانم. چیان پټی بلیم؟ من كیم و بچی هاتووم؟! نه ی چو ن كوپه كه یانم ناسیوه؟ ئایا بلیم هاوړپټه کی سهر بازیم و له گه لیدام، شپوه ی من له سهر باز ناچیت. به تاییه تی نه و قژه دریژ و لول و گفهی من، كه نه وه م هاته وه یاد، ئیدی به نیو كوچه و كو لانه ته سكه كانی شاردا

كهوتمه سوورپانهوه، پاشان كهوتمه پايدۆزى گهړان به دواى سهرتاشخانهيهك، بۆ ئهمهش ناچار بووم بچمه شەقامه گشتيهكه، بهو ئوميدەى سهرتاشخانهيهك بدۆزمهوه، دانهيهكم دۆزيبهوه كهوتبووه سهر دوورپانهكه، بويرىي ئهوهه تيدا نهبوو بچمه ناوييهوه، گلۆپهكانى ناوى پرووناك و ئهوانهى لهوئش دانىشتبوون زۆر بوون، منىش خۆم له خهلكى دهباراست، چونكه پيم وابوو كه زۆربهيان جاش و بهكرىگيراو و ئاسايى نهيئين و دهموچاو و پوخسارى ههموو خهلكى شارىان دهناسى، نهخاسمه كلاوسوورهكان ئيترياتي عهسكهري-، ئهوانهى كهسيك له چنگيان دهرىازى نايت، ئهگهر پرسىارى ئهوهى لى بكهه له كوئيه هاتووه و بۆ كوئى دهروات و پيداويستيهكانى خۇناساندنى پييه يان نا؟! منىش هيچ يهكيكم لهو شتانه نهبوو، بۆيه لهو سهرتاشخانهيه دوور كهوتمهوه، بهرلهوهى يهك ههنگاو بۆ ناوى بتييم، ههستىكم لا پهيدا بوو كه تيستا ههموو ئهوانهى سهر شۆستهكه دهناسنهوه، ئهوه سهرنجانەى ليشيان دهرترسام و خۆم لى لادهدان، دهينم به دوامهوهه و چاوديريى ههنگاو به ههنگاوم دهكهه، وهلى هيشتا جگه له چهندههنگاويكم نههاويشتبوو، گۆشهيهكى بچووكم به دى كرد، له دوو مهتر دووجا زياتر نهدهبوو، پيره پياويك له بهرانهر ئاويتهيهكى كوئى گۆشه كهلدا دانىشتووه، پيم وابوو ئهوه يهكهه و كوئترين سهرتاشى ئهم شارهيه و ئهوانهى كاتى خۆى كرپارى بوون و سهرىان لا چاك دهكرد، ههمويان نهماون و مائاواييان له ژيان كردووه، دهبيى ماوهيهكى زۆريش بيت كهس هاموشۆى دوكانهكهى نهكات، ئهوهتانيى من له ناكاو دهبمه ميوانى و داواى سهرچااككردنى لى دهكهه، پى دهچىي ئهم سهرتاشه ديئرينهى شار، تواناى ريكردنى لهگهل كاروانى سهرتاشه هاوچهرخهكان و ئهوه مۆديلانەى كه گههجان دليان دهيوخوازيهت

نەبوو، بۆيە ۋا بەركەنار بوو ۋ كەسك بە لايدا نايەت، ۋا ديارە خۇى داۋەتە دەستى چارەنۋوسى ۋ ھەتا لە سەرنجدانى ئەو سەرتاشخانە پووناكەى بەرانەرىشى بېزار ۋ ۋەپس بوو ۋە كە زۆربەى كېيارەكانى ئەمىشان بۇ خۇى بەلكىش كىردوۋە، بەلام دواتر بۇم دەرەكەوت كە نەخىر ھىشتا ئەمىش دىلخۋازى خۇى ھەيە ۋ زۆربەى ھەرە زۆرى ئەوانەى دېتە لای ۋ سەريان چاك دەكەن، لە چىن ۋ توپژە ھەزار ۋ نەدار ۋ بەشمەنەتەكانى شار ۋ دەۋروبەرىن، لەوانەى دەسفرۇش ۋ كۆلكىش ۋ پۇژانە بە كارى بۆيە كىردنى پىلاۋ ۋ جۆرەھا كارى دىكەى دەستگىرپىيەۋە خەرىكن، دۋاى سلاۋ، ھەر كە لەسەر تەختى دانىشتە كۆنەكەى دانىشتىم، دەستى داىە ئامىرە كۆنەكەى سەرتاشىن، كە باۋەر ناكەم ھىچ كەسك لەم پۇژگارەدا بەكارى بەيتىت، تەنھا يەك ۋ شەشى لە زار ھاتەدەر ۋ گوتى: "قوتىكەم؟" منىش بە داۋاى لىيوردن لە قۇرە درىژەكەم گوتىم: "قوتى كە"، ئىدى دەستى پىن كىرد، ھەتا پىستى سەرم ھەموۋى دەرەكەوت ۋازى لى نەھىتا، ئەم سەرتاشە پىچەۋانەى سەرتاشە زۆربلىتەكانى تر ورتەى نە كىرد، تا بە تەۋاۋى لى بوۋەۋە، كە تەنھا چەند خولەكىكى كەمى خاياند ۋ گوتى: "پىرۇزە". ئىدى شىۋەى منىش تەۋاۋ گۇرا ۋ پىك لە سەربازە سەرۋگۈيلاك چاكىراۋەكان دەچوۋم. ھەستىم بە يەك سەرم ۋ موچىكىكى ۋا كىرد نەيتتەۋە، سەرتاپاى جەستەى داگرتبوم. كات ئىۋارەيەكى درەنگ بوۋ، ھەر دەبىن بە نەيتى بگەرپتەۋە بۇ شاخ بەرلەۋەى ئاشكرا بىم ۋ كۆتايىم پىن يىت، ۋەلىن خۇ من تەنھا لە بەر خاترى ئەم خىزانە ھاتوۋم بۇ شار ۋ مىلى خۇم خىستۇتە بەردەمى چەقۇى دېندەكانى دەسەلاتەۋە، بە ھەر جۆرپىك يىت ھەر دەبىن يىانىنىم.

بە كوچەۋكۆلانە تەسك ۋ تارىكەكاندا گەپامەۋە، خۇزگەم

ده خواست که سم تووش نه بهت، به لام کهنگی داری خوزگه ی
 ئیمه ومانان بهر دار بووه؟! نه و تانی به کینکیان له دوامه وه بانگم
 ده کات. سهره تا خوم له خهت دا، وه که نه وه ی گویم لیسی
 نه بیت، به لام ههستم کرد ههنگاوه کانی له پشته وهم خیراتر
 ده کات، ناچار بووم رابوهم و ناوړیکی لی بدهمه وه بزائم کینه
 و چون خومی بو ناماده بکه، نه گهر دوخه که پیوستی پی
 کرد، بینیم دوو پیایوی تیکسمران، لام و ابوو سر به ده زگای
 نه منی نه بین که هه میسه سهرقالی راوه دوونانی سیاسییه
 بهر هه لسته کاره کانن، چهند به داخه وه بووم که چون ناوا بی
 چه که هاتمه شاره وه، خو به لای کهمه وه ههر ده بوو چه قویه کم
 لا بووایه بۆ کاتی پیوست، وه لی ههر له و ناوساته دا بیرم له وه
 کرده وه، ئینجا ده بی له دخی وادا چه قو به که لکی چی بیت،
 له بهرانبهر دوو پیایوی چه کدار که دلیام به لای کهمه وه
 ده مانچه و شتی دیکه شیان پیته، هیچ چاریکم نه ما، جگه له وه ی
 بیاندویم و هه ولی فریودانیان بدهم، نه گهر توانای نه وه شم نه بوو
 له به کهم ده رفته دا بازی که بدهم و بوی ده ربجم، به کیک له
 پیاهه کان گوتی:

- تو خه لکی ئیره ی؟

تیدا مام، نه مده زانی چی وه لام بدهمه وه؟! نه گهر بلیم به لی،
 نه وه درو کهم ناشکرا ده بیت، نه گهر ههر پرسیاریکی دیکه م لی
 بکه که په یوه ست بیت بهم گهړه که و ناوچه یوه، چونکه
 هیچی لی نازانم، یان له وانه به له گه لم بیت مال وه بۆ دلیابوون،
 خو نه گهر به نه خیریش وه لایان بدهمه وه، نه وه ده ست به
 لیکولینه وه و پرسیار ی زیاتر ده کهن، که لیره چی ده کهم و
 بۆچی هاتووم، وه لی له کوتاییدا به نه خیر وه لام دانوه،
 به لکوو بتوانم خوم له پرسیاره کانی دیکه یان بدمزه وه. پیک

لښکدانه وه و بڅوونه کهم دهرباره یان له شویتي خویدا بو، هر به پراستی نهوان سهر به دزگا نهیینه کانی دهسلات بوون، به لام وا دیار بوو بڅو کارى دیکه هاتبوونه تیره، نهک به دواى من و بڅو کارى سیخوپى.

کهسى دووه میان به کهمیک توندیه وه:

- کهواته بڅو کوئ دهچیت؟!

تهواو خوځم کو کردبووه وه و بهسهرخوځمدا زال بووم و گوتم:

- هاتووم بڅو سهره خوځیکردنى دایک و باوکى یه کیک له هاوړیکانم.

نهوهى دیکه یان وهک نهوهى به وردى ناگای لهوه بیت له گهړه که کهدا چى ده گوزه ریت، گوتى:

- مهبه ست مالى نهو سهر بازیه پیش ماوه یهک یاخیبووه کان له شاخ کوشتیان؟

- بهلنى بهلنى، پښک خو یه تی.

وا پښ دهچوو گومانه کان زیاتر به لای نهوه دا بچن که منیش وه کوو کوژراوه که سهر باز بم، بویه لى پرسم:

- نهى کوا موله تی دابه زینت؟

لهو کاتهى ده مویت بهسهر دلپراو کیکه مډا زال بم، گوتم:

- هه لبه ته پیمه نهى چون.

دهستم کرده باخه لم و وا خوځم پیشان دا که دهمه وئ

مؤله ته كهى بؤ دهريښم، هيندهى نه مابوو بلښم له ناو كراسى
سهربازيه كم له ماله وه له بيرم كړدوو، به لام به رله وهى هيچ
بلښم پټى گوتم:

- برؤ خوات له گهل.

پښتم تئ كړدن و به منگه منگي كه وه سو پاسگوزارى خؤم
بؤ كړدن و به هه نكاوى پته وى نه وتؤوه پښم ده كړد، وهك
ئه وهى ههر به راستى و اېم، بؤ ئه وهى گومانم لئ نه كهن.
سهر تاشينه كم له مهر گيكي مسؤگر دهر بازى كړدم و
كه سايه تېي راسته قينهى به باشى بؤ شاردمه وه، به لكوو هه تا له
مالباتى قوربانيه كېش ده يشاري ته وه كه سهرله نوئ نزيكى مالىان
كه وتبو ومه وه. تا ئه و كاته ش موچر كه كه به سهر تاپاى جهسته مدا
ده هات و ده چوو، پاشان به ده ستيكى له رزؤك و ناختيكى
تيكشكاو وه به هؤى پارچه ئاسنيكى هه لواسراو له شي وهى
مستيك به رد يكي له ناو ده ستدا بيت له دهرگا كه م دا، دهرگا كه
له و كؤنه دهرگايانه بوو كه له تهخته دروست كرابوو و به
بزمارى سهر توپزى گه وړه گه وړه ئاسنين، بزمار پيژ كرابوو،
كه سهرى بزماره كان پښك له هيلكهى مريشك ده چوون،
هيندهى نه برد پيره پياوښكى باريكه له كه ئيسكى ږوومه ت و
شانه كانى به ئاشكرا له ئيسكه په يكه ريك ده چوو به زؤرى
زؤردارى پسته كه يان پټوه خو شه كړديت، ږوخساريشى پړاوېر
بوو له خهم و ژان و نه نديشه، چاوه كانى پښك چاوى پيره
پياوه كهى ناو ئه و تابلؤيهى هينامه وه ياد كه كوپه كوزراوه كهى
كيشابووى، ههر كه گه يشته به رانه برم گوتى:

- نېگه رانت كړدين، بؤچى...!؟

پاشان هاته وه سهرخؤى، وا ديار بوو منى به كوپه كهى

چواندبوو که ماوهیه کی زور بوو مالشاوایی لئی کردبوون، نه خاسمه قزه تاشراوه کهم، چه په سام و زمانم له گزچوو، نه مزانی چی بلییم؟! وهك ئه وهی له گیانه لای مه رگدا بم، پاشان به دهنگیکی نیمچه خنکاو و پچرپچر و ههرچوئیک بوو گوتم:

- هاتووم سهره خوشیتان لئی بکهه...

وهك ئه وهی وشه كان نه یانه وئ له زارم یینه دهره وه، دهستم بۆ گیرفانم برد، ده مویست ئه و پاره یه ی بۆم په یدا کردبوون دهریتم و بیده مئ و برۆم، وه لئ که سایه تی و دهر و ونه رزیه که ی پرئگه ی نه دا وه ریگریت، بریارم دا به زور له گیرفانی بناختم و ئینجا برۆم و ئاوړ له دوا ی خۆم نه ده مه وه، له ئاینده شدا به پیتی کات و توانا هه مان هه لویست دووباره بکه مه وه، به لکوو که مئیک له ئاسووده یی ویزدان به ده ست به ینم، کاتیک که مه خۆشیه ک به خه مه دلئ ئه م پیره باو که جگه رسووتا وه وه. وه لئ هایه ووووووو... ناخر خۆ سامان و زیر و زیوی هه موو دنیا به لای ئه م باو که وه، ناکاته ده ستله ملاتییه کی کوړه که ی... ئای پرۆزگاری شووم چیت پئ کردم و چۆن پيسوای مرقایه تیت کردم؟! هیچ دهر فه تیکم بۆ نه رخصا پاره که ی بده مئ و برۆم، به لکوو ئه و بانگه یشتی ژووره وه ی کردم و پرووی وه رگنړا و پشته چه ماوه که ی که نیسانه ی خه م و ئه ندیشه کانی ژیان بوون، له ناخه وه ئازاریان دام، به ره و ژووره وه ده ستی به پرۆیشن کرد و منیش به ناچاری به ناو پرته ویکدا دوا ی هه نگاوه کانی که وتم، که جۆگه ئاو پکی دریژی پندا ده پرۆیشن و پئ ده چوو پاشماوه ی شوشتنی قابوقاچاخ و جلو به رگ ییت، پاشان به حه وشه یه کی پانویه ریندا پرۆیشن، زه ویه که ی خۆلای و به به ردی گه وره پر کرابووه وه، وه لئ هه ست ده کرد زه ویه کی نه رمان ییت، خانووه که ویرانه بوو، ژوور پکی له قوړدروستکراو،

په کيکي دیکه لهوانه بوو له ماوهی مانگيکدا داپرووخت، نه گهر کوله کي داريڼی نه دهنه پال، ژووریکي دیکه ی تا پاده په ک بهیز و بهی کوله کي داریڼ، نه میان به چیمه ننو که فمال کرابوو، ولې بې په نجره بوو، پیاوه پیره که بهره و نهو ژووره پشتم کهوت و هر نه و ته به ریڼی خوږم ده بیڼی، گلپیکي کاره بای کز پروونا کایي به ژووره که ده به خشی، پی ده چوو گلپه کهش دوا ساته کانی ژبانی ییت و نه ویش پروونا کي به تاریکي بسپړیت، له بهرانه به درگای ژووره که ته ختیکی دانیشن هه بوو که به دوشه گنکي نیسفه نج داپوشرابوو، له بهر ده میدا میزیکي بچووکي چای هه بوو، کومدینویه کي کونهش که نیوهی ته مهنی پژییوو به دیواره که وه نووسابوو، له سر ته خته که دانیشن و باوکه پیره ی جگهر سووتاویش له ولای ته خته که وه دانیشن. به ده نگیکی کزه وه گوتی:

- حال و نه حواله چونه کورم؟

وهک نه وهی ناگام له خوږم نه ییت، گوتم:

- من مؤله تم وهر گرتوو و له ماله وه بووم، کاتیک گه پامه وه هه والی سیروانی کورپانم بیست، کورپانه وایه؟
پیره که هه ناسه یه کي قوولی هه لکینشا و گوتی:

- بهلې کورم، من باوکی نه وم، سوپاس بو سه لامه تی
توش.... هه موو شتیک لای خوا نووسراوه...

دهستم بو گیرفانم برد، تا کوو پاره که دهر بهینم، به لام
هه ستا و گوتی:

- ده چم چای ده ینم.

منیش هه ستامه سهرین و پاره که م دهریتا و گوتم:

- مامه گيان من کاريکی په لږم هه يه و ده بڼې بړوم، تنهها ويستم بيم و سهره خوشيتان لڼې بکهم و ثم بړه پاره يه تان بده مي، ده ستم گرت و ويستم پاره که بکهمه ناو ده ستم، ده ستم کشانده وه و گوتی:

- نه خير کورم، پاره که ت هه لگره، خير هومنه ند زورن و منيش هيشتا توانای په بډا کړدنې بژيويم هه يه.

له و کاته ي خه ريك بوو لڼې ده پارامه وه و هه تا نوشتامه وه بو ئه وه ي ده ستم ماچ بکهم، گوتم:

- توو خودا لڼمې وه رېگره، تو نازانې په وانشاد به لای منه وه چهنه گرنه بوو، به کورې خوتم دابنې، تکايه لڼمې وه رېگره، ناخر چاکه ي په وانشاد زور به سهره وه يه، نه و زور چاکه ي له گه ل کړدووم و قه رزه که ي له نه ستمدايه و هه ر ده بڼې بوی بگه رېتمه وه.

له و چرکه سته دا هاوسه رکه ي هات و قور يه چايه ک و پيالو پڼداويستيه کاني دیکه ي چايه ي له سر سينييه ک هه لگرتبوو، وا ديار بوو له و کاته ي من له ده رگام داوه، نه وان ويستيتيان چای بخونه وه، پياوه پيره که گوتی:

- کورم پاره که بخه روه گيرفاني خو ت و دابنشه، نابڼ بڼته مال ه که مان و ميوانداريت نه که ين.

پاشان له به رده م ده رگا که سينييه که ي له ده ست ژنه که ي وه رگرت و گويم لڼې بوو پڼي گوت: "هاورپي خوالخوشبووه". هيشتا قسه که ي ته واو نه کړدبوو، گويم له نووزانه وه ي ژنه که بوو، که بو شويتيکی دیکه ي مال ه که رويشت، پياوه پيره که هاته وه لام دانېشت و به ده ستمکي له رزوکه وه چايه کي پيشکه ش کړدم و گوتی:

٤٠ - ځای کې سوکارت چونه؟

له ژیر لږو و به نیگه رانییه وه:

- هه موویان باشن.

دیسانه وه دهستی به قسه کرده وه و کهوته باسکردنی
خه مه کانی:

- ناگات له خوت بیت کورم، له وه باشر نییه له دنیادا
باش بیت، باش بیت مه به ستم نه وه به خه و ئازار له
که سوکارت دؤور بخه یته وه. دواى تنه ها چند خوله کیک دایکی
سیروانیش هاته ژووره وه و راسته وخو و بی مؤله توه رگرتن له
به رده ممدا له سهر چوک دانیش و به زمانیکی کوردی
شاره زایانه وه گوتی:

- به و خویه گه وره یه سویتدت ددهم، که باسی هه موو
شتیکی کوپه کهم، سیروانی هاوړېتم بؤ بکه یت.

پوخساری به فرمیسک تهر و سوور هه لگه راېوو،
چرچولوچه کانی دهموچاوی، له نه نجامی نه وه هه موو
جگه رسووتان و له ده ستدانی ئازیزانه ی وا دهرده کهوت له
ته مهنی هفتا سالیدا بیت، وېړای نه وه ی هیشتا په نجای
تینه په پاندبوو.

- هه ستم به ترس و دلهر او کینه کی دژوار کرد، ده بی
بتوانم چ دروړه که هه لېه ستم. وه لې خو هر ده بی شتیک بلیم و
باسی شتیک بکه م، دواى که میك گوتم:

- داواى نارامگرتن و خوشیت بؤ ده کهم دایه گیان.

- تکایه باسی کوپه که مم بؤ بکه!

- ده توانم دهرباره ی چی بلیم، هەر قسه یه کی خویشی بکهم، تازه هیچ سوودیکی نایت.

- ئەو هاوړپې نه بوو، ئیوه چوون یه کترتان ناسی؟! مادام توی به هاوړپې خوی داناییت، که واته زور خوشی ویستوی، کوړه که ی من تا راده یه کی زور گوښه گیر و دووره پریز بوو، زور به که می له گهل خهلکی قسه ی ده کرد، بیدنگ و بیوه ی و نر مونیان بوو، له هه موو ژیانیدا نازاری زینده وهریکی نه داوه.

منیش نه وەندەم بۆ زیاد کرد و گوتم:

- هه موو نه وانه ی ده یانلییت راستن، هونه رمنه ند و نووسه ریش بوو، هه موو کاتی خوی له ویتنه کردندا ده به خشی، شانازی به کاره کانیه وه ده کرد، من زور بایه خم به به هره کانی ده دا و بۆ به رده وامبوون له سه ر هونه ره که ی هانیم ده دا، بۆیه پریزی ده گرتم و هاوړپیه تیمان هیواش هیواش به هیز بوو، پوژیکیان پپی گوتم: وه سیه تی من نه وه بیت نه گهر پوژیک تووشی رووداو یکی نه خوازراو هاتم، ده بی ناگات له دایک و باوکم بیت و هه موو ویتنه و شیعه کانم لای خوت پیاریت.

منیش بۆ دلنیا کردنه وه ی پیم گوت:

- هیچمان به سه ر نایه ت، به لام به لین بی بۆ ویتنه و شیعه کانت، هه ول ده دم له گوڤار و پوژنامه کاندایان بکه مه وه. زور دلی بهم به لین و پیتنیه رهم خوش بوو.

- دایکه چاو پر له فرمیسکه که ی گوتی:

- ئەو ههستی کردبوو که مهرگی نزیك بۆته وه.

پیاوه پیره که له گهل بۆچوونه کهیدا نه بوو، گوتی:

- ناوی خوا بښنه، ژنه که کهس نه‌پښه کان نازانیت ته‌نھا خوا نه‌ییت.

دیسانه‌وه دایکې به زمانیکې گیراوه‌وه پرسي:

- ئی چتر کوړم... چتر؟!

ناچار بووم به دواي شتي دیکه‌دا بگه‌پریم، به‌لام له بیرم چووبوو که هه‌رچیه‌ک بلیم و باسی هه‌رچیه‌ک بکه‌م، خه‌می نه‌و پیره دایک و باوکه گرانتر ده‌که‌م و زیاتر ده‌یانورووژیم، له‌و چرکه‌ساته‌شدا بویري نه‌وم نه‌بوو سه‌رنج بده‌مه پوخساری دایکې سیروان، سه‌ری خوّم نزم کردبوو و به‌ده‌نگیکې کز و له‌سه‌رخو گوتم:

- نه‌و زور ئیوه‌ی خوښ ده‌ویست، که ناتوانم به‌قسه باسی بکه‌م، خو‌زگه‌ی نه‌وه‌ی ده‌خواست سه‌ربازیه‌که‌ی ته‌واو بکات، که زوری نه‌مابوو ته‌واویشی بکات، به‌لام نه‌و ترسی نه‌وه‌ی هه‌بوو به‌هوی شه‌په‌وه مانه‌وه‌ی له‌سوپا دریژ بکریته‌وه و ته‌واو نه‌ییت، نه‌و ده‌یویست نه‌رکی مال‌ه‌وه بگریته‌هسته‌وی خو‌ی و نه‌و باره‌گران و خه‌م و ناسوره‌زوره له‌سه‌ر شانی باوکی لاب‌دات و خو‌ی پارووه ناتیك په‌یدا بکات. کاتیک موله‌تم وه‌رگرت، باوه‌شی پیدا کردم و گوتی، پوره‌کانی دادین به‌بی تو نه‌ستم ده‌بن، ئاخ‌ر نه‌و منی ته‌نھا وه‌کوو هاوپیه‌ک دانه‌ده‌نا، به‌لکوو وه‌کوو براه‌کی گه‌وره‌ی خو‌ی. پاشان به‌سوزه‌وه ده‌ستی گوشیم و به‌گه‌رموگوپی بانگی کردم، زوو بگه‌پوه و دوا نه‌که‌ویت.

هر که نه‌و قسانه‌م کرد، -یان باشر بلیم نه‌و درویانه‌م پرک خست- نه‌و دایکه کلزل و ناخ سووتاو و تاسه‌باره‌ی له‌سه‌ر چوکی دانیشبوو، ده‌ستی گرتم و گوتی:

- لیم گهړی با ټو دهستانهت بگرم، وا ههست ده کهم دهستی سیروانی کوپمن دهستت ده گرن.

پاشان له ریځگه دهستی منه وه دهستی سیروانی کوپي ماچ کرد و له سهر لیوه کانی خوئی دانا و به هه نسکی گریان و باراندنی فرمی سکی به خوړه وه گوئی:

- مادام سیروانی کوپمان توئی خوش ویستووه، ئیمهش خوشمان دهوئی، تو ده بیته کوپي نازیزم، ههر کاتیک بیست و سهردانمان بکهیت، له گهل خوئدا شه بهنگ و بۆنوبه رامهی ده هیئت... ناخ کوپه کهم چهنده جوان و دلگیر بوویت، ههر ده بی ئیستا سیروانی کوپمان بهم سهردانهی تو دلی خوش بیست، هه لبه ته ئیستا به به خته وه رییه وه سهرمان ده کات، هه تا له وانه یه له گهل خوئدا شه بهنگ و بۆنوبه رامهی برا گه وړه که شی هینایت، تو ههر کاتیک سهردانمان بکهیت، له گهل ههر دوو کوپه کهمان کۆمان ده که یته وه، پیم بلئی سهردانمان ده کهیت، کوپي خویم وایه؟ هاتنی تو وایان لئ کردم ههست بکهیم ئیستا کوپه کانم له ده ورم ده خو لینه وه. ناخ خودایه چهند ههستیکی خوش و جوانه.

پاشان پرووی له پیاوه پیره کهی کرد و به پروویه کی گه شه وه لئی پرسى:

- ته ماشاکه... ههست به بوونی ههر دوو کیان ناکهیت...؟! ههر دوو کوپه کهم لیړهن، من وا ههست به بوونیان ده کهم، رۆحیان وه کوو شنه بایه کی نه رم خوئیان له روخسارم هه لده سوون، دلنیم ئیستا بهم دیدار و سهردانهی تو دلخوشن، به تایه تی که زانیان ههستم به بوونیان کردووه.

ئیدی وات ههست ده کرد ئامیز به خوئدا ده کات، وهک ټه وهی ئامیز به تارمایی و شه بهنگی کوپه کانیدا بکات، پیره پیاوه کهش له شوئی خوئدا جوو لهی نه ده کرد و ورته ی له ده

نەدەهاتە دەرهو، دلیابووم ئەویش لە ناخەو، شەقارشەقار دەبیت و ئاگری جگەر سووتان، قولی گریانێ لە گەرودا گیر کردوو و هاکا دایە پڕمە ی گریان. لە گەل خۆمدا گوتم: "ئەو ژنە بەستە زمانە ھۆشی لەسەر خۆی نەماوە!"

پاشان داوای مۆلەتی پۆیشتنم لێیان کرد، بەوێ بە کاری دیکەو، سەرقالم و دەبێ پڕۆم، بەلێنی ئەوێشم پێ دان کە ھەر دەر فەتم بۆ پڕەخسێت سەردانیان بکەم، بە زۆریش قایلەم کردن بەوێ ئەو پڕە پارە یەم لێ وەر بگرن. بە ھەر حال ھەر چەندە پارە کەش زۆر نەبوو، بەلام لەوانە یە خەر جیبی مانگیکی مالا کە یان یان زیاتری پێ بەرنە سەر و بە پێ بکەن. ئەوان وێرێ ئەو نەبوونی و دەستکورتییەیان، بەلام خاوەن ھەست و ناخێکی بەرز و شکۆمەند بوون. وەلێ بەرلەوێ بگەم ئەو جۆگە پێساو، بچووکە ی ناو ھەوشە کە یان، لە نا کاو پراوە ستام و ئاو پێکم لێیان دایەو، ئەوانیش پەق پراوە ستان، پڕوخسارم لە شەرمان سوور ھەلگە پرابوو، چێتر نەمتوانی فریویان بدەم، نازانم لەو چرکە ساتەدا بۆچی ئەوێندە قێزەم لە خۆم دەبوو، کە گویم لە تکا و نزا و پارانەو کانیان دەبوو، کە ھەندیکێ دیکەش لایان بێتەو، یان زوو زوو سەردانیان بکەم و سەریان لێ نەبەرم، وەک ئەوێ لە پۆژی لە دایکبوونەو، بمانسن. ئەوێتە شێتیی بیر و بڕوا و بەھای پەوشتیم بەسەرما زال دەبن و دەمگە پێتەو، دۆخی راستەقینە ی خۆم و بال بەسەر بیر کردنەو، دەکێشن، بە جۆرێک کە جگە لە پەوشت و بەھا راستگۆکان ھێچی تر نەبینم، وەک ئەوێ لای ھەندیک لە شێتەکان ھەبە و پێی دەناسرێتەو و لە پێناویشیدا دەمرن، ئەگەر دۆخە کە ئەو بخوازێت، منیش پێک ئاوام لێ ھات، چۆن شێتەکان ساختە کاری و شاردنەوێ راستیەکان پەت دەکەنەو و ھەمیشە ھەر راستیەکان دەلێن، ھەتا ئەگەر فیل و درۆکە

سپیش بیت و زیانیکیش نه گه یه نیت، نه وان ئاماده نین بیکه ن. منیش بۆ نه وهی نه و ته پوتۆز و خاشاکی درۆ و فریودان و به دره و شتی خه لاتاندنه ی نه و دوو مروقه پاک و فریسته ییه له خۆم به کینم و باری خۆم سووک بکه مه وه، پووم تی کردن و گوتم: "له راستیدا من هینده ی باوک و دایکی خۆم خوشم ویستن و له گهل خۆمدا بریارم دا بۆ هه تاهه تایه به جیتان نه هیلیم و بینه به شیک له ژیانم، به لکوو هه موو ژیانم، به لام چتر به رگهی نه وه ناگرم که زیاتر فریوتان بدهم و به ئاشکرا درۆتان له گهلدا بکه م، چونکه من نازانم درۆ بکه م، مردنم هه زار جار پی باشته له وهی له و فریودانه تان به رده وام بم... له راستیدا... من نه وه نیم که بۆم باس کردن و پیم گوتن... من نه سه ربازم و نه له گهل سیروانی کوپشتان بووم و نه پۆژیک له پۆژان نه ویشم ناسیوه، به لکوو له پینگهی وینه و شیعه کانییه وه ناسیم که دهستم به سه ریاندا گرت.

دایکه هه شبه سه ره که که وته هه ناسه برکی و سه ری لی شیوا، که وته دل که وته، خه ریک بوو چاوی پشکه و پیشکه بکات، به لام پیره پیاوه جگه رسووتاو و پشتشکاوه که له شوینی خۆی وشک بوو، وشکبوونیک، پیک له پیره داریکی پایزه ی رهق و پروتوقووت و گه لاهه لوه ریو ده چوو، چاوه کانی له چاوم بری و یه ک پیتی نه گوت، منیش قسه که ی خۆم ته واو کرد و گوتم: "من یه کیک بووم له و دهسته یی ئتوه پتی ده لئین پشمه رگه، من یه کیک بووم له وانه ی هترشمان کرده سه ره نه و مۆلگه سه ربازییه ی سیروانی تیدا بوو، خویتی له گه ردنی مندایه، ده توانن هه ر ئیستا به هه ر پینگه یه ک بتانه وی، سزام بدهن و تۆلهم لی بکه نه وه!"

دایکه که به ده نگینکی خنکاو و زمانیکی شیواوه به خیرایی سه یری نه ملا و نه ولای خۆی کرد و وه که نه وه ی چاو

له شتيك بگيريت گوتی:

- نا نا...؟! تو به شداريت له كوشتنی كوپه كه مډا
كردووه؟! نه خیر...!

پياوه پيره كهش كه هه موو گيانی هه لده لرزی گوتی:

- كه واته تو بؤچی هاتيه لاماڼ؟! له وانه يه هه ر خوټيش
ته قهت له كوپه كه م كردی...!

- به لي منم من، بؤيه هاتووم و كفنه كه ی خوشم له گهل
خوډما هيناوه، بهلكوو له و ټازاره دهر وونييه ده مسووتيت و
ناخم دهر زياڼ دكات، پرگارم بكهڼ و هه ر ليره بمكوژن،
ئيمه هه ردووكمان قوربانی قه دهرين، هه ردووكمان قوربانۍ هم
پوژگار هه نفره تيهين كه يه كتری ده كوژين، بي ټوهه
يه كتریش بناسين. ږاده ستی ږښم بكه نه وه، بهلكوو له سيډاره م
ده دات و كولی دلی خوټان دابمر كتنه وه، بهلام من تاوانبار
نیم... ئيمه له پيناوی ټيوه دا ده جهنگين، زولم و زورداري
هه موومان ده خنكيت و ئيمه ش له پيناوی نه هيشتيډا له
شهړيكي ده سته ويخه و به رده واماڼ.

ژنه كه به ده موچاوی خوډا كيشا و گوتی:

- ټوه چ زولم و سته ميكه ده ته وئ له سهرمانی لابه ديت و
داكو كيماڼ لي بكهيت، تو دييت و كوپه كه ی من ده كوژيت؟
هه ی نفره ت لي ييت، ټو زولم و سته مكاريه له پښگه ی
ته رمی كوپه ټاقانه كه مه وه هه لده گريت؟! ټوه چ سته مكاريه كه
زياتر له وه ی تو له گهل ئيمه دا كردووته؟! ټوه چ سته مكاريه كه
باسی ده كه يت؟! ټه ی بؤچی ږوو له جهل لاده كانی به غدا
ناكهيت؟! بؤچی له وئ كوښك و ته لاره به رزه كانيان به سهردا
ناږوو خيت؟! دييت و كوپه كه ی من ده كوژيت؟! من ټاماده م
كوپه كه ی خوډ له گهل ټو هه موو سته مكاريه نه ی ټه ماندا بويت

و به بئى ئه وېش نه فرهت له بهه شته كهى توش ده كه م و
 نامه وېت. ئېستا چيت لى بكه م؟! بتكوژم يان راده ستى
 جه لاده كانى رژيتم بكه م؟! بهلكوو له توپهت و زنده به چالت
 ده كه ن، وهك نه وهى كوپه كه مت كوشت؟! بهه شته كهى توم
 ناويت! نامه وئ نهو سته مكاريهم له سهر هه لېگريت، من هيچم
 ناوئ جگه له كوپه كه م. گويت ليمه كوپه كه م بؤ يينه وه؟!
 ده تكوژم و جهرگى دايكت ده سوو تېنم، لى ناگه پېم دايكت
 پيت دلخوش بيت و منيش به مردنى كوپه كه م بسوو تېنم،
 كوپه كه م بؤ يينه وه كوپه كه م! ههر ئېستا كوپه كه م ليت ده وئ!
 خو نه گهر كوپه كه م جه لادىكى درنده بووايه ده مگوت قه يناكا
 سزاي تاوانه كانى خوئ وه رگرت كه جهرگى دايكانى
 سووتاندووه، به لام كوپه خو شه ويسته كه م، نه درنده و نه جه لاد
 و نه جاشيش بوو، كوپه كه م قوربانى نهو چاره نووسه بوو
 گه يانديه نه وئ، له چاوه روانى نه ودا بووين به م نزيكانه چاومان
 به بينى كلرېژ بكه ين، كه چى وا تو هاتوويت و وامان لى
 ده كه يت به گريان بؤ كوسته كهى چاومان كوژر بكه ين؟!

ئيدى دايكهى جگه رسو تاو دايه پر مهى گريانيكى به كول
 و چاوى به ملا و به ولايدا ده گنډا.

پياوه پيره كه به دهنگ و زمانيك كه ههر گيز ليبورده ييان
 تيدا به دى ناكريت گوتى:

- ئيوه له كلكى ماره كه ده دهن و واز له سهرى دېنن،
 تاكوو ژيانمان ژه هراوى بكات، نه گهر ناتوانن سهرى
 بېلېشېنه وه، واز بېتن و ملي خو تان بشكېتن و بېرؤنه وه ماله كانى
 خو تان، ژياتيكى ئاسايى بژين، لايه نى كه م لهو هه موو خه م و
 ناسوره دوورمان ده خه نه وه كه ئيوه هوكارى به شيكين، نازانين
 پروو له كوئ بكه ين؟! نه گهر له ئه هر يمه نه كان ده ربازمان بيت،
 فريشته كان ده مانكوژن، ههى بكوژى كوپه كه م دهى ملي خو ت

بشکینه و چتر له بهرده ممدا مه مینه وه، با کاریک نه کم لئی په شیمان بېمه وه.

له کاتیکدا پیاوه پیره که نهو قسانه ی پی ده گوتم، دایکه جگه رسووتاوه که به زلله تیم وهرهات، زلله له دواي زلله و جار جارهش مشته کوله ی له سهر سینگم ددها، ئینجا بهرهو ژووره وه پای کرد و چه قویه کی هینا، پیاوه پیره که پالی به سینگمه وه دهنه و هاواری ده کرد: دهی برؤ، برؤ بو دوزهخ، نه گه پریسته دواوه! نهو بره پاره یی به زور پیتم دابوون هر هه مووی به دهموچاومدا دایه وه. لهو کاته ی ژنه که به چه قووه هیرشی بو هینام به چوکدا هاتم و دلنیا بووم له وهی نهوه دوا ساته کانی ژبانمه و دهمرم. به لام پیاوه پیره که باوه شی پیدا کرد و توند دهستی گرت، که چی نهو خوی له ناو دهسته کانی راده پسکاند و ده یویست داخی ناخی سووتاوی خوی پیتم دابرئیت، ههر چۆنیک بوو چه قوکه ی له ناو دهستی دهرهینا و تووپی هه لدایه نهولاوه، ژنه که به چوکدا هات و له تاوان مشته کانی به زه ویدا ده کیشا، پیاوه پیره که له باوه شی گرت. ماوه یه که بهم جزره مانه وه، تا کوو که مینک هیور بووه وه، ئینجا هه ستانه پیوه و پشتیان تی کردم و به ههنگاوی تیکشکاوه وه بهرهو ژووره که ی خویان رۆیشتن و دهرگا که یان له دواي خویانه وه داخست. منیش ههر لهوئ نزیکه ی پینج خوله کییک له کرپنوشبردندا مامه وه، ئینجا به چاوی پر له فرمیسک و دلنکی پر له ناسور و جهسته یه کی شه کهت و گرانه وه هه ستامه سهر پی و به هه موو خهم و نازاریکه وه ماله که یانم به جی هیشت.

به‌شی بیست و نۆیم

دوای ئەوێ پەرحمان گۆیی لەو بەسەرھاتە گرت کە
مامۆستا عومەر ئازاری پتوێ دەچەشت، ئەویش بەو ڕووداوە زۆر
نیگەرانی و خەمبار بوو. بە هیواشی و خەمەوێ گوتی:

- ئەشەھە دو مافی خۆتە... بە راستی لەو نەھامەتیە تییدا
دەژیت، بەزەیم پتیدا دیتەوێ. ھەر یەکێ لە ئێمە کارەساتێکی
بەسەردا ھاتووێ و بێ ئەوێ بەزەیی پیماندا بیتەوێ تالای ئازار
و ئەشکەنجەمان بە ناخدا دەکات. وەک ئەوێ ھەرگیز ژانمان
بەبێ غەم و ناسۆر و خەسەرەت راستەپێ نەبیت و ژانمان لێ
تال نەکات.

مامۆستا عومەر دوای ھەناسە کێشانیکی قوول گوتی:

- پەرحمان، ئیستا ھەست بەو خەم و ناسۆرێ ناخ
دەکەیت؟

پەرحمان ھەر لە ھەولی دلدانەویدا بوو، تا کوو ھێور بووێو
و ھاوسەنگی بۆ گەپایەوێ.

پاشان بابەتەکیان داخست و ھەردووکیان گەپانەوێ لای
دەستەکیان، لە پێگا مامۆستا عومەر گوتی:

- پێم وابوو گالەت بە خەم و ئەندێشەکانم دیت.

- بۆچی گالەتم پێی بیت؟!

- لەبەر ئەو پەرقەکاری و سەرسەختییە ھەتە، ھەستەکانم
زۆر بە لاوازی بیتە بەر چاوت.

نهم وشانه په حمانيان ورووژاند، بږيه په حمان به
سهرساميه وه هاواری کرد:

- نه وه ئيوه چتانه؟! بږچی نه و گومانه خهراپه م لن
ده که ن؟! هه مووتان به و جوړه ناخوښه ناوم ده زړین! ئيمه
هاتوین له گهل درنده ترین دیکتاتوریه تدا بجه نگین که نه م
ولاته به خووه ی بینیت. له پیناوی نه وده چه کمان هه لگرتووه،
نه ی تو له چه کداری وا چاوه پروانی چی ده که یت؟!

- مه به ستم نه وو. به لکوو دهنګ و هه رایه کی زور
بلاو بووه ته وه که ده سترېژیت کردو ته سهر هندیګ له
گوندنشینه کان و شوانیکشت دارکاری کردووه، هه روه ها
نه شکه نجه ی زندانیه کانیش داوه، به لکوو هه تا هه په شت له
خودی پیره کانیش کردووه، نه مهش تووړه ی کردوون، به لکوو
له راستیدا لیت توقیون و قسه و هه په شه کانتیان به راست
وهر گرتووه و هه تا له پیناوی نه وده هندیګ پړوشویشیان
به رانه رت گرتو ته بهر.

- عومهر نه و قسانه زینده پړویان تیدایه، نه وه ی هه یه نه وه یه
جاریکیان له "پښتاشان"، پښګم به شوانیک نه دا پانه که ی به ینیته
ناو باره گا، خو ت ده زانیت ئاخر ئیمه ناسنامه ی نه و شوانانه
نازاین و نایاناسین، له وانه یه سیخو پیمان به سهردا بکه ن و هه ر
زانیا رییه کیان له سهرمان ده ست بکه ویت بیفروشن. جاریکیانیش
به دوو سی زلله یه که هندیګ جاشم ته می کرد، خو تیش باش
ده زانیت نه گهر ئیمه بکه وینه به رده ستیان چون نامهر دانه قووتمان
ده دهن و هه ر به زیندو ویتی و به بی خوئ ده مانخون. سه باره ت
به پیره کانیش، نه وانه که سانی شکستخواردوون و پیوسته به
که سانی له خویان به توانا تر بگوږدرین، له بهر نه وه ی ده یینه
قوربانۍ پیریتیه که یان، تو ته ماشای حالمان بکه که یشینه کوئ

و چيمان به سهر هاتووه، به عه قلی کیدا ده چیت وا به بی سوود
 بمرین و له پینگه یه کی زۆر هه زانیش؟! ئه مه سووکایه تیکردنه
 به ژيانمان، هه رچه نده ته گهر به ته نقه ستیش نه بیست. مردن له
 پشتاشان به هۆی هیرشی له ناکاوه وه نه بوو بۆ سهرمان، ته وه ی
 به و دهرده ی بر دین و ته وه موو قوربانیه مان دا، خه راپ
 خویندنه وه و ته گبیرکاری و خوشباوه پی بوو. ئیمه دوا ی ته وه ی
 دونیامان لی به رته سک بووه وه بۆ مردن پروومان لی ره نه کردوه،
 ئیمه بۆ ته وه پروومان لی ره کردوه، تا کوو واقعی خه راپی
 کۆمه لگه بگۆرین، له گه ل ته مانده تاوانای گۆرینی هیچمان نیه،
 ته وان وه کوو ده ستوپیه ند و خزمه تکار و پیای خۆیان
 ته ماشامان ده کهن، ته وان ده یانه وی ئیمه ملکه چ و گوپرایه لیان
 بین، هه رچییه کیان پی گوتین بۆ جینه جیکردنی له ئاماده باشیدا
 بین، وه که ته وه ی کوپانی خیل بۆ سه رۆک خیله که یان ده یکه ن،
 ئیمه رانه مه ر و ته وانیش شوانیکی بالاده ست. تۆ سه رنج له
 بێزاری و توو په یی هه موو پێشمه رگه کان بده، سه رنجی ته وه پیره
 بده که له لایه ن هێزه کانی مام جه ماله وه به دیل گیرا، ته وان
 باوه شیان بۆ کرده وه و ده مانچه یه کیشیان به دیاری پی به خشی و
 پێکه وتنامه یه کیشیان له گه لیدا واژۆ کرد، له و کاته ی له یه ک
 رۆژدا هه فتا که سیان لی شه هید کردین، که زۆربه یان که سانی
 بی چه ک بوون و نه یانده زانی شه پش بکه ن، ته وه جگه له
 ته شکه نجه دانی دیله کان و سووکایه تی و ده ستدریژیکردنه سهر
 هه ندیککی دیکه یان و دواتریش گولله بارانکردنیان. هاوپی عومه ر
 که میک ویزدانسان هه بیست، من له بهر ته وه توو په و بێزارم به
 ده ستی خۆمان گه نجه کانمان له پێناوی هیچدا له گۆر ده نیتین،
 هه تا به م جۆره ش بمینینه وه مه حاله نه هیچمان ده ست ده که ویت
 و نه سه رکه وتنیش به چاوی خۆمان ده بینین.

- گويم لى بوو يەككىك لە پىرەكان ھەرەشەى
لەسەدارەدانى لە ھەندىك لەو ھاورى بىزار و توورانە كەردبوو كە
گوايە ھۆكارى ئازاوە و دەنگەدەنگى ناو بارەگاكانن، بە پاساوى
ئەوھى گوايە ئەو سزادانە توندە دەسەلاتى بەرپرسان بەسەر
پىشمەرگە توورە و بىزارەكاندا دەسەپىنتەوہ.

- منىش گويم لەوہ بووہ، ئەرى بۆ ئەو پىرە وا باشتەر
نەبوو لەجياتى ھەرەشەكەردن، جىگەكەى خۆى بۆ كەسىك لە
خۆى شايسەتر چۆل بكات؟ ئاخىر بە دەيان كەسمان لى شەھىد
بوون، ئەویش تازە بە تازە لە لەدەستدانى پىنگە و پلەوپايەكەى
خۆى دەترسىت، ئەمە چ بىويژدانىيەكە؟! جگە لەوہش نازانم
بۆچى پىرەكان لەو كەسانەى وازيان ھىتا و پابەندى بىريارەكان
نەبوون، دلەنگ و توورەن؟ بۆچى دەبى لىيان بترسن؟ ئەوانە
جگە لە ھەندىك زۆربلى ھىچى تر نىن و ھەرگىز ھىچىشان لە
دەست نايەت. من بە راشكاويەوہ دەيليم و باكىشم بە كەس
نىيە، چى دەلىن و چىم بەرانبەر دەكەن من زۆر جياوازىم
لەگەل ئەوانەدا ھەيە، ئەوانەى تەنھا و تەنھا ھەر قسان دەكەن و
جگە لە زۆربلىنى و چەنەچەن بەولاولە ھىچى تريان پى نىيە!

- ھەلبەتە تۆ جياوازىت، لەبەر ئەوھى زۆر گوئى بە
زۆربلىنى ئەوان نادەيت، بەلكوو...

لەم كاتەدا مامۇستا عومەر قسەكەى پى برى و دەستى لەسەر
ملى دانا وەك ئەوھى بىھويت بىخىكىتت، پەحمان ئۆفكىكى لى
ھەستا، عومەرىش ھەولى دا بە زۆر زەردەخەنەيەكى بۆ بكات و
گوئى:

- چىتە بۆ وا پىف درايت، من گالتەت لەگەل دەكەم،
بەلام پەحمان تۆ دەزانىت قسەى پىرەكان رىك شايسەتى

ئەوانە، لەبەر ئەوەی لە ھەمبەر ڤووداوەکاندا ھیچ ھەلوێستیکیان نییە، تەنھا ھەلومەرجیک بە ڤێککەوت ئەوانی گەیانده ئەو پلە و پینگە، گەلیش چەپلە ی بۆ کوتین و بەدوایاندا کەوتنە ڤێکردن، ئەوان لە یاد چوو کە گەل چەپلە بۆ ھەموو کەسیکی تازە و ھاتووێکی نوێ لێ دەدات و نەفرەتیش لە ھەموو کۆن و ڤۆشتووێک دەکات. گەلیکی دواکەوتوون، دروشمە ھەمیشەییەکان: "ھەرکەسێک دایکم بەیتیت پێی دەلێم مامە"، دەزانێ ئەم وتە نەستەقە چی دەگەیت؟! بەھەر حال ئەو پیرانە لە ماوەی پەنجاکاندا خەریک بوون ببنە مامە میللەت، ھەتا خودی سۆفیەتیەکان ڤیروزبایان لەو ھاوسەرگیرییە کرد و پەزنامەندیشیان لەسەری دەربری، بەلام پیرەکان ھیوا و ئومیدی خەلکیان تێک شکاند و شایانی ئەو زاواوەتیە نەبوون و ھەر لە بنەڕەتەوە ئەم ھاوسەرگیرییەیان ڤەت کردەو.

ڤەحمان گوتی:

- ھەلبەتە ژنە کە ناشیرین بوو.

دیسانەو مامۆستا عومەر گوتی:

- بە پێچەوانەو، ژنە کە جوان و شۆخو شەنگیش بوو، ھەموو لایەنەکان لیکێ دەمیان بە لالغاوەیاندا بۆی دەھاتەخواری، ئاخەر کێ لە دنیا دا حەزی لە دەسلالت نییە؟ بۆیە خەلکی پشیتی تێ کردن و ڤرسیاری ئەوەی لێ کردن، کەواتە پیرەکان بۆچی و بەرەو کوێ ڤیہەرایە تیمان دەکەن، ئەگەر نەمانگەیتەننە دەسلالت؟

- لەوانە ھەر بە ڤاستی خەسێنراڤ.

مامۆستا عومەر بە داوای لێبوردنەو گوتی:

- رېښه شتيكى لهو جوړه يه، يان ده توانين بليين پيره كان
كه سانى باش و چاوچنوك نين و داواكار يه كانيشيان ساده و
ساكار و كه من، خو له وانه يه دروشمى "قه ناعت گه نچينه به كه و
له بن نايهت" يان بهرز كرد يته وه. تنها كه ميكن ناوبانگ و
پله وپايه ي ناو سهر كرده ي هيزه چه كداره كانى تر و له لايه ك
دوستايه تى و پيزى مام جه مال و له لايه كى ديكه شه وه
پريزگرتى مه محمود بوره انى بويان بهس بوويت، بهلكو وه تا
خودى ديكتاتوريش پريزان لى ده گريت و نازاريان نادات، به
مه رجيك ناستى جه ماوه رييان فراوانتر نه كهن، له بهر نه وه ي لهو
حاله تدها هر كاتيك نينوكيان دريژتر ييت، نهوا بويان قوت
ده كات، وهك نه وه ي ناستا بوى قوت كردين، نه وه نده بهسه كه
ديكتاتور بهو خويتر پيزى و سهرشيتيه ي خويه وه به خهراپه
دهستى بو هيچ كه سيكيان دريژ نه كرد، له كاتيكدا تواناي
قپ كردنى هه موويانى هه بوو، كه چى ناوه ناوه په لامارى نيمه ي
پوله ي په نجه در و په نجه پوكان ده دات و نه وه ي ناكريست
پيمانى ده كات، ناخر ديكتاتوريش پيلان و پلانى خوى هه يه،
نهو بير له قپ كردنى هه موو نه وانه ناكاته وه كه پيره كان پشتيان
پي ده بهستن، چونكه مانه وه ي پيره كان بو نه وه ي به سووده، نهوان
له گوزره پانه كه دا به ره له ستكارن و به ناسانيش تواناي به سهر ياندا
ده شكيت، ده يه ويته په نجه يان پاشه لى نه پرووشيتيت، نه مه يان له
گه مه سياسييه كاندا زور گرنگه، تا نهو ناسته ي نه گهر پيره كان
په نجه شيان نه مي نيت، نهوا ديكتاتور په نجه يان بو دروست
ده كاته وه، به لام كورتر له پيوانه ي پاشه لى و به بى نينوكيش،
هه تا ههستى پي نه كات، هه هه هه، ناخر نه وه سياسي ته
نه زيزم.

- وای لهو كار ه ساته. واته نيمه جگه له سهر بازى

شەترەنج بەولاولە شتیکى دیکە نین، خەون دەیینین و دەنالینین و
بەبى هیچ ھۆيەك دەكوژرین و تەنھا خۆمان فریو دەدەین،
ئەوێ گەورەكان نەخشەكارى و پلان و پیلانپىژى بۆ دەكەن،
ھەر ئەو دەبیت؟

- پێك وابە.

- كەواتە نەفرەت!

دواى ئەوێ دەروونی مامۆستا عومەر لە ئەنجامى ئەو
گفتوگۆیە كەمێك ئارام بوو، دەروون و ناخی پەحمان گەری
گرت و هیچ پێگەيەك نەبوو بۆ كوژاندنەوێ و دامر كاندنەوێ.
دوو پۆزیش تێپەری بوو، هیشتا تووپیەكەى دانەمر كابووێ و
ھەر لە زیادبووندا بوو، ھەستكردنى بە تەنیاى بالى
بەسەردا كێشابوو، ئەو دوورى و نامۆییە سەختە، خەريك بوو
دەبخنكاند. بە قوولى ھەناسەيەكی وەرگرت و بە منگەمنگەيەكەوێ
گوتى: "دەستەكەى پۆستیش وەكوو جارێ نەماوێ". زۆربەى
ھاوپێكانى لەدەست داو، بە تايەتى ئەو ھاوپێكانى پەحمان
بى بوونى ئەوان ناتوانیت ژيانى راستەپێ بێت، ھەندێكیان بەرەو
شوێنى دیکەى دوور كۆچیان كرد و ھەر نەگەرانەوێش،
ھەندێكى دیکەشیان لە شەپەكان كوژران و جگە لە
یادەوێریەكانیان شتیکى دیکەیان بەجى نەهێشت، دەموچاوى
تازەش ھاتبوونە پىزى دەستەكەوێ كە زۆربەیان ئەوانە بوون كە
لە "پشتاشان" وە پاشەكشەیان كردبوو لایان و پتوستان بە
پۆزگارێكە تاكوو فێرى ھەز و ئارەزووى شەپكردن دەبن،
كاتێك كۆپتەرەكان دەھاتن، زۆربەیان نەیان دەزانى چۆن
ھەلسوكەوت بكەن، گەری كوانووى خۆراك و دووكەلى
زۆپاكانیان وەكوو خۆى دەهێشتەوێ و نەیان دەكوژاندەوێ، ئەمەش
ئاماژە و پێتمایەكی باش بوو بۆ ئەوێ فرۆكەكان بارەگا و

سەنگەرەكانيان بزانن و دايانكوتن، يان ھەر بە پتوھ رادەوھەستان و دەستىكيان دەخستە سەرچاويان تاكوو بەرى خۆرەكە بگرن و بە جوانى لە ئاسمانى ناوچەكەدا فرۆكە و كۆپتەرەكان بيبين و ئەوانىش بيانبين و بيانكەنە نيشانەى پۆكىت و شەستىرەكانيان، وەك ئەوھى بۆ ئەوھە ھاتىپتە ئاسمانى ناوچەكە تاكوو نمايشىكى فرۆكەوانى تىدا بگەن، ياخود تەنھا بۆ ئەوھە ھاتوون بە دواى پىشمەرگە كۆنەكانى دەستەى پۆستدا بگەپن و پەيوەنديان بەوانەى دىكەوھە نەيىت. ئەوانەى لە پشتاشانىشەوھە ھاتوون پىشمەرگەكانى دەورووبەرى خۆيان دەيبىنى بە قەلەمبازىك و لە چاوترووكانىكدا خۆيان دەگەياندە پەنا بەرد و ناو سەنگەرەكان، يان لەسەر سەك رادەكشان و جوولەيان لە خۆيان دەبېرى و بە دەنگى بلندەوھە بەوانەى دىكەيان دەگوت: "ئاگرەكانتان بكوژىتەوھە... بىكوژىتەوھە و پەرتەى لىج بگەن". كاتىكىش كۆپتەرەكان بەبى تەقە و شەركردن ئاسمانى ناوچەكەيان بەجى دەھىشت، يەكەك لەوانەى لە پشتاشانىشەوھە ھاتوون، بە سەرسامىيەوھە دەپرسى: "ئەوھە چىتانە بۆ ئەوھەندە لىيان دەترسىن؟! خۆ ئەوانە زۆر لىمانەوھە دوورن!" يەكەك لە پىشمەرگەكانى ئەوئ بە تەوسەوھە وەلامى دەدايەوھە: "ئىمە ترسنۆكىن و فرۆكەكان دەمانتوقىتن". ئىدى ھەموويان دەياندايە قاقاي پىكەنين و دەستيان بە توانج و پەلارى جۆراوجۆر دەكرد و درىژەيان دەدايى، پاشان ھەر كەسە و دەگەرايەوھە سەر كارەكەى خۆى، ئەو ئافەرەتەى نەيتىيەكەى پەحمانى دەزانى بە پەرۆشەوھە بە دوايدا دەگەرا، لىرە و لەوئ پرسىارى زۆرى كردبوو، تا لە كۆتاييدا دۆزىيەوھە، نزيكەى دوو سەد ھەنگاويك دوور لەوانەى دىكە لەژىر سوورە چنارىكى بچووك دانىشتبوو، پشتى بە بەردىكى گەورەوھە دابوو، نوقمى خويەندەوھەى يەكەك لە كىتەكان بوو، لەبەردەميدا دانىشت بى ئەوھى يەك پىتەش بلىت،

چیلکه یه کی وشکی به دهسته وه بوو و له زهویه که خه ریکی هیلکاری بوو، وا پئی ده چوو چاوه پروانی ته واو کړدنی دوا دپړه کانی دهقه که ی بهرده ستی بیت و کتیبه که دابخات، وهك نه وه ی له گهل که سانی دیکه ش پروو ده دات، کاتیک له ناکاو خوښدنه وه که ی لی ده پستین، وه لی یډه نگیه که ی نیوانیان دریژهی کیشا، په حمان لاپه په یه کی دیکه یشی هله دایه وه بو خوښدنه وه و بهرده وام بوو له سهری، وا پئی ده چوو هم هه لسو که ته ی به نه نقه ست بوو بیت، چونکه هر که بینی بو لای هات، ئیدی هم وا خو ی نشان ددها که ده خوښتته وه، له بهر هویه كه که خویشی نه یده زانی چیه، ئیدی ئافره ته که به ده نگیکی نه رمونیانه وه، به لام جیگیر و چه سپاو گوتی:

- گوندنشینه کان زانیویانه... پیشینی چی ده که یت پروو بدات؟!

په حمان بی نه وه ی پرووی له کتیبه که لا بدات گوتی:

- باسی چی ده که یت؟!

- ده باره ی قاسم و عه ولا... هه ردوو کوژراوه که؟!

په حمان سهری له سهر کتیبه که هه لپری و به پرسیاره وه سهرنجی سره واند ه پوخساری:

- چیان لی هاتووه؟!

- گوندنشینه کان به مهرگیان زانیون.

- گورگه کان هیچی وایان لی هیشتونه ته وه، تاکوو بدوزر یتته وه؟!

همه ی گوت و دیسانه وه وا خو ی نشان دایه وه که ده خوښتته وه و نهو کاره هیچ په یوه ندی بهویه وه نه بیت،

ئافره تەكە ديسانەوہ پرسىيەوہ، بەلام ئەم جارەيان كەمىك دوودلى
بە دەنگىيەوہ ديار بوو:

- پىشيني چى دەكەيت پوو بدات؟!

- هيج شتىك!

بە كورتى وەلامى دايەوہ و كتيبەكەى داخستەوہ. كە
سەرنجى لە پوخسارى گرت، بينى ورزووينەر و خۆشەويستە،
وہك ئەوہى يەكەم جارى يىت يىنىت، جۆشوخروشتىكى جوان
بالى بەسەردا كىشا و تواناى شاردينەوہى نەما، بە تاييەتى دواى
ئەوہى لە چاوہكانيدا بريسكەيەكى پەر لە سۆزى بينى تيشك
دەداتەوہ و ئاماژەى ھەلگىرسانى گرگانىكى ئارەزووہ و لە
ماوہى ئەم دوو پۆژەى پابردوودا كۆ بوونەتەوہ، چىتر لە
توانايدا نەماوہ بيجەپىت و بىشارىتەوہ، پرسى دۆزىنەوہى تەرمى
قاسم و عەولاش لە لاين گوندنشىنەكانەوہ شتىك نىيە، جگە لە
دەرفەتىك كە لە ئاسمانەوہ بۆى دابەزىيىت، تاكوو پاساوى
گەپان بە دواى و پەرۆشى و خرۆشى دىدار و بينى بۆ
بەپىنىتەوہ.

بە كەمىك پووگىريەوہ گوتى:

- دەزانى بىرم لى دەكرديتەوہ و ئارەزووى بينىت بووم.

بزەيەكى مەكربازانەى بۆ كرد و دەستى لەسەر گۆشەيەكى
لئوہكانى دانا و بەرزى كردهوہ و گوتى:

- دە بزەيەكت بىتى خۆ دونيا ويران نايت، بۆ وا
مرومچيت و برۆكانت بەيەكدا داون؟

بزەيەكى دروستكراوى خيرا لەسەر پوخسارى پەحمان
دەركەوت و لە نيو چركەدا پەويەوہ:

- له هه مان شویتدا ده تینم؟!
- هه تا بمینم جاریکی دیکه پروو ناکه مه وه ئه وئ.
- که واته له کوئ بتینم؟
- له دۆله که، پیچه وانه ی پیره وی ئاوه که، دوا ی تافگه که، پیش نانی ئیواره به دوو کاتر میتر له وئ به دوامدا بگه پرئ.
- بوجی به دواتدا بگه پریم هه ی مه کرباز؟!
- چونکه نه گهر له مه وودوا بته وئ بمینیت ده بی به دوامدا بگه پریت.
- چیه ده ست به مه کر و فیلی ژنانه کرده وه، هه ی خۆ به خو بن.
- بیده نگ به ماموستا عومه ر و سعود هاتن.
- چهند چرکه ساتیکی کورت تیه پرین به رله وه ی بگه نه لایان، هه ر که دانیشن، سعود به کسه ر گوتی:
- هاو پریکه ت له گه ل براده ره که ی مردن.
- ره حمان به گویتینه دانه وه پرسی:
- مه به ست کینه؟!
- ماموستا عومه ر گوتی:
- قاسم و عه ولا!
- ره حمان به منگه منگ و ساردیه که وه گوتی:
- به راستی مردوون؟ چۆن مردن؟!
- له تاشه به رده که وه که وتوونه ته خواره وه.

- مردنيكى چاكه!
- سعوود به سهرساميه وه گوتى:
- دوو پوژ به سهر مردنه كه ياندا تپه پيوه و بۇنى هيچمان نه كردووه.
- گورگ هيچى لى نه هيتتونه ته وه تاكوو بۇنى بكهيت.
- مامۇستا عومهر به سهرساميه وه گوتى:
- چ وه لام و په رچه كرداريكى ساردوسپت هه يه.
- ده ته وئ چى بكهم؟!
- كه ميگ سهرسام بوون، بۇ نمونه.
- باشه، پيت سهر ده بيت و سهرت سوور ده ميتني ته گهر
- بليم سعود به پاژنه كانى دوو دوو پشكى پليشان دۆته وه؟
- به لايه نى كه موه بيزم ده بيته وه.
- زور باشه، نه وه تا منيش به مردنيان بيزم ده بيته وه،
- چيترت ده وئ؟
- سعوود به دواى قسه كانى په حمان و ونبوونى هه ردوو
- جهسته كه گوتى:
- جووتياره كانيش جه ختيان له وه كرده وه كه تنها
- هه نديك تيسكوپرووسكى په رشوبلاويان له دوورى يه كتر
- دۆزيوه ته وه.
- نافره ته چه كداره كه گوتى:
- كه واته گوندنshine كان چۆن نه وانيان ناسيوه ته وه؟!

مامۆستا عومەر له کاتیکدا سهرنجی بریپووه پوخساری
رهحمان، به منگه منگه وه گوتی:

- دیاره عهولا پیشتر به باوکی پراگه یاندووه که نهوان
دهچن لای تاشه بهرده که ههنگوین دههینن، دواي تیه پریوونی
دوو پوژ که نهگه پاونته وه، ئیدی ئه مانیش نیگه ران بوون و
له گه ل جووتیارانی دیکه دا به دواياندا گه پاون، له وئ ته نه که ی
دوو که له که و دۆلکه ی ههنگوینه که و پاشماوه ی له توپه تی نهوان
و له سه ره وه ی تاشه بهرده کهش چهك و تاخمی ههردووکیان
دۆزیوه ته وه، دواتر دوو گوندنشین هاتن و ئیمه یان له و پرووداوه
ئاگادار کرده وه، له بهر نه وه ی ده یانزانی قاسم له گه ل ئیمه یه.
رهحمان به منگه منگیکه وه:

- له ده ستدانی نه و قاسمه زیانیکی گه وره یه.

مامۆستا عومەر به دهنگیکی داخداره وه گوتی:

- له پایدۆز و کنه کردن و ده رچوونه کانمان سوودیکی
بۆمان هه بوو.

دیسانه وه رهحمان به منگه منگه وه:

- هه له به ته بۆته مایه ی ژانیککی گه وره له گه ده ی
گورگه کان.

سعوود له و کاته ی پوخساری کرانه وه یه کی پنه ده بینرا و
ده یویست بابه ته که بگۆریت، گوتی:

- ژماره مان لیره زیادی کردووه و له و دیو لوتکه ی نه و
شاخه وه به دووری نیو پوژه پینگا باره گایه کی دیکه مان
دروست کردووه، له گه لمان دیت، یان لیره ده میتیه وه؟

- ټه گهر ئيوه بمينهوه، مينش دهمينهوه، ټه گهر برړون،
مينش دهرړوم.

- كهواته توش له گهلان ديت.

- بهلن ديم، باره گاهي روستيش وه كوو جارن نه ماه.

- ئيدى له مودوا چتر تيكراي شاخه كان توزقاليك
خوشيم پي نابرخشن.

هروه ها ماموستا عومریش وای گوت و ههستا و رويشت،
له کاتیکدا سعود و ئافره ته که له گهلدا مانهوه و ئيدى گفتوگو
و قسه وباسه کانيان له بابه تیکه وه به بابه تیکي دیکه وه گري ددها،
تا ئافره ته که گوتی:

- رهحمان تو بوجي وات لن هاتووه؟!

- من چيم لن هاتووه؟! له مهبسته که تينه گه يشم!

- مهبستم نهويه تو که سينکي نهرمونيان و هيمن
دياريت، کهس نوفلانهي نهوه لن نادات که تو نه وهموو رق
و توورپه يه تيدا بيت، ويراى گالته و شوخييه کانت له
ههنديک جarda.

رهحمان به سهرساميه وه گوتی:

- چ ترسيکه؟! نهوه چيه هه مووتان به هه مان شيوه و به
هه مان رپگه باسي من ده کهن؟! بهر له دوو رور ماموستا
عومریش هه مان قسه ي کرد. ده ي ده ي پيم بلن باسي چي من
ده کهن؟! شتيک له پشتي منه وه روو ده دات، ده ي چي بيت؟!

- هيچ شتيک له پشت تووه روو نادات و هيچ که سينکيش
باست ناکات، نهوه رپککه وته ماموستا عومر پيش دوو رور

ئەو باسەى لە گەل کردیت، پوخسارى تۆ ھەمیشە گرژەو وا
دەردە کەویت کە دلپەق بیت، ئەمە ھەموو کیشە کەبە.

- ئی با کەللەپەق بیت، ئیوہ چ زیانیکتان لەوہ کردووە؟!
سعوود ئەمەى بە دەنگیکەوہ گوت، کەمیک بۆنى داخ و
خەمى لى دەھات:

- ئەو ھەرگیز پۆزیک مپومۆچ نەبوو، تەنھا مەگەر ئەو
کاتەى بۆ خووشى وا خۆى نمایش کردیت.

پەحمان بە خەفەتیکەوہ، کە ناخى مرۆفى دەھەژاند گوتى:
- ئیوہ ھىچ شتیک نازان.

ئافرەتە کە گوتى:

- دەى کەواتە پیمان بلى و بەرچاومان پروون کە.

- بۆچى؟

- بەلکوو یارمەتیت بدەین.

- لەبەر چى؟!

- ئەى ھاوپی نین؟

- کەس توانای یارمەتیدانى منى نیە. من ئامادەم نیوہى
تەمەنمى پى بێخەشم ئەگەر توانای یارمەتیدانى منى ھەبیت....
وہ لى ھەھات!

ئافرەتە کە بە ناسکى و بەزەییە کەوہ گوتى:

- دەى قسە بکە شتیک لە دەست نادەیت.

پەحمان ماوہ بەک بیدەنگ بوو. پاشان بە دەنگیکى
ناو میدانەوہ گوتى:

- ژيانم زنجيره يه کي بهرده وامه له ژان و نازار.

سعووديش به زهرده خه نه يه که وه گوتی:

- تو ته نها که سيک نيت وا بيت، ټيمه هه موومان ژيانمان زنجيره يه کي بهرده وامه له نه شکه نجه و خه م.

په حمان دريژهي به قسه کاني دا، وه که نه وه ي بيه ویت له و
مؤته که يه ي ماندووي ده کات باري خوی سووک بکات، وه که
نه وه ي هه له کار و گونا هباريک له حزووري قه شه يه کدا
داده نيشيت و دان به هه موو تاوانه کاني خويده ده نيت، تاکوو له
خه م و نازاره کاني که م بکاته وه. پيک وه که نه وه ي مامؤستا
عومهر بهر له دوو پوژ هه رچی نازاري ده دا درکاندي و
ناسووده بوو، له وانه يه په حمانيش ناره زووي هه مان دلنه وایي
بکات، تاکوو له به ده سته ټياني که ميک ناسووده يي يارمه تي
بدات، بويه گوتی:

- من تاکه که سم نازار ده چيژم و هه تا پوژي دوايي
ژيانيشم هه ر ده بي نه وه نه شکه نجه و نازاره بخوم، من تاکه
که سم نه مړوکه مه رگي خوم ده خوازم بهر له سبه يني، من
ټيره يي به ژيانسان ده به م، ټيوه له به هه شتدا ده ژين، چهنده
ناره زووي دزيني چرکه ساتيکي ژياني پر له خوشتان ده که م!
دوايي با هه ر بمرم. خوژگه هه رگيز پروم له م شاخه نه فره ټيسانه
نه کردبووايه، هاتم بو ټيره تاکوو توله له و درپنده بکه مه وه که
له زيندانددا نه شکه نجه يان دام، نه وانه ي نه شکه نجه و کاره
دزيوه کانيان هه موو درپنده کاني دونيای به ناگا هيناوه ته وه و له
ناخي مندا نيسته جتي کردوون، پاشان توله م کرده وه، خوژگه
هه ر نه مکردبووايه.

سعوود ليوه کاني خوی کرؤشت و گوتی:

- سى سالە لە گەل تۆدا دەژىم، پۆژىك لە پۆژان بىرم
لەو نە کردبوو وە کە تۆ ئەو ھەموو رڤ و کىنە و توو پەيە لە
ناخى خۆتدا ھەلدە گرىت.

- سعوود ئەو بە دەستى خۆم نىيە، ھەموو شتىك لە
دەستم دەرچوو، منىش دەمتوانى نەمايش بکەم، تاكوو وەكوو
ئيوە بىم. پىدە کەنىم و چەنە بازىي زۆرم دە کرد و فەلسەفەي زۆرم
لئى دەدا. شتىکم دەگوت و لە ھەمان کاتىشدا ھەستم بە شتىكى
دىکەي زۆر جىاوازتر دە کرد، جارى وا ھەيە دىندە کە سەر
دەردە کات و لە جلەوى خۆي دەردە چىت و پەشمە دەپسىتت،
جارى واش ھەيە ھىم دەپستەو و مروڤىكى سادە
دەردە کەوئىت، ھەرچەندە ئەگەر سەر خۆشيش يىت و بەلادا بى.
ئافرەتە کە گوتى:

- ھەر ھەموو ئەمانە بە ھۆي زىندان و ئەشکەنجەو؟

- تۆ پىت وایە ئەشکەنجەدان کارىكى وا ئاسانە؟! ئاخىر
زىندان دۆزەخە دۆزەخ، لەوئى لە شوئىتىكى وا قىزەون و پىس و
گەنيو داتەدەئىن و دەتەستەو و خەلقەندە مروڤە بەدەرەوشت و
ھىچو پوچە کان قونکە جگەرە کانيان لەسەر جەستەت
دەکوژىتنەو، چەزە چىزى ئەو پىست و گوشتەت بۆنکرووزى
بەرى ئاسمانى تەسكى ژوورە کە دەگرىت، يان بەر تەزووى
کارەبات دەدەن، زىرە لە رۆختەو دەردە کەن، وای لە ئازارى
تەزووى کارەبا... وای! ئەوانىش قاقاي پىکەنىنى رابواردنىان و
سووکايە تىکردنىان بە زىندانىيە کان بەرى ئاسمان دەگرىت و
دەگاتە کەشکەلانى فەلەك. تۆ لە ئازارى خۆت ھاوار دەکەيت
و ئەوانىش قاقا پىت پىدە کەنن. ھەر خولە کىك، خولە کى چى تۆ
بلى ھەر چىرکەيەك کە ئەشکەنجەت دەدەن و بەسەرتدا

تیده په پړت له ناخندا هه زاران درنده و جنوکه ده خولقین و
چړنووک و کله بیان له ناخست گیر ده کهن. خو نه گهر بال به سهر
جیهاندا بکیشن، بیگومانم هه لیده لووشن، بۆ کهس هه یه بتوانیت
له چنگیان دهربازی بیت.

سعوود گوتی:

- له هه موو لایه که وه درنده و جنوکه یان بهرداوه ته
وژړه یی هم ولاته و کهس نیه به شی خوی تیری له و نازار و
نیشکه نجان نه خوار دیت که نه مانه کردوویانه ته پشه یان.

- پړیک وایه، ولاتی درنده و جنوکه کان، وه لی هیتا
ماویه تی، دلنیا پړوژیک دیت مروقه کان یه کتری حه په لووش
ده کهن.

نافره ته که گوتی:

- به لام تو که سیکي پړوشتیر و هه ستیاریت، ههر ده بی
پړوژي مروقه کان له ناخندا به سهر درنده کاند زال بن.

په حمان گوتی:

- له وانه یه پیشتیر... ئی، به لام تازه هه یهات، کات تیپه پری
و مه حاله شتی وا پروو بدات.

سعوود به هاندانه وه گوتی:

- په حمان هیتا کات تینه په پړوه.

- به لکوو ده میکه تیپه پړوه، له بهر نه وه ی نازار و
نیشکه نجه دان هیتا له جهسته مدا بهرده واه و نه پړاوه ته وه،
نیستاش چزه و نازاری ناگری جگه ره کانیا، بونک پرووی کونه
لووتم ده چزیته وه، ههر چرکه و ساتیکم ژان و نیشکه نجه

چه شته، تا ټو ټاسته ی درنده کان بوونه به شیک له خوم و تیمدا ده ژین، ده ژین و هرگزیش نامرن.

ټافره ته که گوتی:

- ټیستا چی ټازارت ده دات؟!

- ټه وه ی ټیستا پوخم ده رزیټاژن ده کات و ټازارم ده دات، ټه وه به که هرگز ناتوانم په ی به ټارامی و ټاسووده یی بیه، تا مردن، من له به رده م ټیوه دا نمایشی ټارامی ده که م، ټه گه رنا هر ټیستا که له گه ټاندا ده دویم خه ریکه شیت و پارچه پارچه ده بم، ټیکرای ټه وانهش له سونگه ی ټه و ټازار و ټالوی مه رکه وه به که ده ټوشم و ټییدا کینگل ده دهم و خوم ده خومه وه.

- چون؟!

- شیک، له ناخمد له کار که وتووه، هویه که ی نازانم، ده نگیک له می شکمدا ده لئی ناشی ټاولیپراوه خه ریکه ویرانم ده کات و دنیا هه لده گریټ هر زرم و کوتیه تی، پیک ده لئی ته قه ته قی مه نجه ل و هازه ی ټافگه به کی سه رشیده و گابه رده کانی خواره وه ی کونکون ده کات، ده نگي ته قینه وه ی به رده وام، بو ساتیکیش گرمه وزرمه یان پراوه ستان نازانن، بو به ناچارم هه تا له کاتی خه وتیشدا خوم له گه لیاندا پابه ټنم ټه گه رنا ده بی ده موده ست کوټایی به ژیانی خوم به ټنم، ټه مه چ ټازاریکه منی ټیدام؟!

سعوود په ی به دژواری و ټالوزی ټه و دوخه برد که په حمان به ده سټیه وه زه لازه لایه تی، بو به ویستی به سوزوه ویدویتیت و به ده نگیکي خه مبار و ناسکه وه گوتی:

- ټه ی بوچی پیشتتر باسی ټه ووت نه کردوه؟! ټیستاش

گویت له ژاوه ژاو و ههراوزه نایه ی ناو میښکی خوت دهییت؟!

- ټیستا و لهو کاته وهی هیرشمان کرده سهر فرمانگهی
گورپنی مرویی، یان پروونتر بلیم دایره ی نه من، لهو کاته وه و
تا ټیستاش من هه موو چرکه ساتیکی ژیانم نازار ده چیژم و
ده مرم، هه موو پوژیک نه و ههراوزه نایه زیاتر دهییت و کهم
ناکات و نارپه و یته وه، بهم بیده نگیه م فریو مه خو و نه و شوخی و
گالته و گه پانه شم هه لته خه له تیښن که هه ندیک جار ده یانکه م،
هه موو نه مانه درو و نواندن، سهرجه میان را کردنیکی ناشکران
بو خوسه رقالکردن له چیرو کیک له چیرو که کانی، که ساتیکی
که م بیر و هزم لهو ههراوزه نا توانا پروو کینه دوور ده خه نه وه که
هه میسه پیمه وه نووساون و مه حاله خو میان لی دهر باز بکه م.

په حمان چاوه کانی داخست و نوقمی فرمیښکی کردن،
دلپه فرمیښکیک بهرگهی قه تیسمانی له ناو پیلووی چاوه کانیدا
نه گرت و وه کوو په نجه ماسیه کی غه مگین، خو ی هه لدایه
نامیزی هاتونه هاته وه، "یا هورمان له جیی نه رمان"، خو ی له سهر
گونا شه قارشه قاربووه که ی گرت وه، ده یویست به هه ر حالیک ییت
خو ی بخزینیته ناو درزی روخساره خه مباره که یه وه و دلنه وایی
بکات، وه لی له ویش خو ی بو نه گیرا و که و ته خواره وه، سهری
خسته قه د گابه رده که ی پستی و دهستی به منگه منگ کرد و
ژنه که و سعودی له بیر کرد، وه که نه وه ی ههر له ویش نه بن.
ثافره ته که به بیده نگی ته ماشای سعودی کرد، نه ویش ناماژه ی
پیدا که به بیده نگی دابنیشیت و هیچ قسه یه که نه کات، ههستی
به وه کرد که په حمان هو شی لای نه وان نه ماوه و بی نه وه ی

په ی پښ ببات و درکی پښ بکات له خه یالښکی قول پښ چووه،
وهك كه سڼك دهرده كهوت كه به دهنګی بهرز بیر ده کاته وه.

په حمان به هیمنی و خه مباری و ناسوړیګی ته وتووه له
قسه کردن له بهر خویوه به رده وام بوو، خه ریک بوو بیخګیتیت،
ثافره ته که یتنه دازه دلۍ پښ سووتا و بهزه یی پښدا هاته وه، تهویش
له گهل خویدا بیرۍ کرده وه: "که واته هم شته یه که ژبانی
له تلعت و کاول ده کرد، منیش به هه وه سی خوم داوای
خهنده یه کی لښ ده کم، ناخر چوڼ توانای بزه یه کی هه بیت و
خهنده یه که له پوخساریه وه ده رکه ویت، که نهو بهو به لایه ی
هاتوته سهری بازار ده چیریت و دهنالیتیت و هر به راستی نغرو
بووه، وای چ نهشکه نجه و بازاریکه؟! "سعوودیش له نیوان
خوی و نهودا کهوته بیر کرده وه: "نه گهر من له جیګه ی نهو
بوومایه خوم ده کوشت و لهو بازار و نهشکه نجه یه خوم ناسووده
ده کرد، به دریژایی پوژ دهنګه دهنګ و ژاوه ژاو و هه راوزه نا له
میشکیدا، هه تا له کاتی خه وتیشدا، نه وه چ ژبانیکه...؟! ". وه لښ
که په حمان وه خو هاته وه، یه کسهر قسه کانی بری و بهرله وه ی
خوی بخزیتته جیهانی بیده نګی و تیدا نقوم بیت، به دهنګیګی
په له تکا و پاپانه وه پښی گوتن:

- به یارمه تی خوتان نه گهر به تهنه جیم بهیلن.

سعوود راسته وخو بی نه وه ی وشه یه کیش بلښ هه ستا و
پویش، ثافره ته کهش که میك دوودل و پاپا بوو، به لام تهویش
هه ستا و به بیده نګی پویش، هه ردو وکیان سوور بوون له سهر
نه وه ی بهزه یی خویانی بو دهرنه خه ن و دلنه وایشی نه دهنه وه،

چونکه دلنهوايي و بهزه يي پښداهاتني نهو جوړه كه سانه زياتر
نغروؤ ته شكه نجه و خهم و نه نديشه ي ده كهن، ئيدى به
ههنگاوى له سه رخو و هيواش لى دوور كه و تنه وه.

هر كه به تنه ها له گهل خهم و نه نديشه كانيدا مايه وه،
سامانى وه بير هاته وه كه چو ن به ره و ئيران سه رى هه لگرت و
رؤيشت. له به رخويه وه ده يگوت: "خوزگه سامان گيان زووتر
ده مناسيت، كه مي كيش له و ژيرى و بليمه تيه ي توشم ده بووا!"
قسه كانى سامان له مي شكيدا دهرين گانه وه و ده نكيان ده دايه وه،
باوه پى به و قسه يه ي كرد كاتيك گوتى: "هر كه سيك له م ولا ته
بمى نيته وه، يان بكوژ ياخود كوژراو دهرده چي ت"، ئا نه وه تا
ره حمانيش له يه ك كاتدا بووه بكوژ و كوژراو يش، واته ههم
جه لاد و ههم قوربانى، نه وه چ لوژيك و فله سه فيه كه؟!
حيكايه تي كه دريژه ي كيشاوه و به رده و اميش ده بيت، نه وه تنه ها
حيكايه تي ره حمان نيه، به لكوو حيكايه تي هه موو خه لكى و
هر ولا تيكى هاوشيوه ي نه م ولا ته يه، حيكايه تي كه خه ري كه
به سه ره اتنى ولا تيكه ليك بگير ته وه درنده و مروفي تيدا ده مرن!
درنده چر نووك به خويته كه ي ناخى ره حمان هاوسه نكيه كه ي
لى زه وت كرد، نهو مي رده زمه يه بالى به سه ردا كيشا و
رؤزگار يك به ره و لاي درنده مرويه كانى ديكه ي برد. بؤيه به
نعي نى هاواري كرد: "ئيدى كاتى توله سه ندنه وه به، نه وه تانن
هاتووم و مهرگ به سه ر سه ر تاندا بباري تم!" هه تا زه وييش پي كه وه
جي نه ده كردنه وه و رقى توله سه ندنه وه ش له دليدا ده ته قيتي ته وه،
يان نهو ده مريت، ياخود نه وان، نه م جاره يان جله وى
ده ستي شخه ريه كه لاي خو به تي، له گهل ده سته كه ي روست له

په پرگه ی شار و له تاریکۍه کی نهنگوسته چاودا له بوسه به کی
پولاییندان، سهرنجیکی ساردوسری سره واندۀ به رده می خوی،
لهو چرکه سته دا بیروهه ری شتیک بالی به سهردا کیشا و وای لڼ
کرد هه موو شته کانی دهو روبه ری بچووک بیتۀ بهر چاو، هه موو
شته کانی دهو روبه ری پووج و بی واتان، هه موو شته کانی
دهو روبه ری قیزه ونن، خویشی به به شتیک لهو پووجی و
قیزه ونیه ی دهو روبه ری خوی ده زانی. ههر چرکه یه ک شتیک
توقینه ر له ناخی جه سته یدا گه شه ده کات و ده ناوسیت، هه تا
خه ریکه جه سته ی ده ته قینیت. نه م ئاده میه په حمان نیه، به لکوو
تارما یه که یه تی، هیچ شتیک لهو په حمانه نه رمونیانه نه ماوه ته وه
باسی بکریت، ههر پوژنیک تیده په پی شتیک له ناخیدا ده مرد و
شتیکی دیکه له سهر داروپه ردووه که ی ده ژبایه وه، په حمانی
نه مرپوکه، په حمانه که ی بهر له سالتیک نیه و په حمانه که ی بهر له
سالتیکش، په حمانه که ی بهر له دوو سال نیه، نهو خه ریکه له
ونبوندا ون ده بیت و وه کوو نه ستیره یه کی داکشاو به ره و نه مان
داده کشیت، هه سته کانی وشک دهن و دهنه بیابانیکی پراوپر له
توز و تراویلکه و وشکوبرینگ، چیتر نهو گالته و شوخیه ی
نه ماوه، هه تا نه گهر نمایشی گالته و گه پیش بکات، له گهل خویدا
زور هه ولی دا قهواره ی خوی نووژن بکاته وه، وه لڼ شکستی
هینا و چوکی دادا، ئیستاش: ده بی کی به سهر کیدا زال بیت؟!
دپنده که یان مروغه که؟

دپنده که ی ناخی خودان هیزنکی توقینه ر و ترسناکه،
خه ریکه مارئاسا ده فیشکیپیت و شیرئاسا دهنه پیتیت، ده یه وی
قه فه سه که ی وردوخاش بکات و خوی دهر باز بکات و ئازاد

بیت. به راستی تۆقینەر و ترسناکه، شتیکی سه یریش نیبه نه گهر مروّف بکه ویتته نهو ململانییه وه، نه گهر له بهردهم ترسناکیی نهو دیوه زمه پوچووهی ناخیدا به شه که تی و بیهیزی به لادا بیت، نهو دیوه زمه فیله تهنه ی له ناو نهشکه نجه و ئازاریکی پر له ژان گه شه ی کردووه. مشته کۆله ی توند کرد و ییری له وه کرده وه که که یفسازییه که ی لیل و تهمومزاوی ده کات: "بۆ کوئ ده چن هه ی چه په لینه، ههر ده بی ته فروتووناتان بکه م، ئیوه لاقه ی پیروزییه کانی ژیاننان کرد، کاتیک له خاکی خه رابات و ویرانه دا ژیاننان بۆ تاوانتیکی قیزه ون گۆپی، لاقه ی پیروزیی ژیاننان کرد، کاتیک مروّفه کانتان کوشت و به مروّفبوونی خۆی تاوانبارتان کرد، بۆ کوئ ده چن ههر ده بی پارچه پارچه و له توبه تان بکه م! نه ک ته نها خۆتان، ته نانه ت نه وانه ی دلشیان پیتان ده سووتیت. ههر ده بی ئازار و ژانه کانتان بکه مه خۆشی و کاتبه سه ربردنی پوچم، ههر ده بی خهم و نهشکه نجه کانتان بکه مه پرسه ی دلم، من ته نها بۆ تۆله سه ندنه وه هاتووم، کوپانی نه فره تلیکراو، کوپانی جنۆکه و نه هریمه نه کان، کوپانی قیزه ونیه کانی گهر دوون ئیوه مروّفایه تیتان کوشت!"

هه ستا، وه ک نه وه ی به زۆر خه ویتدراییت و خواست و ئیراده ی لئ زهوت کراییت، ههر به پیوه و بی نه وه ی خۆی تیک بدات، پرووی له ته لاری درنده کان کرد، به ههر دوو پنی خۆی بی هیچ بیر کردنه وه یه ک به ره و مهرگی مسۆگهری خۆی هه نگاوی نا، بی نه وه ی حیساب بۆ هیچ یه کتیک له وانه بکات که له بۆسه که دا له گه لیدان، به مهش نه ندامانی ده سته که ییزاریی خۆیان ده ربرپی، سه وود خۆی به باسکییه وه هه لواسی، به لکوو

هۆشى بېتهوه خۆى و بگه پېتهوه، به لام خۆى له دهستى راپسكاند، ئهم شېته دهيهوئ چى بكات؟! خستيانيه تهنگزه به كى ترسناكهوه، مامۇستا عومهر خۆى گه ياندئ و شانى راکيشا، تاكوو عه قلى بېتهوه سهرخۆى، به توورپه ييهوه به گوئيدا چپاند: "ئېره په بابه نيه و لهوه زياتر ناكړئ دزهى بؤ بگريت". خۆى له دهستى مامۇستا عومهر يش راپسكاند و ههر به پتوه و بئ نهوهى خۆى بجه ميئتهوه و كوورپه كوورپك بكات، بهرهو مهرگى خۆى بهرپتوه بوو، مامۇستا عومهر به ناچارى گهرايهوه لای دهسته كه و به چهوه ناپه زايى خۆى دهربرى: "ئهم گه مژهى سهرشېته به پئى خۆى بؤ دۆزهخ ده پوات، ئيستا چى بكهين؟! " ئهندامانى دهسته كه كه له بؤسه دابوون، كهوتنه ئهوپه پى ئاماده باشيهوه و خۆيان بؤ چركه ساته كانى دواتر ئاماده كرد كه ده بئ چى له گهل خۆيدا بهيئيت؟! په حمان كۆمه له درنده به كى بينى له يه كيك له ژووره كان قه په پستاتيان كرددوه و به دهورى يه كتر ييهوه دانشتوون، په حمان ئاپييجيه كهى خسته سهرشانى و سېرهى لئ گرتن و له گهل داروپه ردووى ژووره كه دا لاشهى درنده كانيشى هه پروون به هه پروون كرد و به ئاسمانئى وهر كردن، وا پئ ده چوو ئهم پياوه شېته ههر به راستى نيازى كار يكي خۆكوژى بووييت، ئه گه رنا بؤ واى ده كرد. چونكه دواى تهرتووننا كردنى ژووره كهش ئهو ههر به پتوه، وه كوو كه پولال راوه ستابوو و جوولەى نه ده كرد، پئ ده چوو ديسان هوه كه له لاهى به زاوه زاو و تهقهى مهنجه له كان پر بووييت. گولله ئاپييجيه كى ديكهى له كۆله پشته كهى راکيشا و سهره كهى كردهوه و له لوولەى ئاپييجيه كهى په ستاو، ديسان هوه خستيهوه

سەرشانى و سىرەى لى گىرتەو، ئەم جارەيان ئاراستەى
 ژوورېكى دىكەى كرد، ئىدى لە تەواوى مۆلگەكەدا ھاوار و
 پۇپۇ بەرى ئاسمانى گرت، دواى چەند ساتىك ئىدى دەستپىژى
 گوللەى چەكى درپندەكانىش بە ھەموو ئاراستەىەكدا گىزەى
 دەھات. ناوچەكە بوو ەك پارچە بەرەى جەنگ، پىكدادانىكى
 دژوار لەگەل دەستەكەدا دەستى پى كرد كە تەنھا چەند
 ھەنگاويك لە مۆلگەكەو دەور بوون، پەحمان وەك ئەوەى نە
 باى دىيىت و نەباران و بى ئەوەى ساتىك گوئ بداتە گىزەى
 گوللەى ھەردوولا كە وەكوو گەوالە تەزرەى بەھار ھەموو
 لاىەكى گرتبوو وەو و قىرمەژنى گوللە گوچكەى كەپى دەھىتايە
 بىست، وەلى ئەو وەك ئەوەى بە راستى كەپىت ھەر گوئىشى
 پى نەدەدا، وئ دەچى بە ھۆى ئەو ژاوەژاوەى مېشكىيەو بىت،
 ھەرچەندە لەو ساتەدا مەترسىي گوللەى ھاوپىكانى زۆر لە
 مەترسىي گوللەكانى دوزمن زياتر بوون بۆ گيانى، ئىدى ئەو
 مەرگە و ئەگەر پەى بە پۇحى كەسىك نەبات و دەستپىژى
 گوللەش ئەگەر كەسىك نەگىرئەو، ناىگرئەو خۆ بە زۆر نىيە،
 ئەگەرنا ئەو پەحمانە دەبوو ئىستا سەرتاپاى جەستەى وەكوو
 سەرنەدوبىژىنگ لى بەتابووايە، دەربازبوونى لە مردن جۆرىك
 بوو لە مەھال، پاشان دەستەكە شارەكەيان بە ھىمنى بەجى
 ھىشت بى ئەوەى شتىك لە دواى خۆيانەو بەجى بەيلىن و بى
 ئەوەى پەنجەى كەسىكيان بە خوئىن بىت. پەحمان وەكوو
 سەرخۆشەك كە كارىگەرىي شەرابەكە ھاوسەنگى پى
 نەھىشتىت بەوجۆرە پى دەكرد، جارىك بەملا و جارىك
 بەولادا دەچوو، بى ئەوەى بزائىت چى لە دەوروبەرى پوو

دهدات. خهم و نازار و ژانی ناخی زۆر لهوانه دژوارتر بوو كه له هيرشه كهدا له ناو چوون. جهللاده كان مردن و كۆتايان هات، به لام نهو له ئيستاوه ههر چركه ساتيك سهدان جار خهم ذهخوات و نازار دهچيزيت، به دواي مهرگدا را دهكات و مهرگ خوي لي دهشاريتهوه. ئيدي لهم كاتهوه ژيانتيكي وا دهژيت بو ساتيكيش ئاسووده يي به خويهوه نايينيت، ئاخو دهنگي تهقينه وه كان به بهردهوامي له ناو كه لله سهريدا زرموهوپرانه و ههرچي ئارامي و ئاسووده يي ههيه لتي ده دزن و ناخی ده كهن به وشكه سالي و نا ئارامي، تا وای لي ده كهن له دايك نه بووني خوي به ئاوات بخوازي: "تهري ئهم ژاوه ژاو و ههراوزه نايه... بو وا بهو جوړه كۆتايي نايه؟! ههر له گهل خويدا ده كه ويسته مشتومر و هيچ وه لاميكيشي دهست ناكه ويست، نهو دهسته واژه يه سهره وه ده بيسته ده روازه ي قسه كردن له گهل خودي خوي و ههموو چركه و خوله كيك ههر ده يلئت و ده يلته وه، بي نه وه ي وه لاميكيشي چنگ بكه ويست و ئاسووده ي بكات و بحه سيته وه. ئهي چي بكات و چون خوي لهم نازار و ژانه ده رباز بكات؟! به دلنيايي وه ئهم نه فرته له ناوي ده بات. له ئيستا به دواوه چركه ساتيكيشي ئارامي به ئاوات ده خوازيست، دواي نه وه هيچ خه فته له مهرگي خوي ناخوات، له ئيستا به دواوه ئوميدي نه وه ده خوازيست بزايست ژيان به بي ئهم ژاوه ژاوه نه برپاوه يه چون بهردهوام ده بيت. نهو ژاوه ژاوه ي له شه قامه كاندا ههيه زۆر سووك و ساده تره له وه ي له ناو كه لله سهريدا وه كوو مريشكي سه ره پراو هه لیده به پريتيت. ئيره يي به ههموو زينده وه ريك ده بات ئاژه ل ييت يان مروف كه بو ساتيك به ئارامي چاو ليك بنيت، ده بي كني

لهم دونيايه دا هه بڼت به شو و رږژ دهنګي ته قه ته قې مه نجه ل و
ژاوه ژاو و هه راوزه نای به رده وام له ميشکيدا بڼت و بڼت؟! نه م
ده نګه ده نګه نه فره تيه کتومت ده لڼي تافګه يه کي به خو وره و له
وه رزي لافاودا يه. هر هارزه و هارزه و هارزه يه و نابړيته وه. نه
را ده وه ستيت. و نيسټک ده دات و نه ټورقه ده گريت و جګه له
هارزه هار شتي کي ديکه نازانيت، وای چ خه م و ژانتي کي به رده وامه
و هينده ي به شه چرکه يه کي کاتيش چاويک لينک نانيت و له و
هارزه هارزي ناکه وږت و به دريژايي ژيان به رده وام ده بڼت.

کچه که کاتيتک له گهل سعود لای په حمان دوور
که و تنه وه پرسي:

- بڼت وایه بهرګه بگريت، يان په نا بو خو کوشتن
ده بات؟!

- له وانه يه کارپکي خو کوژي بکات، به لام له بهر هارزه هار
و ژاوه ژاوه که نا!

- نه ي بوچي؟!

- له بهر نه و جلې له بهري کردووه.

کچه که به منګه منګه وه:

- چ جلوه رگنيک؟! مه به ست چيه؟!

سعود وه لامی دايه وه:

- نه و مرؤفني کي ناسک و نه رمونيا نه، له وانه يه درنده کان
بهر گنيکي جيا له وه ي خويان پي پوشييت، نه و هونه رهنده و

حەز لە ژيان دەکات، وەلێ بە قیزە و نترين شتووە ستمی لێ کراوە و دەستی لێ وەشترارو، دەزانی ئەگەر تۆزقالتیک هیوای بەم تیکۆشانهی ئیمە هەبێت، ئەو کارەساتانە لە یاد دەکات و دەبێتەووە کەسیکی ئاسایی، بەلام هەست بە ونبوونی ژيانی خۆی و بەردەوامبوونی ئەو ئازار و ئەندێشە خۆتیاوییهی ناخی خۆی دەکات، ناچارە داڕمێت و بڕووخێت، ئەو وا هەست دەکات فریدوراوە و لە یەک کاتیشدا قوربانی دەستی پڕۆیم و پیرەکانیشە.

- ئەڕێ ئەووە راستە هەپەشە ی مردنی لە پیرەکان کردووە؟
- لە راستیدا من گویم لێی نەبوو وە بلێت، بەلام دەنگۆکان دەلێن: لە ئەنجامی جۆریک لە نائۆمیدبوون، بە پیرەکانی گوتوووە چەقۆیەکی تیز لەسەر ملی هەر یەکیکتان دادەنێم و هەر کاتیک پتووستی کرد دەستی پێدا دینم و قەرتان دەکەم.

- من گویم لێ بوو، گوايە نامە یەکی بۆ پیرەکان ناردووە و وەکوو بێزارییەکی لێیان پێی گوتوون: هەر پیریکیان بە قەیتانی پێلاووەکانی خۆیان هەڵدەواسێت. پێت وایە شانە ی نەیتنی دروست کردبێت؟!

- راشکاوانە بلێم، هیچ شتیک بە دوور نازانم. ئەم شتێە مەتەلی وە لە ناخیدا یە کەس پە ی بە وەلام و ئەنجامە کە ی نابات، ئەو بێزاری و توورپەییە ی دوا ی قەسابخانە کە ی پشتاشان لەناو پیزەکانی پێشمەرگەدا بلاو بوووەتووە و تەشەنە ی کردووە، خاک و زەمینە یە کە ی بە پێتە بۆ چاندنی تۆوی هەر کاریکی

سهرشیتانه، په حمانیش بهم د څو څه یوه سهر کرده و پابهري
بیر کابهري نهو سهر کیشی و سهرشیتانه یه ده بیت.

وهلن په حمان به دواي خوډه رباز کردندا ده گه پړت. توانای
ژیانی له ناو جلو بهرگی درنده ییدا نه ماوه، سعود پتناسه یه کی
جوانی کرد، خه می گه وره ی نهو گه پاندنه وهی هاوسه نگی
خوی و نوڅه نکر دنه وه و دوو باره بونیاندنه وه و
مشتومال کړ دنه وهی مروڅه کی ناخی خو یه تی. هه لبه ته نه مهش له
شاخ ناکریت، چونکه لیره مروڅ یان ده بی کوزراو بیت، یان
بکوڅ، بزارده ی سیمه نیه!

دواي چهند مانگیك له گواسته وه یان بؤ باره گا نویه که، که
سعود ناماڅه ی پی دا، په حمان به تنها بریاری کوچکردنی دا
و هیچ که سیکیش نه یوانی لهو سوور بونوی ساردی بکاته وه و
پښگه ی لن بگریت!

بهشی سییهم

- رهمان بگه پړوه، پياوې چاك به به قسه مان بكه!
- ماموستا عومهر پر به گهرووی هاواری كرد. ئه ویش به دهنگیكى بهرز وهلامی دایه وه:
- ناتوانم، من ده پړوم بۆ كوشتنی درنده كهی ناخی خوم.
- مه وداكه دووره و پړگاش ون ده كهیت و ویل ده بیت!
- دهبا كوتاییم بیت، ههتا له خودی خویشم بیزارم!
- ماموستا عومهر به دهنگیكى پر له سۆز و پارانه وه گوتی:
- رهمان گوتی بگره، تهنه گویم لی بگره، تۆ له ئیستادا خه موکی ویران و داغانی کردوویت، به لیتیم پی بده دواى یهك دوو پړزی تر ئه گهر ئه و بیزارییته روه ویه وه، بگه پړیه وه لمان. نایشارمه وه منیش بریاری پړویشتم داوه، به لام هیشتا نا، ئه گهر بگه پړیه وه، دواتر پیکه وه ده پړین.
- رهمان گوتی:
- ههول دهدهم.
- ماموستا عومهر به په رۆشه وه گوتی:
- قسه كهت لای من وه كوو به لیتدان وایه ها.
- رهمان به سه رسامی و منگه منگه وه:
- له وانهیه... به لام به لیت پی نادهم. من سوورم له وهی

نه گه پيمه وه، نه گهر درنده كه له ناخدا مرد، ئيدى لهم شاخانه
سووديكم ناميئت.

ئهمه دوا قسه ي ئهو مرؤفه شارستانيه بوو، بهرله وه ي له
يه كه م پينجا ون بيت، ئاورپكي دايه وه و پويشت.

بهو جوړه پويشت و بو يه كه م جاره چه كي به شان وه
نه بيت، ئهمه يه كه م جاري بوو به يي چهك به ناو دؤل و قه دپالي
چياكاندا پي بكات. په حماني به د به خت جگه له نيزه يهك و
په توويه كي ته نك و چهند كوليره يهك و زه مزه ميه يهك ئاو
بهولاوه هيچي تري پي نه بوو، وه رزيش سهره تاي زستان و
به فريش له لوتكه ي شاخه كاندا چاوبازيي له گهل پيواره كاندا
ده كرد و ترسي سهرماي به سهردا ده بارانندن، به تايه تي له
شه ودا، ئاراسته ي به ره و پوژئاوا بوو، خوړه كه پي بهر و
پيتيشانده ري بوو، پارچه كاغه زيكيشي له گيرفاني ناخني بوو،
ناوي ئهو گوندانه ي تيدا تومار كرد بوو كه پيئاندا تيده په پيئت.
بيري له وه كرده وه به هر گونديكدا تيبه پيئت، پرسياي
ئاراسته ي گونده كه ي دواتر له جووتياران بكات، جا بو ئه وه ي
كه سايه تبي خوي بگوپيئت، ده بي به جلو به رگي كورديه وه وا
خوي پيشان بدات كه پيوارپكي كه پولالي كورده و ده بي هر
به ئامازه خهلكي تيبگه يه نيئت كه ده يه ويئت لهم گونده وه بچيئت
بو ئهو گوند، چونكه ئهو زمانه كورديه ي ده يزانيئت، وهك ده لين
دوو كهل ده كات و به ممش ئاشكرا ده بيت. نه گهر چاوپوشي له و
دواكه و توويي و گوشه گيري و دووره به ريزيه ي گوندن شينان
بكه ين كه به سهر ياندا سه پاوه و له شارستاني داپراون، وه لي
له گهل ئه وه شدا خاوه ن دليكي باش و ميواندوست و به پي زن،
هر چه نده له كاتي وادا ئاگايي و خو پاريزي كاريكي هره له
پيش و پيوسته، ئاخو دوژمن سيخوړ و به كريگير اواني خوي به

زۆرى له ناوياندا دهچيټيټ، هەر به هۆى ئەوانه شه وه لهوانه يه تووشى پيشهاتيك بيت هەر له خه يالشيذا نه بوويټ. به وهى باش بوو ماوهى پينج پۆزه پيگاي به ناو ئەو دۆل و قه دپال و لوتكه شاخانه دا شاره زا بوو، وه لى دواى ئەوه ئيدى مهرگى مسوگەر چاوه پوانى ده كات، ئەگەر به بى پرسورا و پيتويى جووتيارىك يان شوانىك بچووكترين ههنگاوى هه له ش بهاويټ.

ئىستا ده بى ئەو شاخه به رزهى به رانبه رى بپريت و پاشان پيگهى خۆر هه لئيريت و خوريش به ره و ئامانجه كهى بيت، به لام له بهر هەر هۆيه ك بيت، ئاراسته كهى گوڤرى و پوى كرده لوتكه شاختكى بهرز و دوور كه هه ميشه به فر جامانهى سه رى بوو، وا خۆى نمايش ده كرد كه به رزترين لوتكهى ناوچه كه بيت. دواى چهند كاتزميرىك گه يشته دۆله كهى و به ناويدا كه وته گه پان، پووبه پوى قه دپالى وا تووش و تاشه به ردى زه به للاحى وا ده بووه وه، مروفى تووشى سه ره گيژه ده كرد، به وهى ئەگەر به ناويدا بپوات، ويل ده بيت و هه رگيز پيگه ده رناكات و تواناى ده ربازبوونى نايټ، دواى ئەوهى چهند ههنگاويكى تيدا هاويشت، هاته وه سه رخۆى و واى به باش زانى ئەو پيگه تاريك و هاتونه هاته نه گريته بهر، له به رانبه ر ئەو شاخه زلانه دا خۆى زۆر بچووك هاته پيش چاو، وا خۆى بينى "ميرووله يه كه و ده چيټ به گز قوللهى قافا". ئاخى ته نهايى له ناو ئەو هه موو گابه رد و تاشه تووش و تاويرانه، نه ك هه ر گه مژه يى، به لكوو شيتيه كى ته واوه، ئىستىكى كرد و له چركه ساتىكى هه ستياردا، هه ستى به نه بوونى خۆى كرد و واى لى كرد، ترس له هه موو شيتىك بالى به سه ردا بكيشيټ و شه رزهى بكات، به تايه تى ترسى ته نهايى كه سه ر له مروف ده شيويټيټ و هه ر به ساغى ده ست له بينه قافاى ده نيټ و ده بخنكيټيټ. كه ميټك له پال

گابهردیځدا دانیشت و پشوویه کی دا، چ گابهردیځ؟! خو به هر هویه که وه، خلور بیته وه، ئیدی هم وه کوو ته سپی نیوان نینو کی په نجه گه وړه ی هردوو دهسته کانی ده پلشیته وه و ونی ده کات، نهو ته سپیانه ی سالانیکه ناشنای پوچی په حمان و هاوسه نگره کانین، نهو ته سپیانه ی به خویته نهو نه بیت ناماده نین بژین و سوکانی دلیان دانا بهت. بویه له ترسی نهو پلشانه وه و ونوونه ی، بیري له شتیک کرده وه که زور جار خوی تیدا له بیر ده چووه وه، سه رتا به دهنگیکی بیستراو له گهل خویدا که و ته گفتوگو، له گهل بزه یه کی گالته جار پیانه که له سه ر لپوه کانی وینه ی کیشان: "ته ی چی ده بوو نه گهر میروویه ک بووماه؟ به لئ میروو؟! بچی نهو هه موو سه رسامیه؟! خو هه موومان خومان له درز و کونوقوژنه کان، یان بوشاییه کاندا هشار ده دین، وه ک نهو ی ته سپی له ناو لوجی کراس و پزووی شهروالی پیشمه رگه دا خوی په نا ده دات، هم دۆله نه فره تیه ش پیک نهو بوشای و په نا گه یه یه که ده بی خومی تیدا هشار بده م. باشه بچی میروو؟! با بلین به کتريا، یان هر بوونه وهریکی زه په بینم و هر شویتیک بیت، ده یکم به نیشتمانی خوم. هه هه هه نیشتمان! له سه ر نهو به رده بو نموونه، خو نهو به رده بچووکه ش له سه ر سینه ی خویدا نهو ونده بوونه وهری وردیله ی هه لگرتووه، زیاتر له ژماره ی مروفه کانی سه ر گوی زه وی. ناخر نه گهر به ره و ناسمان له زه وی دوور بکه وینه وه، تا هم گوی زه ویه له به رچاومان هینده ی هم به رده بچووکه ی لئ دیت، نهو کاته کئ باوه پ به وه ده کات که نهو به رده بچووکه ی پی ده لین گوی زه وی، له سه ر خاکه که ی و ناو ده ریا و زه ریاکانیدا نهو هه موو ناژهل و مروف و ناوات و خه ونانه له خو ده گریت؟ کئ باوه پ ده کات نهو نه شکو ته به ردینه گه وریه ی که خومی تیده په ستم، شتیک نیه جگه له درزیکی هه لکه ندرای سه ره ده رزیه کی گویه کی

خړ و لووسی شوو شه یی؟ نه و درز و پرووشانه ی که هر به چاویش نابیریت، به و هه موو خواست و ثاوات و خولیا و نه ندیشه و خهون و ترس و نازاران هه مه و ده مگر یته خو ی. تیکړای نه و گیانله به رانه ی تیشیدا ده ژین به وانه ی به زه په بینیش ده بیرن هه ست ده که ن و ده ترسین و نازار و ژانیش ده چیژن. پیک و ه کوو مرو ف، هه رجه نده نه گهر نیمه هه ستیش به نازاره کانیا ن نه که یین، نه مه واتای نه وه نیه که نه وانیش نازار ناچیژن، نه گهر نا له کاتی هه ستر کنیا ن به ترس رایان نه ده کرد و خویان نه ده شارده وه، کی ده زانیت چی له ناخی جیهانی به کتیا و سیسر که دا ده خولیت هه وه، هه لبه ته جیهانی نه وانیش په یوه ندیی وایان تیدایه پوژیک له پوژان به خه یالی نیمه دا نه هاتیت! نه ی بچی وای پی سهرسام ده بین؟ نه دی نه وانیش له پیناوی ده سولات و ده ستر که و ته کاندایه رنانه ویزه ی به کتیا و به کتیا ونجر ونجر ناکه ن؟ نه مه له جیهانی نازه لانیشدا هه یه، به لکوو هه تا له جیهانی میروو و زینده وه ره بچوو که زه په بینیه کانیشدا هه یه و ته نا په یوه ست نیه به نیمه ی مرو ف هه وه. به لکوو به کوم هه لی میروو ه کانیشه وه په یوه سته. هه ر سیسر که به کیش ده خوازی ت ده سولات و قه له مره وی به سهر خاک و ناوچه که ی خویدا هه بیت، جیهانیک ی سهر و نامون، جیاوازی به کی نه و تو یان له گه ل جیهانه که ی نیمه دا نیه، هه تا دابونه ریته کانیشیان زور لیمانه وه نزیکن، خوژ که نه جیهانه ی نیمه نه هاتبو وایه ته بوونه وه، مادام نیمه له نه ریته کانماندا له گه ل جیهانی سیسر که کاندایه هاوشیوه یین، کی ده زانیت؟! خو له وانه یه نیستا سیسر کیک یی زاری و نار په زای ده ربیزیت له وه ی نه ریته مرویه قیزه ونه کان به نه ریتی ره سنی سیسر که کان ده چویتین...؟! ره حمان قاقایه کی کرد و دوا ی که میک له په نای گابه رده

گهوره که ههستا و نهو ويلانگه توفته رهي به جي هښت و له
 پيگهي قه دپاله پروته نه که وه به رهو لوتکه که ههنگاوی نا، نهو
 قه دپاله ی له نه زه له وه هيچ که سيک نه يگر توت بهر، به
 سهرنجدانیکي ورد له لوتکه که وه ناراسته کاني ده ستنيشان کرد،
 نهو ته تواني ناراسته ی پويشتني خوی ديارى بکات و پروو له
 سهرماوسوله توانا پروو کينه که و زريان و باهوزه دژواره که
 بکات. نهو هی چيگهي هه لوهسته کردن و سهرسامبوونه، مروف
 لهو شاخه سهختانه، نهو هه موو وزه و توانا يته نندازه به له کوي
 ديتت، بي نهو هی ههست به برسي تي، يان نه خوشی، يا خود
 شه که تي بکات؟! چون مروف ده توانيت به ناسمان خوی
 داپوشيت و زه وييش له ژير خوی پابخات، هه موو نه وانهش به
 گه ده يه کی به تاله وه، بي نهو هی له ناو بجيت و بؤگه نيش ييت؟!
 په حمان نيستا نازه ليکی کيو يه و له شيوه ی مروف دايه، له به ختی
 نهو نازه له کيو يه ش نهو پوره هيچ زريان و باهوزيکی ترسانک
 بوونيان نه بوو، سهرنجه کزوله کانيشی به رهو ناسو ده يانروانی و
 توانيان پيچکه ی ناو ابوونی خوری بؤ ده ستنيشان بکه ن. نيستاش
 سووره بگاته نهو لوتکه يه، تنها نهو لوتکه يه ی مه به سي تي، نهک
 نهواني تر، هه رچه ندهش به رزتر ده بووه وه له هه موو لايه که وه
 کلوبه فری زياتری لين کو ده بوونه وه، تا له کوتايدا به ته وای
 که وته ناو نابلقه ی به فره وه، ژيري به فر و هه رچوار لايشی هه ر
 به فرو به فر... نيستيکی کرد و هزر و ميشکی دوور پويشتن و به
 سهرنجه کاني لوتکه به لوتکه و شاخ به شاخی نهو ده فره ی
 پروپيو کرد، وه که نهو هی به دواي شتيکی ونبودا بگه ريت،
 پاشان گه رايه وه و به ده وری هه مان لوتکه دا خولايه وه.
 کاتيکيش نه گه يشته مه به ستی خوی و سهرنجه که ی توانای
 پیکاني ثامانجه که ی نه بوو، به ناچارى لوتکه که ی له پشی
 خويه وه به جي هښت و سهرله نوئ به رهو دوله که خلور بووه وه،

دوای ئه‌وه‌ی سه‌رماوسۆله‌که‌ زیاتر ته‌نگیان پێ هه‌لچنی و تووشی نا‌ئومیدیان کرد. له‌ دۆله‌که‌ په‌تووه‌ لوولدراره‌که‌ی سه‌رشانی دامالی و کردیه‌وه‌ و خۆی پێ لوول دا، پاشان ده‌ستی به‌حه‌به‌لووشکردنی پارچه‌ نانه‌کان کرد و پشویه‌کی دا، دوای پشویه‌کی که‌متر له‌ کاتژمێرێک، جاریکی تر به‌ راست و چه‌پدا به‌ ناو دۆله‌که‌دا که‌وته‌وه‌ گه‌ران و به‌ دوای ئه‌و شته‌دا ده‌گه‌را که‌ سه‌رقالی کردبوو، ئه‌وه‌تانی دوای ماندوووبوونێکی زۆر، له‌ به‌رده‌م ڕووباره‌که‌دا ڕاوه‌ستاوه‌، ئه‌و ڕووباره‌ی قه‌له‌زه‌ی ئاوه‌که‌ی خوهری دیت و خۆی به‌ملا و به‌ولادا ده‌دات و سپی سپی ده‌چیته‌وه‌، ڕێک ڕه‌نگی به‌فری گرتووه‌، ئیدی شانه‌شانی ڕووباره‌که‌ شۆڕ ده‌ییته‌وه‌ و تا ده‌گاته‌ ئه‌و پێچه‌یه‌ی ئاوی کانی‌اوه‌کان ده‌ژێنه‌ ڕووباره‌که‌وه‌، ڕێک له‌و شوێنه‌ کاریه‌ گه‌وره‌که‌ی سه‌ر ئاوه‌که‌ی یینی که‌ ئه‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری ڕووباره‌که‌ی به‌یه‌کتیه‌وه‌ گری داوه‌ و بۆته‌ پردی په‌پینه‌وه‌ی پیاده‌ڕۆکان، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی وای به‌ ڕوخساردا هات، هه‌رچی شه‌که‌تی و ماندوویی هه‌بوو له‌ جه‌سته‌یدا په‌وینه‌وه‌، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌ستی به‌ قسان کرد: "ده‌زانی چه‌ندت ماندوو کردم...؟! وه‌لێ دڵیا‌بووم هه‌ر ده‌تدۆزمه‌وه‌ ئه‌ی داره‌ نه‌فره‌تیه‌که‌!" ڕێک ئه‌و داره‌ بوو که‌ ڕۆژێک له‌ ڕۆژان و له‌و شوێنه‌ پرديکیان بۆ په‌پینه‌وه‌ پێ دروست کرد، ئه‌و کاته‌ی ڕووبه‌ڕووی ڕووباره‌که‌ بوونه‌وه‌ و بۆ په‌پینه‌وه‌ لێی سه‌ریان سووڕما‌بوو. پاشان ڕووباره‌که‌ی به‌جێ هێشت و به‌ره‌و پاشماوه‌ و داروپه‌ردووی گونده‌ ڕووخاوه‌که‌ هه‌نگاوی نا، ته‌نها چه‌ند خوله‌کێکی که‌م له‌وئ مایه‌وه‌ و چاوی به‌ریه‌ ئه‌و کۆمه‌له‌ داره‌ سووتاوه‌ی به‌رده‌می، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌و ڕۆژگاره‌وه‌ جگه‌ له‌مان که‌س بێره‌دا تێنه‌په‌ییت، ئه‌و کۆمه‌له‌ داره‌ سووتاوه‌، پاشماوه‌ی ئه‌و ئاگره‌یه‌ که‌ له‌ شه‌ویکی سارد و سه‌هۆله‌نداندا چۆن گیریان خواردبوو

لهوې به چ شپوههك ټاگر بكنهوه و خوځان گهرم بكنهوه، تا له سهرما گهيشته ټاستي نزيكبوونهوه له رهقبوونهوه و مهرگ، وهلي دواتر توانييان ټاگره كه بكنهوه و له مهرگي مسوگر دهربازيان بيت، شويته كه به تهواوي له ميشكي رهماندا پروون بووهوه، جاريكي ديكه دهستي به هه لگزان به شاخه كه دا كرد بهرهو لوتكه كه ي، ململاتني له گهل كاتدا ده كرد بډ گه يشتن به لوتكه. ديسانوهه له گهل خويدا گوتي: "هر كه مته رځه مي و خوگنځاندنيك، شهوي نه فره تاوي په لامارم ده دات و له تاريكيه كهيدا ويل و سهرگردهان ده بم، وهلي به بهختي من وا دياره نه مشهو مانگ له چواردهيه و تيشكي مانگه كه رهنكدانهوه و كاربيگه ربي له سهر به فره كه ده بيت و تاريكيه كه ده ره ويته وه." له لوتكه كه دا چربي به فره كه وه كوو وهرزي زستان نه مابووهوه، به ټاساني سهر ي تيژي گابه رده كان كه به فر دايوشيوون ده بيران وهك نهوه ي نوو كه به ردي دهرپوقوي سهر پوهو به ريكي تهخت بن و به فر كه ميك دايوشين، ئيدي رهمان دهستي به رامالين و لاداني به فره كه كرد له سهر به رده كان و دهو روهري، پاشان دهسته كاني خسته وه بن ههنگلي و كه ميك گهرمي كرده وه و ئينجا زياتر ههستي به ليداني ترپه ي دلي كرد و زياتر و زياتر يش هه لچوو و به هه موو دهنگيه وه هاواري كرد:

- خوځه تي ئيره يه.

به رلهوه ي دهست به چالكردي شويته كه بكات، ديسانوهه گوتي:

- نه خير ئيره نيه... نه نوو كه به رده زور گه ووره يه، نهو قه باره كه ي نه وهنده نه ده بوو، له وانه يه له وي بيت.... هو له وي!

به دهستی ئاماژەى بۆ شویتىك كرد و خۆى گەياندى،
 دهستی به هەلکەندى به فرە که کرد، به رده که دەرکوت خۆى
 لى لادا و له هەلکەندى به فرە که به رده وام بوو، هەتا دۆزیه وه،
 به هياوشى و پىزه وه وه کوو شویتە وارناسىك له سه رخۆى
 به فرە کهى له سه رى لاده دا. پىك وه کوو خۆى بوو، هەردوو
 دهستی له پشته وه به دارىكى چه قىنرا وه به سترابوونه وه،
 روخسارى که مىك به سه ر شانىدا شۆر بووه ته وه، چاوه كانى به
 کراوه یى برىك دده نه وه و په ق راوه ستاون و جووله ناکه ن،
 وهك ئەوهى ئومىدى ئەوه بخوازىت بگه پته وه لای وه کوو چۆن
 پۆیشن و جىيان هیش، به لام هەرگىزا وه هرگىز..... نه.....
 نه هاتنه وه!

په حمان نىزه کهى راكىشا و به زه حمه ت توانى په ته
 به ستووه کهى بچپىت، پاشان په تووه کهى له سه ر به فرە که
 پاخست، ههولى دا هه لى گرىت، به لام ئەو به جۆرىك چه قىسو،
 وهك ئەوهى په گى دره ختىك پىت و به قوولاىى ئەو خا که دا
 پۆچووبىته خواره وه، بۆیه دهستی به هەلکەندى زياترى
 به فرە کهى ده ور به رى کرد و چاله کهى قوولتر کرد، تا له
 نه جامدا توانى له گه ل زه وى به که جىاى بکاته وه، پاشان
 په تووه کهى لى ئالاند و ههولى دا به کۆلیدا بدات، ههستی به
 گرانییه کهى نه کرد، هینده سووک بوو، پىك هیندهى کىشى
 په ره سیلکه یهك، په حمان به ره و دۆله که به خۆى و ئەوهى
 دۆزىبوویه وه و له پىناویدا هاتبوو، شۆر بوونه وه و له ساردى و
 به فرە که دوور ده که و تنه وه. ترسى گه وره ی په حمان له وه دا بوو،
 نه بادا له کۆلى بترازىت و وه کوو پارچه کرىستالنىك بکه و پته
 سه ر به ردىك و بشکىت، کاتىك شه که تى هیرشى بۆ هینا،
 ئىستىكى کرد و که مىك دانىشت، تا کوو پشویهك بدات، وه لى

ههستی به ووه کړد که دانیشن پړه قی ده کاته ووه و دوور نییه
 بیه ستیت، بویه هه ستایه ووه و دیسان کردییه ووه کول، دواتر
 کردییه باوه شی و زور له سرخو و به وریایه ووه پړی ده کړد، له
 ترسی نه ووی نه بادا بکه ویتته خواره ووه و وردوخاش بیت،
 بهرده وام بوو تا گه یشته ناو دوله که، تاریکایی گه یشته و بایه
 سارده کهش هیرشی ده ست پی کړد، نهو کریستاله به فرینه ی
 سر سینگیشی هرچی گهرمایی جهسته ی هه بوو هه لیمزیوو،
 هر که راوه ستا ههستی به سه رمایه کی زور کړد، وای زانی
 خه ریکه ساردییه که به مؤخی ئیسکیدا پړ ده چیتته خواری، بویه
 ناچاره له پړویشن بهرده وام بیت، تا کوو گهرمایه که بړ جهسته ی
 بگه پړسته ووه. پاش که میکی تر پړویشن، ئینجا دهستی به
 کړدنه ووهی چیلکه و پووشوپه لاش کرده ووه، کاتیکیش
 کړدنه ووهی نهو پووشوپه لاشه گهرمایه کی پی به خشی، بیر
 له ووه کرده ووه که به پی جووله دانه نیشت، بویه زه ویه کی نه رمی
 هه لبارد و به نیزه که ی دهستی و له بهر پړوشنایی مانگه شه ووه که
 دهستی به هه لکه ندنی زه ویه که کړد، تا نیوه شه ووی تیپه پاند،
 دواي نه ووه له بهرانه ر که چه به فرینه که دانیشن، به لام سه رما که
 پړیگی نه دا چیر و خوشی له و پشوودان و خاوبونه ووه یه
 وهر بگریت، بویه جاریکی دیکه دهستی به قوولتر کردنی چاله که
 کړد و هه تا نریکه ی به ره به یان و کازیوه بهرده وام بوو، نهو
 ده یزانی شخاته که ی له بیر کردووه. به لام ماوه یه که ناوه ناوه له
 گیرفانه کانی به دوایدا ده گه پړت و نایدوزیته ووه: "شخاته که له
 کوپیه؟! چۆن به پی شخاته، یان چه رخی نه وتی ده رچووم و نه م
 پړیگه سه ختم گرت به ر؟! ده که به دوزخ بی! چ به دبه ختیبه که
 تووشی من بووه؟! نه ری چ شیتیک هه یه له وهرزی زستان به پی
 نامرازیک بۆ ناگر کردنه ووه به ناو نهو شاخ و داخانه دا پړی بکات؟!
 نه مه چ گه مزه ییه که من کردم، هه تا گه مزه و کالقامه کانیش

کاری وا ناکهن، ئیستا ده بئ چی بکهه؟! تو بلئی بتوانم به بهرد
 ناگر بکهه مه وه، ئه مه کار یکه له مه حاله وه نزیکه، زور به مان هه تا
 توانای هه لکردنی سۆ به یه کی دارینشمان نییه، هه تا نیوه ی ده نکه
 شخاته کان به هه ده ر نه ده یین، به لکو وهه ندیکیان هه تا توانای
 هه لکردنی جگه ره به کیشیان له شاخدا نییه، هه تا ژماره یه کی
 زوړی ده نکه شخاته کان نه که نه قوربانی و به فیرو ی نه ده ن،
 ئیدی من چو ن ئه م پووشه شیدار و ته ره به بهرد دابگیر سیتیم.
 خو ئه گه ره یه کی له چاخ ی به ردینشه وه به ینم و هه رچه ند
 هه ولش بدات، باوه ر ناکه م بتوانیت سه رکه وتوو بیت. نازانم ئه و
 درو یه کی به به رو کی میژووی گه لانی سه ره تاییه وه ی کردو وه.
 ئه ری چ گه مزه یه که هه یه باوه ر به وه بکات که که سیک هه ییت
 بتوانیت به بهرد ناگر بکاته وه؟! مه گه ره ته نها که میک به نزی نی
 هه بوو ییت، ئای ئه گه ره ئیستا که میک به نزی نیم پی ده بوو، له وانه یه
 بمتوانی بوایه. ئاخو له وانه یه به بلا چه یه که هه لمی به نزی نه که گر
 بگریت و دابگیر سیت، وه لی پووشو په لاش به ته نها گر بگریت،
 ئه مه یان نه خیر". کاتیکیش سه رمایه که زیاتر هی رشی بو هیتا،
 دهستی به پیکدادانی بهرد کرد له ناو کو مه له پووشو په لاشیک،
 کاتیک بئ ئومید بوو، به نیزه که ی دهستی به تاشینی لقه داریکی
 وشک کرد و لایه کی وه کوو نوو کی قه لم تیز کرد، پاشان به
 نوو کی نیزه که ی کونیک بچوو کی له سه ر داریکی وشک و
 گه وه دروست کرد، ئینجا پووشه نه رمه که ی په ستایه ناو ئه و
 کونه بچوو که و سه ری داره تیژه که یشی خسته ناو کونی
 داره که و به قیتی رایگرت، ئه و به شه ی داره که ی مابو وه
 خستیه ناو هه ردوو له پی دهستی و له ناو قه دی داره که وه به
 چه پ و راست و راست و چه پدا دهستی به سو وړاندنی کرد،
 پیک وه که ئه وه ی ئه فریقیه کان له ده شتوده ردا ئه نجامی ده ده ن،
 به سو وړاندنی داره که و بهر که وتنی به پووشو په لاشه که،

له جياتیې نه وهی پووشه که گر بگریټ، یان دوو که لیک بکات،
 ناوله پی دهستی له نه نجامی بهر که وتنی به داره که گهرم داهات،
 ماو هیه کی باش بهرده وام بوو، تا بیثومیدی بالی به سهردا کیشا و
 لقه داره وشکه نووک تیژه که ی توور ههلدا و تفیکی کرد و
 گوتی: "دلنایم ناوله هم ناگر ده گریټ و ده سووتیت، وه لیټ هم
 پووشه نه فره تیبه هر گیز گر ناگریټ و ناسووتیت، به نه فره
 یت". پاشان راوه ستا و له شوټنی خویدا دهستی به هه لبه زودابه ز
 کرد، وه که نه وهی سمکولان بکات، به لام زور درېزه ی نه دایټ،
 بیر ی له وه کرده وه که خوی بخزیټته ناو نه و پووشوپه لاشه ی
 کوی کردبو وه وه، به لکوو بتوانیت توزیک جهسته ی گهرم
 بیټه وه، له مه یاندا که میټ سهر که وتوو بوو و بو ماو هیه کی که م
 چاوی لیک نا، به لام خهویکی سووک و پر له دله راو کټ،
 پالکه وتنه که ی نیو کاترمیر زیاتری نه خایاند و له ناکاو له شوټنی
 خوی وه قه له مباریکی دا و جاریکی تر دهستی به هه لبه زودابه ز
 کرده وه، به مه به سټی به ده سټهټنای گهرمایه که، ټینجا به
 پرته و بوله وه گوتی: "وای سهرمای به ره به یان چهنده دژواره؟!"
 پاشان له بهر پاشماوه ی پرونا کایی مانگه ونبو وه که ی پشت
 لوتکه کان، به دوا ی لقه داره نووک تیژه که دا دهستی به گهران
 کرده وه و دوزیه وه، ههروه ها که وته گهران به دوا ی داره پانه
 کونکراوه که ش، نهویشی دوزیه وه، جاریکی تر ورده
 پووشوپه لاشی له چالی داره که په ستایه وه، نه و کاته ی هیشتا
 له ناو پووشوپه لاشه که خوی مه لاس دابوو، بیر که به کی شیاوی
 به خه یالدا هات و ټیستا وا خه ریکه جیبه جینی ده کات، به که م
 شټیک کردی تاشینی لایه که ی دیکه ی لقه داره وشکه که بوو،
 پاشان پارچه داریکی بچو وکی هینده ی مشټیک هټا و کوټیکی
 لی کرد بیټ نه وهی دوو به ده ری بکات، ټینجا له پشتوټنه که ی
 پشتی به درېژی مه تر ټک و سی په نجه پان، پارچه به کی بری و

پارچه پهړۍ لول دا، تا وه کوو پته لى هات و کورتش
بووه وه، به لام به هیز و قایم، ینجا هردوو سهرى پته کهى به
هردوو سهرى شووپه داره سهوزه پته وه کهوه به سته وه و بایدا
هه تا شیوه کهى وه کوو کهوانى لى هات، پاشان لقه داره
تیز کراوه کهى به پته تى کهوانه که له ناوه راستیه وه به ک جاز
لولدا، سهرى داره تیز کراوه کهى خسته ناو کونى نه و پارچه
داره هینده مشتیک بوو، به دهستى چه پى به داره که
پاله په ستوى خسته سهر پته بادراوه که و به دهستى راستیشى
دهستى به سووراندن و جوولاندن و هینان و بردنى دار
کهوانه که کرد، وه که نه وهى نامیرى په باب به بڼه نیت، هینده
نه خایاند، دواى که مېک ماندوو بوون له نه نجامى بهر که وتن و
پاله په ستوو سووراندنى پته کهوه، ناو ننگه تپه که له
پووشوپه لاشه کهوه بووه هلم و گهرمایه کهى بهر تر بووه وه،
په حمان باوه پى به چاوه کانى خوى نه کرد، نایا نه وه خه یاله یان
راستیه؟ کهمه دوو که لیکیشى لى بهر ز بووه وه، به لکوو هه تا
بۇنیشى کرد، وای له بۇنى دوو که ل له و کاتانه دا چند خۇشه،
زیاتر خرۇشا و خیرایى بهر که وتنى داره کان له گهل به کترى
زیاتر بوون و له گهل نه وه شدا فووى له پووشه کهش ده کرد، نا
نه وه تانى له ناو دوو که له کهوه گرېک وه کوو ناگرى جگهره
خوى نمایش ده کات، په حمان وازى له بادانه که هینا و
چه مایه وه سهر ژيله مۆکه و به هه موو توانایه وه کهوته فوو
لیکردنى و پووشى نه رمه ی زیاتر و ورده چیلکهیشى له سهر
داده نا، هه تا له ژيله مۆکه وه گرېکى کز سهرى دهرهینا و به
دانانى پووش و چیلکه ی زیاتر بۆ سهرى، گرېکه ش زیاتر
ده بوو. په حمان به بې ناگایه وه هاوارېکى وای کرد له و ناوه
دهنگى دایه وه و وه کوو گوپگ ده یلووراند و له خۇشیاندا
هه لده په پى و پر به گهرووى خۇشى دهرده بېرى، ههرچى

چيلكه دارى وشكى ټمو دهوروبه ره هه بـوو، هه مووى كـو
 ده كرده وه و له نزيك ټاگره كه كه له كهى ده كردن، له كو تايدا
 توانى به پيگه سهره تايى ټاگر بـكاته وه، پاشان تهرمه كهى به
 په ټوكه وه هـيـنا و له نزيك بليسهى ټاگره كه داينا و گوتى:
 "فريشته كه م وهره ټيره... وهره ټيره ههى پينازه به دبـهـخته كه م!
 وهره نزيك ټاگره كه، ټم ټاگره خه لـاتى مـنه بـو ټو، پوژگار ټك
 ټپه پى و ټو هـيـشتا خه ون به گهرمبونـه وه وه ده بينيت، ده بـي
 هه ست چون بوويت و بيرت له چى كـرد بـيـته وه، ټو كاتهى به
 دلى شكاو و پوخسارى شيواوه وه له م چوله وانـيه پـشتـگوـيـان
 خستى و به جيان هـيـشتى؟! ههر ده بـي خه ونـت به ټاگر و
 گهرمايه وه بينيت. هه له به ته له ناخى خوتدا گوتووته: ټه گهر
 چاره نووسى من ههر مردن بيت، خوزگه له ژوورپكى گهرم بهر
 چه قويان ده دام و ده مردم، بوچى بو ټيره يان هـيـنام؟! بوچى به
 زيندوويى ټيره به و ستوونه يان به ستمه وه و به جيان هـيـشم و
 خويان روپـيـشتن؟! ټم ټه شكه نجه به بو باوكه گيان؟! ټى
 نه تانده توانى به شه ته كدراوى بمكوژن و ټينجا برپون؟! بوچى ټم
 جوړه له سهرما ره قبونه وه به تان بو هـلـبـژاردم بو؟! بوچى ټم
 هه موو ټازار و ټه شكه نجه به تان پي به خـشـيم؟! له سهر تاوانـيـك كه
 من ههر گيز ټه نجامم نه دابوو... ههر گيز!"

پاشان په حمان له گهل خويـدا گوتى: "ټه مـړـوكه واټ لى
 ده كه م له گوړپكى وشك و شايسته به خوتدا رابكشيت و ټارام
 بيت، ناو گوړه كه شت به پووشوپه لاشى نهرم بو راده خه م و به و
 گوله كيوپانهى ماونه ته وهش داتده پوشم، ټى سته مليكراوترين
 مروفى ټم سهر زه مينه، ټى كچى به فر و به سته له ك!"

ټاگره كه به داگيرساوى و جوانى و پرووناكـيـه وه مابووه وه و
 نيـلـهـى ده هات. ههر كه ميـك دابـمـر كـايـه ته وه، باوه شه دارپكى

وشك و تهرې بؤ دهيتا و به گهروويدا ده كرد و سهرله نوئ
 نهویش بلیسهی ددهایه وه و گهرمایي به دهو روبه ری خوئی
 ده به خشیه وه، وای له و گهرماییهی مرؤف له ناو به فردا دهستی
 ده که ویت، چ خوئی و چیژیکي ههیه! گهرماییه که ههسته کانی
 خاو کرده وه و ههر به دانیشه وه خوئی دایه دهستی خه ویکي
 کورته وه، ناوه ناوه به ته وه زهلیه کی زوره وه چاوه کانی ده کرده وه
 و بؤ ماوه به کی تر دایده خسته وه. دوا جار که چاوه کانی
 کرده وه وا ههستی کرد تهرمی کچه جمکه به فرینه که
 ده له ریته وه. له دلی خویدا گوتی: "ده بی ژيانی بؤ بگه ریته وه؟!
 هه ندیک بوونه وهر له زستاندا رهق ده بنه وه و ده چنه دؤخی
 متبوونه وه، ههر که سهرماوسؤلهی زستانیش باروبنهی لیک دهنی
 و ده روات، ئیدی سهرله نوئ ژيانیان بؤ ده گه ریته وه. بؤ ئهم
 شوخه وا باشر و شیواتره گالتهی وا نه کات و نه گه ریته وه، ناخر
 ئهم ژيانه هیچوپوچ و بیمانایه شایانی ته وه نییه مرؤف تیدا
 بژیت، خو ئه گهر ژيانیشی بؤ بگه ریته وه، ده بی حاشای لی
 بکات و ههرچی په یوه ندی ههیه بهم ژینگه قیزه ون و پسه وه
 بیچریتیت که هه تا شایانی ناوردانه وه یه کیش نییه".

تهرمه که هیدی هیدی به لادا ده هات و په حمایش ههردوو
 چاوه کانی زهق بووبوونه وه، ئهو کاتهی تهرمه که به ربووه وه و
 سهری بهر پییه کانی که وتن، ئهم له شویتی خوئی راجله کی،
 به فری به ستووی تهرمه که به گهرمایي ئاگره که توایه وه، زوری
 حهز ده کرد په توکهی له سهر لابادات و روخساری بییتیت، بؤ
 هیچ نا، تنها بؤ زیاتر رفته ستووربوونی به رانبهر که سوکاری و
 خه لکی نه فامی گونده کهی و کوپی ئاغا که هاوسه رگیری
 له گه لدا کردبوو. ترسی ته وهی هه بوو، سهرشیتیه ک بنویتیت و
 بگه ریته وه و تۆلهی بکاته وه، ئاره زووی تۆله کردنه وهی له و

کاته وه له ناڅی له تهقینه وه دا بوو که به شاخه که دا هه لږنا بو
 نه وه ی بیدوژیته وه، ناره زووی سهرنجدانی پوخساره فریشته یه
 شیویندراوه که ی بوو که چاره نووسی نه فره تاوی به دهستی
 نریکترین که سی خو ی وای لږ کرد، له و کاته دا ههستی به وه
 کرد نه گهر نه و کاره بکات، له وانه یه پیوه ری رقی سهر بکات و
 توانای جلوه کردنی نه و رق و کینه هه لقوولاوه ی ناڅی نه میتیت.
 نه و بیرو کانه خهویان له چاوی توران، ههستا و داری وشکی
 زیاتری کو کرده وه، تا ده هات گهر و بلنسه ی ناگره که به رز و
 بلاوتر ده بووه وه و دهنگی سووتانی داره کان قرچوهوژپڼکی
 سهیریان به سرووشت ده به خشی، نه و گورپه ی کچه شوخه که
 تیايدا راده کشا لینه وه دوور نه بوو، پووناکی پوژ پهنگی تیدا
 ده دایه وه، به لای په حمانه وه شیدار و سارد بوو، هه ندیک
 پووشوپه لاش و چیلکه داری هه لگرت و فرپی دایه ناوییه وه و به
 پشکوی داره کان ناگری له گورپه که ش کرده وه.

کاته که زور خه موکیانه و بیزار که رانه تیده په پی، پاشان
 خوره که له سهر لوتکه ی شاخه کان دهر که وت و هیدی هیدی
 دابه زیه خواره وه، تا گه یشته ناو دوله که و که مه گهرمایه کی
 پی به خشی، سموره کان له سهر لق و چلی داره کان که وتنه
 راکه پاک و زیکه زیک و هه ندیکان دابه زیه سهر زهوی و به
 دوا ی ژمه خوراکی خو یاندا له هه لپه دابوون، به خه یالی هیچ
 یه کینکیاندا نه ده هات بینه ژمه خوراکی په حمان، به لکوو هه تا
 خودی په حمانیش پیشبینی نه وه ی نه ده کرد، په حمان به ردیک
 هاویشته یه کینکیان که خه ریک بوو له تهرمی شوخه که ی نریک
 ده که وته وه، لږی نه دا و پای کرد، وه لږی چند مه تریک له ولاتر
 بهر سموره یه کی دیکه که وت و په له واژ بووه وه، په حمان
 گرتی، له جورجیک گه وره تر نه بوو، نه خاسمه کاتیک پیسته که ی
 دامالی و کلکی باریک و دریزی دهر که وت. پووشوپه لاش و

چیلکه و داری ناو گۆرپه که سووتابوون و بووبوونه خۆله میښ،
 په حمان دابه زیه ناوی و به دواي پشکویه کدا ده گهړا، نه گهر تا
 نه و کاته به گه شی ماییت به پتیه کانی یکوژیتته وه، پاشان
 له بهر خویه وه گوتی: "نه ی کچه شوخه که، ئیستا گۆرپه که ت
 وشک و گهر میښه، پووشوپه لاشی نه رمیشیت بۆ راده خهم!"

دواي نه وه ی گۆرپه که ی به دل و داو بۆ ئاماده کرد، به
 کفنه که یه وه هه لیگرت، کفنی چی؟! کفنه که ی په تۆکه ی
 په حمان بوو، ئینجا له ناو گۆرپه که، یان راستر بلین نه و چالهی
 په حمان بۆ لی دابوو درېژي کرد، بهرله وه ی خۆلی به سهردا
 بکات، دهستی بۆ درېژکرد و په تۆکه ی له سهر پوخساری لادا،
 که بیني وا به دوو چاوی کراوه و جوانه وه ته ماشای ده کات،
 په حمان له شویتی خوی راجله کی و شوک بوو، سهرنجدا ئیک
 مرؤف توانای باسکردنی نیه، سهرنجدا ئیک پراوپر له حه په سان
 و دؤشدامان و شوکبوون، تهژی له ترس و توقین، لیوانلیو له
 گر و حه سهرت و بلنیه، له نووکی پتی تا تهوقی سهری پر له
 پاکیزه یی و شکۆمهندی، سهرنجیک له و چاوه ی که ئاراسته ی
 بکوژه کانی کرد له و کاته ی به و جوړه جیان هیشت و
 دایانه دهستی چاره نووسیکی رهش و نادیاره وه. وه که نه وه ی هیشتا
 له ژياندا بیت و زیندوو بیت، په حمان دهستی له شاده ماره کانی
 لاملی دا، تا کوو دلنیا بیت له مان و نه مانی، له لیدانی دل و
 هه ناسه ی، پاشان به نه رمیه که وه و به ناو له پی چاوه کانی بۆ
 داخستن و بۆ هه تاهه تابه نه و فریشته پاکیزه یه شوخوښه نگه به
 حه سهر ته وه مالئاوایی بکات، بی نه وه ی له و ماوه درېژه دا
 هه روه کوو چۆن جیان هیشتبوو، بی نه وه ی بۆ ساتیکیش
 چاوه کانی لیک بیت، وه که نه وه ی له چاوه پوانی فریاد په سیکا
 بوو بیت، هه ر وه کوو خوی مابووه وه، وه لی نه فریاد په س
 گه یشت و نه که سیش له و مهر گه پر له سوییه ی دهر بازی کرد.

ئەو سەرنجەي وا پەرحمانى سەرقال کرد نەيىتەو، ئەوئەي ئەو درندانە بە پەرخسارى ئەو پەريەيان کردبوو، ئاژەلى درندەش نايکات، لووتیک و دوو گوتى براوا پەرحمان بە شلەژايتكى دەروونى بارگاوى بە سۆز و پق و کينەو بە خيراىي پەتوکەي دادايەو سەر پەرخسارى و بە توندی چاوەکانى خۆي گرت. پاشان سەري بۆ ئاسمان هەلبەري و هەردوو باسکەکانى و دەستى وا گرژ و پەق بووبوون لە حەژمەتا نەيدەزانى هاوار بۆ کوئ و بۆ کئ بکات، وەلى بە دلکى شکاوەو هەستايە سەر پى و دەستى بە کۆکردنەوئ پووشوپەلاشى وشكى زياتر کرد و تەرمەکەي پى داپۆشى و ئىنجا خۆلى بەسەردا کرد و ژمارەيەك بەرد و چەوي بچووکی لەسەر زەويە کۆ کردنەو و لەسەر خۆلى گۆرەکەي پىزى کردن و بە دەنگىكى بىستراوەو دەيگوت: "تۆلەت دەستىم کچە شوخە کە، تۆ دلئابە، پەريە شەنگە کە".

ئەم شوخە بۆ هەتاھەتايە لە يادەوهریدا بە زىندووئى دەيىتەو. خۆشەيەکانى ژيانى لى لىل و تال و تاريك دەکات، ئەگەر بەلئە کەي خۆي نەيىتە دى و تۆلەي نەکاتەو. "ئەو چ سوودىكى دەيىت؟!" ئەو شوخە بە گوتى يادەوهرى پەرحماندا چپاندی و ئەمەيشى بۆ زياد کرد: "ئەکەي ئەوئەي لە مېشکتدايە ئەنجامى بەدەيت، ئەوانە کەسوکارى من، سزادانى براکەم بەس نيە، ئەگەر وا بکەيت و ئازاريان بەدەيت، ئەم جارەيان لىت زوير و دلگران دەبم، مافى منت لەو ساتەو وەرگرت و تۆلەي منت کردەو کە هاتيت و لەو سەھۆلەندانەدا پزگارت کردم، ئەوئەم بەسە کە لە پىتاوى مندا کردت".

ئیدی ناخى پەرحمان دواي ئەو هەموو خرۆشان و شلەژانە کەمىک ئارام بوووە و سوکنايى دللى داھات. لەبەر خۆيەو گوتى: "لە سزادانى براکەي لىم زوير نيە... ئەمەيان بۆ من

باشه... ھەر زۆریش باشه". گەپایەو و لە نزیك ئاگرە کە
 دانیش، تا ئەو کاتە دارەکان دامرکا بوونەو و بووبوونە پشکۆ،
 جارێکی تر جۆشی دایەو و بلیسە ی بەرز کردەو، دواى
 ئەوێ ھەندێک دارى دیکەى خستە سەر پشکۆکان و فووی لى
 کردن، ھەستى بە گرانوونى پتلۆەکانى چاوى دەکرد، سەرى
 خستە سەر بەردێكى نزیكى و خۆى دایە دەست سووکە
 خەوێکەو. ھەستى کرد لەسەر لق و چلۆپۆپى دارەکەى سەرى
 کە لقەکانى ئەوئەندە پەلوپۆیان ھاویشتبوو، ھەتا بان سەرى
 ھاتبوون، سمۆرەکانیش ڕاکەراک و بازبازتییان بوو، لەو لقە
 گەورە یە وشکەو بووێ بان سەریشیەو، سمۆرەکان وەکوو
 مشار بە شیوەیەکی بازنەیی بە ددانە تیژەکانیان خەریکی
 قرتاندنى دارەکەن و پەیتاپەیتا زیاتر ھەلیدەکوئن، لە ناكاو
 دارەکە بەو گەورەو گرانییەى خۆیەو دای بە تەپلى سەرى
 ڕەحمان و سەرى پلیشان دەو، ڕەحمانیش لەو سووکە خەوێ
 ڕاپەڕى و دەستى بەسەرى پلیشاویەو گرت و ویستى ڕابکات.
 • یینی سەرى سەلامەتە و لقى دارەکەش نەکەوتۆتە خوارەو،
 زانى ئەو خەوتیکى لە ناكاو بوو و ھىچى تر... مۆتەکە یەکی
 سووک بوو و پێیدا تێپەریو، تاکوو بە ئاگای ھەتتەو، ئاوپرى
 لە دەورو بەرى خۆى دایەو، سمۆرە کەولکراو کەى لە تەنیشتى
 خۆیەو یینی کە بە ھەلە کوشتبوو، ھەلیگرت و لەسەر
 بەردێكى دانا و ھەندێک پشکۆ و ڕەژووی لە دەوراندەورى کۆ
 کردەو، گۆشتیکى ناسک، تەنھا بە چەند خولەکیكى کەم بوو
 ژەمیکى ئامادە، گۆشتى سمۆرەکەى دەخوارد و لەبەر خۆیەو
 دەیگوت: "واى ئەگەر کەمێک خۆیم پى دەبوو، چۆن ئەوئەشم
 لە بیر چوو؟!". ئەوئەندەى بە خۆى زانى تەنھا ئیسکوپرووسکى
 سمۆرە کە ماونەتەو و ھەمووی خواردو، بە ھەر حال خۆ لە
 دوو پارووی بچووک زیاتر نەبوو، بە ناچارى ئیسکە
 باریکە لەکانیشى لەسەر گەلاداریکی بچووک کۆ کردەو و لە

پشکوکانی نزيك خسته‌وه، تاكوو زياتر بيرژين، پاشان هاته‌وه‌سهری و ئيسكوپرووسكه كانيشی خوارد. ئينجا له‌به‌رخويه‌وه گوتی: "واي ئيمه چهند درنده‌ين، خو ئه‌و سموره به‌سته‌زمانم چه‌په‌لووش كرد، بئ‌ئوه‌ی به‌ها و سه‌نگيك بو ئه‌وانه‌ی سهر داره‌كان دابنيم كه هه‌ست به‌چی ده‌كه‌ن؟! هه‌لبه‌ته‌ کرداری پيستمالي‌ن و برژاندنی سهر ئاگره‌كه‌شيان بينوه و لیتی توقیون"، پيك وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌م كچه به‌سته‌زمانه‌ كرا، به‌لام له‌ شوین و كاتی جياوازدا. به‌خه‌ميكی قورسه‌وه پيسته دامالراوه‌كه‌ی هه‌لگرت و له‌ نزيك سهری كچه شوخه‌كه‌وه چالتيكي بچووكی بو كرد و دايوشی. ديسانه‌وه له‌به‌رخويه‌وه گوتی: "هه‌ردووكتان قورباني درنده‌یی مرؤفه‌كانن، كه پيان له‌ هه‌ر شويتيك دانا، ئیدی خه‌م و مالویرانی و كاولکاری و هه‌سه‌رتی تیدا جئ ده‌هیلن". پاشان له‌ شويته‌كه‌ دوور كه‌وته‌وه و بویریی ئه‌وه‌ی تیدا نه‌بوو سه‌رنجی سموره نه‌رمونیان و رووخوشه‌كانیش بدات كه له‌سهر چلوپویی داره‌كانه‌وه به‌ گومان و ترسه‌وه لتيان ده‌پروانی، ده‌يوست داواي لتيوردنيان لئ بکات... وه‌لئ چ داواي لتيوردنيتك تازه سوودی ده‌يئت؟! ئه‌مه‌يان ده‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ستی مرؤفتيكه له‌ ناخی په‌حمان كه له‌ گيانه‌لادايه. تۆ بلئي بتوانيت سه‌رله‌نوئ هه‌ستيه‌وه سهر پئ، داواي ئه‌وه‌ی درنده‌كان به‌ دريژایی چهندين سال به‌ر نووكه نيزه‌ی درنده‌یی و ئازار و ئه‌شكه‌نجه‌ی هزر و ييروكه گه‌نيوه‌كاني خويان دا؟! ئايا تواناي هه‌سته‌انه‌وه‌ی هه‌يه، داواي ئه‌وه‌ی درنده‌كه‌ی ناخی خویشی به‌ر نووكه نيزه‌ی دا؟ ئه‌و درنده‌يه‌ی له‌ ناخيدا خو‌ی مه‌لاس داوه. ييري كرده‌وه بگه‌رپته‌وه لای هاوپيكانی، به‌رله‌وه‌ی شه‌ودا يئت، گه‌يشته‌وه لايان، تاكوو وه‌رزی زستانيشيان له‌گه‌لدا به‌ پئ بکات.

به‌شى سى و يهك

زستانی ئەم سال زۆر نەرمونيان و جوان و لیوانلیو له به‌زه‌یی بوو، و پرای ئه‌وه‌ی هه‌مووان دایانابوو زستانیکی ته‌پوتووش و سه‌خت ییت.

شه‌وه‌که‌یان ئه‌وه‌نده سارد نه‌بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆپاکه به‌وپه‌پری برسییه‌وه داره‌کانی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک هه‌له‌لووشی، تا هه‌ر چوار لای وه‌کوو دهن‌ووکی که‌و سوور هه‌لگه‌پا، ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌ورانده‌وری دانیشتبوون، هێدی هێدی به‌ خۆه‌لکپاندنه‌وه لێی دوور ده‌که‌وته‌وه، چ له‌به‌ر گه‌رمای ئاگری زۆپاکه، چ به‌ هۆی که‌وته‌ جووله‌ی کێچ و ئه‌سپیی ناو پزووی شه‌روال و بنه‌نگل و کاکه‌ تۆ بلی سهرتا‌پای جه‌سته‌یان. تاریکایش به‌ ته‌واوی بالی به‌سه‌ر ناوچه‌که‌ و کونوقوژینی ئه‌و ژووره‌شدا کیشابوو که‌ ئه‌وانی تیدا نیشته‌جین، چونکه‌ فانتۆسه‌ نه‌وتینه‌که‌، هاوشتیه‌ی هه‌موو فانتۆسه‌ هاوشتیه‌کانی خۆی له‌ گونده‌کان، ته‌نها پووناکی بۆ خۆی هه‌یه‌ و گوێ به‌ که‌سی ده‌ورووبه‌ری خۆی نادات، وه‌ک ئه‌وه‌ی پووناکیه‌که‌ بریاری جیانه‌بوونه‌وه‌ی له‌ گه‌ری فیه‌له‌که‌ دایت. ژووره‌که‌ جمه‌ی ده‌هات، خۆی له‌ بنه‌په‌تدا جیگه‌ی چه‌وت که‌سی لێ ده‌بووه‌وه، که‌چی ئیستا سیانزه‌ که‌س خۆیان تیی په‌ستاندوه‌وه، له‌ ناویاندا چوار ئافره‌تیش، دووانیان به‌ هاوسه‌ره‌کانیشیانوه‌وه. به‌ سرووشتی خۆی شه‌وه‌کان درپژی و ییده‌نگی و خه‌مۆکی ده‌بنه‌ پاله‌وانی ته‌مه‌نیان و خه‌ریکن بیانخکێتن، وه‌لێ شه‌و له‌به‌رده‌ستی ئه‌م پۆله‌ مرۆفه‌ و له‌ناو ئه‌و ژووره‌ بچووکه‌دا چۆن پێگه‌ به‌و مۆته‌کانه‌ ده‌دا توخنیان

بکه ویت؟! هر چنده دموچاوه کان بی نه وې یه کیکیان
 وشه یه کیشی له زار بیتته دهر، به یه کتری ده لین: "چون تم شه وه
 دریژ و پر له خهم و نه ندیشه به به ری بکه ین؟ نه وه تانی ماموستا
 عومر بیرؤکه ی سازدانی ئاهه نگیکی بچوکی لا گه لاله بروه و
 ده یه وئ وه کوو پیشیاریک بیخاته به رده ستیان:

- نه ری راتان چیه به سازدانی ئاهه نگیکی بچکولانه،
 دریژی تم شه وه یی بکوژین؟

دکتور به ده نگیکی ماندوو و بیزار و له ژیر لیوه وه:

- وای له شه وی دریژی زستان چند بیزارکهره و ته و او
 نایت.

ماموستا عومریش تمه ی ده خاته سهر و ده لیت:

- به لکوو تو بلی چند ناخوش و ناشیرینه و شه وانی
 هاوینیش چنده جوان و خوشن. تم زستانه ژووره کی کردوته
 قوتوویه ک وه مومو مانی وه کوو ماسی سهر دین له ناویدا
 به سهریه کدا په ستاندووه.

یه کیک له کچه کان نه ملا و نه ولایه کی کرد و له ناوه پراستی
 ژووره که دانیش، ماموستا عومریش هاواریکی لی کرد و
 گوتی:

- توو خودا له به رانه بر فانتوسه که دامه نیشه، پیشی
 پروناکیه کت گرت، خهریکه پوحم له لووتمه وه دیته ده ری.

له پشتیه وه و له تاریکایه که په حمان دانیشتووه و پشتی به
 دیواره که وه داوه، به ده نگیکی کز و شه که ته وه پرسی:

- چون پوحم له لووتمه وه دهرده چیت؟!

ماموستا عومهر به دهم قسه كردنه وه خوی سووړاند و گوتی:

- کامه پړوح و کامه لووت؟!

په حمان که مټک دهنگی بهرترزتر کرده وه و دووباره گوتی:

- تو وات گوت! چ زوو له بیرت چوو؟!

- من وام گوت؟! له وانه یه! به هر حال تنه اړسته یه کی

باوه و مړوف له کاتی بیتاریدا ده یلټ. ئینجا کي ده زانیت پړوح له کویوه دهرده چیت؟! له وانه یه له دهمه وه بیت، یان له گویچکه وه.

- یان له دواوه هه هه هه هه هه هه...

په حمان به قاقای پیکه نین و بیتزه وقیه کی زوره وه وای گوت و نه مەیشی بو زیاد کرد:

- جا نه گهر دهرچوونی پړوح له دهرچه یه که وه بیت، دهبه

هموو دهرچه و دهر وازه کان بگرین، به لکوو چتر هیچ گیانله بهر ټک نه مړیت. یان هموو دهرچه و دهر وازه کان داده خه یین و تنه اړه هردوو گویچکه به کراوه یی ده ټیلینه وه، کاتیک گیانله بهر ټک ده مړیت، ناژهل بیت یان مړوف، ده بی هردوو گویچکه کی پشکنین، تا کوو بزاین پهرده یی یه کټک له گویچکه کانی دپاوه یان نا، نه و کاته دلنیا ده بین که پړوح له ویوه دهرچووه، خو نه گهر نه شد دپاوه، له وانه یه دهرچه و دهر وازه یه کی دیکه یی دوزیته وه که به خه یالی هیچ کامیکماندا نه هاتوه دایخه یین. له وانه یه له کونه وردیله کانی سر جه سته مان بیت، نه وانه یی دلنوبه ئاره قی شه که تی و گهرمایان لیوه دهرده چیت، که واته ده بی جه سته مان به که تیره، یان قیر و زفت سواخ بده یین، تا کوو پړوح له ناو جه سته ماندا به ند بکه یین

~~~~~

ئهو کچه ی له نړیک فانوسه که وه دانیشتبوو گوتی:

- من دهمه وئ شتیک دهرباره ی پړوح بزاتم، به لام به بی
گالته جاپی.

ماموستا عومهر دوا ی چرکه ساتیک لچولنوی هلگیر و
وهرگیر کرد و گوتی:

- ناتوانین بریار له سهر بوونی، یان نه بوونی بده ی، تا ئیستا
زانست نه گه یشتوته نه نجامی کوتایی و لئی دلنیا نه بوته وه، بویه
نهمه ش مه ته لیکه له مه ته له کان.

په حمان دوواندی و به دهنګیک که هموویان گوئیان لئ
بوو گوتی:

- من گه یشتوومه ته هه له یئانی مه ته له که!

کچه که به په رۆشه وه گوتی:

- ده ی که واته پیم بلئ.

په حمان له به رزیونزمی دهنګیدا هیچ جوړه گالته یه کی
پنوه دیار نه بوو، گوتی:

- پړوح به یه ک پرسته ی ساده بریتیه له شوربایه کی نیسک
و کولیره یه کی گهرم، له گهل که میک چای و له که شوه وایه کی
خوش و کراوه دا.

کچه که دیسانه وه گوتی:

- گوتمان به به بی گالته جاپی و توانج!

- من به راستیمه و هیچ گالته ش ناکهم.

- ده ی پیمان بلئ بلیمه تی زورزان، پړوح که یه کیکه له

ئالۋىزىن مەتەلەكان، چۆن لە لۆژىكە سەيروسەمەرەكەى تۆدا
گۆراۋە و بۆتە شۆرباى نىسك؟!

پەحمانىش بە كەمىك توندىيەو گوتى:

- دە تۆيەكەم جار بەردەم فانۆسەكە چۆل كە، لەبەر
ئەوۋى ھەر بە راستى پۆحمان خەرىكە لە لووتمانەوۋە
دەردەچىت، ئىستا من مەتەلى پۆحت بۆ شىتەل دەكەم، نازانم
بۆچى فانۆس لەسەر زەوى دادەنن، ئەى ئەوۋە نىيە شویتى
ھەلۋاسىنىشى بۆ كراۋە؟!

كچەكە بە يىزارىيەوۋە گوتى:

- لەبەر ئەوۋى وەكوو كۆيرەكان بە پىنگەدا دەپۆن، ھەر
كاتىك بە تەكىدا دەپۆن سەرتانى پىدا دەكىشن.

دىسان پەحمان گوتى:

- لە سەر زەوىش بە پىمان ساتمەى لى دەكەين.

كچەكە خۆى لە پىش فانۆسەكە لادا و گوتى:

- دەى ئەوۋە پووناكىى فانۆسەكەش بۆ تۆ، ئىستا پىمان بلى
و تىمانبگەيەنە و شروڧەى پۆحمان بۆ بكە، كە لای تۆ بۆتە
شۆرباى نىسك.

پەحمان لە كاتىكدا چاۋەكانى بە تىشكى كزى فانۆسەكە
دەبرىسكايەوۋە گوتى:

- ئەو پۆخەى گرىمانەى بوونى دەكەين، شىۋەى تەنىك
وۋەردەگرىت، يان شىتىكى بەبى پەھەند و شىۋەيەكى
دىارىكراۋە؟

مامۇستا عومەر ھەلى داىە و گوتى:

- نهوه شتیکی نادیاره و کهس نایزایتیت، به لام فیلمه کانی هۆلیوود رۆح وه کوو شتویه که تهواو بهرجهسته ده کهن.

[illegible]

ئاميرىكى پەرەسەندوۋە بەستۆتەۋە، لەو ئاميرانەى لە
 ژوورەكانى نەشتەرگەرىدا زۆرن، ئاميرەكەش جگە لە پەمپك بۆ
 بەستەۋەى خويىتەرەكانى دەست بەولاولە شىكى تر نىن و
 ھەموو پىداۋىستىيەكانى مانەۋەى بۆ دابىن دەكەن و خانەكانى
 جەستە بە زىندوۋىتى دەھىلنەۋە، ۋەك ئەۋەى دەستەكە لە جەستە
 نەبوۋىتەۋە، تا ئىستا ۋونە؟ ھەرچەندە پىۋىستىش بە خەيالنىكى
 ۋا ژىر و بلىمەت ناكات لىتى تىگات، ھەندىك جار دلش لە
 سىنە دەردەكەنە دەرەۋە و خويىتەرە سەرەكىەكەى جەستە بە
 جۆرىك لەو ئاميرەۋە دەبەستەۋە و جەستە بە زىندوۋىتى
 دەمىتتەۋە، تاكوو چارەسەرى دلە پەككەوتوۋەكە دەكەن و
 دەيگەرپىتنەۋە شۋىتى خۇى. كەۋاتە دەست و ھەموو پارچە بىراۋ
 و پەپىۋەكانى دىكە گىيانىن سپارد و لە ژياندا نەمان، بەبى
 خۆراك و ھەۋا، كە لە پىنگەى خويىتەۋە دەگوازىتەۋە بۆيان،
 ۋەك دەزانىن ھەر پەل و شۋىتتىكى بىراۋ ئەو پىداۋىستىيەنى پى
 نەگەيەنرەت، ھەلبەتە كۆتايى دىت. دەرئەنجام ئەو بەشە بىراۋانە
 بە شۋىتى خۇيانەۋە بلىكتىدريتەۋە، يان نا، ئەۋا بە زىندوۋىتى
 دەمىتنەۋە مادام خۆراك و ھەۋايان دەگاتى.

لەو كاتەدا چاۋەكانى كچەكە پىر لە پىرسىار بوون، مامۇستا
 عومەر ھەلى دايە و گوتى:

- ئەى چى دەپىت ئەگەر سەرى مەرۇف بىردا و لە
 جەستە جودا كرايەۋە؟

پەحمان گوتى:

- ئەۋەى بۆ پەلوپۇ بىراۋەكان دەكرىت، بە ھەمان شىۋە بۆ
 ئەۋىش دەكرىت، سەرىش بە زىندوۋىتى دەمىتتەۋە لە كاتىكدا
 لە جەستەش جودا بوۋەتەۋە. تاقىكرەنەۋەكەى كۆنىش ھەيە و

وہ کوو فیلمیکی دیکۆمیتتاری له پهنجاكان يان پيشتري وينهي
گيراوه و به پيداويستيه كاني مانهوهي خانهكان به زيندوویتی
لكيئندراوه تهوه. سهره كه به يي جهسته له ژياندا ماوه.

كچه كه له كاتيكددا دهويست له بيروكه كه تيگات گوتي:

- مهبهستت نهويه پړوح هوشياري و ههسته؟

- ههرگيز وانايت و تهنانهت وه كوو هوشياري و
ههستيش نايت، چونكه ده كړئ مړوف زيندوو ييت و پړوحه
گريمانه ييه كه شي لي جوذا نه ييته وه، كه چي له هوش خوي
چووه و نه هوشي ههيه و نه ههست، ههست بهوش ناكات له
دهوروبه ريدا پروو ده دات.

- كه واته پړوح چيه؟ بهو شروقه و شيكردنه وانهت ييزار
و وه پست كردين و هيتا پيت نه گوتووين پړوح چيه.

په حمان به ناوچه واني خويدا كيشا و به كچه كه ي گوت:

- دواي نهو هه مووهي گوتم، هيتا ده پرسى پړوح چيه؟!

ماموستا عومهر ناوپړيكي له كچه كه دايه وه و پتي گوت:

- من باوه پرم به وه هينا كه نهو گوتي. پړوح به لاي ئيمه ي
پيشمه رگه ي شاخه وه، بريتيه له شورباي نيسك و ژاړي
نفره تي، له گهل ههوا و ناو، سه بارهت به خه لكه په شو كييه كه ش
پاقله و نوكه، بو ده وله مهنده كان و هه موو گيرفانپره كانيش له
پرووي داراييه وه مريشك و نهرمه گوشتي نه نجنكراو و باشتري
مه ي و شه رابه.

په حمان ئاماژه ي بو كچه كه كرد و گوتي:

- واته به وشه يهك پړوح بووني نيه. نه م بيروكه يه ش ئاستي

نه زانی لای خه لکه ره شوکیه که به هیزیان کرد، نه گهرنا شتیکی
 دیکه نیه، دواتریش بازارگانانی هونه و فەنتازیا جوړه ها چیرۆک
 و حکایه تیان بۆ هۆنیه وه و فیلمیان بۆ ساز دا و ملیاران
 دۆلاریان له سایه دا چنیه وه. واته ههر له منداڵتی
 به ده به ختیمانه وه ههر چیه کیان ویستوه و نه وه دواى نه وه بۆ
 باوانمان گوازاوه ته وه، له میشکیان په ستاوین و جگه له درۆ و
 شتی تروها ت به ولاوه هیچی تر نیه. نه عزرائیل پوچ ده کیشیت
 و نه هیچ تارمایه کیش هیه، نه وهی نه م چیرۆکانه شی ههر له
 دیر زه مانه وه داهیتاوه، نامانجی نه پیکاره و که سیکى ورده کار
 نه بووه، وه کوو چۆن مرۆف له میشکی خۆیدا نه وه ههمه ی
 خولقاندوه، که له بنه په تدا بوونی نیه و پتی ده گو تریت
 وه همی پوچ، ئیدی به ده ورانده وریدا گه را و سوو را و به دواى
 شروفر کردنیکدا ده گه ریت بۆی. ههروه ها بیرۆکه ی خواى زال
 و ده سه لاتدار به سهر ملیۆنان کهس، ئیدی وه سفیکی خه یالیانه ی
 نه و خوا به شیان کرد و چهن دین خه سه له تی نه فسووناویان دایه
 پالی، به لام نه و، واته خوا به هه موو نه و توانایه ی که گه مژه یی
 مرۆف پتی به خشیوه، نه خۆی و نه هیزه ناماده که ی عزرائیل
 توانای کیشانی پوچى زۆریتک له و خه لکه یان نیه که له لایه ن
 پزیشکه کان و له نه خو شخانه کان چاک بوونه ته وه، دواى نه وه ی
 خوا هه ولئى دا و ئومیدی نه وه ی خواست پوچیان لئى بسینتیه وه.
 هه ندیک جار خه یال ده که م که خوا عزرائیلی بۆ نه وه ناردوه
 گیانی هه ندئ کهس له پښگه ی پووداوى دیاریکراوه وه
 بکیشیت، که چی پزیشکه کان به هانای تووشبووه کانه وه چوون و
 خویان به کلکی پوچه که وه هه لواسیوه و نه یانه یشتوه ده ربجیت.
 وه لئى عزرائیلیش خۆی به لایه که ی دیکه ی پوچیان وه
 هه لواسیوه و هه ولئى کیشان و ده رکردنی له جهسته یان ده دات،
 تا شه که ت و ماندوو بووه و ئاره قی پرشتوه و پتی نه کراوه و

همه مو وهول و كوششه كاني به هدهر چووه. كاتيكيش
دلنيابووه هيچ نه نجاميكي له وهول تاكله كه سيه ده ستيگر
نايټ، داواي يارمه تي له خوا ده كات و هاورپكه شمان هه لبه ته
مه به ستمان عزرائيله- له گهل هه رچي جنوكه و خيو و ديو هه به
له گهلدا روك ده كيشن، به لام هه مووشيان شكست ده خون و
سهر ناكلون، زور جاريش دكتوره كان به سهر خوادا
سهر كه وتوون، كاتيك عزرائيل به ده ستي به تاله وه گه راوه ته وه و
تواناي كيشاني روحياني نه بووه كه خوا داواي لي كړدبوو،
وپراي نه و توانسته نه فسوناوويه بيته نندازانه ي له لايه ن خودي
مروقه وه پي دراوه.

كچه كه ديسان پرسيه وه:

- مه به ست روونه، كه روك بيروكه به كه و له هونينه وه ي
عهقل و ناوه زي مروقه.
- هه روه ها خواش.

- چ قه يديه... خواش، به لام نستا با له گهل روخدا بين...
- پرسياړه كه مه نه وه به: بوچي مروف بيروكه ي روحي خولقاندووه
و له گهلدا زياوه؟!

په حمان به منگه منگ و له سه رخو:

- ترسي خورسك له مردن و بردن و پالناني مروف بو
خولقاندني بيروكه ي روك و بيروكه ي خوا، شتيكي نامويه بو
په يوه نديكردنيكي به رده وام و هه ميشه يي. خوا و روك په يوه ست
و گريدراوي په كترين، نه گهر بيروكه ي روك سپردرايه وه و نه ما،
نه وا خواش بووني نامينيټ، واته بو نه وه ي مروف دواي مردني
به زيندووي بزيټ، نه وا هه لبه ته ده بي روك هه يټ، هه ر
ده شيټ ثابنده به ك بو نه م روكه هه يټ كه خوايه، تاكوو نه و

ئاوات و ئومىدانهى بهيښته دى كه له ژيانى يه كه مډا به ده ستي ده هيښت و سزاش له وانه وه ربگريته وه كه سته ميان لى كړدوه.

پاشان په حمان يښه ننگي هه لږارد و دريژهي به يښه ننگيه كه يشي دا، ماموستا عومهر يش هر وای كړد. كچه كه بؤ ماوه يه كه به سهرنجه كاني روخساري په حمانى ده پشكنى، وه كه ئه وهى چاوه پروانى قسه ي زياترى لى بكات، چونكه به قسه كاني هه ستي به ئارامى زياتر ده كړد، زياتر له يښه ننگي ئه و گورپه ي كه لووليان ده دات. به لام له كوتاييدا پشتي تى كړد و له تاريخايدا نقومى كړد. دواى تپه ربوونى نيو كاتزميريك، كچه كه به دوودلى و شله ژان و ترسه وه ئاوړى له جهسته پاكشاهه كاني ده وروبه رى دايه وه و بى ئه وهى له شويى خوى بجووليت هاوارى كړد:

- ئه وه چيتان به سهر هاتووه؟! بؤ وه كوو مردوو پاكشاون؟! دهى... دهى چه پله ليندېن و با كه ميك گورانيش بلين.

ماموستا عومهر به پرويه كى خوځ و په زامه ندييه وه له هه لپه دابوو:

- دهى گوراني بلين... هه مووتان چه پله ليندېن و ئيمه ش گوراني ده لين.

وله لى كاتيك هيچ كه سيكيان وه لامى بانگه وازه كه يان نه دايه وه، ده ستي به چه پله ليندان كړد و ئه وانه ي پاكشابوون به زورى زوردارى قيت ده كړده وه.

- دهى با هه موومان گوراني بلين... پيكه وه گوراني بلين. دواى سووربوونى ماموستا عومهر له سهر داواكاريه

بېزار كره كې، په كېكې دېكه شیان هاته پالې، پاشان نهوانه ی چې پله یان لې ددها بوونه كورسېكې تهواو، هر كه خوله كېكې تر تېده پېرې په كېكې دېكه دههاته پېزې نه لقه ی ئاههنگېرانهوه، ئیدې به خوشې و كه یفسازییه كې زورهوه پېده كهن، تا جوړه ژیانكېان خستهوه بهر ژووره كه. نهوه ی چېكې ئامازه به، نهگر سهرنج بدهینه روخساری نهوانه ی ژووره كه، بومان روون ده بېتهوه كه به بې هو پېده كهن، بهلكوو تهنا ته هویه كېش نه بوو بؤ خهنده و پېكه نېنېان، بهلام وا دیار بوو بې نهوه ی دركې پې بكه ن دروستیان ده كړد، تاكوو وا بكه ن جوړه خوشې و ئاههنگ و ههرايهك بال به سهر نهو كه شه خه مو كېه ياندا بكېشیت، ئینجا كچه كانش هاته ناو كورې گورانیېژانهوه و سهرنجه كان هه موو ئاراسته ی نهوان بوون، وهلی هینده ی نه خایاند دهنگې سیانېان كپ بوو و دهنگې چواره م به سهریاندا زال بوو و به خوشیهوه گورانی ده چرې. ئیدې هه موویان یارمه تیان ددها و هر كه گورانییه كې دههاته كوتایې، نهوان بؤ بهرده واموونې زیاتر هانېان ده دایهوه:

- بلې بلې رامه وهسته گورانی بلې... هر شتېك ده زانی بیلې، ده ی بېنهرې ته وه زه لمان ناوېت هه موو چې پله لېدهن، دهنگې كچه كه به گورانییه كې دېكه ژووره كې پر ده كردهوه، ئهم جاره یان په زمېكې خیرای هه بوو و پتوېستې به جووله ی زور بوو، ئیدې زور به یان ده ستیان به شایې و هه لپه پكې میللی كړد، توانج و پېكه نېنه كانیان ده گه ېشته دهرهوه ی ژووره كه، نهوهنده هه لپه پین و چې پله یان لې دا، سهرتا پای جهسته یان ئارهقه ی لې ده چورا و ههراوزه نایان نهو ژووره چكولانه یه ی پر كړد بوو:

- ها ها ها، ئافهرین... ده ست خوش، گورانیېژه كه وه كوو

تیر له کهوان دەرچوویت، دهستی پئ کرد، دهبی تا بهیانی بهبی
بیزار بوون بهردهوام بیت، به مهرجیک له چهپله لیدان نه کهون.

له راستیدا کاتیک لهو "شایبولوغانه" یان بهردهوام بوون، نهو
که شه خه مۆکیه ی پیشت به سهر ژووره که دا زال بوو، گۆرا بۆ
پیکه نین و خوشی، ته ناهت پیکه نینه کانیشیان هۆیه کیان بۆ
دروست بوو، به لام شهو و پۆزه کانی زستان زۆرن، دهبی چهند
شهویان گۆرانی بلن و ئهریمه نی بیزاری له خۆیان بره ویتنه وه؟!
هیچ شتیکی نوئ له ژبانی دووره پهریزی و گۆشه گیریدا نیه،
دویتی و ه کوو نه مپۆیه و نه مپۆش هیچ جیاوازیه کی له گهل
سبه نی نایت و سبه نی و ه کوو دووسبه ی دهیت، له وانه یه نهو
دهسته پشمرگانه ی به گونده کاند له گهپان و سوورپانه وهن
بارودوخیان باشت بیت، چونکه گهپان و سوورپانه وه به
گونده کاند لهو بیزاری و شلوخاوییه دهپه ویتنه وه. نه گهر
راستییه که مان بویت، جووله ی خۆکرده یی ژبان و وهرز و
سووره ساردوسره کانی، بیزاری دههیت هه تا بۆ ئهوانه ی له
گونده کانیشدا له گهپان و سوورپانه وه دان، ئهوانیش له نه بوونی
گۆرانکاری و نوپوونه وه بیزار بوو بوون و ههستیان بهبی
نهجامی نه وه ده کرد که دهیکه ن، یه کیکیان به خه مپکی
گرانه وه گوتی:

- لهم کاره مان چیمان دهستکهوت و چیمان چینییه وه؟!
سالانیکه ئیمه هه موو شتیک هه رزان ده کهین و ههر کاتیک
بمانه وئ ههنگاوێک به رهو قوولایی زهوییه کانمان بجینه پیش،
دهبین چهند ههنگاوێک ده گهپینه دواوه، ئهوه تانی ئیمهش
خۆمان له نزیک سنوره نپوده وله تییه کان په نا داوه و وه کوو
کهسانی بیانی و نامۆ ده ژین، هه تا نامۆ له خۆمانیش، به لکوو
نازاین چیمان ده ویت و راستیش له کویدا یه؟!

ټیستا تازه دواى چى؟!

هر گیز هیچ... لهو ژووره چکولانه و تاریکه دا کچه که له
گورانیگوتن بهرده وامه و پشویهک نادات، نهوانی تریش له سهما
و شایی و گالته و شوخی بهرده وامن، که چی چه پله لیدانه که
هیدی هیدی کهم بووه وه، هه تا دوا کهس که چه پله لى ددها
شهرم گرتی و خنده به کی گه مژانه ی کرد و پراوه ستا،
کچه کهش بهرله وهی گورانییه که ته و او بکات، بری.

یه کتیکیان گوتی:

- نه وه چیه وزه و بارگهی پيله کانتان دابه زی؟!

- بیگورن و پیلی تازه ی بو ذابتن.

یه کتیکى دیکه شیان که وته گالته و شوخی به وهی ته نیشتی
ده کرد، به لام پروخساری هه مووان نهو جوشو خرؤشه ی تیدا نه ما
که توانای شوخی و قسه ی خوشیان ماییت.

یه کتیک له نافرته کان به دهر وونیکى شیواوه وه به پرووی
میرده که یدا هاواری کرد و گوتی:

- نه ری نهو بیده نگیه تان له چی؟! من هه ست به ترس
ده کهم، ده ی با له گورانیگوتن بهرده وام بین.

- هاوسره که یشی وه لامی دایه وه:

- بیزار بووین.

- نه ی له بیده نگی بیزار نه بوون؟!

کهس وه لامی نه دایه وه جگه له قرچو هووپی داربه پرووی
گرگرتووی ناو سؤبه که، پاشان یه کتیکیان له ناکاو پروخساری
کرایه وه، وهک نه وهی بیرو که یه کی باش و به سوود خزایتته ناو

که لله سهرییه وه، بویه به دهنگیکی پر له جوشو خرۆشه وه گوتی:

- شتیکتان بۆ پیتنیار ده کهم... شتیکی جوان و نوئ، به لکوو پیتتر کهس نه یکردیت، دهی بزنام کنی ده زانیت چیه؟ نه خیر نایلیم پیتش ئه وهی ئیوه مه زندهی لی بگرن... بزنام مه زندهی کیتان ته واو ده بیت؟ به لی به لی، مه زندهی چی ده کهن؟! ده مه وی چ مه ته لیکتان پی بلیم؟!

تۆقره ی نه گرت تا وه لامیکی ده ست بکه ویت، خۆی هه لی دایه و به خیرایی گوتی:

- راتان چیه بقیزیتین؟!

یه کیکیان لی نزیك که و ته وه. ئه وانه ی دیکه ش سهرنجیان دایه پروخساری یه کتری، له سهر ئه و ییده نگیه یان ژووره که ییده نگیه کی ته واو بالی به سهردا کیشا، هیتده ی نه خایاند هه ندیکیان به قنگه خشکی لی نزیك که و ته وه و ئه لقه یه کیان به ده وریدا دروست کرد و چاوه کانیشیان زه ق زه ق ده پروانی.

- ده قیزیتین؟!

یه کیککی دیکه ش تفی ده می قوت ده دا و ده یگوت:

- ده قیزیتین؟! به لی ده قیزیتین!

- بیرو که یه کی باشه! با بقیزیتین!

- دهی هه موومان.

- هه.....هه موومان؟!

- به بهرترین ده نگمانه وه؟!

- به لی به بهرترین ده نگمان، ئی باشه له م گو شه گیری و دووره ده ستیه دا کنی گوئی لیمان ده بیت؟!

- ده‌با به به‌رزترین ده‌نگمان بیت.

همه‌موان له ده‌وراندووری به شهرمه‌وه به دواى ټو که‌سه‌دا ده‌گه‌ران که ده‌ست پښ ده‌کات. ده‌نگى قیژه‌ی په‌کټیکیان که پښ ده‌چوو بویرترین که‌سیان بیت، ټیدی همه‌مویان به‌خنده و پټکه‌نین و چاوی زه‌قیانه‌وه به شهرمه‌وه سه‌یریان ده‌کرد، ټه‌وانی دیکه‌ش دایانه قاقای پټکه‌نین، تاکوو له‌و شهرمه‌ی هه‌یانه که‌م بکه‌نه‌وه. پاشان هینده‌ی نه‌خایاند دووهم که‌سپش به‌ده‌نگیکى به‌رز و به‌هیزه‌وه قیژاندنیکى دریژ و به‌رده‌وام قیژاندی و ده‌نگدانه‌وه په‌کى ټوقینه‌ری هه‌بوو، ټیدی په‌کټیکى تر و ټه‌وی تر و ټه‌وی تر و ټه‌وی تر و ټه‌وی تر... ده‌ستیان به قیژاندن کرد، ده‌نگى قیژه‌یان هه‌مبوو شتیکى ټه‌و ناوه‌ی دا‌گرته‌وه، وه‌کوو گورگ ده‌یان‌قیژاند و ده‌یان‌لووراند، وه‌کوو دیو و درنجه‌کان ده‌یان نه‌راند، وه‌کوو ټه‌هریمه‌نه‌کان ده‌یان‌قیژاند، وه‌کوو درنده‌کان، شپټه‌کان، هه‌ژار و به‌سته‌زمانه‌کان، سه‌رشپټ و سوالکه‌ره‌کان، تووشى هیستریا بوون، پټکه‌نین، فرمیسک به‌چاویاندا هاته‌خواره‌وه، چلم و لیکى دم و لووتیان تیکه‌لی په‌کتری بوو و به‌و ناوه‌دا په‌رشوبلاو بووه‌وه، له‌سه‌ر پروخساریان جوړه ترسپک ده‌رکه‌وت... ترس له‌خودی ترس! له‌قیژه و هاوار به‌رده‌وام بوون، زیاتر له‌گورانیگوتنه‌که. له‌قوولایی ناخ و ده‌روونی جوړسه‌ندوویانه‌وه چه‌قوی تیژ ناو هه‌ناوی پارچه‌پارچه ده‌کردن و له‌گه‌لشیدا هه‌ست و نه‌ستیشیانی به‌وپه‌ری دژواریه‌وه له‌توپه‌ت ده‌کرد. له‌ټه‌نجامی ټه‌و قیژه و هاوار و گالته‌جاریه سه‌رشپټانه‌یه و ناخ خوټاویانه‌یاند ټه‌و چه‌قو تیژانه‌یان ده‌رپاشنده‌وه.

- ده‌ی ره‌حمان له‌گه‌لمان بقیژته. نه‌فره‌ت له‌ بیت ټه‌وه بز وا بیده‌نگیت؟!

- بقيرڙتہ رځمان بقيرڙتہ.
- توو شەيتانە كانى دەريا بقيرڙتہ. هەتا ھىزت تىدايە بقيرڙتہ.
- لەو يىدەنگىيەى خۇيدا لىنى گەپڙ، لەوانەيە شىتەك لەم جىھانە بۇگەننەيدا بدۆزىتەو.

يەكەكيان بە ھەموو دەنگى ھاواری کرد:

- رځمان دەتەوئ چى بدۆزىتەو؟! ئەتۆم دەمىكە دۆزىويانەتەو، پۆكىت ئەوئەندە زۆر بوو لەو ھىسترانە زۆرتەرن كە ھەمانە، بەلام عەقلە ئەلىكترونىيەكان و مرۆڤى خودپۆ، سەبەنى شوئيمان دەگرەو، ئەم جىھانە شىتكى تىدا نەماوە يىرى خۆتى پىو سەرقال بەكەيت و يىدۆزىتەو... بقيرڙتہ رځمان بقيرڙتہ. نەفرەت لەوئەى يىدەنگ دەبىت و يىدەنگى ھەلدەبىزىت.

قىزاندىان و قىزاندىان و ھەر قىزاندىان، ھەتا ھەموو كۆتوبەندەكانى جىھانى كۆنيان تىك شكاند. شىتەك لە ناخى شەزاو و تىكشكاوياندا ھەبوو، ھەر دەبى دەرىبەكەنە دەرەو، بەلى شىتكى وەكوو چەقۆ، شمشىر، تىروكەوان، رځم، دىرندە، نەفرەت، شتى دىكەى زۆرۆزەوئەند، ھەر دەبى ھەلىيئەنەو و خۇيانى لى بەتال و دەرەباز بەكەن.

"بقيرڙتہ رځمان بقيرڙتہ". لەگەل خۇيدا دەدوا و چاوەكانى پىر بووبوون لە فرمىسك. "بقيرڙتہ رځمان، ھەر دەبى تۆش وەكوو ئەوان بەكەيت، چى وات لى دەكا شەرم بەكى؟! بقيرڙتہ و ئەوئەى لە ناخەدايە بەتال بەكەرەو!". بە جۆرە خرۆش و تالايەكەو وەلامى خۆى دەداتەو: "نەخىر، من ناتوانم... ھەرگىز ناتوانم. بەلام ھەر دەبى ئەو بەكەم. سەبەنى دەچمە سەر بەرزترىن لوتكە، لەوانەى تا ئىستا مرۆڤ پىيان نەگەيشتو!"

لهوئ دوور له چاوی هممووان و دوور له گوټچکه‌ی هممووان داده‌نیشم و پر به دهنګم هاوار ده‌که‌م... به دلنیاپه‌وه وا ده‌که‌م، به‌وپه‌پری هیزه‌وه ده‌قیژتم و هاوار ده‌که‌م. هه‌تا هیزم تیدایه هاوار ده‌که‌م و ده‌قیژتم، هه‌تا قورګ و دهنګم دهنووسن، به‌لکوو من تنها به قیژاندن سوکنایی دلم داناییت، ده‌گریم و زوریښ ده‌گریم، به‌وپه‌پری دلسووتان و چه‌شتنی تالای مەرګه‌وه ده‌گریم، هر ده‌ییت نه‌و ګرګانه هه‌لچووه‌ی تیمدایه دابمرکتیمه‌وه، یان بیه‌زه‌بیانه خوم ده‌کوژم.

له‌و ګالته و شوخیه شه‌که‌ت و ماندووبوون، ده‌روونیان نارام بووه‌وه و یزارپه‌که‌ی ړوخساریان ړه‌وبیه‌وه، هتلی ړق و تووړپیی سهر ناوچه‌وانیان نه‌ما، پاشان که‌شه‌که‌ بو ګالته‌جاړی پټکه‌نین ګوړا و سهره‌وژیر بووه‌وه... پټکه‌نین به هه‌موو شتیک، به خوځیان، به ژیان، به مردن، به دواکه‌وتن، به شارستانی، به جیهان، پټکه‌نین به خودی خوځیان، به هه‌موو شتیک، هه... م... وو... ش... ت... ټک!

یه‌کټکیان به ګالته‌جاړپه‌وه ګوتی:

- ټیوه بیر له‌وه بکه‌نه‌وه، چی ده‌ییت نه‌ګر مروؤفی ړېوؤت بهنن و له‌جیاتی ټیمه‌ نه‌م جه‌نگی پارتیزانیه بکه‌ن؟

هه‌موویان پټکه‌نین و یه‌کټکیان نه‌مه‌ی بو زیاد کرد:

- ړاتان چیه به هیستری ړېوؤتیش؟ دروستکردنی ړېوؤتی هیستر پټویستی به توانایه‌کی زور نیه و نرخه‌که‌یشی هه‌رزانه، چونکه‌ نه‌وان وه‌کوو پیاوه ړېوؤته‌کان عه‌قلیان پټویست نیه.

هر که‌سیکیان رسته‌یه‌کیان بګوتبایه، له هه‌موو لایه‌که‌وه توانجیان لئی ده‌دا و دهنګدانه‌وه‌ی پټکه‌نین و قاقایان وای لڼ ده‌کردن له زه‌ویدا بګه‌وزین، هر که‌ ناخیان نارام و ناسووده

دەبوو، بە کێکی دیکەیان دە یگوت:

- کاتیکیش دە گەنە گوندەکان ھەر سێ پیاویکی ڕۆبۆت بە سەر مالتیک لە مالتە جووتیارەکاندا دابەش دەبن.

- ئەوانیش وەک ھەمیشە ژاڤیان پێشکەش دەکەن.

بەم قسە یە قاقای پێکەنینیان بەرز دەبوو، و یە کێکی دیکەیان شتیکی لەم جۆرە ی بۆ زیاد دەکرد:

- ئێوە بیر لەو پیاو ڕۆبۆتە بکەن، وە لەبەر بۆنی گەنوی ژاڤی لووتی خۆی توند دەگریت.

- بیر لە پیاویکی ڕۆبۆتی بکەن، وە سواری ھێستریکی ڕۆبۆتی بیت.

- ھا ھا ھا ھا ھا ھا ھا...!

- دەستە یەک لە پیاو ڕۆبۆتیەکان لەناو مزگەوتی گوندەکە دەخەون و لەبەر زۆری کێچ و ئەسپی خەویان دەزپێت و دەکەونە پرتەوێڵە.

- تیرامێن و سەرنج بەدەن، پیاویکی ڕۆبۆتی کلاو و جامانە یەک لەسەر سەری دەبەستیت و سکی خۆی بە پشتی پێکی دە مەتری توند توند شەتەک دەدات.

ئەم توانجە وای لێ کردن بە توندی پێکەنن، ھەتا کەوتنە سەر زەوی. یە کێکی دیکەیان بێ ئەو ی یەک چرکە مۆلەتی پشویان پێ بدات ئەمە ی بۆ زیاد کرد:

- پیاویکی دیکە ی ڕۆبۆتی چاو لە کچیکی گوندنشین دادەگریت.

- پیاویکی ڕۆبۆتی دیکەش چوار سالی لە گەل

جووتیاره كاندا ده ژييت، بئى ئه وهى هيچ له زمانه كه يان فير
ييت، ته نها ئه وه نده نه ييت بلئى: "نان هه يه؟"

- بير له هيستريكي پوڤوتى بكه نه وه جووتكه ده هاويت و
لئى ناگه پيت ئازووقه كهى لئى بار بكه ن، پياويكى پوڤوتى
ديكه ش له سهر پشتى هيستره كه ده كه ويته خواره وه و سهرى
به ره و دۆله كه خلۆر ده يته وه.

- ئهى پاتان له سهر ئه و پياوه پوڤوته چيه كه كيسه
تووتنه كهى به ناوقه ده وه هه لواسيوه و خهريكى پيچانه وهى
جگه ره يه؟

- باشه باشه... بير له و پياوه پوڤوته بكه نه وه كه له ترسان
خۆى له شه په كه ده دزيته وه و له شه رمه زاريدا ئاره ق له
ناوچه وانى داده چوپيت.

بئى ئه وهى هه ست به خويان بكه ن، قسه وباسه كانيان به ره و
لاى جهنگ و كوشتاردا پويشت، پاشان به ره و لاى خيانه ته كهى
مام جهمال و ئه و غه ذرهى له باره گاكانى "پشتاشان" يان كرد، به
خويتيكى سارد يشه وه هاوپرئ شه هیده كانيان هاته وه ياد، ئه و
دهنگه ناشتيخوازانه و گالته جارپيانه گۆران بۆ هاوار و قيژه و
مشتومرى توندوتيز، هه تا پتيه وه داخ بوون و هه تا ئه و
رووداوانه شيان گيپرايه وه كه پيشتى سه دان جار مشتومريان له سهر
كردوون.

يه كيكيان به توندى هاواري كرد:

- نازانم چ نه فره تيه كه ئيمه به ره و گيپرانه وهى ئه و

ړووداوه ماندوو کهرانه ده بات؟ باشه بابه تی دیکه نه ماوه قسه ی له سر بکه ین، ته نها هم کاره سات و خه فته تانه نه بیت؟! نه وه کئی بوو قسه که ی گواسته وه بو کوشتار که ی پشتاشان؟! به راستی ماندوو بوو ین و ماندوو بوو ین و چیر ناتوان ین زیاتر گوئی بگر ین. سویتد تان دده دم، که سیک له ناوتان هه یه ده یان جار گوئی له م قسانه نه بوو بیت؟! به سه ده با تو زیك به زه ییمان به خو ماندا بیت هوه. یه کیکی دیکه یان گوئی:

- به لئی، من هاوړام له گه لندا. ده با لاپه په یه کی نوی هه لده ینه وه و بابه ته کesh بگوړ ین. نه وه چ زوړزان و بلیمه تی که هه موو جار یك مشتومړ و گفتوگو کانمان به ره و ناراسته یه ك ده بات، هیچ سوو دیکی نه بیت، جگه له خه م و ژان؟ توو خودا با به س بیت، بابه ته که دابخه ن و لیمان گه پړ ین با نه و کاره سات و خه مه گور چکه پرانه له یاد بکه ین.

ده نگی یه کیك له کچه کان به رز ده بیت هوه و ده لیت:

- ده ی با پیکه نین و ده ست به گالته جار ی بکه ین، چونکه پیکه نین ته مه ن دریژ ده کات. نه ری بگه پړینه وه لای پیاوه رږبوته کان یان گورانی بل ین؟

- له هه ردو وکیان بیزار بوو ین. من پیم باشه بخه و ین.

یه کیکیان به ته وسه وه ده لیت:

- ثایا نیمه مریشک ین له کاتر میتر حه وت و نیوه وه بنوو ین؟! به پرته وبؤل هوه یه کیکی دیکه یان ده لیت:

- ده بې له خهوتن زياتر بتوانين چي بکين، بو نهووي
درنده يي شهوي نه فره تاوي بکوژين؟!

يه کيکي ديکهيان به بيزاريه وه ده لیت:

- خه و خه و خه و، نه مه چ ژيانتيکه؟! سبه يني بو هه تاهه تايه
چاو ليک ده نيين و دهنووين، بو پستان وايه کوشتارگه که ي
پښتاشان سهرله نوې دوو باره نابيته وه؟

ده ستي به سهرزه نشتکردني خوي کرد: "توف، نه فره ت له
زمانم بدات، چون ديساننه وه باسي نهوهم کرده وه!"

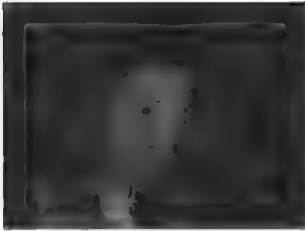
پاشان تيروتوانجه کان کو تايان هات. و بيدهنگي قووتي دان.

.

کۆتایی

پەحمان خۆی کوشت و ئەمەى نووسیوو:

"مروڤه کهى ناخەم مرد، بۆیه دەبێ درنده کهش بەریت...!"

عامر حوسین (نووسەر)

- له سالی ١٩٥٧ له عیراق له دایک بوو.

- له سالی ١٩٧٩ به هۆی بیروپراکاتی زیندانی کراوه. هەر
ئەوکاتەش پەشنووسی بە کەم پۆمانی "القرف" له لایەن پزێمه‌وه
دەستی بە سەردا گیرا.

- هەر له سالی ١٩٧٩ بوو ته پێشمەرگه و به‌شداریی چەندین
چالاکیی چە کداریی کردوو.

- هەلگری پەگە زنامەی دانیمارکیه و له سالی ١٩٨٥ هوه له
کۆپنهاگن ده‌ژی.

- له سالی ١٩٩١ پۆمانی (خلف الطواحين-پشتاشان)ی ته‌واو
کردوو، که پۆمانیکی پیا لیزمییه و ویتایه‌کی واقعیانه‌ی
هه‌لومه‌رجی شه‌ری پارتیزانی و چە کداریی کوردستانی
هه‌شتایه‌ کانه له دژی دیکتاتوریه‌ت، هاوکات باسی شه‌ر و
نا‌زاوه‌ی نێوان براکانیش ده‌کات.

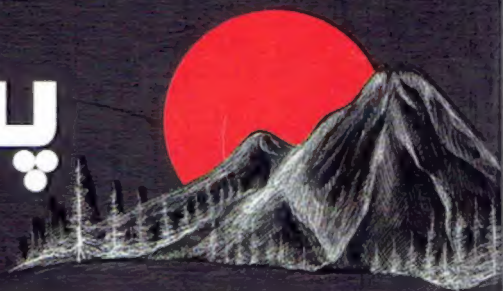
پابەر پەشید (وەرگێڕ)

- لە دایکبووی ۱۹۶۵ گوندی کتکە - پردی - کەرکوک
- دەرچووی خانەی مامۆستایان - بەشی وەرزش / ۱۹۸۳
- ئەندامی دەستەی نووسەرائی پۆژنامەی "ئالای نازادی و گۆفاری پێشکەوتن" قوناغی شاخ - ناوەراستی هەشتاکان.
- ئەندامی کارای سەندیکای رۆژنامەنووسانی کوردستان و فیدراسیۆنی پۆژنامەنووسانی جیهانی.
- بەرپرسی سەنتەری پۆشنیری پردی و سەرنووسەری پۆژنامەی "پردی نازاد".
- بەرپرسی بەشی راگەیانندی لقی کەرکوکی سەندیکای پۆژنامەنووسانی کوردستان و لقی کەرکوکی کۆمەڵەی پێشمەرگە دێرینەکانی کوردستان.
- بە سەدان وتار و بابەتی لە پۆژنامە و گۆفار و مەلپەرە ئەلیکترۆنیە کوردییەکان بلاو کردوووەتەوه.

- خاوهڼی "۱۲" کتیبی چاپکراوی جوراوجوره.
- "۲۵" کتیبی وەرگیراوی تایبەت بە بواړی ږاگەیاندن و
پوژنامه نووسی نامادهی چاپه، له گهل ژماره یه ک پومان و
نامیلکهی تایبەت بە ئەدەبی منډالان.

پشتاشان

هەندیک لە جووتیارانی گوندی پشتاشانی کاول و وێرانکراو لە هاوینی رابردوو هه گهراپوونهوه گوندهکهی خۆیان، گوندهکه له سهرووی بارهگای پیرهکانهوه تهها ده خولهکێک به پت دوور بوو. جووتیارهکان خاوهنی رهسهنی خاک و باغ و بیستانهکان بوون. به درێژایی رۆژ سهرقالی کۆکردنهوهی بهری دارگوێزهکانیان بوون و بایهخیان به درهخته بهرییهکانی دیکهشیان دهدا، بوونیان جوړیک له ژبانی بهو ناوچه جوان و دابراوه له جیهان بهخشیوو. ئهم ناوچهیه پیشبینی ئهوهی لێ دهکرا له نایندهدا ههلاتوو ههکان سوودی لێ وهربگرن و وهکوو نهلقه گرێدانی نیوان ئهه گوندانهی دهکهونه ناو سنووری ئێران و گوندهکانی ئهمدیو بۆ دابینکردنی پێداویستییهکانی خهڵکی بهکاری بهێنن، به تایبهتی لهو قهیرانهی که خهڵکی به هۆی ئهه شههه نهگریسهی نیوان ههردوو وڵاتهوه تووشی هاتبوون.

دهزگای فام
بو جاب و رلاوهکدهوه

FAM PUBLICATION

964 750 773 7176

info@fam.pub • www.fam.pub

fampublication